SAYI:457-469

CİLT 21

LeMan

NE UYUMUŞUZ BE! KAFAM KAZAN GİBİ! KAÇ CİLTTİR UYU-YORUM ACABA?

SAYI: 457-469

21

LeMan

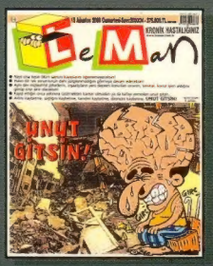

LeMan

SAYI: 457-469

457

12 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/33 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Murat Demirel'i Askerde Bıçakladılar...

Türkiye'nin yarısından fazlası yoksulluktan kırılırken, mutlu bir küçük yüzdesi göstere göstere vur patlasın, çal oynasın Hammam senin, Havana benim, altlarında çifter çifter Ferrari beğenmedin Lotus, üstlerinde Gucci, olmadı Armani, yanlarında yol fahişesi kılıklı manken bozması, güzellik yarışması çıkması kızlar, kollarında prada çantalı, yolsuzluklardan, vergisizlikten, yüzsüzlükten, teşviklerden, hortumlamalardan, trilyonlarca trilyon semirmiş... Böyle olmuşta ne olmuş. Kabak Murat Demirel'in başına, bıçak dötüne patlamış... Peki bu noktaya nasıl gelinmiş... Kırk yıllık amca, dayı, kardeş, yeğen, enişte, kayınbirader saltanatı... Kırk yılda Demirel ailesinin bu ülkeye sokmadığı, öğretmediği yolsuzluk kalmadı... Aile yetmedi manevi oğlanlar dadandı bir de bostana... Hep çevresinde yolsuzluklarla büyüyenler oldu... Onları gururla savundu yıllarca... Kağıdı kalemi elinize alıp bir hesaplarsanız on milyarlarca doların hep bu 40 yıllık iktidar sahibinin yakın çevresinin cebine girdiğini göreceksiniz... Yaşarken bu pis kokuların ortaya çıkmaması için iktidara sıkı sıkı sarıldı... Hep onun şemsiyesi altında yürüttü işlerini... İşin kötüsü bütün bu pislikler biliniyordu... Ama iktidarda öylesine palazlanmıştı ki sesini çıkaranın ağzına tıkadı krediyi, teşviği... İktidarın nimetleri uğruna herkes sustu... İktidar bitince dostluğun biteceği belliydi... Şimdi çürümüşlük, yolsuzluk yavaş yavaş ortaya çıkıyor... Boyutları korkunç.. Tahammül sınırlarını aşıyor.. İşte yeğen Murat Demirel, Egebank'tan hortumladığı paralarla elini kolunu sallayarak dolaşırken, bıçaklı saldırıya uğradı... Hem de bedelli askerlik görevini ifşa ederken... Görülüyor ki çalan-çırpanın yanına kar kalması, hukukun tıkanması, insanları şiddete ve zorbalığa itiyor... Murat Demirel'e yapılan saldırı bunların en son ve en tipik örneği.. Baba Demirel ise yine aynı tas aynı hamam... "Yargısız infaz yapılırsa olacağı bu..." dedi... 40 yıllık çürümüş, kokuşmuş bir iktidar sahibinin, yargısız infazdan söz etmesi durumun vehametini daha da arttırıyor... Bu vatan sizin ailelerinize feda olsun...

kalk, yerine yat!

Vedat Özdemiroğlu

Gön: Mehmet Ali Ağca

Sayın Abdullah Bey,

Öncelikle en içten mesihiğimle sizi kutsarım! Gerçi tanışmıyoruz ama, olsun, aynı sektörün insanlarıyız. Daha doğrusu starlarıyız. Siz daha çok kitleye yönelirken, ben bireysel cinayetleri tercih ettim. Terör olayında yurt dışına açılan ve büyük oynayan ilk Türk olmam (İzliyorsunuzdur, Fatih Terim ve Hakan Şükür, İtalya'ya gittiler diye ne çok gürültü yapılıyor, ben onlardan yıllar önce İtalya'da ünlüydüm, bu konuya mektubumun ilerleyen paragraflarında döneceğim, izlinizle parantezi kapıyorum), teröre bir hayli hizmet vermiş bulunan şahsınızı küçümsüyorum anlamına gelmez. Zaten bu mektubu, dostluk köprüsü kurmak için yazıyorum. Benim çevrem geniştir, Jean Paul (Papa) yakın arkadaşımdır. Vatikan'dan sorsanız beni tanır.

Abdullah bey, aramızdaki bir diğer fark da, sizin bir sürü devletten yardım almanıza karşın, benim bu yardımları kendi devletimden sağlayabilmiş olmamdır. İnanmazsınız, bir cezaevinden kaçışım var, yani Lunaparklardaki dandik korku tünelleri bile daha heyecanlıdır! Halı sermedikleri kaldı. Haa, Bulgarlar bir şekilde yardım etti ama ne fayda! Avrupa'nın muhtelif kentlerinde, kafelerde mafelerde buluştuğum Bulgar ajanlarının tüm masraflarını ben karşıladım. Atıyorum, Şah-Mat kod adlı Dimitri, Roma'da stres atıyor, hadi öde Mehmet Ali! Kahveyi de hep sade içelerdi bunlar! N'apıcan. Zulayı patlatıp lazım gelen harcamayı yaptık, maksat iş görülsün diyerekten!

Gelelim İtalya'daki futbol adamlarımız konusuna. Fatih Terim'in işi çok zor! Birincisi, İtalyanlar'ı iyi tanırım, başarısızlığa tahammül edemezler. Biliyorsunuz, Papa suikastinde başarılı olamamamıştım ama yakalandıktan sonra yalan söyleme konusunda çok başarılıydım. Ne olmadım ki? Mesih de oldum, İsa da oldum, hatta kısa dönem bir Musalığım bile var! Fatima'nın sırlarını bilen çoban çocuklardan biri, dinler arası yakınlaşmanın ülkücü eğilimleri olan fani sorumlusu, Rafaella Carran'ın 13 bölümlük kareografisi, vs. bunların hepsini olduğumu iddia ettim. İtalyan halkı, durmadan bir şey olmama o kadar alışmıştı ki, üç-beş birşey olmasam, ilgi azalıyordu! Fatih Terim için ikinci zorluk, arkasındaki Mehmet Ağar desteğini yitirmiş olmasıdır. (Desteksiz kalmanın ne olduğunu iyi bilirim!)

Üstelik, bu durum gereği deliye yatmıştım ve kamoyu buna alışmıştı. Şimdi Fiorentina üstüste üç yenilği alsa, Fatih Terim çıkıp basın toplantısında "Merak etmeyin, ben aslında Mesih'im! Bir-iki hafta sabredin, yeni taktikler inecek" diyemez. Dese inanan çıkmaz. Kısa bir süre kaldınız, İtalya'yı az çok bilirsiniz. Burdayken ziyaretinize gelmeyişinize sitem etmiyorum, ben olsam ben de gelmezdim, ama yardım için Papa'ya mektup yazarken, bana da birkaç satır karalayabilirdiniz. "Vatikan'a en yakın Türkiyeli" imajıma göz dikip, bu ranttan pay çalmaya çalışmanızı ve "tekke içinde tekke" kurmaya çabalamanızı da anlayabiliyorum.

Zaten, Jean Paul'a yazdığımız mektup ilk olarak benim elime geçti. O kadar zaman kalınca, Vatikan'ın halkla ilişkiler departmanının bir ferdi gibi oldum. Gelen evrakın bir kısmını vaktim bol diye bana gönderirlerdi.

Herneyse, gelelim Hakan Şükür konusuna. Kendisi daha önce de geldi İtalya'ya, Torino'da oynadı. Bizim başgardiyan yardımcısı tıknaz Anceletto, koyu Torino taraftarıydı. Hakan geldikten sonra, bana tavır yapmaya, selamımı almamaya başladı. Oysa önceden aramız iyiydi. Hakan Şükür'ün Torino'da başarılı olamadığını buradan anladım. Neyse, sonra gitti de Anceletto ile aramız düzeldi. Bu Paskalya kart yollayacam tıknaza! Hakan bu yıl ne yapar dersen, herşeyi de bilemem.

Bu arada, konudan ayrı ama, "Asena" gibi töremizde kutsaliyeti olan bir ismi bir dansörün (dansöz de diyebiliriz) taşıması, reva mıdır? Behey kadın sen nasıl bir Asena'sın? Senin neren dişi kurt, sen sadece dişisin! Kurt olan Sayın Derya Tuna'dır! Abdullah Bey, kamuoyuna "Derya Tuna'nın yanındayız! Kahrolsun kocanın kanıyla bölünmez bütünlüğüne kasteden evlilik düşmanı dış mihraklar" açıklamasını yapmanızı bekliyorum! Ayrıca bu açıklamaya ek olarak "Biricik Suden'i de kınıyorum" demelisiniz bence! Hep birlikte topluma vitaminler, moreller verelim. Hakkaten artık devir değişti, Oral Çelik de değişti artı Veli Küçük emekli oldu.

Sayın Abdullah Bey, mektubuma burada son vermek istiyorum, daha sırada Eşber Yağmurdereli var. Ben eli kanlı bir tetikçiyim, siz terör örgütü liderisiniz, şu an cezaevindeyiz. Peki Eşber Yağmurdereli niye içerde, bunu ben bile anlayamıyorum. Vurmadan öldürmeden oluyor mu bu böyle? Biz niye o kadar efor harcadık, boşuna mı uğraştık? Kardeşi kardeşe düşürmeyen de hapiste olacaksa, iyi valla be! Bu konuyla ilgili Eşber Yağmurdereli'ye sert bir mektubum olacak!

Kendinize iyi bakın. Cevabınızı bekliyorum.

Tanrı, trendi korusun!

Mehmet Ali Ağaca

kilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Cumhurbaşkanı olduğu dönemde yargısız infazlar için "polisin elini soğutmayın" diyen Demirel, yolsuzluk yapan yeğeni bıçaklanınca "yargısız infaz olursa sonucu bu olur" diyerek basını suçladı...

Adalet Bakanlığı bazı faili meçhul dosyaların su baskınları sonucu kaybolduğunu açıkladı.

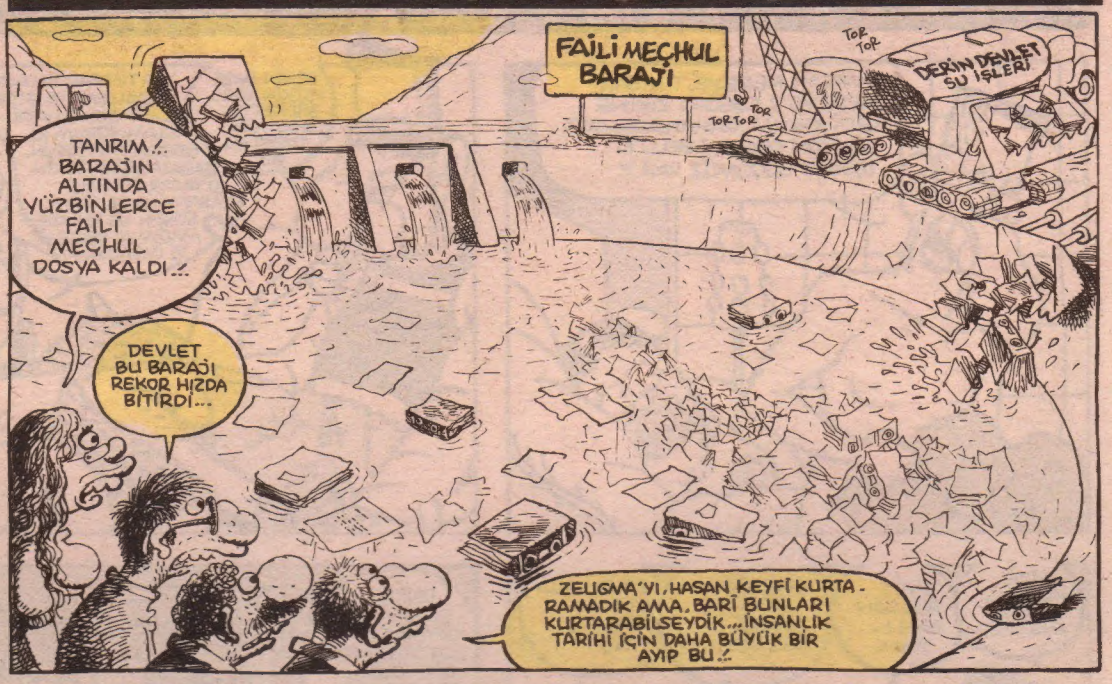

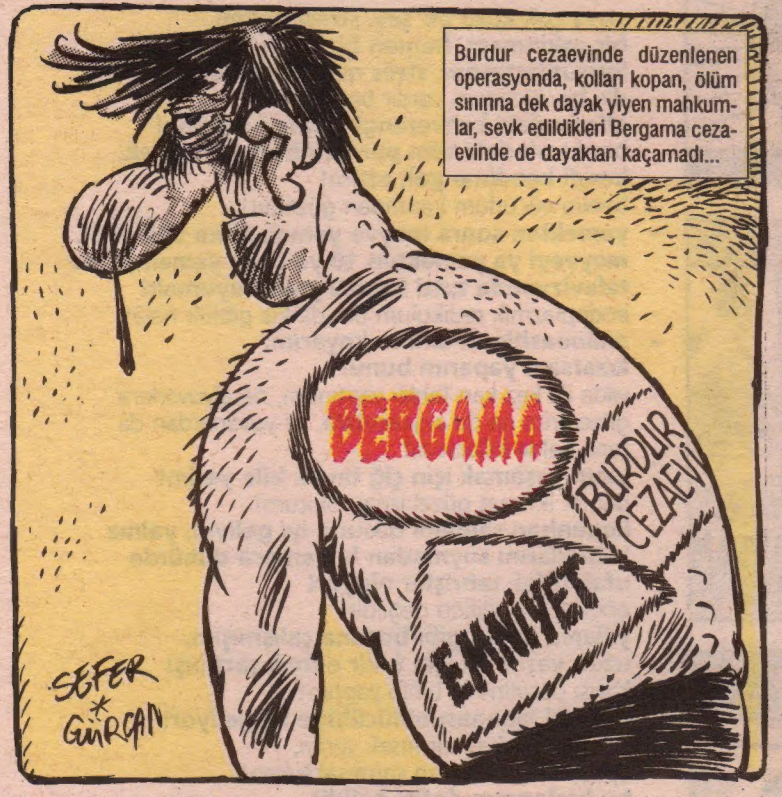

ÖTEKİ TÜRKİYE
suspusgiller
dut yemiş bülbüller
MELİK PÖRTLEK
özürlülerin serbest dolaşın kartlarını iptal eden vicdan özürlü insan müsvettesi
PİNOCHET
dokunulmazlığı kaldırıldı yargılanacak.
dansı netekim'in başına
ADALET BAKANLIĞI BAYAN MÜFETTİŞİ
"kaç santim girdi"ci devletim memuru
ERCİYES ZAFER KURULTAYI
naifler kurultayı-süper-ambiyans
KİMLİK PROJESİ
digital takip
BALİNA OPERASYONU
daha ne ki..
sadece kuyruk

Diyarbakır'da çoğu Kürtçe 242 kaset valilik kararıyla yasaklandı... AT'nin yolu Diyarbakır'a yine uğramadı...

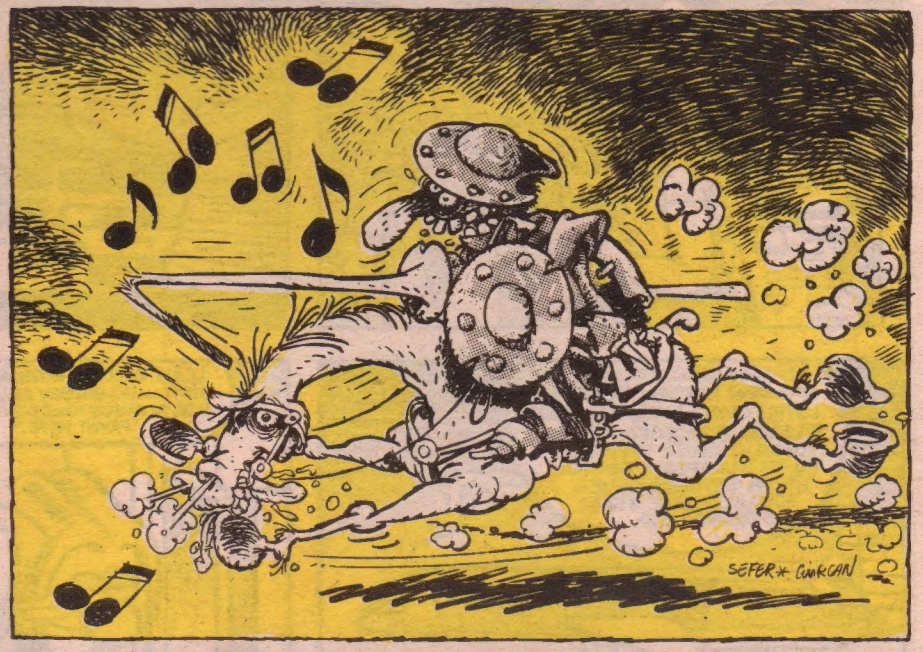

Nüfus cüzdanlarındaki din hanesi Avrupa kriterlerine uymadığı için kaldırılacakmış!

Balina operasyonuyla pislikleri ortaya saçılan hayaliciler 1.5 katrilyon götürmüş.

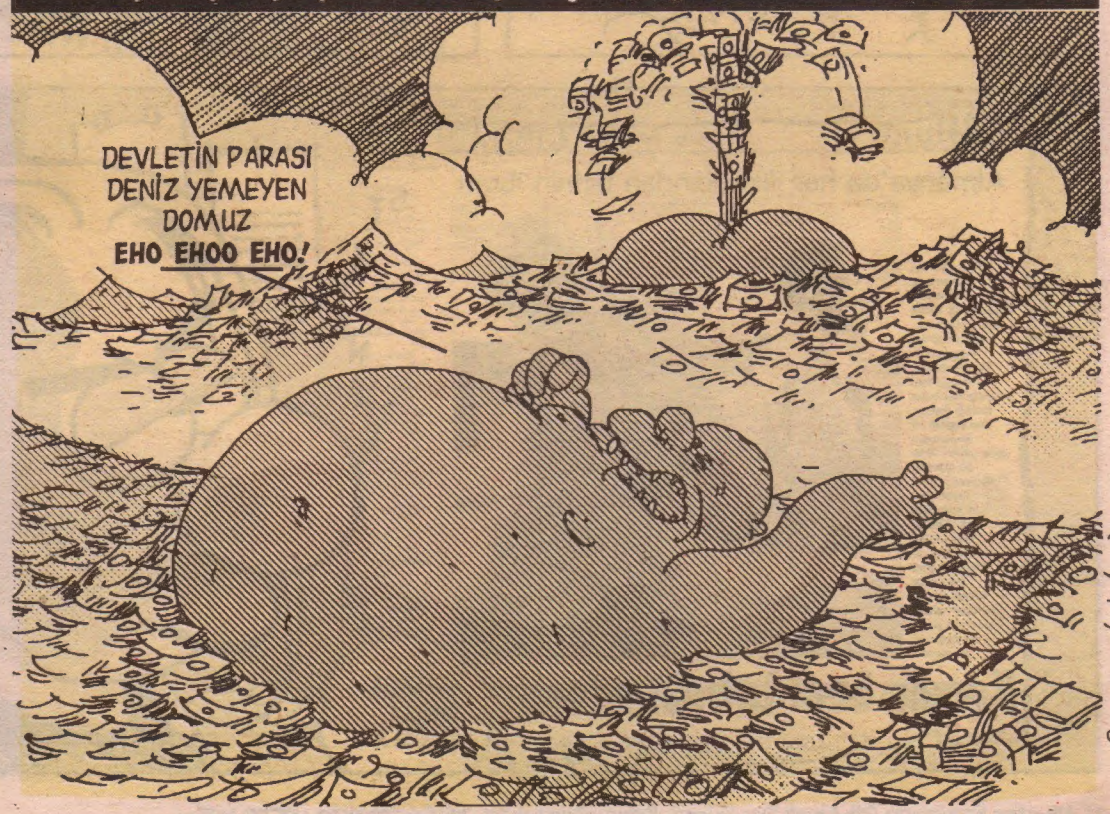

Aksam Arşivi

daral & timsah

tripanazomigabiyetsizler

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

açık büfe

met üst

dozer uçuran çhiller usulü sağlıklı yaşam rehberi

son yıllarda siyaset ve iş yaşamından uzaklaşarak sağlıklı yaşam ve doğal beslenme konusunda uzmanlaşan dozer uçuran çhiller, ömrü genç kalarak uzatmanın sırlarını usta gazeteci yener süsoy'a anlattı... işte bu diziden benim de feyz ve not aldığım bazı cümleler:

- **stres çok kötü bir şey, streslendimi hiç çekinmem, hemen bir flash tivi binası kurşunlattırırım, stres mitres kalmaz bende!**
- diri bir vücudum vardır benim!
- **ellerimdeki kahverengi lekeleri istanbul bankası'ndaki tüm paraları hortumlayarak, kendi kendime yok ettim!**
- benim vücudum karımdan güzeldir!
- **yemekten sonra meyve yemek ölüm demektir, meyveyi ya yemekten 10 yıl önce yemeli ya da televizyonda tutti furutti yoksa uyumalı!**
- endoplazmik redikulum'um da kız gibidir hâlâ!
- **aminoasitlerin amino koyarım, kızarsam yaparım bunu!**
- yılda iki kez kan tahlili yaptırırım, ne alyuvarlara güvenirim ne de akyuvarlara, iki yuvarlardan da fena halde kıllanırım!
- **uzun yaşamak için çiğ tavuk bile yerim!**
- günde iki saat güzel insan olurum!
- **kopenhag şalgamı basur'a iyi geliyor, yalnız kabuklarını soymadan kullanınca dübürde ufak tefek tahrişler oluyor!**
- göğüslerim silikon değildir!
- **yıllarca angut gibi boşuna çalışmışım, uzun yaşamak için fakir olmak şartmış!**
- kayısı pestilinden biblo yaptım!
- **brüksel lahanası bölücülüğe iyi geliyor!**
- her gün bir baş sarmısak yerim, öpüşmem sevişmem sarmısaklıyken!
- **bu kaşlarımın doğal halidir, gözlüklerim de doğaldır!**
- türkan şoray'dan daha güzelim ben!
- **böğürtlen marmelatıyla duş yapınca pankreasın daha bir rahatlıyor!**
- leblebi koydum tasa kız annem!
- **patates de bir nevi ana kuzusu!**
- antioksidanlara karşı saygım sonsuz!
- **saçlarım güzel olursa, kendimi güzel hissederim!**
- huysuz virjin'den daha güzelimdir ben!
- **kara üzüm happesi, böbrek yetmezliğine birebir!**
- marul deyip geçmeyin, onun da duyguları var!
- **dün gece uyurken çiçeklere su verdim!**
- soğanlıyken araba kullanmam!
- **az ve öz yemek lazımmış meğer, meğer hayat bir lokma bir hırkaymış, zenginlik dallamalıkmış meğer!**
- kabarabilirim kel fatma!

metust@leman.com.tr

Aksamsetasi

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

HADE HORMONLU ARMULIT!..

KARPUZAA GEEEL!..

AY BU HORMONLU YİYECEKLERİN ALLAH CEZASINI VERSİN, ÖYLE DİMİ KARDEŞ ?!

Paranoya

DİYALETİK MATERYALİZM FALAN FİLAN!

YAA ATEİZM NE GÜZEL!

GEZİCİ KÜTÜPHANE

OOH! HEM GEZİYORUM, HEM DE KİTAP OKUYOM!..

ÇABUK ORDAN Bİ DUA KİTABI ATIN BU TARAFA!..

SÜRE KİTABI YOK MUYDU BE!..

AMİRİM, ŞÜPHELİ ŞAHIS OLARAK BUNU YAKALADIK..!

HIGG HIG HIG!

LOMBAK 7. BASKI

Kitapçılarda Gazete Bayiilerinde

CANLI AYI RESTAURANT

ŞU AYI, İYİ Mİ CANIM ?..

AY NURİ KORKUYOM!..NE GARİP BİR RESTORANA GELDİK BÖYLE..!

SEÇ

DOĞUMHANE

SİZİN EŞİNİZİN DOĞUMU BİRAZ UZUN SÜRECEK GİBİ..!

ALLAH ALLAH, NİYE Kİ ACABA ?

AYY!.. AYY!.. AYY!..

lombak@kmgn.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

MÜDÜRÜM

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

x tamamiyle gerçektir.

17 Ağustos Adana, Osmaniye, Bahçe ilçesinde tüfek atıcılık yarışması... N'oolur, n'oolmaz İstanbul'da durma... Kap tüfeğini, doldur fişeğini, patlat mermiyi, patlat hatlat yüreği... Hadi kardeşim, Adana otobüsü kalkmadan fırla kardeşim!

Aksoncular

TERELLİ

PICTURES

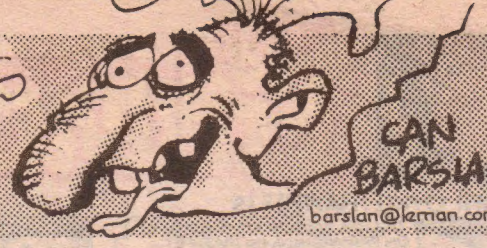

CAN BARSLAN

barslan@kriman.com.tr

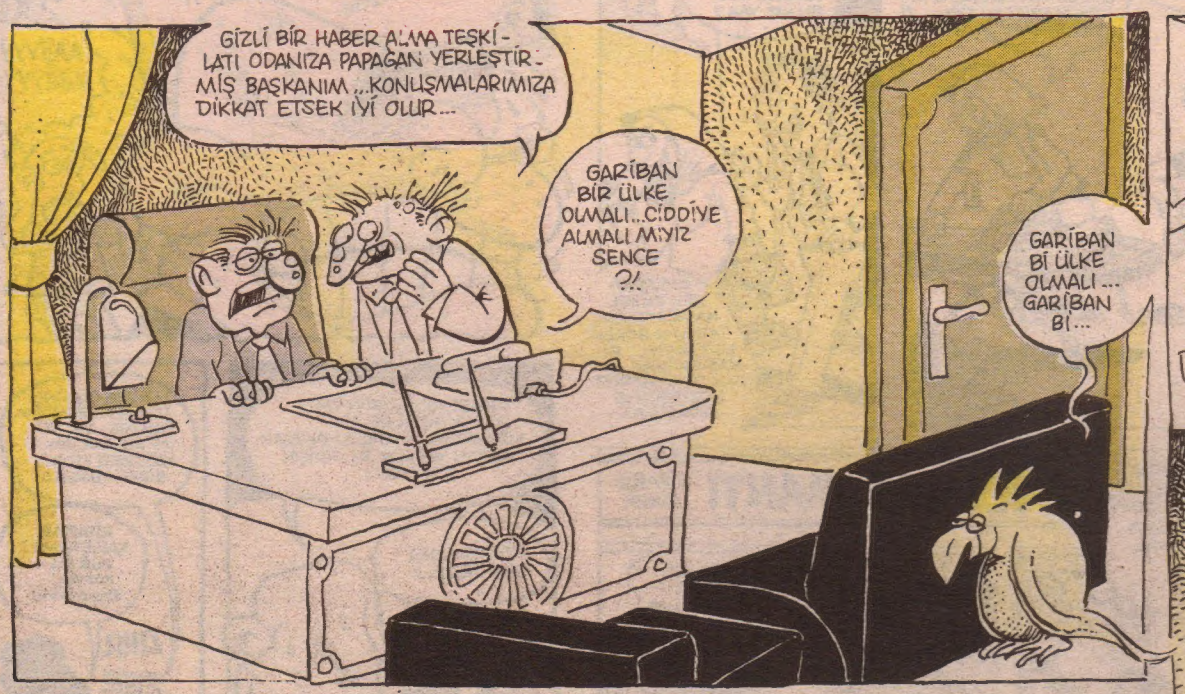

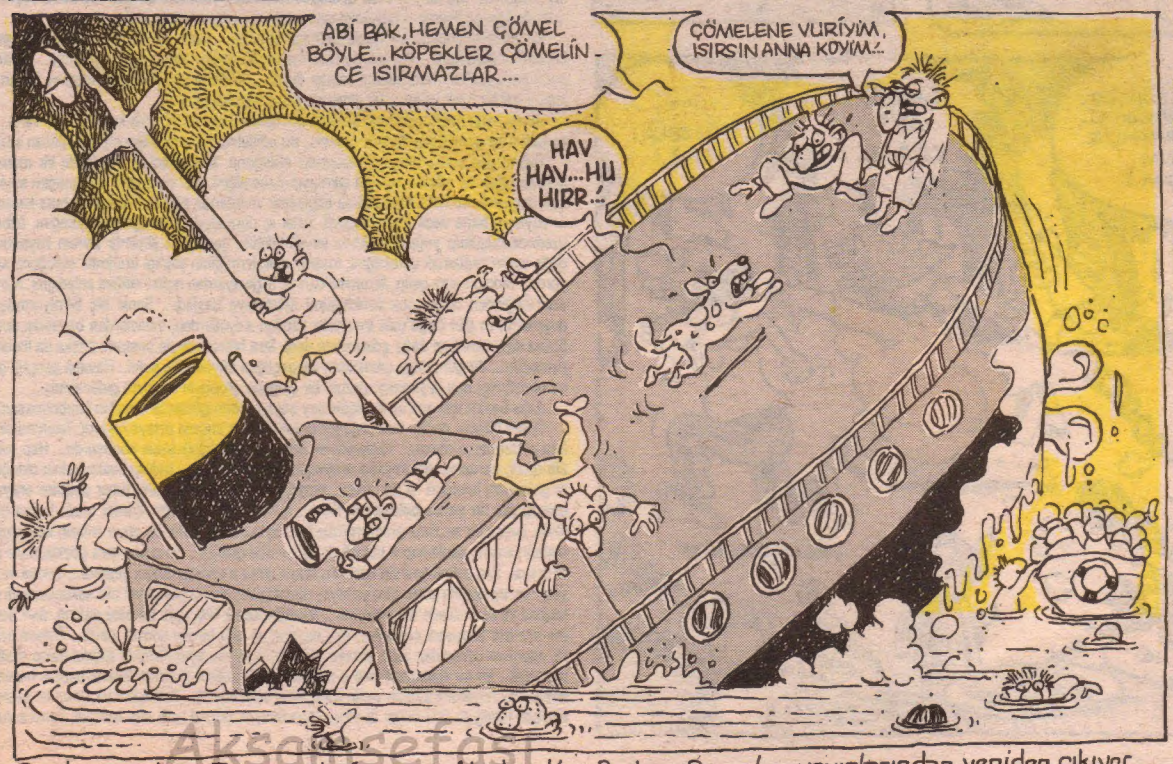

Aksaray Arşiv

Çook severdim...Efsane çizgi roman Alaska-Ken Parker- Parantez yayınlarından yeniden çıkıyor...

canbarslan @ turk.net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

MİNİ ÖYKÜ : HAYIRLI IŞ

DUMUR

Üsküdar'da işlek bir caddede bir çekici yol kenarında park edilmemesi gereken yere park etmiş bir arabayı götürmek üzere kaldırıyordu. O sırada babasının elinden tutmuş bir çocuk, ışıkta karşıdan karşıya geçerlerken **"Baba noooluur, baba noluuur..."** diye feryat figan ediyordu. Merak edip dumurun detayına inmek için çocuğun olduğu tarafa yaklaştım. Meğer çocuk acelesi olan babasına, arabanın çekilişini, kaldırılıp götürülmesini baştan sona seyretmek için yalvarıyormuş. **" Baba noolur biraz daha bakıyım, baba noolur."** Tüm gücüyle babasının elini çekerek onu durdurmaya çalışıyor, heyecanla arabanın kaldırılmasını izlemek istiyordu. Bende gözümü ayırmadan şaşkınlık içinde bu coşkulu çocuğu seyrettim. İlginçti...

DETAYI

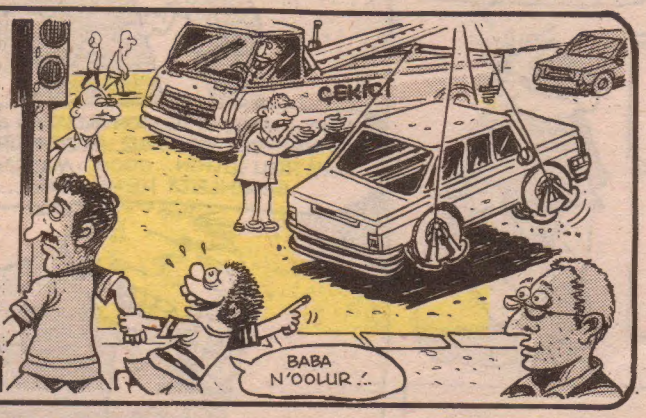

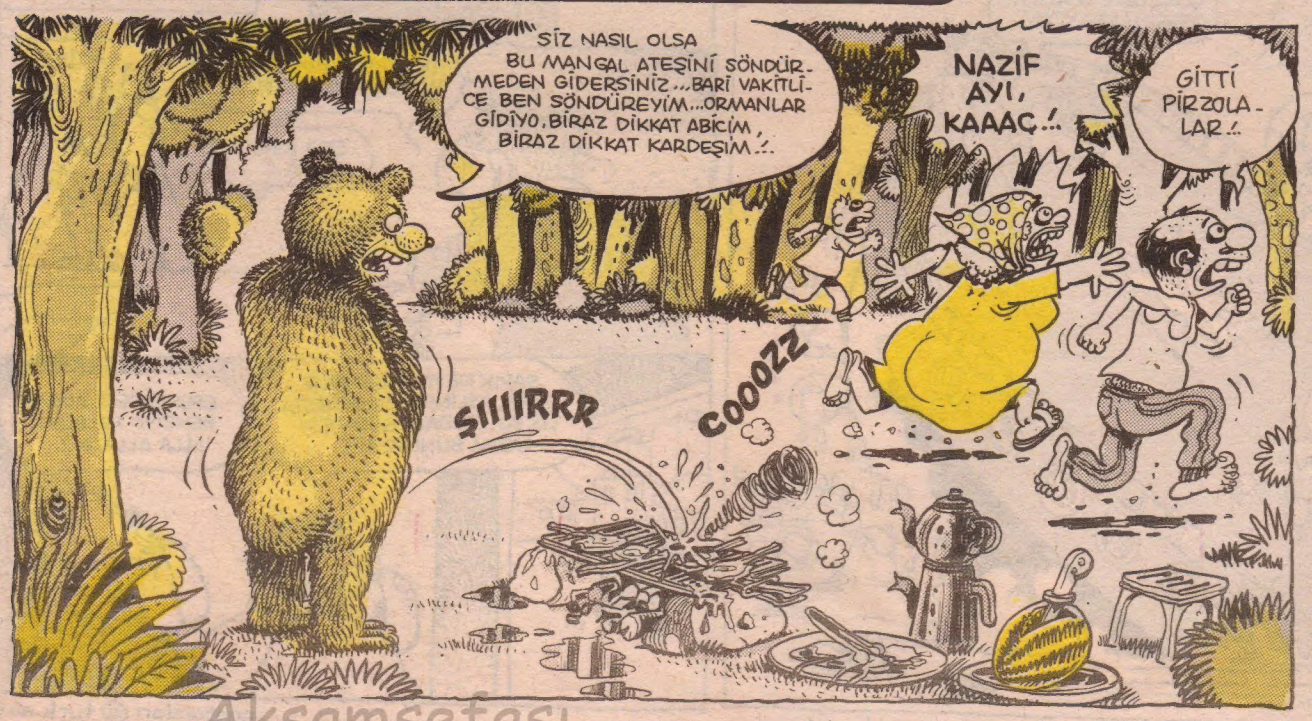

Genellikle o balıkçı kulübelerinin olduğu ağaçlık yerde buluşuyorduk....Ne zaman buluşsak o büyükçe bannaktan gelen o neyin sesini hep duyuyorduk... Ve ben o sese ne zaman dalıp gitsem, o da sesin geldiği yere biraz ürküntü, ama en çok hayranlıkla bir süre bakıyor, sonra birden beni oradan uzaklaştırıyordu...

Sanki uzun yıllar önce kaybettiği kendisini yeniden bulmuş gibiydi.. Ama yıllar sonra bulduğu o kişiyi bir türlü tanıyamıyor, bu yüzden durmadan değiştirmeye uğraşıyordu kendisini..Sık sık saçının rengini değiştiriyor, bazen renkli lensler takıyor; kimi kez koyu renkli uzun elbiseler, uzun etekler giyiyor; sonra birden açılıp saçılıyor, kısa, albenili etekler, uzun topuklu ayakkabılar giyiyordu...

Bazı günler yaşadığı her anı bütün ayrıntılarına dek planlamak için çırpınıyor; kurslara yazılıyor, derneklere üye oluyor, projeler yapıyor, onu geliştireceğini tahmin ettiği yeni ilişkiler kurmaya çalışıyordu. Böyle zamanlarda hayatı her an kaçacak ve bir daha onu asla yakalayamacağı bir tren gözüyle görüyor, korkunç sabırsız ve aceleci gözüküyordu... Eğer o treni kaçırırsa herkesin ondan hesap soracağını ve bunu kaldıramayacağını hissediyordu...

Ama ne oluyorsa oluyor ansızın yapmak istediği herşeyden vazgeçiyor, parasını ödediği kurslara gitmiyor, hayranlıkla anlattığı projelerini aptalca buluyor, üye olduğu derneklerin önünden bile geçmiyor, yeni tanıdığı insanları çürümüş ve güvenilmez buluyordu... Bu kişiliğe büründüğü zamanlarda ya günlerce eve kapanır, ya da geceleri bile siyah gözlüklerle dolaşıp intiharı savunurdu... Böyle zamanlarda filozof **Cioran**'ın bir sözünü tekrarlayıp dururdu: **İntihar eden bir ayakkabı tamircisi, yaşayan bir şairden daha soyludur...** Şair, derken gözlerime o hastalıklı ışıkla daha bir anlamlı bakıyordu...

Bir gece boynunda bir haçla gelmişti yanıma... Günlerdir **İncil**'i okuyormuş, gerçek kurtuluş oradaymış... Gerçek saflık... İnanmak, teslim olmak gibisi yokmuş... Bütün bir gece bana **İsa**'nın mucizelerini anlatıp durdu... Körlerin gözünü nasıl açtığını, binlerce aç insanı tek bir balık ve kuru bir ekmekle nasıl doyurduğunu...

Bir iki hafta geçti, geçmedi bu defa boynunda haç yoktu, ama kızıl bir fular vardı... Bana bütün bir gece **Grup Yorum** dinletti... Bu adaletsiz sistemi, oligarşiyi yıkmaktan sözetti...

Birkaç gün sonra herşeyin anlamsız olduğunu, **Hindistan**'da, **Nepal**'de bir manastıra kapanacağını ve yıllarca oradan çıkmayıp özbenliğini, asıl gerçeğini arayacağını söyledi... Çok geçmedi, bu defa **Amerika**'da bilgisayar ve internet eğitimi üzerine bir burs kazandığını söyleyip bana veda etmeye geldi. Artık iç dünyasıyla pek uğraşmayacağını, özbenliği üzerinde düşünüp yoğunlaştığında lanetlendiğini; sonuçsuz şeylerle zaman kaybetmeyip çağa uyum sağlamak gerektiğini, insanın asıl gerçeğinin yaptığı üretimler olduğunu söylüyordu.. Birkaç sonra gelip, **Amerika**'dan ve bilgisayardan nefret ettiğini anladığını, Kürtlerin ezilmişliğinden dolayı çok üzüldüğünü anlatmaya başladı... Sanki hiç bilmiyormuş, hiç duymamışım gibi Doğu'daki insanlara yapılan eziyetlerden, baskılardan bahsedip durdu... Sonra da birden **ben dağa çıkacağım** dedi, **Sen bilirsin** deyip sustum, başka da hiçbir şey demedim... Bir gün, dağa çıkmaktan vazgeçtiğini söylemeye geldi.. Hayatın gerçeği göçebe olmakmış, onu keşfetmiş; gezgin bir çingene grubuyla uzaklara gidecekmiş...

Ama benim için asıl acısı hiçbir şey söylemeden günlerce ortadan kaybolmasıydı...

Sonra birgün, ondan tam umudumu kesmişken ansızın ortaya çıkardı..Telefondaki sesi hep paramparça olurdu... Hıçkırıklarını gizlemek için kesik kesik konuşurdu... Hep, **nerdesin** derdi, **nerdesin, nerdeysen oraya gelmek istiyorum...** Balıkçı kulübelerinin olduğu yere gelmesini isterdim. O ise, **hayır, oraya gelmek istemiyorum, hazır değilim oraya, ne olur başka bir yerde buluşalım,** derdi... Bense ısrar ederdim, çünkü orada başka birşey vardı, başka bir sır..Onu tahammülsüz bir acıyla bekleyişlerimin; onun ansızın kaybolup gitmelerin anlamı sanki hep o buluştuğumuz yerde gizliydi... Ve o hep kara gözlükleriyle gelirdi oraya.. Ben aşkını getirsin isterdim oraya, ama o sonsuz yasını getirirdi... Yoksul ve kimsesiz bir ayışığında görürdüm yırtılmış dudaklarını; o kara gözlükleri bile saklayamazdı morluklarla ve derin izlerle dolu yüzünü... **Ne oldu sana, kim seni bu hale getirdi,** diye sormama bile izin vermezdi çoğu kez; sus ne olur, ne olur birşey sorma, derdi... Öylece uzaklara, ağaçların arasından akan dereye, derede yansıyan ayın hüzünlü ışığına bakıp saatlerce susardık... Ve bu anlarımıza hep o ney sesi eşlik ederdi..O kendi kanına batmış heves... O bütün yitik hayatlara tutulan yasın soylu sesi eşlik ederdi... Demiştim ya, onun bu sesle ilişkisi çok farklıydı. Onu duyar duymaz toparlanıyor, göğsü hızla inip kalkıyor, sanki soluksuz

Aksamsefasi

Olmaz olmaz derne, Kırkpınar değil, Bahçelievler Kocasinan Yağlı Güreşleri... Ağustos'un 2.Pazarı... Kıspetini kap gel, bir abonman uzaklığında...

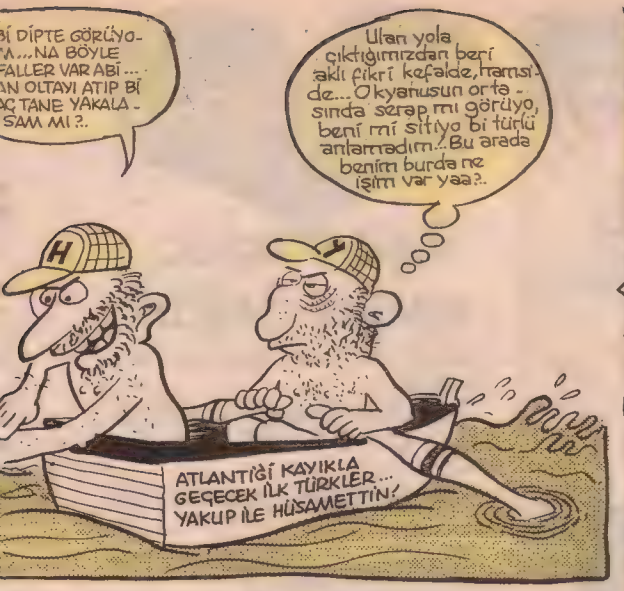

kaanertem@leman.com.tr

Yanlışlardır Bizim Asıl Sevgimiz...

da dünyanın son oksijeni, son soluğu sesin geldiği yerdeymiş gibi oraya dönüyor ve ğü yerden durmaksızın tuhaf titreyişler içinde derin derin nefesler almaya başlayıp den kopuyordu.Böyle anlarda ona tek birsözcüğüm ulaşamaz, uçup giderdi.. Ama aftı ki, en gerçek zamanlanım onunla birlikte olduğum anlardı... Öyle derin, öyle sahi-ıcı katmıştı ki içime, artık kimseyle ve en çok kendimle eskiden olduğu gibi gelişi-yüzeysel bir ilişki kurmuyor, ezbere, otomatik olarak konuşmuyordum... Niye bilmi-onunla birlikte mahvolmak düşü bile bana haz veriyordu...

ansızın kaybolduğu günlerdi... Çok düşünürdüm böylesi günlerde... Hasrete hiç yordu... Umutsuzluk kadar, aşkkadar, bize bu ıstırabı durmaksızın hissettiren hayat uzun ömürlüydü bu keskin acı... Sonra yine birgün aradı... Telefondaki sesi bu defa lerden farklıydı...: Sanki sakladığı herşeyden yorulmuş, kendinden ve çırpınıp çırpı-nunda kaybetmekten bıkmış gibiydi sesi:**Çok kötüyüm, kaldığım otelin adresini ve marasını veriyorum, buraya gel, gel ve o çok sevdiğin insanı gör,** diye inledi ade-**ksaray**'da bir oteldi burası... Hayatını fahişelik yaparak kazanan **Romen** ve **Rus** kız-götürüldüğü bir otel... Resepsiyondaki adamın, **durun, nereye çıkıyorsunuz,** deme-dırmadan, herşeyi göze alan, ölümcül, ama ne gariptir ki haz dolu bir öfkeyle, kirli mızı kadifelerle kaplı merdivenleri adeta üçer, beşer adımlar çıkarak odasının kapısı-dım.. Kapıyı birkaç kez vurdum ve gözlerimde o beyaz gülümsemesini içimde his-ak adını bağırdım... İçerden belli belirsiz sesini duydum... Ağır hareketlerle anahtarı ; o kapıyı henüz aralamışken, itip hemen içeri girdim.Çınlıçıplaktı ve ayakta duracak ıktu... Sarılıp öpmek istedim, izin vermedi... Yatağa uzanıp, üzerine kirli bir nevresim Nevresimi üzerinden hızla çektim... Neredeyse bütün vücudu morluklar ve hoyrat doluydu... **Birşey sormama izin vermeden, ne olur sarıl bana** dedi, **sarıl...** Ona sım-nlıp, sessizce akan gözyaşlarını sonsuz bir susuzlukla öperken yan taraftaki odalar-arayla kiralanmış kadınların sahte inleme sesleri geliyordu... Bu inleme seslerine is-hkahalar, çığlıklar karışıyordu... Bu sesleri duymamak için ona daha da sıkıca sa-başımıgöğsünde kaybetmek istiyordum... Bir ara gözlerini aralayıpsanki ilk kez ba-yormuş gibi bir süre seyretti beni, sonra da, **herşeye rağmen seviyor musun be-üyorsun ne kadar aşağılık bir kadınım ben, gözünle gördün, söyle o zaman, be-o de seviyor musun, söyle...** Elimle dudaklarını kapatıp öpmeye çalıştım, ama izin di, hırçınlaşmıştı, bütün gücüyle itti beni... Usulca geriye çekilmiş acıdan ve umut-ktan deliye dönmüş ve günlerdir yaşadığı kirli hazlardan solmuş gözlerine bakıyor-Gözlerimi gözlerinden ayırmıyordum... O ise artık bana hesap sormaktan yorulmuş-özleri yarı açık, artık sadece sayıklıyordu: **Söyle... Herşeye rağmen mi..Söyle, her-ağmen mi, biliyor musun, ben erkeklere doymuyorum, hani önlerindeki o şey , o kocaman şey, ben işte ona doymuyorum...** İçim yanıyor, dayanamıyordum yapmasına, **yalvarırım sus,** diyordum ve sanlarak, ellerimle ağzını kapatmaya ça-... Ağzını örten elimi sertçe itip,dünyanın en eski suçunu, acıdan donmuş sesiyle fı-; **biliyor musun ben ilk kez babamla seviştim... Beni kendisine aşık etti... Ben ilk na inandım, ona vuruldum... İlk kez o girdi benim ruhuma... Ve sonra ruhum hep kaldı. Babamdır beni bedenimden kopartan. Sevgim onda kaldı, sonra hiçbir şey den çekip gitti ve bana bir tek bu aşağılık, bu doyumsuz, bu kirli bedeni bıraktı...** yeniden sarsılarak ağlamaya başladı:**Nefret ediyorum bu bedenimden, bu yüzden steyen herkese sunuyorum, onu herkesin aşağılamasını, kirletmesini istiyorum.. ğim hiç olmadı benim... Hiçbir şeye bağlanamıyorum, hiçbir şeye inanamıyo-. Her şeyim onda kaldı, bu yüzden yaşamıyorum ben, hiç yaşamıyorum...** Evime düm sonra onu... Haz düşkünlüğünden bütün acıma duygularını yitirmiş erkeklerin, gan vücuduna bıraktıkları hoyrat izlere, morluklara kremler sürdüm... Neresine do-ım acıyla inliyordum, ağrıları dayanılmazdı.Bir ara bana düşmanca bakmaya başladı ve birden toparlanıp, **bırak beni, dokunma bana, gitmek istiyorum, sen de onlar gibisin** diye bağırmaya başladı..Omuzlarından hafifce tutup, **dur, nereye gidiyorsun, bu halde bir yere gidemezsin,** deyince de, bana birden yabancılaşıp, sanki başka bir boyuta geçti, yatakta korkuyla büzülüp ve elleriyle yüzünü koruyarak, olanca haykırışıyla:**Vurma bana, yalvarırım vurma... Ne olur vurma bana,** diye yalvarmaya başladı... O, **bana ne olur vurma,** dedikçe, ben onun korunaksız, o şef ...te aç başına sarılıp, saçlarını delice bir susuzlukla öperken, karanlık arka odalarda, iğrenç otellerde geceler boyu maruz kaldığı tecavüzlerin o dayanılmaz görüntülerini içimden söküp atmaya kovmaya çalıştım... Bir ara yatışır gibi oldu... Çırpınışları dindi... Onu herşeyden koruyacak bir uykuyu aradı yaralı düşleri. Ama çok geçmeden birdenbire toparlandı.. Gözlerime gerçeküstü bir zamandan bakar gibi baktı: **Bırak öpme saçlarımı, sana beni öpmen için izin verdim mi,** deyip yeniden daldı o paramparça uykusuna... Başucundan hiç ayrılmadan uykusunda seyrettim onu, ruhum babamda kaldı, **benim bir kişiliğim yok, bu yüzden ben yaşamıyorum,** diyen bu kadına beni bağlayan kaderimi düşünerek seyrettim... Hep gerçeklerden kaçıp, hiçbir bedel ödememek için durmadan düşlerime sığındığım ve hep hayaletlerin peşinden koştuğum için, sen iyi kalpli bir kötüsün deyişini düşünerek seyrettim... Sanki uykusunda o da beni seyrediyordu... Nitekim gözlerini açar açmaz, **söz ver,** dedi, **en yakın zamanda orada buluşacağımıza, söz ver...** Biraç gün sonra orada buluştuk..Balıkçı kulübelerinin olduğu o yerde... Taksinin farlarında minyon, telaşlı, hırçın silueti göründü yine. Ağaçların arasından geçip yanıma gelip oturdu... Tahta barınaktan ney sesi yine geliyordu.**Duyuyor musun,** dedi, koluma usulca sarılarak:**O ney üfleyen adam var ya, benim babam. Evet, özbe öz babam. Benim ruhum onda işte..** Bu gerçeği **Aksaray**'daki o iğrenç otel odasında anlattıklarından beri anladığım halde, yine de içim yandı... Ama her defasında biraz daha umutsuzluğa düşsek de, cesaretimiz biraz daha kırılsa da, herşeye rağmen anlamak ve bağışlamak güzeldi.. Annesi bu ilişkiyi anlayınca adeta çıldırmış ve evi terkedip bilinmeyen biri yere gitmişti... Bunun üzerine baba o saygın mesleğinden ve herşeyden istifa edip bu bannağa yerleşmişti.. Ve sadece hayatın içindeyken üflemeyi hep ertelediği neyini alıp gelmişti buraya... Bir süre babasının çaldığı neyi dinledik... Sonra birden elimi tuttu ve bannağa doğru sürüklemeye başladı beni... Barınağın önüne geldik... O her zamanki ürküntü ve hayranlığıyla baktı içeri... Bir ara usulca elimi bırakıp barınağın kapısına iyice yaklaşıp, korkarak seslendi içeri doğru:**Baba, beni duyuyor musun, biri var, beni çok sevdiğini söylüyor, ben de onu sevmek istiyorum, baba izin ver saçlarımı senin okşadığın gibi sevgiyle okşasın, baba özgürlüğümü ver, onu doyasıya sevmek istiyorum, ne olur izin ver bana,** diye seslendi... Ney sesi kesildi...

O yine babasına yalvarmaya devam etti: **Baba, saçlarımı sevgiyle okşamak istiyor, izin verirsen beni tanımak, tanıdıkça sevmek istiyor... Ne olur izin ver bana, ben de onu beni sevdiği gibi seveyim...** İçerden hiçbir ses gelmedi.. Dönüp bir an bana baktı.. Ve sonra birden o beyaz gülümseyişini ve beni ona bağlayan sesini alıp koşmaya başladı.. Bir süre sonra ağaçların arasından kayboldu..Ve bir daha beni hiç aramadı... O geceden sonra bir daha onu hiç görmedim...

Ama ben balıkçı kulübelerinin olduğu yere, o ney sesini dinlemeye hep gittim..Çünkü ney sesi benim için acı çeken nefestir... Bu nefes,hayata soluk veren ruhtur.Dudaktan kalbe geçen efsundur. Ney, bir ömre malolur. O ses kendi kanına batmış bir hevestir...

Nerede kendi hayatına ıstırap duyan biri varsa, orada ney sesi vardır... Nerede bir ney sesi duysam, orada kendim gibi yitik bir hayata vurgun olduğumu hissederim... Hem ben körler gibiyimdir... Sesler soyar beni hayatımdan.. Sesler kurtarır beni benden... İçimdeki o imkansız uzaklara hep seslerle giderim... Yanlışlardır asıl sevgimiz... Bunu bana ençok sesler anlatır..

Cezmi Ersöz

cezmier@leman.com.tr

* **Can Baba**'yı aşkla, şiirle, devrimci coşkuyla ve şarapla anıyoruz...
* **Datça...** 17 Ağustos Perşembe günü saat 19.00-22:00 arası **Datça**'dayım. Önce **Balıkşiran Kitabevi**'nde imza günü ardından, **Cafe Papatya (Eski Yasu)**'da soyleşi.
* Fatma Tan, Erkan Eren, Sakine Altın, Fırat Aslan, Şinn Yılmaz, Derya Erdoğan, Bahar Uğurdoğan, Aydın Körpe, Özgür Martı, Cenker Aslan, Deniz İmre, Derya Baş, M.Emin Al, Müşerref Kaya, Cat, Nazlıhan, Gülşen Çöktü, İbrahim Şahin, M.n Özdemir, Serozkan (Beni Leman'dan arar mısın?), Pınar Batum, Umut Geldiay, A.Iraz Katırcı, Yeşim (Idol Production-Beni Leman'dan arar mısın?), Bayda, Aco Oycan, Azad Deniz, Aze Özuçaklık... Mektuplarınızı ve E-mailerinizi aldım sevgiyle...

Kırık Lâblâbi

SUAT ÖZKAN

kirliablabi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

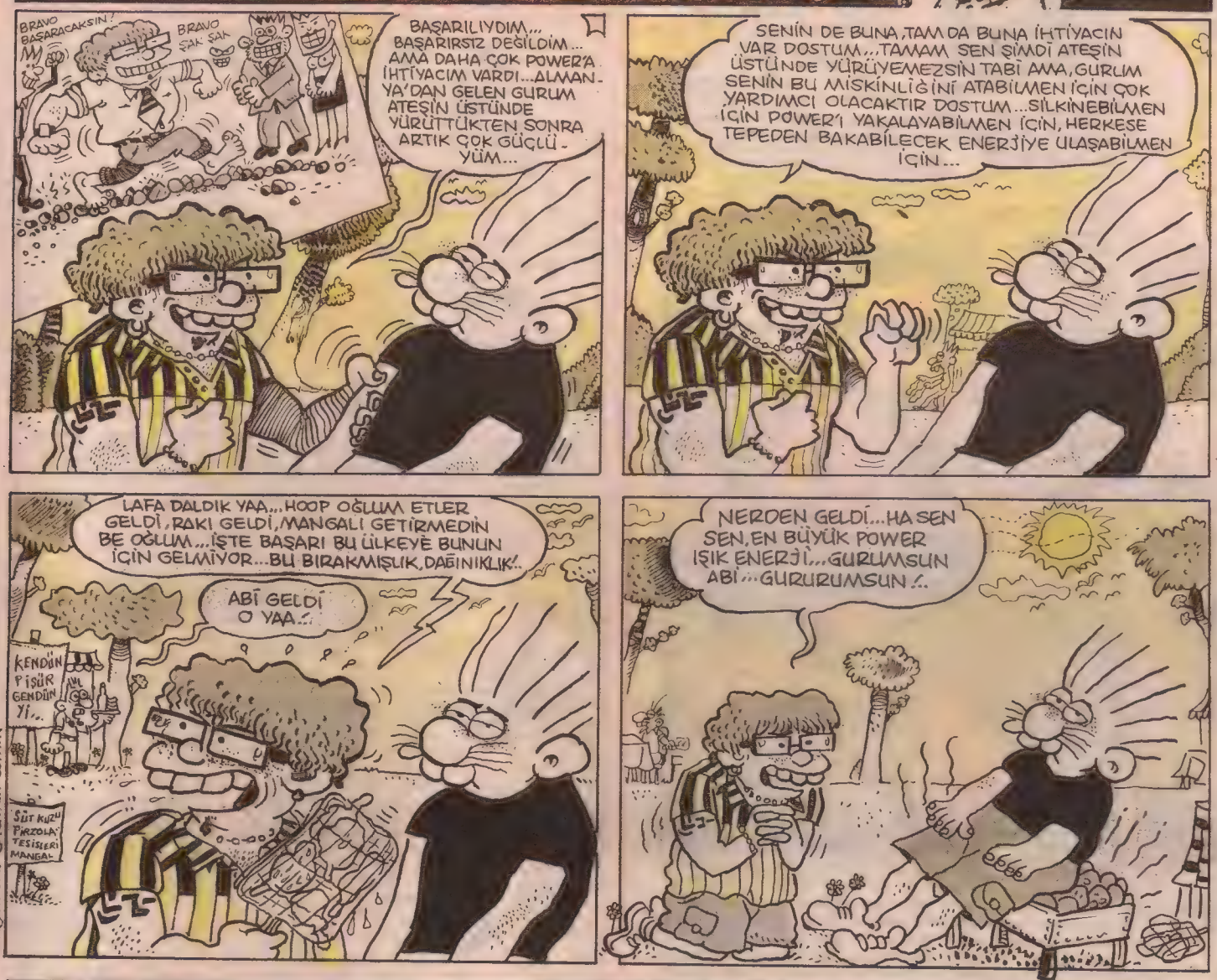

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

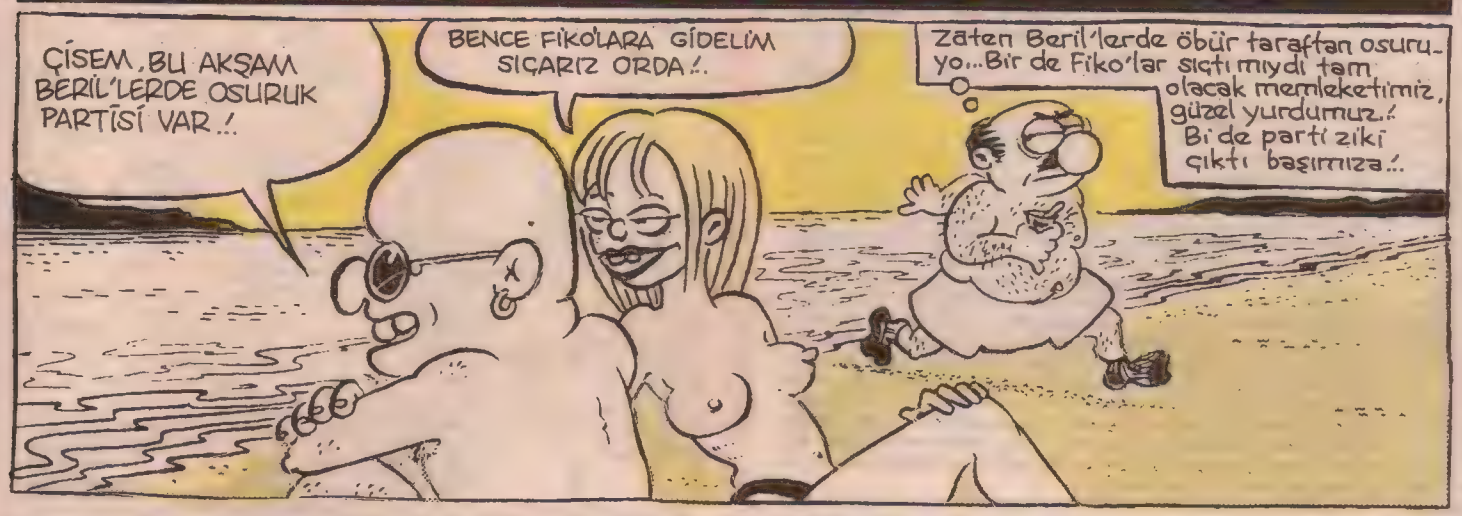

MAMDİ PÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Aşka aşık, aşığa değil!

Günümüz insanı aşka aşık, aşığa değil!

Aşkların kısa dönem askerlik gibi kısa sürmesinin nedeni herhalde bu.

Zaplanan aşıklar dönemi bu dönem!

Kanaldan kanala geçer gibi aşıktan aşığa geçiliyor.

Peki bu neden böyle oluyor?

Çünkü insan insana sevgisiz.

İnsan insana tahammülsüz.

İnsan insan için fedakarlık duygusunu yitirmiş.

İnsan insana kendini adamaktan kaçıyor.

Oysa fedakarlık, adanmışlık varsa vardır aşk.

Fedakarlığın, adanmışlığın yaşamadığı yerde yaşamaz aşk.

Ne yazık ki uğruna kendini adadığı ne bir ideali var günümüz insanının...

Ne de uğruna kendini adadığı bir aşkı.

Nerde ideali, aşkı uğruna her şeyden vazgeçen dünün insanı...

Nerde hiçbir şey için hiçbir şeyden vazgeçmeyen bugünün insanı.

Bugünün insanı aşkta da köşe dönmeci.

Emek harcamadan yaşamak istediği gibi, emek harcamadan aşk yaşamak istiyor.

Sevmeden sevilmek, vermeden almak istiyor.

Hiç değilse bir koyup üç almak istiyor.

Bir koyup üç alamadı mı ilişki bitiyor.

İlişkiler çıkar, menfaat üzerine kurulu.

Elektriklenmeler kısa devre.

Aşk organı kalp değil, seks organı olmuş!

Kalpler apış arasında, en mahrem yerde atıyor!

Kalpler aşkla değil, şehvetle inip kalkıyor!

Bir günlük elektriklenmeler, bir gecelik sevişmeler aşk sanılıyor.

Sevgili bayanlar baylar, aşka ayıp oluyor!

Sevişgenler

met üst

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

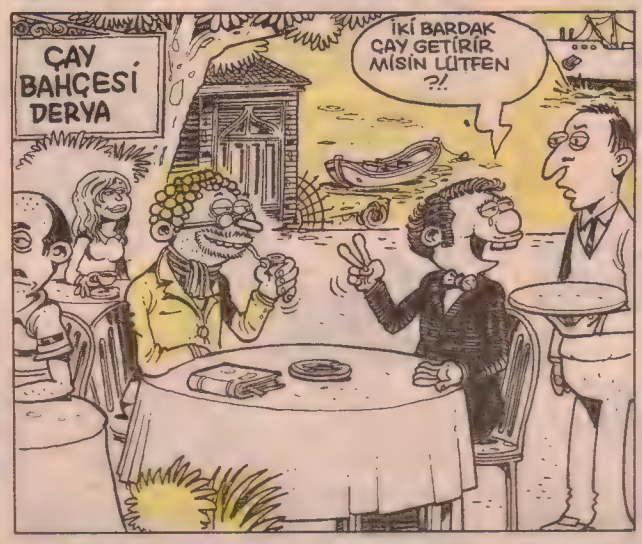

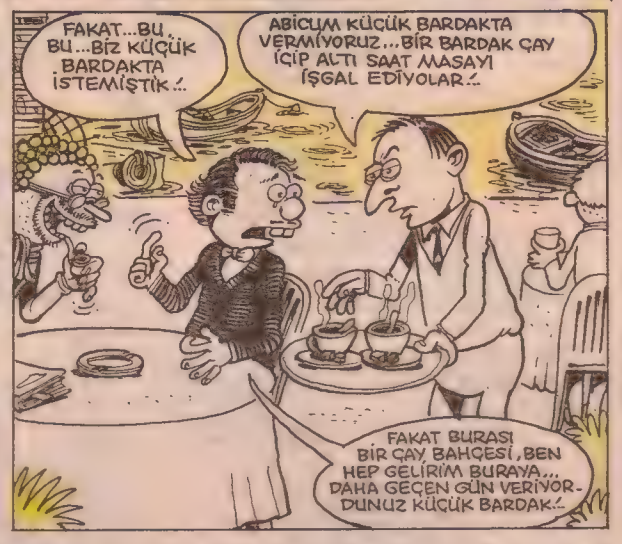

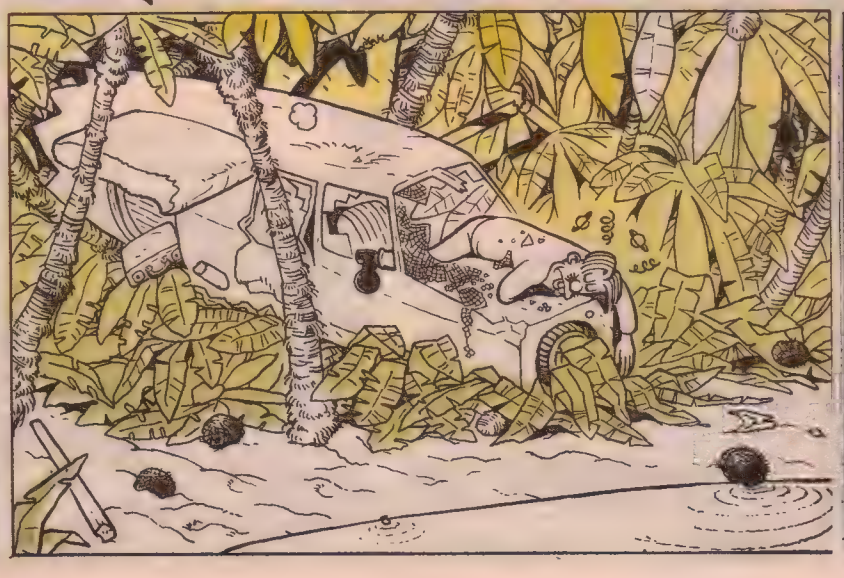

İHTİYATSIZ ADAM

Kaza Geçirdi

Maceralarıyla bu adam Leman yollarında tam gaz giderken ufak bir kaza atlattı... Aslında kahramanımız cilop gibi enfes çizilmişti... Ancak editörün teknik bir hatası sonucu haftaya kocamana tam macera... Editör okuyucudan ve Kemal Aratan'dan özür diler...

(Yandaki kare de bu maceradan alınmıştır)

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

Özge Samancı

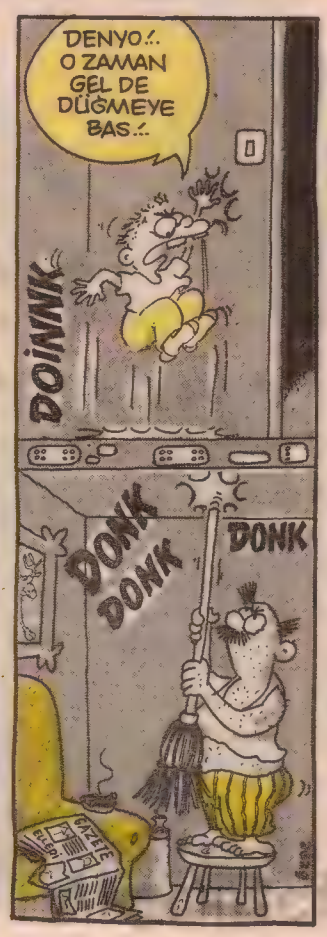

Mernis

Geçtiğimiz günlerde İçişleri Bakanlığı, "nüfus ve vatandaşlık" başlığı altında, "MERNİS" adında bir projeyi tamamlayıp Başbakan Ecevit'in onayına sundu. Şeytani bir sessizlik! Yeryüzü tarihinin en esrarengiz projesi.

Kamuoyu bu projeyi sadece, nüfus cüzdanında, "din hanesi" bulunacak-bulunmayacak şeklinde tartıştı. Bir tek aydın, bir tek çift göz, olup biteni anlamadı, görmedi. Kölelerin sessizliği mi, medyanın uyuşturuculuğu mu, yoksa, siyasetten kovulmuş sivil kurumların bağırsak tembelliği mi?

Bu lanetli dünyanın dehşet dolu gecesinde doğmuş kederli kardeşlerim, gelin bakalım, Merniş, neymiş.

1970'li yıllarda Amerikan Adalet Bakanlığı, INSLAW adlı bir şirkete bir program ısmarlıyor, programın adı: PROMİS.

Promis, Amerikan eyaletlerindeki farklı veri tabanlarını (bilgileri) birleştiren, tüm vatandaşlık bilgilerini tek merkezde toplayan, masum bir girişim. Suç ve vergi kaçakçılığında derin denetim için, standardizasyonla, çok büyük işlerde kullanılacak.

Şöyle: Bugün Amerikan filmlerinde suçlunun sadece kredi numarasından bulunmasını sağlıyor. Bu, işe yarar tarafı.

Ancak şirket programı kendisince geliştirip, sınırlarını insan aklının çok uzaklarına taşırıyor. Fuko, Hapishanenin Doğuşu adlı meşhur kitabında, iktidarların insan bedeni üzerindeki tahakkümünü anlatır. Mernis ile ise, tüm dünya hapishaneleşiyor, yani, hapishane şimdi doğuyor. Yıllar sonra şirket, "geliştirdiğimiz bu programı satın almazsanız, başka ülkelere, şirketlere satmak istiyoruz" gibi, o günlerde masum sayılacak bir tehditte bulunuyor.

CIA ajanları harekete geçip, yeni geliştirilen bu programı şirketten yürütür, INSLAW adlı şirket bu iddiayla dava açar.

CIA'nın görevlendirdiği bir adam dava sürerken, ben bu programı CIA adına geliştirdim, sistemin içinde bir arka kapı açtım. Yani, sistem içinde "gizli bir sistem" geliştiriliyor. (Ve mahkeme tartışmalarında, projenin önce İsrail'e, sonra İsrail de casusluk amaçlı Ürdün'e satılması, gündeme geliyor.)

Neymiş sistem içinde açılan "gizli kapılar!" Bu kapılar, vatandaşlar hakkında toplanan bilgilerin gizli servislerin eline geçmesi ve gizli servisler için inanılmaz bir güç ve kontrol sağlanması.

Kıyamet burda kopuyor. İnsanoğlunun son korkunç çığlığı da burada boğulup, yeni bir çelik kapıyla tüm gökyüzü örtülüyor. Çünkü, bu kapılar, bireyin tüm özel hayatını zaptu rapt altına alıyor.

İnslaw şirketiyle Amerikan Adalet Bakanlığı arasında kıran kırana mahkemeler devam ederken, sivil kurumlar uyanıp, ayağa kalkıyor. Bugüne kadar gelmiş efsaneleşmiş dedikodular arasında bu davada, sorgu yargıçlarının, avukatların, tuhaf ve nedeni bilinmeyen bir şekilde öldükleri-öldürüldükleri.

80'li yıllarda tüm ayrıntılarıyla patlak veren bu skandal, Amerikan kamuoyunda on yıllar boyu tartışıldı. Yeryüzünde artık, uzay kurgu filmlerinde rastlanan bir firavun-kölelik çağı başlamıştı!

Çünkü basit bir vatandaşlık-nüfus işlemleriyle örtülü bu projede saklı bigilerin, daha hangi bilgilerle donatıldığı, kimlerin bu bilgilere uzandığı, dünyanın büyük gizli servisleri istediği an bu bilgileri keyfince kullanabileceği, yani, bireyin tüm bigileri siyasi-sosyal Tanrısal bir göz altında kontrol altına alınmıştı.

Diyelim uzaydan bir yerden, diyelim Amerika'da bir merkezden, sırf taşıdığımız bu numara vasıtasıyla izlenilebilecek, sokakta attığınız her adım, çiğnediğiniz karıncalar bile görülebilecek. Tüm dünyaya yönelik bir tehdit, insanoğluna birileri silahını çekmişti: "Kımıldayanı yakarım" projesi..

Gelelim Türk Mernis'e! Türk Mernis'in başında, ordu-üniversite-bakanlıklar ortak bir komisyon olarak çalışıyor. Türk Mernis'i geliştirmek Koç-Sistem'e veriliyor, ancak tüm bilgilerin yoğunluğu öyle büyük bir iş ki, tek bir kuruluş altından kalkamıyor, daha kaç şirket işe karışıyor, daha kaç hükümet uğraşıyor...

Mernis'i ilk önce 70'li yıllarda başbakan iken yine Ecevit ortaya atmıştı, o yılların teknik imkanları elvermiyor, bugün yine Ecevit döneminde gündeme gelmesi...

Ülkemizde nüfus ve sayım işlerinin neticelerinden yasal olarak emniyet-asker-jandarma haberdar olabilir! Ancak, Tansu Çiller iktidarında başbakanlık bünyesinde "nüfus ve vatandaşlık işleri" adlı yeni bir birim acilen kurulur, genel müdürlüğe de bu bilgiler verilmeye başlandı. Seyircimiz yok, tanığımız yok, şahidimiz yok, denetleyenimiz yok, bu bilgiler nerelere, kimlere taşınır?

Velhasıl Mernis, istediğiniz vatandaş hakkında, harcadığı su, okuduğu okul, konuştuğu telefon, yaptığı seyahat, alışveriş, akla gelebilecek her türlü bilginin toplandığı bir kart! Daha neleri ihtiva ediyor, bilinmiyor? Kimlerin emriyle bu projenin hızlandırılıp anında bitirildiği bilinmiyor!...

Gülay Göktürk gibi vasat bir zekayla "ülkemin güvenliği

Projesi

NİHAT GENÇ
nihatg@ileri.com.tr

için ben denetime hazırım" diyebilirsiniz. Ama neden başka bir ülkenin denetlemesi... Yoksul ülkelerin az gelişmiş ülkelerin bu evrensel denetimden kurtulma şansları hiç yok..

Hıncal Uluç gibi vasat bir zekayla "Peki kardeşim birçok batılı ülkede bu kart kullanılmıyor mu?" diyebilirsiniz. O ülkelerde bireyi koruyan yasalar var ve bu onların imparatorluğu...

Ve mesela bu ülkede muhalefet yapan solcu, islamcı, neyse, adıyla, adresiyle İsrail, CIA tarafından konrtol edilmediğinin garantisi hiç yok.

Projenin felsefi açılımları da var, şöyle, bu nüfus kağıdıyla kredi kartı gibi harcama da yapılabilecek. Yani, sosyal-siyasi davranışlarının anında çözümlenmesinde merkezi bir yere sürekli sinyaller veren, bir nevi, sosyal-siyasal şifre gibi!

Amerika'da bu karta karşı sivil tepkiler yıllarca sürdü, davalar açıldı, Avrupa'da büyük tantanalar oldu, birçok ülke reddetti. Sivil kurumlardan, aydınlardan müthiş bir çığlık koptu. Devletin vatandaşı denetimi, sınırlandırması yeniden tartışmaya açıldı. Ucu bucağı görülmeyen tarihin bu en büyük denetimine karşı koydular, çünkü, Tanrı'nın gözünü ele geçirmişti CIA!

Nüfusmuş, vatandaşlık bilgisiymiş derken, dünyanın .mına koyuyorlar, kayıttı, kuyuttu derken, kayıyorlar, özgürlüğe, insanoğlunun dünya macerasına!

Devletlerin-iktidarların tarihinde bir dönüm noktası olan bu proje, Ortadoğu topraklarında yalnızca pilot olarak İsrail ve Türkiye'de uygulanıyor. Türk kamuoyunun köle sessizliği, herhalde bugün, İsrail ve Amerikan elçiliklerinde zafer işaretiyle kutlanıyordur. Bu satırları kaleme aldığım Salı gününün akşamına kadar, Türk basınında tek bir cümle yazılmadı, tartışılmadı! Bu, tarihin en soğuk ve insanoğlunun en ürkütücü projesi, firavunlar çağının başladığının işareti, zaferiniz kutlu olsun CIA, kapitalizm! Bu zaferi siz kazandınız, insanlık kaybetti!

Bir zafer kazanan daha var! II.Erciyes Zafer kurultayı. Kurultay Gazetesi zaferi kutluyor, içerde bir yazı: Bozkurt ve Türk'ün Hayatı!.. Yazıyı okuyorum, "bozkurt çok özgür bir hayvan" diyor...

Teknolojinin piri-tanrısı CIA'nın hepimizi yaka-paça kıskıvrak yakaladığı bu kartın, insanoğlu için, ülkemiz için ne anlama geldiğini bilmiyorlar bile! Özgürlük diye bir derdiniz varsa, devletin vatandaşı nerde, nasıl denetleyeceği, sınırları, ülke vatandaşlarının ta uzaklardan CIA denetimine girebilir mi-giremez mi, tartışılması gerekir.

Zafer kutultayına göre, kurt, özgürmüş. Bazen haberlerde izleriz şöyle bir haber! Mahalleli delikanlıların topluca düzdüğü deli kıza hakim sorar. Seni kim düzdü göster, hangisi? Deli kızcağız, hangi delikanlıya baksa güler, çünkü onun için hangi erkek önemli değil, aklına düzülmek geliyor!

Kim tarafından düzüldüklerinin farkında dahi değiller..

Mernis projesi Başbakana sunulduğu gün, MHP'liler neler yapıyordu Erciyes'te. Anlatalım. Devlet Bahçeli, Tekir yaylasına çıkmadan, bir Reno bayiinin, yanlış duymadınız Reno bayiinin, bir de fıskıyenin, yanlış duymadınız bir fıskıyenin ve bir de fırının açılışını yapıp bu muhteşem sanayileri ülke ekonomisine kazandırırken, halk tarafından çılgınca alkışlandı...

Osman Durmuş ne yaptı? Beş tane seyyar hastane açtı Tekir yaylasına. Şu deprem bölgesine açamadıkları hastaneleri, anında, nasıl yetiştirdiler dağ başına...

Ve Tekir yaylasına birgünde beşbin çadır kurdular. Şu deprem bölgesine açamadıkları çadırlardan beşbin tane! Anında, bir günde, beşbin çadırı, Bayındırlık Bakanı nasıl da hızla açarmış, devlet ne de çalışkanmış...

Ve Tekir yaylasına bir günde asfalt dahi dökerler. Yaylaya asfalt! Şu, şehrin göbeğine dökemedikleri asfaltı isterlerse, Erciyes dağının tepesine dökerlermiş...

Ve yüzellibin kişi yaylaya çıktı, (onlara sorarsan beşyüzbin kişi). Sorar mısınız bu kadar insan nereye sıçtı? Bin tane seyyar tuvalet, anında hazırlandı, oraya sıçtılar. Peki bu tuvaletler nereye boşaltıldı. Dereye. Bunda ne var, demeyin. Bu dere Kayseri'ye suyunu veren dere. Kayseri halkı bir haftadır bok suyu içiyor, diyeceğim, hayır! Peki Osman Durmuş (Amerika'ya giden kan tahlillerini genetik şifremiz çalınır diye durdurmuştu) bu bokları casusların tahlil edip, genetik şifreleri Amerika'ya kaçırırlar diye hiç endişelenmedi mi?

Ya da, yaylalarını bir günde bok bataklığına dönüştürenlere Kayseri halkı neden sesini çıkartmaz! Çünkü bu bozkurtun, özgürlüğün parfüm suyu!..

Belediye başkanları, il başkanları, isimlerini gösteren büyük çadırlar açtılar, mesela şöyle yazılar: "Sandıklı Belediye Başkanı Ahmet Sarı Obası"...

Ne yapmışlar bu obalarda! Enflasyonu yenip, F tipini açıp, Apo'yu asıp, iktidara tek başına geleceklermiş... Gelirler! Gelecekler! Çünkü, yüzellibin kişi Erciyes'te Tekir yaylasına sıçarken, bilmiyorlar ki, aşağıda artık iktidar-miktidar kalmadı. Bırakın F Tipi'yle uğraşmayı, artık Türkiye bu kartla F tipi.. Artık, yoksul ülkeler, tüm dünya, her kişinin uzaydan takip edildiği F Tipi...

CIA'nın bu zaferi, Türk ve İslam alemine hayırlara vesile olsun! Tanrı Türk'ü korusun! Yarınki demeçlerini tahmin ediyorum: "Ey Türk milleti, iktidarımız, milletimizi muhtarlıktan, ilmuhaber almaktan kurtarmıştır"...

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

SEVERİM:... Vantilatör, kafasını saa sola çevirip dururken, duvardaki posterlerin bi köşesini kaldırmasını ve, vantilatör başka bi tarafa dönünce, oranın yapışmış gibi durmasını... Bira şişesinin kapaanı çatalın sapıylan açmayı... Yüksekçe bi yerden denize atladıımda duyduum "çoffusst!" sesini.. Hayneken; Karanberiyırs; kolgeyt; Olimpiyakos; Pol Saymın, demeyi...BETİL...

POTPURİ:... Saatin tik tak'larından fenaalık gelmişti!.. Tik kata, tik kata tik! kafa sigti! Zamaanın geçtiini felan da hatırlatıyo ayrıca hiç geree yokken. Tavuk vardı bi tane üstünde, o güzeldi bi. Kafasını sallıyo, yem yiyo yerden. Fekat bi tavuk için milyonlarca tik tok dinneyemem! Gittim, elektronik bi saat aldım. Kocaman, ışıklı elektronik rakkamları var. 18:29 yazıyo şu an, fosforlu bi sarı renkle. Radyosu da var, alarmı felan. Azcık açıp sesini öyle yatıyom. İyi oluyo. Ninni gibi... Ninni!?. Anadolu kültüründe, türkü felan gibi, ninninin de özel bi yeri varmış. Maani gibi, ninni besteleyen ozanlar da olmuş. Hassigtir ya! Gittim, meydanlarusun bilmem kaçıncı cildini açıp ninniye baktım! Uyuyamayınca ninni söylenir ben gittim ninni bilgisi öğrendim; haale bak!. Fekat vakit de geçirmiş oldum tabi biraz , böylece... Porno ödül törenine takıldım geçen gece televizyonda. Porno yıldızları felan var; katagoriler var. Hepsi normal bi yarışmadaki bilinen bi ödül töreni gibi! Ama, bunnarın, o "teşekkürleri" çok eylenceliydi ve tuhaftı. Kaldırıyolar ya ödüllü ellerini havaya! Kaldırdı; porno endüstrisinde olmaktan mutlu olduunu söyledi. Dağıtımcı şirkete teşekkür etti. İri penisli siyahi oyuncu bilmem kime teşekkür etti; ve üzerine attıran hayranlarına teşekkür etti!.. Mersi.. Pornografi bu; endüstrisi var; geniş konu. Boris Vian, kitap bile yazmış bu konuda, şindi bi iki cümle de annatamam herşeyi. Fekat, şunu diyebilirim ki, en azından bi fahişe, orospu, satıcı, porno yıldızı felan olduklarını kabul edip o şekilde davranıyolar orda. Neyin ne olduu belli! Burda ise, üzerine attırılan, ve bunun için gayret eden, ama bunu yaptığını şaka gibi de olsa söylemeye cesaret edemiycek yığınla televizyon orospusu ve soft porno yıldızı var ortalıkta. Onnara kızıyom bu yüzden. Televolelerde felan, üzerlerine attırıyoz düşsel olarak; reytingini sağlıyoz patronlarının; ama bi çıkıp teşekkür etmiyolar gençlere! "Attırdınız için saaolun" dese bi lolita manken, bi popçu felan, ne biçim gönlünü kazanır abazan gençliin... Geçen gün; teyip dinniyodum. Sağ taraftan felan az geliyo ses. Kulaklıı taktım yine aynı. Kızdım! Niye kızdımsa? Eşyanın ne kabaati var? Yine de kızdım. Açtım, kurcaladım teybin içini. Ordaki düümeleri felan çevirdim ince uçlu tornavidaylan. Olmuyo! Ses steryo diil. Mono geliyo!.. Sonra bişiy oldu, kulaamlan oynadım; aaa! Kulaam bozukmuş; boşuna teybi kurcaladım salak gibi! Sonra kulaamı da kurcaladım. Battı balık yan gider, ya da, noolcaksa olsun felan diyip, kulaamın içine soktum pamuu, çubuu, elimi, oynadım! Iyice bozdum fekat. Artık hiç ses gelmiyodu ordan. Ertesi gün gittim hemen bi dispansere. "Kulak yıkıyonuz mu?" felan dedim. Bi kâat yazdı girişteki hemşire, numara verdi, yedi milyon aldı; çıktım yukarı. Bi herif var, somurtkan. Gaste okuyodu. İş çıkmasına bozuldu heralde. Oturdum koltuğa. Yardımcı kadını çaardı; önüme yeşil bi örtü bağladılar. Ne annatıyom böyle cümle cümle yaa! Komik kısmına gelsene! Sanki dünyanın en ilginç olayı gibi uzatıyom! Herneyse, kulaama bişiy soktular işte sonunda. Huni gibi bişiy. Forş! etti. Su sıktı içeri, pompaladı, sonra çekti geri. Kâseye kirler aktı. Vay be, ne kirlenmiş! Bi iki kere daa tazyikledi, bitti sonra. Kontrol etti: Dişlerimin ortasına vurdu metâl bi çubuklan. Tinn! etti. Anaa, ne güzel! Steryo ses! Sağ da, sol da çınladı. Sağlık nefis bişiy! Hemşire de nefisti. Kulak pisliimin boşaldıı kâseyi, o tutuyodu. Hemen gitmek istemedim. "Duyuyom duyuyom, steryo duyuyom" felan gibi bişiyler diyip, sevincimi filan paylaşmak istediğim bi kıpırtı vardı içimde. Ama bunnarın siginde diil! Alt tarafı bi müşteri kulaa onnar için; elime bi pamuk tutuşturdular, çıktım dışarı. Evde kontrol ettim kulaamı bi yığın şey dinneyip. Sanki öbürü az duyuyo bu sefer! Demiştim ama; "onu da yıkayın bari hazır gelmişken" diye. "onda bişiy yok" dedi mendebur herif. Haklı olabilir fakat; yedi milyon, iki kulak ücreti! Bi kulak olunca sadece, kazıklanmış gibi hissediyon hani. "Bi kulak borcunuz var" diyip espri yapsaydım keşke çıkarken. Gülmezlerdi kesin. Ben de ortalık yerde espri yapamam zaten; odun gibi herifim. Hakettim tek kulaklık yıkanmayı! Olsun, şindilik steryo sesler. Mono olunca yine; giderim başka bi dispansere.. Hemen iyi günner diliyorum!.. Memet; dinnedim...

LeMan MİZAH DERGİNİZ Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Ben Anadolu'nun ufak bir ilçesinde ikamet ediyorum. Bunu söylemekten utanıyorum ama ben bir eşcinselim, yaşadığım çevre bana bu duyguyu kazandırdı. Farklılığa farklılıya tahammülü olmayan şirin toplumumuz! ufacık beyinleri ile beni ve benim gibileri yargılamaya ve ne hakla ise baskı altında tutmaya kendi kurallarına itaate zorluyor ve de başarıyor. Daha düne kadar ümitsizlik çukurunda kendimi Nietchsze ile özdeş tutarken artık kimliğimi kabullenmeye başlıyorum çünkü mecburum. İki seçeneğim var ya toplumun benden beklediği ödevlerimi yerine getireceğim ya da kendi kişiliğime uygun yaşayacağım hangisini seçeceğime karar verebilmiş değilim. Bu yüzden geleceğim için kimliğimi hala saklı tutuyorum. İnsanların sadece cinsel tercihlerinden dolayı yargılanmalarını çok anlamsız buluyorum. Bir şahsın dediği gibi "İnsan poposuyla iş görmez, beyniyle iş görür." İnsanların eşcinsellerin sadece cinsel kimliklerini ön plana çıkarmalarında belki eşcinsellerin davranışları etkiliydi ama herkes istediğini yapmada hürdür?. Kimse karışamaz ve bu da eşcinsel genellemesi yapmak için de yanlıştır.

Derginizle tanışmam birkaç ay olmasına rağmen eşcinsellik ve diğer farklılıklar için çok iyi bir bakış açısına sahip olduğunu söyleyebilirim.

18 yaşındayım ve tek başına ayakta duracak beceriyi kazanabilmiş değilim. Başka eşcinsellerle iletişim kurma şansını yakalayamadım. Derginiz eşcinsel arkadaşların yaşadıklarından ve girişimlerinden bizi arasıra haberdar ediyor ama yeterli değil, bir sayfa ayırsanız daha iyi olabilir.

Keşke kimliğimi özgürce açıklayabilseydim; ya da eşcinsel olmasaydım biz büyükşehirdeki eşcinseller gibi şanslı değiliz. Eminim kimliğine ters geldiği halde toplumun normlarına uyan hayatı zehir olan birçok arkadaş vardır. Bunlardan biri olmaktan korkuyorum.

Beni fazla anımsamasınlar, hayatlarında iz bırakmayım diye fotoğraf çektirmiyorum, kimseyle samimi olmamaya çalışıyorum, yeni arkadaşlıklardan kaçınıyorum, geleceğimi düşünmemeye çalışıyorum. Böyle bir toplumda halimizin ne olacağını hiç bilemiyorum. İnşallah derginiz bazılarının kanılarını değiştirebiliyordur. (Nihat Genç gibi)

Herkes bilmelidir ki eşcinsel olmak bir tercih değildir, bir mecburiyettir. Bu mektubu aldığınıza dair ufak bir net ama birşey ifade etmeden (güvenlik) gönderirseniz beni çok memnun edersiniz ufak bir yerde yaşamanın ve eşcinsel olmanın kederiyle hoşçakalın yayın hayatınızın devamlılığı dileğiyle hepinize kolay gelsin.

C.Ö./K.M.

Anlayamıyorum...

Miğdem mi bulanıyor, başım mı ağrıyor? Nasıl hissediyorum bilemiyorum. Ali Aycen'in anlattıkları beynimin kıvrımlarında anlamlandırıldıkça ne yapmam gerektiğini düşünüyor, düşündükçe sancılanıyorum. İnsanın insana bu şekilde davranabilmesini kavrayamıyorum. Utanç duyuyorum. Utanç duyulmasını istiyorum! Hislerimi paylaşmak için yazıyorum ama bu iğrençlik karşısında hissettiklerim kelimelere sığmıyor!

İnsanın değerini görsünler artık, karşılarındakinin de yiyen, içen, uyuyan, aşık olan, hisseden, düşünen bir varlık olduğunu anlasınlar istiyorum, tıpkı kendileri gibi. Ama hata ediyorum galiba çünkü aslında onlar yiyor, içiyor, uyuyor ve saldırıyorlar! Aşık olmak, hissetmek, düşünmek gibi insani davranışlar onların kana bulanmış kirli defterlerine yazmıyor.

Bunlar ve benzerlerinin hepimizin eşit birer bilinç olduğunu kabul etmesi, sahip oldukları gücün, sahip olduğumuz insani bilincin yanında anlamını (varsa tabii) yitirdiğini görmesi gerek! Her insanın (sadece insan olduğu için bile) sahip olduğu hakları alması gerek!

Tüm bu baskıcı, susturucu, antidemokrat, korkak zihniyeti kınıyor, bütün insanları sevgiyle selamlıyorum.. Ey Özgürlük!

Isimsiz

Merhaba Dost!

Şaşırıyorum, bu ülkede o kadar çok şaşılacak şey varki; işkenceden tut, "F" tipi cezaevine, anlamsız tavırlar sergileyen bakanlardan tut, her türlü haksızlığa göz yumanlara aynı zamanda bakanlardan tut, her türlü haksızlığa göz yumanlara aynı zamanda "312.Madde" tartışmalarına, diyaloglarına! Ülkemizde bunlar olurken insanlarımız da el yordamıyla yollarını buluyorlar. Yurdum insanı kendilerine yapılan haksızlıklara göz yumuyorlar, gıklan çıkmıyor, e böyle olunca uyanıklar da işlerine devam ediyor.

Birkaç gün önce sahil güvenlik gemisinin yaptığı birşeyi anlatayım. Burada yani Gemlik körfezindeki Kumla beldesinin iskelesine yanaşması gereken sahil güvenlik sahile doğru hızla gelmeye başladı sonra birdenbire rotasını iskeleye doğru kırdı. Böyle olunca dev dalgalar plaja geldi ve bütün havlular, hasırlar ıslandı bizimki de ayrıca suda pislendi. Bu olaya bizim ve bir yaşlı teyzenin dışında itiraz eden yoktu neyse jandarmalara söylesen onlar bir lakayit belediye başkanı desen o bir sorumsuz. Peki gemiyi kullananların ne hakkı var buna, adamlar eğlence için bizim rahatımızı bozuyorlar, o gemi eğlence gemisi mi?

Olan biten sadece bunlar değil ki!? Baz istasyonu denen "Çağımızın aleti", magandanın oyuncağı, çoluk çocuk çoğunluğunun aleti "Cep telefonu"nun alıcılarını kuvvetlendirmek amacıyla kurulan ölüm makinası bir alet tartışması çıktı ortaya, ortaya çıkan kişiler yalan mı söyliyecek; kaldırın şunları! Bu devlet uyuyor mu demeyeceğim "Uyuyan Güzel"den bile daha çok fakat onlar uyuyan güzel değil, "uyuyan çirkinler!"

Şimdilik susuyorum fakat bu yazım bağıra bağıra konuşuyor böyle "çirkefliklerin" olmaması adına!

Bu devirde "Bezgin Bekir" olmanız gerek çünkü bu olanlara ancak böyle dayanabilirsiniz...

Göker Makaskıran

"F" Tipi...

Cezaevi, işkence ve zulüm evi, 20 metrekarede hayat savaşı... Hergün bir sonrakinden iyi çünkü işkence ve acı hergün artıyor.

20 metrekareye bir hayat sıkıştırılmak isteniyor. İsteyenlerin ise sadece cüssesi 20 metrekare. Kendi arkalarına bakmaya cesareti olmayan bu kişiler başkalarının hayatlarını da karartarak kendi çektikleri acıların ancak bir kısmını başkalarına da yaşatmak istiyorlar. Kayıtsız kalırsak bir süre sonra "Z" tipi işkence evleri de çıkabilir. Ya sonra... Bünyesinde bu tip ceza ve işkence evleri bulunduran bir ülke nasıl olur da Avrupalı olmak ister? İstese de kim kabul eder? İdamı kaldırıp "F" tipi cezaevi yapan zihniyet bu ülkede olduğu sürece, yalnız onlar değil, bizler de "F" tipi bir ülkede yaşamaya mahkum olacağız...

Ş.Y.-Bodrum

Selam! Selam Aleyküm!

Bu oyun sıkıyor artık. Bu kadar pahalı olmamalı yaşamak. Duygusallık kendini kapıp koyuvermekse; duyarlılık nedir? Duyarlılık Pazar akşamı olayları bütün kanallardan izleyip hiçbir kanalın etkisinde kalmadan objektif olmaktır.

Türk futbolu kısaca dar alanda kısa paslaşmalardan ibarettir. İbrahim Sadrigiller paranın peşindedir. Haşmet Babaoğlu'nun sözleriyle ben ÖSS'ye kazanmak için değil kaybetmemek için girdim. Sen ayrılıkların şairisin. Ben Açık Öğretim'lerin çocuğuyum. Yönetmen işaret mi etti? Yanılıyorsun sette değiliz. İyi geceler öpücüğü ile bu konuşmayı bitirmek mi?

Burası benim saham. Burada emirleri ben veririm. Baban mı merak eder? Baba mevzusuna arkadaşım Kafka son noktayı koymuştu. Küçük Menderes'in kıyısında her gün oturup ağlıyorum. Of dağlar of.. Ne sen Julia Roberts'sın ne ben Richard Gere. Kederli bir Taşra, sıkılmışız hepsi bu. Saçmalıyor muyum? Dur ya dur. Alpay ve Oktay'ın zamansız gidişi sayın Denizli'yi sarstı. Alpay'ın yerine ya Uche ya Serkan. Gol sorununu sonu "iç"le biten oyunculardan biri çözecektir. Onlar da çözemezse Andersson'dan masallar.. Türk Sineması Türker İnanoğlu mantığıyla hareket etmelidir. İyi film halkın beğendiği filmdir. artık gidebilirsin Scarlet... Miroğlu mu geliyor? Çocuklar beni koruyun. Var mı lan bıçağımın üstüne delikanlı adam, var mı? Bıçağıma bıçakla, silahıma silahla karşılık verecek delikanlı adam var mı?

Not: Sevgili Yeşim! Yıldızın hiç sönmezin... Hayattayım ve sizleri seviyorum...

Ulaş Savaşçı - Ödemiş

Sevgili Leman!

Bizler iki kader arkadaşıyız.. Öncelikle çeşitli sebeplerden dolayı tebessümü unutmuş yüzleri asık şekilde yaşamak zorunda kalan Türk gençliğine ve insanına, emek verip yeniden tebessümü aşıladığınız için can-ı gönülden teşekkürler...

Okur Mektupları adı altında yayınladığınız yeni köşenizde biz kader mahkumlarına da yeni yüreklerle tanışma fırsatını sunduğunuz için sizlere minnettarız.

Uzun yıllardır ceza yatan iki kader arkadaşına kalemleriyle, yürekleriyle destek olmak isteyen birçok güzel arkadaşımızın varlığını düşünüyorum, umarım siz Leman çalışanları sayesinde biz sesimizi onlara duyuracağız ve kuracağımız güzel ve kalıcı dostluklarda hep sizi arayacağız. Kalemine yüreğine güvenen herkesin bizimle paylaşmasını bekliyoruz.. Neyi mi?. Tabi ki sevgiyi...

Necdet Çalışer - Nejat Kocabıyık
Kapalı Cezaevi 101001 Balıkesir

LeMan TİŞÖRTLERİ

RENKLER:	KOD:	BEDEN:
☐ Mor ☐ Açık Kahve	☐ LT 1 ☐ LT 4	☐ Small
☐ Ekru ☐ Koyu Yeşil	☐ LT 2 ☐ LT 5	☐ Medyum
☐ Lacivert ☐ Saks Mavisi	☐ LT 3 ☐ LT 7	☐ Large
☐ Fıstık Yeşili ☐ Bordo		☐ X Large

Adı: .....
Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
.....
İl: .....
İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Şerafettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer ürünlerimizde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numarayara Faksla yolayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

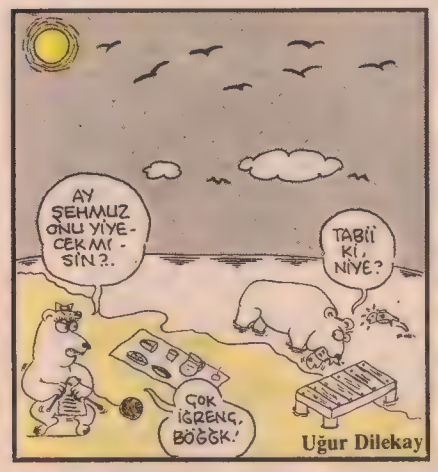

LeMan
Sayı: 457.
12 Ağustos 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

● **Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.** ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ●**Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik İçin Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** İlıcak Matbaası● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Aslolan

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkan Raman

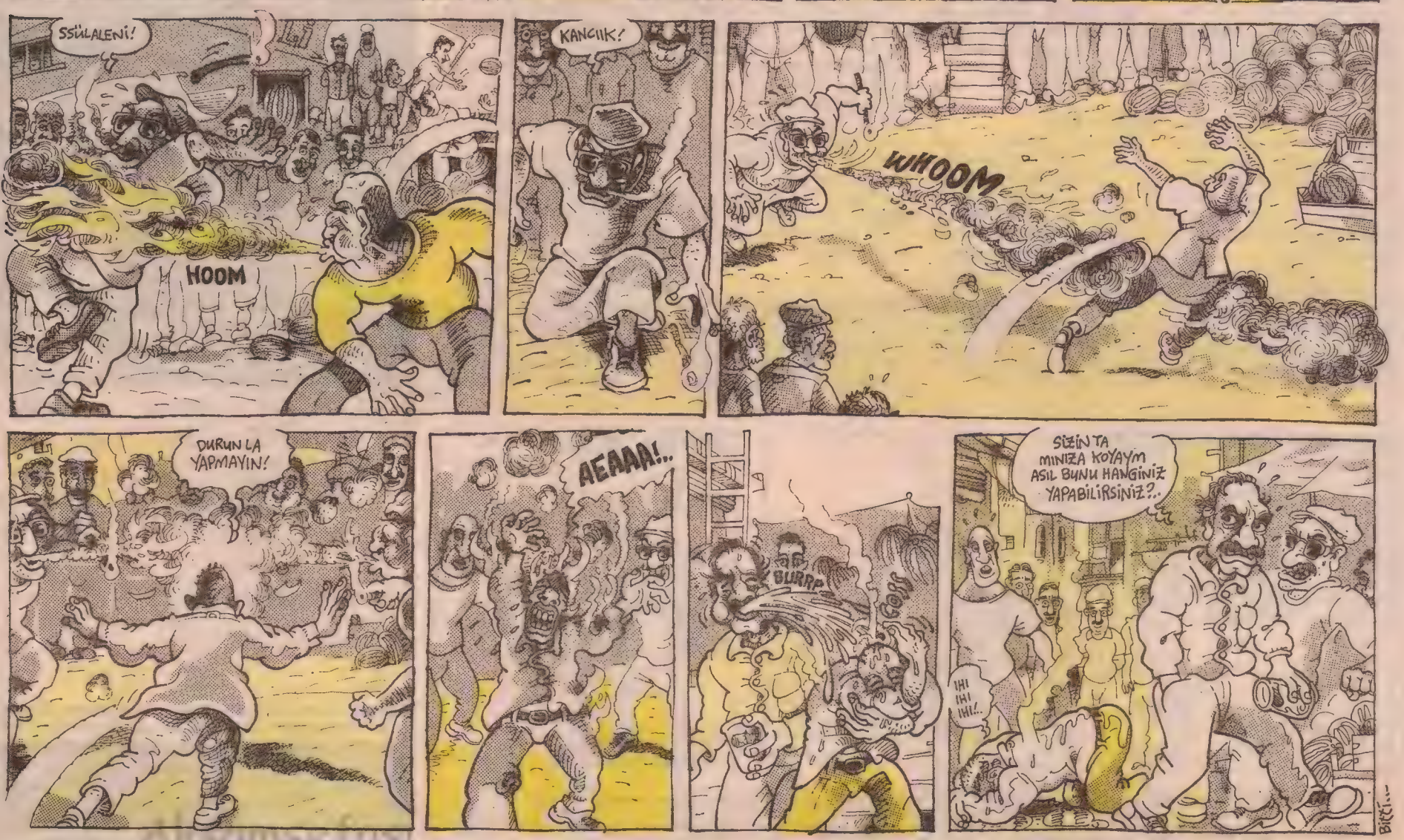

17/18 Ağustos Yaşlı

Altın Gümüş Deniz Festivali, Fındıklı-Rize. Git ya da gitme senin bileceğin şey güzel kardeş... Yalnız altın diyoruz, gümüş diyoruz, mesaj veriyoruz, uyandırıyoruz yaani!

458

19 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/34 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

- Nasıl olsa kesin ölüm sayısını kayıplarını öğrenemeyeceksin!
- Halen bir tek sorumlunun dahi yargılanmadığını görmeye devam edeceksin!
- Aynı dev müteahhit şirketlerin, inşaatçıların yeni deprem konutları onarım, tamirat, konut işleri aldığını görüp sinir sinir olacaksın!
- Kayıp ettiğin onca yakınına üzülmekten kanser olmadan ya da kafayı yemeden unut gitsin..
- Aklını kaybetme, sağlığını kaybetme, kendini kaybetme, direncini kaybetme, **UNUT GİTSİN!**

Yazının devamı 8. sayfada...

Resimli Can Baba Albümü...

Böyle bakardı...

Böyle gülerdi...

Böyle Güler'di...

Böyle süzerdi...

Böyle severdi...

Böyle sevilirdi...

Böyle Tarzan'dı...

Böyle korsandı...

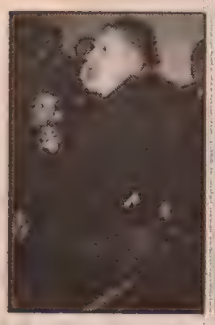
Böyle yargılanırdı...

Böyle yatardı...

Böyle de yatardı...

Böyle kalkardı...

Böyle içerdi...

Böyle çekerdi...

Böyle kanserdi...

Böyle giderdi...

Böyle aranırdı...

T.A

CAN BABA'YI GEÇEN YIL BUGÜN-LERDE KAYBET-TİK!

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@ixmas.com.tr

LeMan On Yedi

Alp Tamer

DİYANET HOLDİNG para ile imanın kimde olduğu belli oldu.. vergilerimizle palazlanan örtülü örgüt **REHA CURUFTAR** kabus ötesi ruh karartan karabasan **MEHMET ALİ VURGUNCAK** kibar fırsızın düğünü **HAYALİCİLER SİYASİLER KÖKÜSAL TOPUTAN** şaibeler sultanı.. menfaat siyasetçileri **TÜRK SOLU VE DEMOKRATLARI** sus puslar.. ölü toprağı serpilmişler **EKONOMİK KRİZ** faturası yine emekçiye, çalışana

Vurgun, talan, soygun düzeninin irinleri akmakla bitmiyor... DYP Genel Başkan Adayı Köksal Toptan (seçilse belki başbakan olacaktı) rüşvet aldığını itiraf etti.. Hem de büyük bi pişkinlikle "100 milyar değil... 10 milyar aldım... Herkes yapıyo bunu" dedi... Kuş, böcek adlanyla anılan operasyonlarda yakalanan hayali ihracaatcıların hemen hepsi devlet madalyası almış..

Açıldığından bu yana bir açılıp, bir kapanan Diyarbakır İHD, üç aylık kapatma cezasını tamamladıktan yarım saat sonra tekrar kapatıldı..

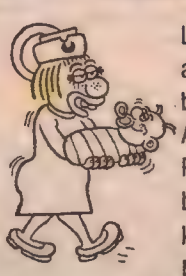

Leman ailesi büyüyor... Aramıza bu Pazartesi bir bebek daha katıldı.. Mine'yle, Suat Özkan'ın ALİ'si hoş geldi... Allah analı-babalı büyütsün..

LeMan'ı D&R ve Grosmarketlerde aramayın. Yaysat'ın yüksek komisyonu nedeniyle buralardan çekildik...

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye Kırşehir gezisinde 1500 dolarlık papağan hediye edildi...

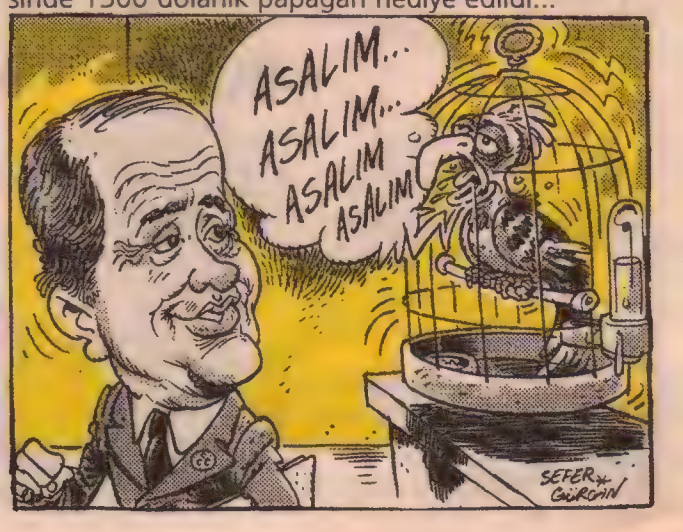

daral & timsah

tripanazomigabiyetsizler

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

TİMSAH'IN SİTİ YALAVAÇ'I GERDİ...ARGO İLE BEZDEN AŞAĞI SIKIŞMIŞ MİZAH" (Aklı sıra Lezzan'ı tarif ediyor.) AMERİKAN PİPİSİ İLE GERDEĞE GİRENLER KURTARAMAZ BİTİR.!..ÇOCUK DERGİCİLİĞİ MİZAH DERGİCİLİĞİNE BENZEMEZ İKİİ!.. BU İŞLERE SENİN NE AKLIN NE DE

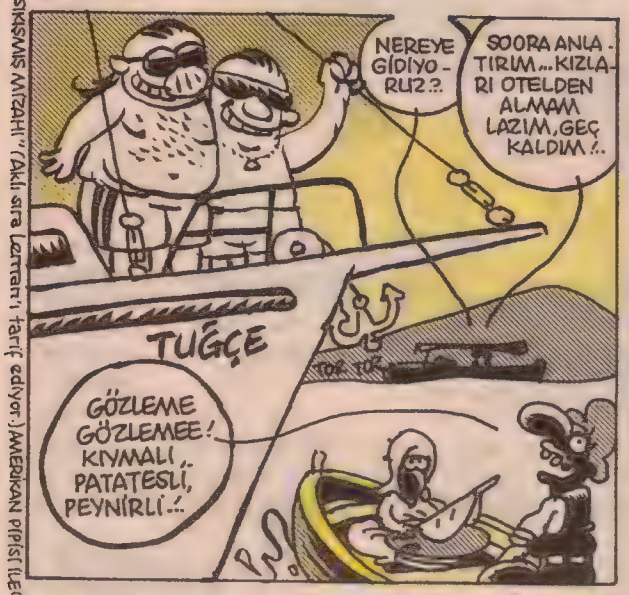

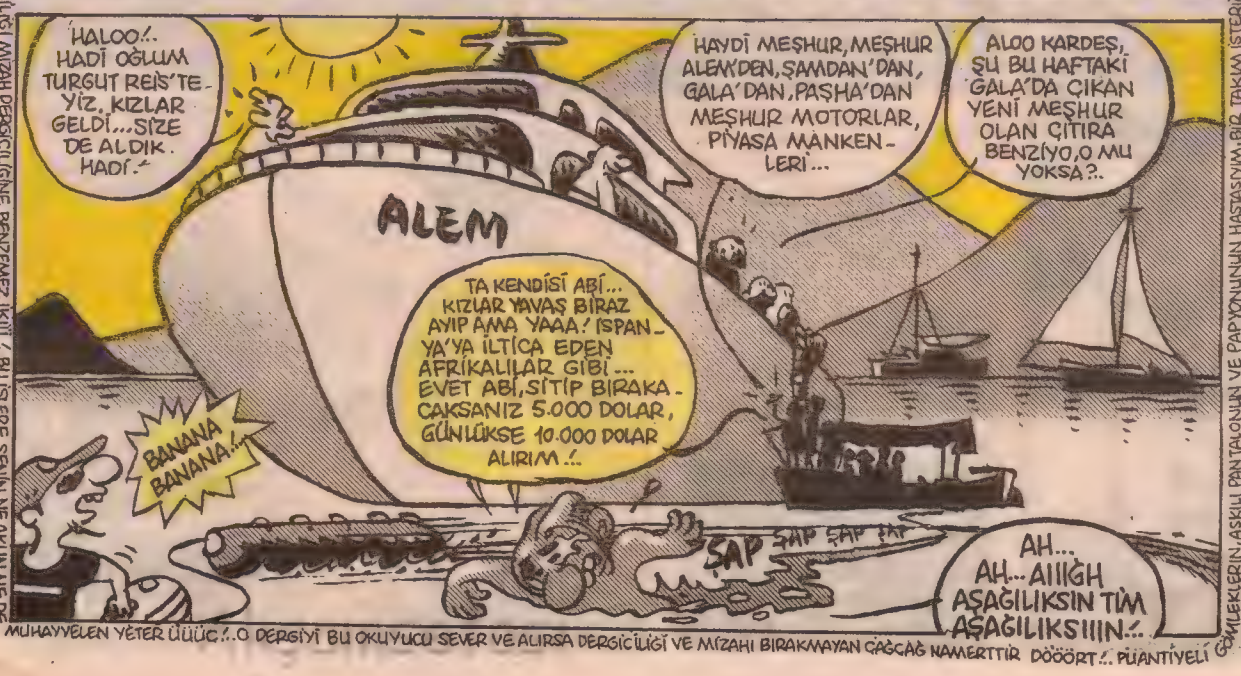

MUHAYYELEN YETER ÜÜÜÇ!..O DERGİYİ BU OKUYUCU SEVER VE ALIRSA DERGİCİLİĞİ VE MİZAHI BIRAKMAYAN ÇAĞÇAĞ NAMERTTİR DÖÖÖRT!.. PUANTİYELİ GÖMLEKLERİN, ASKILI PANTALONUN VE PAPYONUNUN HASTASIYIM, BİR TAKIM İSTERİM BEEES!..

açık büfe

●●●●●●●●●met üst●●●●●●●●●

... gibi kadınsın

- artçı deprem gibi kadınsın!
- **naylon poşet gibi kadınsın!**
- geciktirici sprey gibi kadınsın!
- **biblo gibi kadınsın!**
- özgürlük heykeli gibi kadınsın!
- **etten duvar gibi kadınsın!**
- stres bileziği gibi kadınsın!
- **hükümet gibi kadınsın!**
- ağustos rapsodisi gibi kadınsın!
- **sosisli sandoviç gibi kadınsın!**
- noktalı virgül gibi kadınsın!
- **kanun gücünde kararname gibi kadınsın!**
- hız tümseği gibi kadınsın!
- **eyfel kulesi gibi kadınsın!**
- feribot gibi kadınsın!
- **küvet tıpacı gibi kadınsın!**
- turşu küpü gibi kadınsın!
- **italyan yokuşu gibi kadınsın!**
- film festivali gibi kadınsın!
- **golden elma gibi kadınsın!**
- fındıklı lokum gibi kadınsın!
- **clip sponsoru gibi kadınsın!**
- her eve lazım gibi kadınsın!
- **nargile marpucu gibi kadınsın!**
- kadıköy çarşısı gibi kadınsın!
- **pinpon topu gibi kadınsın!**
- soğuk duş gibi kadınsın!
- **beyaz peynir gibi kadınsın!**
- yanlış sollama gibi kadınsın!
- **13-14 anahtarı gibi kadınsın!**
- müşteri temsilcisi gibi kadınsın!
- **seven-eleven gibi kadınsın!**
- radyo televizyon üst kurulu gibi kadınsın!
- **amiral battı gibi kadınsın!**
- tavuklu pilav gibi kadınsın!
- **real madrid gibi kadınsın!**
- nefesli çalgılar gibi kadınsın!
- **posta kutusu gibi kadınsın!**
- rönesans öncesi gibi kadınsın!
- **ay üssü alfa gibi kadınsın!**
- kızılcık şerbeti gibi kadınsın!
- **pi sayısı gibi kadınsın!**
- bir anlık hata gibi kadınsın!
- **terazi lastik jimlastik gibi kadınsın!**
- oto alarmı gibi kadınsın!
- **cinaslı kafiye gibi kadınsın!**
- muson yağmurları gibi kadınsın!
- **ve gemi gidiyor gibi kadınsın!**
- tenesse williams gibi kadınsın!
- **dinarsu halısı gibi kadınsın!**
- kurtalan expresi gibi kadınsın!
- **aç karnına bolero gibi kadınsın!**
- 12 eylül darbesi gibi kadınsın!
- **yaralı ceylan gibi kadınsın!**
- mayın tarlası gibi kadınsın!
- **grup terapi gibi kadınsın!**
- teberru makbuzu gibi kadınsın!
- **bolşevik devrimi gibi kadınsın!**
- et ve balık kurumu gibi kadınsın!
- **ülker çokomel gibi kadınsın!**
- yarım ekmeğe kaşar gibi kadınsın!
- **ne desem boş sanki gibi kadınsın!**
- berlin duvarı gibi kadınsın!
- **mutlu aşk yoktur gibi kadınsın!**
- ekici tütün piyasası gibi kadınsın!
- **banliyö treni gibi kadınsın!**
- hint keneviri gibi kadınsın!
- **kristof kolomb gibi kadınsın!**
- şişirme kadın gibi kadınsın!
- **bilardo masası gibi kadınsın!**
- çam sakızı çoban armağanı gibi kadınsın!
- **yalarım yutarım gibi kadınsın!**
- metro golden mayer gibi kadınsın!
- **ihracat fazlası gibi kadınsın!**
- misafir sanatçı gibi kadınsın!
- **velhasılı, bir aşklık gibi kadınsın!**

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

TAM BU BANKTA OTURDUM VE ULAN KOMÜNİZM GELSE NE GÜZEL OLUR DİYE DÜŞÜNDÜM...

BAK BİR DÜŞÜNCE SUÇLUSUNA OLAY TATBİKATI YAPTIRIYORLAR!..

Paranoya

ŞİFALI GÖL ERKEKLERE

YAV DEDE ALLAH'IN BALIĞI BİR İNSANI NASIL İYİLEŞTİREBİLİR Kİ? HA HA!..

OHH BANA İĞNE YAPIYORLAR ÜSTÜNE DE BİR ŞURUP İÇTİM Mİ, İYİLEŞİRİM... HADİ SEN DE GELSENE..!

MEZBAHA

YAPMIŞ OLDUĞUM TİİZ MUAYENESİNE GÖRE KIZINIZIN BAŞURUNUN İYİLEŞMESİ İÇİN SEVDİĞİ ERKEKLE EVLENMESİ LAZIM..!

HAY ANUNA KOYAYIM, BU DA YETENEKLİ ÇIKTI... BUNU DA KESEMİYECEZ... HEPSİNİ BİR SİRK'E SATALIM..!

lombak@laman.com.tr

Ağustos'un 3. haftası Seyh Hasan Baba'yı gömme töreniyle Ilıç-Erzincan... Amman dikkatli olmak lazım Seyh Hasan Baba'yı anayım derken bir de

PANTOLON

metin FIDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barlan

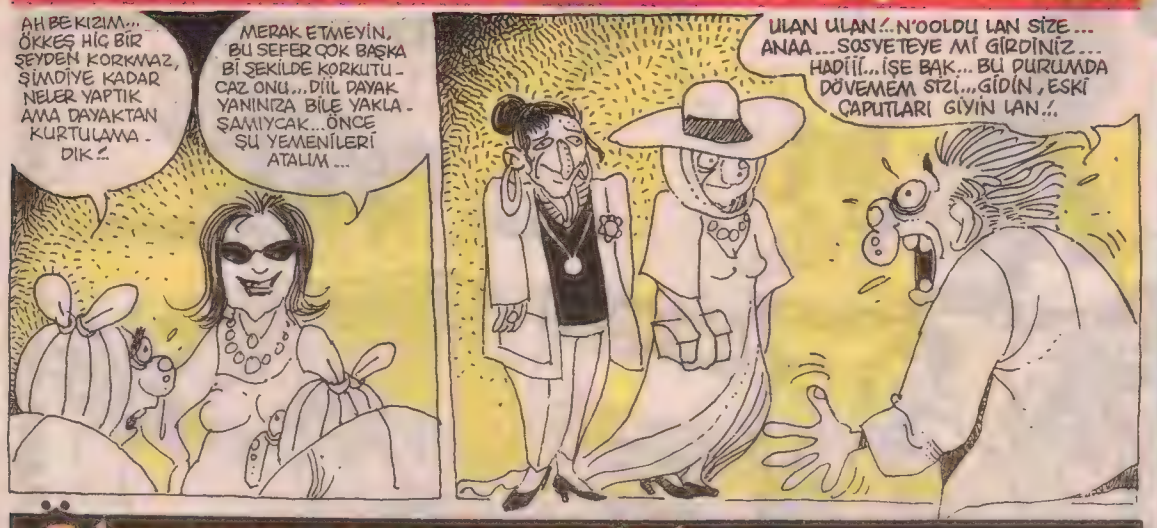

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

•Entel ortamda aniden patlatılan bozlak türküsü ters teper...

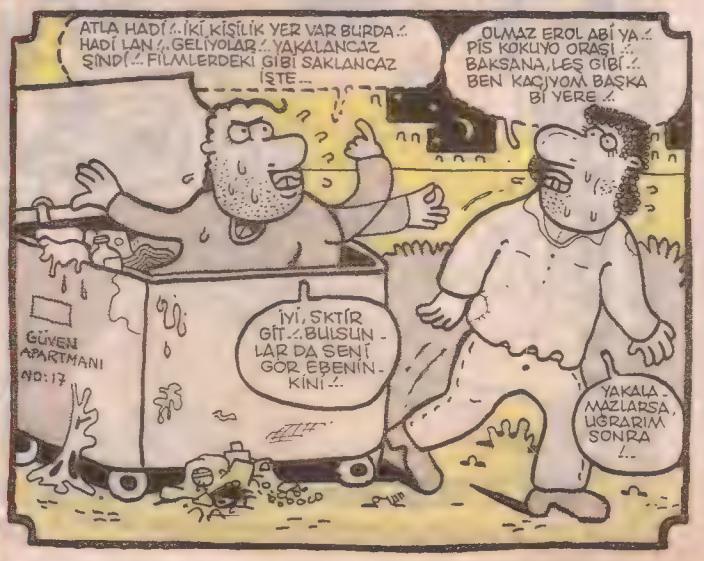

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN
barslan@leman.com.tr

BARUL MARKET & ELEMAN & DETAYLAR

%90 GELDİ..!

Alın, ihtimallerinizle beraber kullanın... Oranı yükseltin!

EVİNİZDEKİ BİR DELİĞE!

Ya da bi tarafınıza yılan mı kaçtı?

GARANTİLİ TATLI DİL BULUNUR... En huysuz yılanı bile deliğinden çıkarır...

BARUL-POST

GAZETENİZİN DEV HİZMETİ!..

- Dönek elemanlar.
- Güvenilmezler.
- İşi yarım bırakıp kaçanlar.
- Para takanlar

HEPSİ İNSAN KAYPAKLARI sayfamızda... Okuyun, bunları almayın.

ŞAŞIRDIĞINIZI GİZLEMEYİN.

Tepkinizi gösterin... HAYDAA ve HOPPALAA geldi...

- Köylüler için Aneyy ve Vaşş yakında geliyor...

BARUL ÜLKESİNİN EN

BABA TASARRUF ŞAİRİ AŞIK DARGELİRİ'nin son kasedi.

★ Zalım sayaç, dur biraz...

★ Boşa damlayan musluğa ağıt... ÇIKTI!.

hoşgörüyorsunuz hoşgörüyorsunuz... ANLAMIYOR...

O zaman size ne lazım? Horgörü... Canınızın tak ettiği noktada horgörü... 5'lik paketlerde horgörü...

(Ayrıca canınız için tak bulunur.)

AYIPTIR SÖYLEMESİ

ALİ: AYIPTIR SÖYLEMESİ MAKARNA YİDİM...

Lafını gereksiz kullanmayın... BU LAFI YERLİ YERİNE OTURTACAK KAVRAMLAR GELDİ...

- Deydirme, sürtürme, domalma, mala vurma, büzzük müzzük gibi ayıptır söylemesiler ucuzlukta...

YARIŞMA DUYURUSU

- Hepimiz duymuş ya da söylemişizdir. Elin buz gibi, kötün karpuz gibi... Peki ama, ya tokalaştığımız adamın eli sıcaksa! O zaman Elin ateş gibi demeliyiz... Ya köt? İşte bunu siz bulun... Ateş'e kafiyeli bi köt sıfatı yazın yollayın... Yollayın...

Kimine göre ruh güzelliği önemliyse, kimine göre de.

YUH!

Güzelliği önemlidir! YUH! YUH! YUH!.. Boy boy. Renk renk yuh. YUUUH!..

LOKANTA SAHİPLERİ..!

Aile salonunuza bekar mı girdi?

- BEKAR TESPİT EDİCİ SANDALYE

Bekarı kıçından anlar, sinyal verir.

DİİT DİİT DİİT ... DİİT DİİİT

SERÇE PARMANIZ!..

İstemsizce dikiliyor ve sert görünüşünüzü, karizmanızı mı bozuyor... İthal malı "Serçe parmak tutucuları"

Maçolar kullansın karı gibi gözükmesin.

BARUL-TUR

Mustafa'ları kurtarıyor! Artık sizinle, "MUSTAFA MISTIK, ARABAYA KISTIK..." diye alay edemeyecekler... BÜTÜN MUSTAFA'LARI TİBET'E GÖNDERİYOR VE MİSTİK YAPIYORUZ... "Mustafa mistik arabaya kistik" diyemeyeceklerine göre... NE DURUYOSUN MUSTAFA..!

Defansın arkasında MAL GİBİ KALIP ofsayta düşmeye son!

SÜREKLİ OLARAK KALECİYLE SİZİN ARANIZDA KALACAK ŞAPŞAL SAVUNMA OYUNCUSU... Çook ucuzaa.

DEDİKODULAR!..

Hayatınızı karartmasın HER TÜRLÜ DEDİKODUNUN ASLI (30.000) ve ASTARINI (45.000) ÖĞRENMEK İÇİN... Barul ülkesi Emniyet müdürlüğü fiskos masası dedektifleri hizmetinizde!

KÜTÜRDETEN...

Birini bulamayacak kadar yalnız mısınız!.. Hiç kimseye müdaana etmeyin... Japon malı otomatik kütürdeticiler.

Ayrıca sırt kaşıyıcı ve sivilce sıkıcılar yakında.

Yatırımlarınız başarıya ulaştı... Çok zengin oldunuz...

AMA ARTIK BIKTINIZ!

Para mutluluk vermiyor... O HALDE..!

Gelsin, Batırım Danışmanlarımız... Sizi batırsın... SIIIN!..

18-25 Ağustos 8 gün Oğulkoçu Şenliği Yüncüler Köyü Artvin.. Birincisi isimde bir enteresanlık var. İkincisi 8 gün sürmesi... Belli ki sıkı bir festival...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

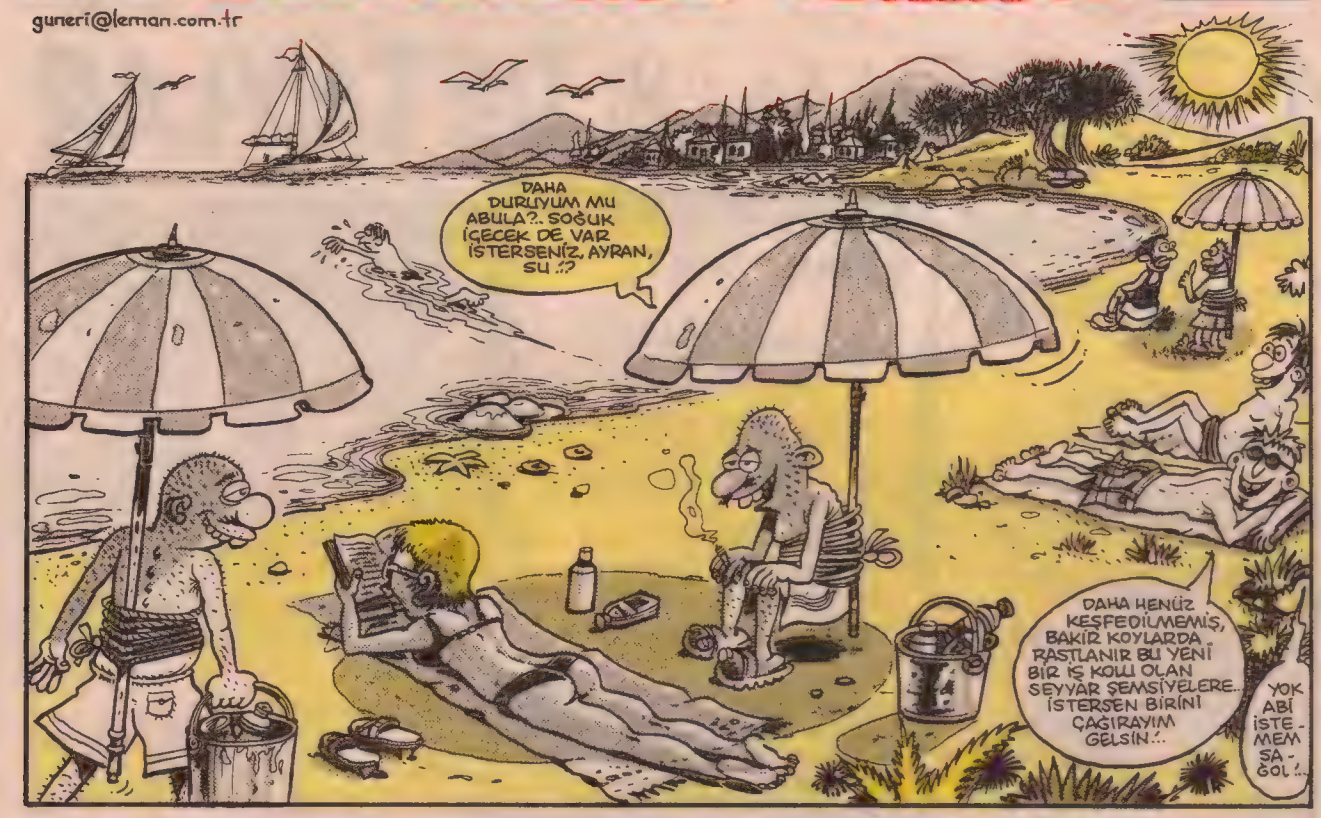

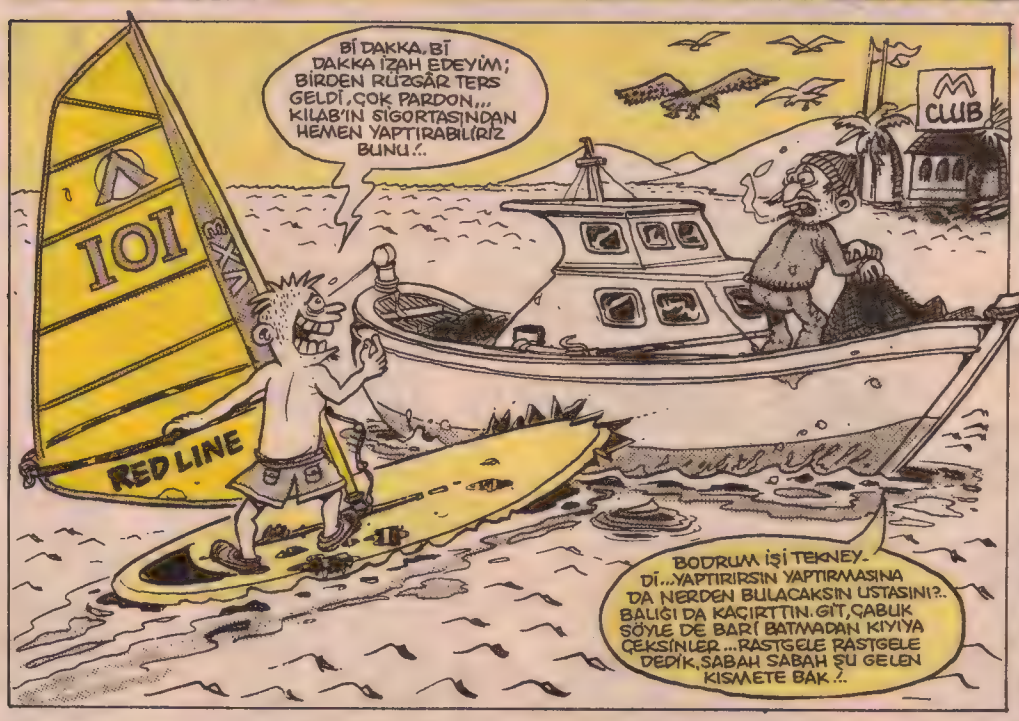

DUMUR DETAY!

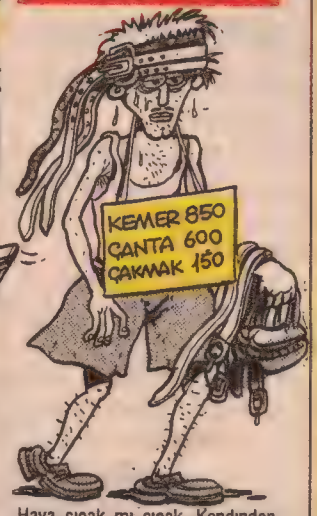

Hava sıcak mı sıcak. Kendinden bezmiş bir satıcı bu vaziyette sattığı kemerleri Rambo gibi kafasına bağlamış. Bir kontraplağa yazdığı fiyatları da boynuna asmış, yorgun, bezgin ve suskun bir halde yavaşça geçip gidiyor...

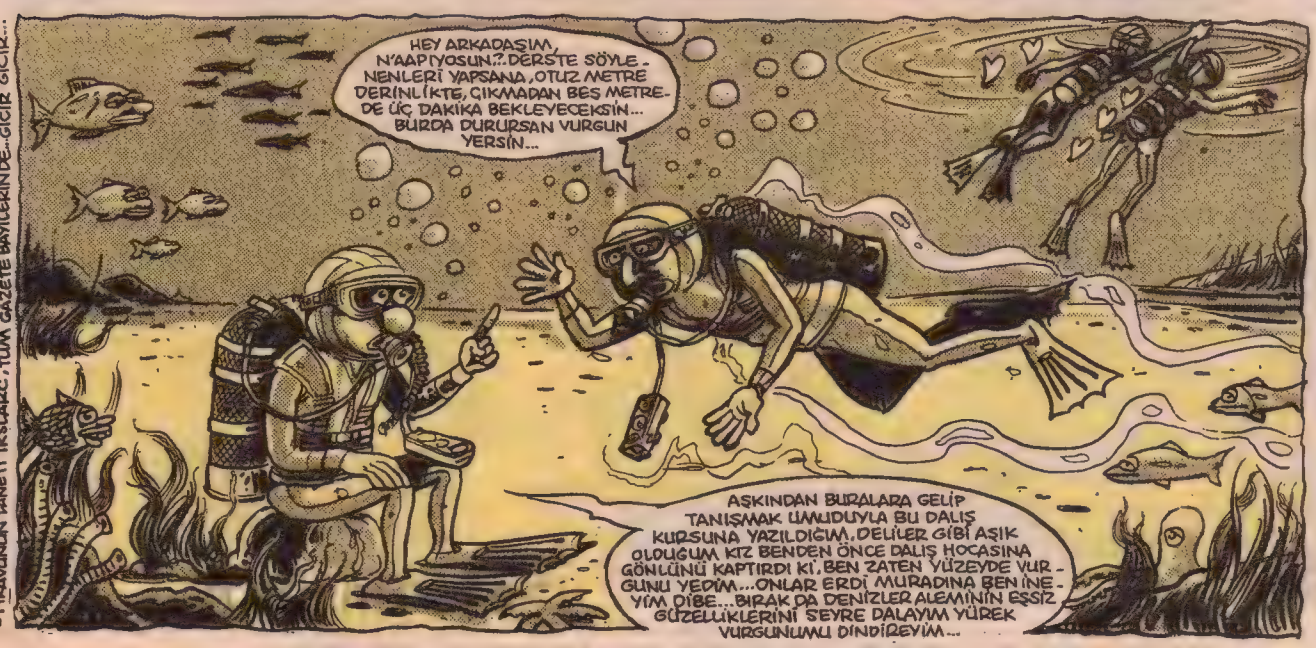

© FİRAVUNUN LANETİ İKİSLARC. TÜM GAZETE BAYİLERİNDE..GICIR GICIR...

KAPAK KONUSU

UNUT GİTSİN

17 Ağustos'un yıldönümünde sokaklara döküldük.. Bu kez korkudan değil.. Neden olduğunu da kimse bilmiyor... Anma mı, unutmamak için kafaya kazıma mı, stres atma mı, acıları tazeleme mi, yoksa yoksa bir panayır havası mı?.. Medyanın gazıyla ne idüğü belirsiz, garip bir kafa karışıklığıyla ünlü şarkıcılarımızın, oyuncularımızın cenaze törenlerinde olduğu gibi ortalığa neden dökülünüyor.. Medya tam takım en kafa adamlarından en dandik elemanlarına kadar deprem bölgelerine yığıldı.. Oradan canlı yayınlar yapıyor, haberler, yorumlar geçiyor... Büyük toplumsal olayları kaçırmak istemiyorlar...

Toplumsal Olay nedir? Halkımız fare gibi çürük konutlarda 50.000 kişi birden öldükten sonra da bunca eziyete, beceriksizliğe, yoksulluğa, hırsızlığa, basiretsizliğe, talana uğrayıp da hala gıkını çıkarmıyorsa bizim anladığımız anlamda toplumsal olaylara neden olmuyorsa işte bunların yüzündendir. Bunların hiçbirini yazmadılar. Dev inşaat şirketlerinin tuzla buz olan binalarında ölen onca insana rağmen dev deprem konutları ihalelerini kaptıklarını yazmadılar, söylemediler. Yardımların nasıl kimler tarafından iç edildiğini devletimizin demir pençesinin korozyonlarını da... Şimdi unutma diyorlar... Unutun gitsin kardeşler...

KÜÇÜK SÖZLÜK Fatih

"ARKADAŞ" DEMEK NE DEMEK?

Meral (10): "Arkadaşlık iyi bişey demek."

Hülya (12): "İnsanların sevdiği aynı veya biraz daha küçük, büyük kişilerin karşılıklı olarak kurduğu sevgi saygı çerçevesi içerisinde sürdürdüğü mutlu birliktir."

Neşe (10): "Mesela okula giderken bir kızla tanıştım. Kızla ikimiz oynadık, okula beraber gittik. Ona arkadaş denir."

Emre (9): "Arkadaş çok iyi bir çocuktur."

Hülya (10): "Birbirine iyi davranan, başkasıyla kavga etmeyen kişilere arkadaş denir."

Rüveyda (9): "Bir insanın en çok sevdiği insana arkadaş denir."

Gökhan (10): "Arkadaş, çok gezeriz oynarız otururuz mahsustan döyüş ederiz. Eve gideriz filim izleriz yemeyimizi yeriz."

Okan (9.5): "İyi kalpli bir çocuk."

Fatma (10): "Kavga etmeyen hiç küsmeyen çocuklara denir."

İsmail (10): "Arkadaş, birlikte parka gittiğiniz zaman arkadaşınla salıncağa binince ona arkadaş denir."

Dilek (9): "Bir insanın oynadığı insana arkadaş denir."

Ertuğrul (10): "İnsanın arkadaşı. Yani insanın belki en güzel arkadaşı."

Güldane (9): "Arkadaş bir sırrını paylaştığın kişidir. Annenin özel eşyalarını karıştırırsın. Annen kızar. Sizi döver. Arkadaşınız gelip siz kurtarmaya çalışır."

Barış (12): "Tanıdığın birisi."

Mustafa (9): "Arkadaş, bir çocuk bir çocukla tanışır arkadaş olursa ona arkadaş diyoruz. Mesela bir çocuk gördüysen onla tanışırsan o arkadaştır."

Mehmet (11): "Ellerini birbirine deydin mi ben arkadaşım demektir. Yağ çekmeyeceksin."

Süleyman (9): "Hep senin yanında gezen çocuklara arkadaş denir."

Ömer (10): "Çok sevdiğiniz insan."

Yasemin (9): "Arkadaş, insanlar birlikte oynar buna arkadaş denir. Örneğin; Arkadaşlar hep oynarlar dokuztaş, ortada sıçan gibi."

Osman (11): "Bir dost."

Naile (10): "Arkadaş okulda, çevrede gördüğümüz, tanıdığımız arkadaşlarımızdır. Tanımadığımız arkadaşlarla belki arkadaş olmak istemeyiz."

Uğur (9): "Arkadaş bir insandır."

Tuğba (10): "Arkadaş insanın dostudur. Arkadaşla oynanır. Arkadaşı üzmememiz gerekir."

Taha (9): "Emreyle benim gibi."

İNSİYATİFSİZ ADAM

"SAHARA İÇRE"

Yazan-Çizen: KEMAL ARAL

...Dayanıklı Helmut ve bu, bir voli vurmuşlar (buraya kadar olanlar başka bir maceranın konusudur ki), küçük bir uçakla Afrika semalarında süzülmektedirler... Bir ara, dayanıklı, paraları da kapıp fıymaya teşebbüs eder...

DAS HAH HAH HAH!.. YALNIZCA BİR PARAŞÜT VAR VE O DA ANCAK BANA YETER. HADİ EYVALL... VAAYYN!.. GOLUMU BATTAL ETTİN...

VUUU

VUU

ÇATIR

ÇAT! ÇATTIR

ÇATIR

DAN! DAN!

DAN!

BIRAK ÇANTAYI HELMUT!..

DUMP!

O KOL İFLAH OLMAZ ARTIK!..

PIRRRR

HAH HAH HAA!.. NAKİT BENDE KATIR!.. N'OLDU İŞTE?.. BÖYLE YAPMASAYDIN İNDİĞİMİZDE VOLİYİ YARIM YARIM KIRIŞIRDIK. ŞİMDİ SÜZÜL İŞTE GÖKLERDE, HEMİ DE TEK KOLA!..

FULOP!

DAS KAFAS - NİSKİ TİMİN!.. ATLAMADAN ÖNCE UÇAĞIN DÜMENİNİ KİTLEYİ - VERDİYDİM... HAH HAH HAH HAA... AH KOLUM!.. HAH HAH HAA!.. DAS HAH HAH HA... DAS HAH HAA!..

Ve uçak gider, içinde nafile bir etkinlikle, kitli dümenin kararınca...

EEK!.. EEEEK!.. NGNGNGNG6!.. EEEK!.. NGNGN!..

HARRSSS ÇATTIR ÇATIR ÇATIR

Bir müddet sonra... Bölge haydutludur...

LE, TAYYAREYE BAK... SEN KOSKOCA SEHARA ÇÖLÜNDE DÜŞE DÜŞE ŞUNCACIK VAHAYA DÜŞ...

RAŞİT!.. NETİCE-İ TETKİKNE?.. NE BULDUN RAŞİT?.. RAŞİT!..

TAHAH HAH HA! TAHAH HAHHA..!.. YANİ YANİ... MAHLUUK... MAHLUUK!.. HAYATİYYET MEVCUUD?.. Bİ BAHIYIM CENLİ Mİ?.. HÖYY!.. HAYATİYYET MEVCUUD?..

RAŞİT?

TAHAHHA!.. ŞŞ! HELLA!.. HAYATİYYET MEVCUUD?..

O esnada da kendine gelmektedir bu...

AH SAÇIM! A! HAYDUT!..

AL!..

HAYAAT!..

DAN!

LEEYN!.. ZAYİAT HA!.. NAHA..!

TAM!

Devamı 10. sayfada

23-24 Ağustos'ta 3 gün boyunca Kemaliye Şenlikleri ve aynı zamanlarda Ocak köyü Hıdır Abdal Sultan'ı da anma günü... Bezgin Bekir-Tuncay Akgün'ün

İNSANSIZ ADAM

"SAHARA İÇRE"

Yazan-Çizen: KEMAL AFACAN

BATRON, BEN...BENİ SAL. DOĞRAYIM SİGARA KAADI GİBİ ŞUNU...

PATRON BEN...BANA...ONU.. TUTAMIYOM KENDİMİ...ALİ-VERSEM CANCAAZINI TEK... PAT RONN!

NO, NO, NO! ONU SADE İP İLEN ZAPTEDİN, ŞİMDİLİK...KÜLFET, SEN TAYYAREYİ ARA, BAK KIYMETLİ BİŞEY VAR MI? İZDIRAP, SEN DAHİ RAŞİD'İ GÖM...

Külfet çantayı bulur, açar...

FULUUS * PATRON FULUUS!.

KUMARA GİDİYOOZ. HAHHAH HAA!..

*: Para olmalı...

Az sonra haydutlar, adamımızı da alıp vahadan göle çıkarlar...Bir tepe aşıp, dururlar...

AYILSAYDI ÇUKURUNU DA ONA KAZDIRIRDIK...

MÜHİM DEĞİL PATRON İŞTE GÖMDÜK BİLE...

AFERİM KÜLFET... BOYNUNUN ÇEVRESİN-DEKİ TOPRAĞI İYİCE SIKILAŞTIR...

OKEY BOS...

İZDIRAP?

BİTTİ GİBİ BATRON!..

ÂLÂ!..

PAT! PAT!

...Haydutlar gider...Ayılır bu, zaten açık gözlerle...Nur içinde...Kirpikler kürdanlarla açık, gerili...Boyun altı dikenler, öne eğilmez baş...Kapkara, yuvarlak göz-bebeklerinin zarurî nazarı, dimdik sahara güneşine...

...Tez verir kararını...Onun, gözleri çevresindeki adelele-ri güçlü kasışı, gözkapakları-nın kürdanlara gösterdiği direncî aşışı...

CIRT!

CIRT!

YAAH!

...Az sonra...

AAH...

?..

DAS AAH!.. VASSER * VASSEER!

A, DAYANIKLI HELMUT... CİVARDA... ÇÖLE DÜŞMÜŞ.

HELMUT GAYRET! BU YÖNE! GÖMÜLÜ-YÜM, YERDE-YİM!..

* Su olmalı...

SEN...ÖLDÜRECEM SENİ...AAH!.. VASSER...ACIK VASSEER...

VAR VASSER VAR!.. SU OLAN YER BİLİYORUM YAKINLARDA... ÇIKAR BENİ, SANA SU...

O GADAN KAZAMAM AAH! DAS...D!..

HAYDİ HELMUT!.. DAYANIKLISIN SEN... KOLLARIMI ÇIKARSAN YETER...GERİSİNİ BEN KAZARIM...YAKLAŞ, BİRAZ DAA...GAYRET!..

...Tükrük bezlerinde son kalanlar derlenir...

CIRP! CIRP! CIRP! HHOARK!..HHOAARK!.. ÇIP! ÇIP! ÇIP! MM!

TÜH!..

BU SU SENİ BİRAZ İDARE EDER. HADİ KAZ...

VUN-DE-BAAĞ!..

Biraz sonra...

NASI DÜŞTÜN GÖLE?..

RÜZGAR ÇIKIDI...TEK KOLLAN ZAPTEDEMEDİM PARAŞÜTÜ, SÜRÜKLENMİŞİM...AAH! VASSER...HANİ VASSER?..

GATIR!

...Helmut'un yüzünü iyice parçalayıp, kendi yerine kafası dışarda gömüp, silahını almıştır...Vahaya geri döner (tek hamle!)...Hindistan cevizi sütü gözkapaklarına iyi gelir...Palmiyeler arasında yaptığı gizli yatağında iki gün geçirir...Bir akşam bozulur sessizlik...

DÜMBÜR! DÜMBÜR DÜM TEKE DÜM TE KE!

KETEEE! KETE KETE KETE..!

Akın Sefer

Karşı sayfadan devam

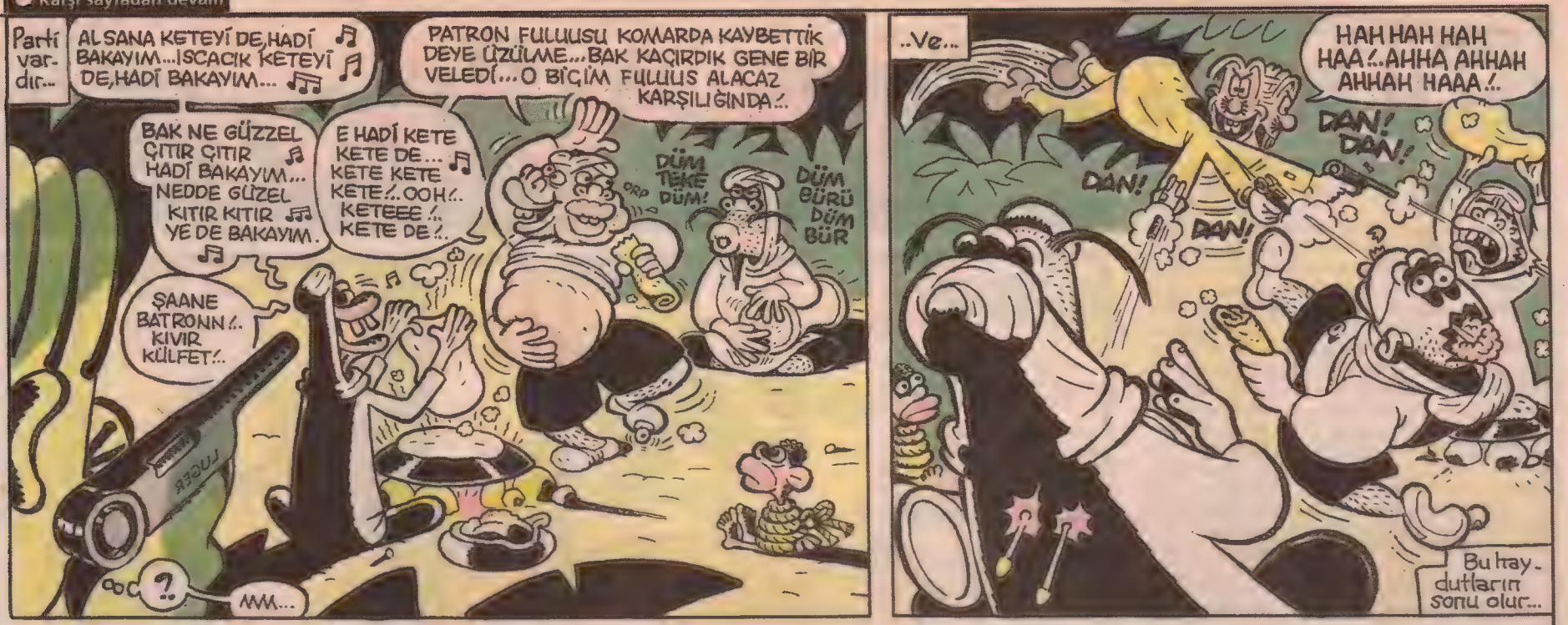

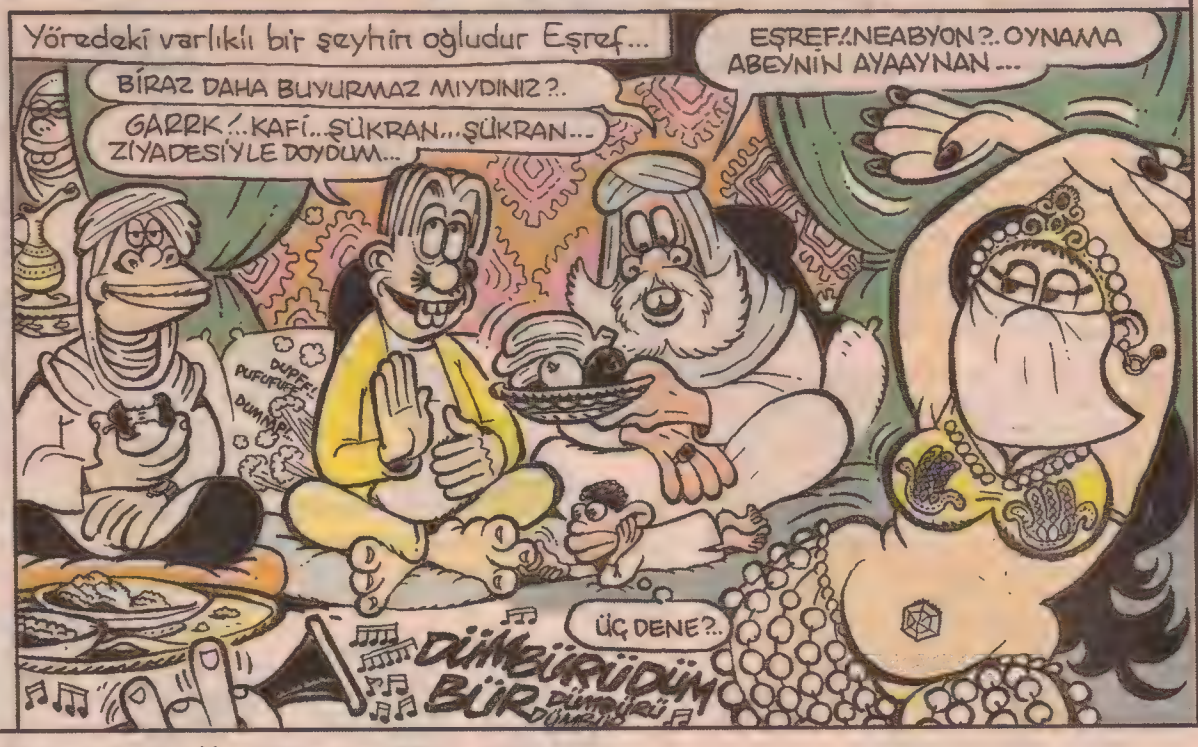

Bitti

Çocukluğumun Yazına Bir Mektup Vardı...

Çok eskiden, uzun, geniş, suçsuz yazlarım vardı benim... Hiçbir şeyim yoktu kısa kollu bir ömrümden ve amele yanıklarımdan başka... Gördüğüm kadardı herşey, büyülü, sevecen, sonsuz...Kime neyi, kimi anlatsam inanırdı...Kim bana neyi ve kimi anlatsa inanırdım... O zamanlar birilerinin söylediklerine inanmak gösterişsiz, içten bir ibadet gibiydi...Kimse ben mutluyum demezdi; kimse ben iyiyim, ben masumum demezdi...Sadece yokuş başlarında, yol kenarlarında, yolcuların gelip geçtiği yerlerde terlemiş, yorgun insanlara temiz bardaklarla su uzatan çocuklar vardı... **Teyze al iç, sebildir, annemin ölmüşlerine bir dua et, yeter... Amca iç sebildir, babamın ölmüşlerine bir dua et, yeter...** Su içerken gökyüzüne bakardı insanlar... Ve, **su gibi aziz ol yavrum,** derlerdi...O zamanlar kimse ben mutluyum, ben iyiyim, ben masumum demezdi... Ama su içerken hep gökyüzüne bakardı insanlar... Sonsuzluğa kardeşçe göz kırparak bakardı...

Gölgemiz gibiydi dünya, ya bir adım önümüzde, ya bir adım gerimizde... Biraz daha çabalasak, biraz olsun silkinip kendime gelsek, hani biraz daha komşularımızı sevsek, herkesin iyiliğini biraz daha çok istesek, birkaç kimsesiz hayvanı daha alıp evimizde beslesek gökyüzüne bakarken kalbimiz biraz daha güzel çarpacaktı...

Sonsuz ve iyi bir bahçeydi dünya...Ve akşam olduğunda ağaçlardan toplardı bizi annem... Ağıllarına dönen koyunların, kuzuların çıngırak seslerinden anlardım bütün mevsimlerin kardeş olduğunu ve yarının bugünden mutlaka daha güzel olacağını... Annem önce bizim ayaklarımızı, sonra da avluyu serin sularla yıkar, sonra da mutfağa giderdi yemek yapmaya... Avlunun serinlemiş, ıslak ışıklarına annemin sevinçli ve telaşlı gölgesi düşerdi... Annemin dokunduğu her yer, yaktığı her ışık, tavada kızarttığı yemeklerin kokuları gördüğümüz ve yaşadığımız heryeri bizim kılardı...

O zaman da yoksulduk, ama yoksuluz diye üzülüp düşünmezdik... Çünkü hissedebiliyor olmaktı asıl zenginlik... Evimiz, arabamız, bankada paramız yoktu, ama hissetmekten başımız dönerdi...Dokunmaktan, anlamaktan, sevmekten başımız dönerdi... Herşeyin kendi adı vardı... Fedakarlık fedakarlık; bencillik bencillikti... Kötülük kötülüktü, iyilikse iyilik... Masumiyet masumiyetti... Mutlu olunca içimiz acımaz, suçluluk hissetmezdik... Yaz mevsimi; zengin, fakir herkesin hissettiği kadardı... Mutluluk; zengin, fakir herkesin hissettiği kadardı... Avuçlarımızda ayçiçekleri, kimsenin anlamını aramadığı biryaz mevsiminde aklımıza ne gelirse konuşurduk... Tek saatimiz ayışığıydı...O bile şaşırırdı başı boşluğumuza, kaygısızlığımıza, sonunda da bize ayarlardı kendisini...Varolmanın bir başka adı da uykuydu... Temiz, serin, bembeyaz çarşafların üzerinde gördüğümüz rüyalarda sevdiğimiz herkesin, mevsimlerin, en çok da bizi günboyu yorduğu için, şımartmaya her an hazır olan yaz güneşinin hatırası ve hakkı vardı...Dünya biraz daha açılsın diye önümüzde uyanır uyanmaz birbirimize rüyalarımızı anlatırdık... Anlattığımız rüyalar arzularımızı yatıştırmazsa kuyulardan soğuk sular çeker birbirimizi yıkardık... Soğuk sular tenimizi avutunca birkez daha anlardık ki yoksul da olsan, fakir de olsan herkesin hissettiği kadardır yaz, herkesin hissettiği kadardır hayat, bu dünya...Yaşamanın daha çoğudur özlem... İnsan güzel yaşamışsa daha çok özler yaşadıklarını....

Oysa artık ne zamandır yaz gelse ve benim gibi kimi arasam yazdan haberi yok...Kimi arasam ne hayatın kapılarını açan rüyalar, ne bembeyaz serin çarşaflarda uyunan sonsuz ve iyi kalpli uykular... Artık kimi arasam ne gökyüzüne bakarak su içen insanlar, ne kuyulardan çekilen soğuk sularla yıkanan ve o bitmez gibi görünen çocukluk ömrü...

Masumiyetin içinden zehirli bir korku yayılıyor ne zamandır... İyiliğin içinden bencillik çıkıyor, fedakarlığın içinden kötülük...Göremediğimiz ne varsa işte o kadar herşey...En büyük yanılgı birinin söylediğine olduğu gibi inanmak..Artık kimsenin değil bu dünya, bu hayat... Zenginler yaşamak istedikleri herşeyin parasını ödüyorlar...Yoksullarsa hayata görünmemek için giderek kendilerinin bile çok ötesinde bir yere sığınıyorlar... Zenginler peşinden koşuyor, yoksullar imreniyor; oysa kimsenin değil artık bu dünya...Yaz mevsimleri, çocukluğumuzdaki gibi sırlarını paylaşmıyor kimseyle...Oysa yaz, insanın kendine koşmasıdır...Hatta kendinden daha-güzel, daha sevecen, daha iyi şeyler yaratma zamanıdır...Ve yaz, yaşadığımızı sandığımız aşklar gibi hep eksiktir,hep azdır, hep çabucak kayıp gider avuçlardan.

Bavulumu işte bu duygularla hazırladım...Bavulumu hazırlarken belleğime emrediyordum, ne olur artık bana iyi anılar gönder: Gökyüzüne bakıp su içen ve **su gibi aziz ol**, diyen insanları; hayatın en sevecen ışığı olan annemi, saatimiz olan ay ışığını, kuyulardan çektiğimiz sularla serinlettiğimiz her umudu, her teni; gerçek ve sahici olduğu için yazmaya değer her mutluluk öyküsünü gönder, diyordum...Bu duygularla bavulumu hazırlamış, tam çocukluğumun yazına yolculuğa çıkıyordum ki kapımın zili çaldı. Postacıydı.. Bana gönderilen mektubu uzattı. Zarfın ön yüzüne baktım. Cezaevindeki bir mahkumdan geliyordu. Bavulumu yere koyup zarfı açtım... İçindekiler sadece beni değil, benim gibi herkesi ilgilendiriyordu...

Merhaba

Bilmem ki ne yazmalı, nasıl yazmalı; hergün dört duvar arasından onlarca benzer mektup düşerken avuçlarınıza, birkaç on satırın daha ne faydası olacak, en 'sıkı' kelimeler dahi, sağır kalmakta inat eden yüreğinize-bilincinize nasıl ulaşacak!...

Eğer ki, ilk cümlede **"Yine mi!"** diyerek mektubu çöpe atmaya niyetliysen, **"biliyorum, biliyorum..."** sözleriyle kağıt tomarlarının arasına sıkıştıracaksan, ne çıkar!.. Demek ki çok da paylaşacak bir şeyimiz yok bu konuda, bir kaç on satır daha okumakla da kimse adam olmaz zaten. Hadi davran, buruştur gitsin! Ama hala bir beş dakika sabredebilecekse yüreğin, hala körelmemişse kalemin ve hala 'aydınlıksa' düşüncelerin, başlayalım...

Bıktık artık biliyor musun!.. Kendi çocuğunun cesedini tanıyamayan bir ananın yüzüne-gözlerine yerleşen acıyı zahmetsizce bulduğunuzda ya da hep kopan kollarımızın, kırılan kemiklerimizin hikayesini dinlediğinizde ya da hep utancınızın (evet evet yanlış okumadın, yanlış yazmadım; senin-sizin utancınızın) kan-revan fotoğraf karelerini gördüğünüzde bizi 'aydınlatmanızdan', bizi 'duymanızdan' bıktık sayın aydın...

Kendi ellerinizle 10 metrekarelik hücrelere tıktığınız kalemlerinizi, kendi ellerinizle 10 metrekarelik hücrelere tıktığınız tablolarınızı, ezgilerinizi, mısralarınızı, gösterilerinizi, köşelerinizi yaşam adına konuşturmak için daha kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik istiyorsunuz bizden, 'diyet' adıyla... Günlerdir dostumun kopartılan kolunu düşünüyorum ve günlerdir yanım ağız bir tiksintiyle (pardon ama öyle) dört yıl önce kameraların, patlayan flaşların karşısında, bedenlerini açlığa yatırmış 12 tutsağın 'ölüsü' üzerine sözler veren 'aydınların' hangi kuytuda gizlendiğini ya da hangi 'soylu' medya plazada bazen "korkutucu meta! kutular" (otomobiller) bazen **Ege**'deki "...mavi gökyüzü, şarap rengi deniz, zeytinyağı, kekik, fesleğen..." üzerine yazılar döktürüp, 'birşeyler yap' çağrılarına **"yılgın değilim ama... herşey giderek zorlaşıyor"** diye nokta koyarak hafızasını silmeye çalıştığını kestirmeye çabalıyorum...

Yoo, yooo... Sakın ola üstüne alınma sayın aydın; biz, onlar ve sen kimin ne söz verip kimin ne yaptığını çok iyi biliyoruz. Kopartılan kolu çöpten alarak insanlığın gözüne sokan bir köpek kadar cüretkar olmadıkları geliyor aklıma nedense!.. Hayalimde silüetleri beliriyor, boyunlarında koca bir yafta asılı, **"yalancılar!"**...

Kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik daha istiyorsunuz sayın aydın; GÖRMEK, DUYMAK İÇİN...

Günlerdir ekrandaki, gazete sayfalarındaki görüntüleri bir başına kalmış elimle parmak hesabı saymaya çalışıyorum; **Ankara**'da kırk-elli, **İstanbul**'da yirmi-otuz, sağda solda üç-beş aydın ve sanatçı... GÖRÜYOR, DUYUYOR, DAVRANIYOR... Aydınlar ordusunun en cüretkar neferleri topu topu yüz kişi? Kalemlerini, tablolarını, ezgilerini, mısralarını, gösterilerini, köşelerini 10 metrekarelik hücrelere tıkmayanların hepsi bu mu! Kiminizin eli var sayın aydın; yürekten sıkılacak... Danılma ama söylemekten kaçınmayacağım; kiminizin yüzü var, tükürmek için bile bakılmayacak...

Kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik... Bıktık artık biliyor musun...

Kendi çocuğunun cesedini tanıyamayan bir ananın yüzüne, gözlerine yerleşen acıyı zahmetsizce bulduğunuzda, ya da hep kopan kollarımızın, kırılan kemiklerimizin hikayesini dinlediğinizde, ya da hep utancınızın (evet evet; yanlış okumadın, yanlış yazmadım; senin-sizin utancınızın) kan revan fotoğraf karelerini gördüğünüzde;

BİZİ 'AYDINLATMANIZDAN', BİZİ 'DUYMANIZDAN' BIKTIK SAYIN AYDIN!!!

Ama bilin ki; kopan kollarımızın, kırılan kemiklerimizin ve hele de analarımızın ve hele de ölülerimizin hafızası güçlüdür. Günü geldiğinde kimin elini yürekten sıkacağımızı, kimin yüzüne tükürmek için bile bakmayacağımızı asla ama asla unutmayacağız sayın aydın!!!

Sizden, **Bruno** gibi, inancını çiğnemektense başı dik ölebilmeyi tercih etmenizi beklemiyoruz... Sizden, **Vapstarov** gibi, faşizmin namluları önünde mısralarını haykırırken kurşunlara göğüs gerecek kadar direngen olmanızı beklemiyoruz...

Sizden, **Victor Jara** gibi, **Pinochet**'in postalları altında ikirciksiz gitarını çalmaya-ezgilerini seslendirmeye devam edecek kadar cüretkar olmanızı beklemiyoruz... Sizden yardım istemiyoruz, imdat çığlıkları atmıyoruz sayın aydın. Sadece, evet sadece görevinizi yapmanızı istiyoruz. Sahi, bir aydının, sanatçının görevi-misyonu neydi?

Cevap bekliyoruz sayın aydın... Kaç ölü, kopmuş kaç uzuv, kırılmış kaç kemik...

* Onbinlerce can alan bu yıkımın sorumlularından sadece **17 Ağustos**'larda değil, hiç unutmadan ve her zaman hesap sormalıyız.
* 31 Ağustos Perşembe günü saat 18:00-21:00 arası **İzmir Enternasyonel Fuarı**'ndayım. Akdeniz Şairler Derneği standı, sanat sokağı.
* 1 Eylül Cuma günü saat 19:00-22:00 arası **İzmir Alsağa Belediyesi**'nin düzenlediği **Barış Şenlikleri**'ndeyim. Belediye binası yanı. **Ercan Kitabevi** standı.

Cezmi Ersöz
cezmier@
leman.
com.tr

21-22 Ağustos'ta Antalya'nın Aksekî kasabasındayız, gidiş nedenimiz Aksaba Badem Festivali'dir... Badem içerdiği magnezyum elementi mineralı itibariyle zihnimizin

AYRINTILAR
m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Aslında, vapurun kenarında oturmayı pek sevmiyorum. Devamlı dik durabilen biri diilim. Belim ağrıyo bazen. Bi yere yaslanmam gerek. Ya başım öne, ya sırtım arkaya düşmeli. İçerde, cam kenarında oturup, uykusu gelince de, bi süre dinlenmek için falan, önündeki kaloriferin üstündeki küçük masaya, önce kollarını, arasına da kafasını koyup uyuyanlara imrenirim. Çoğu, arkasına dayanarak uyur ama. Onlara da imrenirim. İçimin geçtiği, birazcık uyumanın çok nefis olcaa anlarda bile uyuyamadım hiç Aslında kimse uyumuyo belki. Kestiriyolar sadece. Ben kestiremiyodum bile. Arasıra, bi oyun olarak ve inat edip yapardım fakat, Haydarpaşa'ya uğrayınca açarım hemen gözlerimi. Uyurken çirkin gözükmek endişesi, dış dünyayla ilgiyi koparıp, savunmasız kalma korkusu da olabilir bu uyuyamayışın sebebi. Ben de uyuyanları seyrederdim bazen ama, çirkin bir görüntü görmedim hiç. Hem zaten uykum yok!. Ama uyuyanları uyandırabilirim. Adamın omzuna dokunursun kibarca, "geldik biraader" dersin. Sevaptır. Kızın neresine dokunacağımı ise bilemedim. Dalmış uyumuştu, herkes iniyodu vapurdan. Uyandıramadım. Çıktım koridora, küçük yuvarlak pencereden, içeri baktım tekrar. Hala uyuyodu. S.ktiret dedim, yürüdüm.

Vapurun kenarında otururken de, ya pencerelerin pervazı, ya da vidalar felan batar sırtına. Düz bi arka yoktur. Vapur işte; çıkıntılar, vida başları, demir plakalar!.. Ama birisiyle konuşurken bunnarı umursamazsın tabi. Muhabbet, dik tutar bedeni bazen. İskelede karşılaşmıştık. Ben tanımadım önce. Orta yaşlı bi kadın; bırakmış kendini biraz. Kalçalarını gösteren bir etek giymiş; tek ilgi çekici yanı. Yanında bir de genç kız var. Artık kullanmadığım bi elektronik cihazımı, ikinci el bi dükkana satarken orda karşılaştık aslında ama, ben dikkat etmemiştim. Makineyi satınca, gidip bi ayakkabı aldım kendime. Yeni papuçlarımla sigara içip vapuru beklerken seslendi kadın. "Makineyi sattın, parayı kaptın" dedi. "Ucuza gitti aslında" dedim. "çaldın mı yoksa?" dedi. "Hırsıza mı benziyorum?" dedim... "temiz bi çocuğa benziyosun" dedi. "Evden çıkarken, yıkanmıştım" dedim. Evet, banyo yapmıştım. Pazartesileri yıkanırım. Bazen Cumartesi de yıkanırım, birisiyle buluşmam gerekirse, bi arkadaşın evine filan gidersem.

Vapurun kenarında, abuk sabuk ama akıcı bi muhabbet sürdü, ben de evde biriken ekmekleri atıyordum denize. Eskiden, özel olarak, karikatürlerdeki gibi, martıların gagalarına fırlatırdım lokma lokma. Şindi uğraşamıyorum; denize atarım; gelip alsınlar istiyolarsa!. "Ne iş yapıyosun" dedi kadın. Eski çalıştığım dergi vardı elimde. Eski bi karikatürümü gösterdim. Okudu sesli. Bi karikatürü sesli okuyunca berbat olur! Bi bok anlaşılmaz!. Bi parça enteresanlık varsa, o da gider. Kurgudur sonuçta. Hayalidir. Sesli okuyup, gerçek hayatın tonlamalarıyla eşlik edilmez. Tiyatro diil, stendap filan diil bu. Noktalı yerleri tamamladı ayrıca kadın. Argo laflar, küfürler vardı balonlarda. "Sigerim di mi bu?" dedi. "Evet, sigerim" dedim. Sonra bi avukattan felan bahsetti. Ayrıca dün gece, kızla beraber, birisiyle dalga geçmişler telefonda, onu annattı. Kızın eldivenleri vardı bu sıcakta; parmak uçları açık olanlardan. Avuçları üşüyomuş.

Ekmek torbasında ekmek bitmişti. Ben beceremem pek içindeki kırıntıları da halletmeyi. Kız aldı torbayı, denize eğildi, boşaltıp temizledi içini güzelce, verdi bana. Ben de güzelce katladım onu, koydum yanıma. Bi sigara daa yaktım. Az ötede bi grup genç vardı, fotoğraf çekiyolar, bağrışıp eğleniyolar. "Gençlik işte" dedi kadın. "Biz yaşlanıyoruz. Ama yine de dans ederim kalkıp onlar gibi." "Sen pek yaşlı diilsin" demek istemedim. Bacakları biçimliydi aslında. Hırkasını örtmüştü otururken, dizlerine. "Hepimiz biraz kafayı yemişizdir" dedim; o, "bunnar kafayı yemiş" diyince: Genç grup, çığlık çığlıyaydı. Kadının kızı mı bilmiyorum ama, kızın ayakkabıları ilginçti. Demirlere uzattığımız ayaklarımıza baktım. Benim papuçlar da yeni. Daha bi saat olmadı alalı... Uykudan bahsettik sonra. Üç dört gün uykusuz kalınca, insanın istediği herşeyi o an kolayca hayal edip düşleyebilidini söyledim. İnandırıcı olmak için "bilim adamları" söylemiş dedim. Nerden biliyolar ki! dedi. Uykusuzdu ve, aslında o inanmadığı adamların dediği gibi davranıyordu kadın: Rahat, aklına ne gelirse. Zaten öyle bi tip ama, yine de hiç cümle kurmuyordu. Söylemek istediği, ağzından çıkıyodu sadece. Ben bazen kuruyordum, bazen de doğal oluveriyordum.

Geldik dedim. Ayaklandık. Yavaş yavaş yürüdük.Çıkışa doğru, siz yavaş yürüyosunuz dedim, "benim hızlanmam lazım." Ellerini sıktım, karşıya geçip, meydana girdim. üst geçiti de geçip indim ve, minibüse binip oturunca, bi kişi daha geldi hemen, şoför çalıştırdı arabayı. Önümdeki yolcu, kapıyı kapatmaya çalışıyordu hırsla ve inatla. "Otomatik!" dedim, bıraktı. Ben de yapıyorum bazen dalıp, "Otomatik!" diyip uyarıyolar; bırakıyorum o zaman. Sonra, haaarş! diye otomatik olarak kapanıyo kapı ve, kısa yolculuk başlıyo; Beşiktaş'ı, Maçka'yı, Gümüşsuyu'nu felan geçip Taksim'e ilerlerken, otomatik olarak yine aynı şeyleri düşünüp; ve arada bir, ilginç bişiy görmüşüm gibi kendimi kandırıp, ilerdeki bi karaltıya, bi tabelaya, bi yürüyen kişiye felan baktım öylesine...

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright © Erdil Yaşaroğlu

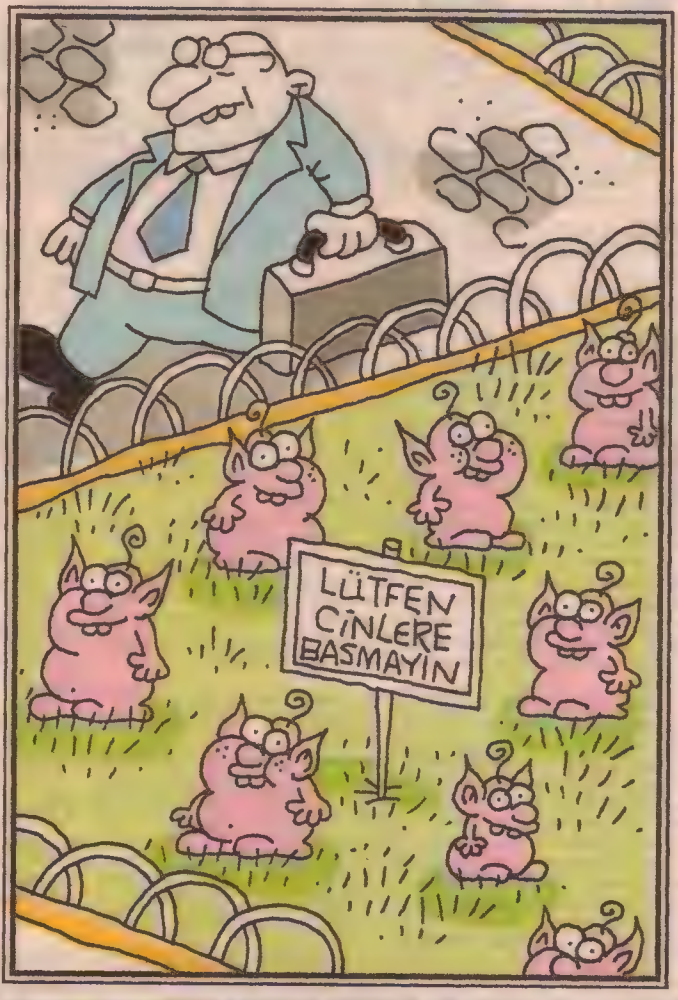

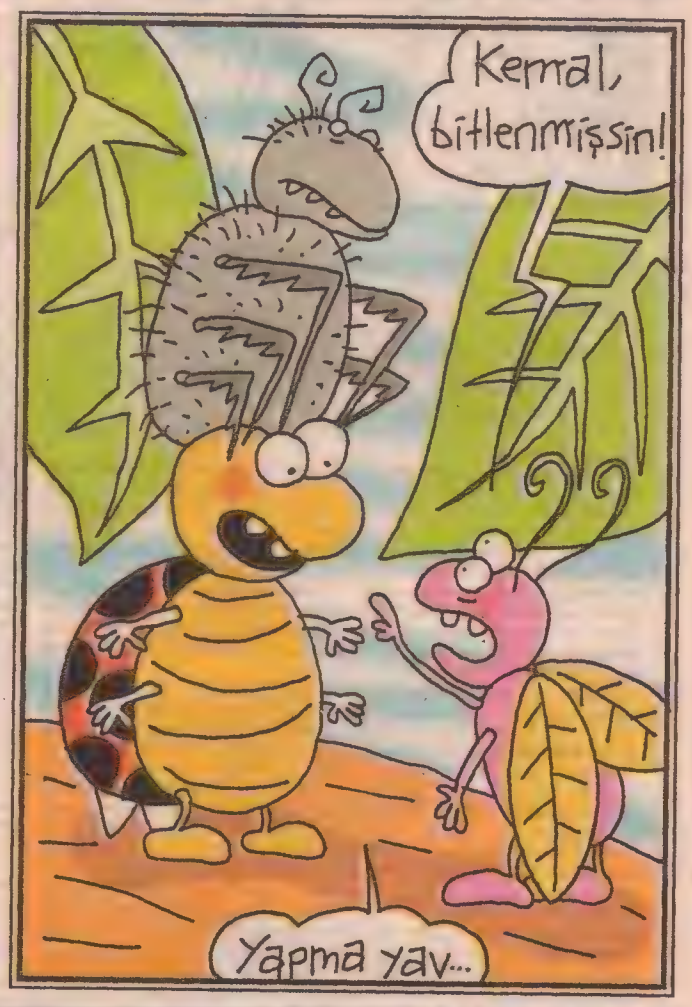

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

20 Ağustos Hanofter Yaylası Şenliği Düzköy-Trabzon işte ben buraya, bu yaylaya gömülmek istiyorum demezsen bil ki havaya girememişsindir... Normalde öyle demen lazım. Haydi haydi bavulu hazırla!

LeMan anket

Leman'da iki yılda bir yaptığımız anket gelenek oldu.. LeMan okuru çok büyük ve bize göre Türkiye'nin en önemli kitlesi... Hem taşıdığı dinamikler, hem de kafa açıklığı olarak.. Sizler bizi çizgilerimizden, yazılarımızdan tanıyorsunuz. Ama biz sizi hayal yordamı ancak hissedebiliyoruz.. Aramızdaki organik ilişkinin Türkiye'de bir benzeri olduğunu da sanmıyoruz... Bu da gerçekten bu ülkede iyi ya da kötü birşeyler yapmaya çalışan bütün kurumlar için kıskandırıcı... Ortak duygular, hissedişler, sezgiler, duruşlar... Elbette işin bir de sosyolojik, psikolojik, bilimsel verilerle değerlendirilmeye ihtiyacı var. Ülkemizde her alanda büyük eksikler, boşluklar olduğundan bu konuda da iş başa düşüyor.. Sizden aldığımız bilgiler bizi daha iyi bir Leman yapma konusunda itekleyecektir. Soruların tümünü yanıtlamak zorunda değilsiniz... İsim, adres de belirtmeyebilirsiniz.. Belirtirseniz bir teşekkür kartpostalı atacak ve içinizden 200 okurumuza yarım elma gönül alma kitaplarımızla, yan ürünlerimizi göndereceğiz...

Leman'ı kaç yıldır izliyorsunuz? (Yıl ya da ay)
.....

Leman'ı ne sıklıkta okuyorsunuz?
Arasıra ❑ Her hafta ❑

(Leman'ı düzenli alanlar için)
Dergiyi bulamadığınız zamanlar oluyor mu?
Evet ❑ Hayır ❑ Bazen ❑

Satın aldığınız Leman'ı sizin dışınızda kaç kişi okuyor?
1-2 kişi ❑ 3-4 kişi ❑ 5-6 kişi ❑ Daha fazla

(Gazete okuyorsanız) Tercih ettiğiniz gazeteleri yazınız..
1..... 2..... 3.....

Leman dışında tercih ettiğiniz ve okuduğunuz dergiler?
1..... 2..... 3.....

Leman'ı nerden satın alıyorsunuz?
Bakkal-market ❑ Gazete bayii ❑
Aboneyim ❑ İnternet'ten okuyorum ❑

SOSYAL VE KÜLTÜREL FAALİYETLER...
1 yıl içinde gidiş sıklığınız?
sinema.....
tiyatro.....
konser.....
kafe.....
kahvehane.....

Hangi futbol takımının taraftarısınız?
..... Hiç ilgilenmem ❑

TV izliyorsanız en sık seyrettiğiniz TV kanalı hangisidir?
.....
..... **kanalında en çok seyrettiğiniz program hangisidir?**
.....

En sık dinlediğiniz radyo hangisidir?
.....

Radyoyu en çok günün hangi saatinde dinlemektesiniz?
.....

En çok sevdiğiniz oyunun ne olduğunu yazar mısınız?
Aile oyunları (Monopoly vb.).....
Kahve oyunları (Tavla, okey vb).....
Salon oyunları (bilardo, atari vb).....

En beğendiğiniz şarkıcı kimdir?
.....

Düzenli yapmakta olduğunuz bir spor var mıdır?
.....

Haftalık yiyecek alışverişlerinizi nereden yaparsınız?
Bakkal-Manav-Kasap-Pazar ❑ Süpermarket ❑

Süpermarketse hangisi?
.....

Yemek yeme alışkanlıklarınızda ağırlık nedir?
Ev yemeği ❑ Lokanta ❑ Fast Food ❑

Fast Food'sa hangisi ve gidilme sıklığı?
.....

İnternet kullanıyorsanız hangi amaçla?
Bilgi alıp vermek ❑ İş ❑ Eğlence ❑
Chat yapmak, mail alıp vermek ❑

Leman'ı İnternet sitesinden izliyor musunuz?
Evet ❑ Hayır ❑ Bazen ❑

NEYİMİZ VAR, NEYİMİZ YOK?

	Markalar
Renkli Televizyon	:
Video/VCR	:
VCD/DVD	:
Video kamera	:
Müzik seti / Teyp	:
Walkman/Discman	:
Fotoğraf Makinası	:
Bisiklet	:
Motorsiklet	:
Otomobil	:
Paten	:
Telefon (ev/iş)	:
Cep telefonu	:
Bilgisayar	:
Laptop (dizüstü)	:
Desktop (masaüstü)	:
Monitör	:
Printer (yazıcı)	:
Scanner (tarayıcı)	:
Kol saati	:
Elektronik oyun aletleri (Gameboy vb.)	:

İLETİŞİM
GSM operatörleri :
İnternet servis sağlayıcıları :

KİŞİSEL BAKIM, SÜSLENME, PÜSLENME
Şampuan :
Sabun :
Deodorant :
Kolonya :
Diş fırçası :
Diş macunu :
Ruj :
Traş kremi :
Traş bıçağı :
Saç jölesi :
Kağıt mendil :

GİYİM KUŞAM
Kot pantolon :
Deri giyim ürünleri :
Spor giyim ürünleri :
Spor ayakkabı :
Gömlek :
İkinci el :
Bitpazarı :

TÜKETİM ALIŞKANLIKLARI
Çikolata :
Çay :
Türk Kahvesi :
Neskafe :
Gazlı/Aromalı içecekler:
Meyva suları :

Alkollü içecekler
Bira :
Rakı :
Viski :
Cin :
Votka :
Şarap :
Tonik :

	Markalar
Maden Suyu	:
Şişe su	:
Bisküvi	:
Patates cipsi	:
Dondurma	:
Mısır gevreği	:
Sakız/Ciklet	:
Makarna	:
Konserve	:
Melemen	:
Peynir-Ekmek	:

BANKA, SİGORTA KULLANIM ALIŞKANLIKLARI (Lütfen isimlerini yazınız)
ATM kartı :
Kredi kartı :
İnteraktif Bankacılık :
Sağlık Sigortası :
Hayat Sigortası :
Kasko :
Yangın, Hırsızlık, terör, deprem, doğal afetler :

POLİTİK DURUM
Kendinizi yakın hissettiğiniz partiyi yazınız.
.....

Yakınlık derecesi
❑ Sosyal Demokrat
❑ Sosyalist ❑ Konformist
❑ Komünist ❑ Ülkücü
❑ Nihilist ❑ Liberal
❑ Anarşist ❑ Politik İslam
❑ Pesimist ❑ Marjinal

Gidişatı gördüğünüz kadarıyla Türkiye için hangisine inanıyorsunuz?
Herşey çok güzel olacak ❑
Herşey çok daha beter olacak ❑

Leman'da neyi seviyorsunuz?
Politik tavrını ❑ Mizahını ❑ Komikliğini ❑
Kafa açıcılığını ❑ Hepsini ❑ Hiçbirini ❑

Leman'da neyi sevmiyorsunuz?
.....
.....
.....

Sizce Türkiye'nin 1'er cümleyle en temel 3 sorunu nedir? (eğitim, demokrasi, insan hakları vb.)
.....
.....
.....

Leman, nasıl olsa daha iyi olurdu? (2 cümleyle)
.....
.....

DEMOGRAFİ
Yaş.....
Eğitim durumu (En son mezun olduğunuz okul)
.....
Meslek :.....
Medeni Durum :.....
Adı / Soyadı :.....
.....
Okurun yazışma adresi :.....
.....
Okurun Telefonu :.....
E-mail adresi :.....

Leman'ın hangi bölümlerini okuyorsunuz ve beğeniyorsunuz. Her birisi için bir kutu işaretleyin.

	Hiç okumam	Arasıra okurum	Çoğunlukla okurum	Çok beğenerek okurum
KAPAK	❑	❑	❑	❑
Gez Göz Mahmutçuk	❑	❑	❑	❑
3. Sayfa (politik, aktüel)	❑	❑	❑	❑
Laleler	❑	❑	❑	❑
Daral-Timsah	❑	❑	❑	❑
Açık Büfe (met üst)	❑	❑	❑	❑
Lombak	❑	❑	❑	❑
Tabudeviren	❑	❑	❑	❑
Müdürüm	❑	❑	❑	❑
Öğreten Adam ve Oğlu	❑	❑	❑	❑
Hain Evlat Ökkeş	❑	❑	❑	❑
Hamdi Yüzbaşı	❑	❑	❑	❑
Kültür Bakanı Salim	❑	❑	❑	❑
Pantolon	❑	❑	❑	❑
Terelelli Pictures	❑	❑	❑	❑
Firavunun Laneti	❑	❑	❑	❑
Vedat Özdemiroğlu	❑	❑	❑	❑
Komikaze	❑	❑	❑	❑
Dengeli Beslenme	❑	❑	❑	❑
Kınk Leblebi	❑	❑	❑	❑
Cezmi Ersöz	❑	❑	❑	❑
Lemantimedya	❑	❑	❑	❑
Bezgin Bekir	❑	❑	❑	❑
Kıllanan Adam	❑	❑	❑	❑
Marlon	❑	❑	❑	❑
Ender Özkahraman	❑	❑	❑	❑
İhtiyatsız Adam	❑	❑	❑	❑
Lütfü Oflaz	❑	❑	❑	❑
Sevişgenler	❑	❑	❑	❑
Gönül Adamı	❑	❑	❑	❑
Erdener Abi	❑	❑	❑	❑
Bayır Gülü	❑	❑	❑	❑
Alp Tamer	❑	❑	❑	❑
Nihat Genç	❑	❑	❑	❑
Selçuk Erdem	❑	❑	❑	❑
Cümbür Cemaat	❑	❑	❑	❑
Galip Tekin	❑	❑	❑	❑
Bahadır Boysal	❑	❑	❑	❑
Gökhan Dabak	❑	❑	❑	❑
Ayrıntılar	❑	❑	❑	❑
Özge	❑	❑	❑	❑
Fatoş	❑	❑	❑	❑
Göksel	❑	❑	❑	❑
Derya Sayın	❑	❑	❑	❑
Okur Mektupları	❑	❑	❑	❑
Amatör Karikatürleri	❑	❑	❑	❑

Adres: Lemanket - İstiklal Cad. İman Adnan Sok. No:20 80080 Beyoğlu-İstanbul
Fax: 0212 216 31 22
İnternet: leman@.leman.com.tr.

Buradan keserek iki parça halinde faksla yolunuz

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

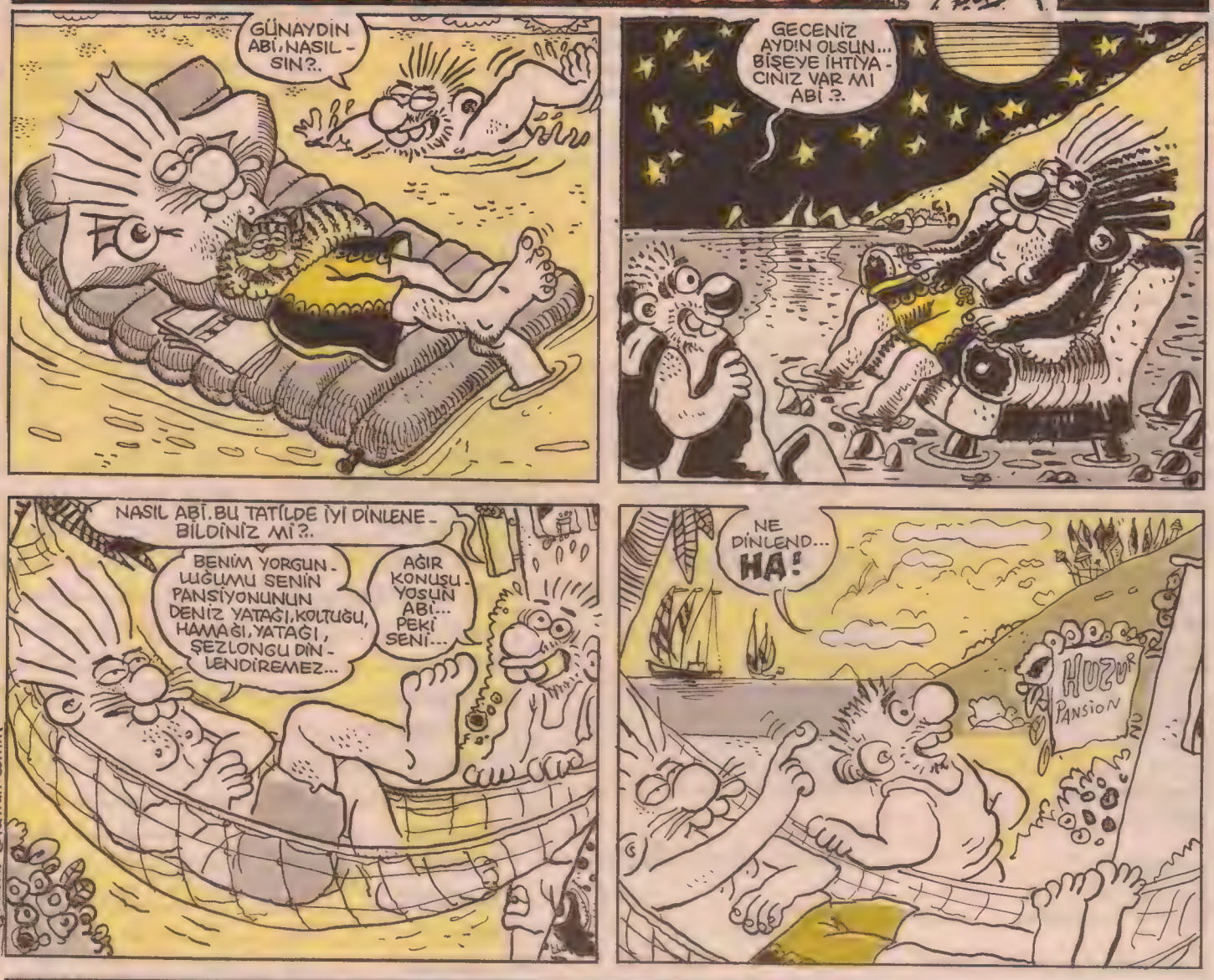

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

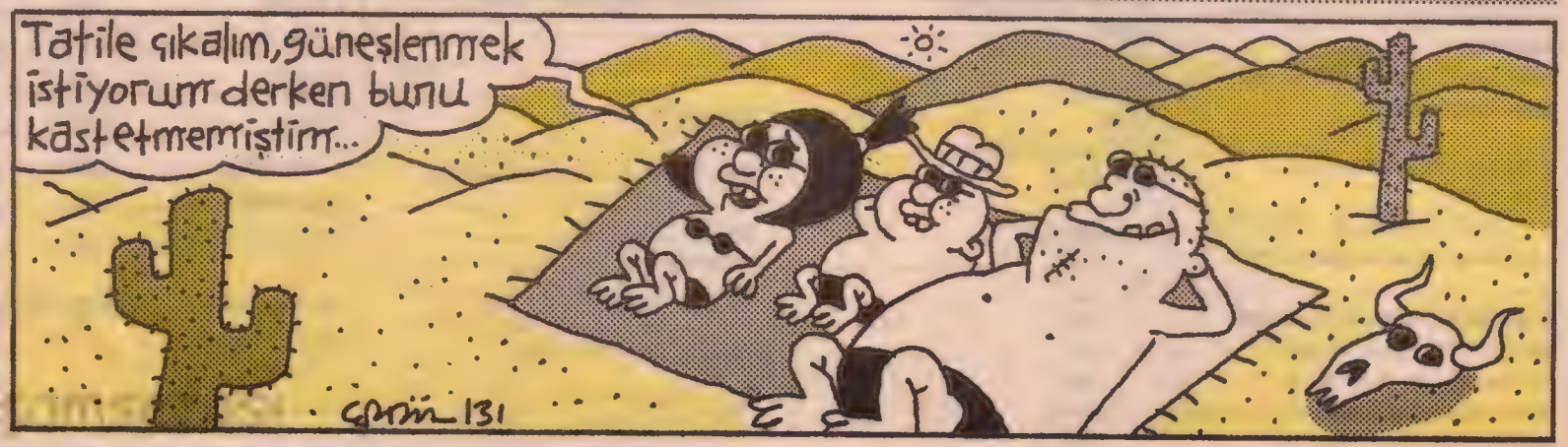

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Üstte boksullar!

Yoksulluk sınırı 475 milyon lira olmuş; yolsuzluk ise sınır tanımıyor!

Altta yoksullar, üstte boksullar!

Boksullar para uğruna her türlü pisliğe bulaşanlar, her çeşit yolsuzluğu yapanlar.

Ar damarı chat'lamışlar!

Üstteki Türkiye'de yaşıyor bunlar.

Bunlara çalışıyor iktidarlar.

İktidarlar da zaten sülale iktidarı.

Demirel Sülalesi'nin iktidarı, Özal Sülalesi'nin iktidarı, Çiller Sülalesi'nin iktidarı, Yılmaz Sülalesi'nin iktidarı.

Osmanlı'da Lale Devri, Cumhuriyet'te Sülale Devri!

Medya ise sülalenin medyası, boksulların medyası, Üstteki Türkiye'nin medyası.

Onun içindir ki boksulların metreslerinin silikonu patlasa medyada manşet olur.

Ama işkencehanede yoksulların kafası patlatılsa medyada manşet olmaz.

Medyaya bakarsanız ülkenin gidişi çok iyi; Türkiye kalkınmada birinci, zenginleşmede bir inci.

Çünkü Türkiye'den anladıkları kendilerinin de yer aldığı Üstteki Türkiye.

Üstteki Türkiye gerçekten de cennetin ta kendisi.

Alttaki Türkiye ise cehennemin ta kendisi.

Zaten cennet ile cehennemi görmek için öbür dünyaya gitmeye gerek yok; gel Türkiye'ye gör cennet ile cehennemi.

Alttaki Türkiye... Üç öğünü tek öğüne düşürmüş, bir tas çorbayı yarım tas çorbaya indirmiş, simiti bile veresiye alan, hastane masraflarını ödeyemediği için rehin kalan, çoğunluğu icralık olan, asgari ücretli iş için stadyumları dolduranların Türkiye'si.

Alttaki Türkiye... Sabır taşı gibi insanların Türkiyesi.

Ama bir gün mutlaka sabır taşının da sabrı taşacak.

Alttaki Türkiye Üstteki Türkiye'yi altına alacak!

Alt üst olacak!

Kaşarlı Tost

HİKAYE

NİHAT GENÇ

Tarihin ilk çağlarından beri, bir siyasi kaza sonucu, nihayet, "iyi kalpli, pamuk prenses" bir cumhurbaşkanımız oldu. Dün bir, bugün iki. Devletin adamları harekete geçiverdi. Taktikleri yüzyıllar boyu aynı, "delirterek" onu indirmek. Emin Çölaşan'ın yazılarını okuyup delirmemek mümkün mü? Bu filmin adı: Pamuk Prenses Paranoyaklar Ülkesinde!

Ecevit'in Sezer'e dayattığı KHK de ilginç. Bilindiği üzere seçimlerde sol, binde bir gibi inanılmaz bir hezimetle çıktı. Ancak, bu binde bir içinde, bir küçük sendika KESK, kararlı, inatçı, çalışkan tavrıyla büyüdü. Türkiye solunun umudu oluverdi, bir memur sendikası olmak istiyordu, KESK. İşte devletimiz binde bire dahi tahammül edemiyor, KESK'i tarihten silmek, KESK üyelerini tümüyle işten atmak için bu yasada haftalarca, aslanlar gibi direniyor! Bu yasayla KESK bir hafta içinde tarihe karışacak. Çünkü bu sendikaya kayıtlı üyeler zaten belli, amirler-müfettişler gelip bu listelere imza atacak. Tarihin en zor gününde, en zavallı maaşlarla sürünen bu memurlarımızdan da kurtulmuş olacağız. Herkes içinden bu soruyu sorsun, "binde bir'e" dahi neden tahammül edemiyorlar.

Bir-iki aydır sürekli Adalet Bakanlığı ve Cezaevleri genel müdürü, F Tipi cezaevleri için, "modern, herşeyi modern" gibi, içinde yüzlerce "modern" kelimesi olan açıklamalar yapıyorlar, devletin para adamlarının TV'lerinde. Evet, "denetleme" modern, kontrol, modern, gözetleme, modern. Delikleri dikiz eden kameralar modern. Kapanlar, kapılar, zincirler, modern. Ama, hukuk, modern değil. Bir slogan atana 18 yıl ceza veren bu hukuk... bir örgüte üye olmadığı halde, sempati duyuyor zannıyla, net, üçyıl dokuz ay ceza veren ve hapishaneleri bu çocuklarla dolduran bu hukuk, modern değil.

Bir modernlik de, cezaevlerinde psikiyatrist olacakmış. Psikiyatristler cezaevlerinde gizli servislerin emrinde çalışır! Diğer modernlik, Fransa'da aynı cezaevleri varmış. Avrupa cezaevlerinde hergün bir intihar vakası vardır ve Fransız gazeteciler, Fransa'nın en utanç duyulan yeri cezaevleridir, demekte. Fransa cezaevlerinde nefes almanız mümkün değil, insan görmek için yapacağınız tek şey, rahip istemek, ya da kilise ayinine katılmak. Aslan evladınız Çakıcı'ya yufka yüreğiniz dayanamadı, hemen alıverdiniz. Üstelik Fransa'da cezaevleri vergi kaçakçılarıyla dolu, sizin cezaevlerinize henüz tek bir vergi kaçakcısı girmedi, girdiğinde bakalım, F Tipi'nde mi ağırlayacaksınız onu.

Açıklamalarında, "örgütü" yoketmek, alanını daraltmak için F Tipi'nin yararları konuşuluyor. Örgütün her telefonu, her ismi, her evi polis tarafından kontrol ediliyor, biliniyor. Üstelik örgüt bu gençleri toplamak için çok gayret sarfetmiyor. Çünkü, o onyedi yaşlarındaki gençlerin ya babaları işkencede öldürülmüş, ya ağbileri faili meçhul olmuş... Sekiz-dokuz yaşında ağbisi, babası öldürülmüş, işkenceden geçirilmiş çocuklar 17 yaşına gelince ne olur? Siz örgütü değil, "işkence"yi kaldırın, ödünüzü kopartan örgüt o zaman dağılacaktır, modernizim de budur...

Yol boyu kafamda hep bu düşünceler, İstanbul'a iner inmez dergiden Vedat'ı (Özdemiroğlu) buldum. Gidip kahvaltı yapacağız. Beyoğlu'nda bacağımıza kağıt mendil satan çocuklar yapışıyor, "sakın para verme Vedat!"; "alışıyorlar!"... Pisikolog arkadaşlarım var, "asla vermeyin" diyorlar. Yoksa, rahat yaşama alışıp, fare gibi onlarca çocuk ürüyorlar... Vedat "Ben de senin gibi düşünüyorum, vermeyeceksin!", Yüzüme bakıp, "son defa veriyorum, yanlış anlama"... sonra gülerek, "bu ne yaa, sigarayı bırakıyorum, son defa içiyorum gibi", "Vallahi ciddi diyorum, Vedat, çocukları, aileleri alıştırıyoruz, yoksa bunlarla başedemeyiz, fareler gibi çoğalıyorlar!"...

Beyoğlu, Galatasaray lisesi önü, şehrin kapısı! Öfkeden çıldır, dişlerini gıcırdatan iki tabur polis! Şapkadan, miğferden yüzleri seçilmiyor. Üniformaları, eski zaman mareşalları gibi! Ayakkabılar, kemerler, apoletler, görmekler, tertemiz elbiseler, bilimin, teknolojinin, modanın, lüksün tüm imkanları milyarlarca dolar harcanarak işte karşınızda! Omuzlardaki, şapkalardaki kurdelelar nasıl olmuşsa bıçak yüzü gibi sert. Hepsi Cengiz hanın soyundan, ikibin yıldır halkın kanını döküp duruyorlar, Allah için savaşıp duruyorlar! Birazdan önlerine gecekondulardan getirilmiş birkaç kara, kuru kemik atılacak! Yeleleri, kuyrukları, boynuzları olan kıyım taburları gibi. Eskiden saraylarda şatafatla giyilen elbiseler, şimdi, kendilerine güvenleri gelsin, devletin gücü bu elbiselerin teknolojisinde sırıtsın, ürkütsün diye! Birazdan anacaddeye sızacak zayıf, zavallı insanları ısırsın diye! Çaresiz insanların üstünde tepinsinler diye... yatılı okullarda müfredatla aygırlaştırılmış, yoksulların, tutsakların, kölelerin çığlıkları boğdurulsun diye, hepsi düzenli dişlerini fırçalıyor. Polis şefleri, soylu beyfendiler! Devletin şık prensleri! Avam gürühünü, çıplak ayaklı, yıkanmamış, kirli tişörtlü, buruşuk yüzlü, kazınmış kelleli çocukları püstürtmek için, devletin halkına dokunduğu, en tatlı dilli, en tatlı yeri, cilalanmış kunduralarıyla ortalık yerde, ellerinde telsiz sağa-sola bakınıyorlar! Gözkapaklarını görebilsek, bir filozofla saygın bir sohbetten yeni dönmüş.. Yakından görebilsek, gözleri, şövalye nişanları gibi keskinleşmiş bir parıltı... Son yıllarda polis şeflerinin yüzü neden şarkıcı Mithat Körler'e benziyor.

Ve sokak tertemiz, üstüdiye çı- Devamı 17. sayfada

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

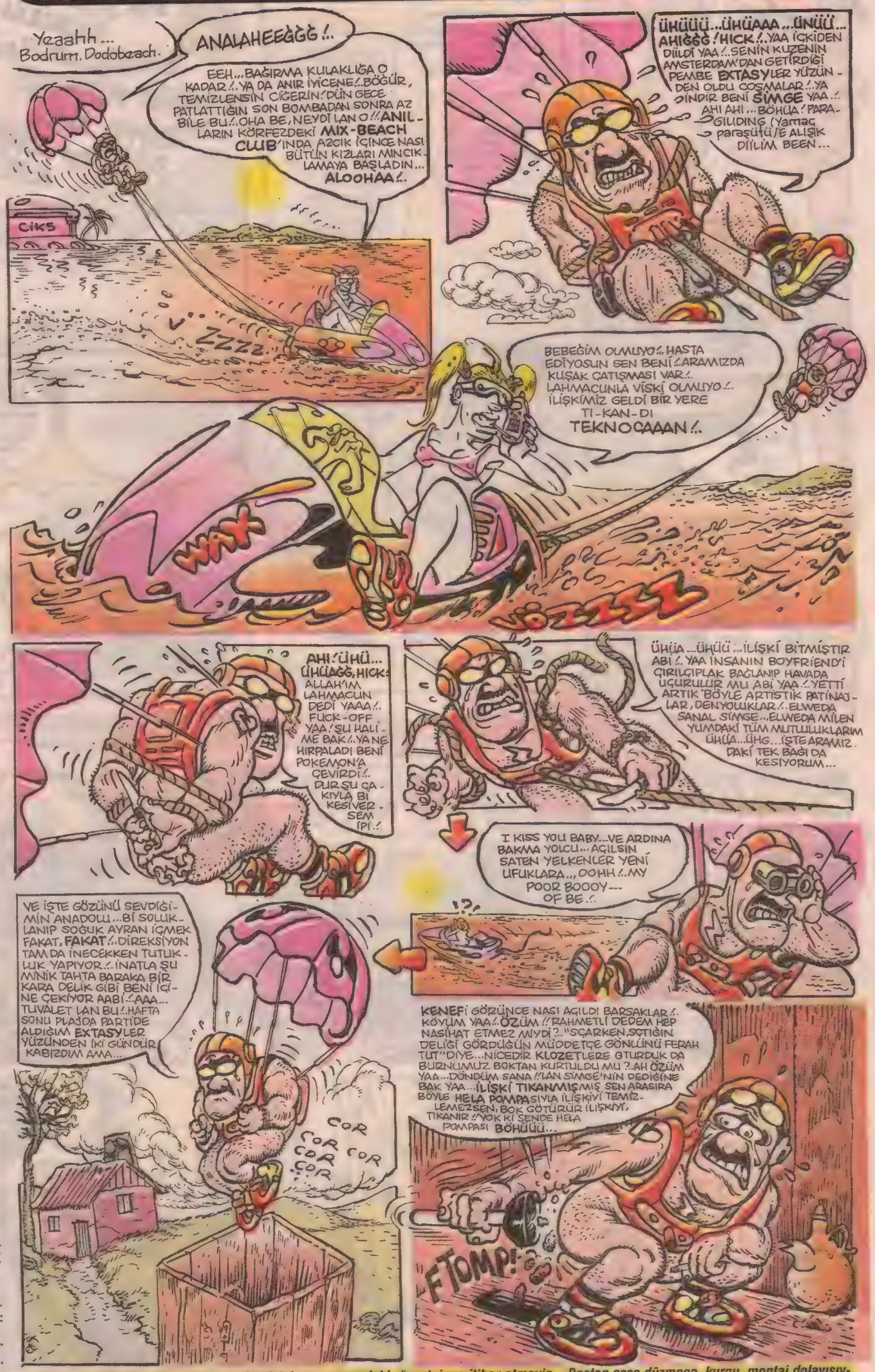

İlgilenenlerin dikkatine... Aksiyon dergisini son sayısındaki röportajıma itibar etmeyin... Baştan aşşa düzmece, kurgu, montaj dolayısıyla yalandır.. Haklarında gerekli işlemler yapılacak... Siz pencerenizi sımsıkı örtün, ucuz medyanın kara laneti evlerinizden uzak olsun...

DENGELİ BESLENME
KAAN ERTEM...
(kaanertem@leman.

AYNE GÜZEL YILDIZ KAYDI NECATİ!.
1
AY HEMEN BİR DİLEK TUT!..HIIIM...BEN TUTTUM BİLE.!.
O KADAR ACELE ETME!.
2
AL İŞTE!..SENİN YILDIZ DİYE GÖRDÜĞÜN ŞEY NÜKLEER FÜZEYMİŞ!.HEMEN KAÇALIM!.
BOOOMM!
3

VELİ ABİ SİDNEY'DE SENDEN OLİMPİYAT MADALYASI BEKLİYORUZ ABİ!.
VELİ ABİM ALIR LAN!.. ONE REKORLARA, MADALYALARA İMZA ATMIŞ ADAMDIR!.
DEMEKKİ VELİ ABİNİZ KAZAYLA BİR MADALYA ALSA YALAKALIKTAN KIŞLININ DİBİNDEN AYRILMAYACAKSINIZ!..VELİ ABİNİZİN DÖTÜ DÜŞTÜ DAĞ BAYIR KOŞACAM DİYE BİR TEPSİ BAKLAVA YAPTIRIP GETİRDİMİZ Mİ ALLAH AŞKINA?. BİR KAVANOZ BAL BİLE MAKBÛLÜM DÛ...ABİNİZ SİDNEY'E YERLEŞSİN DE TAMAMEN KURTULSUN SİZDEN!..
ÖKÜZLER MADENCİLİK

BOR BOR BÜÜRÜÜÜ BIIIRIIIILLLOOP BÜR GLUUURRR BÜRRSSÜS BILOOORRPPP BÜRÜ BIRRPPOP BÜRÜ BÜRÜ
EY YİĞİTLER KURBAN OLAYIM ÇIKARTMAYIN ŞU SESLERİ,OYY OY OY, KULAĞIMIN DİBİNİ ZİKTİNİZ OY!.BENİ DELİRTTİNİZ, TURİST N'APSIN?.ÜLKESİNE GİDİP DİYCEK Kİ TÜRKLER SUDAN SES ÇIKARIYO DİYE!..OOOF OOF!. YİĞİTLERİM ETMEYİN,KIYMAYIN ŞU FAKİRE!..OY OY!.

BUGÜN CEP TELEFONUNU ARADIM AMA, DEVAMLI KAPALI MESAJI VARDI?!BU ANLAMSIZ KAPATMA NİYE?!
İBO İLE DERYA HÜLYA İLE KAYA DERKEN HAVAYA GİRDİ...ANLAŞILDI.ARTIK BİR HAFTA GERGİNLİK YARATIR BU...ULAN ÇALIŞIP PARA KAZANICAM DİYE KAFAMDA SAÇ KALMADI,DÖTÜM BASUR OLDU AMA ŞUNUN YAPTIĞINA BAK BE!.
AHMET BEYLE TOPLANTIDAYDIM, CEBİM KAPALIYDI!..

Gönül Adamı
Güneri İçoğlu

HEY DOSTUM, BEN YÖNETMENİM... SÖYLE KONAKLI MONAKLI BİR FİLM ÇEKMEK İSTİYORUM. SEN BİLİRMİŞSİN, BURALAR DA BİZE UYGUN BİR ESKİ EV VAR MI? TERK-EDİLMİŞ, METRUK DA OLABİLİR...
BUYURUN BİR ÇAY İÇELİM, NE İSTEDİĞİNİZİ TAM OLARAK ANLAYAMADIM... DAHA ETRAFLICA KONUŞURUZ ÇAY İÇERKEN...
HEMEN GİDELİM. VAKTİM YOK... KONAK TİPİ BİR EV ARIYORUZ İŞTE!.

PEKALÂ O HALDE BUYURUN GİDELİM!.
ÇOK UZAK MI?.
TEPEDE BİR TANE VAR...

DAHA YÜRÜYÜ-CEZ Mİ?. TER İÇİNDE KALDIM BE...
GELDİK SAYILIR, AZ İLERDE!.

BU MU? HIMM OLABİLİR. İLGİNÇ SAHNELER ÇIKABİLİR!.
YALNIZ SARMAŞIKLARA DİKKAT EDİN, ÇOK GÜR!.
TAMAM KARDEŞİM TAMAM, SEN GİDEBİLİRSİN!..

İÇ MEKANA DA GÖZ ATMAM LAZIM... KAPISI NERDE BUNUN?. BURASI GALİBA!.
FAKAT BİR DAKİKA DİKKAAAT! İÇERİ GİRME...

AAAHH!..

YÖNETMEN BEEY... YA NERDE BU ADAM YA?. ARAMADIĞIMIZ YER KALMADI, SESİ DE GELİYOR AMA...
BURDAYIM, KÜÇÜK ODA GİBİ BİR YER... ÇIKARIN BENİİİ!.
SÖYLEDİM SİZE-NEYSE SONBAHARA SURDA BİR AY KALDI... YAPRAKLAR DÖKÜLÜNCE ÇIKAR ORTAYA, BEN ARADA BİR GELİR, YİYECEK İÇECEK BİPSEY

ERDENER ABİ
—Ayol sen göründüğün gibi sert bir mizaca sahip değilmişsin be Erdener?.. Hatta centilmen bile denilebilir sana..!.
—Susunuz ve gidiniz!..
—Birader izin ver de inelim!..Kapının önünde durmuşsun?.Yolu kapatma!. Bu sıcakta senin keyfini mi bekleyeceğiz...
—Sus eşşoğlueşşeğin evladı be!.
KAAN ERTEM

15. sayfadan devam

Kaşarlı Tost

bi parlıyor kaldırım taşları! Bir tanecik çöp, tozcuk mümkün değil, yalayarak temizlenmiş, balık pulu gibi parlıyor taşlar! Rüzgar da şehre yılanvari burdan giriyor! Padişahımızın tahta çıkışını mı kutlayacağız, İngiliz kraliçesi mi ülkemizi ziyaret edecek! Neyi bekliyoruz. Kulakları, burnu, ağzı kalın zırhlar gibi, keskin bakışları hepimizi şiddetli suçlu sancıların içine sürüklüyor. Hep birlikte ün kazanıp, ülkemizin onuru adına yeni bir zafer kutlaması mı? Galatasaray lisesi önü, sabahın onbiri!

İki tabur polis bekleşiyor, kımıltısız, ikibin yıllık korkulu bir rüyanın içinde bekliyoruz, balık kokusu, ter kokusu, taş kokusu, vatan kokusu, jop kokusu, tekme kokusu. Polislerin sanki dört kolları var, dördünde de sopalar! Gövdeleri kabuktan, kaplumbağa gibi örtünmüşler! Çıt yok! Biri çıkıp bir fıkra anlatsa, devletimiz ortadan bölünecekmiş gibi, ağır bir ciddiyet! Taştan sokak, kocaman bir sanduka. Sandukanın içinde "devlet". Geniş ve soluyan burun deliklerinin hışırtısıyla bekleşiyoruz! Sanki, tonlarca ağırlıkta görünmeyen hantal bir yaratığı bekliyoruz!..

Oysa o Galatasaray lisesi önü, aydınlarımızın batıya açılan kapısıydı! Batı, bilim, edebiyattı, Edebiyat şarap mahzeni gibiydi! Şimdi, küflü mektupları dahi çürümüş onlarca yazarımız, birkez kahkahayla gülemeden o kapıdan giriverdiler. İki tabur polisin ciddiyetiyle Tevfik Fikret de, bir aşağı bir yukarı, cinnetinden parça parça hırçın mısralar yapıp, geçivermiştir ordan. Hiçbir edebiyat, hiçbir yazar, böylesine ölüm sessizliğine gömülmemişti, o kapıda. Ay kadar parlak zeka taşıyan Yakup Kadri de, şık elbiseleriyle, skandallar, gürültüler ortasında kaç kez geçmiştir ordan. Şimdi, yalnız, insan dışında başka hiçbir şey yemeyenler, orda. Galatasaray lisesinin önü, Havva anamızın incir yaprağıyla kapattığı, yerimiz. Batının bizi düzmek için açtığı kapı. Soğuktan donmuş, açlıktan ölen, duyguları sona ermiş, macerası bitmiş aydınlarımızın batının sıcak yüzünü öğrendiği, yeni dünya nimetlerini, modern zevkleri öğrendiği yer ve bu muhteşem kazıkla, Süveyş'ten, Yemen Çöllerine kadar cephelerde savrulup yokolduğu yer! Galatasaray Lisesi'nin önü, sabahın onbiri. Ölüler diyarı gibi... Suratlarımız neye benziyor, bütün mesele de bu, hiçbirimiz bilmeden, bekleşiyoruz!

Ve yolun karşısında, karışık düzen içinde gazeteci ordusu, polis kadar çok. Çoğunun yüzü, kamerasından görülmüyor. Likör şerbeti gibi, küçük, tatlı gazeteci kızlar. Tiril tiril giyinmiş, incecik, pembecik tişörtler. Minicik taşlı yüzükler, gösterişli ve mafyatik gözlükler her biri manken, Galatasaray Lisesi'nin önünü defile yerine dönüştürüyor. Erkek kameramanlar köşeli alınlı, kalın kaşlı, hayatın en önemli işini yapıyormuş gibi, sıkı bir tutku ve merakla kızların yanında büyüleyici pozlar veriyorlar, Tarantino'nun film setindeyiz. Genç erkeklerin yüzleri metal renkli, neden bu çocukların suratları son model arabalara benziyor. Her biri özel okullarda birinci sınıftan itibaren 3 milyar para ödenmiş her yıllarına, hepsinin eğitim masrafını toplasak, şu küçük gazeteci ordusu bir milyar dolara patlamıştır ailelere! Patronları Karamehmet, Newyork Borsası'nda ayakta alkışlanıyor. 10 yılda 50 milyar dolar, dünya ekonomi tarihinde, eşibenzeri yok. Haber müdürleri, karşılarında iki tabur polisin tüm maaşından daha çoğunu kazanıyor, bir ayda. Fısıltıyla usul usul minicik şakalar yapıyorlar, ferahlayıcı gülümsemelerle soylu bir fedakarlığı yerine getirmenin gururunu yaşıyorlar. Başlarını gruptan koparıp dışarıya baktıklarında, soğuk bakışlarından dünyanın en güzel kokularını alıyormuşuz gibi bir göz atıyorlar bizlere. Eskiden "kasıntı" derdik, şimdi "soğuk" diyoruz, böylelikle, küçümseyici, yukardan bakışlara da bir meşruiyet verip, umursamaz bakışlarını yüceltmiş oluyoruz. Boğaziçi, ODTÜ bitirmiş olmalılar, herbiri güzel bir yüze sahip. Ne çok kamera var, otuzmetre kare içinde gazetecilerin elinde yüzmilyon dolarlık techizat. Hayallerimizin kanatlarını ya da karanlığın pençesindeki ruhumuz için değil, akşam haberlerinde yaka-paça yerde sürülme görüntüsünden birkaç saniye, çoğu görüntü çöpe atılmak için. Hayalleri de var, bu görüntüler dünyaca ünlü ajanslara satılabilir, içlerinden afişlere girecek güzellikte, ödül alacak bir yerde sürülme görüntüsü yakalayabilenler dünyanın en şanslı gazetecileri. Sakalı henüz bitmemiş gencecik gazeteci çocuk, bir topçu teğmeni gibi ortalığı kolaçan ediyor. Yanakları, dudakları, genç erkeğin, beyaz, kırmızı şarap gibi. Telaşlanmak ya da düşünceli durmak yakışmıyor gözlerine. Gencecik yaşında seri katiller gibi soğukluğu şu gözü körolasıca soylu gazetecilik mesleği için edinmiş, onlarca insan öldürülse de, kalbi hiç hızla çarpmıyor. Onursuzluk, utanmazlık, hiçbiri değil, "gazetecilik", yapay kaygılar! Küstah ve pişmanlık dahi değil, haber müdürleri işe götüre-getire kusursuz bir ciddiyet, ne sinirleri, ne ahlaki kompleksleri var. İnsan bu denli genç yaşta cömertçe yoketmemeli, duygusallığını, coşkularını, iyi bir maaşla hayatın yükü azaltılmaz. Şimdi burada, dokunuversem şu kamerasız diğer omzuna: "Başka mevsimlerin de olacak senin, henüz yirmibeşine varmadan bütün dürüstlüğünüzü çürütmeyin, kalbinizdeki ateşleri bir maaşla satmayın! Mantıklı ol, ellili yaşlarına da bir küçük ahlak, bir küçük sevinç saklayın...

Gazeteciler, polisler karşılıklı, kahramanca bir gururla neyi bekliyorlar? Ah gazeteci kızlar, ufak-tefek güzellik şeytanları gibi. Şu minicik göğüslerine girip, uyuyuversem. Ne güzel şeyler, cansız yığılıvereceğim sokağa.

Müthiş çirkin bir bağırtı, sessizliği dağıtıverdi! Herkes o yere koşuyor, herkes birbirini çiğneyerek, o yöne atılıyor, nihayet sahaya top girmişti ve bu bir Amerika futboluydu! Sanki yeraltından kara kuyruklu bir yaratık çıkmış gibi. 16-17 yaşlarında komi kadar küçük bir kız, "tutsaklara özgürlük, F Tipi'ne Hayır" diye bağırıyor! Tüm gazeteciler, polisler kişneyerek üstüne atıldı! Kabotaj Bayramı'nda denize ördek atılır, herkes çullanır ördeğe. Kızın sesini duymuştum, duvara sürtünen cam parçası gibi cızırtılı, çirkin bir ses. Lağımdan çıkıp kanal kapağına sıkışmış farenin yüzü gibi küçük, tiksinti veren bir çirkinlikte yüzü. Domates kasası tahtalarından iki bacak! Akrep kuyruğu gibi kan kırmızı kaş, göz. Yanında birazcık daha toparlak, miyavlamaya dahi takati kalmamış dişsiz bir kedi gibi bir kız daha! Sulu bir domatesi dahi parçalayamaz, ama sokağı ayağa kaldırdı. Miğferli, demir zırhlı, çelik dikenli on tane polis üstüne bindi kızların! Kolunu kavrayıp ters çevirdiler. Sırf bu kolunu kırıp, ense köküne eliyle bastırma becerisini edinebilmek için kaç yıllar boyu defalarca çalıştılar, ama kızcağızın iki kolu var, iki polise iş düşüyor, diğer onlarcası, onlar da boşluklardan demir ökçeli tekmeler fırlatıyor! Tarihin, tüm çağların, tüm dinlerin, kutsal devletimizi bölen şeytan yakalanmıştı işte. Tekme-tokat, itiş-kakış şöleni, erkek değil bunlar, tuhaf yaratıklar, taşakları ötlerinden asılı ve organını kuyruk gibi sallayıp, çivili ayakkabısının tabanıyla suratının taa ortasına yerleştiriyor tekmeyi... Üç metre ötedeki minibüsün içine, sanki fil taşıyormuşlar gibi, ayıla-bayıla, üfüre-savura, kıra-parçalaya kızcağızı uçan tekmeler eşliğinde götürüyorlar! Kızcağız dediğimiz, patlıcanın yanmış, kızarmış ucu gibi birşey, uçtu mu, alev mi aldı, köşeli, eklemli, dehşetli ayaklar, bacaklar, tekmeler, eşliğinde minibüse tıkıştırıldı! Bugünlerde, Tanrı'nın kudretini de aşmış devletin bu çelikten göğsü, yüreği kaymak bağladı! Sokak taşının üstünde

Devamı 18. sayfada

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

•www.sinek.com adresindeyim, hepinizi beklerim...

23-24 Ağustos'ta Nizip Antep Fıstığı Festivali... Hiç sorma Antep fıstığı muhteviyatı itibariyle e vitamini içerir.. Cilde iyi gelir, hücreleri yeniler, geri kalan vitaminler de

17. Sayfadan devam

Kaşarlı Tost

kara bir böcek lekesi gibi birkaç damla kan sızmış, kulak memesi kadar küçük yüzlü kızın neresinde saklıymış... Polisler tekrar eski tabur kıtası vaziyetine, gazeteciler düşen kameraman arkadaşlarını kaldırmaya, herkes, üst başlarının tozunu alıp, gülerek, bu üç-dört dakika sürmeyen büyük macerayı ağızlarına doldurup şapırdata şapırdata konuşmaya başladılar!

Cephe gerisine toplanmış küçük, seyirci kalabalığın üniforması daha korkunçtu; katı, donmuş bakışlarıyla eğlenceli birkaç sahne daha seyredebilmek için yüksekçe bir yer anyorlardı kendilerine. Bir adam, gösterici kız tekme-tokat götürülürken, "kızım bir işe girsen çalışsan, teröristlerle ne işin var" diye söylendi, Vedat, sinirle adama dönüp, "mastürbasyon salonunda mı iş bulsun" diye çıkıştı... Kameraman çocuk, mutlulukla zafer işareti yapıyor arkadaşına, "aldım, aldım", "çektim, çektim", diğeri, hayıflanıyor "kaçırdım..."... Kunta Kinte (Kökler) filminde kölelikten kurtulmaya çalışan zenciler yakalandığında nasıl dövülürdü? Roma'da aslanların önüne parçalanması için insanlar nasıl atılırdı? Şiddet daha da mistikleşip derinleşiyor, artık aslanların önüne birileri değil, gönüllü atılıyorlar! Ama seyirciler aynı seyirci, trübünler aynı trübün, macera aynı macera! Kürek mahkumları ya o kürekle dövülür ya da o küreği kaptanın istediği hızla ölünceye dek çevirirler!

Burada ne işimiz var? Vedat'la kahvaltı yapmak için çıkmıştık, gösterinin ortasına düştük. "Ayak altında çiğneneceğiz" dedi Vedat, "hemen bir dükkana girelim", hızla "girelim... girelim" dedim, çünkü Vedat'ın engelleyemediğim küfürlerini kazara polis şefi duyar, ödüm kopuyor. Gözlerimiz dışarda, kendimizi bir kafeye attık. Dışarda sessiz bekleyiş sürüyor, gazeteciler-polisler karşılıklı konuşlanmış ölümcül bir tören! Kafede bir güzel esmer kız, garson. Vedat: "Güzel olduğu için iş bulmuş, yoksa minibüse tıkıştırılan kızlarla aynı mahallede oturuyor.." "polisler de aynı mahallede" dedim, Vedat gülerek, dışarıdaki sertliği yumuşattı: "Ulan hemşeri hemşeriye yapar mı?"... Garson kız, uzun saçlı, simsiyah, şarkı gibi. Daha oturmadan yerime, içimi yaktı. İşte İstanbul burası, içime aktı! Alıp mehtaba mı çıksam. Yüzyıllar boyu divan şairlerinin aradığı kız bu mu, bu kızları ölünce gömmüyorlar, Aşiyan tepesine ağaç diye yeniden dikiyorlar. Kızın dudakları, göğüsleri, kalçaları, görülmemiş bolluk. Esmer garson kız, usulca: "Ne alırsınız" dedi, azgın yerlerim cazgırlaştı! Hazır depreşmişken, pavyondaki müteahhit adamlar gibi, şapşal orospulara "kızım gel sana arabalar, evler alayım, seni tatillere Korsikalar'a götüreyim" diye bağırasım geliyor. Ağzıma acı bir sıvı doldu. Bir güzel kız, bir bakışıyla bizi neden maskara ediverir. Hay içimde durmaksın kadın omuzu, gerdanı ısıran sapık erkeğe sıçıyım. Hay tükenmek bilmeden tüm kadınları gözden geçiren bakışlarıma sıçıyım. Su gibi kız. Bir bakışıyla ruhumu soyup acı soğana çevirdi. Sahte bir nezaketle, mesafeli duruyor, "siz boktan adamlarsınız, sizinle işim olmaz" der gibi. İçimde dalga sesleri, kamçı gibi dövüyor sahili. Ya öyle durma, ya o kartal gagası kaşlarının bıçaksı ucundan, incecik, pembecik bir ışık ver. Vatan orası. Sen vatan olsan esmer kız. Şu gösterici kızları minibüse kadar bile taşımam, senin için oracıkta presten geçirir, sucuk yaparım. Sen tarla olsan... Eski zamanlardaki gibi güneş sabahları doğsa, akşama kadar yorulsak, gece yanları hep birlikte bölüşsek, erkekler, kadınlar, toplaşsak, göğsümüz aşkın özsuyuyla, pınar gibi doluverse. Parmakları su kelebekleri gibi. Elimde değil, içimdeki sapık birden dokunacak kıza. Ah Tanrım bu çocuğu nerden tutuyorsun, tuttuğun yere kılıçlarını sokuyorsun. Dışarıda yeniden bağırtılar, çığlıklar yükseldi, rüya bitiverdi.

Vedat, garson kız hışımla kapıya koştu. Gazeteciler, polisler saç saça. Eller, kollar... Kalabalığa değil, camdan, bir tek polis şefini takip ediyor gözlerim. Hem eskrimci, hem tekvandocu, hem boksör hem de hakem gibi orta yerde çok çalışıyor, uçan kol-bacakların arasında dört dönüyor. Vedat, otomatiğe bağlamış gibi "Allah belanızı versin, Allah belanızı versin..." Sus, diyorum Vedat'a, başka türlü otomatiğe bağlanıyor: "Ne bu yaaa, ne bu yaaa, ne bu yaaa..."

Masada kalakaldım, bağırışların cıyıltıların cinneti dayanılır gibi değil. Açtım tostun içini, erimiş kaşar. Garson kız ağlamaklı, gösterici kızı değil, sanki onu dövüyorlarmış gibi, elinin tersiyle diğer avucuna vurup, "Of, of, of..." kaç tane tekme atıldı, esmer kızın of'larını sayarak çıkartıyorum. Tatlı, siyah ballanmış erik gibi kız, şimdi, ağzına bok bulaşmış gibi, iğreniyor, kanlı basurlu küfürler ediyor... Of, of... annemin of'lanna benziyor... Kaşarı parmaklarımla çekip uzatıyorum, uzuyor kaşar... Kardeşlerim, kaşar uzuyor! Elime yapışıyor kaşar! Kardeşlerim, kaşar elime yapışıyor!

İyi bir kaşar peynirinin rengi sarı olmalı, düz, pürüzsüz, kıvamı ne çok sert, ne yumuşak... Yendiği zaman ağızda kolay dağılabilmeli, hafif, yakıcı bir lezzeti olmalı. Kaşar peyniri yapılış tarzı ve saklama şartlarına göre kalın, küflü kabuğu olur. O kabuğu dişlerimle sıyırırdım. Bazen yüz gram kaşar alırsın, hepsi kabuk olur, annem, "oğlum yine seni kandırmış, bunun hepsi kabuk"... Annem de bir of ki, of, aptal yüzüme bakıp, bir kaşar almayı beceremiyorsun... Kaşarın o sert kabuğunu yemek, çocukken ne lezzetli şeydi, of ki of... Eskiden kaşar ustaları dahi vardı, Trabzon'da...Kaşar kelimesi museviceymiş. Yenmesine haham tarafından müsaade edilen herşeye kaşar deniyormuş, ama, bu kelimeyi peynir yerine yanlış kullanıyorlarmış... Bulgarlar bizim kaşara, "kaşkaval" der. Çekip uzattığım kaşarın üstüne bir küçük kara böcek konuverdi, yoksa hep orda mıydı, tırnaklarımla almak istedim, olmadı, yapışmış peynire, peynirle tek gövde olup ölmüş. Böceğe yakından bakıyorum...

Minik kara böcek bir büyük fareye benziyor, sivri, kıllı bir ağız, uzun, kuvvetli bıyıklar, iri, büyük koyu siyah gözler, ön ayakları dört parmak, boğumlu, alt, üst çenesinde azı dişi. Fare bir gece hayvanı... Yeşil otlar da yermişler ama, evin mutfağına, kilere mutlaka bir delik açar! Dünyada düşmanı en fazla hayvandır. Ancak, insana en çabuk alışan hayvan fare. Hışırtınızı ezberler, artık sizden korkmaz! Farelerle birlikte şehirlerde yüzlerce yıldır birlikte yaşıyoruz, ne çok nefret ettik onlardan yine gitmediler. Bu kadar leşlerini çıkarttığımız, tüm halk, tüm devlet, tüm ahali birlik-beraber olup dövdüğümüz başka hayvan olmadı, yine de vazgeçmediler. İstedikleri ne ki, şu mutfağa giden yolu öğrenebilmek. Asırlar geçti, o mutfağa giden yolu hala azı dişleriyle kemirerek sert betonları kırarak açmak istiyorlar, hiçbir teknoloji geliştirimediler. Bizi sevmeselerdi, bu kadar ölüme rağmen, bu kadar katliamımıza rağmen, çoktan çekip giderlerdi! Anladım ki, insanoğlunu, en çok fareler seviyor, çünkü, insanlıktan çıktığımız o leşlerini çıkarttığımız anda dahi, yakamızı bırakmıyorlar!..

Esmer, garson kız, başımda bitti: "Yemeyecekseniz, aliyim tostu!".. Tırnaklarımla kurumuş kaşarın üstünde izler bırakıyorum, fare ayağı izleri... Dışarda sesler kesildi.. Vedat, "hesabı verelim, kalkalım".. Hesap tabağı önümüze kondu... Vedat, eylem koyar gibi yüklü bir bahşiş bıraktı. "Ne bu Vedat, pavyon hesabı gibi!".. Suçlu bir sessizlikle Beyoğlu'nun arka sokaklarına daldık, Vedat'ı sıkıştırıyorum, "Bak Vedat, genç bir kıza bu kadar bahşiş verilmez, pavyon kansı hesabı"... Vedat, otomatiğe takılmış gibi "dur be ağbi yaa, dur be ağbi yaaa"..

Rüzgar bizden önce geçti sokağı, bir türkünün bir mısrası üst katların birinden düşüverdi önümüze... "kalenin dibinde bir taş olaydım"... Zınk gibi kalıverdik. Bu ne yaa Vedat, Kalenin dibinde taş... Bunu kim yazmış, bunu kim söylemiş... KALENİN DİBİNDE BİR TAŞ OLAYDIM...

nihatg@leman.com.tr.

Aksamsena

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam

Bu akşam caddelerde avare gezerken çok işlek iki caddenin kavşağına yaklaştığımda; karşımdan gelen araç caddeye dik çıkan bisikletli bir kız çocuğuna hızla yaklaşıyordu. Kız araca değil, diğer tarafa bakıyordu. Araç fazla hızlı olmamasına rağmen yavaşlamak yerine sellektör yaptı. üÜçüncü veya dördüncü sellektöründe ben bilinçsizce kıza doğru koşmaya başladım. Araba kıza çarpacaktı.

Ve çarptı. Kızı birkaç metre uzağa fırlattı. Çok yakın olduğumdan hemen kızın başına gittim. Bisikletini ileri attım. Panik halindeki şoförü kızın başından uzaklaştırdım ve etrafa doluşmaya başlayan insanlara cep telefonu ile ambulans çağırmaları için bağırdım. Hatırladığım kadarıyla birkaç kez de küfür ettim.

Hiç birimiz kıza dokunmadık. Dokunsam ne yapacağımı da bilmiyorum. Ağız ve burnundan kan gelmeye başladı. Ne yapacağımızı bilmiyoruz. 10-12 yaşında bir kız çocuğu gözümüzün önünde gidiyor.

Yoldan geçen bir arabayı durdurup, kazayı yapan şoför ve ben kızı kucaklayıp arabanın arka koltuğuna yatırdık. Titriyordu. Gelip geçen ani titremeler. Hastaneye gönderildi.

Geride şoföre köpükler saçarak bağıran bir kalabalık, camı kırılmış bir araba, yerde biraz kan ve yanında kırık külahta yarım kalmış bir dondurma.

Hemen oradan uzaklaşmak istedim. Hızla ilerledim. Biraz sonra arkama baktım, kalabalığı görmek için. O an başka birşey dikkatimi çekti. Kavşaktaki trafik ışıkları çalışmıyordu.

Altı şeritli bir bulvar, bunu kesen dört şeritli bulvar ve bunların kesişim noktasında trafik ışıkları çalışmıyordu. Eskişehir'i bilenler bilir; Hasan Polatkan'ı Kütahya caddesine bağlayan koca cadde üzerindeki tek trafik ışıkları. Çevrede binlerce ev.

Evet; şoför suçlu. Hızlı geldi, yavaşlamadı. Kız suçlu. Etrafına bakmadı. Caddeye fırladı. Ben suçluyum. İlkyardımı öğrenmeden üniversite bitirdim. Orada aciz bakındım. Üçümüz de bu akşam cezamızı çektik. Umarım kıza birşey olmamıştır.

Peki o trafik ışıklarını söndürenler; o ışıklarla kaç ailenin de ışıklarını söndürdüklerini biliyorlar mı?

Ve onların cezasını hep Allah'tan mı bekleyeceğiz?

Tayfirik

Çıck Çıck Çıck Yazık Yazık!

Ne yapmaya çalışılıyor anlayamıyorum ama (anlıyorum) bir şeylerle, bir şeylerin üstünün kapatılmaya çalışıldığının farkındayım.

Bir ülkenin geleceği biz gençler en verimli çağımızda testlerden kafamızı kaldıramıyoruz. Sesimizi duyuramıyor, şikayetlerimizi dile getirebildiğimizde, yani sesimizi bir şekilde duyurabildiğimizde bu sefer de "asi" deyip içeri tıkıyorlar yani susturduklarını sanıyorlar. Bilemiyorlar ki içerde eskisinden de güçlü bir başkaldırış ve asiliğin peydahlandığını. İçerideki aydınlarımız adına, dışarıdaki maskelilere teşekkürlerimi bir borç biliyorum. Aydınlarımız içeride daha çok düşünme fırsatı buluyorlar ve maskeli ülkemizi her fırsatta bozuk para gibi harcayan insanlar, unutmayın ki onlar oradan sağ sağlım mutlaka ki çıkacaklar ve sizler işte o zaman kaçacak delik bulamayacaksınız. Bir zamanlar bir hiç uğruna ülkenizi üç-beş kuruşa sattığınız insanlar sizleri kapıdan kovacaklar.

Anlayamıyorum insanları. Sadece insanlar olsa iyi ne olduğu belirsiz insanlıktan evrim geçirmiş varlıkları hiç anlayamıyorum. Bir Bakan'ın (sadece bakanın) yükseklik kompleksine girmiş olmasına şaşırıyorum. Sen ki sadece bir bakansın, senin bırak yükseklik kompleksini, aşağılık kompleksin bile olamaz. Sen kendini halkla eşit göreceksin ki ülkeye kazanç sağlayasın. Neymiş bakan "kapılarda karşılanmalı, en baş köşeye oturtulmalıymış" N'ooluyonuz kardeşim, nedir bu kibirli tutumlarınız, bakan mısın, herneyseniz, haddinizi aşmayın, eğer ki benim sana saygı göstermem gerekiyorsa bunu senin bulunduğun konum için yapmam, içimden geliyorsa yaparım. Eğer ki ille de saygı diyorsanız, bunu haketmiş olmanız gerekmez mi? Memleketin kocaman kocaman sorunları dururken, onları çözmek için kafanı yorman gerekirken takmışsın saygıya. Saygı saygı saygı, tükürmüşüm zorla yaptırılan saygının içine. Fesüpanallah insanı dinden imandan çıkarır böyleleri. Ömrümde hiç bu kadar sinirlendiğimi hatırlamıyorum. Ulan şeytan diyor tüm meclisteki kompleks maskeli yaratıkları haketmedikleri yüce, kutsal yerden indir, hapishanedeki aydınlarımızı ve üniversiteli hayata pembe gözlüklerle bakan ama diğerleri gibi boş bakmayan gençlerimizi yerleştir. Ah ulan ah öyle bir yetkim olacaktı ki durur muydum?..

Aydınlarımı, hapishaneler dedim de aklıma F Tipi cezaevleri geldi. Başka bir deyişle savunma mekanizmamızın elimizden alınması. Yani bizde siyasi mahkumlar bir arada kalırlar. Ama F tipi cezaevleriyle bu da olmayacak. sekiz metrekarelik bir hapishane. Sabah kalktığında günaydın diyebileceğin, derdini anlatabileceğin, siyasi tartışmalara girebileceğin kimsen yok in cin top oynuyor. F tipi cezaevinde niçin sadece siyasi suçlular kalıyor? Aydınlarımız tek başına düşünemeyecekler mi? Ah cücük beyinliler ah yine teşekkür ediyorum sizlere. Bu gidişle biz halkta, daha çok biz gençlerde sabır diye birşey bırakmayacaksınız. O zaman işte o zaman bütün aptalca planlarınız suya düşecek. Yapımını tamamladığınız cezaevlerini ya siz yıkın, ya da biz yapacağımızı biliriz. Ama çok beğenip de yıkmaya kıyamıyorsanız o başka. O zaman siz geçer oturursunuz orada.

Halkı bir süre daha hafife almaya devam ederseniz olacaklardan kimse sorumlu değildir. Kimse de sabır kalmadı, herkes burnundan soluyor. Kaldırın, yıkın, yakın şu F Tipi cezaevlerini. F Tipsiz cezaevi olmadan...

Songül Doğan - Adana

Bok Kokar Memleketim

Memleketimizde bir garip rüzgar eser. Bu rüzgar bazen insanları mapushanelere, bazen iplere geçirir. Öyle ki vatandaşlarımız bu asılan insanlara bir garip gözle bakar. Halbuki o asılan insanlar, asılmayan ama berbat bir yaşantı içinde olan insanlar için asılmışlardır. Bir gecenin ıssız karanlığında, boğazlanarak öldürülen bu insanların elbette bizim gibi yaşama hevesleri duyguları güzel düşünceleri vardı. Ama onlar bizim gibi pısırık değildiler. Yaşarken kendilerinden çok onlarla beraber yaşayan halk için uğraş veriyordular. Onlar bizim gibi sistemi beğenmeyip ama sistemin bütün nimetlerinden faydalanan insanlar gibi değildiler. Bizler ise bunca olumsuz şartlarda yaşamamıza rağmen, bunca sıkıntıları çekmemize rağmen, halen daha bu asılan insanlara bir garip gözle sokarız. Sanki o insanlar bu vatanın içinde büyüyen, bizimle yaşayan, bizimle nefes alan insanlar değil miydiler?

Bizler okumuş olduğumuz Leman Dergisi'ne yazı göndermekle kendimizi bir bok zannediyoruz. Bazense isimler yazılmıyor. Yaşamdan hayattan herşeyden korkuyoruz. O insanlar 1972 yılının bir gecesinde asılmaya giderken korkuları hiç yoktu. Sırf bize ibret olsun diye kendilerini astırmadılar. Kendi kendilerini astılar. Ölürken de herşeyi ama bildikleri herşeyi bağıra bağıra öldüler. Solcu bir insan olmamama rağmen, bu insanların önünde bin defa eğilmek istiyorum. En az sizin duyduğunuz saygı kadar ben de o insanlara saygı duyuyorum.

Bok kokar memleketim, gül bahçelerinin içinde. Koklayamayız güzellikleri, hissedemeyiz gerçekleri. Umudu bekleriz boşa, ama hep bekleriz birşeyleri.

Bu memlekette hep yalan söyleyenleri sevdik. Aksini kim söyleyebilir. Eğer yalan söyleyenleri sevmeseydik altı defa gidip yedi defa gelinebilir miydi? 75 yıldır hep aynı senaryoları görür müydük. Okula giderken tankların sesinin korkusuyla sağa sola kaçışır mıydık, gözümüzün içine baka baka yalan söyleyenleri bir defa ama yine de her defa adam yerine koyup Ankara'ya oturmaya gönderir miydik?

Gerçekleri, sıkıntılardan, yaşam zorluklarından göremeyecek kadar yaşlanmış büyüklerimizin yüzündeki çizgilerden de mi anlamıyoruz? Köylü diye yutturulduk, seçimden seçime sırtımızı sıvazladılar. Mahsule fiyata gelince bir kaç kişiye sebep onca emeğimizi harcadılar. Önceden saf köylüydük şimdi ise ne olduğumuz belli değil. Herşey ama herşey kötüye gidiyor.

Bizler köylüyü seveni sevemedik. Vatan haini diye yutturdular bize köylüyü sevenleri. Onlar bizim için asıldılar birkaç kişi yanyana. Bizi de düşman ettirdiler bu insanlara. Toprağın altındaki ölülerden korkacak kadar basitleştirdiler bizi. Meğersem bizi yalanları hergün gözümüzün içine bakanlar söylermiş.

Şerefiyle ölen şerefli insanlar için, ömrümün kalan kısımlarını, şerefli yaşamak umuduyla hoşçakalın. Şerefiyle ölen Deniz GEZMİŞ Yusuf ARSLAN, Hüseyin İNAN'a saygılarımla...

Soysal Selçuk / İst.

Can Baba Ölümünün 1. Yılında **"Can Şenliği 2000"** adı altında Datça'da 18 Ağustos-21 Ağustos arası çeşitli sanatsal etkinliklerle anılacak. Dergimiz **Öküz**'de **'Candan Sayfalar'** ile etkinliğe katılacak... 18 Ağustos 2000 Cuma 20:00 **"Can Karikatürleri"** Leman-Öküz yazar-çizerleri... Düzenleyen: Metin Üstündağ...

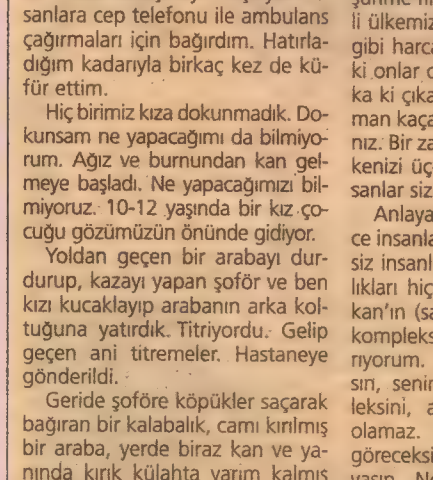
Yıldırım

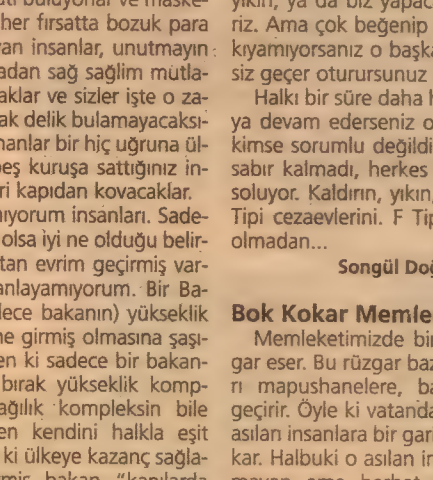

F. Serkan Altınığne

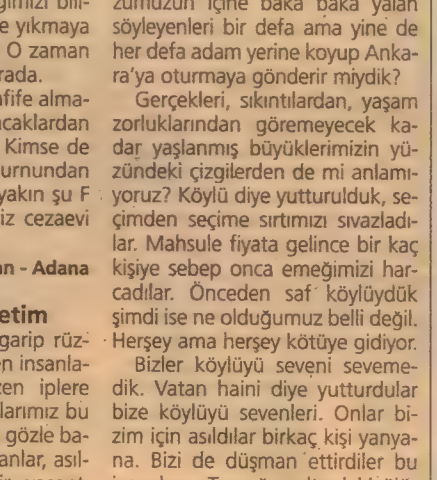

Tufan

LeMan SAYI: 458 19 AĞUSTOS 2000 CUMARTESİ HAFTADA BİR YAYINLANIR
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan TİŞÖRTLERİ

RENKLER:

- ☐ Mor
- ☐ Ekru
- ☐ Lacivert
- ☐ Fıstık Yeşili
- ☐ Açık Kahve
- ☐ Koyu Yeşil
- ☐ Saks Mavisi
- ☐ Bordo

KOD:

- ☐ LT 1
- ☐ LT 2
- ☐ LT 3
- ☐ LT 4
- ☐ LT 5
- ☐ LT 7

BEDEN:

- ☐ Small
- ☐ Medyum
- ☐ Large
- ☐ X Large

Adı: .....
Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
.....
.....
İl: .....
İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Şerafettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer ürünlerimizde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numayara Fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

GLADYATÖRLER Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

SON

Ahmet Yılmaz Sündu

Ahu, Caner, Yasemin, Berfi; Talha, Murat, Hasan, Süleyman, Oğuzhan ve Tırmık'a teşekkürler...

26 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/35 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Tarım Bakanı Ahırları Denetlerken İnekleri Kaldırmak İçin Su Sıkıldı

Tarım Bakanı Hüsnü Ziya Gökalp, bir mezbaha açılışı yaparken, tören yerinin yanındaki Ağıl'ı gezmek istedi. Bakanı karşılamak yerine yerlerde yayılan inekler, üzerlerine tazyikli su sıkılarak kaldırıldı.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Mendil Satan 10 Yaşındaki Leyla Alkış'ı McDonald's'da derin dondurucuya kapattılar

HÖST FOOD DEVİ McDomald's'tan KIDS MENÜ LEYLABURGER

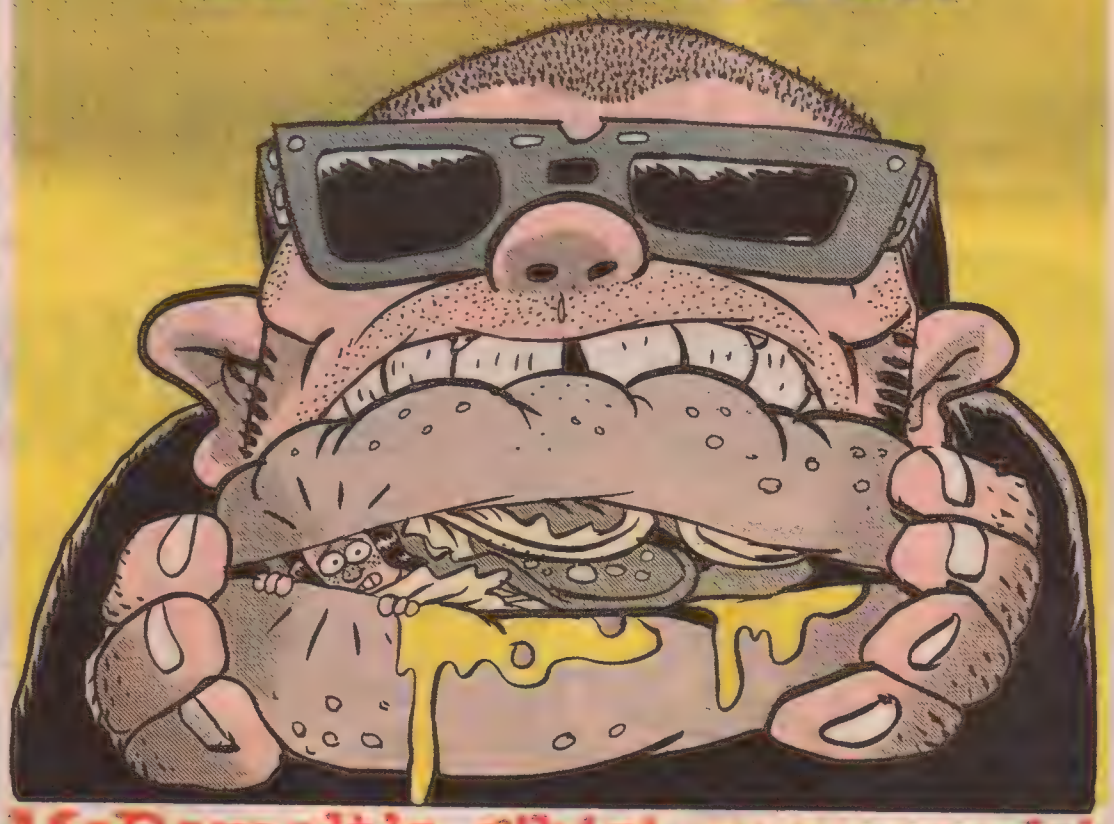

McDomalt's gibisi yooooooook!

Öteki Türkiye beriki Türkiye derken yoksulların "sürek avı" günleri de başladı. Latin Amerika'da, Kolombiya, Brezilya'da sokak çocuklarının safariye çıkar gibi av tüfekleriyle toplu halde katledildikleri yakın zamanları biliyoruz. Yüksek enflasyon, aşırı yoksullaşma, sınıfsal uçurumlar bu ülkelerin karakteriydi... Türkiye bu tünele şimdi giriyor... Bizim 'Beko'lu kapağa göre yoksulluğun insanın başına getirebileceği çok daha vahşi, barbar bir vakayla karşı karşıyayız.. Leyla Alkış 10 yaşında, 5. sınıfa geçmiş, karnesinde hep teşekkür getiriyor ama yoksul.. Okul masraflarını mendil satarak çıkarmaya çalışıyor. Anlayacağınız sayıları 10.000'lerce olan ve sokaklarda mendil satan çocuklardan biri o... Hani şu köyleri yakıldığı için istanbul'a, büyük kentlere göçmek zorunda kalan ailelerin gelişinden sonra patlayan mendilci çocuk vakası... Hepimiz hergün tanık oluyoruz... Biliyoruz... Hayatımızın bir parçası oldular .. Leyla'yı ve Beylikdüzü Mc Donalt's'ta mendil satmaya çalışıyor. Buradaki görevliler binbir küfür, hakaret, dayak bunu tutuyorlar.. Derin dondurucuya (deep freeze) kapatıyorlar.. İğrenç, pis kokulu, etlerin köftelerin arasında eksi 7 derecede saatlerce tutuyorlar. 16 yaşındaki amcası Lokman olayı farkediyor.. Müşterilerin de yardımıyla Leyla'cığı çıkarıyorlar.. Kendisini kaybetmiş, tir tir titrerken ve gozyaşları donmuş halde.. Meğer bunlar Lokman'cıkı da defalarca dayakişkence buraya kapatmışlar. Oradan bilirmiş Lokman.. Ne ikiyuzlukuk, ne paradoks değil mi.. O Mc Donald's ki çocuklara, köftesinin tadına alıştırmak için envayi çeşit oyuncak verir kids menülerinde.. Belli başlı her Mc Donald's'ın önünde bir çocuk oyun parkı vardır. Yiyecek sektöründe dünyanın en başındakilerde gelir. Babasının hayrına değil köftesinin daha daha çok satmanın hayrına. Lezzetini 2 yaşından itibaren daha bebekken çocukların bilinçaltına oyuncak ve hediyelerle zerkeden bu dünya devi kuruluş için ne büyük paradoks... Böyle bir kuruluşun başına ancak böylesi gelir... Böyle bir ülkede bir minicik pırıl pırıl çocuğun başına böylesi.. Ahh... O onbinlerce çocuğun ahi varken bu ülkede enflasyon düşer, ülke kalkınır, müreffer olur mu sanıyorsunuz... O 'AH' varken...

T.A.

GEZ MAHMUT'ÇUK

LeMan

Hayali İhracaat yoluyla götürülenlerin sayısı geçen yıllara oranla hızla arttı. Soygun katrilyon sınırını aştı..

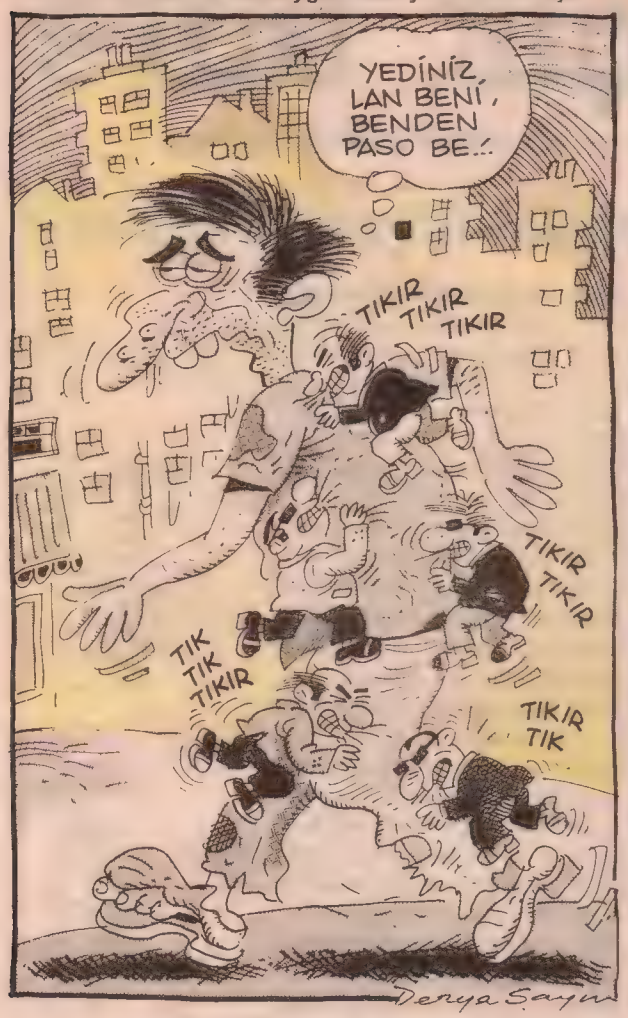

Çay kaşığıyla evleri soyan 40 kişilik hırsız çetesi yakalandı

Sokak çocuklarından kağıt mendil, ciklet alanlara üç aydan altı aya kadar hapis cezası verilebilecek...

Cumhuriyet gazetesi yazarı Aydın Engin'e "Tırmık" isimli köşesinde, F tipi cezaevine karşı yazdığı iki yazıdan, Adalet Bakanlığı'nın suç duyurusu üzerine dava açıldı. Aynı Bakanlığa bağlı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ali Suat Ertosun ise dava açılmadan önce Basın İlan Kurumu'nu arayarak Cumhuriyet Gazetesi'ne verilen ilanların kesilmesini istedi...

Diyarbakır'da toz kaldıran kamyonun şoförü Mahmut Bayram'a güvenlik güçleri tarafından bayılana kadar dayak atıldığı iddia edildi...

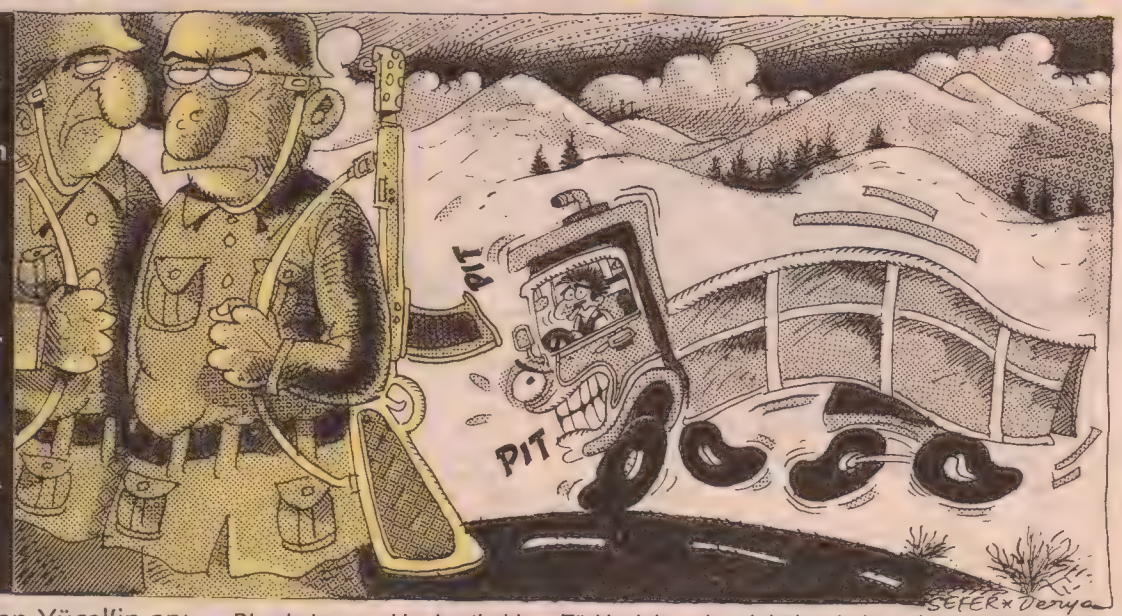

Datça Belediyesi'nin geleneksel Badem Festivali'nin ismini Can Yücel'in anısına "Can Şenliği 2000" olarak değiştirilmesine MHP'den tepki geldi...

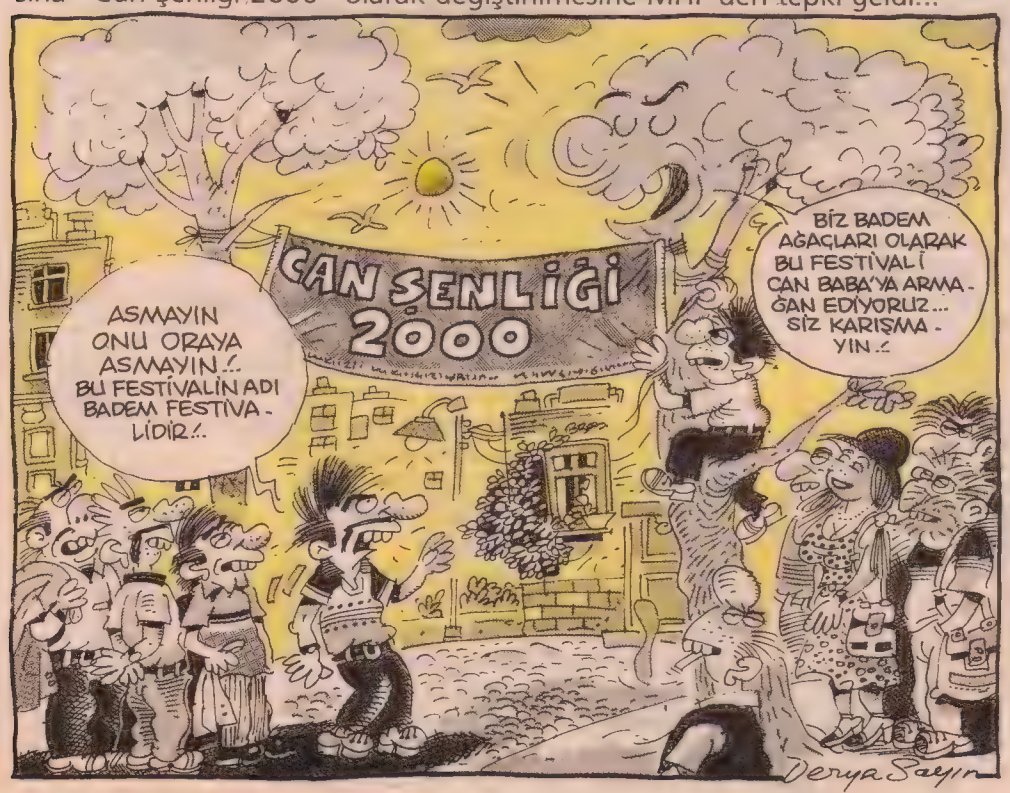

Diyarbakır yasaklar kenti oldu... Türkiye'nin pek çok bölgesinde serbestçe satılan 242 yayın ve kaset, Diyarbakır'da valilik kararıyla il sınırından içeri sokulmuyor...

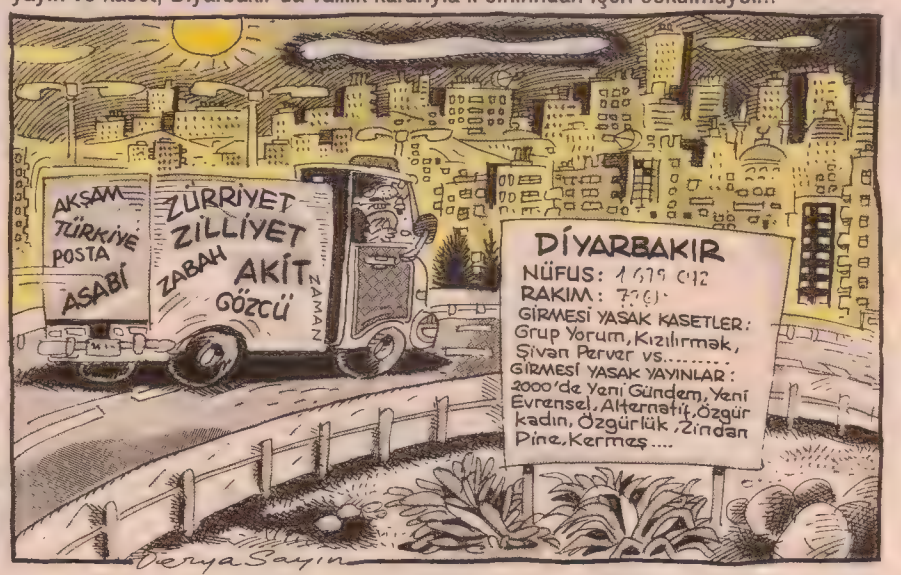

FAY HATTI
kıpır-kıpır, kıpır-kıpır..
bir dur artık beeaah!
McDOMALT'S
globalizmin dayak
sesleri..çüşburgerler
BODRUM
bir zamanlar aşık
olmuştuk,
ama şimdi tiskinir olduk!
TARIM BAKANI
ahır disiplincisi..türkiye
bu tadı seviyor!
VİLİDAMİR POTİN
çarlık vijdanlı..
LORD AHMET
bir sen eksiktin,
höst geldin
POKEMON FURYASI
bu da geçer
ORAL ÇELTİK
sünnet kamberi..
hangi taşı kaldırsan
altından çıkar
MAHSUN GIRMIZIGIL
kusturdun kusturdun
kusturdun artık
İBO ve EŞRAFI
böööööaaaaaaah!
İSMAİL TÜKÜRÜT
eeeeeeeeaaaaaaah!

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

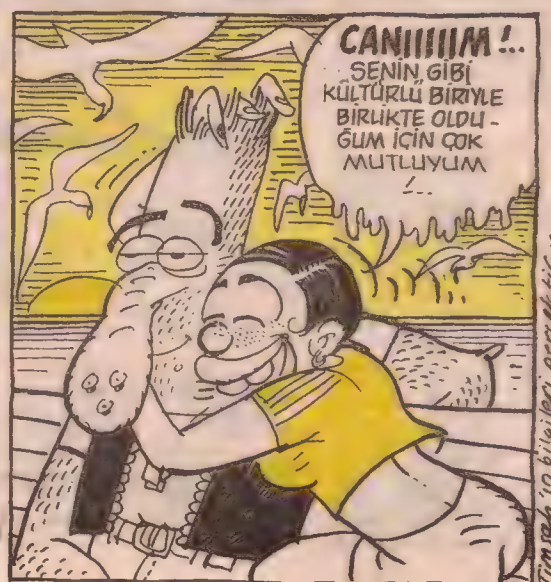

açık büfe

met üst

neden çok içiyorsun dostum?

- **neden çok içiyorsun dostum?**
- yalnızlıktan, sıkıntıdan, korkudan!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içmiyorum, can baba'yla e-mail'leşiyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- alışkanlıktan, ruh kamaşmasından!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içimdeki ince saz kırıldı da!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'içmeyip de ne yapacaksın!'
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- bak bu soruya da iyi içilir ha!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- en iyi yaptığım iş bu da ondan!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- unutmayı da unutmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- baba mesleği, sürdürüyoruz işte!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içmezsem su kaynatıyorum yaşarken!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- derdim bol dünyaya karşı!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- bir içki ısmarla da söyliyim!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içiyorum, o halde varım; çünkü!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- aşk yüzünden başlamıştım. memleketin hâli'ne terfi ettim!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- ertesi günkü mahmurluğumu çok sevdiğim için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'bir cevap buldun mu sorularaa!'
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'iç' mimarım da ben, staj görüyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- aklımı yüreğimi akort etmek için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içki decoder oluyor hayatla arama!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- bazı insanlar hiç içmiyor da ondan!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kim kimi içiyor belli değil aslında!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- 'anlatsam duyar mısın mısralarımda!'
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- sana giren çıkan ne ki dost!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kim içiyor, ben 'tekel tadım şefi'yim!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kaderimle bir senkron tutturamadım!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- aslında, başlayana kadar bırakıyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- polis misin, alkol masası'ndan mısın!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içmiyorum, ruh abdesti alıyorum!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- ben gizli bir atatürkçü'yüm de!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- hayatı paylaşmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- eski bir duyguyla hemşehri çıkmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- içimi içime sığdırmak için!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- başladığım işi mutlaka bitiririm!
- **neden çok içiyorsun dostum?**
- kurumasın diye içimdeki yeşillik!

Timsah'ın bilgileri parçalıdır...

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

İÇİ BOŞ PREZERVATİF KALMAMIŞ...BU İÇİ DOLUSUNDAN VERDİ-LER CANIM..!

İYİ...İYİ...SEN ŞİMDİ İÇİ DOLU PREZERVATİFLE BİZİ BAŞBAŞA BIRAK BİRAZ BAKIIM... ÇIK DOLAŞ..!

Paranoya

AAAHH! LAN BÖYLE EŞEK ŞAKASI YAPMA YAA..!.

EŞEK ŞAKASI MI? HADİ BE! EHE EHE!.

AİİİAAİİİ AİİHİİİHİİİ..!.

LAN, LAN, DUR! AAYYY!

LOMBAK 2'nin

'ncİ baskısı kitapçılarda ve gazete bayilerinde...

ALOO, N'AABER CANIM!..

ABUZER 05423169312

NE GÜZEL BİR BELEDİ-YEMİZ VAR Dİ'Mİ RUHİ ABİ... SAAT KULESİYLE YETİNME-YİP ÇAKMAK KULESİ, CEP TELEFONU KULESİ DE YAPTI..!.

ÇİRKİN SANATLAR AKADEMİSİ

HAY ANUNA KOYİİM, KEŞKE PUANIM BİRAZ FAZLA OLSAYDI DA GÜZEL SANATLARA GİRE-BİLSEYDİM..!.

lombak@lerman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

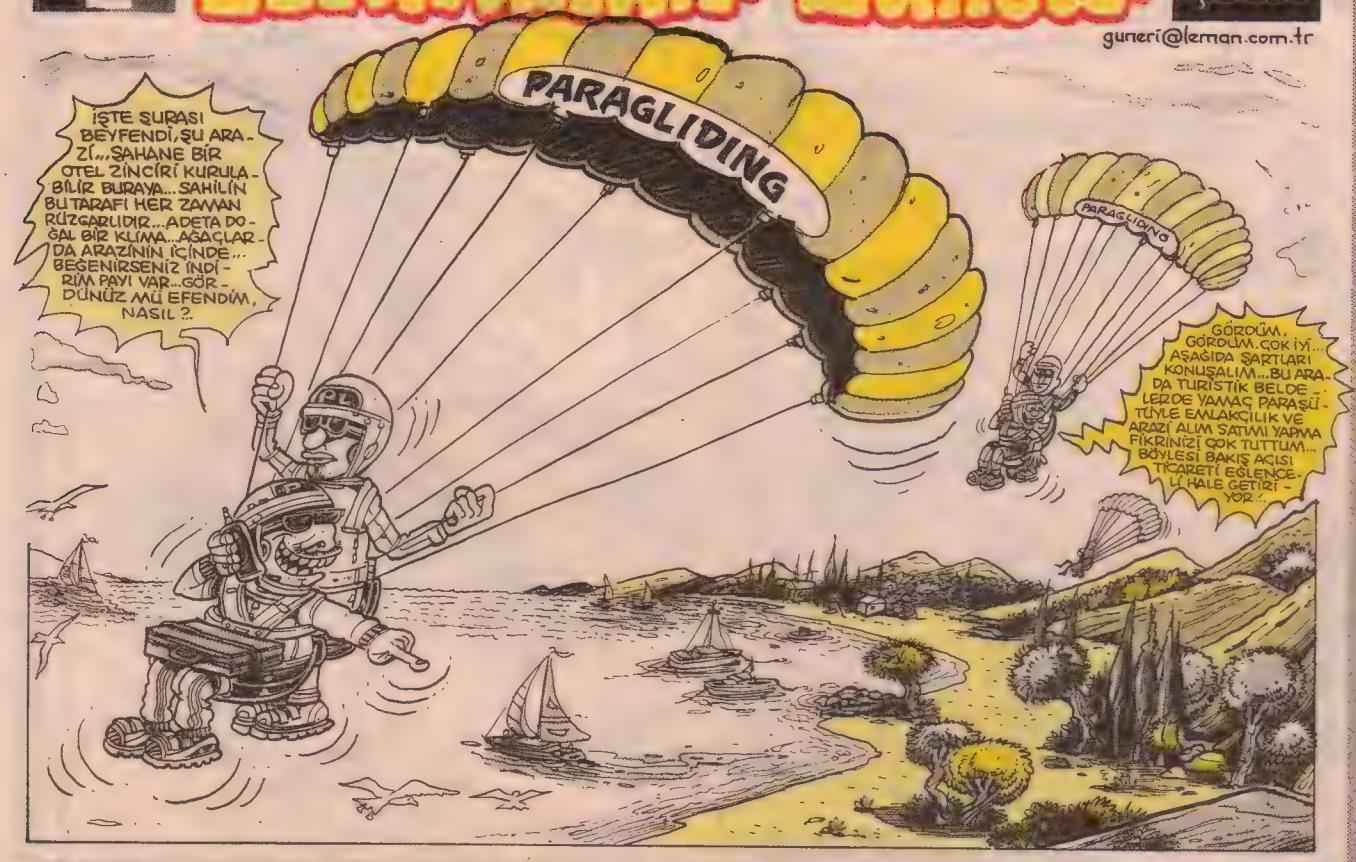

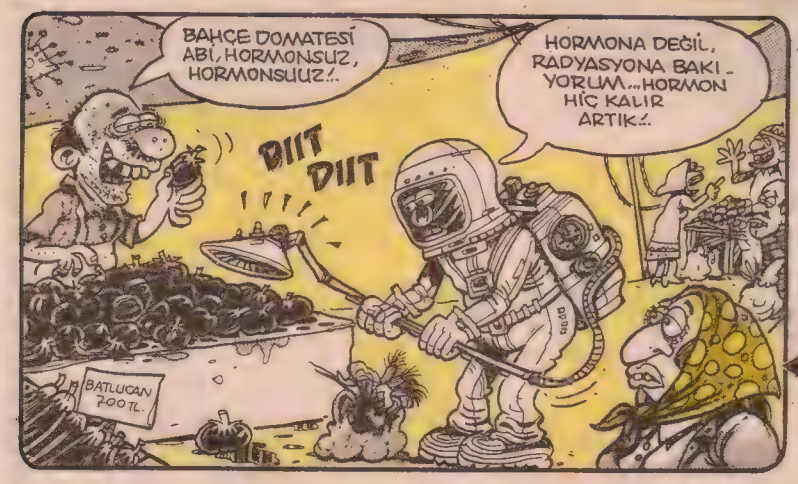

FİRAVUNUN LANETİ İKŞLAC TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

PSİKOAYRINTI:... "Algılardan başka bişiy var mı, doktor?" diye sordu aniden. Dr.Semih, sağ elindeki fincanı onun önüne bırakıp, kendi kahvesini aldı ve koltuğuna oturdu, "Yani, demek istiyom ki, algılarla algılanıyosa herşey, kaç algı gereklidir. İki algım felan giderse, geriye kalan bi iki algı idare eder mi beni bi süre?!".. Dr.Semih, fincanını sehpaya bıraktı ve, "bakın" dedi, "sorunuza cevap vericem! Ama önce sizden ricam; şunu alın lütfen! İyi hissediceksiniz kendinizi!" Avucunda, mavi bir hap vardı doktorun. Daha önce konuşmuşlardı ama, ilk defa şu an ilaçlı tedavi tavsiye ediyordu ona. "Hayır!" dedi. "İlaç istemiyom!" Raatlama koltuuna uzandı, doktora baktı! "Sakin olun. Ve inanın bana. Vücudunuzdaki bazı salgı dengelerini sağlıyacak bu ilaç. Sakinleşceksiniz!".. "Ne yani!" dedi o, "Şu an sakin diil miyim ki!" "O tür bi sakinlik diil" dedi Dr.Semih. "öyle görünüyosunuz ama; içe dönük olduunuzdan! İçinizdeki karmaşa ve şiddet, aklınızı içerden kemirecek zamanla!". "Hadi be!" dedi o; elini salladı doktora! "Biliyorum, karşı geliceksiniz, inkar ediceksiniz. Bu çok doğal.. "Ama şu an iyiyim!" dedi o tekrar. Dr.Semih de üstelemedi daha fazla, hapı oraya bırakıp, koltuğuna yaslandı. "Algılar demiştiniz!. Hangi algınızla sorununuz var?!" Uzandıı yerden doğruldu ve, "Emin diilim" dedi. "Meselâ, şu kültablası! Onu görüyom!" Kalktı, mutfaa doğru gitti, "Burdan da görüyom!" Mutfaa girdi, kafasını çıkardı, "Halâ görüyom!" dedi. "Ama şindi." Kafasını yavaşça geri çekti. Kahkülleri ve burnunun ucu görünüyodu sadece, kapının kenarından! Dr.Semih, de kafasını uzatıp ona bakıyordu heyecanla, ne yapıcaana. "Şimdi!" dedi, "Yani, tam şu an! Kafamı çeviriyom. Gözlerimi o şeyden ayırıyom yani! Ama en son, o görüntü ne zaman yok oluyo!?" Kafasını bi çevirip, bi döndürüp, ardarda içeri baktı! "Görüyom! görmüyom. Orda! Yok! Orda!" Dr.Semih, biraz endişelendi. Halbuki yarım saat önce mutfakta, kahvesine gizlice iki akineton koymuştu. Bir deneydi güya.. Fakat değişen birşey olmamıştı! Her zamanki gibiydi o. Bünyesi, istemedii hiçbişiyi kabul etmiyordu. Sadece, "Ağzımın içinde acayip bi tat var!" dedi. "Biraz da dilim kaşınıyo! Ama şu algı meselesini annatabildim mi doktor?. Düğmelerde oluyo daa çok!.. Herneyse, sigtiredin!.. yani, en çok korktuum şey".. Dr.Semih'e baktı.."En çok beni korkutan bi algımın beni bi gün yanıltması! O zaman, sigerim o algıyı! Maadem aldatıyo, siktirsin gitsin! Geri kalan iki üç algı da yeter bana!" Arkasını döndü, uzandı... Dr.Semih de fincanları alıp içeri götürdü. Sonra geri dönüp hapı aldı sehpadan, ağzına attı...

POTPURİ:... Zoiynnk! Zoiynnk! Sonra susuyo... On dakka sonra, daa farklı bi ses. Ziyeeeynk! Ziyüvvp! felan! Buzdolabı yapıyo bunu. Geceleyin filan, içinde ne olduunu bildiin halde, kapaanı açıp, bi saat içeri bakıyom ya, sanki dünyanın en lezzetli veya, yani, içerde çok değişik bi yiycek bulabilcekmişim gibi, çok bakarsam. Bu yüzden yani! Kapı, çok açık oluyo. O da, "Zoiynnk!"lerin dozunu arttırdı tabi. Znnn! ediyo arasıra da, sakince; o iyi bak; o kadar olur... Bi de, "Flohaarş!" var. Üst kattakiler, sifonu çekince... Bi çocuk programına takıldım geçen gece. Tekrardı. Bayaa izledim! Bi elmayla, bi elma kurdunun hikâyesi vardı, genç bi adam annatıyo. Ağzım açık felan, aval aval bakıp dinnedim. İyi geldi. Taklit yapıyo adam sıra elma kurdunun sesini; ben de daa heycanlanıyom o zaman; sırıtıyom! Sonu iyi diildi hikâyenin ama, basit bişiyler dinnemek, bayaa raatlattı!. Bi de, kartondan, maket, gökyüzü, arı, fil felan yapıyolar, ona baktım. Bi kız yapıyodu. Hasta oldum! Elleri gözüküyo hep! Uhuyu tutuyo, makası alıyo, kartonu çeviriyo felan! Salak salak izledim. Ne düşünmüş olabilirim ki? Güzeldi ama yani. Çok yakın plân olduu için de, ellerin titremesini görüyosun arasıra. Bi de, Perihan Abla'yı seyrettim, eski bölümleri. Harbiden, gelmiş geçmiş en iyi, yerli komedi bence. Şevket Altuğ, nefis oynuyo Şakir'i! Önyargılıyım belki.. Biraz, Ediz'i hatırlattı için bana, hoş geliyo ya da.. Bi atlet almalıyım yeni! Konsomatris felan gibi oluyom bazen!. Nası bi atletse; güreşçilerinki gibi! Kenarı çok açık. Şeyi de kayıyo arasıra omzumdan; askısı. Bi omzum açık kalıyo; farkediyom sonra! Kimse yok ama; ayıp yine de; hemen topluyom! Zaten bi tuhaflık hissediyon orda. Aa! bi omzum boş!.. Bitpazarında bi tartışma vardı... Oluyo bazen tezgâh arası münakaşa fakat, bu müşteriyleydi ve, çok derindi. Yüzbinlira daa vermedi herif orda beğendii bi hurda için, satıcı da şey dedi. "Hep olmaz senin istediin! Herkes ister! Ama hep senin dediğin mi? Her zaman olmaz!" felan dedi. Tabi o çok güzel tonladı ve vurguladı. Şey demeye getirdi sanırım: "Ortak bir yol bulunmalı. Hep kendi çıkarını düşünme!" Böyle deseydi iğrenç olurdu tabi!. O daa, hoş, komik ve, daa inandırıcı söyledi... Sindi Loopır; şii bap.. Aamet Kaya; birazdan kudurur deniz.. Tencirin Drim; Sayklon... Zabriski Poyint! son parça... Hemen iyi günner diliyorum!..

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

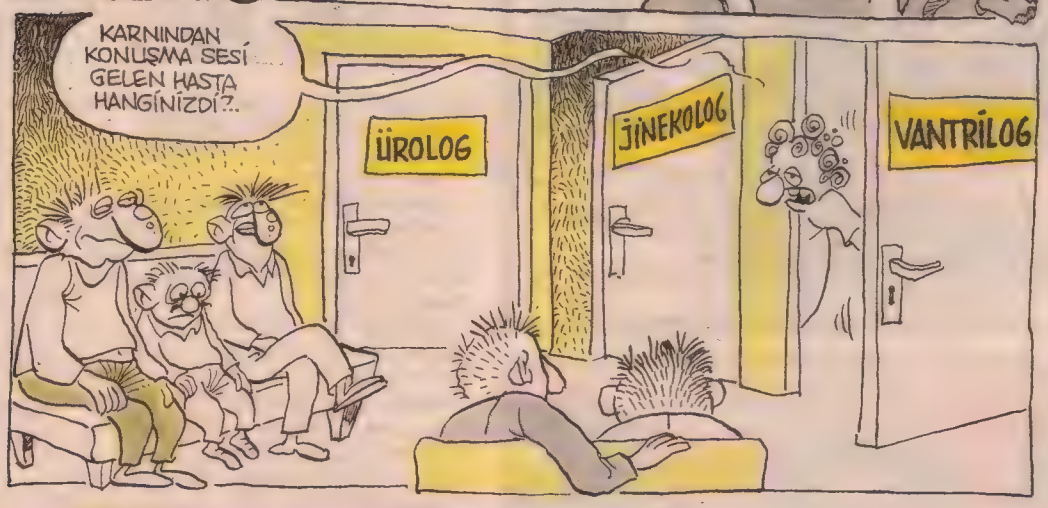

TERELLİ PICTURES BELGESEL MASASI SUNAR:
Yabani halayların vahşi yaşamı

Komikaze

Tam Bakan: Baktalar Laptiğinden Erdil Yaşaroğlu

Kritik MGK Toplantısı!

Ecevit: Toplantı öncesi, ivedilikle uyarmak isterim ki, aramızda dolaylı bir işbirlikçi var, adı bende saklı..

Kıvrıkoğlu: Sayın başbakanım, imalı konuşmayalım, kim bu kişi?..

Ecevit: Herkes kendini biliyo.. Bölücüye, mürteciye kim kıyak yapıyosa o...

Sezer: Kimmiş hakkat bu adam?..

Ecevit: Benden bu kadar... Ben hiçbir şey demedim farzedin, diyen gitti..

Tantan: Aga, izliyorum, devletin tepesine duyarlı doluştu... Böyle imadır, laf sokuşturmadır bi yere kadar... Harbi olalım..

Yılmaz: Sadettin, sus, sakin ol. Bizde hata, zamanında sazan gibi gözü kapalı imzaları bastık. Şimdi o bir imzayı esirgiyo. Koyarsan bürokratı, memuru tepeye, budur olacağı. Hayret bişii.

Sezer: Kafamıza uymayan her memura böy-

le yaklaşırsak, yarın bigün sizin partiyi tutan memurlar da atılır işten Etimesgut Bey...

Yılmaz: Benim adım Mesut beyefendi..

Sezer: İşte, neyse..

Kotarelli: Beni niye çağırdınız buraya?..

Bahçeli: Sizin gelmenizi ben istedim Karlo Bey.. Ülkemizin orjinal yerlerini görün istedim.. MGK da bunlardan biridir, herhangi bir Avrupa ülkesinde görmeniz zor...

Kıvrıkoğlu: Sayın Bahçeli, olacak iş mi bu?.. Peribacaları mı burası?..

Tantan: Peribacaları dediniz de, geçen o yörede, gecenin saat üç buçuğunda eğlenen ikiz Hollandalılar'ı, DGM'ye sevkettirdim, haberiniz olsun...

Ecevit: Lütfen sayın Tantan, bi önceki toplantıda o konuyu Kapadokya... pardon, kapadık ya...

Yılmaz: Bu Mc Donalt's hikayesi can sıkıcı... Küçücük kızı buzluğa kapatmışlar... Doğrusu o çocuk benim oğlum Hasan olsaydı, kırardım restorantlar zincirini...

Bahçeli: Önyargılı olmayın... Ya Bombay Mc Donalt's'a sürseler, daha mı iyiydi?..

Kıvrıkoğlu: Fakat, bu bir paradoks...

Tantan: Paradoks saçların, ferman yazdırır...

Kotarelli: Nasıl?..

Tantan: Yok bişey...

Ecevit: Zaten ben öteden beri gıcıktım kanun hükmünde kararname lafına... Ne demek öyle, Doğan görünümlü Şahin gibi... Kanunsa kanundur kardeşim... Bizi devlet kapısında rezil kepaze etti... Suçlu kendini biliyo...

Kıvrıkoğlu: Sayın Ecevit, uzatmayalım, kimdir bu içimizdeki birey, kısaca söyleyelim...

Tantan: Kısadır saçların, haiku yazdırır...

Kotarelli: Nasıl, neler oluyor?.. Beni niye getirdiniz buraya?.

Sezer: Yeter laaan!.. Bi yere kadar be...

Durmuş: Ha?.. Kim bağırdı?.. Dalmışım ben... Şu Ceki Çan, Reha Muhtar'ı güzel bi dövmedi ki!..

Bahçeli: Eyvah, ayıldı... Derhal portakal suyuna iki-üç hap daha atmalı... O konuştukça, ben biterim, batarım... Al Osman'ım, iç... Yarasın... İsimden kazanıyosun zaten.. Memleket

Osmaniye ol
Yılmaz: De
kiz..
Tantan: Bili
Gece demiyo
lar insanları..
tokatladım...
lardı...
Kıvrıkoğlu:
met garabeti
beyzade Türk

olabilir mi?..
Bahçeli: Yu
dostudur... Çe
Konoli neyse,
şıldı mı Sayı
yan'lı bitişi?..
Kıvrıkoğlu:
dediği adama
Bey demesi s

Sezer: Hakk
Tantan: Ase
Yılmaz: Saza
Ecevit: Biz
zorunlu olmas
muş.. Kafaları
keynır, fritöz,
yen bile çıkmı
Ağar: Aman,
larından sonra
şımıza..
Kotarelli: Aa
Ağar: Ben he
vesi mi olurmu

Ved

VÖ'nün notları

● Geçen hafta uz
faks numarasını da
mıncıklamasına uğra
Hata %100 benim. (B
olmasıdır!)

● Sevgili Ekinci, A
O, tamamen Ağca'nın

● "Kalk, Yerine Ya

Cezmi Ersöz'ün yazısını teknik bir aksaklıktan dolayı

Akşamsefası

alk, erine vat!

a...
n oldu gene... Beş nokta se-

um o kanalı ben... Pop çalıyo..
gündüz demiyolar, coşturuyo-
eçen Bodrum'da iki Pakistanlı
ir kikir gülüp sinirimi bozuyo-

kistanlı deyince, bi de Lord Ah-
tı başımıza... Neymiş, yobaz
'yi beğenmiyormuş.. Senin gi-
i lordu yerim ben, hırt... Lord
e, Ahmet ne?..
Romalı Perihan gibi...
Ecevit: Asıl Lord Ahmet içi-
nizde, ismi lazım değil..
Sezer: Daha açık konuşun
Levent Bey...
Tantan: Ne Levent'i, başba-
anın adı Bülent...
Yılmaz: Senin adın da sa-
an... Sen niye hiç konuşmu-
osun amele bakanı?.. İşçi par-
alarından sorumlu insan... Fa-
ir fukarayla uğraşan devlet
anlısı...
Okuyan: Ne diim ki ben?..
Acaba aramızdaki işbirlikçi
im, onu arıyorum... Kotarelli

IMF, milliyetçilerin her zaman
Blek ve arkadaşları için Avukat
zim için Kotarelli odur... Anla-
Okuyan?.. Ayrıca soyadınızın
lemiyorum Yaşar Bey...
y dediniz de, dünya alemin İbo
Derya Tuna'nın ısrarla İbrahim
e de gülünç değil mi?..

Bence o olayda Açelya haksız.
!..
!..
kullarda, kayıt yapılırken bağış
dedik ama okullar yine coş-
göre para, hatta bilgisayar, si-
saire istiyolarmış... Akbil iste-
..
onun önlemini alın... Kayıp ana-
i de kayıt anaları çıkmasın ba-

siz ne zaman geldiniz?..
burdaydım. Bensiz devlet zir-
? Derinlik ister bu işler beyler!..

at Özdemiroğlu

ktaydım ve Leman yazımı yollaması için
azarak bir arkadaşa verdim. Fakat beyin
p faksı yanlış yazdığımı sonradan anladım.
n saçması, alakasız bir yere yazımın gitmiş

ca yazısını sanırım yanlış yorumlamışsınız.
bakışından yazmaya çalıştığım bir yazıydı.
" dedik ama, alışamamak!?. Dur bakalım!.

yayımlayamadık. Özür.

Kendi kendini yiyen adam.

Çok değil onbeş yirmi sene evvel şirin ve sakin bir tatil beldesiydi.. Derken birgün keşfettiniz.. Mankenlerinizle, paparazzilerinizle,düzüşçülerinizle abluka-ya aldınız Bodrum'u...Bazılarınız denizden geldi, pislik-lerini, sirtine yağlarını yine denize bırakarak...Dağla-ra, tepelere evler yaptınız, siteler yaptınız, ağzına kadar doldurduruz heryeri... Ve en sonunda bitirdi-niz!.Ama üzerinde tepindiğiniz yerin uzatmaları oy-naması umurunuzda bile değil..Memlekette yer bol..Çeşme olur, Ölüdeniz olur neresini bulursanız artık... Buraları da biterse başka yer-ler var!. Yeterki havadan, karadan, denizden gidebileceğiniz yerler olsun.. Gelecek kuşak-ları kim ipler?. Hiçbirşey ya-pamazsınız bir tane Nükle-er santral dikersiniz bura-ya olur biter!? Yahu yiğitler, bacılar etmeyin eylemeyin!.. Kıymayın buralara.. Bebelerin küfürünü alma-yın üzerinize!.. Sonra arayacaklar sizin yüzü-nüzden bulamayacaklar şu altın gibi sahille-ri... OOOFF OF!!.. YEDİNİZ LAN BEN!!!!

Eyo
Eyo eyo ehihihi
Eyo
Hihi
hoho
BODRUM

Erdener abi albümü üzerinde bazı değişiklikler yaptık, bu yüzden işimiz uzadı... kusura kalmayın... En yakın zamanda... Ramis Ekinci "KOPUŞKILAR" Ada Müzik'ten çıktı...

SICAK...GAYET SICAK... OLDUKÇA SICAK...ÇOK SICAK OLACAK... SICAK... NASIL SICAK? YANIYOM!..

ŞİMDİ POLİSE TELEFON EDİYORUM,FAKAT O ARADA CİNNET GETİRİRSE HEMEN AĞI ÜSTÜNE AT...ULAN BU SENE TEZGAH BAŞINDA KAFAYI YİYEN BEŞİNCİ DÖNERCİM OLDU BU HERİF BE!..HERHALDE SEZONU BU HERİFLE KAPATICAZ!..

BEN HAZIRIM ABİ!..

OOH!..WOUWW!.. WONDERFUL, DANCE!..

BRAVO KARTAL BEY!..

DUMTRAK DUMTIRAK DUMARAKA DUMARAK DUMP DUMP DUMTRAK

Hersey güzel de yabancı müşterilerimize ilginç bir gösteri sunacaz,ihaleyi ala-caz diye koskoca mali işler müdürü Kartal'ı dansöz ettiniz çıktınız... Nasıl olacak bu işler?.

HA GAYRET KARTAL BEY!.. TEBRİKLER!..

Kırık Lebleri

SUAT ÖZKAN

SELAMIN ALEYKÜM BEYİM.OTURABİLİR MİYİM?.OFF,HAVA DA AMMA NEM YAP-TI BEE!.

ALEYKÜM SELAM EFENDİ, HİÇ SORMA,AYIPTIR SÖYLEMESİ KENDİM ŞEKER HASTASIYIM.BU HAVADAÇEKİ-LİR DERT DEĞİL!..DİLİM DAMAĞIM KURUYO!..

CİMLERİ SEVİNİZ

SEN NE DİYON MUHTEREM GAVURLAR O İŞİ HALLETMİŞLER... AHA BU ÇİK KADER ALETLE GÜNÜN HER SAATİ ŞEKERİNİ KENDİN ÖLÇEBİLİYOSUN...

İŞ SADECE ŞEKERLE BİTSE..YÜKSEK TANSİYON DA VAR BENDE!..

ECNEBİ ONU DA KOLAYLAMIŞ CANIM.BENİM OĞLANLA GELİN ALMANYA -DA ÇALIŞIYORLAR DA,BENİ DE YANLARINA ALDIRIVERDİLER... AHA BİLEZİK GİBİ BİŞİ TAKIYON GOLUNA BÖYÜK GÜÇÇÜK HEPSİNİ ÖLÇÜVERİYE...

NE GÜZEL!..

MEDENİYET BAŞKA BİŞEYMİŞ CANIM...ALAMANYA'DA AHA BU SAĞLIK KARTINI GÖSTERTTİMİYİN ANINDA HERŞEY ÇÖZÜLÜYO... BAAK, BU ÖNDİŞELERİN HEPİCİĞİNİ ORADA YAPTILAR,KOMPLE PORSELENMİŞ...

MAŞALLAH!..

PARDON,NAZARI DİKKATİMİ ÇELBETTİ DE, O AĞIR BASTONU NASI DAŞIYOSUNUZ YAA?.

NİYE Kİ?.

ALAMANYA'DA ŞİMDİ BUNLAR ÇOK REVAÇTA, SAĞLAM VE HAFİF...ORADAY-KENE BENİM ÇOCUKLAR, HEDİYE ALDIYDI...TİTANYUM-DAN YAPILMIŞMIŞ!..

ZATİ YOLLAR DA ÇOK TEMİZ, ORADA ELİMDE İZMARİTLE Bİ SAAT YÜRÜDÜM DE,YERE ATMAYA UTANDIM... BAL DÖK YALA!..

DEDEE,DEDEE...

BİZİMKİLER ALAMANYA'DA DEVAMLI ÇALIŞTIKLARI İÇİN ÇOCUK YAPMADIYDI...

BUNLAR DA BENİM ÇOCUKLARIMIN HEDİYESİ...

DEDEE, HADİ PARKA GİDE-LİİM!..

DEDEE!..

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

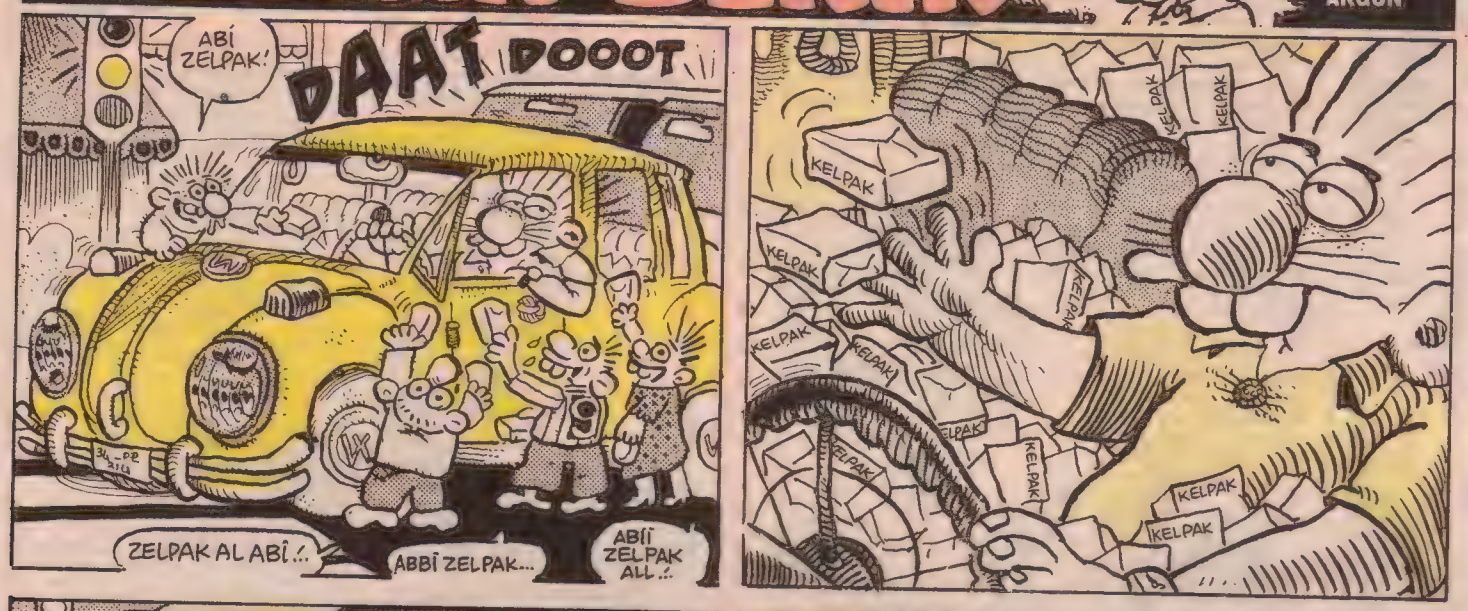

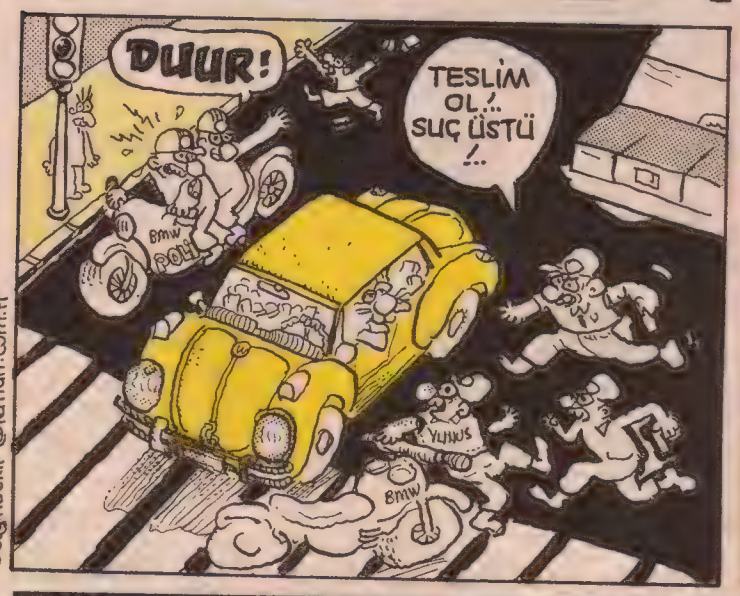

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

bezginbekir @leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Öcü üçgeni!

Türkler doğar, üç öcüyle birlikte büyür ve çoğu bu üç öcüyle birlikte ölür!

Çocukluktan başlayarak din **"günah"**, aile **"ayıp"**, devlet **"yasak"** diyerek korkutur onları.

Ne düşünsen, ne söylesen, ne yapsan günah, ayıp, yasak.

Ve başlarsın çocukken kafana konan bu üç öcü, bu üç gardiyanla birlikte yaşamaya.

Sanki her milimetresi günah, ayıp, yasak ile dolu bir mayın tarlasında yürüyor gibisindir.

Sanki kenarları günah, ayıp, yasak olan şeytan üçgeni misali öcü üçgeninin içine düşmüş gibisindir.

Sanki beynin F tipinden de korkunç bir zindana kapatılmış gibidir.

Bu yetişme tarzından özgür, demokrat, herşeyi sorgulayan insan çıkar mı?

Çıksa bile bunlar istisna olmaz mı?

Özgür bir ülke, demokrat bir ülke olamıyorsak belki de bundan.

Bireyler özgür değil ki ülke özgür olsun.

Bireyler demokrat değil ki ülke demokrat olsun.

Bu durumda özgürlükler nasıl kökleşecek, demokrasi nasıl yeşerecek ki?

Parti liderine, tarikat liderine, örgüt liderine kulluk etmek nasıl son bulacak ki?

Devlet görevlilerinin yasakçılığı, din görevlilerinin günahçılığı nasıl yok olacak ki?

Tek çare insan yetiştirme tarzımızı tersine çevirmek.

Ne düşünseler, ne söyleseler, ne yapsalar **"günah", "ayıp", "yasak"** diyerek karşılarına dikilmemek.

Herşeyi günah saymak günah olsun!

Herşeyi ayıp saymak ayıp olsun!

Herşeyi yasak saymak yasak olsun!

Çocukken kafalara konan öcüler yok olsun.

Çünkü öcüler yok olmazsa, insanlar var olamaz!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşam Gazetesi

İHTİMATSİZ ADAM

OREN DEDE

Yazan-Çizen: FERHAT AFACAN

Nerde ne buluş ta, daha orda neler neler de buluş... Arkadaşın Keçili Adam'ın bir işi için Siterdam'a * git... Sabah oraya var, bütün gün kapalı mekanlarda işi takip et, neyse, bitir... Nihayet akşamüstü şehri görmeye yeltendiğinde... İki haydut bunu bayılfır ve taşır kendi mekanlarına... Neredeyse ayılmıştır...

YORULDUNUZ EFENDİM... TUZ BUZ ETSEK GAFAYI TAMAMEN DE, ÖYLE ALIVERSEK DİŞLERİ?..

KUZUDİŞLER DENDİĞİ KADAR VARMIŞ... ÇEK - MEK NA-MÜMKÜN... HAKLISIN YOHAN... BALYOZ GETİR DE KAFAYI PARÇ... AAH! BENİ BİLLURDAN ETDİN!..

ÇIRRK

IIH!..

*: Amsterdam olmalı...

CUPURR!

...Ve hemen Patron'un katlini netleştirdikten sonra (kırıverir boynunu), Yohan'ı tekrar ele alır...

NEYE SÖKÜ - CEKTİNİZ DİŞLE - RİMİ?..

BURADA ELMAS İŞÇİLİĞİ ÇOK GELİŞMİŞTİR... ANCAK ELMASI YALNIZCA ELMASLA TIRAŞ EDEBİLİRSİN... BAŞKA BİR MADDE YOK ONU KESECEK... YANİ ÖYLE DÜŞÜNÜYORDUK... TAA Kİ PATRONUM ONYEDİNCİ YÜZYILDAN KALMA BİR ELYAZMASINDA GEÇEN, "İMHA EDİLEMEZ KUZUDİŞLER"E RASTLAYANA KADAR... GÜNLÜKTE ÇİZİLİ BİR DE RESİM VAR, HERİF SANA ÇOK BENZİYO...

...BÜYÜK, BÜYÜK, BÜYÜK DEDEM...

AKŞAMÜSTÜ ŞEHİRDE SENİ GÖRÜNCE SEVİNÇTEN DELİRDİK... GÖRMEZ OLAYDIK... OLDUK TA ZATEN... FASON ELMAS İŞİ ALIP, KUZU - DİŞLERLE TIRAŞLIYCAK, NORMALDE BU İŞTE HARCANAN ELMAS DA YANIMIZA KÂR KALACAKTI.

GÜNLÜK NEREDE?..

ŞURADA, MASANIN ÜSTÜND... AAH!..

ÇATIRR!..

...Bakar günlüğe bu...

A, İŞTE DEDEM... OREN DEDEM...

Sevgili arkadaşım Oren bana da bu temiz defterinden bir sahife ayırdığın için çok teşekkür ederim. Bilirsin ben güzel yazamıyorum. Ben iyisi portreni çizelim. Başka vakit bakınca beni aklına gelirim o zaman.

Arkadaşın Bitkibilimci Jako

OREN 167

...Alıp günlüğü çıkar hemen... Gezer gece Siterdam'da kanal boylarında... Durur öyle...

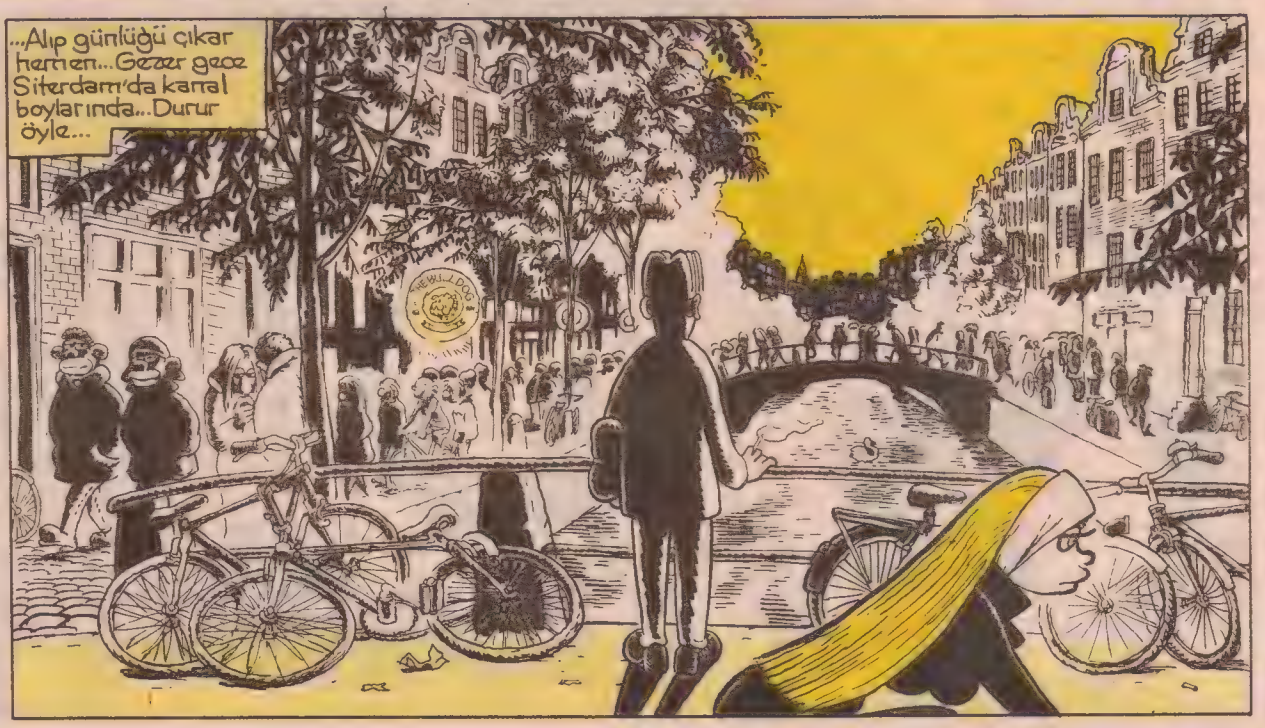

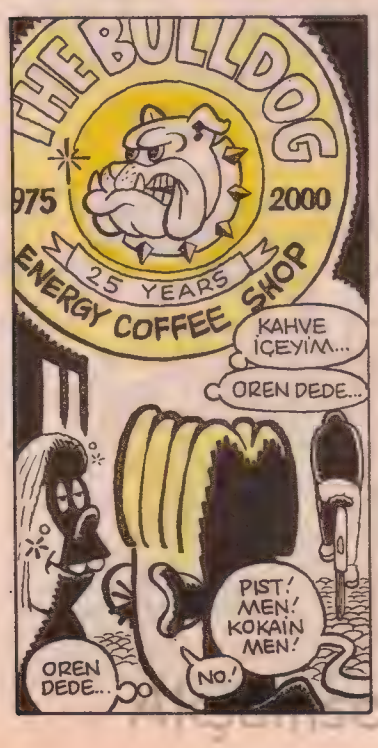

Kafede bulur bi köşecik, oturur...

"KITAYA ESPANYOLLARLA GELDİM... ÖLDÜ - RÜYORLARDI, ALTIN İÇİN YERLİLERİ DEVAMLI ÖLDÜRÜYORLAR... BEN BÖYLE ÖLDÜRMEK İSTEMİYORUM... BEN NEYE GELDİM PEKİ BURAYA?.."

DEDEM GÜNEY AMERİKA - YA MI GİT - MİŞ!?

"DERKEN BİRKAÇ ESPANYOL - LA DALAŞTIM, GAVGA ÇIKTI... HEPSİNİ ÖLDÜRDÜM, GÖREN OLDU MU?.. EMİN DEĞİLİM, ŞAHİT VARSA ARANIYORUM... YAKALARLARSA İDAM EDERLER BENİ... DERKEN JAKO'YLA TANIŞ - TIM... NASI? SONRA ANLATIRIM..."

"JAKO BİTKİBİLİMCİ, O DA ESPANYOLLARLA GELMİŞ... NEDEN GELDİN DEDİM... YENİ BİR KITA DEDİ... YERLİLERİN KULLANDIĞI BİTKİLERİ, YAPTIKLARI ECZALARI ÖĞRENİYOR, TABİATI GÖZLÜYOR, YAZIYORDU... NEDEN BEN DE ÖĞRENMEYEYİM, DEDİM... AHBAB OLDUK, BERABER KITANIN DERİNLİKLERİNE DOĞRU İLERLİYORUZ... BİR KÖYE GELDİK... KONUKSEVERLER... ANLAŞMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ ESNADA..."

SİPANYOLLAR GELİYEE!.. BEŞ ON DENE VAA...

KALK JAKO! BİZ SAKLANALIM... GEREKİRSE ÇIKARIZ...

Devamı arka sayfada...

İNTİYATSIZ ADAM

OREN DEDE

Yazan-Çizen: FEMAL ARATAN

"YAKINDA BİR YERE SAKLANDIK. GÖRÜYORDUK HER BİŞEYİ ORDAN..."

TE! MINAK DUKLARIM! NERDE ALTINNAR?.

HİSŞ ALO! ALOOO! NERDE TAPINAANIZ? NERDE LAN GİZLİ TAPINAKLAR?.

NERDE LAN PİÇ!.. ÇAAR BÜYÜKBABANI ŞEF NERDE?.

ÇAT! ÇAAT!

"BİRAZDAN BÜTÜN YERLİLERİ ÖLDÜRECEKLERDİ... MASAMUNE'Mİ* KAVRADIM USULCA..."

HEPSİ DOKUZ TANE!.

TRIK

*: Goro Nyudo Masamune... 13. yüzyılda yaşamış, gelmiş geçmiş en büyük kılıç yapım ustalarından...

"...VE ANİDEN SALDIRIP EN YAKINDAKİNDEN BİÇMEYE BAŞLADIM..."

YAAAN!..

"...REİSLERİNİN TABANCASI VARMIŞ MEĞER GÖZÜMDEN KAÇMIŞ... BİRARA YÜZÜME ATAŞ ETDİ... AMMA, SEKTİ MERMİ DİŞİMDEN..."

BAGG!..

ÇİTİNN!

"SEKTİ DE BİR DİĞERİNE GİRMİŞ... DEDEMİN BEN KÜÇÜKKEN KUZUDİŞLERİMİZİN UĞURLU VE PEK SAĞLAM OLDUĞUNU SÖYLEDİĞİNİ HATIRLADIM..."

AHHA AHHAH HAA!.. Bİ DAA DOLDURAMAN TABANCANI!..

KIRRT!

"SONRA HEPSİNİ BİR TARAFTAN ÖBÜRÜNE KOVALADIM... İPE DİZİLİ BALIKLAR GİBİ YAPIP KESTİM HEPSİNİ..."

NEOYİMM!..

KIRT

KIRT!

KIRT!

YARIM!

AAH!

AAH

KIRRT!..

"...GİYSİ VE SİLAHLARIYLA BUNLARIN HEPSİNİ GÖMDÜK... KÖYDE SAKİN GÜNLER BAŞLADI... BÜYÜCÜ DOKTOR PEKÇOK ŞEY ÖĞRETTİ... JAKO NOTLAR ALDI... BİTKİLERİN RESİMLERİNİ ÇİZDİ... BENİ DÜŞÜNCELİ GÖRMÜŞ BİR GÜN, DOKTOR BANA ONBEŞ YİRMİ KADAR MANTAR VERDİ..."

YE! MESKALİTO! MESKALİTO! ÖĞRETMEN... SORUN VARSA CEVABINI GÖSTERİR...

BAKİİM... A, TANIDIM... PİSİLOSİBİN MANTARI... KUTSAL MANTARLAR, BU BÖLGEDE KULLANILIYOR BU...

NE?.A... VER VER... A! DUR! TORBA VAR MI BİŞEYE KOYALIM...

GÜB GÜB GÜB GÜB GÜB GÜB

Siterdam'da vardır aynisinden o kafede...

PİSİLOSİBİN İSTİYORUM... BİR PAKETTE KAÇ TANE VAR?

DÖRT BEŞ TANE...

DÖRT PAKET İSTİYORUM... SARIN LÜTFEN..!

PİSİLOSİBİN

Magic MUSHROOM

MEXICAN CUBAN

MENÜ

ESRAR MENÜSÜNE DE BAKMAK İSTER MİSİNİZ?.

HAYIR MERSİ!.. EVET, DÖRT PAKET...

...Ve gider bu otel odasına, yer dört paketi de... Devam eder günlüğü okumaya...

"YEDİKTEN SONRA MESKALİTO DEĞİŞİK BİÇİMLERDE GÖRÜNEBİLİRMİŞ KİŞİYE... BAZEN YOSUN, BAZEN KURT VEYA TİLKİ..."

"SAATLER SONRA BİR SÖZCÜK DUYDUM İÇİMDE, TEK BİR SÖZCÜK, EMİR KİPİNDE... GİBİ DUYDUM DİYORUM AMA BANA BUNU BİRİ SÖYLÜYORMUŞ GİBİ BİR DUYMA DA DEĞİL... SÖZCÜK ŞUYDU; YAŞA!.. ANLATILACAK GİBİ DEĞİL, YOK YOK, BU BAHSİ ŞİMDİLİK GEÇEYİM... »

DEDDEDDEDDEE!.. DEEDDEDDEDDEE!..

...Hep odada kalır, saatlerce uyuyamaz ama, sonra gene uyur bu.

BİTTİ

Alışmsetası

Hasım Sahibi Halim Dayı

Kurumuş odun kabuğu gibi yüzleri, Karadeniz dağlarında kocakarılar. Eşarplarının altında kül rengine dönmüş, mavileşmiş saçları! Dallı budaklı, kupkuru elleri, bilekleri. Yaşlandıkça bükülüp eğrilen, o derece kuvvetlenen gövdelerinde, sanırsınız bir su damlası yoktur. Kınılmış, küflenmiş çam iğneleri gibi kirpikleri. Entari üstüne entari giyip, çullaşarak kalınlaşmış bedenleri, bu toprakların meşhur, ağır, ladin, köknar ağaçları gibi derinlere kök salmış. Kapının önünde iki garatavuk, bir naylon maşraba, bir ezilmiş eski güğüm, bir de turşu basılan çömlek, bir gara inek, bir de gara köpeğim var, köy dediğin bunlar. Güller halamın köyünde günboyu bunlarla oynuyorum. Kurtları telef edip evin kapısına kadar sürüler halinde getiren garagışa, kayaları söküp sürükleyen sağnak yağmurlara, ağaçları kökünden söken fırtınalara dayanıklı, iki büklüm omuzları... Lastik ayakkabısına bulaşan salkım salkım çamurun ağırlığıyla, ıslak, kaygan çimenlere, incecik patika üzerinden bata, çıka yürüyor işte! Bu yaz, tek misafiri benim, "ula uşak, gözümün önünden kaybolma, keserim seni!", der, beni kocaman ceviz ağacının altına bırakır, köpek gibi bağlar diyeceğim, uzaklaşırdı. Ceviz ağacı dünyanın en büyük avizesi gibi...

Bir yolcu, selam vermeden, oralı olmadan geçiverse, bu dağların gardiyanı gibi, ardından bağırır: "nereye gidiysin, kimi araysun?".. Cevap vermezse, ardından bağırır: "anladım dikine gidiysin!". Anlamı şu: "Dik kafalısın, ikinin keyfine gidiysin, bir tanışıklık vermedin, sen adam değilsin..." Ne dünyanın en sık, en gür bu ormanları, ne hergün gölleri, denizleri toz toz edip bir saatte üstüne döken yağmurları... Bu dağların sırtında taşıyan Karadeniz'in kocakarılarıdır bunlar, adları, teyzecuğum, ninecuğum, halacum'dur..

Yüzyıllar öncesinden gelen bir gelenek, erkeğini çalıştıran kadınları ayıplar, erkeğini işe koşan kadınları adam yerine koymazlar. Erkek gurbete gider, ya da guma üstüne guma getirir korkusu mu, tarihte bunun nedenini çok aradım. Yoksa, tabiatı taşırmış bir analık duygusu mu? Ölünceye dek erkeği bebek gibi görmesi. Erkek dediğin bir hayalet, tüfeği duvara asılı, kendi mapusta. Erkekleri ölmeden cenazeleri kalkmaz bunların. Ya da gelinler, kızlar büyüyüp, evin, tarlanın işini sırtına alıp, iri iri elli, koca koca kemikli suratlı çocuklar büyütüp, onların yükünü sona erdirdiklerinde düşerler toprağa. Erkeksiz kalmak, işsiz-güçsüz kalmak, cinlenmek gibi. Bu yüzden mi babaannelerimiz, halalarımız yanında büyüdükçe bebekleştik. Üstümüz geceyanları yüz defa örtülür, önümüze yüz defa yemek konur. Kilerden, tarladan bir çuvalı sırtlansak, "sen, habule dur, garişma!" diye bin ihtimamlı, koruyucu nasihatlarla, bir çiçekmişiz gibi.. Büyüdükçe erkek evlat, sanki, sevdalı, kanlı, dallı, budaklı, karmaşık otlarla kafamız karışır gibi, bir ömür, kapıda, eşikte, binbir nasihatla, bu otları, "bak uşağum.. dur uşağum.." diye temizleyip, dururlar. Sabit kalemle hocanın dil ucuyla ıslatarak yazması gibi, taşı deler gibi, alınlarımıza yazıverirler. Hiçbiri yaşını bilmez, "ne derdin var" dendiğinde "rutubetten" başka şikayet söylemez.

Çırpılmış, kabartılmış, iki kat yün yatak içinde sabahın dokuzunda yeni uyandığımda, kapının dibine sırtındaki soğan çuvalını çoktan indirmiş olurdu, "hala sabah sabah nerden getirdin habu soğanı"... Sisli, yağmurlu bulutların örttüğü dağların arasından üç dağ öteyi gösterir, gözlerim seçemez, uzaklık başımı döndürür, sanki iki adım ötesindeki bir yermiş gibi, "bak, hau eski değirmenin önünden!" Bir de bilirmişim gibi, "Saime'nin kızını gelin ettiği hau köy!".. Camel Tropy rallisi olsa, sabahın erkeninden oraya yetişemez. Bir de mendilini açıp, birbirine ballanarak ezilerek bulaşmış böğürtlenleri (mora) erikleri önüme koyar.. Sırtında çuval, durmuş, toplamış benim için!

Güya Güller halamın misafiriyim, sinirle bağırır: "Ne istiysin, hau garatavuktan, elleşme, canini çıkartacasun hayvancağuzun..."

Ve onu hep, tarlanın, fındıklığın, ormanın içinde tek başına konuşurken yakalardım. Kiminle konuşur, yağmurla: "Pok vardi, üçgündür yağaysin, bırakmadun hau tarlayi belleyelim...", ve yağmurla kavga etmeye başlar: "Hau arkadaki bulutlar da gitsin, ben sana gösteririm eşeğin .ikini..."

Rüzgarla konuşurdu: "Ne istiysin,habu ağaçlardan, gidip hau dağun kayalarına çarpip arpip, geliysin, habuncağuzun (küçük bir erik ağacı gösterir) gücü kuvveti, cani mi var, sana karşi dursun." yine kavga başlar rüzgarla: "Kafaya koydin kiracaksun, sanki millete kışlık odun kiray... Guru (kuru) havalar gelir hem sana gösteririm..." Anlamı şu: Yaz ayları gelir, senin de gücün, takatin kalmaz, o zaman halsiz kalır, ben de senle eğlenirim... Kümesin önündeki sansar, çakalların ayak izleriyle konuşur: "gelin, gelin hau duvardaki Osmanli tüfeği ötünüze sokanm sizin..."

Kapının önündeki kürekle konuşur: "Ula bağa birşey diysin ama, anlamayrim.." Küreği her gördüğünde bu cümleyi ediyor, birkaç gün sonra, küreğe dönüp: "Aklim başimdan çikmiş, gübreyi tarlaya atacaktum, ula doğri söyliysin, unutmuşum.."

Evin duvarına gömülü karafırınla konuşur: "car car car yanaysin, gören sanır bir orduyu doyuriysin, akşamdan beri bir kuru ekmeği kabartamadun..." Fırının önünde, altına iri odunlar sürülmüş, zincirle tavana bağlanmış karakazanla konuşurdu: "Bakma haule gara gara, biliyrim, köpeklerin yalini (yemeğini) hazirlamadum..."

Evin güngörmüş büyüğü gibi uzun, geniş, tahtadan sedir üstündeki kilimleri, kırlentleri yüz defa kaldırır, çırpar, yeniden yerleştirir. Evin ihtiyar büyükleri gibi, geniş kanatlı, ahşap, gacırtıyla odalara açılan kapıların paslı menteşeleriyle konuşurdu: "Ne gacur gucur ediysin, odaya girmeyecuk mu, bu oda babanun mudur, nedur deliliğun.."

Odanın tahta delikleri aralığından ahırdaki ineklere seslenir, "çekilmedunuz bir yana, temizleyeseydim, altunizi, şimdi zibarup yatarsunuz o poklarun içinde!.."

Sabah kahvaltida benimle konuşurdu: "Ula uşak, habu tereyağından niye yemiysin.." "Hala, tereyağ islak!", Gerçekten tereyağın üstünde kalın su damlacıkları olurdu. Ve Güller halam gibi buranın köylüleri en çok şehirlilerin kibarlıklarına gülerlerdi. Kapıya biri gelip, "Güller abla, habu uşak kimindir?" dediğinde, halam, gülerek: "Tereyağ yemiy, islaktur, der!.. Köylü kadınla çatlayana kadar gülerler. Yolda bir yaşlı köylü görse, "habu uşak kimindir Güller!".. Halam, "Islaktur, diy, tereyağ yemiy habu uşak!".. Gülmekten yığılırlar. (Aradan yirmibeş sene geçti, bir uzak akrabam, babaannesine dergideki resmimi göstererek, "babaanne, bu yazar, bizim buralardanmış, tanır misin..?" demiş, babaannesi, resmime bakıp, "hau mu, tereyağ islak diyen uşak... Güller'in torini..."

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

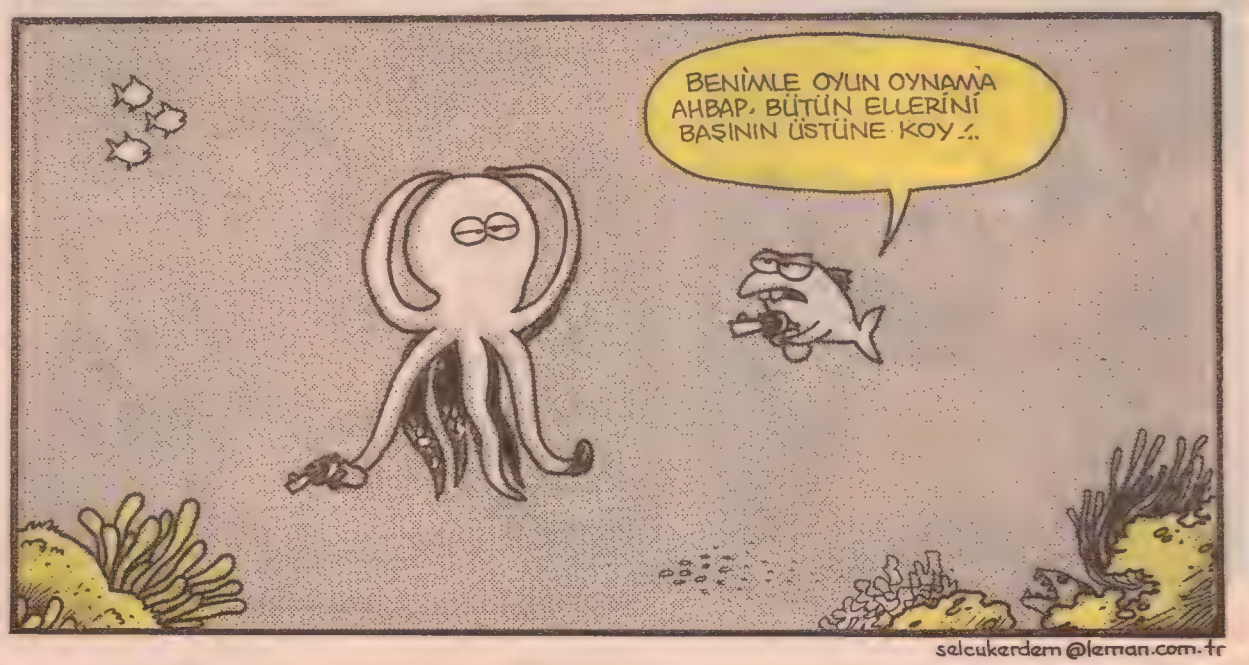

selcukerdem@leman.com.tr

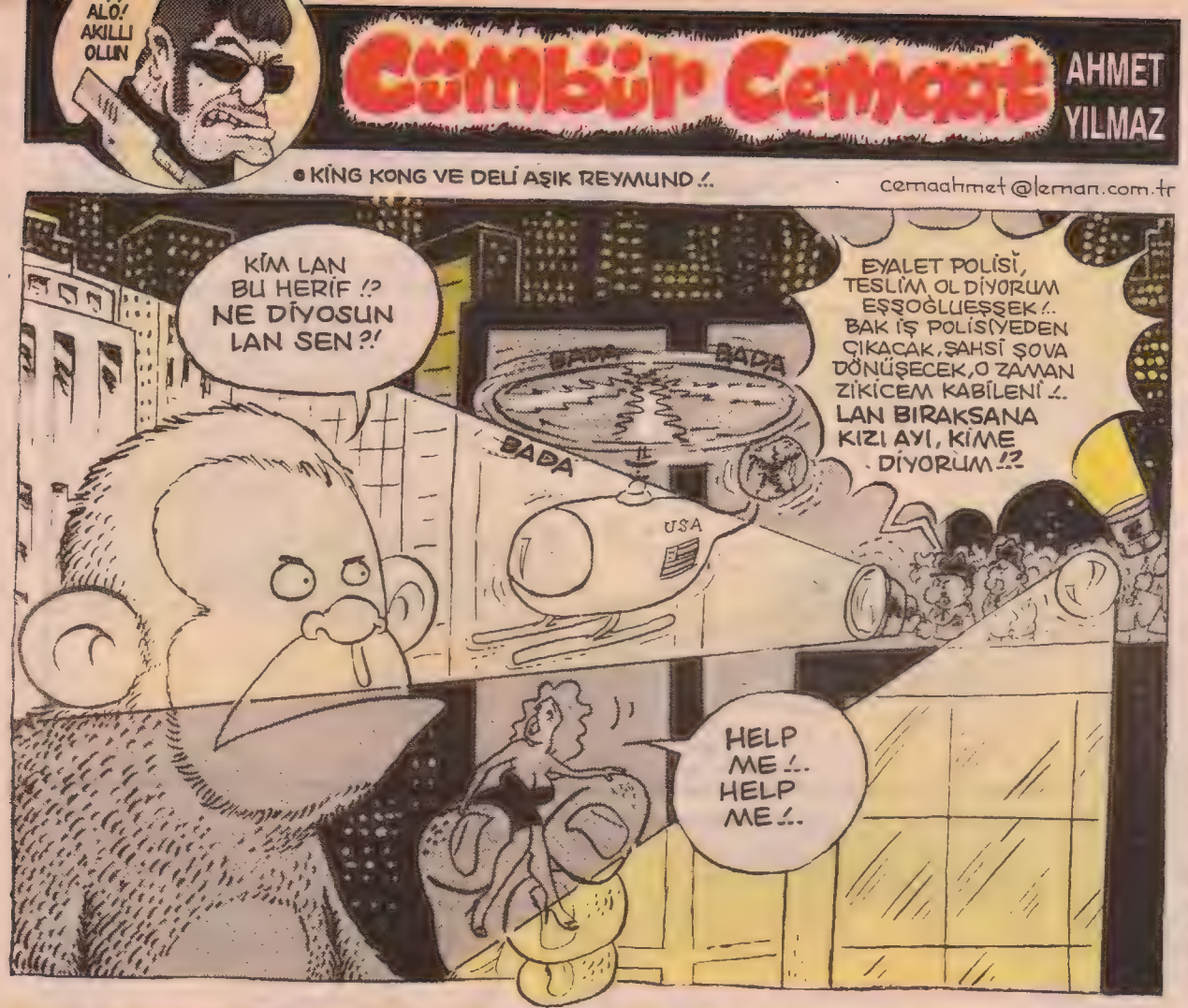

13. sayfadan devam.

Hasım Sahibi Halim Dayı

Ormana gideceği birgün, ağlaya-zırlaya peşine takıldım, bayır, uzak, taşlı, kayalı, şırıltılı dereli, ince ince dikine yollar, kan-ter içindeyim, kayıp düşüyorum. Düştüğümde gelip yüzümün, gözlerimin içine bakıyor, kuyudan su çeker gibi derin derin, "uşak, korkutma beni, benim bastuğum yerlere bas..".. Nihayet orman göründü, beni düz, iri, büyük, parlak, bir kayanın üstüne oturttu, usulcacık namazını kıldı. Halam namazını kılarken, ormana mavi bir duman doldu. Büyük, geniş ağaçlar kürk giymiş gibi. Küçücük ağaçların her biri ikindi ışığıyla tavus kuşunun tüyleri gibi. Serin mavinin içine yemyeşil, çimenlerin üstüne, sıcacık, mutlu, buğulu bir kalın duman yerleşiyor. Dallar, yapraklar, besbelli bizleri görmüş olmalı. Kurumuş otlar çıtırdıyor, rüzgar bir bebek gibi konuşuyor, kibrit kadar bile yok, minik çalılarla. Neşeyle sürüklüyor onları bir kıyıcığa. Gümüş sırtlı küçük bir kuş, bardağın içinden içer gibi, başını kaldırıp gulp gulp, besbelli çok susamış. Rüzgarın dağıttığı aşağıda kalmış mısır tarlalarının içinde yüzlerce hırsız kuş, farecik saklı, sanki gözlerim dürbün, görüyorum. Çayır papatyalarının arasında çok güzel mor çiçekler, alevler gibi titriyor. Çalıların en küflü köşeleri parlarken, "rüzgar kurutmadan beni, tutsana beni" der gibi. Dikenden girilmez, kurumuş kırılmış yaprakların üstünde çoktan ölmüş kupkuru böcekler. Ne çok okşamışlar burda gizlice birbirlerini. Tekrar çiseliyor yağmur, tekrar güneş açıyor, halam namazını çoktan bitirmiş, benim için bir kiraz ağacına tırmanıyor, tırmanırken kayıp düşüyor, ağaca: ".ikerim senin anan!" deyip yeniden tırmanıyor, "hau uşacuk şehirden gelmiş, çok mu görüysin iki salkum kirazu..."

Bin yaprağı da çiçek açmış, ismini, cismini hala bilemediğim ulu, iri boynuzlu ağaçlar gördüm orda. Ömrüm boyu ne zaman canım sıkılsa, bunalsam odamda, işte bu her bir yaprağı heyecanlı ağaçları düşünürüm. Derin uykulara yatmışken bile gülen, saman sarısından kestane kabuğuna kadar her anı mutlulukla köpüren, tabiatın en güzel kakülleri, yaprakları delik delik kızılağaçlar, kurumuş siyah yaprakları deniz gibi dibini doldurmuş karaağaçlar...

Halam çıkınını çoktan açmış bağırıyor: "ula uşak paklava yer misin?".. Şu dağın başında "baklava"yı nerden bulursun... "yemem hala!" "ahaaa ben yiyirim...".. Gözlerim renkleri balıyla yiyor, gözlerimde reçine gibi ıslak, yapışkan bir parıltı zümrüt gibi katılaşıp dökülüyor, ne müthiş bir şey, böyle bir ağacın, böyle bir dağın, böyle durmaksızın ağlayan, gürleyen, serinleten, yağmurun, rüzgarın sülalesiyle akraba olmak... Halam, "cigar içesum geldi!" deyip, cigarasını sarmaya başladı...

Her haneye bölünmüş odun denklerinin yanıbaşında oturduk, üstümüzde rüzgar, geniş yapraklı, geniş gövdeli ağaçların aklını başından alıyor. Ayaklarımızın altından, çiğnedikçe, balık kızartır gibi çıtır çıtır sesler geliyor. Serin ağaçların dibine eğilip, kırılmış böcek kanatları, çamların dibine kadar sızmış bakırlaşmış reçineyle oynamaya başladım. İkindi güneşi, ormanın içlerinde, uzaktan, yanıp sönen bir gece lambası gibi. Sırtımı dayadığım ağaç, bitmeksizin gıcırdayan bir beşik. Sanki ormanın karanlığında ürkütücü bir kadın. Deli, esmer bir çirkin kocakarının memeleri, laciverte gömülmüş gibi.. Yemyeşil kurumuş yosun gibi sarmaşıklar sanlarak tırmanmış ağaçların sırtına. Rüzgar, peşi sıra dalgalar gibi kalçalarına kadar saçlarını tarıyor! Ormanın içinde ışık yok, gün ortasında karanlık... Halam, namazını kıldı, baklavasını yedi, cigarasını içti, benim gözlerimin nerelerde takıldığını da anlamış olmalı.. Halam: "Ula uşak, bir kurşun atalim mi?

Yanında silah da yok, atacağından değil, "güzellik karşısında kendinden geçme, sözüdür, bu". Bu, mutluluğun, şükrün sonu demek, o çocuk aklım bilmezdi kurşun atmayı, bugünkü aklım olsaydı, atalım hala, bir kurşun atalım!.. Hau gürgenin dalina, bir kurşun atalim. Sonra o gürgenin dalina bir türkü yaksinlar: "attim da vuramadum, gürgenin dalini!"... Dünya yan yana gelse manasını çıkartamaz işte habu türkünün. İlk gençlik yıllarımda gördüğüm o tarlalar, çayırlar, ormanlar, içimde atamadığım o kurşunun yarası gibi, delip delip geçiyor dallarımı.

Karanlığın içinde bir hışırtı, ayak sesleri gittikçe yaklaşıyor, korkudan rengim attı, ayağa fırladım, kaçmak için. Halam, oralı olmadı. Ormanın karanlığından çıkıp gelen bu kadını ömrüm boyu unutmam mümkün değil. Taşlaşmış gözoyukları, kör. Patates kabuğu gibi yüzü, eller. Çenesi, kemikleri, eski bir kayık teknesi parçaları gibi. Korkudan düşüp bayılacağım, ürkütücü dişlerinden birkaç tane kalmış, süpürge çalısı gibi, parmakları paslı demirden çivi gibi. Halamla kucaklaşırken görmeyen gözleri ağaçların tepesine bakıyordu. Bir bayram sevinci gibi, mırıltılarla konuştular. Sevimli gülümseyişlerle birbirlerini okşadılar. Halam, hem usul usul konuşuyor, hem de kadını eşarbını çözüp, altında saklı incecik beyaz örtüleri bir daha çözüp, örgüsü çözülmüş siyah saçlarının birkaç tutamını örmeye başladı. Bir tapınağın önündeymiş gibi halam. Meğer hiç tanımıyormuşum onu, meğer başka zamanlar hayata dikleniyor, aksileşiyor, hiç konuşmuyormuş meğer. Şimdi bir melek gibi yumuşadı, yanakları pembeleşti, bir başka kadın oluverdi.

Yaşlı bir dilenciye benzeyen kadının ağzının kenarına yapış yapış tükürük birikmiş. Birbirlerini kıracaklarmış gibi,elleriyle antik porselen vazolar gibi, kalplerinin içini ovuşturuyormuş gibi. Sürekli birbirlerine dokunarak. Çocukluk arkadaşıymış halamın. Bildik ne kadar dedikodu, karşılıklı sıraladılar, dedikodu dediğin, kimin kızı, hangi köye, hangi memlekete gelin gitti, kimin oğlu mahpustan kaçtı. Ve çığlık çığlığa, "ne dersün, doğru mi dersün" diye, şakalaşıp, gülmekten yorgun düştüler, uyuyakalmışım...

Uyandığımda kör kadın yoktu. Halam, sırtına tam yedi odun denk etti, bana da bir küçük odun hazırladı. Ben de "yedi tane taşıyacağım" diye inad ettim, "bir tane yeter", "yarı yolda atarsun, yazuk edersun odunlara" diye bağırdı. İnad ettim yedi odun aldım, yarı yola gelmeden üçünü attım, sonra diğerlerini, eve gelmeden sırtımda odun kalmamıştı...

"Hala, ormanda ne yapıyor o kadın?" dedim. "Ne kaduni pokun uşağu, Meryem teyzendir senin, Kara Halim'in ablası" diye çıkıştı, halamın yengesinin, diye bilmem nerden bir yol bulup akraba olduğumuzu anlattı. Ve sonra baklayı ağzından çıkardı: "Oğlu dağda kaçaktur, her hafta ona erzak götürür!"

Sonra bana döndü, nasihat eder gibi, düşünceli: "Arkanda anan, ninen yoksa, sakun kaçakluğa düşme..." Ne demek kaçakluk. Neden kaçaklığa düşeceğim. O büyük çocukluk rüyası içinde büyük bir muamma gibi kaldı.

Halam birden durdu, bir oflaa, "ah uşağım ahhh, haburayi göriy misin... Karahalimin yedi yaşında uşağuni buracukta testereyle dilim dilim kestiler... On parçaya ayırdılar kuzucuğu. Bir torbaya koyup götürdüler!..."

Orman deyince işte testerenin kestiği o çocuk gelir aklıma...

Ne zaman babamın yanına varsam, yanında yaz-kış paltosunu çıkarmayan, kalın, birle-

Devamı 16. sayfada

Akşamsefası

Artık Uyanın

Şimdiye dek sanki hep uyumuştum: Herşeyden habersiz ve bu habersizlikten huzursuz. Ardarda birçok şey yaşamıştım farkında olmadan. Üzerimde bitmez tükenmez bir bıkkınlıkla yaşadığımın farkında olmadan ve yaşadığımı sanarak onyedi yıl tüketmiştim. Fakat şimdi yaşam bir fırtına gibi kapılarımı zorluyor. Sonra birden kapımı biri çalıyor, ısrarla çalıyor. Paniğe kapılmış ve uyku sersemi düşüncelerim beni tüm kapıları kilitlemeye ve sürgüleri çekmeye zorlarken bilinçaltı isteklerim kapıları ardına dek açmaya ve bu garip ziyaretçiyi içeri almaya çağırıyor. Hoşgeldin garip ziyaretçi; iyi ki geldin, iyi ki geldin... Sen gelmeseydin gelip beni uyandırmasaydın hep ikinci keman gibi önemsiz bir rol oynamak beni hiç rahatsız etmeyecekti. Bunun için sana binlerce kez teşekkür ederim. Bugüne kadar sana sarfettiğim her sözü ve uyguladığım her hareketi mantığımı zorlayarak yaptığım için pişmanım. Bunun için üzgünüm çünkü aşkın mantık ötesi bir güç olduğunu yeni yeni anladım. Evet aşk mantık üstü bir duygu. Bugüne kadar daima amaçladığım ve insanın en uçta sandığı amacına aşk ile aşkın verdiği güç ile vardığı aşkın tartışılmaması gerektiği, yaşamın insana sunduğu büyük bir ödül olarak kabul edilmesi sonucuna senin varlığınla ulaştım. Varlığını hissetmek ve seninle birlikte mücadele edebilmek bana güç veriyor. Bu sözleri inanın büyük bir içtenlikle yazıyorum. Artık tekdüze yaşamayın. Hayatın karamsarlığı içinde bocalamayı bırakın, mücadele edin ve artık hayatın sayıca çok fazla olmasa da, en azından birkaç tane renge sahip olduğunu keşfedin. Bu renkleri değerlendirebilmek sizin elinizde. Annemin "kızım bu dergileri babana gösterecem!" demesine rağmen sizi daima okuyor ve destekliyorum. İnanın size ihtiyacımız var. Hoşçakalın.

Seda Su - Kırşehir

Merhaba

Önce sizlere kendimi tanıtmak ve daha sonra da Türkiye'de tanık olduğum bir olayı anlatmak istiyorum.

Ben 21 yaşında Manisa doğumlu bir bayanım. Bu yıl Yozgat Meslek Yüksek Okulu'nda son yılımı okuyacaktım. Eğer Leman'ı Yurdumun odasında okumasaydım ve arkadaşlarıma okutmak için vermeseydim son yılımı da tamamlayacaktım.

Evet... Üniversite hayatım Lemanseverliğim yüzünden sona ermek üzere. Bildiğiniz üzere Yozgat, MHP ve Ülkü Ocaklarının baş noktası. Üniversiteye ilk adımımı attığım günlerde aşırı fanatik olan solucu arkadaşlarımız 1 aya varmadan Ülkü Ocakları tarafından reis seçildiler. Sarı solcular olarak nitelendirdiğimiz bu arkadaşlarım solcu dergisi olarak bilinen Leman'ı okuduğum için Ülkü Ocaklarına beni şikayet ettiler. Düşüncelerim yüzünden orada herşeyden soyutlandım. En sonunda bir yerden gelen kredimi de kestiler. Ve ben o paraları biriktirip harç paramı yatırıyordum. 2. öğrenimim olduğu için harçım aileme biraz yüksek geliyor. Benim babam bir seyyar satıcı, annem ise ev hanımı. Ve benim haricimde 2 de çalışmayan kardeşlerim var. Her yere başvurup geri ödemeli ya da ödemesiz kredi ya da burs anyorum. Fakat çaldığım her kapıdan olumsuz cevap alıyorum. Bildiğiniz üzere MHP'li olanlar çok rahat kredi bulabiliyorlar. Siyasi görüşüm, farklı düşüncelerim yüzünden okumak hakkımı yitirmek üzereyim.

Bana bu konuda yardımcı olmanızı, bilgi ve görüşleriniz varsa iletmenizi bekliyorum. Yurdumuzda bir insanı daha kurtarmak isteyeceğinizi düşünüyorum.

Bal Böceği

MEN DAKKA DUKKA

Men dakka dukka bir arap atasözüdür. Manası; Vuran vurulur, eden bulur. Öyle ya, etme bulursun dünyasında yaşıyoruz.

Bugün güç sizdedir. İstediğiniz herşeyi yapabilirsiniz. İçinizdeki tüm kini, nefreti zalimce karşıt bulduğunuz insanın veya insanların üstüne rahatlıkla kusabilirsiniz. Size kimse de çıkıp bu zalimce tavrınızdan vazgeçiniz diyemez. Deseler de hiç bir anlam ifade etmez sizin için. Çünkü yüreğiniz, hızla betonlaşan bir ülkede betonlaşmıştır. Yüreğinizin yumuşaması mümkün değil. Elinizde bulundurduğunuz gücün sayesinde yarını düşünmeden, bugün her şeyi yapabilirsiniz. Ya yarın? Bence yarını mutlaka ama mutlaka düşünmelisiniz. Çünkü bugün elinizde bulundurduğunuz güç yarın, şu anda zulm ettiğiniz insanların eline geçebilir. O gücü eline alan insanların yüreği, sizin yüreğiniz gibi betonlaşmadığı için sizin o insanlara yaptığınız ve yapmayı düşündüğünüz zulmü onlar size yapmayacaklar tabi ki.

O zaman bu ülkeye gerçek bir demokrasi gelecek. Hukuk tam anlamıyla işleyecek. İnsanlar barışı yaşayacaklar, özgürlüğü yaşayacaklar. İnsanların hayatlarını hapishanelerde bitiren sebeplerin hiç biri olmayacak bu ülkede. Kimsenin kimsede hakkı kalmayacak. Hukuksuz hiç bir işlem yapılmayacak. Hele keyfi uygulamalar hiç mi hiç olmayacak. Haksızlık eden, devletin en tepesindeki kişi de olsa hesap verecek. Bundan kurtuluşu olmayacak inan.

Ve yarın bu ülkeye demokrasi ve hukuk geldiği zaman, demokratik bir ülkede, bugün yapılan haksızlıkların, adaletsizliklerin hesabı gerçek hukukun önünde sorulacak. Ben buna bütün benliğimle inanıyorum.

Bu gün eseriniz olan F tipi ölüm hücrelere yarın sizin giremeyeceğinizin garantisini verebilir misiniz sayın TÜRK, sayın karaoğlan ECEVİT, sayın bu zihniyetin temsilcileri, sayın bu projenin mimarları. Soruyorum. Verebilir misiniz? Verebilirseniz bu nasıl olacak. Lütfen söyler misiniz?

Ben bu günün Türkiye'sinde hiç bir insanın yarınına dair, değil garanti vermesi ufak bir tahminde bile bulunması söz konusu olmamaktadır.

Daha dün iktidar gücünü elinde bulunduran sayın ERBAKAN'ın bugünkü durumu ortada. Bugün sayın ERBAKAN'ı hem siyasetten uzaklaştıran hem de cezaevine misafir gitmesine olanak sağlayan 312. maddenin değişmesine 6 gün karşı çıkmış bu maddenin değişmesi durumunda hapishanelerde misafir değil de artık oraların sahipleri olmuş (zorunlu olarak) binlerce düşünce suçlusu solcuların işine yarar diyerekten tepki göstermiştir.

Bugün güç Sayın ERBAKAN'da değil ve kendisi "Ben de Kürt'üm ben daha doğruyum" sözünün yaratıcısı olarak bebeği gibi sevdiği siyasetten uzak, ömrünün son dönemlerini siyaset hasretiyle yanıp tutuşarak ve düşündüklerini ifade edememenin acısıyla yaşamak zorunda kalmıştır.

Daha dün Avrupa Birliği'ne üye ülkeler için Hristiyan kulubudur diyen sayın ERBAKAN bugün özgürlüğü için orada medet umar olmuştur. O gün tek taraflı, baskıcı (islam kesiminin bir kısmına hitap eden) şeriat rejiminden başka hiç bir rejimi kabul görmeyen sayın ERBAKAN Hristiyan klubünde umduğunu bulamayınca dört elle demokrasiye sarılmış durumdadır. Demokrasinin bir gün kendisine lazım olacağını belki de hiç düşünmemiştir. Sayın ERBAKAN.

Sayın ERBAKAN'ın durumunu hiç düşündünüz mü sayın F tipi ölüm hücrelerinin yaratıcıları. Unutmayınız. "MEN DAKKA DUKKA"

Şu aklımın almadığı bir çok şey var. Mesela Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bugünkü hükümeti memuruna onurunca yaşamaları için doğru-dürüst bir ücret veremezken, onları sokaklarda süründürürken, joplandırırken, iş yapmaları yerine meydanlara davet ederken nasıl oluyor da bir günde F ipi ölüm hücreleri için trilyonları bulabiliyor. Nereden geliyor bu trilyonların kaynağı? Af buyurun sayın TÜRK bir kaç soru daha sormadan rahat edemeyeceğim. Bu trilyonlar nereye gidiyor, daha doğrusu kimlere, hangi kasalara akıyor? Bu ölüm hücrelerinde bu kadar ısrarcı olmanıza sebep ne? Bir an önce bitirme arzunuzun altındaki gerçek ne? Yoksa birilerine verilmiş sözünüz mü var? Birilerini memnun etmek uğruna binlerce insanın en doğal hakkı olan yaşam haklarını ellerinden aldığınızı unutuyorsunuz galiba.

Af buyurun sayın TÜRK amacım sizi yargılamak değil. Buna zaten gücüm yetmez. Tam tersine o güç şu durumda sizin hakimiyetinizdedir. Benimki sadece bir meraktır. Ve üzülerek söylemeliyim ki benim gibi merak eden çokça da insan vardır. Tabii ki bu sorulara verecek cevabınız vardır. Ancak bizim anlayacağımız türden olursa cevaplarınız inanın memnun oluruz. Bizi ikna etmeniz için F tipi ölüm hücrelerinde göstermiş olduğunuz kararlılığın binde biri yeter. Ancak bir gün sizin yavrunuzun (yavrunuz var mı bilemiyorum ancak var olduğunu sayarak söylüyorum) o ölüm hücrelerinde olduğunu düşünerek samimi ve içten beni ve diğer meraklıları cevaplamanız inanın yeterli olacaktır.

Barışın, kardeşliğin, özgürlüğün, demokrasinin ve hukukun egemen olduğu bir ülke özlemiyle...

Yüreğinde sevginin tohumlarını ekip sofrasında aş yapıp tüm insanlarla paylaşmayı ilke edinen, beyninde aydınlık meşalesi yakıp zulmün eseri olan hücreleri aydınlatan, ateşiyle demir kapıları eriten, joplansalar da, yaka-paça, tekme-tokat gözlem altına alınan ve tüm haksızlığa rağmen haklı ve onurlu davalarından vazgeçmeyen ve kendileri uzaklarda da olsalar yüreği ve beyniyle acı çekenlerle olan herkesi yüreğime sığmayan sevgimin ateşiyle kucaklarken, büyük üstadımız Ahmed Arif'i saygıyla anar cümlelerimi üstadımızın VAY KURBAN eserinden bir alıntı ile bağlamak istiyorum. "MEN DAKKA DUKKA" bir gün herkese lazım olabilir.

ADSIZ (Bu defalık)
Ama sahipsiz değil.

Garip Bir Mektup

Herşey yenidir, alıştıklarının dışında. Çay sohbetlerinin yerini içki masalarında içeriği anlaşılmayan tuhaf sohbetler alır. masum sevgilerden, hayattan, umutlardan, ideallerden bahsederken birgün kendini üçkağıtların, yalanların, çıkarların, et pazarı muhabbetlerinin yapıldığı sofralarda bulursun. Önceleri garipsersin eleştirirsin, adın muhalefete ya da kendini beğenmiş üniversiteli kıza çıkar. Aldırmazsın kendi doğrularını bir süre daha savunmaya devam edersin. Bir süre sonra bir bakarsın artık sen de aynı sohbetlerin ortak elemanısın. Biraz daha zaman geçtikten sonra bu sohbetlerin mezesi olduğunu görürsün. Kendine geldiğinde kurtulmaya çalışırsın ama uzandığın bütün iplerin kopuverdiğini görürsün. Artık sıradan olmuşsundur. Kendini kapı arkalarında salak saçma dedikodular yaparken, başkalarının yalanlarını teyitlerken yakalarsın. Yüzün kızarır kendinden utanırsın.

Sonra bakarsın çevrendekilerden hiç farkın kalmamıştır. Önceleri bunu kabul etmek çok zor gelir. Kendine bir sürü baharneler bulursun, teoriler geliştirirsin herşeye rağmen kendinin farklı olduğunu düşünürsün kendi yalanlarına kendin de inanırsın. Bütün bunları yaparken de hem kendini hem çevrendekileri kandırırsın. Hiçbir yeri görmene izin vermeyen toz bulutları içinde kaybolup gidersin. Dualar edersin, hıçkıra hıçkıra ağlarsın herşeyin bitmesini hatta dünyanın başına yıkılmasını beklersin. Toz bulutları yerini karanlık fırtınaya bırakır. Gittiğin heryere rüzgarını beraberinde götürürsün. Kendi karanlıklarına başkalarını da davet edersin. Hatta hortumlar yaratıp çevire çevire insanları fırtınanın içine çekersin.

Zayıflıklarını bilmeyen, önünü göremeyen insanlar hiç yorum yapmadan girerler seninle beraber fırtınanın içine. Bir süre seninle beraber savaşmayı sürdürdükten sonra ilk fırsatta değilse bile rüzgarın şiddeti biraz artınca ilk sakin limanda demirleyip tek bırakırlar seni. Önce biraz şaşırırsın, üzülürsün, lanetler okursun. Sonra anlarkın ki hayat bu. Senin kurallarına göre oynayamadığın oyunu çevrendekiler geliştirilmiş şekilleriyle zaten defalarca oynamamışlardır. Yani onlar profesyoneldir.

Biraz köşeye çekilip izlemeye ve dinlemeye başlarsın. Senin görmediğini, duymadığını zannetmelerine rağmen sen herşeyi görüp, herşeyi duyarsın. Dostun olmadığı çok zayıf acınası ilişkiler yaşandığını farkedersin. Farketmene rağmen yine de ısrarcı olup defalarca final yapmak istersin. Sonra başlar karşılıklı sohbetler. Hem sorar hem cevaplarsın. Cevapsız kalan soruların cevaplarını nedense damarlarında alkol dolaşırken ya da kafan dumanlıyken şıp diye bulursun. Normalde seni yıkmayacak şeyler bu gibi durumlarda çok öldürücü darbeler oluverirler. Öldürücü darbelerle girersin karanlık tünele. Koşarsın, koşarsın çıkışlar ararsın, ışığı görürsün ama birtürlü ışığa ulaşamazsın. Yakaladığını düşündükçe o senden çok uzaklara gider. Sonra yorulursun bırakırsın kendini. Rüzgar nereden eserse oraya gitmeye karar verirsin. Ama rüzgar o kadar çok yön değiştirir ki! Ayak uyduramazsın, hep senden hızlıdır ve hep senden bir adım öndedir. Sen daha yavaş yavaş perdeyi oynatmaya başlamışken o perdeleri söküp kapıları çarpıp kaybolmuştur bile... Rüzgarla anlaşamayacağını anlamışsındır...

Bir ara hikayelere dalarsın. Başkalarının hikayelerini kendine uyarlarsın. Hatta kendinmiş gibi çarçabuk sahipleniverip en keskin savunucu olursun. Önceleri başkalarının hikayeleriyle kendini rahatlatırsın. Sonra hiç beklemediğin bir anda kendini bir hikayenin kahramanı olarak bulursun. Tek kişilik ordunun önünde aniden biri duruverir. Hayatının bütün gök gürültülerini, bütün şimşeklerini aynı anda hissedip ruhun canından çıkıyormuş gibi bırakıverirsin karanlığa... Beklediğin buymuş gibi birden kendine gelirsin ve aniden kendin olursun. Sadece çığlık duymanın gerektiğini anladığında ise gülümseyip arkana bile bakmadan çıkıverirsin hikayeden.

Kendini tedavi etmeye karar verirsin. Çünkü ruhun hastadır artık. İlk adımı ruhunun hasta olduğuna karar vererek atarsın. Tedavi yöntemleri geliştirip uygulamaya başlarsın. Önce kanını temizlersin, sonra kafandaki dumanları atarsın. Kendini iyi hissettiğin zamanlarda da kendine mektuplar yazarsın. İşte bu da bu mektuplardan biri. Arada sırada mektuplarını paylaşma ihtiyacı hissedip ruhunu tatmin edersin.. Sevgilerimle...

Onur Sıla Kargacı

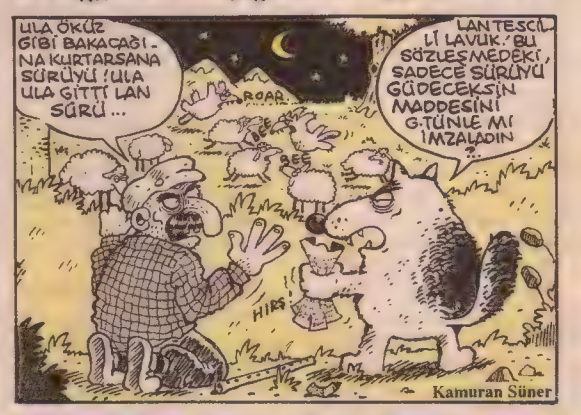

LeMan
SAYI: 459. 26 AĞUSTOS 2000 CUMARTESİ-HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zoferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfi OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** İlkak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

14. Sayfadan devam

Hasım Sahibi Halim Dayı

şik (non-stop) kaşlı Halim dayıyı görürdüm. Bi diğer masada, onu bekleyen sınır kazığı (pasal) gibi adamlan. oyun oynasa, en dip masada adamları, biraz sonra kafalarını duvarlara vuracaklarmış gibi endişeyle, kapıları tutar. Duvar diplerinde, kahvenin iç odasında ayaküstü alelacele konuşulur, hızla girilir, çıkılır. Zifirle boyanmış parkenin üstüne bir kat da talaş tozu dökülürdü, yaz-kış gergin suratlı adamlar bu odadan çıkmazdı. Bazen konuşmalar, sigara dumanıyla boğulmuş, impala arabanın içinde geceyarılarına kadar sürer, öyle gömülürler ki koltuklara arkadan makasları yere değerdi arabanın!

Halim dayının yanından geldiğinde babam, dehşetle "oğlum, Allah kimseyi hasım sahibi yapmasın, oturun kalkın, şükredin babanıza, sizi hasım sahibi yapmadım!"...

Günlerce suskun oturan adamları emirleri armağan gibi alırdı, armağanlar çifter çifter şarjöre sürülürdü. Hasımları köyde kilitli, Halim dayılar şehirde, onlar şehre giremiyor. Mapus damına toptancı dükkanıyla anlaşılmış, kasa kasa yiyecekler taşınırdı!

Belleri silah, bıçak, cepleri dinamit dolu, kaç kuşaktır gelen bu emanette, birbirlerini kökünden kazımaya yemin etmişler. Tüm aile, gizli bir şebeke. Kadınları dahi hiç çekinmeden kapı önünde silahları yağlardı. Kaçakçılığı meslek edinmişlerdi, bu yüzden tek söz çıkmazdı ağızlarından. Çiftle, çubukla, bahçeyle uğraşmazlar, kalın onluk çivilerle kapatılmış pencereler. Kimse tek başına sokağa çıkamaz. Bilinmez kahvelerde oturulmaz, kadınları habersiz oraya-buraya gidemez, çocukların okuyacağı okulda tüm talebeler incelenir, erkek çocuklar izinsiz sokağa çıkamaz, oturma, kalkma, adam tutma, adam vurdurtma, sanatları, teknolojileri akılalmaz zekilikler, kurnazlıklarla doldurulmuş, yüzyıl anlatsak, bitiremeyiz.

Birgün jandarma komutanı, diğer gün bilmem hangi vali yardımcısı beyle hiç konuşulmadan suskun suskun saatlerce oturulur, zaman erimiş kurşun gibi akıverir gözbebeklerine. Bu suskunluğun tadına doyulmaz, sabırdan geçirilmiş zehirli bir içki gibi uzun öğle vakitleri. Kan lekeleri işte bununla silinir. Suskunca yere bakmaktan paslanmış kazmalar gibi suratlar, tesbih çevirmekten parmakları kızgınlaştırıp elektrikleyen, baltalaşmış iri, kıllı kollar. Ve yanlarında ağaç gibi sert ve uzun çocuklar. Kapıların arkasında dahi hazır bekleyen yetmişlik ihtiyarlara kadar adamlar, bu büyük zaman boşluğunu dolduran kara diken bakışlı adamlar... Ve her an savaş sıcakmış, teyakkuz hali. Halim dayı, suskun geçen üç-dört saatten sonra birden delilenir: "Nedir gardaşum, hep gardaş değil miyiz, nedur gardaşüm!"... Bu, onun adamlarının beyninde zonklayan büyük hayat görüşüydü, büyük laf edilmişti! Başlar ağır ve gururla "doğrusun, çok doğrusun" gibi tasdikle sallanır!

Halim dayının gelinleri de milletin dilinde, bir gelin almasın, kırkbinkez soyu, sopu araştırılır, gelin alınmaz, demir kafesli kadavraya benzeyen evlere tıkılır. Sonra, bilekleri kalın bileziklerle doldurulur, şıngırtısı komşuları tutar. Kalın eşarplara sardırılır, namı yedi köyü dolanır. Altı gardiyan gibi, altı sığır suratlı kaynana ortasına alıp sokağa çıkartılır. O kuyumcu senin, bu toptancı mağaza benim, yani, o cezaevinden bu cezaevine götürülen, ellerine kelepçe vurulmuş bir güvercin gibi.. Bizim memlekette gelinlerin mürüvveti böyle olur, muradı böyle alınır. Gelin kız, başçavuş suratlı kadınların talimatlarına boğulup, kurşun sıksan girmez yataklar-yorganlar, odalar içinde bir ömür zindan hayatı yaşar. Ve sayesinde kardeşleri, ailesi iş, güç, dükkan sahibi olur, doyurulur...

Halim dayıdan kimse gelin almasın, o kız gelin gitmez sanki, o fukara aileye karargah komutanı tayin edilir. Entarisinin içinden kollarını açar, ona kimse karışmaz, eşarbının önünden ve arkasından saçlarını açar, ona kimse karışmaz. Tüm sülalenin kadınlarını peşine takar, o hamam senin, bu terzi benim, giydirir, yedirir. Kayınbiraderler bu kaçakçı ailede ayak işlerine koşturur, işte hayatları kurtulur. Halim dayıdan kız alan aile, bu tehlikeli ve çok gururlu nişanı bir ömür soylu general madalyası gibi göğsüne takar. Düğünde, dernekte, onlar da bu tehlikeli yılanın bir ucuymuş gibi, sert önemli, adamlar gibi gösterilir, "şu adam var ya Halim'in dünürü..." Daha büyük bahtiyarlık yoktur, yer, gök onundur artık. Halim dayının damadları basit memur, ya da su bitkisi gibi zavallı, sümük suratlı, kırıtık adamlar olur. Kazara geline el kaldırmasın, eğlencelik ramazan davulları gibi ahalinin orta yerinde dövülür, pestili çıkartılır!

Halim dayının gelinleri, kızları, onun zenginliğini, saltanatını göstermenin vitrini gibiydi, son model dikiş makinesi, son marka saç kurutma makinesi, en yeni buzdolaplarını, hamallar, hergün onların evine taşırdı, halılar üçer kat serilir, fazlası, rulo-rulo odanın duvarlarına dizilir! Kadınları büyük mağazalarla ev arasında, erkekleri kahveyle ev arasında, iki ranza arasında yaşayan bir eski zaman sultanı, bir küçük beylik gibiydi!..

Sonra bir duyduk, hasımları, yerlerini-yurtlarını satıp, Almanya'ya yerleşmiş, bir sevinç, bir bayram, yer gök inledi. Sonra bir duyduk 12 Eylül'de kaçakçılık işini yürütememiş, sıkıyönetimle başı belaya girmiş, bir duyduk, çocukları aileleri bölüp İstanbul'a taşınmış, Halim dayı, kumara başlamış, pavyon alemine dalmış...

Babam fikrini çoktan değiştirdi:"Oğlum, bu dünyada hasımsız kalmayacaksın."

Bundan on yıl önce, Sis yaylasına çıkıyoruz, Trabzon'dan eski bir arkadaşla. Dönüşte ormanın içinden Tommiks'teki "konyakçı" gibi, bir elinde silah, bir elinde büyük rakı şişesi yaşlı bir ihtiyar önümüzü kesti. İnin uşaklar! Korkuyla indik... Ormanın içini gösterip: "Görüy misiniz habu güzelliği!".. Tedirginlikle, suyuna giderek: "Göriyrik dayi!"..

"Habu güzelliğe bir kurşun atılmaz mi?", "atilir dayi", Şarjörü boşalttı, ses, kayalara üç dört kez gitti, geldi, durum ciddi, korkudan ne yapacağımızı şaşırdık..

"Habu güzelliğe içilmez mi uşaklar!", "içilir dayi!", Rakı şişesini bize uzattı, hatırına bir fırt çekelim, bari.. Allah'tan şişe boş, içimizde bir sevinç... "Şişe boş dayı!", "Siz habüle durun ben getiriyim.." deyip, ormanın karanlığı içinde kayboldu.. Hızla arabaya binip, gaza bastık.. Arkadaşım, tanıdın mı dayıyı", dedi, "tanımadım".. "Halim dayı bu, bir düşün, Kara Halim.."

Arabanın arka camından Halim dayının girip kaybolduğu ormana doğru bir daha baktım. Kocaman mavi bir duman çoktan boğmuştu ormanı. O ilk gençlik yıllarımda Güller halamla ormanda, atamadığım o kurşun, şimdi uzakta, gürgenin dalı gibi delip geçiverdi.

nihatg@leman.com.tr. NİHAT GENÇ

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

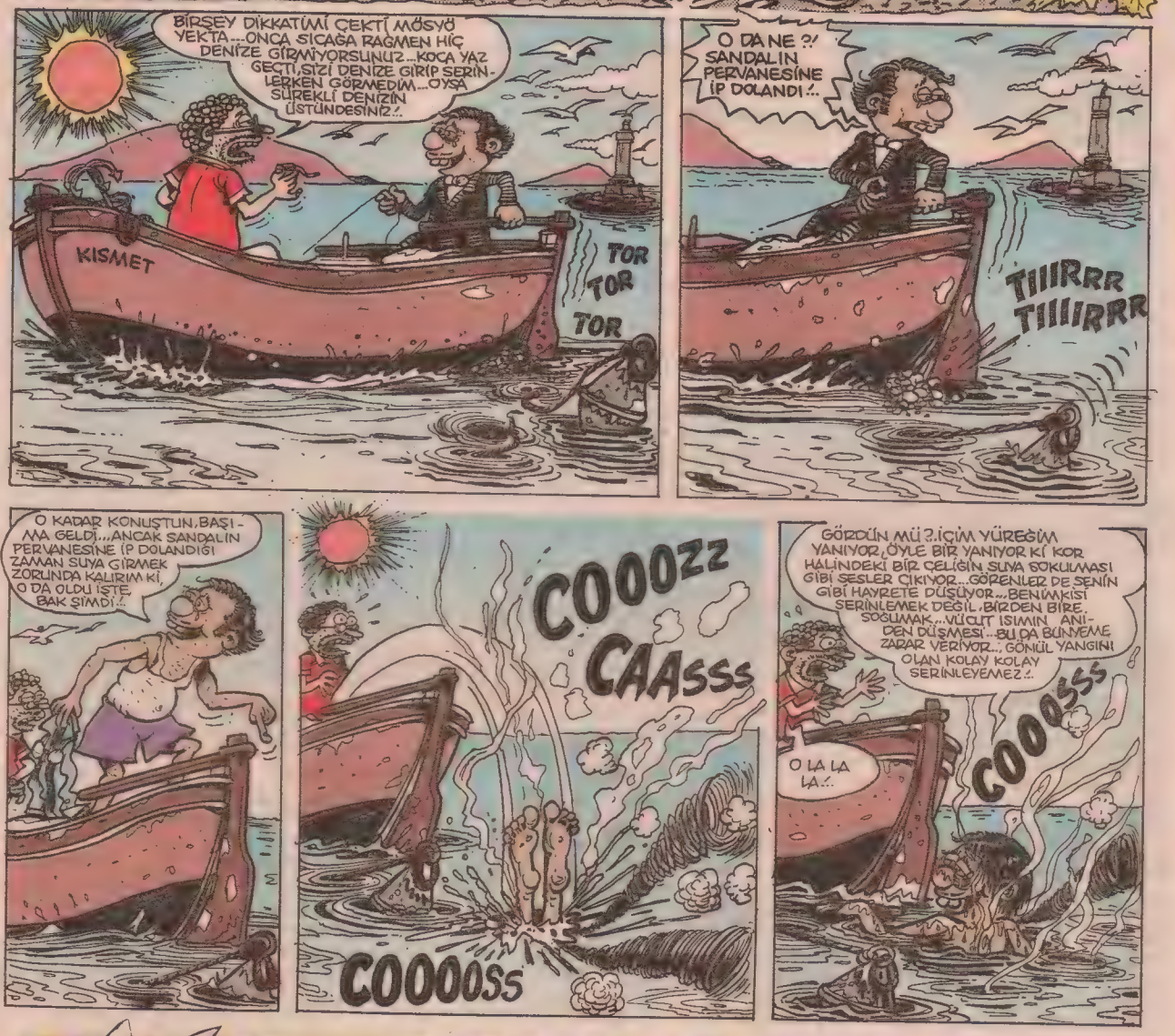

2 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/36 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

KALBİMİZE MENDİL SAPLIYORLAR..

Bir ülke düşünün.. 3 yaşından başlıyarak dört, beş, altı yaşlarında onbinlerce çocuk sokaklarda, caddelerde gece gündüz, mendil, ciklet satıyor.. Arabayla yolculuk eden herkes her kavşakta, her trafik ışığında her durduğunda bunlarla burun buruna geliyor.. Kentin caddelerinde sokaklarında yürüyen her yurdum insanı bu çocuklarla bacak hizasında temas ediyor.. Devletimiz ve Medyamız ise buzdolabı'nda işkence edilen Leyla Alkış'a kadar ne vicdanında, hukukunda ne sayfalarında ne de ekranlarında bunları görmüyor, farketmiyor. Oysa bu çocuklara arabasının camlarından balgamlı tükürüklerini, iğrenç küfürlerini ağızlarında saçanları, fırlatıp gazlıyanları, yüzlerine tokadı basanları, biz çok gördük.. Görmeyen varmı.? Bunlar da münferit vakalar mı?.. Leyla'dan sonra Radikal birkaç gün sokak çocuklarını manşetine taşıdı. Bu arada Leyla'nın babasının apartman ortaklığını, marketini keşfetti. Habercilik yaptılar. Asılsız çıktı.Sabah, "sokak çocuklarının İstanbul'da sergilediği çağdışı, ilkel, utandırıcı görüntüler bir türlü ortadan kaldırılamıyor.." diye yazmış. Çağdışı, ilkel olan asıl utandırıcı olan alttan alta tiksinti duyduğunu hissettiren bu sözcüklerdeki yaklaşımdır. Leyla'yı Tv kanallarına taşımak içinyumruk, yumruğa kapışan Star'la Muhtar'ın Show'unun ekipleri selpaklarını bakkallardan mı satın alıyor? Güzelim pahalı kağıtlara bastıkları, ekranları buladıkları bu kadar ibiş, dangalak, post faşihe öncesi, topçu, popçu, zengin fırlaması, kerhaneci, puşt, gavattan sıra gelmiyordu herhalde mendilci çocuklara... Bu arada bir ailenin fakirlik ve açlık sınırı 500 milyon olmuş.. Bundan da haberiniz var mı?..

Bayır Bucu

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

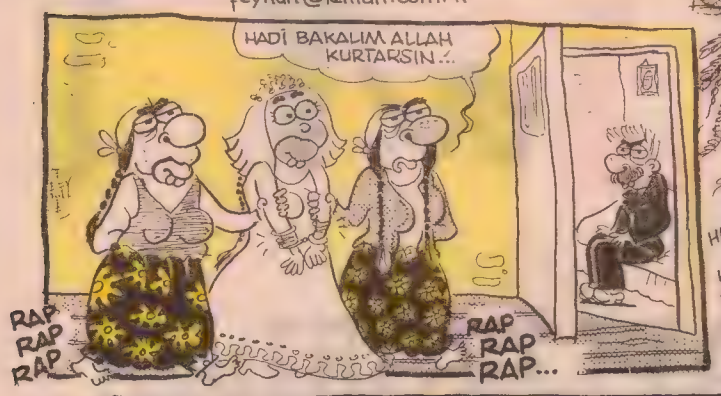

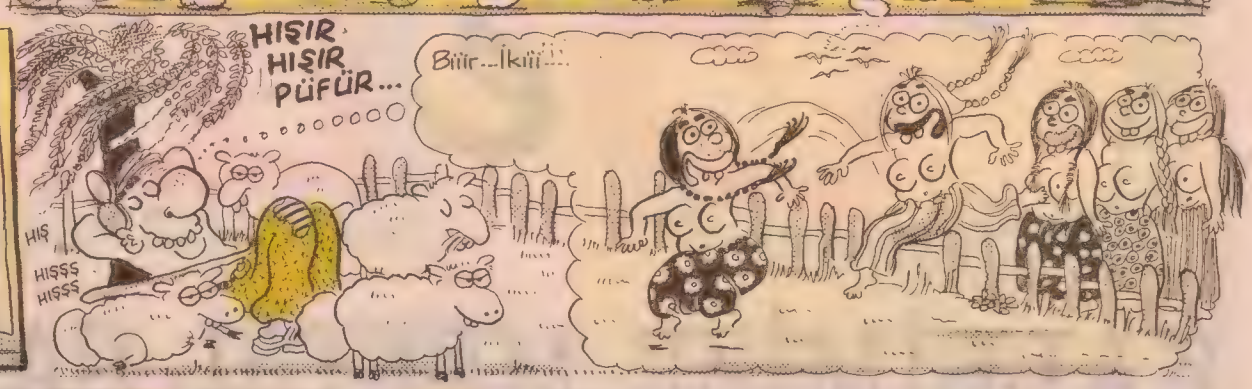

Sevgili Mustafa Acar ... Hediye için çok teşekkürler ... Urfa'ya selamlar...

Küçük Sözlük Fatoş

"ATOM BOMBASI" DEMEK NE DEMEK?

Fatih (12): "Atom bombası bir binayı uçurur. Öyle bir kuvvetli bombaki üç dört binayı uçurur."

Muttalip (9): "Atom bombası bir bombadır."

Erdinç (13): "Patlayan araç demektir."

Neslihan (9): "Atom bombası bomba havaya atılır. El bombası vardır. Dövüş edince bomba atıyorlar."

Hafize (10): "Bir evde atom bombası var."

Burak (9): "Atom enerjisi."

Mehmet (11): "Altından ateş çıkar. Havaya uçar. Bir yerde patlar. Ona atom bombası ona denir."

Cansu (10): "Güçlü bomba."

Talip (7): "Patlamak demek."

Süleyman (9): "El bombası, tüfek, silah, taramalı, bomba, tabanca ve benzeri."

Bayram (10): "Atom Dolması insanı öldürür. Hastaneye kaldırır."

Saime (9): "Bir çok bomba vardır. Bu bombaların biri atom bombasıdır."

Sevilay (12): "Tehlikeli madde."

Hasan (9.5): "Atom bombası bir yere atınca ona atom bombası. Yangın çıkarsa itvaye gelir yangını söndürür."

Ömer (11): "Maryo atom bombasında kargaları, kaplumbağları ve kertenkeleleri öldüren."

Ferhat (10): "Bir şeyin fize atmasına atom denir."

Okan (9.5): "El bombası demek."

Uğur (9): "Atom bombasıyla heryerleri yıkar. Bu çok pis bişey."

Derya (10): "Atılan şeye bomba denir."

Ali (9): "Mesela birisine savaş yapıyorsun. Bir tane atom bombası atıyorsun, O patlıyor. Buna atom bombası diyoruz."

Merve (7): "Havaya fırlatılan bişeydir."

Ertuğrul (10): "Altından ateş çıkan, önü sivri olan şeylere atom bombası diyoruz."

Sumru (9): "Atom bombası besela bom diye patlayınca ona atom bombası denir."

Kezban (12): "Atom bombası havaya füze gibi atılan bir ateştir."

Neşe (10): "Mesela bir televizyona su töküldü. Patladınmı ona atom bombası denir."

Mazlum (9): "Bir kişi düşmanlarsa Bomba ile öldürürüz."

Gökhan (10): "Atom bombası bi yere vılatınca orda patlar. Herkes korkar. Ona atom bombası diyiyoruz."

Kurtuluş (9.5): "Savaşta kullanılan bir cisim. Savaştığın insanlarla insanları öldüren bir varlık. Örneğin: Bir adam bir adamı öldürmek istiyorsa atom bombasını kullanır."

Celal (9): "Askerde askerler atar ona bomba denir."

Kamer (10): "Bomba bir insanı veya hayvanları batlayınca öldürene diyoruz. Bazan bankalarda, dükkanlarda bomba batlıyor."

Yunus (9.5): "Bir arabadır."

Rüveyda (9): "Atom bombası içinde kötü bir mermi olan maddeye atom bombası denir."

Kübra (10): "Özel bomba."

Nurcan (9): "Saatle çalışan şey".

Dilek (9.5): "Atom bombası bir yere bomba atarsak ona Atom bombası diyoruz. O zamanda bomba atmış oluyoruz."

Hülya (12): "Savaşlarda kullanılan yok edici araç."

Grafiler Fatoş

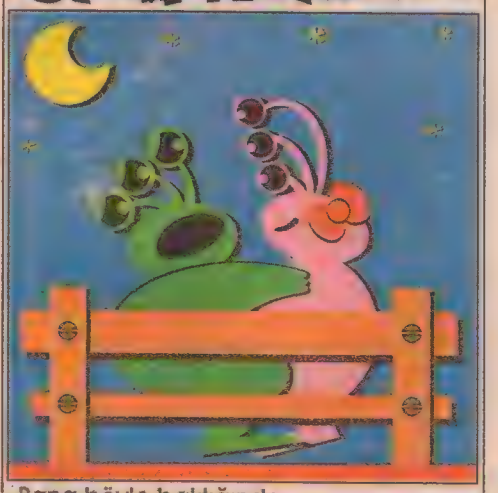

-Bana böyle baktığında içimin yağları eriyor bitanem!.

Gez Mahmut'çuk

Mahmut Tibet

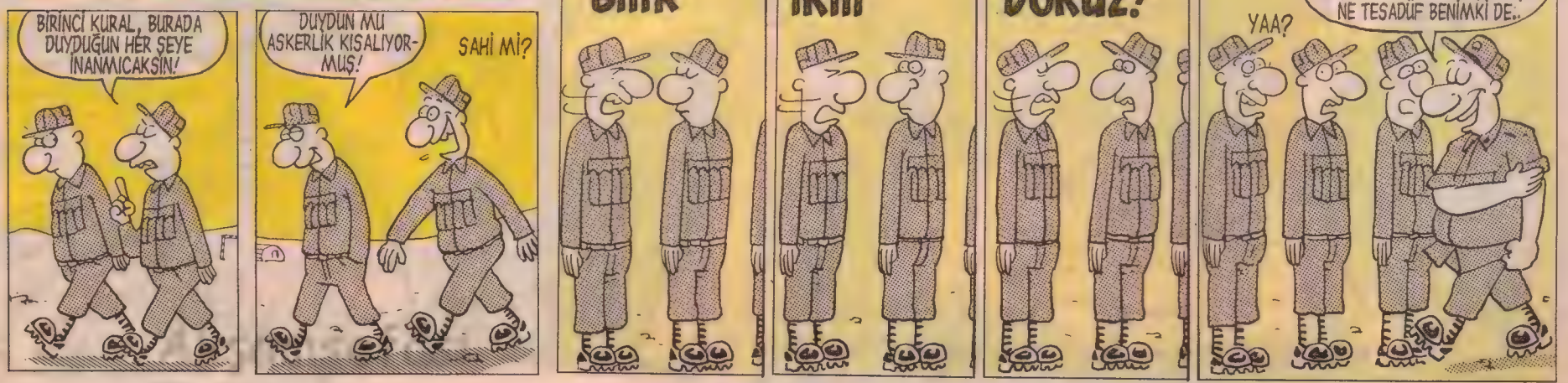

mtibet@leman.com.tr

F Tipi Cezaevlerini şirin gösterme çabalarına bir yenisi daha eklendi.. F Tipi Sivil denetime açılacak...

Ordunun modernizasyonu için açılan milyar dolarlık ihaleleri kapmak için dış ülkelerden gelen üst düzey ziyaretçi trafiği arttı...

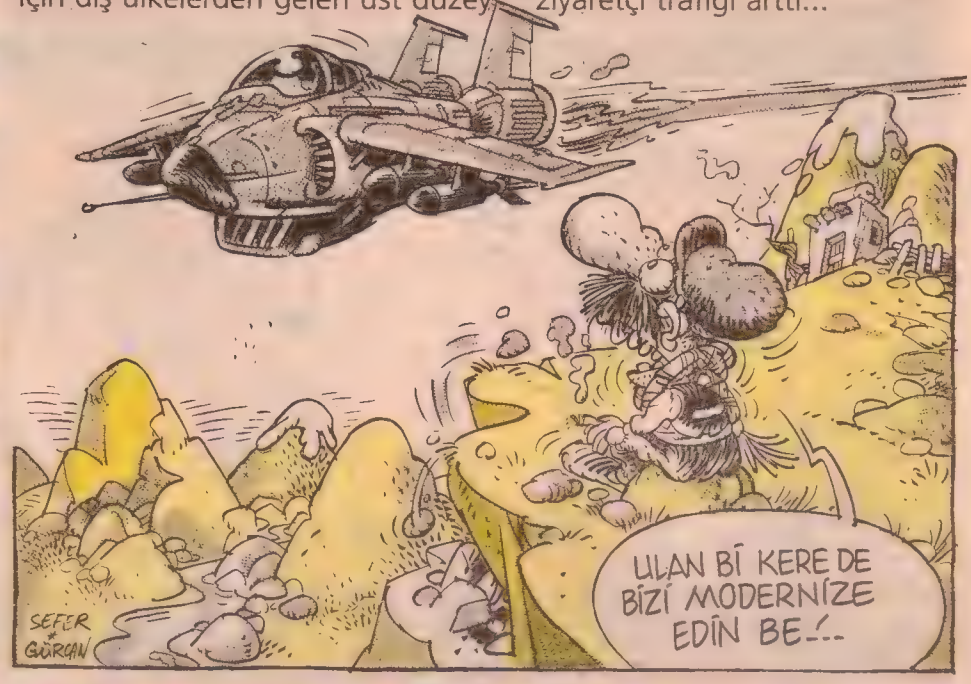

LeMan

Zonguldak Ereğlisi'nde güvenlik güçleri, Kürtçe şarkı söylendiği gerekçesiyle düğün bastı... Çok sayıda kişi dayak yedi, beş kişi gözaltına alındı...

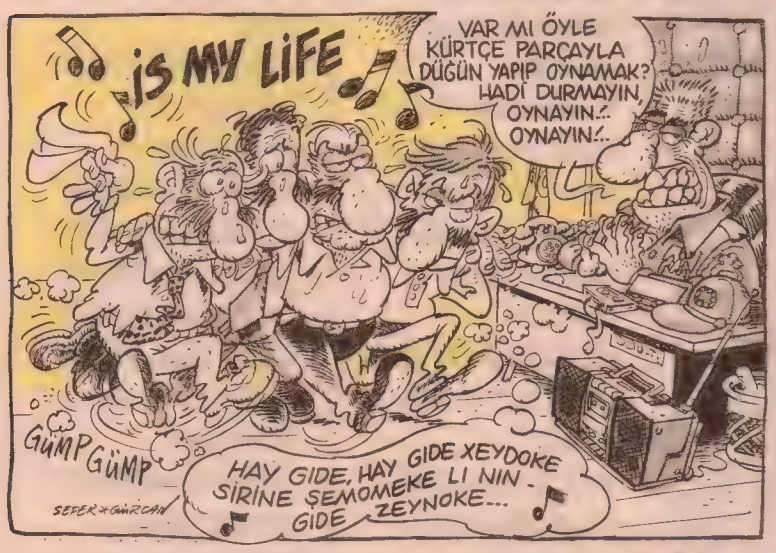

REHA MUHTAR yiğidim reytingim burda yatıyor **İBRAAM TATLISES** hayranlarına ayaklarını koklatan ztar zçar

EKREM INCI **keleşli siirt vali** yardımcısı tebeş **SÜREN-FAT-TERİM-GS YÖNETİCİLERİ** aslan küfrettiği yerden belli olur

SABAH sokak çocuklarına sokak pisliği gibi bakan gazete **DEMİREL** yandık o şimdi başhakem..

Okul, cami, kreş gibi yerlere kurulan ve halkın sağlığı üzerinde olumsuz etkileri olan baz istasyonlarına karşı tepkiler büyüyor.. Yürüyüşler yapılıyor, imza kampanyaları düzenleniyor...

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Polemiksiz Türkiye asidi kaçmış kolaya benzer!

*** A.Necdet Sezer-Bülent Ecevit:** Ecevit, ilk fırsatta Sezer'in yetkilerini sıkacak... Bununla da kalmayıp Sezer'in sesinin de kısılması için Tubitak'tan uzman görüşü isteyecek.. Ayrıca Cumhurbaşkanı'nın Köşk'ü terkedip Çinçin Bağları'nda iki göz bir eve taşınması için Meclis olağanüstü toplanacak... Kargaşayı fırsat bilen Bahçeli, başkentin yeniden Söğüt olması için uğraş verecek... Sezer, resmi polemiği başlatan kararname krizini çözmek için Fethullah Gülen'i Diyanet İşleri'ne muhasebeci memur olarak alacak... Böylece Ecevit, gönül dostu Fethullah Hoca işten atılmasın diye kararnameyi geri çekecek... Ortam tam yumuşadı sanılırken, Sezer'in haftalık olağan görüşme sırasında Başbakan'ın tiklerini sayıp tutanağa geçirmesi üzerine araları yine bozulacak... Ecevitler, bir süre Demirel'in Güniz Sokak'taki evine çekilip kafa dinleyecek, nostalji yaşayacak... Rahşan Ecevit'le Nazmiye Demirel'in zapping yüzünden kavga etmeleri üzerine Güniz Sokak'tan da ayrılacak olan Ecevit, başbakanlıktan istifa edecek ve Kuzey Kıbrıs'ta mavi güvercin üreten bir çiftlik açacak... Sezer ise tasarruf alışkanlığını sürdürecek, Anayasa'yı kaldırıp yerine Ablayasa'yı getirecek...

*** İbrahim Tatlıses - Reha Muhtar:** İbrahim Tatlıses, tehdit olayını abartacak ve "Yıkılsın Stüdyolar" adlı bir şarkı yapacak:

"Bozduysanız kadınımla aramı
Reyting uğruna kanattıysanız yaramı
Çıkar ortaya uzuv, ak mı kara mı
Kırılsın çeneler, yıkılsın stüdyolar!

40 yiğenim, 600 çalışanım var benim
Global ortamda sıkı şanım var benim
İbo yıkılmaz, dokuz canım var benim
Kırılsın çeneler, yıkılsın stüdyolar!

İbo, bu şarkıya yapacağı klipte, Reha Muhtar'ın bir benzerini bulacak ve imitasyon Reha'yı Atina sokaklarında amansızca dövecek... Klibin finalinde imitasyon Reha, Yunan vatandaşlığına geçecek...

Reha Muhtar, cevap olarak ana haber bülteninde şu konuşmayı yapacak: "Bana bak İbo!.. İbo bana bak!.. Bak bana İbo!.. Sen, İbo, sen, sanatçı olarak, İbo, sen, bir Reha Muhtar gider, İbo, bin Uğur Dündar gelir... Bugün muhtarları karşısına alan, yarın ihtiyar heyetine saldırır, İbo... Yaşlılar bizim gözbebeğimizdir... Beni bugün Türk düşmanı gibi gösteren zihniyet bilsin ki, ölene kadar Türk kalacağım... Acı var mı İbo?.. Dün Reha Muhtar, Atina'dan bildiriyordu, bugün, İbo, Reha Erus, Roma'dan bildiriyor... Bu bir bayrak yarışıdır... İbo, bak... Halkın desteğini kaybedip, yaşlılık günlerini huzurevinde geçirmek istemiyorsan, evinde huzuru sağla... Şimdi, hemen... Derya Tuna'ya ve İdo'ya dön, Asena'yı da Magazin Gastecileri Derneği'ne bağışla!.. Sevgili seyirciler kim saldırgan, kim mazlum, gördünüz... Kim Nuri Alço, Kim Tolga Savacı, gördünüz... Bak, İbo!.. İbo, bak!.. Saldırganlaştıkça gözümüzde küçülüyorsun, Küçük İbo oldun çıktın... İyi dinle İbo... İbo iyi dinle.. İbo topu tut!.. Koş İbo koş!.. Bu son konuşmamdı, İbo, bir daha bu konuya dönmeyeceğim.. Son olarak İbo, İbo son olarak, bi ara öpüşüp barışalım... Patlatırız olayı İbo!.. Şimdi hayvanlar aleminde kısa bir tur..."

*** Fatih Terim - Faruk Süren:** Galatarasay'ın Süper Kupa'yı kazanmasıyla başlayan bu polemik, Terim'in canlı yayında "Neresi süperdi o kupanın kardeşim, seyrettim, küçücük, kültablası gibi bişeydi... UEFA kandırdı Galatasarayımı... Dün sayemde kurultay kazananlar, önümde ceketini ilikleyenler, antrenmandan önce eşofmanlarımı kendi elleriyle ütüleyenler, şimdi şahbaz oldular... Artık susmak yok, İtalya'da herkes durmadan, seri şekilde konuşuyo, ben de susamam artık... Başkan benim ve çocuklarım sayesinde Monaco Prensi'nin sofrasına oturdu, kraliyet ortamlarına girdi... Duydum ki, İspanya Kralı'yla enseye tokat arkadaş olmuşlar... Bütün bunlar nasıl oldu, bi düşünün antikarizmatikler, kalpsizler, sahtebazlar. Ayrıca Mehmet Cansun benim aile dostum değildir, en azından benim dostum değildir, evdeyken sokmam eve ben onu... Bi arayıp "Hayırlı olsun hocam, Floransa dünyasında Allah utandırmasın" demediler... Hakan Şükür'e de işliyolar, öğrendim, genç Faruk'u İtalya'ya yollayıp yollayıp Hakan'la görüştürüyolarmış... Haberci gibi kullandıkları için takıma giremiyo çocuk... Hasan Şaş'ı da Tugay'a fitnelesin diye Glaskow'a göndermek istemişler, delikanlılık yapmış, gitmemiş..." sözlerini sarfetmesiyle iyicene coşacak... Faruk Süren ise "Ne derse desin, yanıt vermeyeceğim.. Ne de olsa eski hocamdır, hocadır, döver de, sever de... Cevap vermeyeceğim... Ama Süper Kupa sanırım koydu biraz.. Yorum yok... Dertli gönüllere giren, işte benim Faruk Süren... Cevap vermem... Konuşsun dursun kent kreatifi.. Kesinlikle yanıt yok" şeklinde cevap vermekten kaçınacak!...

kılservis@leman.com.tr

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

açık büfe

met üst

n'oldu sana böyle?

- **n'oldu sana böyle?**
- ömrüm raydan çıktı!
- **n'oldu sana böyle?**
- zikti bıraktılar her yanımı!
- **n'oldu sana böyle?**
- hayatın altında kaldım!
- **n'oldu sana böyle?**
- güvendiğim dağlara nasuh mahruki çıktı!
- **n'oldu sana böyle?**
- ruhuma çamaşır suyu döktüler!
- **n'oldu sana böyle?**
- yanlış yerlere park yaptım!
- **n'oldu sana böyle?**
- hayatımın anlamını çaldılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- merkeze alındım, doğu'ya sürüldüm!
- **n'oldu sana böyle?**
- kaydımı sildiler hayattan!
- **n'oldu sana böyle?**
- içerden çökerttiler dışımı!
- **n'oldu sana böyle?**
- ömrüme bol geldi bu hayat!
- **n'oldu sana böyle?**
- fikstür hatası oldum!
- **n'oldu sana böyle?**
- aşktan diskalifiye edildim!
- **n'oldu sana böyle?**
- rapunzel'im kel çıktı!
- **n'oldu sana böyle?**
- bir kelimeye rezil oldum!
- **n'oldu sana böyle?**
- hep kısa kibrit çöpünü çektim!
- **n'oldu sana böyle?**
- o'nun yalanlarına kandım
- **n'oldu sana böyle?**
- 'vedalaşmaların ilmini yaptım'!
- **n'oldu sana böyle?**
- motora kuş girdi!
- **n'oldu sana böyle?**
- macera mı istersin, seks mi!
- **n'oldu sana böyle?**
- geldim, gördüm, aldım üçün birini!
- **n'oldu sana böyle?**
- 'sakın çıkma patika yollara'!
- **n'oldu sana böyle?**
- defterim dürüldü, kitaplarımı yaktılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- bir aşk üstüme bastı!
- **n'oldu sana böyle?**
- adilik gol oldu, ömrüme yağdı!
- **n'oldu sana böyle?**
- jokerlerimi çaldılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- canıma ot tıkadılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- üç kızıma üç as çıkardılar!
- **n'oldu sana böyle?**
- 'kendim ettim, kendim buldum' konsepti!
- **n'oldu sana böyle?**
- sınırları yokladım, sınır mınır yokmuş'!
- **n'oldu sana böyle?**
- hayat benden numunelik bu beni çıkardı!
- **n'oldu sana böyle?**
- n'olmuş, makyajım mı akmış!
- **n'oldu sana böyle?**
- şeytan aldı götürdü, satamadan getirdi!
- **n'oldu sana böyle?**
- enimi boyuma uyduramadım!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

AKUPUNKTUR TEDAVİSİ BÖLÜMÜ

SSK HASTANESİNDE BİR DAHA AKUPUNKTUR YAPTIRANIN TA.....

KESİN ULAN SESİNİZİ DİNGİLLER, N'APALIM İMKANLARIMIZ BU KADAR!..

Paranoya

RAHMETLİNİN FOTOĞRAFINI SEN TAŞIR MISIN EVLADIM?..

TAŞIRIM TABİ TEYZECİĞİM!..

ON BEŞ KİLOMETRE İLERDEKİ SÜTLÜCE MEZARLIĞINA GİDİCEZ BİLADER!..

BU MAHKÜMA İDAM CEZASINI NE YAZIK Kİ UYGULAYAMIYORUZ EFENDİM!..

SAVCI

AY KARDEŞ HİÇ SORMA, TAM ÜÇ SAATTİR ELEKTRİKLER KESİK, MUMLA İDARE EDİYORUZ VALLA!..

MAALESEF, KOCANIZ ÖMÜR BOYU SAĞIR KALACAK!..

DOKTOR

HA SİTTİR DÖTÜMÜN DOKTORU... KAPI ARALIĞINDAN HER ŞEYİ DUYDUM!.. HA HAA HAA!..

lombak@leman.com.tr

Teoride&Pratikle

BAHADIR BOYSAL

inthe BODRUM (Hot! Hot! Hoaa!)

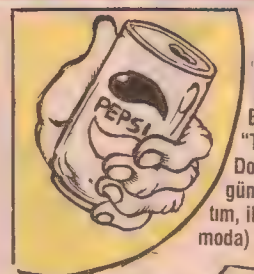

Komünist şirinler altedilmişti... süper kapitalizm coşmuştu.. elimdeki, tükettiğim boş "pepsi" kutusuna ilişti gözüm..RİCKY MARTİN'in resmi vardı üstünde ve ASK FOR MORE! diyordu.. yani, "DAHA FAZLASINI İSTE!" Bundan daha çoşkun bir kapitalist sloğan olurmuydu? "Türkbükü"ünden denize daldım.. az ötede sosyetik plaj Downtown var, daracık sosyetik iskele de dipdipe götgöde güneşlenmek çok moda tam önünde çıktım.. Kulak kabartım, iki "playboy, öteki Türkiye" hakkında geyik yapıyor (son moda) Anadolu da kişi başına düşen milli gelir üzerine...

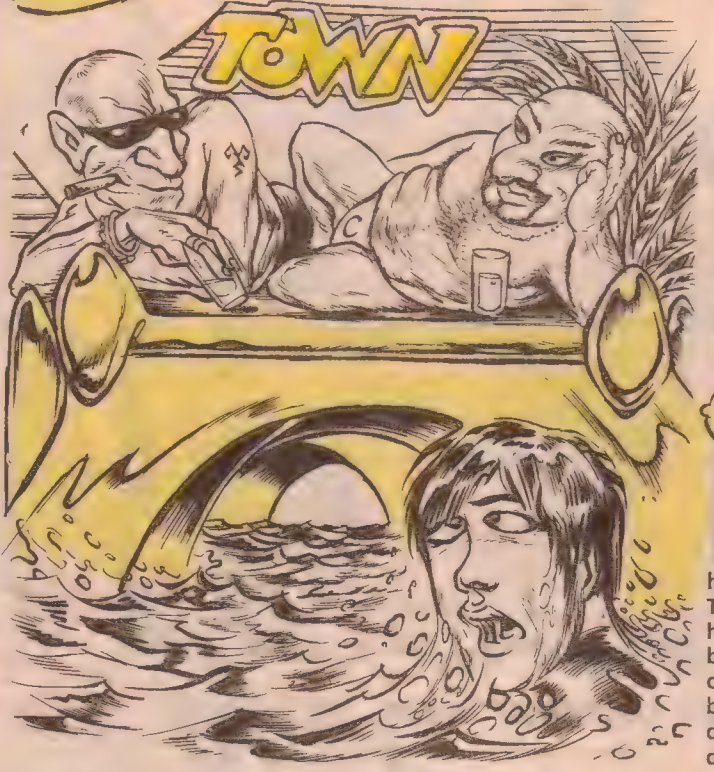

Bayılıp tekrar dalıyorum.. Biraz sonra aynı yerden bi daha çıkıyorum... Bu sefer muhabbet "beriki Türkiye"ye kayıvermiş... İbrahim Tatlıses - Asena muhabbeti yapıyorlar... Kaçıyorum halk plajında güneşleniyorum... Sanal Simge'ye benzer fırlama bi İngiliz kız o kadar bunalmış sıcaktan, gitmiş kenardaki büfeden dev bir buz kalıbı alıvermiş, üstsüz memelerine bastırarak sahile dönüyor, yanındaki kankasına, "regl" olduğu için denize giremediğinden sitem ediyor...

Bodrum Kalesi'ni turlarken, Bodrum'da yıllarca otel işletmiş bir tanıdığımız anlattı, turistlerin çoğu otelde balkona çıkarlarmış... karşı evlerden şikayet gelince , Almanya'ya, turistleri getiren seyahat Acentasına telefon açmış... Tur operatörü " Aman sakın, engelleme gözünü seveyim, onlar çırılçıplak balkona çıkıyorlarsa, orayı artık kendi evleri gibi görüyorlar demektir bu, rahatlarını bozmayın daha çok para demektir" diye ikna etmiş...

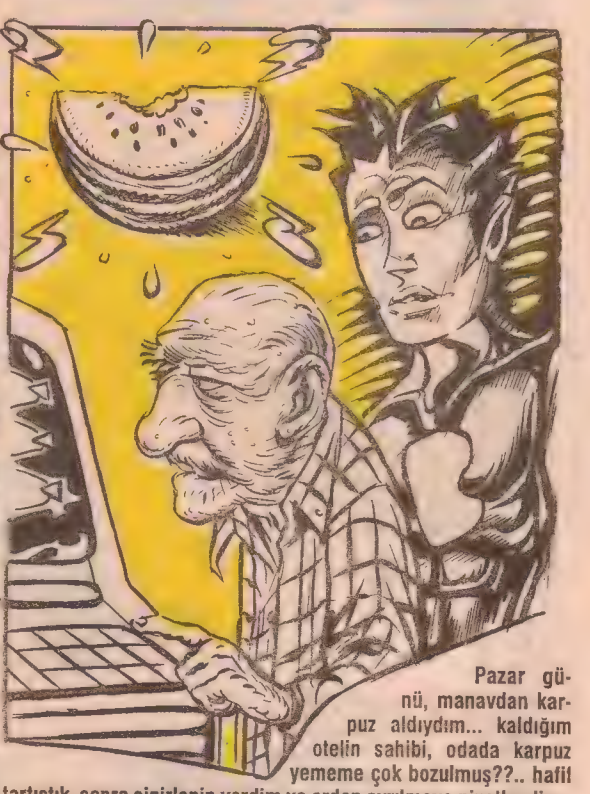

Pazar günü, manavdan karpuz aldıydım... kaldığım otelin sahibi, odada karpuz yememe çok bozulmuş??.. hafif tartıştık, sonra sinirlenip verdim ve ordan ayrılmaya niyetlendim.. Otele vericem parayı çekmek için şehirdeki bi bankamatiğe gittim, çok yaşlı bi amca para çekmeye çalışıyordu yardım ettim... Hissesenedi alıyormuş.. Şak diye 600 milyon aldı bankamatikten "berhudar olasın" dedi... Çıkarkende "Viva Espanyola" demezmi inceden!!! (wallaha) İspanyol Turistleri ağırlayan bi otelin sahibiymiş... Sonra civarda bi kebapçıya girdim beri tarafta Diyarbakırlılar bi Çin lokantası açmış... Bodrum... Bodrum...

bahadirboysal@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

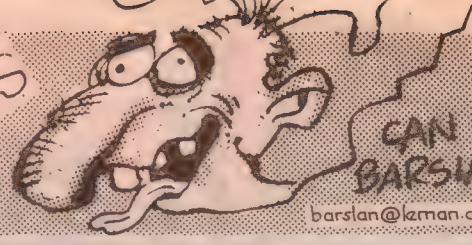

CAN BARSLAN
barslan@keman.com.tr

BAHTSIZ ADAM -2

VIVIZZZZ

HNNNNNiiii

Bitti...Öyküyü gördünüz... Daha doğrusu gören gördü,görmeyen görmedi...Görmeyenler için yardımcı olalım... Uzaylılar indi, en öndeki adamı galaksideki örnek türlerden biri olarak aldı götürdü...Bahtsız adam...Amaaa..: Kalabalık arasında bir başka adam daha var ki ona dikkat... Acaba asıl bahtsız kim? Kaçırılan adam mı? Yoksa uzaylılar geldiği anda yanında video kamerası olan bu adam mı?.. İşte orda sağdan sekizinci...

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

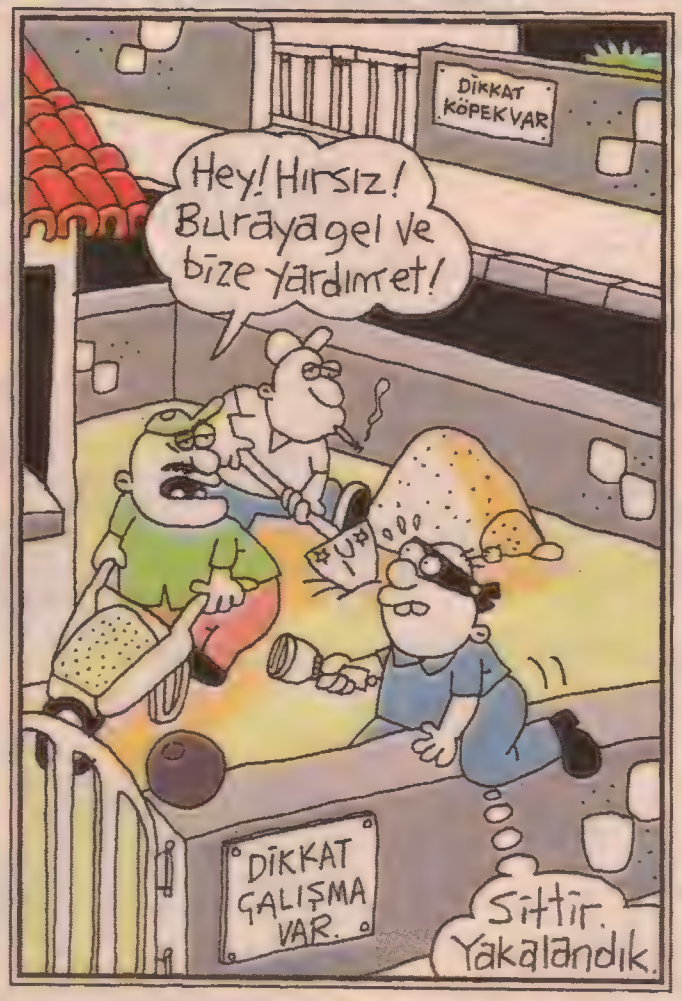

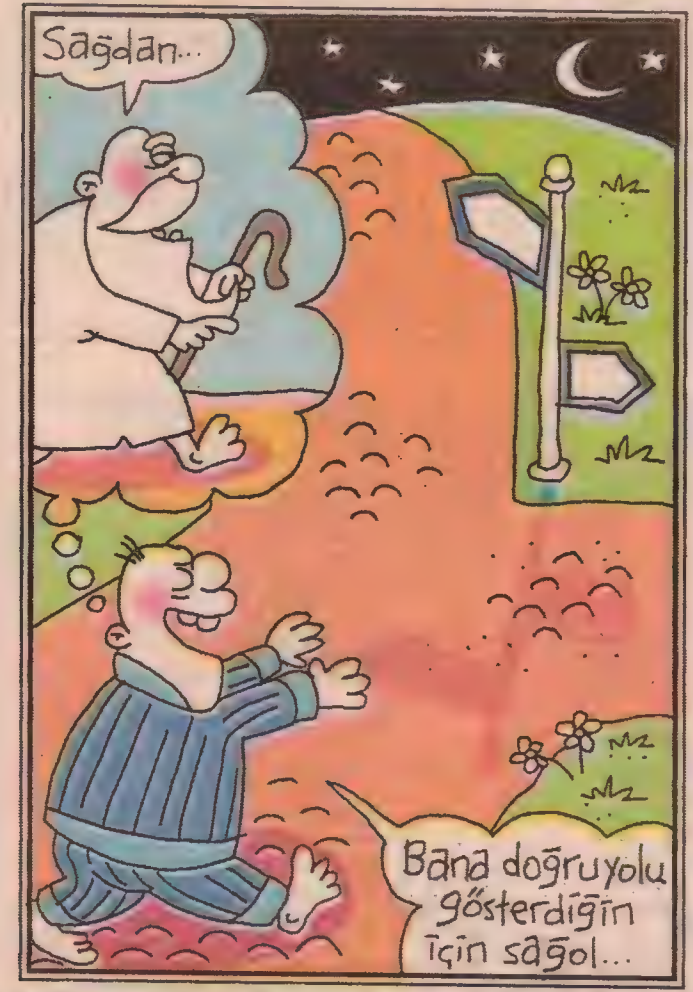

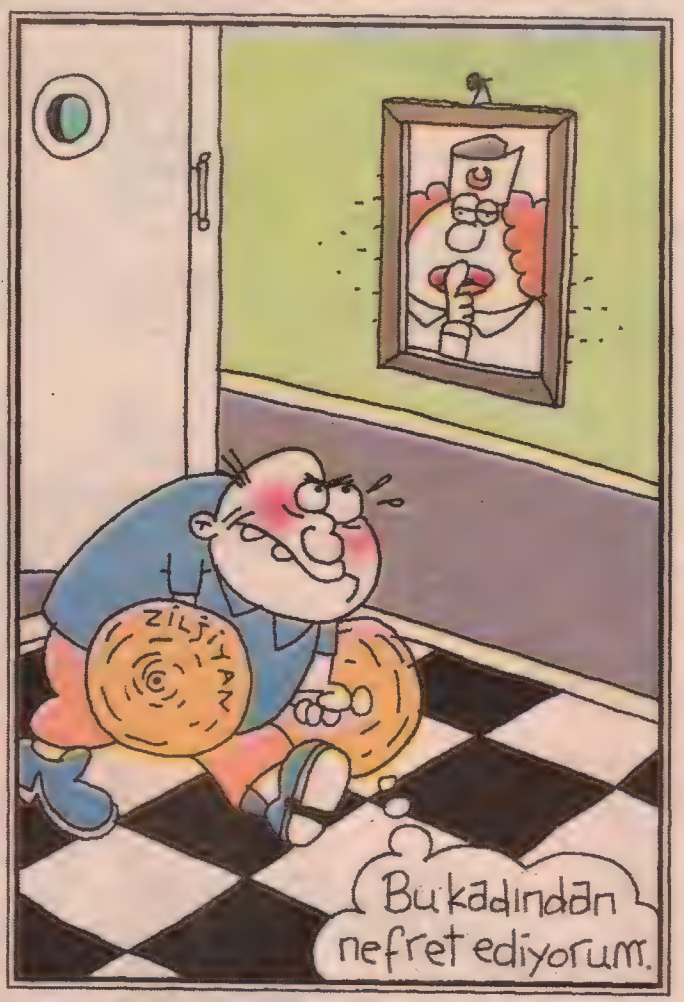

Bu dünyayı değil, ben sadece arkadaşlarımı sevdim...

Bu güneş, bu toprak, bu yeryüzü hep arkadaşlarımdan sonra geldi...

Benim için bu dünyanın tek anlamı onlarla birlikte yola çıkabilmekti...

Yanımdaydılar...Ben olduğum için vardılar, onlar olduğu için ben vardım...

Yanan gözlerimizle birbirimizi sonsuz bir sevgiyle seyreder, aldığımız her nefesin bu dostluğun büyüsünü biraz daha derinleştirmesini isterdik...

Çünkü biz yola çıkarken partizanlar gibiydik...

Birbirimizin varlığını ruhumuzun en derindeki gerçeğiyle hissederken bakışlarımız sadece düşmanın üzerindeydi...

Bazen öyle çoğalırdı ki yol arkadaşlarıma duyduğum sevgi, üzerine doğru yürüdüğüm düşmana gizli bir minnet duyardım bizi biraraya getirdiği için.

Denizler ve nehirler tertemizdi o zaman...

Ve zihnimiz çok açık, çok berraktı...

Ne kadar çok kirlensek o kadar çabuk arınıp temizlenirdik... Bizi bir gündoğumunda nehirde yıkanırken görenler mutlaka aşkla vurulurdu o cesur saflığımıza...

Bizi bir günbatımında, bağlılığımızdan mağrur ve soylu hep bir ağızdan türkü söylerken görenler, yeryüzüne değil, gittiğimiz yola vurulurdu ençok...

Ne kadar yorgun olursak olalım, bir dokunuş, hayranlık dolu bir gülümseyiş, birimizin ışıltılı bir sözcüğü yeterdi yola çıktığımız ilk günkü kadar coşkulu ve atılgan olmamıza...

Çünkü biz yola çıkarken, hep partizanlar gibiydik.

Bu yüzden, savaşırken arkama, sağıma soluma değil, hep düşmana bakardım ben...

Bilirdim ki düşersem yanımda yoldaşlarım vardı...Onlara güvenir, gözümü budaktan sakınmazdım... Bilirdim ki düşersem beni mutlaka yerden kaldırır,ezip geçmezlerdi...

Eğer, kader bu ya; ölmüşsem kurşun ve nefret yağmuru altında olsa bile ve hertürlü tehlikeyi göze alarak cesedimi düşmana asla teslim edip gitmezlerdi...

Kalbimin üzerindeki birkaç resmi, cebimdeki birkaç kuruşu, kolumdaki hatıra saati ve gözlerimin üzerinde kederle uçuşan anılarımı üzerimden özenle çıkarıp, yıkandığımız ve içtiğimiz sular gibi temiz ve berrak bir zarfın içine koyup, beni o an ençok bekleyen, beni o an ençok hakeden insana gönderirlerdi...

Ve vurulup öldüğümü düşman duyup bilmesin, diye cesedimi gizlice çok arkalara, sadece kendilerinin bildiği korunaklı ve gizli bir yere gömerlerdi..

Ve ben o an bilirdim ki beni gömen bu insanlar o güne dek hiçbir zaman kendilerine başkalarının ıstırabından mutluluk payı çıkartmamışlardır...

Ve o an bilirdim ki bu insanlar o güne dek inanmadıkları birşeye hiçbir zaman inanmış gibi gözükmemişlerdir...

Bilirdim ki bu insanlar, bu yol arkadaşlarım moda olan sözlere, düşüncelere değil; en derinde yatan

Çıkt

gerçekleri ne
Çünkü bir
birbirimize
di...Yeryüzü
inanırdık...

Ve bu uzu
ğu yolda biz
şey düşman
duğumuz o
mek bazen i
mana karşı
mez bazen..

Evet, çok
Böyle zam
olur...Çünkü
azaldıkça se
kar mı,korka

Yazın uza
turistler, bu
le kimsesiz
başlarlar on
bitip ülkeleri
köpeklere du
lerinden gel
tatil köyünd
bağlayıp çe
köpekler, hat
rin arkalarınd

İşte benim
miş köpekle
acıyla uluma

Bazısı erk
dan...

Ben geç
ler gibi gece
ma, gittiğimi

Gelirler di
yarlar sandı
şırdım...Şaş
likte savaşıy

Ama artık
Yıkandığım
musluklarda
artık tek gan
gi değildi...G
tü.Paraya, g
yola değil bu
çici yeryüzü

Ve artık o
ca da bizi bi

Artık yorg
yülü dokunu
lerimiz , o ış

Olsa bile
büyük olmuy

Artık ne y

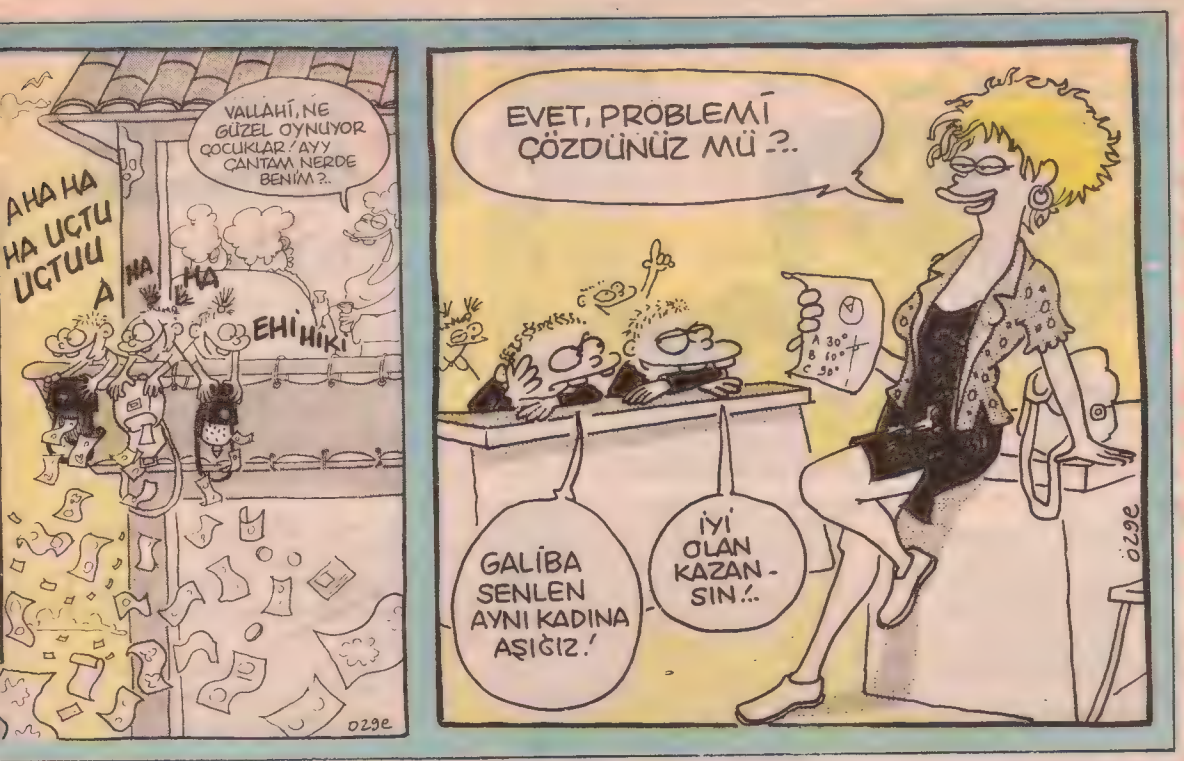

ımız Yol, Kalbimdeki Resimler
e Kolumdaki Hatıra Saat...

ona inanıp, ona bağlanmışlardır.
rtizandık biz...Ve tek ganimetimiz
ğumuz o eksilmeyen sevgimiz-
ğil, en çok birlikte çıktığımız yola

binlerce tuzağın ve engelin oldu-
ur ve kendimizle barışık yapan tek
rku salmaktan çok birbirimizi duy-
ılıksız sevgiydi... Ama çok sev-
ın gözünü alır ve birlikte aynı düş-
aştığı insanların değiştiğini göre-

mek bazen insanın gözünü alır...
rda sevmek en büyük tuzak
kte yola çıktığın insanın sevgisi
sevgin kimsesiz kalır...Sevgi kor-
msesiz sevgi korkar...
imlerden sıcak kıyılarımıza gelen
dığın ve tatilde olmanın rehavetiy-
k köpeklerine yakınlık duyarlar ve
esleyip şımartmaya, ama tatilleri
lönme zamanları geldiklerinde bu
kları sevgi de biter...Köpekler peş-
in diye bir akşam vakti kaldıkları
rmanın ağaçlarına tasmalarından
iderler ülkelerine...Ağaçlara bağlı
rca, aylarca ağlayıp durur gidenle-

n kimsesiz sevgi budur: Terkedil-
aranlık bir ormanda sabahlara dek
r...
bazısı geç uyanır bu sevgi tuzağın-

edım...Ağaçlara bağlanmış köpek-
boyu arkadaşlarımı çağırdım yanı-
re, yolumuza, verdiğimiz sözlere..
ekledim, gelmediler; sesimi du-
uymadılar, ve ben ençok buna şa-
n, çünkü hala yanyanaydık... Bir-
uk...
er partizan değildik...
denizler, arındığımız nehirler ve
kan sular artık temiz değildi... Ve
timiz birbirimize duyduğumuz sev-
met kendi anlamına geri dönmüş-
, mülkiyete...Artık kimse gittiğimiz
ırlı zamana, bu sınırlı ve gelip ge-
bağlanmaya başlanmıştı...
nimet sevgimizden ayrılmış, ayrılın-
mizden koparmıştı...
uklarımızı bir anda gideren, o bü-
ımız, o hayranlık dolu gülümseyiş-
sözcüklerimiz yoktu...
himetin cazibesinden hiçbir zaman
du...
an gözlerimizle birbirimize sonsuz

bir sevgiyle, ne de gizli bir minnet ve o sarsılmaz öfkeyle düşmana bakıyorduk...

Ve artık biz önümüzdeki düşmana değil, birbirimize bakmaya başlamıştık..

Düşmana duyduğumuz öfke, yerini birbirimize duyduğumuz korkuya ve güvensizliğe bırakmıştı...Bu korku ve güvensizlik yüzünden giderek kendimizden kopuyor, kim olduğumuzu ve niye birarada olduğumuzu bile giderek unutuyorduk...

Asıl çözülme ne için ve kimler adına savaştığımızı yeniden düşündüğümüz zaman ortaya çıkmıştı...

İşte bunu düşündüğüm zaman korkmaya başlamıştım savaşırken düşüp ölmekten...

Kalbimin üzerindeki resimlerden, cebimdeki birkaç kuruştan, kolumdaki hatıra saatten, gözlerimin üzerinde kederle titreşen ve küçük bir dalgınlıkla kirletilmeye her an müsait olan anılarımdan...

Çünkü ben ölünce onların bir zamanlar yıkandığımız sular gibi temiz ve berrak bir zarfa konup; beni o an en çok hakeden insana gönderileceğinden emin değildim artık...

Emin değildim artık ölünce cesedimin düşmandan uzakta, gizli, eziyet verilmeyecek bir yerde gömüleceğinden...

Kimseden emin değildim...Kendimden bile...

Çünkü artık biz partizan değildik...

Sevgilerimizi terdekilen zavallı köpekler gibi karanlık ormanlardaki ağaçlara bağlayıp kendi ıssızlığımıza kaçmıştık... Sevgilerimizden kaçınca içimizdeki ganimet arzusu başıboş kalmıştı...

Ganimet arzusu büyüdükçe ve ne için savaştığımız unuttukça en büyük korkumuz birbirimizin yanında ölmekti artık...

Ganimet büyüdükçe en büyük korkumuz kendimizden bile uzakta, kimsesiz ölmekti artık...

Çünkü biliyordum ki artık yanımda, birlikte savaştığım insan partizan değil, bir paralı askerdi...

Eğer onun yanında düşüp ölecek olursam, belki de ki kalbimdeki resimler yırtılıp atılacaktı. Cebimdeki paralar fırsat bu fırsat denip paylaşılacaktı.

Kolumdaki hatıra kol saati kapanın elinde kalacak, benden geriye anlamlı hiçbirşey kalmasın diye anılarım acımasızca kirletilecekti...

Ve hepsinden acısı düşmanın öfkesini biraz olsun kırmak, biraz olsun zaman kazanmak için cesedimi savaş meydanının ortasında hertürlü alçaklığa karşı korunaksız, öylece bırakıp geri çekilecekti...

Yol arkadaşlarım bana yapmazdı bunu... Bunu ancak lejyonerler, yani paralı askerler yaparlardı... Paralı askerler sevgiye, dostluğa, gidilen yola değil, sadece ve sadece ganimete bağlanırlardı... Ganimet büyüdükçe duygular ölür ve acımasız olmaya başlarlardı.. Paralı askerler bu yüzden gözlerini düşmandan çok birlikte dövüştükleri insanların kalbindekine, kolundakine, cebindekine, anılarına göz dikerlerdi... Yanyana dövüştükleri arkadaşlarının cesedini düşmana bırakıp kaçarlardı...

Kimbilir belki de bu yüzden ne kadar iyi beslenselerde hep yorgun ve halsizdiler..

Ne kadar güçlü ve herşeyin farkında oldukları iddia etseler de hertürlü bakteri gelip onların kanlarını bulurdu...

Korkak, telaşlı, kuşku dolu oldukları için zihinleri hep bulanıktı...Bu bulanıklığı hazza çevirdikleri sansalar da, korku ve kuşku yüzünden anlayamadıkları herşey cansıkıntısı olarak geri dönerdi onlara...Bu cansıkıntısı kaskatı ve zavallı bir puta çevirirdi onları...Coşkuyu, neşeyi, canlılığı kendi içlerinde değil, artık hep dışarda aramak zorundaydılar, bu yüzden yalnız kalmaktan delice korkarlardı...

Kendilerini ve hayatın anlamını birtürlü çözümleyemedikleri ve hayatları ya da varoluşun anlamı üzerine söylenen tek bir gerçeğe bile tahammülleri olmadığı için karşılarındakini asla dinlemez, durmadan konuşurlardı...

Paralı askerlerin en derinlerinde ne sakladıklarını bilemezdiniz...Çünkü onlar inanmadıkları şeylere sonuna dek inanıyormuş görünürlerdi...Ne sözleri düşündüklerine, ne düşündükleri en derinlerinde sakladıkları gerçeklerine uyardı...

Oysa biz yola birer partizan olarak çıkmıştık...

Bu dünyanın tek anlamı birlikte yola çıkmaktı...

Bazen öyle çoğalırdı ki birbirimize duyduğumuz sevgi, bakışlarımızı diktiğimiz düşmana gizli bir minnet duyardık bizi biraraya getirdiği için...

Bizi bir gündoğumunda nehirde yıkanırken görenler mutlaka aşkla vururlardı o cesuf saflığımıza.

Bizi bir günbatımında bağlılığımızdan mağrur ve soylu hep bir ağızdan şarkılar ve türküler söylerken görenler yeryüzüne değil, gittiğimiz yola vururlardı.

Denizler ve nehirler çok temizdi o zamanlar... Ve zihnimiz çok açık, çok berraktı...

Ne kadar çok kirlensek de o kadar çabuk arınıp temizlenirdik...

Savaşırken arkamıza, sağımıza, solumuza bakmazdık hiç...

Bilirdik ki düşersek yanımıza yoldaşlarımız vardı.

Çünkü biz yola birer partizan olarak çıkmıştık...

cezmier@leman.com.tr Cezmi Ersöz

* Barış bize verilmez, onu durmaksızın uğraşarak ve direnerek ele geçiririz.

* 1 Eylül Cuma, Dünya Barış Günü saat 19.00-22.00 arası **İzmir Alsağa Belediyesi**'nin düzenlediği **Barış Şenlikleri**'ndeyim. Belediye binası yanı. **Ercan Kitabevi** standı

* 9 Eylül Cumartesi günü saat 19.00'da **Gebze**'de, **Güzeltepe Belediyesi Kültür Salonu**'ndayım.

* **Selim Temo.** Uğultular. Avesta Yay

* Tuğba Uçar, Berivan Özbay, Fercan Kaya, Selçuk Özyurt, Ataman Avdan, Çiğdem Eyi, Erken Eren, Sevgi Turan, Beste, Ayhan Sağcan, Banu Ersöz, Sınan Karataş, Deniz Aksoy, M.Ali Karacalar, Serdar Bağtır, Bahar Uğurdoğan, Öznur Özkaya, Seda Yılmaz, Özgür Eltan, Yunus Emre Çakıcı, Filiz Özgul, I.Doruk... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

* Özlem Cangır, Derya Anuk, Didem Anuk, Alper Aydıncı, Meral Karadağ (Beni Leman'dan arar mısın?), Onur Silek, Burak Yazıcı, Emrah Ulutaş, Selen Kara (Beni Leman'dan arar mısın?), Burcu Taşdemir, Cemil Güngör, Zozan, İlkay Elmas, Erhan Zengin, Celal Bayar Üniversitesi'nden Emre ve Barış (Beni Leman'dan arar mısınız?), Neslihan Bayram, Murat Çelik, Emre Karademir, Tuba Şarlak (şiirlerin çok iyi, beni Leman'dan arar mısın?), Gökhan, Mahir Erdem, Elçin Şencan, Ömrüm Gölpınar, Kork Eli, Mavi Adam, Hünkar İlhan, Mazlum Atıcı, Başak, Derya Dilek, Çiğdem Tosun, Hakan O. Dilek Altınova, Onur Aydoğdu (Beni Leman'dan arar mısın?)... E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

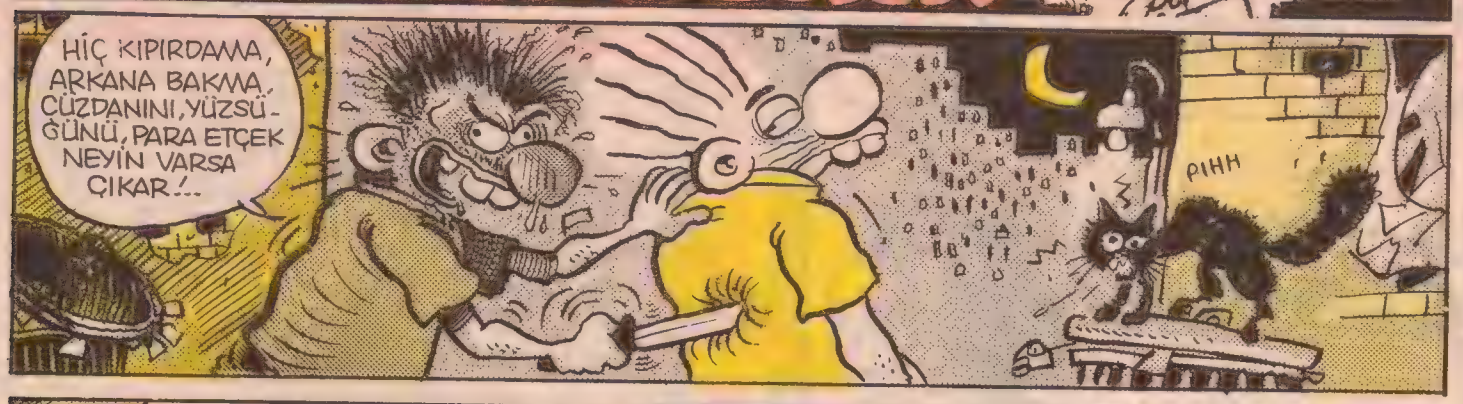

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

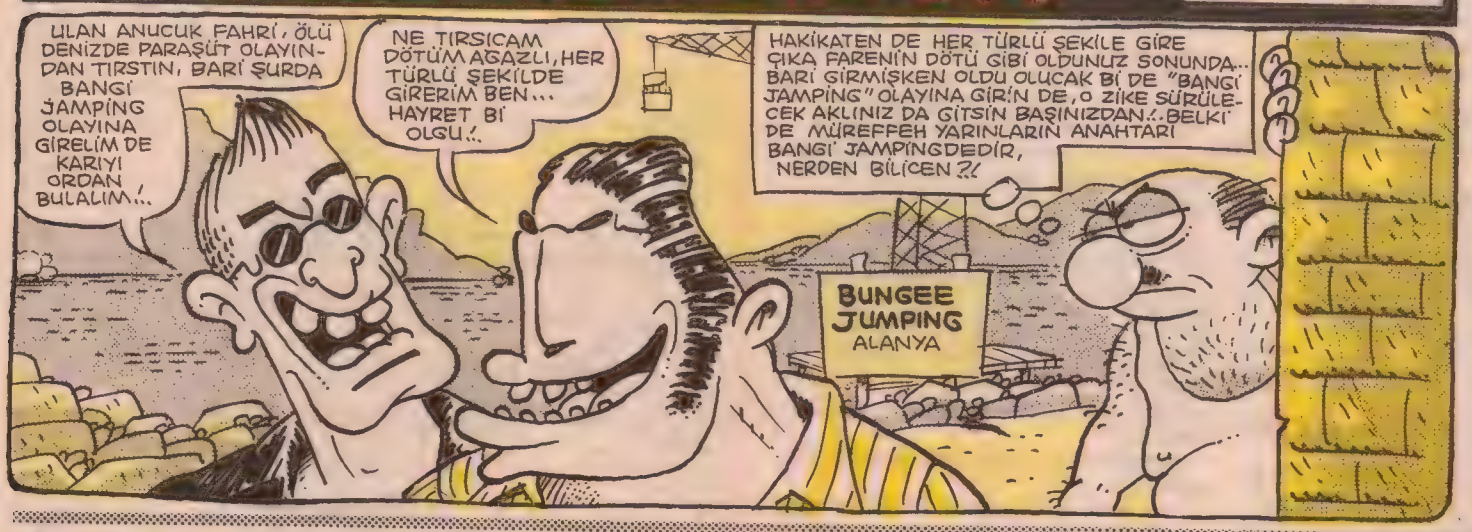

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Faytih!

5,5 asır önce İstanbullular'ın kâbusu Fatih, 5,5 asır sonra İstanbullular'ın kâbusu **Faytih**!

Fatih'in orduları gibi **Faytih**'in depremi de dayandı İstanbul önlerine.

İstanbul ha düştü ha düşecek, ha yıkıldı ha yıkılacak korkusuyla yaşıyoruz.

5,5 asır önce bu korkuyu yaşayan Bizanslılar'a benziyoruz.

Onlar kuşatma altındaki İstanbul'da melekler dişi mi erkek mi diye tartışıyorlardı.

Biz ise kadınlar dövülmeli mi dövülmemeli mi gibi konuları tartışıyoruz.

Almamız gereken tedbirleri ise almıyoruz.

Hiç değilse Bizans'ı yönetenler İstanbul'u savunmak için sur yaptırmışlardı.

Bizans'ta **sur**, bizim yöneticilerde ku**sur**!

Kapımıza dayanan depreme karşı savunmasız bırakılışımız, İstanbul'un ceza sahası içinde işlenen dokuz kusurlu hareket değil mi?

Nitekim olası bir İstanbul depremine karşı Başbakan'ın yaptığı açıklama gösteriyor ki, alınan hiçbir tedbir yok.

Nerde İstanbul'un kuzeye, daha güvenli zeminlere taşınması gibi tedbirler?

Nerde özellikle hastanelerin sağlamlaştırılması gibi tedbirler?

Nerde çürük çarık binaların derhal boşaltılması gibi tedbirler?

Oysa belli ki **Faytih**'in depremi Fatih'in orduları kadar insaflı olmayacak.

İstanbul'u acımasızca yıkacak.

Ekonominin candamarı İstanbul yıkılırsa Türkiye ayakta kalamaz.

Ancak yöneticilerimiz depreme karşı göğüslerini siper eder de İstanbul'u da, Türkiye'yi de yıktırmaz!

Yöneticilerimizde tedbir yok ama, yasak çok.

Herhalde düşünce üretimini yasakladıkları gibi, **Faytih**'in deprem üretimini de yasaklayacaklar!

Sakıncalı memurların işten çıkartılması için hazırladıkları kararname gibi, sakıncalı depremlerin yurt dışına çıkartılması için de bir kararname hazırlayıp İstanbul'u da, Türkiye'yi de kurtaracaklar!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Ne demeği?..

Erdem Özkalıramman
enderoz@leman.com.tr

Taklın Gelin'in güzel hikâyeleri "Kum Saatinde Kumkapı" adlı kitapta toplandı. Aras Yayıncılık'tan...

Ağbimden Hesap Almayın!

Aziz Nesin işi bir hikaye, Kuzguncuklu yaşlı bir avukat anlattı. 1950'li yıllarda Fındıkzade'de yaşlı bir bakkal, sucuk almak isteyenlere sorarmış: "şönizli mi olsun, rödizli mi?". Herşeyin çeşidinin çıktığı yıllar, halkımız "çeşit kültürüyle" dalgasını geçiyor. İkisi de aynı, mahalleli bakkalın şakasını anlar, "rödizli olsun, dün şönizli yemiştik" der. Espri mahallede herkesin diline dolanır, biri, berber koltuğuna oturduğunda, berber sorar: "şönizli mi keseyim, rödizli mi?".. "Bu yaştan sonra şönizliyi ne yapayım, rödizli kes!"... Sigara mı istiyor, "ağbi bir şönizli ver, rödizli çok içtik, kesmiyor!".. Herkesin ağzında şönizli, rödizli..

Fındıkzadeli bir muhterem zat, Antalya'da bir yapı kooperatifinin ortağı olarak mukavelenin hazırlandığı ilk toplantıya katılır. İnşaat ve yapı tekniklerinin terimlerini bir türlü anlayamaz, maddeler de yavaş yavaş tartışılıp kaleme alınır. Toplantı boyu anlamadığı bir sürü şeyi tastikleyen Fındıkzadeli muhterem, son maddeye sıra geldiğinde yapıların pis su borulan ne olacak diye tartışırken, hem toplantıda bir sürü yabancı terim kullananlara hava atmak, hem de kendisi de lafa girip birşeyler söylemek ister! El kaldırır, "pis su borulan şönizli mi olsun, rödizli mi?" diye sorar. Toplantıyı yönetenler bütün maddeler geçtiği için, hem de bu beyfendinin hiç lafa girip kendi düşüncelerini söylemediği için, "hadi, pis su borulan da hem şönizli, hem de rödizli olsun" diye son maddeye yazarlar.

Ancak bu mukavele yapı kooperatiflerinde ilk muvakele örneği olduğu için, bundan sonra kooperatif kuranlar hep bu mukaveleyi örnek alıp aynen çoğaltırlar...

70'li yıllara gelindiğinde kooperatiflerde bir sürü anlaşmazlık çıkar, mahkemeler, avukatlar... Maddelerin herbiri dava konusu olur. Bir zaman sonra bir avukat grubu, yahu her maddeden mahkeme açtık, şu son maddeden de bir dava açalım, der. Mahkemeye gidilir. Hiçkimse, "şönizli mi, rödizli mi"nin ne olduğunu bilmez. Bilirkişi olarak İstanbul Teknik Üniversitesi'nin hocalarına sorulur. Hocalar da bilmez, ama uygun bir görüş bildirir: "O yıllarda ülkemize çokça gelen Alman bilimadamlarından kalma bir deyim olabilir, eskimiş bir tabir olabilir, her iki durumda da farketmez..." gibi bir karar çıkar!

Ancak, avukatlardan biri merak edip, işi ciddiye alır. İlk mukaveleye imza atanların adresini bulur, birçoğu ölmüştür. Takibi bırakmaz, Fındıkzade semtinde bulur kendini, beyfendiyi bulamaz, ama bir arkadaşını bulup, sorar: "Yahu, nedir bu şönizli, rödizli!"... Adam da anlatır, herşeyin bir çeşidi çıkmıştı, bizim bakkal da bu çeşitlerle dalgasını geçmek için, sucuk isteyenlere sorardı, "şönizli mi olsun, rödizli mi?"...

Senelerce evvel, partiler kapatıldığı için, siyasi büro olarak kullanıp, dergi, kitap çıkarttığımız bir büyük daire kiralamıştık. Teknik işler için ışıklı montaj masaları, faks, telefon, sahipleri şimdi içerde haşmetli iri koltuklar, acınacak halde deriler yırtılmış bir yığın ziyaretçi koltuğu, bir bacağı taşınırken kırılmış uzun toplantı masası bir de küveti kapatıp kurduğumuz çay ocağımız vardı. Birkaç genç, geceler boyu çalışmaktan gözlerimiz kör olurdu, zayıf, savunmasız bedenlerimizi ne çok yorardık, haftanın iki günü yıllar boyu hiç uyumadım. Bir de laf gargarası yapan, ilahiyattan profesörler, cemaat liderleri, muhafazakar dergilerin ünlü yazarları, bilimadamları, ünlü vaazcı hocalara kadar gelenimiz, gidenimiz çoktu ve bu grupla biz gençler arasında gizli bir savaş vardı.

Şimdi hergün gazetelerde gördüğünüz, Türkiye'nin altını üstüne getirecek politik simalar, sert ideolojilerin karanlık, kalın enseli adamları geçti ordan, henüz kapağı açılmamış bir büyük demirden kafes gibi o dairede yaşıyorduk. Yıllar sonra karşılaştığımızda "haa o mu, bakan olmuş, şeyi diyorsun, dur dur başbakanlıkta müsteşar!". Neden, dedikodu meraklarımız, heyecanlarımız dahi yükselen isimler üstüne, oysa oralardan yüzlerce kara yüzlü çocuk gelip geçti, bu hayatta hiçbir şey olamadılar! Tarih yine hükümdarların hayatını anlatıyor!

Yedinci kattaydık Necatibey'de, bir sabah kapı çalındı. Terden sırılsıklam, kırık-dökük sesiyle "ağbi, bir iş var mı?" dedi, kara, kuru yüzlü bir çocuk. Kızgın güneş altında kuruyup bükülmüş karpuz kabuğu gibi kaburgaları. Ayakişlerine koşan o kadar gönüllü genç olurdu ki, hiçbir zaman dışarıdan çocuk çalıştırmadık, aklımızın ucundan bile geçmezdi. Kapıyı üstüne kapadım. Yanımış kibrit çöpü gibi kaşları öyle mahzun alnının ortasında büzüştü ki! Geniş demirkapı üstüne örtülürken, yüzü birden sidik sansına dönüştü, "ne lan bu hayat mı?" deyip, açtım kapıyı tekrar. Maddi durumumuzun iyi olmadığını, yemek olarak menemen, makarna yediğimizi ve banyoyu açıp çay ocağını gösterdim, kenarları kalkmış tozdan rengi değişmiş halıları gösterdim, telefonlara bakmasını ve tuvaletin kapısını açıp, hergün temizleneceğini, ilk iş olarak da bakkala gönderdim, iki şişe tuzruhu...

Meğer, herkes Şükrü'yü bekliyormuş, Şükrü koş, bakkala sigara, koş postaneye havalem var, koş terminale gelecek paket var. Şükrü'yü ara ki bulasın. Ne bugünkü gibi milyonlarca kitle vardı önlerinde, ne o günkü gibi iç savaşa sürülecek genç kalmıştı, herkesin adı, "reis", "başkan"dı, herkes liderlik, siyasi hevesini Şükrü'den çıkarıyordu. Köle gibi sağa-sola koşuşturan adamı olmayan sağcı bir siyasetçi bir hiçtir, talimat ve emir dinleyen bir kişi bulamayan bir sağcı için hayat zindandır.

İşe gireli üç gün olmadı, çaylar soğuk, zifir gibi kapkara, acı mı acı önümüze geliyor, kül tablaları masadan yerlere taşmış. Ne zaman çıkışsam, "Hüseyin ağbi postaneye gönderdi, Mehmet ağbi, taksit yatırmaya gönderdi!". Burda, ortalıkta dolaşan çoluk çocuğa kim emir yağdırıyorsa, siyasi üstünlüğü de o alıyor, başka da bir siyasi güçleri yoktur! Ancak, Şükrü, beceriksiz, şaşkın, boş kafanın teki. İşten atmak istiyorum, ama bazen pencereden sokağa bakarken yakalıyorum, öyle mahzun ve sokağa fırlamak için öyle hevesli oluruki, bakışları içime dokunur, kıyamazdım. Kağıtçıdan gelen telefonlarda, birinci hamur, ya da iki bobin kaldı, üç bobin lazım gibi lafları dahi aklında tutamaz, montajları eline verip kırkbin kez tarif ettiğimiz halde kalıpçıyı bulamaz, ama, tuvaletin deliğini bir hırs, bir kuvvetle ovarak temizlerdi ki, şehvet derecesinde işe düşkündü! İlk vukuatını da burdan verdi, uzun toplantı masasında ilahiyat hocalarının da olduğu bir tartışma sırasında büyük salona elinde çaylar girdi, "çok zahmet çıkıyor burda, hiç kimse .ötünün deliğini helanın deliğine denk getiremiyor!".. Rezil oldum, insan kalbinin incelikleri üzerine yazı yazan ben, Şükrü'yü "tasını, tarağını topla, .iktirol git" diyerek işten kovdum. Toplantı bölündü, doçent, doktor arkadaşlar Şükrü'yü sahiplendi, onu işten atamayacağımı söyledi. Tabii, onlar için çay getirsin, bakkala gitsin yeter, benim için, matbaada baskıyı bekleyecek, bobin artıklarını toplayıp kağıtçıya götürüp satacak, cin gibi adam lazım.

Sağcılığın fakirlere iyilik gösterileri midemi bulandırır, bir devlet, din taktiğidir bu. İşte yüzdeyüz sağcı iktidar, sokakta mendil satan çocukları cezaevine gönderiyor. Ne hatırlatıyor bu size, kapitalizmin başına dönelim. 17. yüzyıla, Paris'te çıkartılan bir yasa, Fuko'nun Deliliğin Tarihi adlı kitabından aynen yazalım yasayı: "Her cins, köken ve yaştan bütün kişilerin hangi nitelik ve soydan olursa olsun, hangi konumda olursa olsun, sağlam ve sakat, hasta veya nekahet halinde, tedavisi mümkün veya değil, hiç kimsenin Paris kentinde ve dış mahallelerinde, kilise ve ev kapılarında, sokaklarda ve başka yerlerde açık ve gizli, gece veya gündüz dilenmelerini açıkça yasaklıyoruz. Tersine davrananlar ilk seferinde kamçılanacak, ikinci seferinde erkekler ve delikanlılar küreğe gönderilecek, kadınlar ve kızlar şehir dışına çıkartılacak."

Yasa çıktıktan sonra dilenci avlamak için milis okçular şehre sürülür. İkiyüzyıl sonra, aynı yasayı şimdi biz çıkartıyoruz.

Şükrü, artık onların adamı oldu. Şükrü "çay" diyorum, "ağbi havagazı kesilmiş!", ertesi gün bir daha çay, diyorum, "çay bitmiş", "söylesene ulan", "toplantıdaydın ağbi, söyleyemedim"..

Şükrü üzerinden hakimiyet kavgasının altında siyasi kıskançlıklar, birbirimize sinir olmalar, çekememezliklerle kıran kırana bir öfke yatıyordu. Aslında devler savaşıydı ve top Şükrü'ydü. Hangimiz onu daha çok azarlar, döver, kovar, hangimiz ona talimatlar yağdırırsak, savaşın galibi o. Henüz şekillenmemiş siyasi hiyerarşinin en üstüne çıkmak için, Şükrü'ye herkesin önünde işler vermen lazım. Herkesin olduğu bir anı kollar, koridordan Şükrü'ye bağırırdım: "Ne lan ortalığı bok götürüyor", gidip tuvaletin kapısını açıp; "ne lan bu tuvalet, leş gibi!"..

Paylamalar, aslında, toplantı salonunda iri geniş deri koltuklara gömülüp günboyu esneyip, laf gargarasından başka işe yaramayan doçentlere, çektiğim gözükara bir kılıç!..

Şükrü'nün de kafası karıştı. Bir tarafta gencecik çocuklar, karşı tarafta, kelli felli, takım elbiseli ağır adamlar, üstelik onlar bahşiş de veriyor. İki taraf arasında düzenbazlığı öğrenmeye başladı, usta işi bahaneler gittikçe düz yalanlara dönüştü. Yoksulluğuna dair anlattığı kırık dökük hikayeler etrafı duygu seline boğunca, her defasında, karaktersiz adamlar gibi yalanları oracıkta uydurmaya başladı. Allah kahretsin ki saftı. Bu saflıktan bol bol yararlandı. Yüzüne dik dik bakın, saflığı çamur gibi dökülür, "yakayı ele verdik gibi" sırıtırdı. Çok geçmedi, köyden getirdiği hilekarlıkları boş bulduğu bön suratlı herkese kakalamaya başladı. Safdilli bir köylü çocuğu kadar beni kudurtan birşey yoktu, onun, şu kurumuş, çürümüş biber gibi burnunu görmek midemi kaldırıyor. O yapmacık sıkılganlığı, aslında hepimize tuzak gibi kurulmuş, manevi bir baskıydı.

Bakkala, sigara, peynir almaya göndersem, kendine de al, diye tenbih etsem, kendine asla almaz, parayı biryere sıkıştırır, sonra biz, şapur şupur yerken, bir kenarda hayal dünyasının sayfalarını karıştırıyormuş gibi hüzünle çömelir, sen de dayanamaz, "hadi gel ye" dersin. Psikolojimize karşı daha acı bir alay olabilir mi? Birgün yaşlı annesini getirdi, kadının kolları bilezik dolu, onca yoksulluk içinde o bilezikleri şıkır şıkır görünce, orada boğasım geldi ikisini. Para dışında hiçbir işe, hiçbir düşünceye karşı, kalpleri, beyinleri hiçbir "kavrayış" geliştirmez. Akılalmaz bir sabır ve soğukkanlılıkla usul usul, ekmeğin, simitin, elektrik faturasının üstünden artacak o küçük paranın hesaplarını yapar yıllarca, kaba-saba mekanik bu adamların başka da dini yoktur!

Her hafta işler ağırlaşınca, iki gün öncesinden planlanmış yalanları devreye sokar, "annem kanser, babam felç", dayanamaz, izin verirsin. Bir defasında Cebeci'de seks filmleri oynatan Site Sineması'nın penceresinde gördüm onu, üç film birden afişinin önünde. "Ulan canımız çıkıyor çalışmaktan, sen annem hasta diye seks filmine gidiyorsun!".. Korkusu bile bencil. Ağlayarak, yakama yapıştı, ayağını öpim, kimseye söyleme. Ahlaksızlığı bile beceremeyecek inatçı bir hayvanın psikolojisi kadar insanı şiddetle, kabusla, mutsuzluğa sürükleyen bela yoktur.

Kışkırtıcılık, ince entrikalar çevirecek zekaları asla yoktur, bu yüzden ilk işleri, bu konuda pişmiş, kaşarlanmış düpedüz alçakların yanında asalak bir böcek gibi çoğalırlar, bu alçakların siyasi partilerinin gölgesini şirin, mutlu evleri bilir, bir ömür köpeklik yaparlar. Tek zevkleri bencillik olan bu insanlar yaşlandıkça daha da budalalaşır, bu budala, odun kütüğü gibi insanlar yüzünden, ülkemiz sağcılığın cenneti... İşte bunları düşündükçe, cinnetim tepeme çıkıyor, Şükrü'yü alıyorum karşıma, parlamış atlar gibi bağınyorum...

Mayası bozuktur bunların, geldiği köye bakın, cinsel azaplar içinde köpekleri, eşekleri düzerler, bir körpecik kız şarı çiçekli parlak bir elbise giyse, orospu diye dünyadan kovar, yetmişlik bir ihtiyara satarlar. Evini yurdunu terketmiş kimseye güvenemem. Bir ömür boyu söyledikleri gurbet, hasret türkülerine de inanmam. Şehirde bir yığın sahte ahlak geliştirirler, her türlü ölçüyü, estetik değerleri paramparça ederler, siyasi ve sosyal devasa bir külfet, bir bitmez bela olarak devletin, halkın başında yüzyıldır otururlar... Tarihin en güzel topraklarını terkedip gelmiş, tiksinti veren bu aptalları doğramadan, kökünü kazımadan...

(Anladın mı Şükrü, sıçarım gözyaşlarına, duygusuz, bir adammışız gibi bakma öyle bana, puşt. Elinden hiçbir şey gelmez, burnunu herşeye sokarsın. Arkamdan gizli tertiplere giriyorsun, kıranım senin bacaklarını! Her önüne gay koyduğun adamı, menfaat diye görmekten vazgeç. Hade, bir şans daha veriyorum, aklını başına topla.. Dur. Bir de şu teyple oynama, burada öyle, istediğin kaseti çalarım, yok, hadi çık!)

Fırça atmak ayin gibidir, tüm mutsuzluklarından arınırsın. İyi ki ne dediğimi anlayacak zekası yok, yoksa bu laflardan sonra "nevrotik şebeğe" dönerdi. Onun anladığı, benim şirketi ele geçirip, tüm parayı cebime atmam. Anlama yeteneğinden yoksun bu insanlar delidir. Acilen topluca barındırılmaları, beslenmeleri için büyük stadyumlarda gözetim altına alınmalıdırlar, bunu da bir menfaat kabul edip, asla ses çıkarmazlar. Bu herşeyden habersiz deliler, aile kurmaya, toplum içine sızmaya başladıklarında o toplum kangrenleşir, bugün büyük kurumları çürüten, siyaseti çaresizleştiren, tüm hastalıkların sebebi bu delilerdir. Çünkü delilik "akıllâ" ilgilidir, bunlarda .ike sürülecek akıl hiçbir zaman olmamıştır...

"Yine ne küfrediyorsun, garip çocuktan ne istiyorsun" diye üstüme geldi, günboyu lak lak yapan ağbilerden biri. Yatıştırır gibi beni, "dur ben ilgilenir, konuşurum onunla" deyip, yan odada, Şükrü'ye adam olma derslerine başladı...

Bir kulağım tilki gibi konuşmalarında: "Bak Şükrü, Güney Azerbaycan'da otuz milyon Türk yaşıyor, İran'ın esaretinde. Diğeri bölünmüş Kuzey Azerbaycan, Rusya'nın... Türkistan'ı da ikiye bölmüşler, Doğu Türkistan Çin'in egemenliğinde, Batı Türkistan Rusya'nın. Görmüyor musun, kendi vatanımızda bile devletimiz bizi asıyor. Türk dünyası en zor günlerini yaşıyor. Burası, Türklüğün son kalesi. Bu büro, Türk milletinin kalbi. Her davranışına, her konuşmana dikkat edeceksin, sen sağlam bir çocuksun, bir sıkıntın olursa, bana gel, Türk dünyasının bu zor gününde, birbirimizle kavga etmeyelim, tamam mı?" deyip sırtını sıvazladı Şükrü'nün.. Şükrü nihayet sıcacık bir dost eli bulmuştu, her cümlesi Türklükle dolu cümlelerin arasında doçent ağbiye: "Ayıptır söylemesi ağbi, yenge ne iş yapıyor?"..

Gülmemi zor tutuyorum, biraz sonra odaya bir başka siyasi ağbi giriyor, onun da birinci derdi buraya çeki-düzen vermek: "Şükrü otur bakiyim!", Şükrü, elleri dizlerinde oturur. "Şükrü sen Yozgatlısın değil mi, Yozgat'tan hep sağlam adamlar çıkar, üstelik, Yozgatlı, Çorumlu bir milyon vatan evladını Yemen'de şehid verdik. Fahrettin Paşa'yı Mekke'den çıkartamadılar. Osmanlı teslim oldu, telgraf çekti saray teslim ol, savaşı kaybettik, diye, Fahrettin Paşa Osmanlı da istese ben bu toprakları İngilizler'e bırakmam diye delilenip Padişaha karşı geldi. Sonunda korumacı, emir subayları yakasına yapışıp, silahını alıp, kıskıvrak teslim ettiler Fahrettin Paşa'yı.. Bu millet nerelerden geliyor, burası, İslam dünyasının merkezi, burası, Kabe gibi temiz olmalı, birbirimize sahabe gibi davranmalıyız, bu odalarda, şu duvarlarda yüzbinlerce şehidimizin ruhaniyeti bizi seyrediyor..."

Şükrü, yine, içi Kabe dolu lafların arasından bir sıcaklık, samimi bir ses tonu bulup, kendini içeri sokmaya çalıştı: "Tahir ağbi, ayıptır söylemesi, yenge ne iş yapıyor?"..

"Yenge ne iş yapıyor?" Şükrü'nün insanlarla samimiyet kurmanın, dostluğu perçinlemenin tek anahtar cümlesi. Sıkı tembihim var, Şükrü, ziyaretçileri koridora salmaz, küçük odada ağırlar, çay verir, telefonla randevu ister. Birgün cezaevinden çıkmış, kamyon kapağı gibi ağır bir arkadaş, daha odama girmeden, kapıdan: "Gardaş, kapıda ne biçim şerefsizler çalıştırıyorsunuz?", "hayrola?", dedim, "Çayı önüme koyarken, kulağıma: "yenge ne iş yapıyor diye soruyor pezevenk!"

"Saf bir köylü çocuğu anlamaz, bilmez buraları, samimiyet gösteriyor kendince, çağırayım özür dilesin" demeden, bizimki: "Gel lan buraya şerefsiz, otur yanıma...", Şükrü iki eli dizinde oturur: "Bak gardaşım, burası senin köyündeki üç tavuk bir horozlu kümes değil, burayı hergün MOSSAD, CIA, KGB ajanları kolluyor, telefonları dinleniyor, ayağını denk al, bir Türk'e yakışır vakarla, üstünü başını düzelt".. Sonra bana dönüp: "gardaş bunlar heç kitap okumaz mı?", "Okumaz!", Şükrü'nün sırtına elini koydu, "ben sana kitap getireceğim, gardaş Soljenits okusun, rahat, akıcı kitaptır, yorulmaz...!"

Bir faciadan kurtulduk, karşıma alıp bir daha, kimseye "ayıptır söylemesi yenge ne iş yapıyor?" diye sorma, parampara eder bu deliler seni.

Ve neden sonra, tüm arkadaşlar arasında müthiş bir geyik başladı, kapı arkasında, telefonda, yolda, ne zaman karşılaşsak, şakayla birbirimize "ayıptır söylemesi, yenge ne iş yapıyor?" diye söylüyor, gülmekten yerlere yatıyoruz.

Kendisiyle eğlenildiğini anlayan Şükrü, bundan tantanalı bir sevinç duydu, benim çok sinirlendiğim bir an, beni yumuşatmak için: "Ayıptır söylemesi ağbi, yenge ne iş yapıyor?" deyip gülerek yanımdan kaçtı, ardından bağırdım: hangisini soruyorsun, şönizlisini mi, rödizlisini mi?...

Birşey anlamadı, oturdum şönizli hikayesini anlatıverdim, nasıl keyiflendi anlatamam, sanki hikayeyi dinledikten sonra başka bir adam olmuştu, "hadi çay getir" dedim, "şönizli mi olsun, rödizli mi?" diye karşılık verdi.

Şükrü'ye eğlencelik malzeme çıkmakla kalmamış, bu karanlık, karmaşık şehrin tüm kapılarının gizli anahtarı eline geçmişti sanki. Birgün pencereden Ankara'ya bakarken, ne düşünüyorsun Şükrü, dedim. İlk geldiğimde çok korkmuştum, şimdi bakıyorum, şu şehire, ya rödizli, ya şönizli... artık Şükrü'yü tutmak mümkün değil, bakkala gidiyor peynir için, "şönizli peynir var mı diye, bakkalla eğleniyor. Kağıtçı arıyor, birinci hamur, ikinci hamur laflar ediyor, Şükrü tabii ki anlamıyor, "ne dedi kağıtçı?" diyorum, "şönizli kalmamış?" diyor. Toplantının kapısından içeri girmesin kimse diye bekliyor, ziyaretçiler soruyor, ne konuşuyorlar, diye, Şükrü: "Şönizli mi olacak, rödizli mi?"

Bir yıldır başımın etini yiyor, benden küçük odayı istiyor, vermiyordum, sonunda, "ağbi, şu şönizli odayı ver!" dedi, verdim. Başka birgün, "ağbi apartmanın önüne küçük bir tezgah koyacağım, başına da yeğenimi koyacağım, izin ver!" dedi, "ne yapacaksın?" dedim, "birgün şönizli simit satarım, ertesi gün rödizli!", verdim...

Bu şehirde başka birşey yapmasına gerek kalmadı, şönizli esprisi, bütün karanlıkları aydınlatmış, dünyanın tüm ansiklopedilerini beynine yerleştirmişti. Herkesle arkadaş oluyor, her lafa kulp takıyor, her yere önce o fırlıyor, "şönizli" lafı, Şükrü'yü vareden bir devrim, bir doğumgünüydü.

Dayanamadım, birgün, yeter Şükrü, aşağı şönizli, yukarı şönizli" "Sorma ağbi, Ankara'nın kurdu oldum!".. dedi...

Haftada tek gün büroyu kapatıyor Şükrü'ye teslim ediyorduk, zaten sıcacık kaloriferli diye, saat dokuzdan sonra büro Şükrü'ye teslimdi, birgün, "ağbi camları siliyoruz, halılar kalıyor, tozunu alıyoruz, masaların altı kalıyor, şu büroyu iki gün kapatalım." Anahtarı iki gün Şükrü'ye verdim.

Aylar sonra, Şükrü, büyük salondaki uzun toplantı masasını gösterip, fuzuli, çok yer kaplıyor ağbi, bunu satalım, yerine biri şönizli, diğeri rödizli iki büyük, mavi kanepe alalım. "Paramız yok, alamayız" dedim, "ağbi, Hergele meydanına baktım, bunu satıp, onları alacağım, sen karışma, ucuza kapatacağım"... Kanepeler geldi, aklım başımdan çıktı, her sabah gazetelerimi orda yatarak okuyorum, çayımı orda içiyorum.. İkindileri orda şekerleme yapıyorum. Şükrü'ye karşı cinnet getirip küfürler savurduğum günleri hatırlıyor, suçluluk duyuyorum. Bu, tertemiz, pırıl pırıl çalışkan, Anadolu çocuklarına birazcık zaman tanısak... Sağ kolum oldu. Gelen-giden, telefon, banka hesapları, baskı, matbaa, herşeyden Şükrü sorumlu. Zaten, ismini çoktan dergiye, İdare Müdürü diye yazmıştık...

Aylar sonra, Şükrü'nün odasına iki tane pek güzel sarışın hanım girerken, gördüm, biraz hoppa halleri vardı, kuşkulandım. Şükrü: "Teyzemin kızları" dedi, ve bana, "Nihat ağbi, sakın kızların yanında benden çay istemeyin, beni buranın idare müdür biliyorlar?" dedi. Herkese tembih ettim, kızlar gelince Şükrü'den asla çay istenmeyecek..

Kadınların arada bir koridordan tuvalete geçişleri, canımı sıktı, götleri, kalçaları, görülmemiş oynaklıkta.. Ve birgün Şükrü'nün odasında kül tablasında, ruj izli Marlboralar bulmaya başladım.. Bir zarf attım Şükrü'ye: "Şu teyzenin kızlarını tanıyorum Şükrü!"..

Şükrü: "Senden korkulur Nihat ağbi, sen, müthiş adamsın, senden birşey gizlenmez, sen var ya ağbi, Ankara'nın kurdusun!"..

Mevzu şöyle, birgün simit tezgahında kızlara, "abla şönizli mi verelim, rödizli mi" diye espri yapmış, sonra lafa girip, ben simitçi değilim, idare müdürüyüm, diye kendini takdim edip, kızları odasına davet etmiş...

İşlerin yorgunluğundan birçok şeyi açık, seçik düşünecek halim yok, ama aklımda bir yığın soru duruyor, Şükrü güzel bir çocuk değil, parası yok, parıltılı, şaşırtıcı hiçbir tarafı yok, bu çocukta ne buluyorlar... İçimden, "kıskanma oğlanı" dedim. Stendal'ın bir lafı sanırım, "Bir kadını eğlendirin, ona sahip olursunuz!", cümlesi geçti, hayatta kimi eğlendirdik ki... Ve Şükrü'ye "Küçük kaçarmaklarını burda kimse duymasın, yoksa bizimkiler seni asansör boşluğuna atar, üstüne de asansörü düşürürler, kanışmam!" diye tembih ettim..

Şükrü'ye kıyak çekip, koruyup, kol kanat çekerek, eski günlerimin suçluluğunu üstümden atıyorum. Üniversiteli gençler ziyaterimize geliyor bir sürü soru soruyorlar... Şükrü'yü çağırıyorum, Şükrü gel, gösteriyorum, hadi git Şükrü. Arkadan: "Bakın bu arkadaşınız köyünden gelmiş saf bir köylü çocuğu idi, azmetti, çalıştı, şimdi şu koca müessesenin herşeyi. O olmazsa, burda herşey birbirine karışır!"...

Hayat, fikirler, teoriler, hayaller, şiirler, dergiler, ideolojik kapışmalarla sürüp gidiyor, günler su gibi akıyor. İnsan kalbini meslek edinmiş bir genç edebiyatçı olarak, Şükrü'yü her gördüğümde içimden incecik bir dal kırılıyor. Kalbimden bal, kaymak akar, Şükrü'nün ölünceye kadar boynuna sarılmak istiyorum. Artık aramızda hiçbir mesefe yok, herşeyimiz, şenlik, gürültü, parıltı, tantana içinde, zevkle geçiyor!

Birgün beklenmedik şekilde, apartmanın kapıcısı geldi, apartmanın tümü işyeri olduğu için başka semtte kalıyor! "Nihat bey, siz geceleri burda neler oluyor biliyor musunuz, giren-çıkan belli değil!".. "Neee?".. "Nihat bey, sokakta ne kadar orospu var, gece ondan sonra burda, asansör bir aşağı, bir yukarı!"...

"Başka kata çıkıyor olmasınlar", "yalnız sizin ışıklar yanıyor, apartmanın anahtarı, simit tezgahını erkenden çıkartacağım diye yalnız Şükrü'de." İnanmadım, mümkün değil. Adamı bir güzel azartadım, sen burayı, bizi ne sanıyorsun, gel bak birazdan burda toplu namaz kılınır, ağzından çıkanı kulağın duysun..."

Kapıcı, "tamam kardeşim, yönetici sizinle görüşecek" deyip çıktı..

O gece gizlice büroya geldim, kadehler, şaraplar, çoraplar, kalın paltolu sert ve pis adamlar, yarı sarhoş kadınların biri tuvalette, diğeri asansörde... Kızılay'da geceleri iş tutan iki orospuyla anlaşıp, bizim büroyu kiralatmış!

Öyle kepazelik ki, arkadaşlardan hiç kimseye anlatamazsın, düpedüz çekip vururlar, kan gövdeyi götürmekle kalmaz, ailesini tarihten silerler. Bu kadar korunaklı, bu kadar kutsallaştırılmış bu mekanın dedikodusu, hepimizi yakar, ben de, bu cinsel pazarda payım olmadığını kimseye anlatamam, bir küçük şüphe bir yerde kalır...

Akıp geçen hayat bize öyle ağrılar öğretti ki, bunlar zaman içinde diş ağrısı gibi kaldı. Yıllar sonra Şükrü'yle karşılaştığımda fazlasıyla değişmişti. Birgün Gençlik Parkı'na nargile içmeye gittim, yoksul, mutsuz bir günüm, paramı gıdım gıdım hesaplıyorum...

Yan masada... İki bozuk gecekondulu kızın ortasında, bizim Şükrü! Koşarak yanıma geldi. Şalvar model kot pantolonu, belinde üçlü kemer deri montu. Arkamdan, omuzlarımı sıktı, elleriyle masaj çekti, bir daha sıktı... Garsona bağırdı: "Ağbimden hesap almayın, siz onu tanımazsınız, o Ankara'nın kurdudur!"..

Garsonlar tuhaf tuhaf yüzüme baktı, bir müddet karşıma geçip beni inceledi kabadayı bir tavırla Şükrü, bir daha bağırdı garsonlara, eğlenerek: "Kenan Paşa bıraksaydı, hepimizi .ikecekti bunlar!"

Yerine oturdu. Gözucuyla takip ediyorum.. Biraz sonra, masada döner ekmek yemeğe başladılar. Şükrü, dönerin bir ucundan ısırdı, son model bir kamyon kapağı gibi yüzü... Çiğnerken ekmeği, havuza daldı gözleri...

Şu insanların, şu döner ekmek yiyişlerinde öyle mahzun bir hal var ki, işte herşeyi yazıyorum da, bu mahzunluğu anlatamıyorum...

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

ÖNGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

TAMAM BEN DE HÜSEYİN EFENDİ'Yİ İNDİRİP BİR BAKTIRAÇAM AŞAĞIYA... FOSEPTİĞİN TIKALI KISMINI BULUP AÇAR O..!.

ULAN HÜSEYİN EFENDİ'Yİ BİR TEK BOKUN İÇİNE SOKMADIĞINIZ KALMIŞTI, EN SONUNDA ONU DA YAPTINIZ... BİR DE KOCA ADAMI JANJAK KUSTO KILIĞINA SOKTUNUZ Kİ GÖREN DE MERCAN KAYALIKLARINA DALACAK SANIR...

AYDIN ABİNİZ BİZİM ADIMIZA HARAÇLARI TOPLAMIŞ, ŞİMDİ GİDİN ALIN O PARAYI, HEMEN REPO... IIHHH OYOY AAAHH..!

BU NE LAN BOYLE?.

BİLOP!

TISSSS TISSSS

EH BE MAHMUT ABİ, HER ÖĞLEN KEBAP YENİR Mİ BE ABİ YAA..?' AL İŞTE YİYE YİYE MİDENDE YARATIK OLMUŞ BE ABİ..!. N'APTIN SEN GÜZEL ABİM..!.

ŞALGAM SUYU

ÖYKÜ...

VAY BEE..! GALATASARAY YARDI ATTI ABİ... RAKİP BIRAKMADI VALLA..!.

ÇOK GÜZEL... PEKİ SEN N'APTIN?..

1

NASIL YANİ ABİ?.

ONLAR UĞRAŞTILAR TER DÖKTÜLER AVRUPA ŞAMPİYONU OLDULAR... ÇOK GÜZEL... PEKİİ BÜTÜN BUNLAR OLUP BİTERKEN SEN NE İŞ YAPTIN?..

2

ABİ YANİ OTURMUŞ BİR İŞİM YOK... AT YARIŞI FİLAN ,,, ŞU ARALAR BİR ARKADAŞLA BİŞEYLER YAPACAZ... ONU BEKLİYORUM...

YAA GÖRDÜN MÜ?

3

ŞİMDİ GİT, ÇALIŞ, BAŞARILI OL, ONDAN SONRA GEL KARŞIMA, TEKMİLİNİ VER... ANLADIN MI? EŞŞOĞLUEŞŞEKLER SİZİ BE..! HAYATINIZ PALAVRA ULAN..!.

4

sevişgenler

met üst

HEEYT BABALAR BE.. ŞU YÜRÜYÜŞE ŞU ENDAMA, ALIMA ÇALIMA BAK.. SEVGİLİ DEĞİLİZ DE SANKİ OLİMPİYAT KOMİTESİ'YİZ..

SU ERKEKLERİ ANLAMADIM GİTTİ YAHU..

ANLAYIP DA NE OLACAK AYOL.. BİR ANLAMLARI OLSAYDI ZATEN ERKEK OLMAZLARDI HA HA HA..

NE DÜŞÜNÜYORSUN AĞZINA ZIÇTIĞIMIN HERİFİ..

SENİ DÜŞÜNÜYORUM SÜLALEŞİNİ ZIKTIĞIMIN KARISI..

KAMERAYA BAKMA, DOĞAL OL..

NE..

NE OLUR SABRİ BİRDAHA BİRBİRİMİZİ ÜZMEYELİM.. DAHA ÇOK SEVELİM, DAHA ANLAYIŞLI OLALIM BİRBİRİMİZE..

OLALIM DA, BAŞIMA ORAMA YAPTIĞIN BASINÇ BENİ HÜZÜN VE KEDER ARASI OHH ORGAZM COŞKULARINA KOŞTURUYOR..

EE, NEREYE GİDELİM..

HARİTANIN YATILAN YERİNE

Güneri İçoğlu

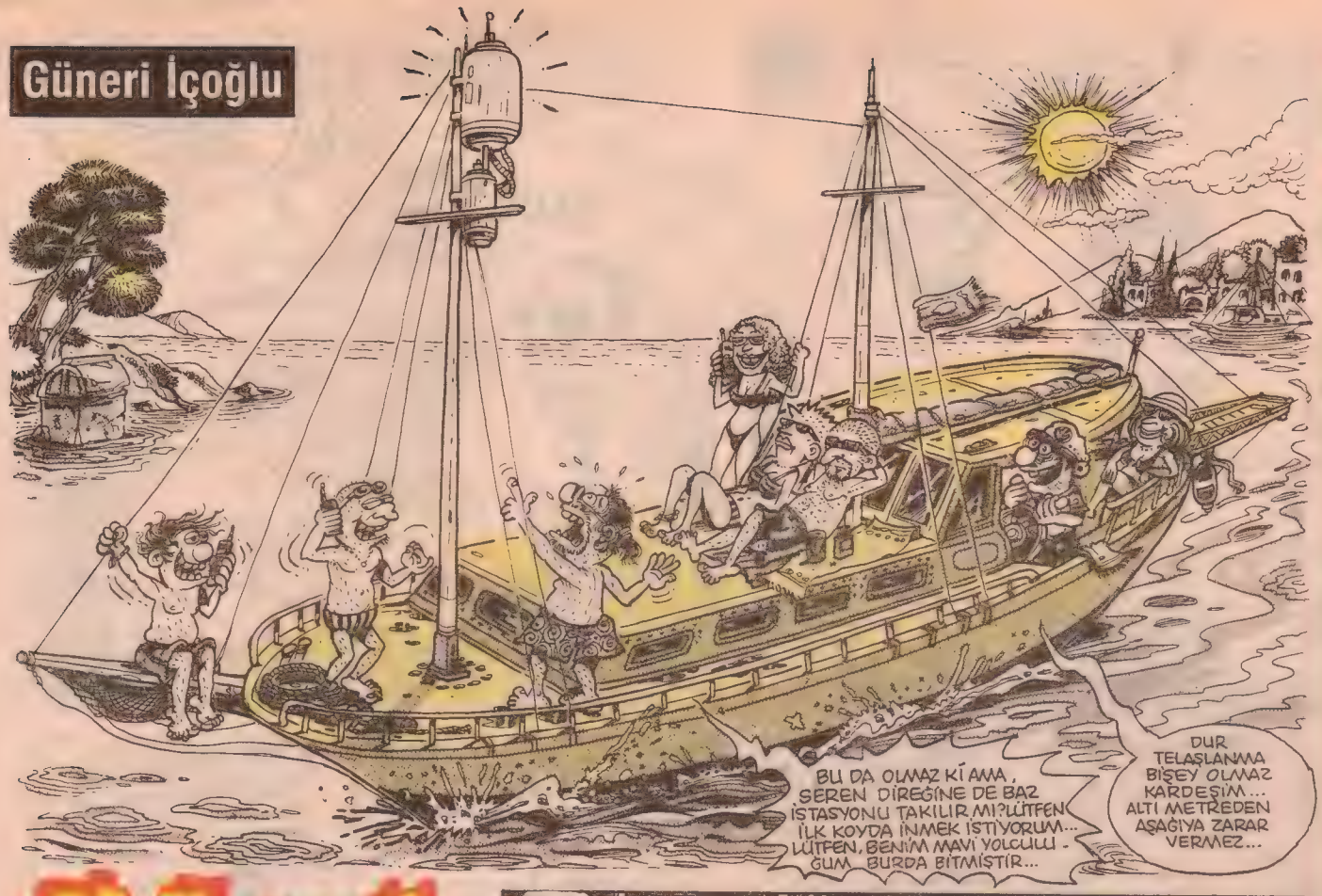

Fravunun Laneti

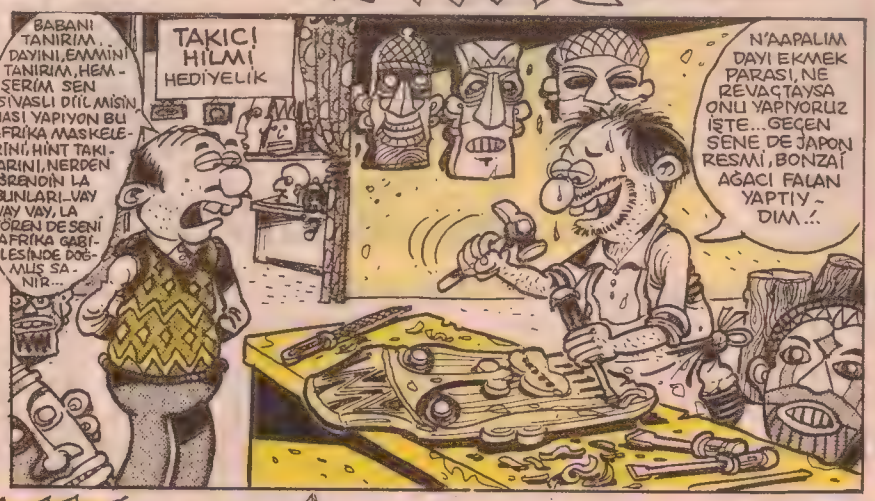

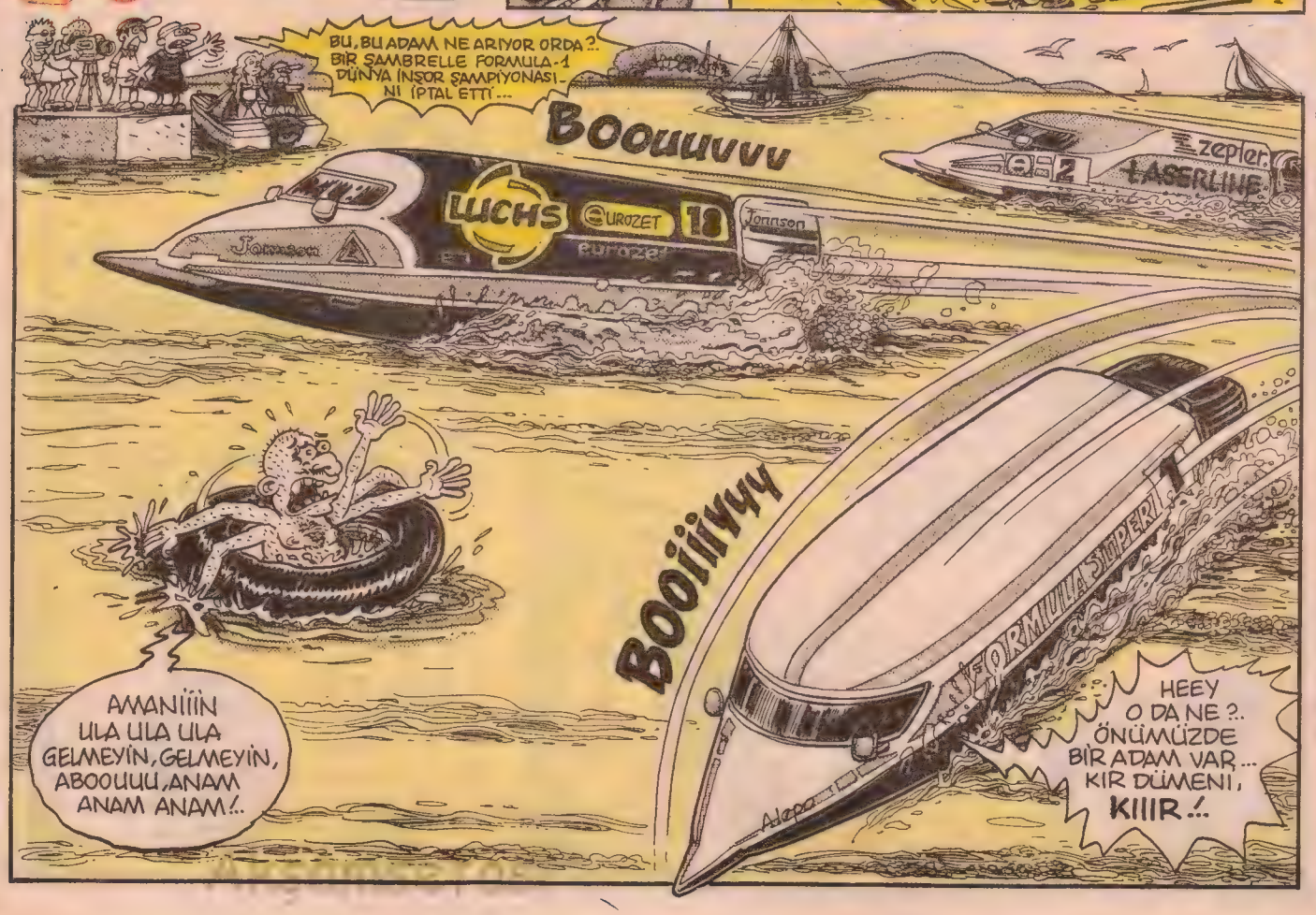

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

SEVERİM:... Büyük su bardaana, buz kalıbının içindeki buzların hepsini attıımda, bardağı doldurunca onlar ve bi iki tanesi de kafasını dışarı çıkarınca; suyu döktüümde, "çtreng! Çpink! Khırnk!" gibi felan tuhaf sesler çıkarıp biraz raatlamalarını ve oynaşmalarını; ve bazen, hepsinin içerde birbirine tutunup yapışarak, bi tek parça haaline gelmelerini... Çoraplarımı giyerkene, onnarı dün, tabi çevirip düzeltmeden attıım için, o şekilde ayaama geçirdiimde, ters olduunun dikişten belli olmasını ve; niyeyse, bunu bi de elimlen onaylayıp, o dış dikişin ucundaki kalkık ipi tutup biraz çekip, sanki, o ip çözülüp dikiş yokolacakmış ve çevirip tekrar giymek zorunda kalmayacakmışım gibi, ayaamın ucuna baktım o kısa, saçmasapan aanı... Boş, amaçsız, şu sokaa sapıp, burdan dönüp felan, yürürkene, bazen, çok önemli bi işim varmış gibi artistik yapıp saatime baktımda; istemeden refleks olarak yaptım için, kolumu öylesine hemen yarım saniyelik kaldırıp indirdiimden, saati felan görmeyip sadece hareketi yapmayı; sonra bu sefer de, ulan saat kaçtı ki acaba? diyip merâk edip, bi daa kolumu kaldırıp bakmayı ve, bazen, ikincisinde de, başka bişiy düşündüüm için yine saati felan, bi bok göremeyip, biraz sonra bi üçüncü kez merak edip kolumu kaldırmayı ve, kendi manyaklıımdan böyle abuk sabuk davranırken, belki de farkında olmadan, yapcak önemli bi işi olan biri gibi hissettiim aanı.. Sigara istediimde; kuruyemişçinin, bakkalın felan, elini havaya, yukarıya kaldırdı aanı ve; nooluyo ya! naapcak orda? felan diyip, hep sonra hatırlamayı; o yeni çıkan, yukarı monte edili, ışıklı ve reklâmlı, modern sigara raflarına uzanıp ordan aldıını...

POTPURİ:... Ne gereği varsa?! Kalemi soktum içine! Dönüp duruyodu halbuki vantilatör. Bi zaran yoktu. Merak işte! Hani, nası bi ses çıkarcak? Torrt! mu edcek? Trrt! mı yapcek?. Groooaarnnnt! etti aniden!! Kalemi aldı içine, götürdü! Ulan, sıkı tutsana! Bi kanadını da kırdı pervanenin! Kınk halde, saçmasapan çalışıyo! Bi japon aldım. Japon yapıştırıcı aldım yani! Yapıştırdım kınk kısmı. Bi arkadaşım gelmişti oturmaya. Japon ona da lazımmış. Ama veremem dedim! Akşam başka bişiy daa yapıştırcam. Geliyim size dedim, orda yapıştırırım, sonra dönerim. Ruj gibi bişiy. Döne döne çıkıyo. Başka bişiy aslında. Ya da ruj, ne biliyim! Neresi yapışcak annamadım! Kapının önünde yapıştırmaya felan kalktık. Elim japon oldu hep. Onun arkadaşı, "girsene" dedi. "gitmem gerek" dedim. Sıkıldım. "Al" dedim, sende kalsın japon. Ben sonra başka bi tane alırım. Çıktım, biraz yürüdüm sokaklarda; parmaamdaki japon kırıntılarını yalayıp soyarak, sonra döndüm eve... Lavabo tıkanınca yine, dedim, şu alttaki şeyi sökeyim! Kolay sökülüyo; vırt vırt vırt, dönderdim onu. Üf! Harbiden dolmuş içi! Kıllar, tüyler, saçmasapan bi karışım var! Jöle; bulamaç felan gibi! Kaç aylık pislik işte! İyi ki, sonra elini yıkamak diye bişiy var! Yoksa, dokunamazdım o şeye tabi. Çektim onu ordan; uzadı bu sakız gibi! Bi pisliı temizlemek güzel bi duygu! "Voarşş! glup!" etti lavabo sonra; sağol dedi. Bişiy diil... Eve dönerken felan; dört tane limonata içtim. Çeşitli yerlerden içiyorum; farklı oluyo. Birisi az ekşi, birisi çok şekerli, biri plastik bardak. En ucuz tatlı içecek! Ve en dandik şekilde yapılabilen!.. Yüzellibin lira felan genelde! İkiyüz vermem!.. Çok susamışsam veririm!.. Pazara vardımda, yaamur başlamıştı. Eski video kasetler vardı bi tezgâhta. Biraz baktım. Üstlerine, battaniye gibi bişiy serdi adam, ıslanmasınlar diye. Azcık çömeldim, kafamı içeri sokup inceledim. Eski filmler. Robokop, Grinkard, Kan boksu felan var. Robokopu seçtim. Poşete koydum. Üst üste dizmiş herif hepsini, kule gibi! Altta bi tane daa film vardı adı yabancı gelmeyen ama, şindi çekemem onu ordan! Zaten bi yandan da üstümdeki şeyi tutuyom. Sonra; bi gömlekçinin tezgâhının orda bi boşluk vardı, üzeri kapalı. Yaamur az dininceye kadar orda dikildim. Bi küçük minibüs yanaştı; onun yeri heralde, diit diit! etti bana! Gel. Gidiyodum zaten şindi. Poşeti, Robokopa sardım, yürüdüm. İyi günner diliyorum...

Özeleştiri

Aslında nerden başlayıp, nasıl devam edeceğimizi kestiremiyoruz. Bunlar sadece "Bok Kokar Memleketim" başlıklı mektubu okuduktan sonraki içe olan yolcuğumuzdan kağıda yansıyabilenler.

Bu mektubu özetleyebilecek tek kelime "KORKAK" Evet, öyleyiz. Ne kadar çok isterdik gerçek birer solcu olmayı ve öyleyiz diyebilmeyi. Ama bir yanımız bu iğrenç düzene gözyumarken asla. Daha çocukluktan başlıyor bastırılmışlık, her şeye eyvallah demek. Yılan bize dokunmadığı müddetçe, ırgalamaz bizi doğum tarihinin üzerinden kaç yüzyıl geçtiği en ufak haksızlıklara bile karşı çıkamıyoruz. Çünkü, büyüklerimiz değiştiremediyse biz hiç yapamayız. Devenin güdülme esaslarına uymadığımızda akibetimiz belli. Koyun geldik ve ne yazık ki öyle gidiyoruz.

Üzgünüz ama floresan lambalarla ya da copla ırzımıza geçilmesinden korkuyoruz. Arkamızdaki ailemizi mi düşünüyoruz?! Bu ülkenin iyiliği için çalışıp da diğerleri tarafından aşağılanıp, işkence görmek onurumuza dokunuyor (belki) sanki susup, göz yummak çok daha onurlu bir iş. Ağır bedeller ödemek istemiyoruz, hötümüz yemiyo. Oturup, kendimizden nefret ediyoruz sadece. Utanıyoruz 70'li, 80'li yılların ruhu karşısında, imreniyoruz cesaretlerine sadece.

Kahretsin korkuyoruz ve "FİDANLARA" layık bir gençlik olamadığımız için de utanıyoruz.

Sanırım yanmak, solup gitmekten daha iyidir ama korkuyoruz.

Sinner Girls

Alışkanlık

O kadar çok alışmıştık ki, üstlerimizin ve evlerimizin aranmasına, artık hiç yabancılık çekmiyorduk. Kimi zaman soğuk ve ayazlı bir kış gününün şafağında, kimi zaman bunaltıcı bir yaz güneşinin altında... Güneşin ışıklarından önce girerlerdi evlerimizin içine. Her seferinde simaları değişirdi ama üniformaları hep aynı. Arayacağız bahanesi ile bütün evler alt üst edildikten ve çoğu eşyalar kırıldıktan sonra sıra insanlara gelirdi. Panzerlerin korkunç böğürtüsünü duyar duymaz köy meydanına toplanan insanlara...

Bu ise işin en zevkli yanı idi onlar için. Köylüler, daha kendilerinden istenmeden, ellerini okulun duvarlarına dayayıp, aranma pozisyonunu alırlardı. Çok alışmıştık bu şekilde aranmaya. Ve tabi aranırken sırtlarımıza ve bacaklarımıza gelişigüzel inen tekmelere ve coplara da alıştık. Yani hayatlarımızın sıradan bir olayı gibi...

Yaşantımda derin izler bırakan bu olayların üzerinden dört yıl geçti. Ve şu anda o bölgeden çok uzakta; İstanbul'da yaşıyorum. Çalışıyor ve okuyorum. Uzun diyebileceğim bir süreden beri MİGROS'un Merter şubesinde çalışıyorum. Tam herşey yoluna girdi derken, çalıştığım yerde bazı değişiklikler yapıldı ve yeni düzenlemeler getirildi. Kural şu; "Bütün personel mağazadan çıkmadan önce üstü aranacak. Ve bir süreden beri her dışarı çıkışımızda üzerimiz didik didik ediliyor. Tabi müşteriler bu olayı görmesin diye mağazanın deposuna götürülüyoruz. Çoğu zaman, kendimizi arattıracak birini bulamadığımızdan (ve kapılar kilitli olduğundan) mesaimizin bittiği zamanlarda bile beklemek zorunda kalıyoruz.

Rahatsız olduğumuz halde "Kural kuraldır" deyip bu uygulamaya çalışanlar olarak sessiz kaldık. Ama asla sessiz kalmak istemediğimi, rahatsızlığımızı haykırmak istediğimiz bazı olaylar oldu. Bu aranma olayı en küçük personelden tutun da mağaza müdürüne kadar herkes için geçerli olduğu halde. Sonradan öğrendiğimize göre bazı ensesi kalın vatandaşlar hiç aranma ihtiyacı hissetmiyorlarmış. Evet, bir kısım çalışan, işini kaybetmemek için her çıkışta üstünü arattıracak birilerini ararken, diğer bir kısım hiç ihtiyaç duymuyor. Bu ikili uygulamayı bütün arkadaşlar adına okur köşemizde protesto etmek istiyoruz. Gerçi benim eskiden yaşadığım gibi, aranırken dayak yemiyoruz ama önceleri potansiyel birer suçlu sayılırken, şimdi de potansiyel birer hırsız olduk... Sevgiyle kalın.

İsimsiz

Hangi Tarih Hocam?

Hep anlatılan tarihi doğruymuş gibi, anlatırdı hocalarımız. Eleştirme yorum yapabilme imkanımız, daha da kötüsü soru sorabilme cesaretimiz yoktu. Çünkü anlatılan bizim Milli tarihimizdi. Sıkıysa ters cevap ver. Tarih derslerimiz hep, düşmana karşı büyük bir nefretlik duygusuyla geçerdi. Atların asaleti, kılıçların dehşeti, tarihin beli bükülmez kudretiydi. Yabancı devletler bize saldırırken, bizim için en büyük caniydiler. Bizim saldırmalarımız ise kendimizi müdafa etmek, düşmana aradığı dersi vermekti. Öldürmek, öldürülen insanlara karşı böbürlenmek gururlanmak tek çaremizdi. Bizim öldürdüğümüz insanlar ise bizim için hep düşman kalacaktı. Çünkü insanlar öldürülmemişti, düşmanlar öldürülmüştü.

Tarihten beri süregelen çıkarsal savaşlar, yöneticilerin bir anlık cahilliği milyonlarca insanın katledilmesine sebep olmuştur. Bütün dünya devletleri kendi tarihleriyle gurur duyarlar. İçlerinden çıkan kaliteli birkaç insan haricinde hepsi vatanperverdir. İnsanlık ise hep göstermeliktir. İnsanlar zavallıdır, zavallı bırakılmışlardır. Bir savaş ve o savaşa acımasızca sürülen insanların kemikleri dün olduğu gibi bugün de kazılarda küme küme çıkarılmaktadır.

Ülkeler birbirlerine büyük bir nefretle siz katliamcısınız diye hitap ederler. İnsanların kafalarını satırla balta ile parçalayan gözüne şiş sokan, kıçına kazığı geçiren hiçbir devletin tarihini sevmiyorum. Japonya'ya bomba atarak insanları yok eden canavarların bugün dünyaya hakim olması ne acı bir durumdur.

Bu yapılan dünya savaşlarında kimin haklı kimin haksız olduğunu bulamazsın. Çünkü hiçbir devlet kendini ve tarihini küçük düşürmez. Ama kimse de biz katildik biz de öldürdük demez. Savaş yapıldı ve savaş kazanıldı. Savaşırız yarınlar dileğiyle... Hoşçakalın.

Özyurt Selçuk

Artık Uyanın

Şimdiye dek sanki hep uyumuştum. Herşeyden habersiz ve bu habersizlikten huzursuz. Ardarda birçok şey yaşamıştım farkında olmadan. Üzerimde bitmez tükenmez bir bıkkınlıkla yaşadığımın farkında olmadan ve yaşadığımı sanarak on yedi yıl tüketmiştim. Fakat şimdi yaşam bir fırtına gibi bütün kapılarımı zorluyor. Sonra birden kapımı biri çalıyor. Israrla çalıyor. Paniğe kapılmış düşüncelerim beni tüm kapıları kilitlemeye ve sürgüleri çekmeye zorlarken bilinçaltı isteklerim kapıları ardına dek açmaya ve bu garip ziyaretçiyi içeri almaya çağırıyor.. Hoşgeldin garip ziyaretçi iyi ki geldin, iyi ki geldin... Sen gelmeseydin, gelip beni uyandırmasaydın hep ikinci keman gibi önemsiz bir rol oynamak beni hiç rahatsız etmeyecekti. Bunun için sana binlerce kez teşekkür ederim. Bugüne kadar sana uyguladığım ve sarfettiğim her sözü mantığımı zorlayarak yaptım. Bunun için üzgünüm çünkü aşkın mantık ötesi bir güç olduğunu yeni anladım. Evet aşk mantık üstü bir duygu. Bugüne kadar daima amaçladığım ve insanın en uçtaki amacına aşk ile vardığı, aşkın tartışılmaması gerektiği, yaşamın insana verdiği en büyük ödül olarak kabul edilmesi sonucuna senin varlığına ulaştım. Varlığını hissetmek ve seninle birlikte mücadele edebilmek bana güç veriyor.. Bu sözleri inanın büyük bir içtenlikle yazıyorum. Artık tekdüze yaşamayın. Hayatın karamsarlığı içinde bocalamayı bırakın, mücadele edin ve artık hayatın sayıca çok fazla olmasa da en azından bir kaç tane renge sahip olduğunu keşfedin. Bu renkleri değerlendirmek sadece sizin elinizde inanın...

Seda Su

A, B, C..

Ülkemizde bir çok şeyin olması gerektiği gibi olmadığını bilmiyorum kaç yurttaşımız duyumsuyor. Bunları sıralamaya başladığım zaman arkasının geleceğini sanmıyorum. Demokrasi, emeğe saygı, insan hakları, hukuk nerede? Rantiyecilerin talanı, çeteler, doğanın katledilmesi trafik terörü ne yazık ki burada. Deve misali; neremiz doğru ki?

Ben yakından bildiğim bir konudan bahsedeceğim. İnanmıyorumki İstanbul'da en zor memuriyet öğretmenlik, özellikle bayanlar için. Benim tanıdığım iki bayan öğretmenin bir tanesi dar gelirli öğrencilerin 45'er 50'şer kişilik sınıflara doluşturulduğu, bir semtte öğretmenlik yapıyor. Öğrencilerin arasında serserilğe batmış bulaşmış, idareden, yasadan korkmayan çocuklar da bulunmakta ve öğretmenlerini, kendilerine bir şeyler öğretmeye, vermeye çalışan eğitimciyi tehdit eder, hakaret eder duruma gelmişlerdir. Diğeri zenginlerin semti diye tabir edilen bir bölgede ukala, saygısız, baba parasına güvenen ve maalesef yine idareden yasadan korkmayan öğrencilere bir şeyler öğretmek için çabalamakta. Karşılığında öğrenci bozuntularından hakaret tehdit görmekte. (Genelleme yapmayı amaçlamıyorum. Lafım bu şekilde davrananlara.) Maalesef bu insanlara ve bilmiyorum daha kaçına yöneltilen tehditler sonucunda hayatlarından bile endişe edilir duruma gelinmiştir.

Bunun sorumlusu, eğitim sistemini buralara getiren güdük yasaları çıkaranlardır. Personelinin karşılaştığı bu sorunları bu sorunları çözmek için çaba göstermeyen onursuz idarecilerdir. (Bence düpedüz onursuzluktur) Çalışanların bu sorunlarını görüp gereğini yeterince yapmayan Eğitim-Sen'dir.

Yeni bir öğretim yılına girilirken Özellikle metropol illerde eğitimcilerin yaşadığı sorunlara lütfen çözüm aransın. Özellikle örgütler bu konuya gerekli önemi versin. Ve biraz onurumuza sahip çıkalım. Ve örgütlenmenin önemini kavrayamamış yurdum insanı! Kurtuluş yok tek başına, örgütlen, sendikalarına diğer demokratik kitle örgütlerine partilerine sahip çık. Kukla olmaktan vazgeç. Böyle ülkene sahip çıkabilirsin. Tabii eğer istiyorsan.

O. Demir

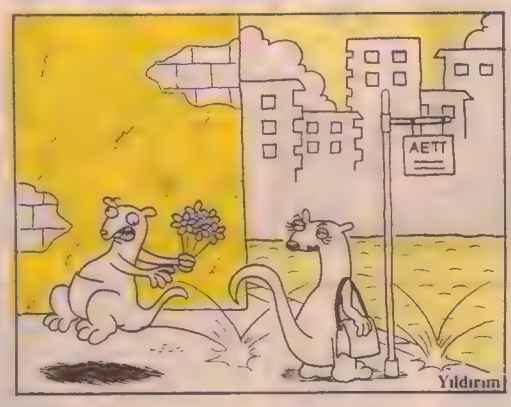

LeMan
Sayı: 460. 2 Eylül 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR. Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

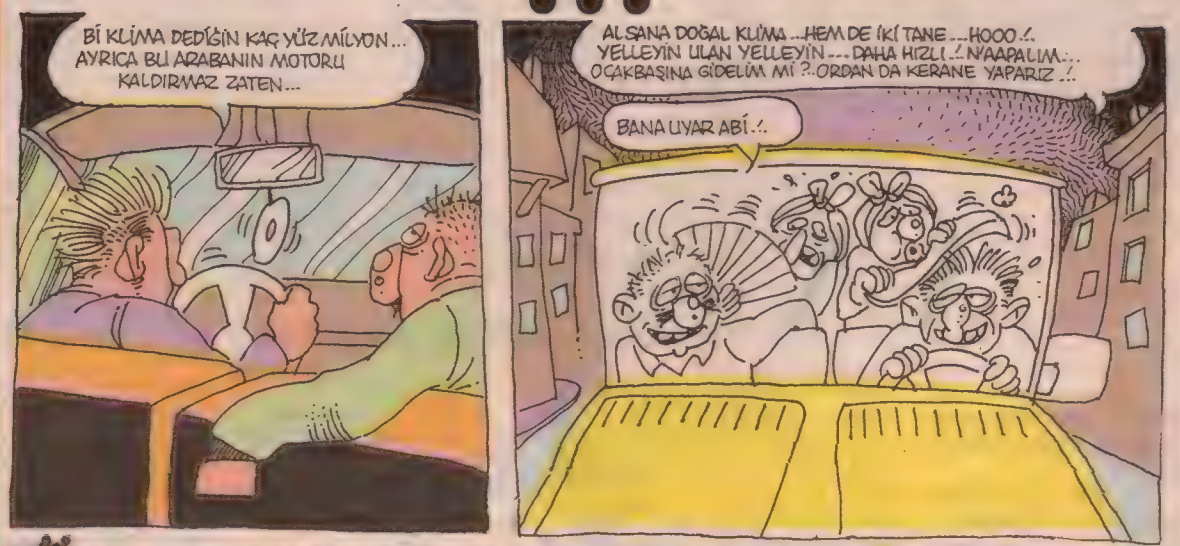

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

9 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/37 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

MHP'yle Fazilet Birbirine Girdi.

Daha önce kendi partisinin bakanına Meclis bahçesinde saldırarak gündeme gelen MHP Ordu Milletvekili Cemal Enginyurt, Erbakan'a yönelik olarak "Bölücülük yaptı, siyaset yasağı az bile, idam edilse yeridir" dedi. FP Konya Milletvekili Lütfi Yalman "Eceli gelen camiye yanaşır" şeklinde cevap verdi. Reha Muhtar'a katıldılar: Enginyurt "Meclis açılınca görüşürüz. Ordu'ya beklerim!" dedi. Lütfi Yalman "Kendisi daha önce, Ordu'ya gittiğinde Erbakan'ın elini öpmüştür" dedi. Enginyurt "Erbakan umurlarında değil, çoğu için için seviniyor" diyerek Tayyip dünyasına gönderme yaptı.

Devlete mürteci, derin devlete ülkücü dolduktan sonra kardeşlerin yolları ayrılıyor. MHP, zaten türban çarkından sonra, yolunu "merkez sağa" çevirmek, dinci oyların kaybını laik kesimle kapatmak derdinde. Fazilet de MHP'ye kaptırdığı "Maneviyatçı-Mukaddesatçı" oyları istiyor.

Aslında bu kavganın başlangıcı on yıllarca öncesine kadar gidiyor. 80 cunta ihtilali öncesi, sokaklarda iç savaş sürerken, kahveler taranır günde beşer, onar ölü verilirken devrimci-ülkücü çatışması olanca hızıyla tırmanıyor ama alttan alta bir akıncı-ülkücü çekişmesi de yaşanıyordu. Cunta ülkücülerle kolkola devrimcileri ezdikten sonra ülkücüleri kontrol altına alıp, Amerika'nın Yeşil Kuşak projesi gereğince dinci kadroların ve örgütlerin önünü açtı. 90'lara gelirken bu kez Güneydoğu'daki savaş nedeniyle devletle ülkücü hareketin arasındaki açının tekrar yakınlaştığını gördük. Dinci hareket misyonunu tamamlamış rol alma sırası tekrar ülkücülere gelmişti. Hatta hem devlet kadrolarında hem de şehir ve taşra bölgelerinde iyice palazlanan dincilere karşı yakın tarihte tanıklık ettiğimiz açık baskıcı tavır alındı.. Aslında iki hareketinde beslendiği kaynaklar ve tabanı aynı. Solun devletin o yıllardaki tercihinden dolayı tamamen ve acımasızca ezilmesinden sonra meydan bunlara kalmıştır. Ama meydan bu iki sağ horoza şimdi yetmiyor. Kavga başladı.. Hem de kendilerine yakışır en ilkel sağ karşılıklı darbelerle..

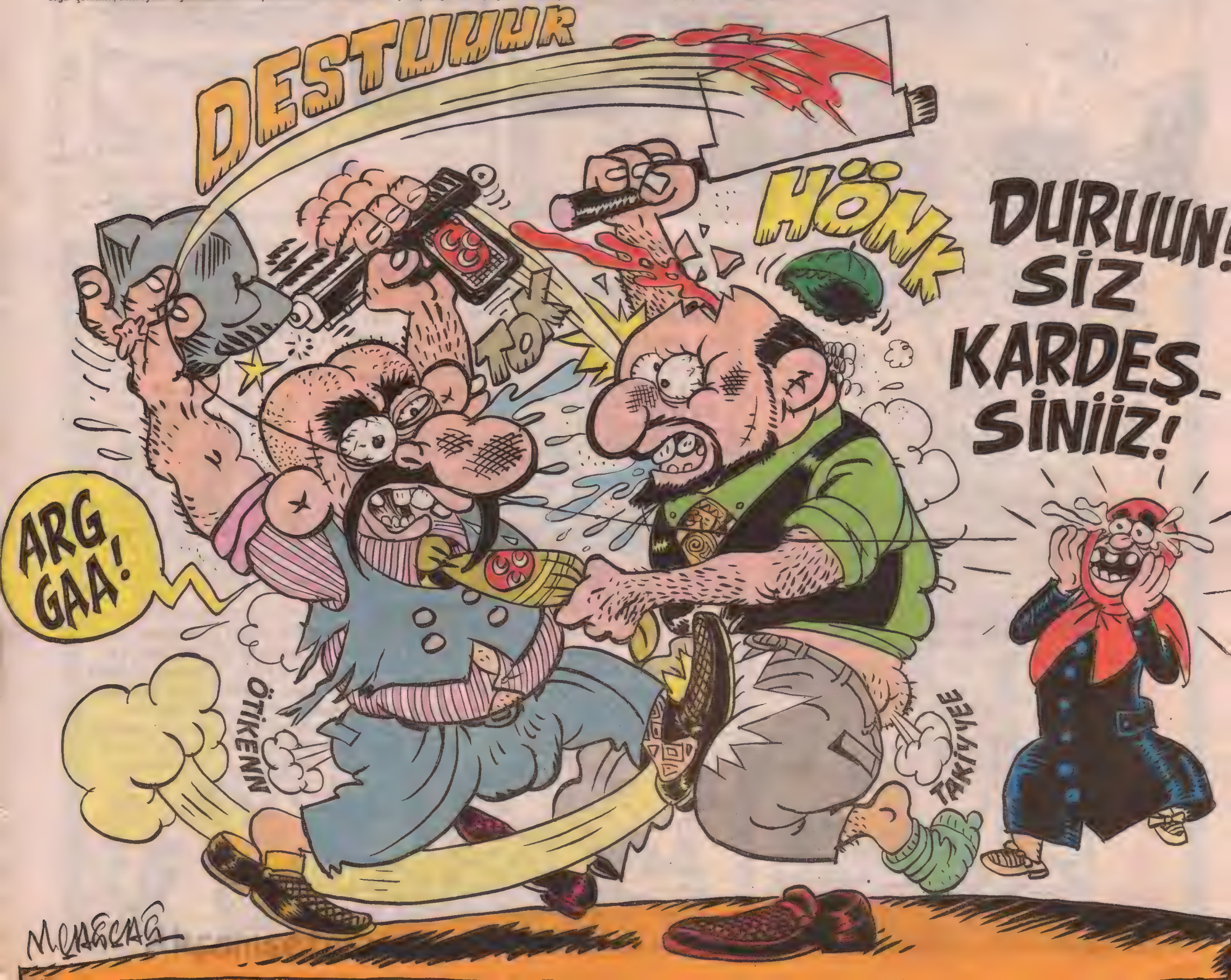

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER
feyhan@leman.com.tr

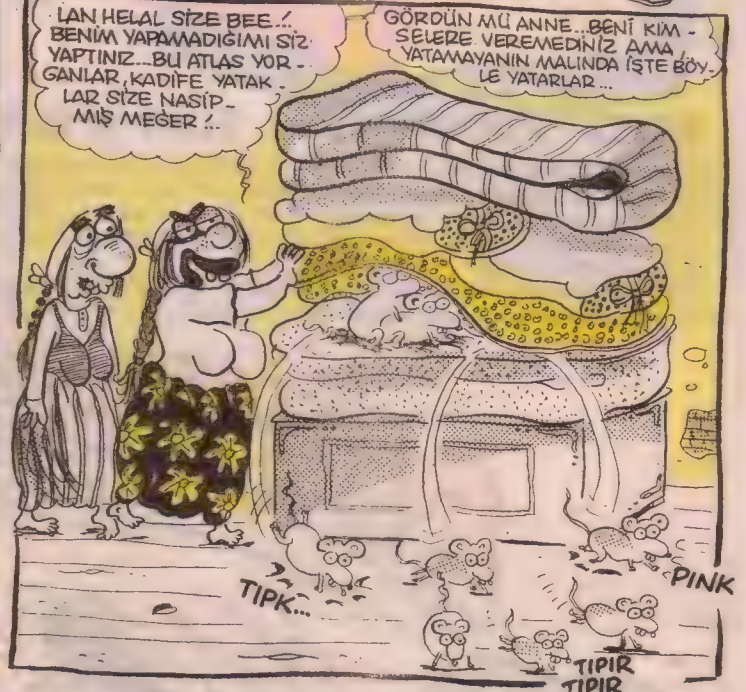

Sevişgenler met üst

Leman

Arpalığı bol bakanlıkları kapan ve buralarda kadrolaşmayı da ihmal etmeyen MHP, şimdi de havalimanlarına yandaşlarını doldurmaya başlamış!

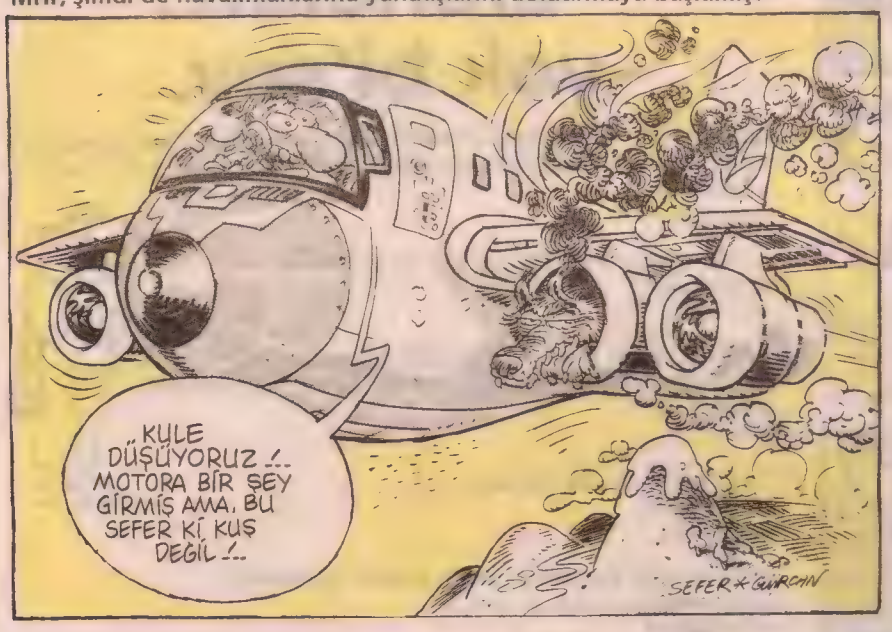

Amele Bakanı Yaşar Okuyan, SSK'da kattrilyona varan yolsuzluk yapıldığını açıkladı... Okuyan, yolsuzluğu önceleyeceğine, her gece dosyalara bakıp, bakıp ağlıyormuş...

Melek kalpli oyuncu, Necdet Tosun'un Yadigarı, Limon'un eski "Dobo"larından Gürdal Tosun'u kaybettik..Ağabeyine, ailesine, tiyatrodaki arkadaşlarına, sevenlerine başsağlığı dileriz... Leman çalışanları

Hayali İhracaatçılara karşı geliştirilen bilgisayar programı, kuşkulu her işlemde kırmızı ışıklı ve sesli uyarıyla Ankara'nın dikkatini çekecek.

İbrahim Kaypakkaya'yı anlatan kitaba dava açıldı...

Trilyonluk hayali ihraacata göz yuman balinacı gümrükçüler beyannameleri kontrol etmeden imzaladıklarını itiraf ederken, bunun nedenini karanlıkta çalışma ve iş yoğunluğuna bağladılar..

F tipi cezaevlerine karşı yapılan eylemlerde 711 kişi gözaltına alındı... 2 Eylül'deki son eylemde ise ilk defa hiç kimse gözaltına alınmadı ve protestocuların basın açıklaması yapmasına izin verildi.

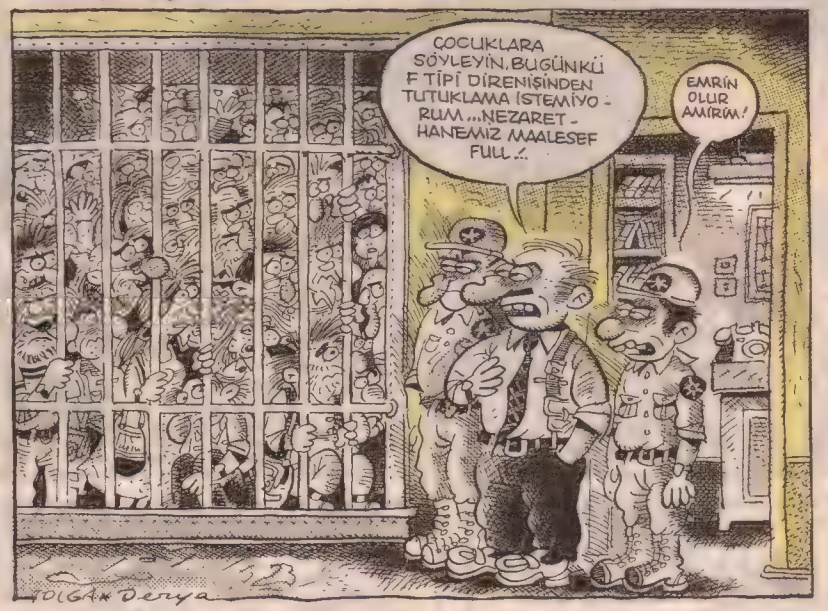

Apdi İpekçi ve Papa Suikastinin sanığı ülkücü Mehmet Ali Ağça'ya Türkiye'nin dört bir yanından zarflar içerisinde altın, Mark ve Dolar yağıyor...

1 Eylül Dünya Barış günü kutlamaları çerçevesinde yapılması düşünülen etkinliklerin hiçbirine izin verilmedi...

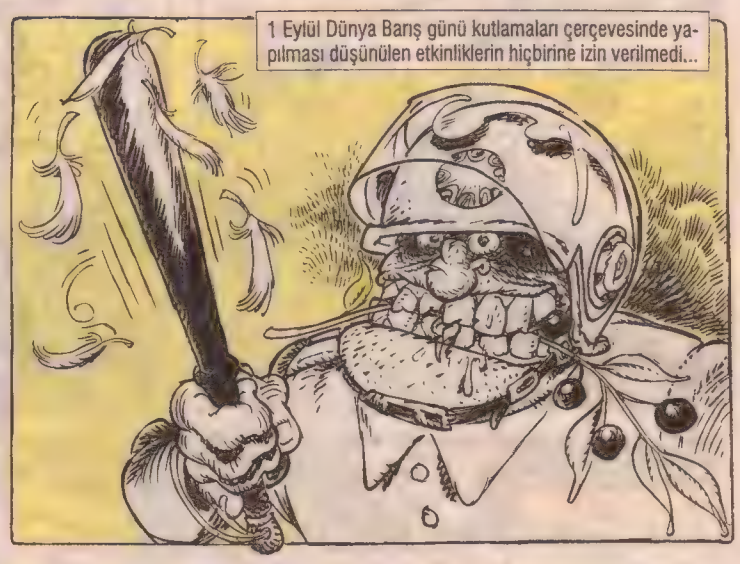

Mehmet Ağar'ın "Sır sayılacak bilgilerin rastgele açıklamak yanlıştır" açıklamasına Mehmet Eymür'den yanıt geldi "Ağar'ın karanlık ilişkileri devlet sırrı mı?"

CEMAL ENGİNYURT (Cellat psikolojisi, yürüyen darağacı)

LÜTFİ YALMAN ("Cami duvarı" provokatörü)

DEPREMZEDE ÇOCUKLARA SUÇLULUK DUYGUSU YÜKLEYEN YOBAZLAR (Yuh! Herkes bitti o çocuklar mı kaldı?)

OMBUDSMANLIK (Gündem bazen, muamma tadı)

OSMAN DURMUŞ (Şeftaliye bıçak çekmem insana çekerim diyen evlerden uzak sağlık bakanı.)

PAPARAZZİLER (Tiksinti vericiler... Meraklı koşar kovalayıcıları!)

CARLO COTARELLİ (Türkiye'nin asıl Başbakanı.. İnce ayarcı, ayarı bozulasıca)

KAMERALI DİYARBAKIR DEVLET HASTANESİ (Hastaları izlemek için kamera koyun hasta zihniyet.)

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

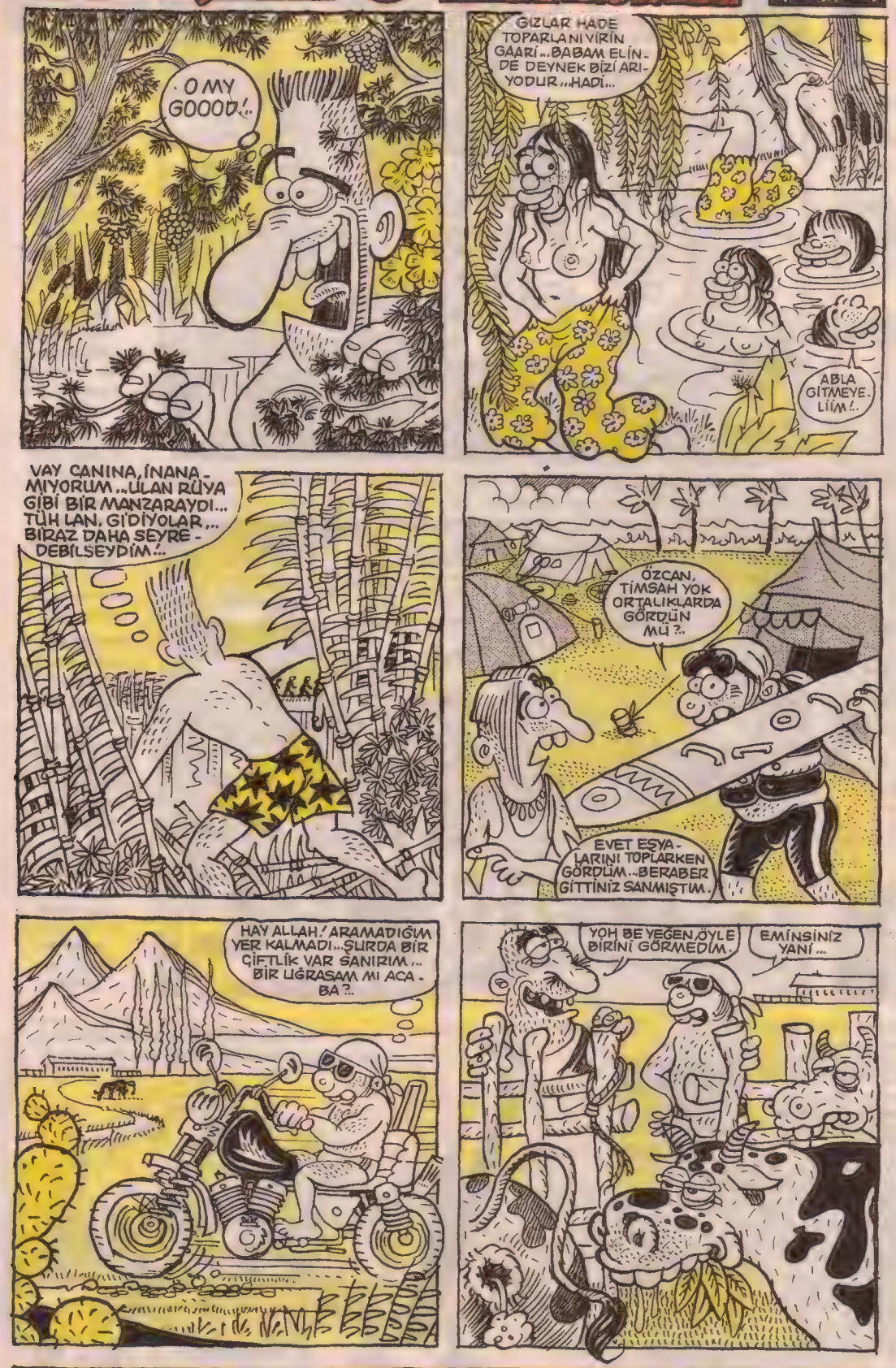

açık büfe

met üst

- efendim?. -yok bi'şey..

- ağırlıkları 80 ile 100 tonu bulan dinozorlar, aşırı beslenip, çıkardıkları metan gazıyla küresel ısınmaya sebep olmuş ve ortadan kalkmışlar..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

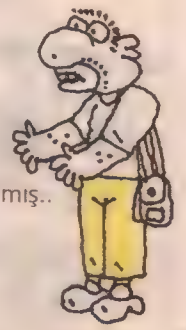

- cindy crawford günde 3-4 litre su içiyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- cia'ye göre çin lideri mao zedung bir milyar çinliyi aynı anda zıplatarak suni bir deprem yaratmayı planlamış..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- suudi arabistan'da hiç ırmak yok..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

-pablo picasso parasızlık çektiği gençlik günlerinde yaptığı resimleri yakarak ısınırmış..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- kiraz çekirdeği tükürmek, isviçre'nin milli sporu'ymuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- her bir testis günde yaklaşık iki yüz milyon sperm üretiyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- asosyal insanların beyni diğer insanlara oranla daha küçükmüş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- 1 dolarlık banknotun üzerindeki resim, yazı ve simgeler amerika'nın tüm hikayesini anlatıyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- manyetik ivme, ışık hızı'na rakipmiş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- hamamböcekleri 250 milyon yıldır değişime uğramamışlar..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- bir big mac ekmeğinde ortalama 178 susam bulunuyormuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- bilgisayarınız dişi mi, erkek mi..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- zürafaların ses telleri yokmuş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- türkiye'nin 11 sınır kapısı varmış..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- ahlak hissinin merkez üssü göt'ün pardon göz'ün tam üstüymüş..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

- böyle de yazı mı olurmuymuş be..
- efendiiim?.
- yok bi'şey..

Erzincan'ın Geçit Beldesi çalışanlarından, -Belediye Başkanı Dahil Olmak Üzere- her yıl iki aileyi Haziran ve Eylül aylarında misafir etmek istiyorum. Lütfen beni arayınız.. Datça-Palamutbükü Kumburnu Tesisleri'nden **Oktay Bey. Tel: 0252 725 55 03**

Not: yukarıdaki gibi jest yapma imkanınız ve arzunuz varsa duyurmak üzere ÖKÜZ dergisi'ne gönderebilirsiniz.. hiç bir şey yapamıyorsak birbirimize hoş jestler yapalım şu fani dünyada y.. hadi bakalım..

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

YAMUK ZİKLİ BAKKALDAN SAĞA DÖNÜNCE KALIN MALAFATLI SİMİTÇİYİ GÖRECEKSİNİZ..ONUN İKİ SOKAK İLERSİNDEKİ ERKEN BOŞA - LAN KASABIN YANINDAKİ EV, BİZİMKİ...

PÜÜÜ, ALLAHIN SALAĞI, İSTEMEYE GELENLERE EV BÖYLE Mİ TARİF EDİLİR !?

PARANOYA

GELİNİN GIZ GARDAŞI BEŞYÜZ BİN LERA TAKIYOR !..

BEN DE PARA TAKIIM BARİ AYIP OLMASIN ...

YUH HEYVAAAN !.. İĞNEYİ DAMATIN GAL - BİNE SOKTU AYU !..

ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜÜ !.. DAHA GERDEĞE BİLE GİREMEDEN DUL MU KALICAM. ÜHÜ ?!

AMA AMA BEN !..

COZZZ

BÖYLE DAHA EKONOMİK OLDU... ELEKTRİK MASRAFINDAN KURTULDUK !..

BEN MASUMUM DİYORUM SİZE !..

DAN

DİKKATLİ OLUN. ÇOK TEHLİKELİ BİR MASUM - DUR !..

KAVAKLIDERE ŞARAP FABRİKASI

YAA MUHİTTİN ABİ BE, BANA DA ŞU SENİN FABRİKADA BİR İŞ AYARLASANA BE ABİ ?!

BU AYAKLARLA ÇOK ZOR BE DERVİŞ'İM... HATTA İMKANSIZ GİBİ...

lombak@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

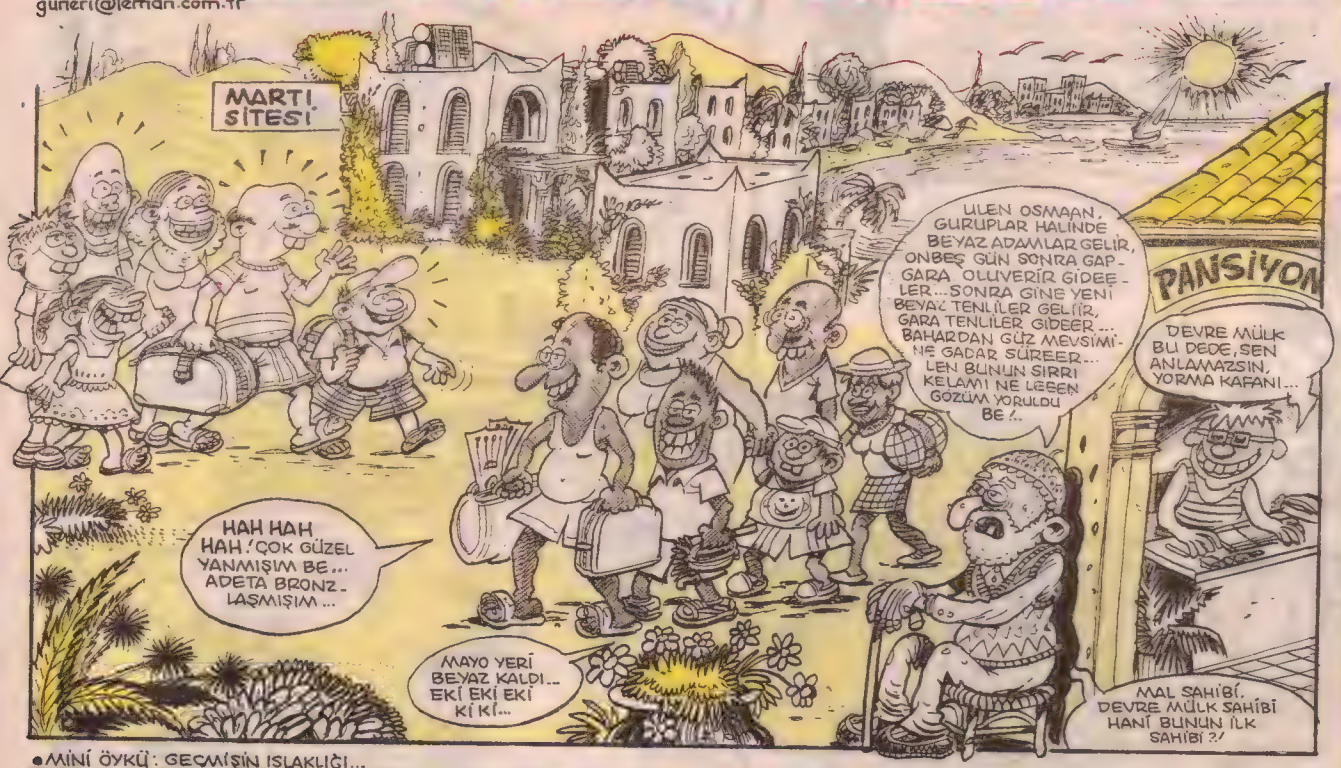

●MİNİ ÖYKÜ: GEÇMİŞİN ISLAKLIĞI...

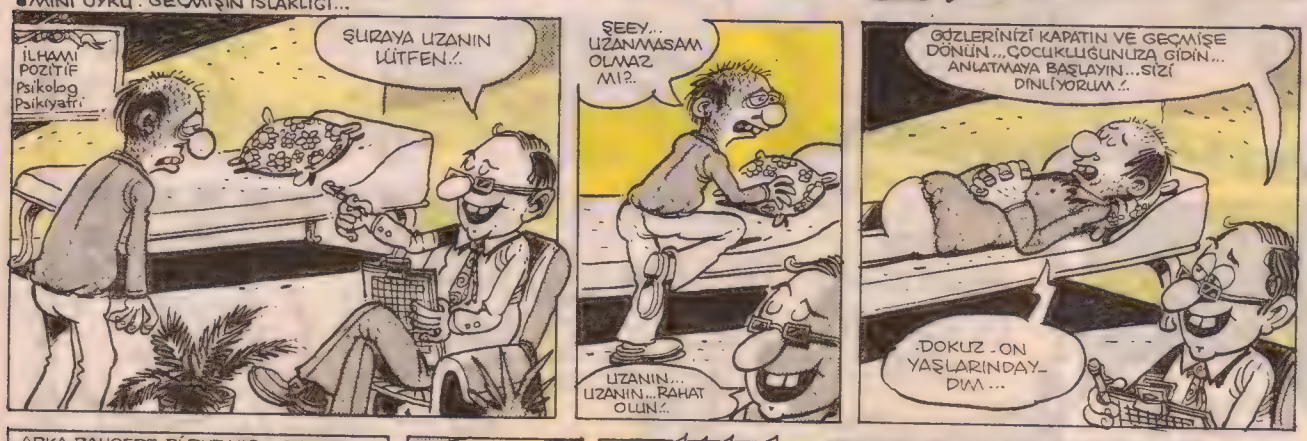

BİTTİİİ

FİRAVUNUN LANETİ İKLARC, GAZETE BAYİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Küçük SÖZLÜK

Fotoş

"FİKİR" DEMEK NE DEMEK?

Dilek (9): "Fikir demek bir kişiye fikir vermekdir."
Fatma (10): "Fikir kaynamak."
Duygu (8): "Aklıma bir fikir geldi."
Bilgin (10): "Aklını kullanırsan fikir olursun."
Aykut (9): "Bir insan sana bir şey söyler ve sen de onu düşünürsün."
Süleyman (9): "Öğretmen soru sordu. Onu düşünürsün. Fikir buluruz."
Dilek (9.5): "Fikir her insanın bilmediği şey fikirdir."
Sedat (10): "Beynimizden düşünürüz ona fikir diyoruz."
Alaattin (10): "İyi bir fikirli olan bir kişi."
Selen (9): "Birisine bir fikir vermek o fikiri kendisine saklamak."
Güldane (9): "Aklından geçenlerdir."
Kamer (10): "Bir tane içimizden bir şey bulduksa ona fikir denir."
Elif (10): "Aklı maşında olan şeydir."
Yasemin (9): "Bir insanın fikri neyse onu yapar."
Büşra (9): "Akılınla düşünen düşüncelere fikir denir."
Gülden (11): "Çalışkan demek."
Duygu (10): "Haklı bir şeyi bilen."
Taha (10): "Akıllılık."
Neslihan (8): "Fikir fikirimiz mesela fikirimiz."
Onur (10): "Allahın verdiği bir şey."
İsmail (10): "Arkadaşın sana bir fikir söylerse ona fikir denir."
Hakan (9): "Fakir bir insanın hiç parası yok ya da evi yoksa o fakirdir."
Kübra (10): "Durumu kötü yoksul olan kişi."
Hasan (9): "Bir fikiri aklında tutarsan ona fikir denir."
Diğdem (10.5): "Düşündüren şey."
Serkan (10): "Bir tuzak kurulan fikire fikir denir."
Mehmet (11): "Bir çocuk sana bir fikir verdi mi o fikri kendi aklında tutacaksın ona fikir denir."
Ertuğrul (10): "İnsanın bir fikri olursa istediği kişiye anlatır."
Ali (9): "Mesela bir adam hapishaneye girmiş. Ordan kaçmak istiyor. Nasıl kaçacağını bilmiyor. Bir adam ona fikir veriyor. Ona fikir denir."
Dilek (9): "Bir insanın beyninden bi şey bulmasına fikir denir."
Bayram (10): "İnsan yapamadığı şeyi aklına getirir."
Fatih (11): "Bir şeyi düşündüğünde onu yarattınmı ona fikir denir."
Cemal (10): "Çare."
Yasemin (10): "Bir adamın adıdır."

TEREDDÜTLÜ

PICTURES

CAN BARSLAN

YENİ EVLİLERE BU YATAK ODASI TAKIMINI TAVSİYE EDİYOZ ABİ...İSTATİSTİKLERE GÖRE YATAĞI EN ÇOK ZORLAYAN POZİSYON BU TÜR DÜŞEY HAREKETLER..YANİ YENGE ÜSTTEYKEN...AMA BAKIN,HİÇ GICIRDAMA YOK, ESNEME YOK,GAYET SAĞLAM VE STATİK...

AYY... GİDELİM BURADAN BATUHAN, BEN KORKUYORUM... GİDİP BAŞKA MOBİLYACIYA BAKALIM...

ABİ TAVUKTAN ZEHİRLENEN KAÇ KİŞİ DUYDUM... SENİN HATAN YANİ... DİKKAT EDİCEKSİN, TAZE TAVUK ALICAKSIN...

YAHU TAVUKTAN ZEHİRLENDİM AMA, ÖYLE DİİL, ANLATSAM KİMSE İNANMAZKİ...

BU YOLDA RADARLA HIRS KONTROLÜ YAPILMAKTADIR

DİKKAT EDELİM FAZLA HIRS YAPMAYALIM... MÜTEVAZI GÖRÜNELİM, KALENDER VE BULDUĞUYLA YETİNEN ADAMLAR OLALIM BURDA...

BENİM ZATEN HAYATTA HİÇ BİR HIRSIM OLMADIKI...

YOK HOCAM...UYUŞTURUCUDAN KORKARIM, BEN KARINCALAŞTIRICI KULLANIYOM BANA YETİYO...UHH... HİİÎ... BAK AYAKLARIM KARINCALANMAYA BAŞLADI... HİHİHİ...

7

6

5

ALLA ALLAA..SÜHA ENİŞTEMİ BİRAZ ANDIRIYO AMA, YÜZÜ TANINMAZ HALDE...Bİ TÜRLÜ TEŞHİS EDEMİYOM...

KOMİK Bİ ADAM MIYDI RAHMETLİ ?..

ULAN YUH BEE..KARIM DOĞURMAK ÜZERE DEDİK...EBE GÖNDERİN DEDİK...SİZ NE GÖNDERMİŞSİNİZ? SOBE..NEDİR BU LAUBALİLİK ANLAMADIM...BÖYLE SAÇMALIK DÜNYANIN HİÇ BİR MİZAH DERGİSİNDE OLMAZ...EBE, YERİNE SOBE...

SOBE

OTURMA ODASINDA AYAKTAYKEN YAKALANDI... O KADAR DA DEDİK AMA... EN AZ ALTI AY YER...

ÇOK TEDBİRSİZ DAVRANDI ÇOK...

barslan@kraman.com.tr

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Kopyalayan ve kullanan Erdil Yaşaroğlu'na dava açacaktır.

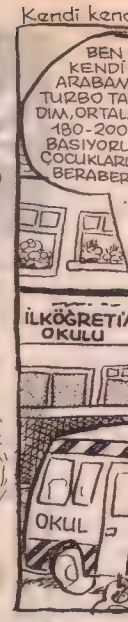

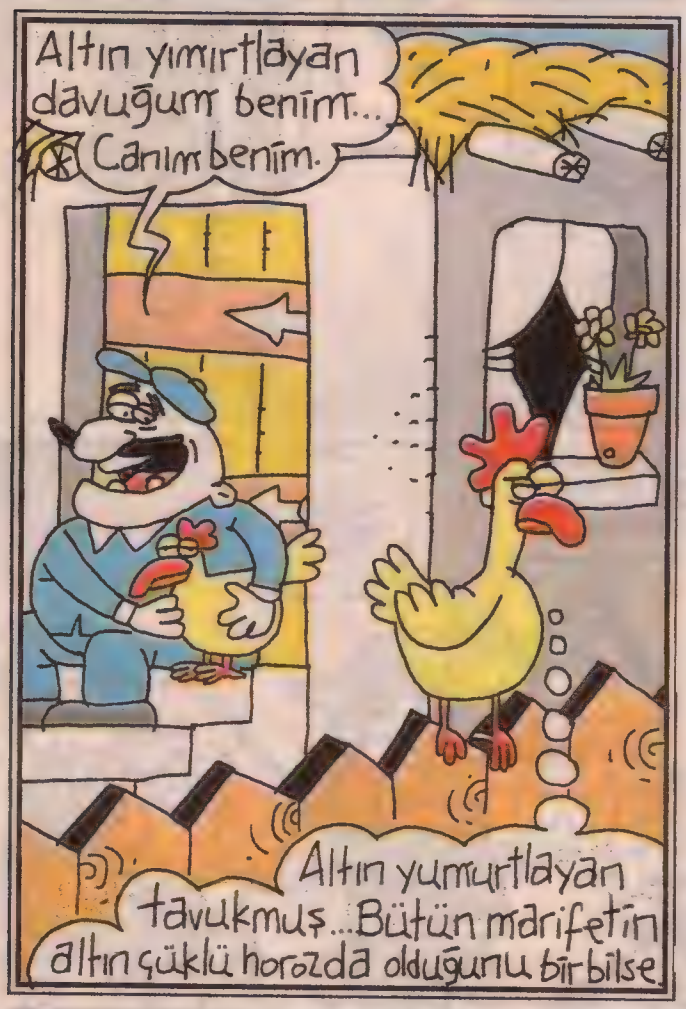

Biz seninle hep bayağılıktan kaçtık... Sıradan, basit gündelik olandan...

Küçük mutlulukları, hayatın içindeki o eksik, o kanaatkâr doyumları değil, hep trajediyi aradık... Mükemmeli... Biz seninle hep kusursuzluğu aradık...

Bizi birbirimize yakınlaştıran ne varsa kutsaldı. Özeldi. Ayrıcalıklıydı...

İlişkimizden, aslında ikimize de ait olmayan, kutsal ve kusursuz bir imge yarattık... Hayatımızda eksik kalmış ne varsa, o yarım kalmış tutkularımızı, o yaralı arzularımızı, eksik çocukluğumuza ait ve içtenlikle koruyamadığımız bütün duygularımızı bu imgeye ödünç verdik... Artık yaşayan gerçek kişiliklerimiz değil, sanki bu kutsal, bu kusursuz imgeydi...

Bu imge lekelenmesin, bu düş bozulmasın diye öyle çok şey gizlerdim ki senden... İçim ürperirdi böyle anlarda, kendimden çok uzak bir yere çekilirdim sanki, bilinmezliğe...

Aramızda öyle çok tanımlanmamış anlar; öyle kopuk, öyle başıboş duygular, bana o denli ait olduğu halde sana nasıl anlatacağımı bilemediğim öylesine derin savruluşlarım vardı ki...

Yarattığımız ve adına aşk adını verdiğimiz bu kutsal imgeye sadık kalabilmek için, kendime karşı sadakatsiz davranıyordum.

Seninle yanyana uzanırdık, dünyanın dışındaki yaz bahçelerinde, o gerçekdışı mevsimlerin kıyılarında... Üzüntülerimiz, içimizdeki yaralar yanyana dururdu öyle... Bizden çok bu yaralar özlerdi birbirini, o kimsesiz üzüntülerimiz...

İçimdeki yaram, senin yaranı özledikçe ruhumun gurbetinde daha çok hissederdim kendimi... Asıl çektiğim acı buydu aslında, yanındayken kendimi yine de senden çok uzaklarda hissetmemdi...

Farkederdin sürükleniş suskunluklarımı... Böyle anlarda zamanı dondurmak isterdin... Zamanı dondurunca içimizdeki boşlukların kapanacağını, o gizli ürpertilerin dineceğini, tanımlanmamış anların ve o kopuk, o başıboş duyguların tanımlanacağını, savrulmaların biteceğini düşünürdün... Zamanı dondurunca hep iyi ve mükemmel insanlar olarak kalacağımızı sanırdın... Hayata bu donmuş zamandan, mağrur ve korunaklı bir kristalin ardından bakınca, hiç kirlenmeden ve ebedi bir saflık halinde yaşayacağımızı hayal ederdin...

Oysa ne zamandan kopabiliyor, ne de hayattan gizlenebiliyorduk... Biz zamandan kopmak istedikçe, zaman bizi daha çok acıtıyor, hayattan gizlendikçe o, kendisini daha çok hatırlatıyordu...

Hayattan ve kendimizden korktukça kendimizi aşkın kutsal acısına kapatıyorduk... Hayat acı verdikçe; biz o kutsal, o ayrıcalıklı kıldığımız acımıza daha bir sarılıyorduk... Bu kutsal ıstırap bizi hayattan korurken, başkalarından üstün kılıyordu....

Oysa kutsallık hiç saf değildir sevgili; gücünü zayıfların kanından alır... Mükemmellik, kaybedeni çok, anlamsız ve haksız bir yanıltır... Saflığın içinde birçok günah gizlidir.. Ben bu kutsal aşkın kan kaybeden zayıfıydım işte... Bu kötü yarışta

Oda

hep kaybedendi
mazdım kendim
bettikçe, yaratt
nahı kabullendik
Oysa kendisini
yan her insana z
ğal acıları, lekel
maya soyunurla
yatın içinde çınl
ların... Gerçek b
yatın sıradanlığ
Kendi sıradanlığ
bir trajediye sığ
Başta ben de
şılmaz kutsallığı
ğim gerçek gide
biri olmaktansa,
ğim ve bilmediğ
sur ve ölümsüz
Oysa gerçek
korkuyordum...
din, kusursuzdu
Sana ulaşmam,
etmem gerekti b
madığım kadar
gerekiyordu... Hi
zükmem gerekiy
O kutsal güze
o herşeyim neyd
varlıktım... Tıpkı
hissetmediğim ş
O kutsal aşk
içindi hepsi... En
rek anlattım sana
kurtulurum sanıy
ulaşılmaz kutsal
ulaşmaya çalıştı
daha geriye, dah
betimizde yaşıyo
özlüyorduk... Yaş
Ama acıydı sonu
Sen hayatın b
Ama buluştuğum
bizi hiç ummadığ
yatla sınanmayan
du. Çünkü en de

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

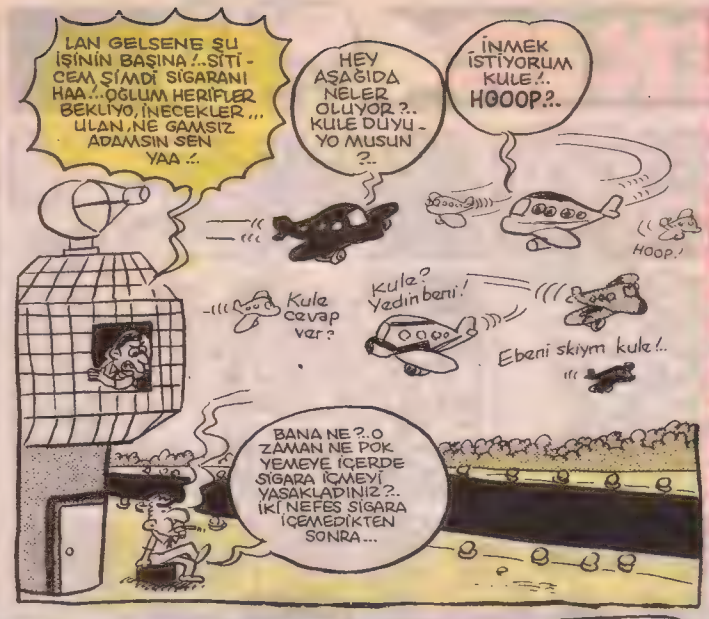

...a Tek Başına Dans Ediyorsun...

Saflıktı benden istediğin, ama saklayaiçimde birçok günah gizliydi... Ben kaz o kutsal imge sana ait oldu... Ben gükusursuz ve mükemmel olan sen oldun... insanlardan biraz olsun farklı ve özel saelir, hayatın o basit, o sıradan dertleri, doiş tutkulan... Böyle insanlar ya kutsal ola da kutsal birine adarlar kendilerini... Hak varolmak gururunu incitir böyle insanğı gelir... Mükemmelin kölesi olmak, haaşamaktan daha gözalıcıdır çoğu kez... a tiksinince, hayalinde yarattığı gerçekdışı ...

leydim... O dokunulmaz güzelliğini, o ulaordükçe sıradanlığımdan tiksiniyor, yaşadıdaha çok bayağı geliyordu bana... Sıradan kemmelin kölesi olmak istiyordum... Bildibütün zaaflarımı gizleyip, bu trajedinin ceamanı olmak istiyordum...

böyle değildi... Sadece seni yitirmekten kü sen özlediğim herşeydin... Mükemmelradanlığı aşmıştın, en önemlisi kutsaldın... i etkilemem için yaşadığım herşeyi inkar üzden... Hiç olmadığım kadar iyi, hiç ol, hiç olmadığım kadar derin gözükmem tmediğim şeyleri hissediyormuş gibi gö...

in benden herşeyimi istiyordu... Oysa ben miyordum ki... Tamamlanmamış, eksik bir at gibiydim. İstediğin şeyleri vermem için, ri hissediyor gibi söylemem gerekiyordu... sana yalan da söyledim... Seni yitirmemek , en gizli, en iflah olmaz yaralarımı gizleyendimi... Seni kazanırsam, bu yaralarımdan um... Oysa sen o dokunulmaz güzelliğine, na sığındıkça hayattan gizlenirken, sana kendi hayatımdan, kendi gerçekliğimden aşağıya düşüyordum... İkimizde kendi gurk oysa... Ne yapsak, ne etsek kendimizi ğımız acı, hayatlarımız gibi gerçekdışıydı... ...

ağılığından kaçıyordun, bense kendimden... yer aynı acıydı... Bizi hayattan kopartan, z kadar bencil kılan bir acıydı bu... Ve haiçe dönük acı, bizi hep yüzeyde tutuyorde yatan gerçeğimize insek ne olacağını bilmiyorduk... Orada belki çıldıracak, belki de gerçekten değişecektik... Tablatımız değişecekti... Oysa biz kendimizi kutsala adadıkça, mükemmelin, kusursuzluğun peşinden koştukça, hayat bize dokunmadan, içimize hiç sızmadan geçip gidiyordu uzaklara... Tıpkı bize dokunmadan geçip giden hayat gibi, aslında biz de birbirimize dokunmadan geçip gidiyorduk...

Sana taptığımı söylüyordum, ama seni gerçekten tanımıyordum... Sen beni hayatın bayağılığından, sıradanlığından yanına çağırıyordun, ama aslında beni pek tanımıyordun... Bu yüzden inanmıyordum yaşadığımız hiçbir şeye... Bizi başkalarından üstün kıldığını sandığımız bu acının hayatta bir karşılığı yoktu, inan...

Seni unutmam mümkün değil, ama ben geldiğim yere geri dönüyorum. Bu kusursuzluk senin olsun... Birgün kendimi inkâr etmeye karar verirsem, bunu sadece kendim için yapmalıyım: Mükemmellik senin olsun... Sana herşeyimi vermemi istiyorsun. Oysa ne seni, ne de kendimi tanıyorum: Kutsallık senin olsun.. Bu aşk beni tutuk, ezik, korkak yaptı... Seni biraz olsun etkileyebilmek için yaptığım bütün fedakarlıkların, hayatımın en büyük bencillikleri olduğunu anladığım an kendimden kaçıp kurtulmak istedim...

O an anladım ki, fırından aldığım ekmeğin sıcaklığı bu aşktan daha kutsaldı... Yüzümü ısıtan mütevazi güneş, evlerine ekmek götürdüğüm çocukların sevinci, çay bardaklarındaki kaşık sesi daha kutsaldı... O küçük mutluluklar; o eksik, ama kanaatkâr doyumlar daha kutsaldı...

Evet, hayat, karanlık, bayağı, acımasız, kirli, sıradan, incitici; ama gerçek sevgili... Ona dokunabiliyorsun... Ama ben senin kutsal ve mükemmel saydığın hiçbir şeye ulaşamadım... Sana ulaşamadığım için duyduğum kaygı ve pişmanlıklar da bana ait değildi... Çektiğim acıysa, yıllardır sakladığım yaraları biraz daha gizlemeye yarıyordu.. Oysa hayat çok basit sevgili, bunu bir anlayabilsek, herşey çok farklı olacak. Ve hayatın o basitliği içinde saklı derinliği, vazgeçilmezliği...

Artık kutsal olan hiçbir şeye inanmadığım için daha berrak ve açık görüyorum çarşıdan eli boş dönenleri... Şehirleri hızla saran açlar ordusunu... Dünyayla aramdaki o sahte acıları ortadan kaldırdığım için tanık oluyorum herşeye: İşte dün gece **TEM karayolunda** bir travestiyi daha ezip geçti, sürücüsü karanlık ve sarhoş bir araba...

İzmir'de bir kafeteryada garsonluk yapan **Dersim'li Gökhan**, bugün tıpkı dün ve ondan önceki günlerde olduğu gibi tam onbeş saat ayakta müşterilere servis yapacak ve onca yorgunluktan sonra evine döndüğünde, **Jack London** gibi, sabaha dek ezilen insanların öyküsünü yazacak... Eskiden olsa çok romantik gelirdi bu gencin hali bana... Ama değil; çok sert, çok acımasız bir hayatı var; ama yine de gözlerinden o sımsıcak gülümseyişi hiç eksik olmuyor... Yıllardır görmediğim, üniversiteden bir arkadaşımın matbaasına uğradım geçenlerde. Devrimci bir belediye başkanının afişiyle aynı makinede bastığı porno dergileri, kurusunlar diye, birlikte ipe asıyordu. Bunları yaparken de bütün içtenliğiyle, **bu düzeni değiştirmeliyiz arkadaş,** diyordu...

Cezaevlerindeki çocukları için direniş yaptıklarından, karakola götürüp gözaltına aldıkları yaşlı anneleri, polis gecenin bir yarısı sokağa bırakıyor... Ceplerinde neredeyse hiç para olmadığından, şehrin çok uzağında olan evlerine gitmek için yürümekten başka çareleri yok bu çilekeş kadınların... Neredeyse sabaha dek yürüyecek olan bu yaşlı kadınların çektiklerini mutlaka içimizde hissetmezsek, yaşadığımız hayatın hiçbir anlamı olmaz... Çünkü çoğu kez biz farketmesek de bu hayatta acı tek... Istırap tek.. Aşk ve iyilik tek bir yerden akıyor kalplerimize...

Aynı saatlerde, başka bir yerde, yaşlı ve eşcinsel bir tiyatrocu, iki kimsesiz sokak çocuğunu zorla evine götürmek istiyor; onunla birlikte olurlarsa çok para vereceğini vadediyor... Evet hayat hiç romantik değil, ama yargılamadan önce onu anlamalıyız, sonuna dek... Belki de tam bu sırada lekesiz bir aşkı özleyen ve yalnızlığın o korkunç kaderiyle boğuşan **Serpil öğretmeni,** çalıştığı kasabada, çocuklarını okuttuğu adamlar, **yanına gelelim mi, boş musun,** diye telefonla arayıp, taciz ediyorlardır...

Asıl trajedi hayatın ta kendisi sevgili..

Hayat karanlık, acımasız, bayağı ve kirli; ama bizim erdem sayıp abarttığımız duygusallıklardan, kendimizi başkalarından üstün kılmak için sığındığımız kutsallıklardan daha gerçek, daha sahici...

Yıllardır ruhumun gurbetinde yaşamaktan tükendim...

Kendi yaramı görüp, ona sarılamadığım için, ondan akan kanla yıllardır zehirleniyorum...

Yıllardır senin yanında, ama senden çok uzakta kalmaktan sevgim acıyor..

Birlikte yarattığımız bu hayattan kopuk imgeyi bırakıp, kendime doğru yürüyorum...

Hayatı ve seni buradan seyrediyorum. Odandasın ve tek başına dans ediyorsun..

İyilik ve sevgiyle gülümsüyorum; seni sevip hissetmem için seni sahiplenmem gerekmiyor.. Oradasın ve varsın işte.. Nereye gitsem içimde hissediyorum seni..

Hayatın bütün renkleri yüzünde...

Odanda tek başına dans ediyorsun.

İlk kez acı çekmeden özlüyorum seni...

cezmier@leman.com.tr.
Cezmi Ersöz

* 9 Eylül Cumartesi günü saat 18:00'den itibaren **Gebze**'de, **Güzeltepe Belediyesi Kültür Salonu**'ndayım.

kırıklebleBi

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Hayat, aşk solda!

Solda hayat var!

Nitekim insana hayat veren kalp solda.

Ve kalp aşkın da sembolü aynı zamanda.

Demek ki hayat ve aşk solda!

Kalbi sola koymak tanrının bir işareti mi yoksa?!

Sağda kalp yok; sağ kalpsiz.

İnsanlığa aşık olanın solcu, sosyalist, paraya aşık olanın sağcı, kapitalist olmasından da belli değil mi?

Paraya aşıksan sol memenin altında vicdan değil cüzdan taşırsın.

Hayatı da, aşkı da cüzdandan ibaret sanırsın.

Acaba bunun böyle olmadığını anlatmak için ne yapsak?

Kapitalistlerin anlayacağı dilden konuşup bir banka mı kursak?

Tabii bizim kuracağımız bankanın müşterilerinin cüzdanı değil gönlü zengin olur.

Çünkü bizim kuracağımız bankanın yapacağı tek alış veriş sevgi alış verişidir.

Bu banka sadece sevgi hesabı açar.

Sevgi kredisi verir.

Aşk teşvikleri dağıtır.

Böyle bir bankaya da Aşkbank adı yakışır.

Aşkbank'ın Akbank kadar şubesi olsa yurdum insanı yaşadı demektir.

Karar verdim, kuracağım bu bankayı.

Eğer siz de sol memenizin altında cüzdan değil vicdan taşıyorsanız, cüzdanı değil gönlü zenginlerdenseniz birlikte kurabiliriz bu bankayı.

Biriktirdiğiniz sevgileriniz sermayemiz olsun.

Bu bankanın kasaları aşkla dolsun.

Hatta Aşkbank'ı kurmakla kalmayalım, bir de Sevgi Holding kuralım.

Sevgi Holding'e bağlı şirketlerin, fabrikaların üreteceği tek şey de sevgi, aşk olsun.

Bunları yapamazsak aşkolsun bize aşkolsun!

İHTİYATSIZ ADAM

"GÖRÜNEN ADAM"

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

...Patron Adlısim'in kızı kaçırılmış, yüklü miktarda fidye istenmektedir. Adlısim, işi adamımıza havale eder. O gece haydutlarla buluşulacaktır... Bu, fidye parası da çanta - sında, pilan yapmak üzere boş bir park bankına otu - rur... Boş mu arna?.. Görünmemede mükemmeliyet.

OF, UYUMUŞ KALMIŞIM, AH! ABİ SELAM, SELAM ABİ...

YANINDAYIM ABİ... BEN GÖRÜNMEYEN ADA - MIM. VARIM YANI, DOLDURUYORUM YERİMİ DE, ŞEFFAF ÖTESİ BİŞEYİM YANİ... KORKMA ABİ, GÜVEN... KUM DÖKÜYORUM KAFAMA, BAK, BİÇİMİMİ GÖR...

EEK!.. KİM KO - NUŞUYO?

PANGASI

GENÇ - SİN GİBİ...

YAŞ YİRMİBEŞ ABİ, DOĞ - DUĞUMDAN BERİ GÖ - RÜNMÜYORUM. ADIM EDHEM... BABAMI BİL - MİYORUM, HİÇ GÖRMEDİM, MUHTEMELEN DOĞUMUM - DAN KISA BİR SÜRE SONRA VEFAT EDEN ANNEM DE ONU HİÇ GÖRMEMİŞ. BEBEKKEN DE GÖRÜN - MÜYORMUŞUM, SADE INGA INGA YANİ...

YALNIZ YAŞIYAN İHTİYAR, KÖR Bİ KA - DIN BÜYÜTTÜ BENİ.. SEN NE İŞ YAPIYORSUN?.

BİR NEVİ HAYDUT - KIRICILIK...

...ABİ BEN HAY - DUTLUKTA YAP - TIM BU YAŞIMA KADAR GÖRÜNMEZ OLMANIN NİMETLERİNDEN YARARLANABİLDİĞİM KADAR YARARLANDIM... AMA HAYATTA TEK Bİ İSTEĞİM VAR ABİ... ARTIK GÖRÜNMEK İSTİYORUM... NEDİR BUNUN YOLU?. BİLMİ - YORUM DAA... SENİN GİBİ, ONUN GİBİ, HERKES GİBİ GÖRÜN - MEK İSTİYORUM. GÖRÜNEN ADAM OLMAK İSTİYORUM...

BİLMİYORUM BEN, SEN NASI GÖRÜNEN ADAM OLACAN EDHEM... AMA BU HALİNLE BİR İŞ İÇİN PEK DE YARAR - LISIN... HAYDUT ÖLDÜRÜP, KAÇIRILAN BİR KIZI KUR - TARIÇAZ... ÜCRET DOLGUN, YARI YARIYA KIRIŞIRIZ...

PARAYMIŞ... BANA NE GAM... EDECEM YARDIM...

...YALNIZ ETKİNLİKLERİMİZ SIRASINDA ASLA HAYDUTLARLA ARAMDA DURMA... SENİ DE VURMAYAYIM, GÖRMÜYORUM SENİ ZİRA... ANLAŞTIK MI?..

ANLAŞTIK! ÇOK KOLAY OLACAK, BAK GÖR...

...Gece... Haydutlarla kararlaştırılan yer...

EVET, PARA BURDA... KIZ NERDE?..

KIZ MI?.. HAH HAH HAA, AAH!..

TIRAK!

TAKIR!

BAŞIM!..

Az sonra...

NERDE İNİNİZ?..

SÖYLER MİYİM YERİNİ? FİDYEYLE Bİ SAAT İÇİNDE GERİ DÖNMEZSEK PATRON KIZI ÖLDÜRÜR. HAH HAH HAA! ONUN İÇİN SEN BİZİ ÖLDÜREMEZS...

BBEB... BEN GÖTÜRÜ - RÜM SİZİ İNİMİZE...

DAN

...Giderler oraya... Evin hemen dibinde...

AAH LAYLA... YAKTI BENİ, FİDYE KİMİN UMURUNDA. EVLENMEK İSTİYO - RUM, REDDEDER - SE BENİ, ÖNCE ONU, SONRA KENDİMİ VURACAM.

LÜTFEN PATRON DUYGUSALLIĞIN SIRASI DİİL, LÜTFEN...

KAÇIRMAZ OLAYDIM... GÖRMEZ OLAYDIM. OH, HA - YIR... İYİKİ KAÇIRMIŞIM...

HİŞT EDHEM! YUKARI BAK, PENCERE AÇIK, İÇERİ SIZ. VAZİYETE BAK. SONRA GEL Bİ PİLAN YAPALIM...

KIRT!

TAMAM ABİ!

HANİ BIRAKA - CAKT...

Ve birazdan haydutların patronuyla iki yardımcısını kolayca hallarlar...

EVET. KİLİTÇİYİM BURADA...

LAYLA..! İÇERDE MİSİNİZ LAYLA..!

ŞİMDİ KAPININ ARKASINDAN ÇEKİLİNİZ LAYLA..!

ÇIKI ÇIKI ÇIKI

...SİZİ KAÇIRANLARIN HEPSİ TEMİZLENDİ... BENİ BABANIZ TUTTU.. HAYDİ, GİDİYORUZ...

ÇATIR!

NE İYİ...

...AMA, ARKANIZDA BİŞEY - LER OLUYO...

NE? A, EDHEM...

Layla'yı görünce kapının önünde öylece kalakalan Edhem'in doldurduğu alanda bir takım devinim - ler baş gösterir...

B... BEN...

PU... PUP..

PULOP!

PULOP!

YURDUM DUMURLARI

Alp Tamer

(İst. Ortaköy) Bir arkadaşın köpeği var. Bunu veterinere götürüp kısırlık ameliyatı yaptırıyor... Ameliyattan sonra köpeğini kucağına alıp eve doğru yola çıkıyor... Bir süre sonra ayağı birşeye takılıyor, bir bakıyorki köpeğin dikişleri patlamış herşey ortaya saçılmış... Yani bir süre yürümüş öyle farketmeden!... Sonra bunları yerden toplayıp bir poşete doldurup tekrar acemi veterinere yetiştirmiş....

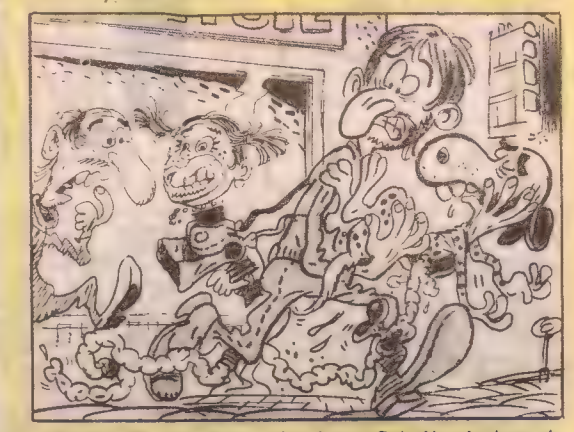

(Bursa) Bir bayan, veteriner fakültesinden siyah bir yavru kedi alıyor... Kedi yavrusu hızlı bir şekilde serpilip genişliyor. Henüz 3 aylıkken bu yavru aniden sahibinin ağzını, burnunu dağıtıyor, hızını alamayıp komşuyada saldırıyor... Kızcağız bunu apar topar fakülteye geri götürüp verdiğinde, yetkililerin söyledikleri karşısında tam bir dumura uğruyor... "Kusura bakmayın, size kedi yavrusu diye yanlışlıkla PANTER yavrusu vermişiz!...

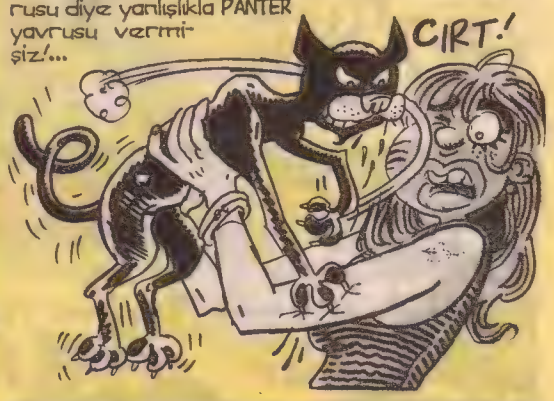

İZMİR - BALIKESİR

Otobüste, önümdeki iki genç konuşurken duydum... Biri bir gün yolda giderken öyle bir yellenmişki yanından geçtiği arabanın alarmı ötmeye başlamış...

MARMARİS - TURUNÇ

Burda bir çiftlik var. Tavuk, koyun, inekler vs. Bu çiftliğin ahırına her gece düzenli olarak bir yılan geliyor... Gayet sakin ineklerden birinin altına girip sütünü içiyor, karnını doyurunca da çekip gidiyo... Ertesi gece, öbür gece bi daha, ineğe zarar vermiyor, karın tokluğuna sürünüp gidiyo yani...

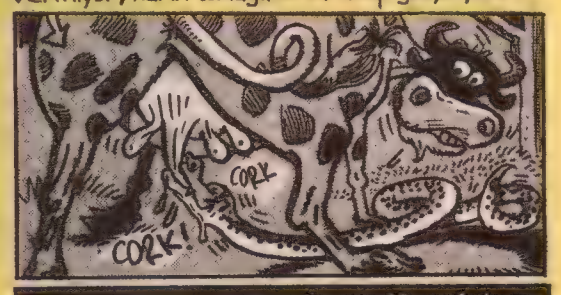

Devamı 12. sayfada

11. Sayfadan devam

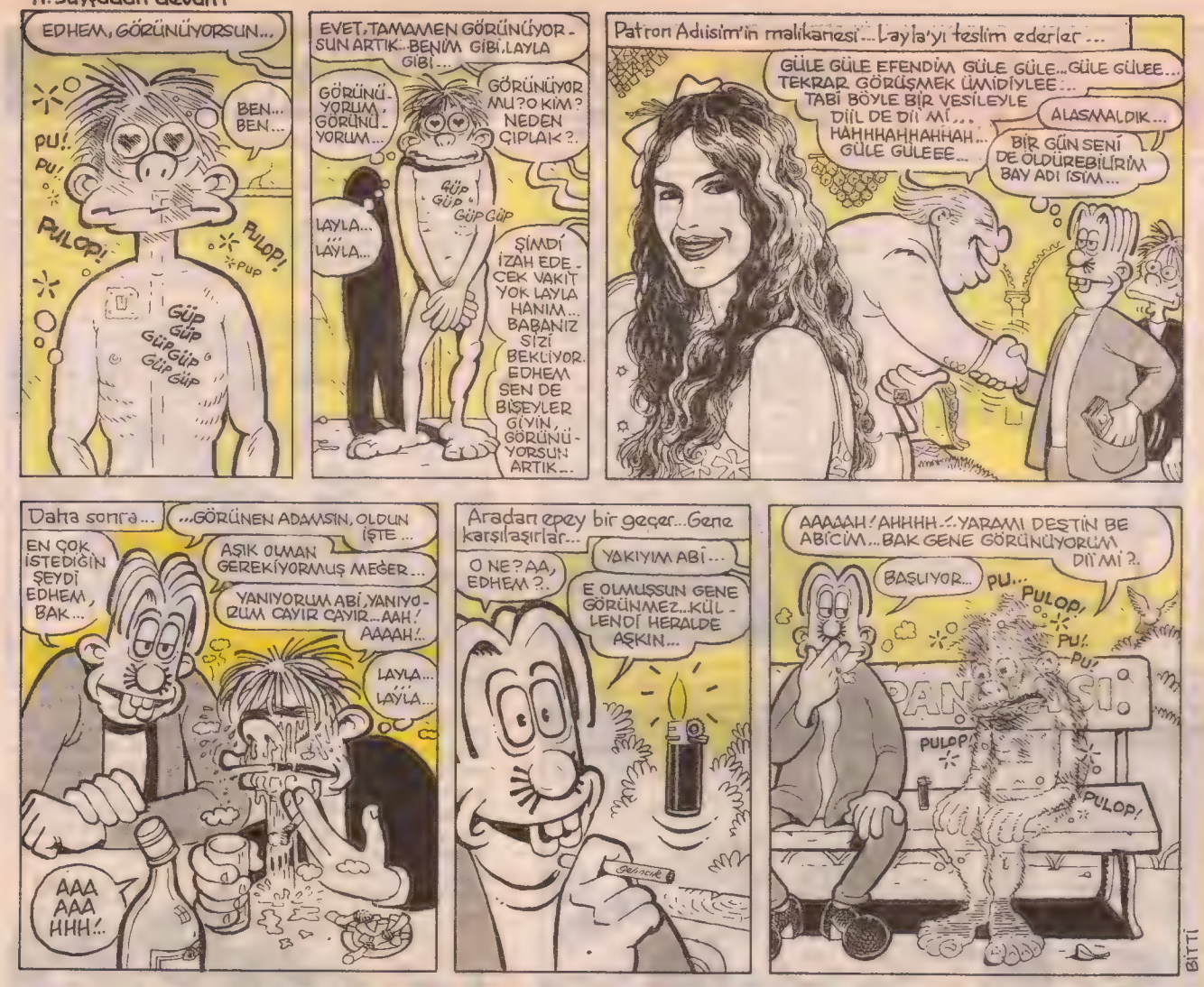

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

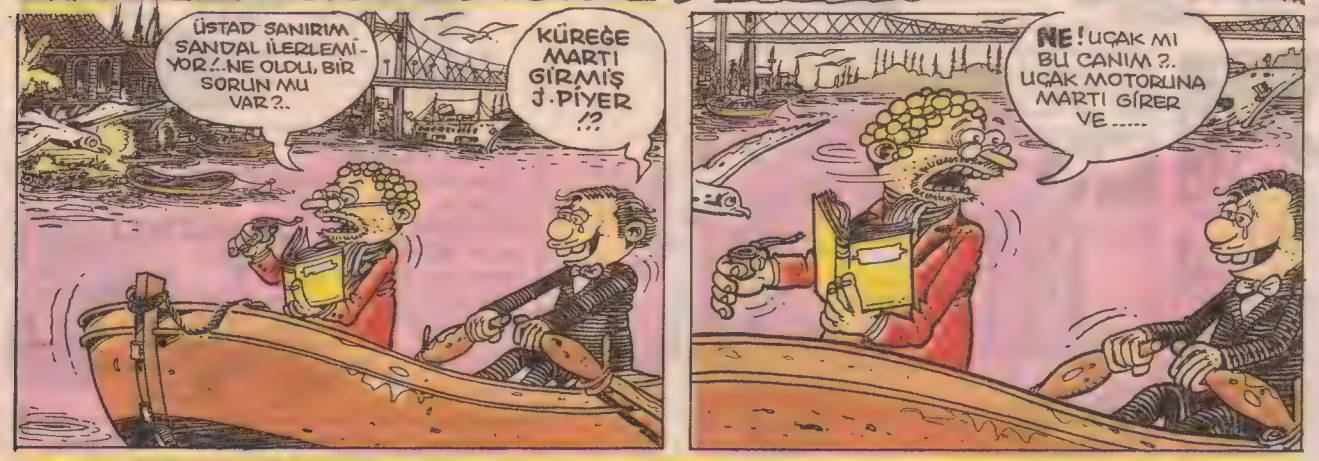

Baştarafı 11. sayfada

VURDUM DUMURLARI

YALOVA- ESKİHİSAR FERİBOTU:

Feribotta, dağıtım iznine giden bir tobüs dolusu komanda gördüm. Acaip tuhaf şekil ve yazılarla donatılmış ünisex tişörtleri varçl... Bunları şerigraf baskı yapmışlar, hepsi aynı: Ön tarafta ÖZEL HAREKAT C-TİMİ KOMANDO yazıyo. Arkada ise düşük cümleli bir garip manifesto? (Bkz. yandaki şekil) Kardeşim sana kim diyo Allahın dağına çıkta danset diye git evinde oyna...

BALIKESİR:

Bir inşaat ustası var. Bunun acaip çişi geliyo. Sıkışıyo yani... Çıkarıp zulayı 4. kattan salıyo aşağıya! İnşaatın altından da elektrik direği geçiyormuş, bunu görmemiş garibim... Tazyikli ve kesintisiz işediği için mevta oluyor tabii ki... Kesintili işeseymiş kurtaracakmış paçayı...

AYVALIK:

Ben bu derleme yurdum dumurlarını çizerken bir arı hızla gelip elimdeki sigaranın külüne çarptı...

"Kül, kül tablasına düşü verdi...
(Ben tablayı hiç tutturamam...) sonra gitti tabi, utandım...

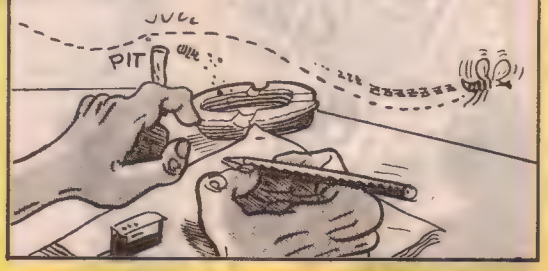

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Muamma Çözülüyor! İşte Ombudsmanlık Rehberi!

• Ombudsmanlık Nedir?
Bir ortamda liderlik olaylarına girip girip çıkmış, önemli gibi, karizmatik gibi insanlara, boş durup tehlike yaratmasınlar, yeni girişimlerde bulunmasınlar diye koftiden verilen bir paye türüdür!..

• Ne Demektir?
Ombudsman, bir kodlamadır... "Ona Meşgale Bulamazsak Uğraşır Durur Sinsice Makama Atlar Neticede" cümlesinin başharflerinden oluşur!..

• Tarihte İlk Ombudsman Kim İdi?
Ombudsmanlık, ilk kez Romalılar'da görülmüştür... Bolluk döneminin en yaman imparatorlarından biri olan Daşaküs'ün sofrasında, içip içip kavga edenler çıkmış ve imparatorun en büyük zevkinin bu kavgaları izlemek olduğunu bilmeyen Milanolu bir dallama, kavgacıları ayırmaya çalışırken Daşaküs'ün tepkisine ve "Sittilaaa!.. Sana mı galdı benim huzurumda gavga ayırmak şeloşeek!.. Hadivileea, ombudsman!.." şeklindeki sözlerine maruz kalmıştır... Ombudsman lafı ilk kez burda duyulmuş, İmparatorun niye köylü gibi konuştuğu ise çağlar boyu anlaşılamamıştır!..

• Bir Ombudsman Ne Yapar?
Başkentte, yerini çok az insanın bildiği, bir kısmı yerin altında, üçgen mimariye sahip, çatısı çinko kaplı Ombudsmanlık Genel Merkezi bulunur... Bu merkezde Ombudsman, bi yedek Ombudsman, iki çaycı, bi tane de ateş yutan bir kamu görevlisi çalışır... Ombudsman'ın işi, aralarında kırgınlık olan kişi ya da kurumları çağırıp kaynaştırmak, gerekirse döverek barışı sağlamak, o da olmadı, aralarını iyice bozmak için kulis yapmaktan ibarettir...

• Ne Yer, Ne İçer?
Gıdalarda pek bir değişiklik olmaz... Ombudsman olmadan önce, ne yiyorsa, aynen yemeye devam edebilir... Fakat likit olarak adaçayı ve neskuike ağırlık verilmesi, Ombudsman'ın şanından sayılagelir!..

• Parası İyi Midir?
Ombudsmanlık dünyasın- para mevzu diildir... Resmi voktur... Fakat Om- nevi beyaz eşya tipi, cihaz modeli birşey olduğu için yarı yarıya parayla çalışır... Anlaşamayan taraflar, Ombudsman'a eşit miktarda para atıp aktif hale getirirler... Paranın kesmediği yerlerde şefkat devreye girer... Ombudsman'ın gözü yaşlıdır, duruma göre gönül insanı olur, yumuşakça söylenen bir "Size Ombudsman diyebilir miyim Baba?.." sözüne dayanamaz, kıpır kıpır olur, can gelir...

• Nasıl Giyinir?
Ombudsman'ın mesai içindeki klasik kıyafeti, İspanyol paça beyaz pantolon, kahverengi-dökümlü gömlek, beyaz yelek, krem rengi kırçıl ceket, kemik rengi çorap ve beyaz rugan pabuçtan oluşur... Mesai dışında siyah taytın üstüne Barcelona forması giyen Ombudsman makbuldür!..

• Ombudsmanlık Töreni Nasıl Olur?
Ombudsman adayları, yaban atlarına bindirilip bir ovaya salınır... At üstünde terleyenler elenir... Terlemeyenlerin atları incelenir... Gözleri en fazla kanlanan atın sahibi Ombudsman ilan edilir... Taze Ombudsman, pantolon paçaları dizine kadar sıvanarak dereceye sokulur, burada sağ bileğine "Ombik" yazılı bir künye takılır. Dereden çıkışta pantolon paçaları çorabın içine sokulsa da olur, sokulmasa da olur!..

• Ombudsmanlığa Benzer Makamlar Nelerdir?
Kumpasman: Ombudsmanlık kurumunun altyapısıdır... Bir nevi izci gibi eğitim alırlar, birbirlerinden kız alıp vermeleri yasaktır!..
Hinseloputen: "Azıcık aşım, kaygısız başım" prensibini şiar edinmiş makam sahipleridir... Tilki uykusuna yatmaları en belirgin özelliktir!..
Muratisyen: Devlet arşivi satan sahaf tipidir... Neşeli olduklarında kirli sakalla gezmeleri ilginç noktadır!..

• Türkiye'de Ombudsmanlık İçin On Aday Kimlerdir?
Hüsamettin Cindoruk, Rıza Sahlıpoda, Hilmi Topaloğlu, Şansal Büyüka, Suna Yıldızoğlu, Yunus Bülbül, Ömer Çavuşoğlu, Makyöz Corci, Mail Büyükerman, S. Demirel... (Sonuncusu Sevda Demirel olmasın sakın?..)

kılservis@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

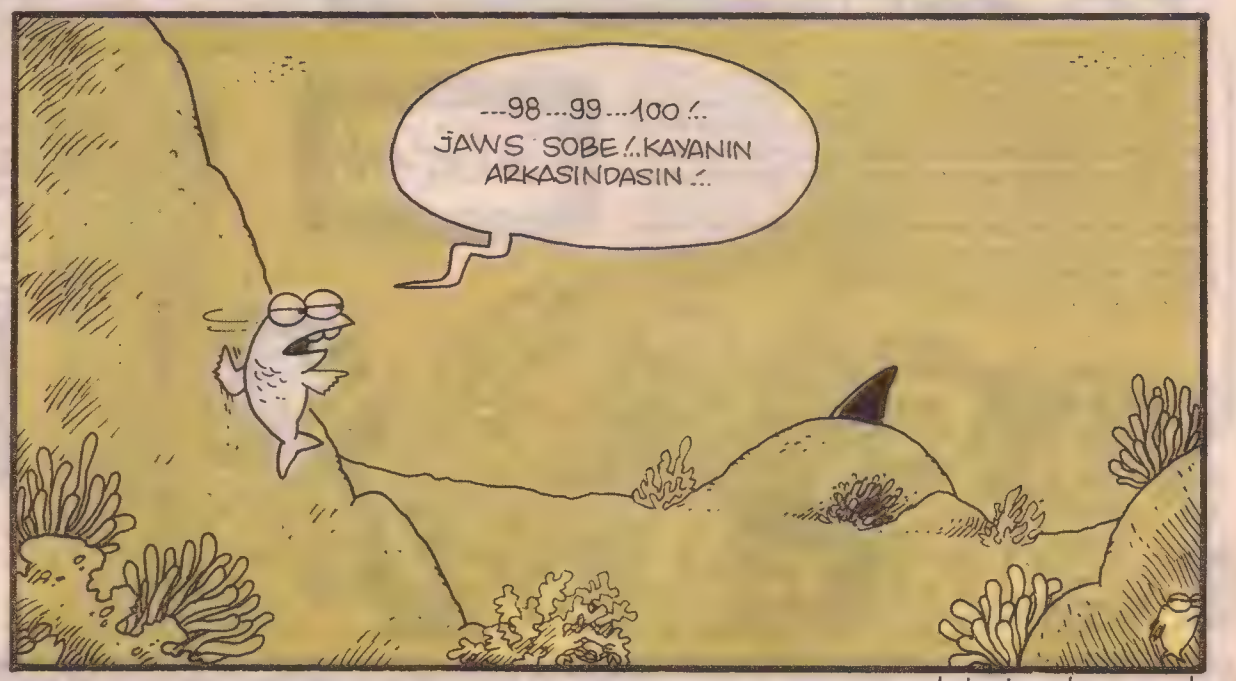

selcukerdem@leman.com.tr

BAHADIR BOYSAL

Yahu şimdi hakkaten iyiden iyiye bi Televole jenerasyonu oluşmuş!! Olacak iş değil. Eve doğru giderkene köşedeki bakkalın önündeki gençler... 5 yıldır takip ediyorum.. böyle diildi onlar... sindirilmiş.. evcilleştirilmiş artık. Mahallenin o sivri kenarları gitmiş..

HACI.. GEL BE OĞLUM.. BAK GÜZEL BİRALARIDA ALDIM, RAKIDA VAR SONRA, NEFİS YEMEK YAPILIYOR ŞİMDİ EVDE.. TELEVOLE BAŞLIYACAK, HADİ... BEN ALIRIM SENİN STRESİ-

SEN GIDA

SAYISAL LOTO

PEPSI

Geçen haftasonu, Maydonoz Şovlend'de Tekno Müzik Festival oldu.. EUROPA'dan şarkıcılar, di-ceyler sirki coşturdu.. gecenin sonuna doğru tuvalete gittim. üç platforma ayrılmış şov merkezinin üçünüde yılan dansıyla coşturan travesti dansçıyı yanı başımda görüverince irkildim!!! çok uzun boyluydu kanter içinde sırıtarak benim şeyime bakıyordu.. irkildiğimi farkedincede, önce korkunç bi kahkaha attı sonra İngilizce, 'Almanya'da feministler yüzünden kimi yerlerde, erkeklerin ayakta işemesi yasak!" dedi. sonra minik bi osuruk çıkarıp gitti.. ayakta duramıyordu...

SPOO

B

FUCK YOU

Beyoğlu'da dövmeci bi arkadaşın dükkanında oturuyoduk. bi ara içeriye, karanlık, asıl suratlı bi çocuk geldi.. ilk beş-on dakka bişey konuşmadı... sonra kolundaki kendi kazıdığı ANARŞİ simgesi harfi gösterdi.. belliki yırtıp harpalamıştı kolu... Babası dövme yaptırmasına izin vermediği için kazımış böyle sinirle... Ardından sinirle bişeyler söyleyip çekti gitti.. sonra Dövmeci arkadaş söyledi... Orhan Gencebay'ın oğluymuş o.. dövme yapmasın diye ayaklarından vurmakla tehdit ettirmiş bizim dövmeciyi, oğlanın babası...

TIPPEX TATTOO

BAS BAS

OVERTO

PIERCING

ACID

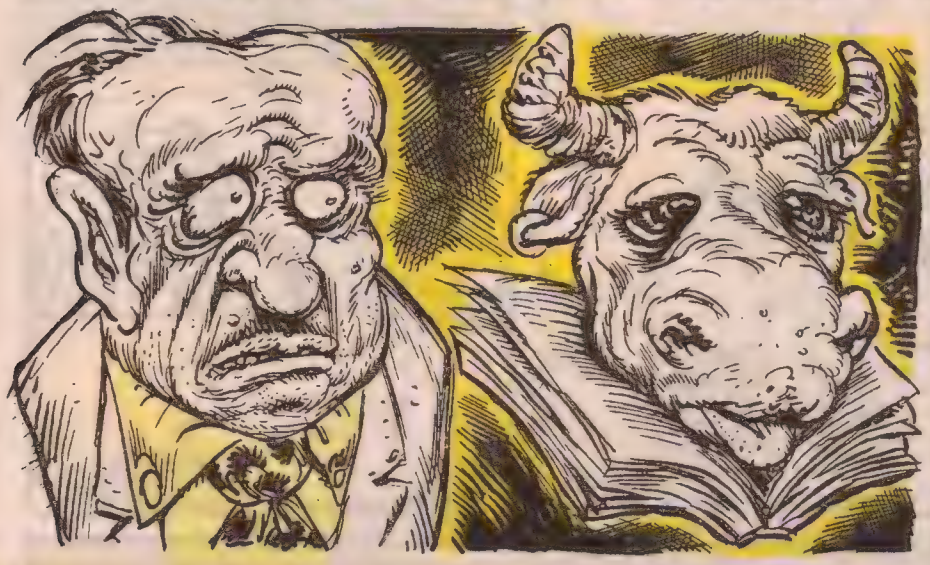

Adana-Kadirli'de yıllarca Kadirli'nin geleceği için varını yoğunu verip çalışmış, halkının gönlünü kazanmış, saygıdeğer bir abi varmış.. bu abi, en sonunda, çektiği çileleri bir kitapta toplamış.. babam bu kitabı gösterdi bana.. ilk baskılarından.. kitabın arkasına da not düşmüş abi.. ama asıl istenen "ben bu vatanın öksüzüyüm" yerine "ben bu vatanın öküzüyüm" yazıyor.. baskı hatası.. çile bitmiyor yani.. düzeltmişler ama, bu hata abiye pek dokunmuş.. kitabı aldım..

Bana birisi, fotoğraf albümünü gösterdi.. 1960'lardan kalmış, siyah-beyaz sararmış bir fotoğraf.. bir delikanlıya ait.. eski bir tanıdıklarıymış bu.. balıkçıymış.. denizin içinde vurgun yemiş bir gün (o an beyne oksijen gitmemesi).. çıkarmışlar, ama adam çoktan aklını kaybetmiş haldeymiş.. (delirmiş yani).. denizin dibindeyken tam vurgun anında yavaş yavaş delirme halini düşündüm..korkunç...

FOTO ÇALAT

Dayımın anlattığı bir şey.. siyah - beyazlı.. mazide kalmış bir düğün anısı.. köyde.. düğün edilmiş, mutlu olunmuş, rakılar içilip güzelleşilmiş de finalde gerdek gecesinin kapısına gelinmiş.. adet olduğu için damadın sırtına vura vura gelinin yanına uğurlama.. içkinin de etkisiyle öyle bi vuruyorlarmış ki, damatta içkili zaten, öğüre öğüre kusmuş kapıya damat.. sonrasını bilmiyor dayım.. hemen kaçmış ordan, bu komedi rezilliğe dayanamayıp kendisi de kusmadan..

GUMP GUMP GUMP

Çok geride kalmış bir anı.. hadisenin kendisi de zaten yapısı itibarıyla silik... gece... Kız arkadaşımla uyurken baktım bi ara, kalkmış.. az ötede sallanıyor ayakta.. ne zamandan beri?.. yanına gittim.. nooluyo? dedim.. uçmuş.. uyur gezermiş meğer kimi zaman.. sonra sabahında ona tekrar sordum bu olayı.. hatırlamadı, "ne bu?" dedi.. o kadar şaşırmıştı ki şüphe etmeye başladım.. bu silik gece anısı acaba gerçekmiydi veya bir rüyamıydı... neydi?..

bahadirboysal@leman.com.tr

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
BOBOO BEYOĞLU / İSTANBUL

O Benim Annemdi Kızının Özlemi

Yine Ben! Ve yine neden mi yazıyorum. ANNEM.

Senin gittiğinden beri her şey eksik. Ben, düşlerim, ev... Kendimi-çok yalnız hissediyorum sensiz. Ne geldi aklıma biliyomusun ANNEM? Geceleri bazen uyuyamazdım. Yarı uykulu bir şekilde kapkaranlık sokaklardan gelen sesleri dinlerdim. Bu sesler yavaş yavaş bana doğru gelirdi, tak tuk tak tuk şeklinde. Eve kadar girerdi bu sesler. Bu ne mi? Senin iş dönüşü eve geldiğini gösteren sesler. Ayakkabının topuk sesleri.

Gündüz vardiyasında saat 16.00 gibi evde olurdun. 5 dakika önceden çayını koyardım. Köşeden dönüşünü görür gibi oldum. Bi elin çantaya asılı, diğerini sallaya sallaya gelirdin. Seni görür görmez sallar, kapıyı açardım. Bazen bahçede oyalanırdın dedeyle, çiçeklerle falan. -Hoş geldin annecim?, Hoş bulduk. Naaptı güzel kızım bugün.- Hiiç. Çayını koydum annecim hadi gel. Benim güzel anam. Bir daha o güzel günlerin gelmiyeceğini düşündükçe mahfoluyorum, çok kötüyüm. Ah annem ah kokunu içime çekmek öyle isterdim ki sarılıp sıkı sıkı.

Seni kaybettiğimizden 8 ay sonra babamıda kaybettik. Senin ölümün kadar koymadı. Biliyosun uzaktaydı zaten. "O nasıl iyi mi?" Peş peşe geldi her şey.

Umut mu? Senden sonra dağıttı kendini. Açık öğretime girdi. Bakalım anne, liseyi bitiricem diyo hadi hayırlısı.

Abim de iyi, çalışıp duruyor. Sağolsun bütün ihtiyaçlarımızı karşılıyor. Kasım'da asker O'da anne.

Bense... Yüksek Okul'u kazandım. Hangisi belli değil. Anlıyacağın annem üçümüzde ayrı ayrı yerlerde olacağız iki sene boyunca. Nasıl korktuğumu bi bilsen. Senin gibi ara ara dalıp dalıp gidiyorum. Biri laf atmasa, "Senem gene daldın" demese saatlerce aynı yere bakıp düşüneceğim. Tıpkı senin gibi...

Artık o kadar kötü değilim. Hayat şartları ve insanların varlığı üzülmemi engelliyor. En çok ne dokunuyor biliyomusun? Sen bana onca fedakarlık yapmışken, daha doğrusu bize; biz sana hiçbir şey yapmadan kopup gitmen. Kahroluyorum!

İşte böyle anneciğim. Alışmaya çalışıyoruz yokluğuna. He bi de aklıma gelmişken sigarayı çoğalttım. Günde bir paket falan içiyorum. Önceden ne güzeldi. Seninle azar azar içerdik. Sakın kızma annem. Ne yapıyım? Allah ruhuna şifa versin. Seni bilemediğin kadar özlüyor ve SEVİYORUZ canım anam.

Senem - Lüleburgaz

Selam Leman çalışanları ve dostları,

Nerden başlasam bilemiyorum ama o kadar doluyum ki dostlar dertlerimi biraz sizlerle paylaşmak istiyorum. Ben Mersin Üniversitesi Mersin Meslek Yüksekokulunda Kimya 2.sınıfa gidiyorum okuldaki faşizanlıklardan bahsetmeye gerek duymuyorum eminim herkes biliyordur okullarda neler olduğunu. Malum ailem olmadığı için masraflarımın bir kısmını dini bir vakıf ödüyor. Öğretmen bir abim var ama alkole para vermekten bana pek destek olamıyor. Yaz tatilimde dini vakıfa diyet ödemek zorunda olduğum için onlara ait bir yaz okulunda ortaokul öğrencilerine bilgisayar öğretiyorum. Bilirsiniz dini vakıflardaki bol pastalı kekli çay günlerini işte kadınlar cehennemden korkutulur işte cennetin nimetlerinden anlatılır ordaki keyfi alemden. İşte islamın kadınlara tanıdığı haklardan anlamadım gitti kadın bireysel olarak bile yok sayılırken. Ben genelde katılmam çünki açık biri olduğum ordaki kadınların bana nasıl baktıklarını görebiliyorum çok iltifat gelmiştir, ah örtünsen örtünü ve pardisonu ben alacağım diyen mü'mine kadınları. Yine o çay günlerinden birisi ve hoca kadın anlatıyor bütün insanların eşit olduğunu tanrının adaletinden ve islamın insanlara verdiği huzurdan ve benzeri şeyler. Tam vaazı istemeyerekte dinlerken kendini hoca alim sanan kadın ne dedi biliyormusunuz dünyadaki hiç güvenilmeyen ırklardan birincisi yahudiler ve ikincisi Ermenilermiş. Ermeni asıllı olduğum için birden ona haykırmak istedim işte bende bir ermeniyim birden milliyetçilik duygularımı kabarttı. Halbuki ben bu terimi hiç sevmem. Ona orda Nazım Hikmet'in insanların kardeşliği hakkında bir şiiri vardı onu okumak isterdim ne yazıkki bu müslüman mahallesinde salyangoz satmak gibi birşeydi. Ağzımı bile açamadım, bir iki kelime bile söyleyemedim. Orada onlara hizmet ettiğim için ve muhtaç olduğum için kendimden nefret etmeye başladım. Hergün orada yalan dinlemek zorunda olduğum için. Çünkü ben maddi olarak muhtaçtım onlara. İşte bu yüzden bu ülkeden ve bu sistemden nefret ediyorum insanları böyle bir dilim ekmek için köpekleştirdiği için. Devlet sadece Çankaya'daki şişkoları korumak için var bir de vatandaşlarının mutsuzluğu için. Vatandaş olarak yaşamaya bile hakkınız yok çünkü Türk değilsiniz ya da Sabancı kadar zengin olmak gerekiyor. Ne bileyim çalıp çırpmak ya da sömürmek gerekiyor. Lenin yüzyıllar önce fark etmiş ve söylemiş din bir afyondur ve insanları sömürmenin diğer bir adıdır diye. İşte hep onları yaşıyorum ve tanrıdan nefret ediyorum varsa bile çünkü o bile çifte standartlı ve sermayenin yanında. İkiyüzlü tanrı yani. Yine sohbetlerden şahit olduğum bir olayı anlatayım şimdi günahkar bir insansınız ve hacca gidiyorsunuz orda dua ediyorsunuz tanrının sizi affetmesi için ve affolunuyorsunuz çünkü orda edilen her dua kabul oluyormuş şimdi işin diğer raconuna bakın fakir ve günahkar bir insansınız hacca gitme gibi bir şansınız yok ve günahkar olduğunuz için af dilemek gibi bir şansınız da yok öldünüz ve affedilmeyip günahlarınızla öldüğünüz için çift tokat yemiş olacaksınız. Ah şimdi Aziz Nesin ölmeseydi de ona da teşekkürlerimi gönderebilseydim. Leman aracılığıyla değerli **Server Tanilli**'ye teşekkür ediyorum, **İslam Çağımıza Yanıt Verebilir Mi** adlı bir eser yazıp benim şüphelerimi giderdiği için.

Artık tek bir hedefim var okulu bitirdiğimde ne pahasına olursa olsun bu ülkeyi terketmek. Bu ülkede insan olarak hiç bir şansın yok her an vatan hainliğinden merkeze götürülüp gözaltında kayıp bile olabilirsiniz... Onların yükselen saraylarında köpeklerin bile bulduğunu bulamazken sizin egemenlik millete aittir diyenlere sizin o egemenliğiniz kıçınıza gitsin demekten başka protesto edemiyorum. Sizin o insan haklarınız bir dilim ekmek için çöplükte yiyecek arayan ak yüzlü, çaresiz ve kimsesiz insanlar için bir şey ifade etmiyor güya milletin egemenliği millete aitmiş çankayadaki şişkolar.

En iyi dileklerimle,

Umutsuz

Merhaba,

Sizler olmasınız ben ne yapardım.

Ben Selda, Kemal Gürüz'ün kurbanlarındanım, eski Selda ile yeni Selda arasında uçurumlar kadar fark yaratan Gürüz'ü tebrik ediyorum. Benim hayatımı kararttı dilerim benim düştüğüm umutsuzluğa çocuklarıda düşsün. Bizim Gürüz gibi babamız yoktu, anadoluda yetişmiş ailemiz bizi zar zor meslek sahibi olalım diye Ticaret lisesine gönderdi. Ve şimdi benim lisede gördüğüm dersleri İktisat, İşletme, Kamu'da okudukları halde benim alanım dışı tutuluyor. Türkiye'de Ticaret mezunları için bir tek 4 senelik onu var oda Gazi yani bütün Türkiye orayamı sığacak her bölümden o kadar çok onu var ve alan içi sayılacak o kadar tercih varken meslek liselerini kurban ediyorlar.

Benim ham puanım 140 ve bu puanı alan düz lise mezunları Hukuk'a girdi. 130 alanlar İktisata girdi. Bense Ticaret lisesinde görmediğim halde o kadar derse 1 senede sıfırdan başladım ve aldım puanı. Gazi'nin puanında geçtim, 186 gaziydi, ben 187 ve yine yerleştirilemedim diploma notum 4,5 di. AOÖBP çok geldi 187'yle bile alınmadım bu Gazi o nu, daha ne kadar tırmanacak 190'la tıpa bile girilir insaf yani ek puanınız var diyecekler oda 10 puan onu çıkar 180 diyelim 180'li İst. ingilizce işletmeyede girilir bizse açıktayız. YÖK sonra neden bu gençler kötü yolda, PKK oluşmuş falan derler bunları sizler oluşturdunuz. İntihar etmedim, etmem etsem sevinirler sizlerle mücadele edicem YÖK denen kurum. Ama ben bittim onlar hiç umut denen şeyin bittiği anı yaşadılar mı? Benim gibi Tic. Lis. verdiği eksiklikten dolayı tırnakları soğukta mor olana kadar çalıştılar mı? Koltuklarında keyif çatıp çocuklarınıda paşalı okullarda yetiştiriyorlar.

Bu ülkedeki insanların hepsini kötü yollara sürükleyen onları yaşayan ölüler yapan sizlersiniz. Örnek ben artık eskisi değilim bu zamanda emek'le bir şey alınmıyor, yolsuzlukla alınıyormuş. Beni öldürdünüz gözünüz aydın.

Ben sizler için bir şey ifade etmem siz yine paraları ceket yakmalara harcarsınız, bunun yerine sistemi, gençleri düşünmezsiniz ama olsun ben çevrem için Güneş'tim eskiden onu söndürdünüz o kadar insanın ah'ı üstünüzde unutmayın. Bir amca dediki: "Kızım keşke köyde olsaydık camlarını kırardık," bende olsun bizim ahlarımız tutar bir gün dedim.

Mutsuz olmanız dileğiyle ÖSYM'den sorumlular. Benim gibi ümit edecek hiçbirşeyinin kalmasın inşallah.

Leman çalışanlarına çok ama çok Sevgiler.

Selda Yılmaz

LeMan

Sayı: 461. 9 Eylül 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No. 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Burslan

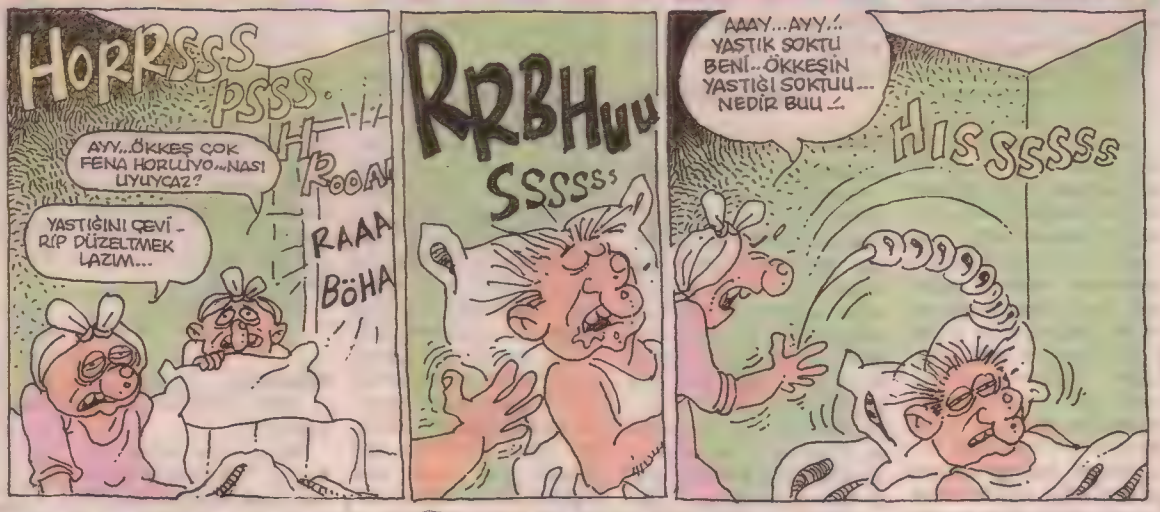

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

* Gerçek sanatçı iki deliğine hakim olabilen adamdır..

462

16 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/38 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

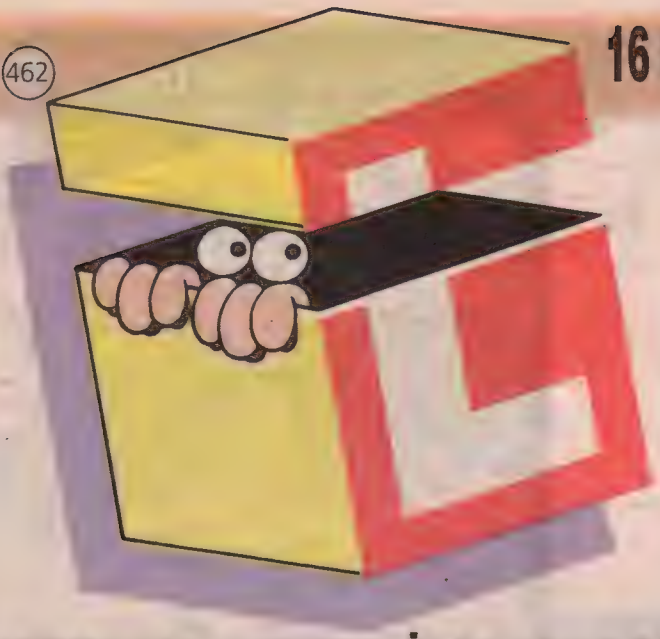

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

200 yıl geriden İstanbul Metro'su şaşaalı ve ihtişamlı törenlerle açılırken

"YURDUM METROSU"

her zaman hizmetinizde...

İşte YURDUM METRO'sunun özellikleri.

- Yurdum metrosu tek yönde ve bir seferde **8 milyar** dolarlık batık banka kredisini taşıyabilirken yılda toplam bu sayı **250 milyar** dolara ulaşabiliyor. Dünyada bu kapasitedeki metrolar, **Bangladeş** ve **Habeşistan'**da bile yok.
- Otomatik sinyal sistemi Cottarelli'nin ince ayarını bile gerektirmez. Kendi ayarlarını kendisi yapar.
- **7.8** şidetindeki **depreme** dayandı. Gerekirse **10** şiddetindekine bile dayanacak şekilde yapıldı.
- Tüneller en yeni tekniklerle açıldı. Amerikan teknolojisinden bolca yararlanıldı.
- **Yurdum metrosu** güvenlik kameraları, dünyanın en gelişmiş donanımlı polis ve asker gücüyle sürekli izlenmektedir.
- Bilet ve jeton sistemi çok ucuz tutuldu. **Asgari ücretle** bu sistemden istediğin kadar yararlanabilirsin. 24 saat çalışır.
- Fan gruplarıyla soğutma da en yüksek **medya teknolojisi** kullanılıyor. **Hararet** ve **basınç** arttığında **Medya Fan grupları** otomatik olarak devreye girip hemen durum normale döndürebiliyor.
- Başlangıç noktası olan **Dübürden, gırtlağa** tam **8 istasyon** yer alıyor. Tünelin en uzun noktası **kalın bağırsak** bölgesiyken, **kulak** bölgesinde sistem bir süre dışarda devam ediyor. Ortadaki büyük istasyon ise **mide**. En büyük çalışma burası için yapıldı.
- Yurdum metrosunun tek eksiği biraz gürültülü çalışması... Çalışırken çıkardığı **gurultu** ve **inlemeler** yolcuları zaman zaman rahatsız edebiliyor.
- Tamir, bakım, tedavi gerektirmiyor. Arızalanan vagon ve çekici sistemlerinin onarımıyla, **tedavileri** için **devlet** para harcamıyor. Hemen yenileri kendiliğinden devreye giriyor.

Yeni açılan İstanbul Metrosunu bırak her zaman hizmette kusur etmeyen **YURDUM METROSUNA bak..**

CUMHURİYETİN EVLATLARINDAN FATİH'İN TORUNLARINDAN DEV ESER İNŞAASI

10 yıl süren medar-ı iftiharımız Levent - Taksim Metro yapımı başlamadan 200 yıl, yapımı başladıktan sonra ise öngörülenden 6 yıl gecikmeli olarak ihtişamlı bir törenle hizmete açıldı. İstanbul'un gurur tablosu, muhteşem eserin haritasını artık metronuz yok diye alay edenlerin suratına bir tokat gibi çarpacağız.

Barselona Metrosu

Paris Metrosu

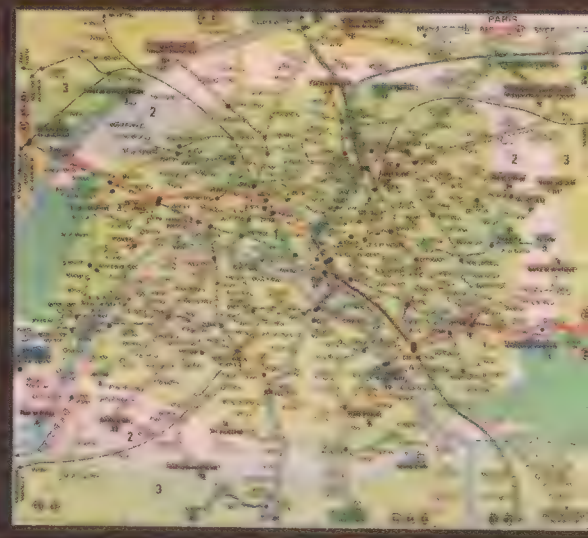

feyhan@leman.com.tr

BAYIP GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

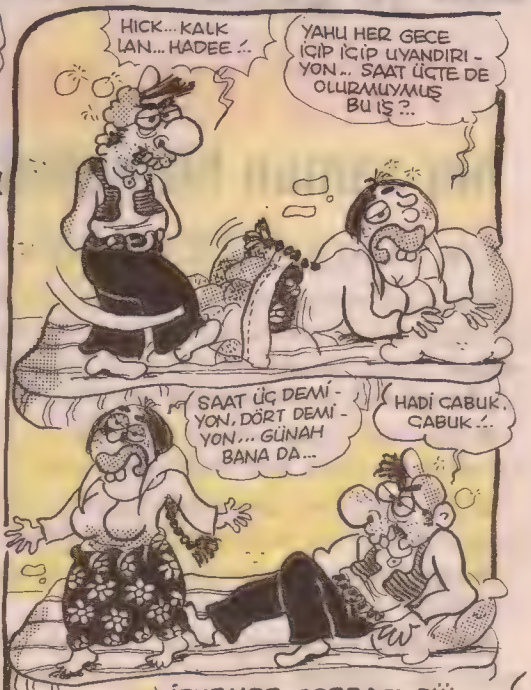

JAKLİN ÇELİK'IN "KUM SAATİNDE KUMKAPI" ARAS YAYINLARINDAN ÇIKTI MUTLAKA OKUYUN...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

Viyana Metrosu

İşte Gurur Tablosu
İSTANBUL METROSU

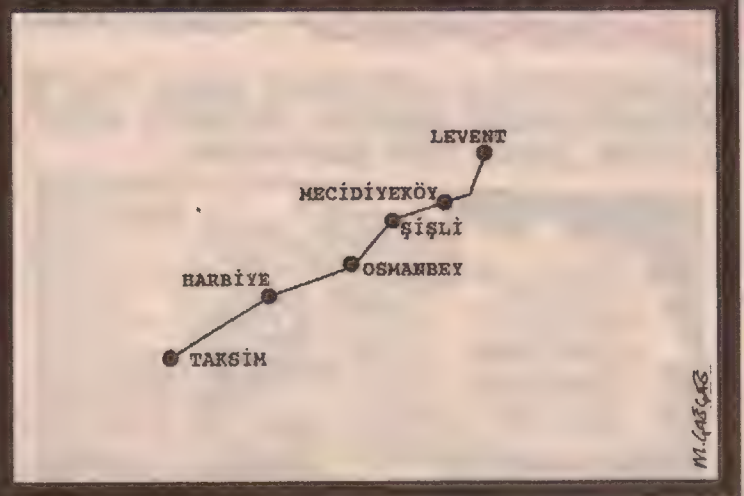

Susurluk'la bağlantılı bir çete daha ortaya çıktı. Tarzan Çetesi.

"Uluslararası Standartlara Göre Çocuk Polisi" seminerinide konuşan Tantan, emniyet teşkilatı içinde "Çocuk Polisi" oluşturulacağını söyledi.

Demirel ailesinin adı "Balina Operasyonuna"da karıştı. Şerif Şener'in operasyonda yakalanan Nazmiye Demirel'in yeğeni olduğu söylendi... Bu haber daha sonra tekzip edildi.

12 EYLÜL
Asan, kesen, işkenceden, cezaevlerinden geçiren acımasız cunta

ECEVİT
25 yıldır memur-işçi ücretlerini kısın diyen IMF bu kez Cottarelli'yle askeri harcamaları kısın diyince milli gururları yerine geldi.

KENAN EVREN
Sorarlar bir gün sorarlar.

TAYYİP ERDOĞAN
Metroyu yandaşı şirketlere iş çıkarmak için 6 yıl geciktiren Sabık BLD. Başk.

PAKİZE SODA
Kadirist, bacak ister ölçer.

ELEKTRİK HARACI
Bu milletin elektriği sizi çarpacak.

KADİR İNANIR YALAKALARI
Güce tapanlar.

BATMAN İNTİHARLARI
Sıkışmış hayatlardan 8 ayda 26 genç kızın öbür dünyaya intiharlı kopuşu..

Okul servslerinde mafya parmağı iddiaları. S. Peker "Adımı kullananlar var" dedi.

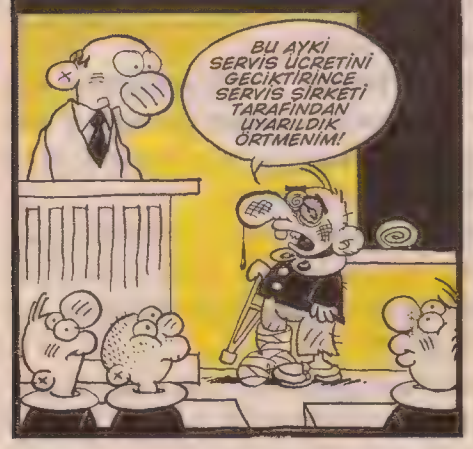

Avrupalı ve Amerikalı gaylerin Efes antik kentini ziyareti, polisce engellendi. 'Suçlu' muamelesi yapılan gayler sınırdışı edildi..

FP Lideri Kutan, Muhalif R. Tayyip Erdoğan'ın kulağı çekmek amacıyla bir toplantı yaptı... Beklenenin aksine görüşme Erdoğan'ın sertleşmesiyle amacına ulaşmadı..

Burdur Cezaevi'nde düzenlenen operasyonda kolu kopan Veli Salçık, yeterli jandarma ve araç olmadığı gerekçesiyle tedavisi için hastaneye götürülmüyor.

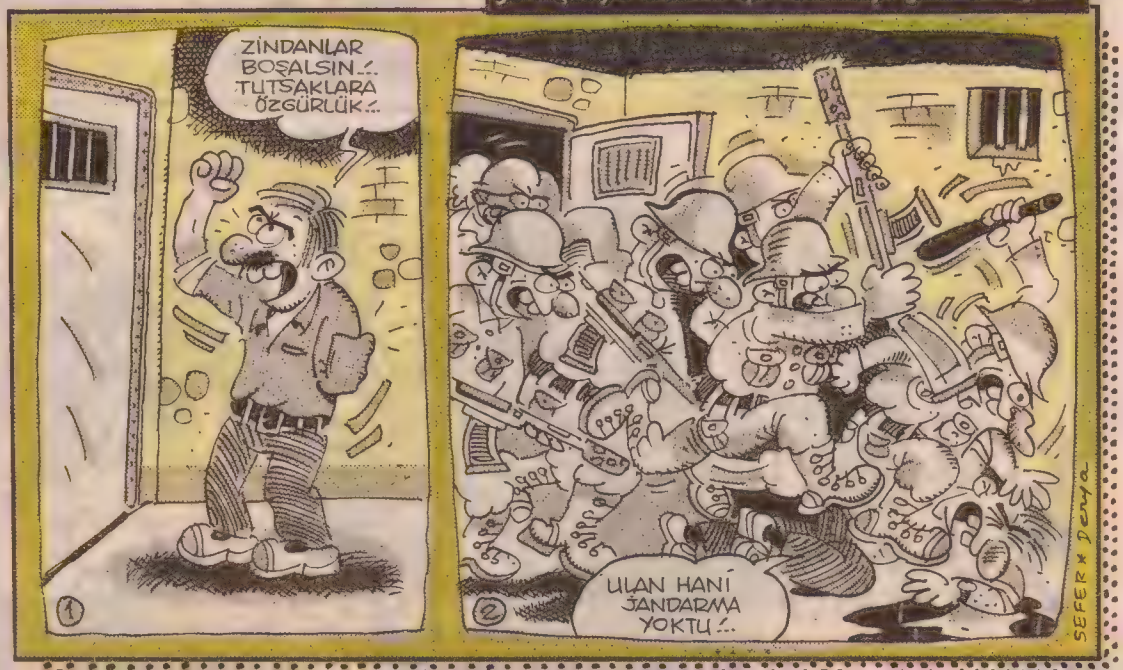

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

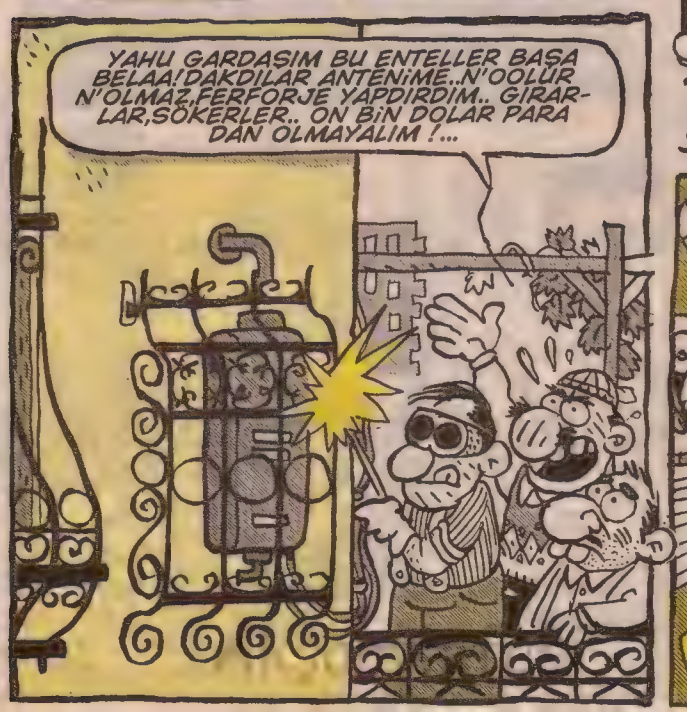

GÜNEYDOĞU HATIRASI ÖZEL TİM'E ŞEHİRLERDE ASAYIS GOREVI VERİLİYOR...VERİLSİN BAKALIM...

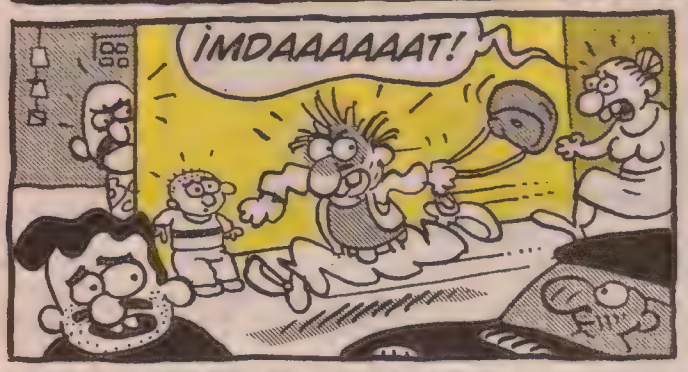

KAÇİLİİİ

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

NİYE ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAR ?!

ULAN GEMİ SİZİN YÜZÜNÜZDEN BATTI ZATEN AYI OĞLUAYILAR... FİLİKAYI DA MI BATIRACAK - SINIZ ?!

Paranoyd

SURDA BİŞEYLER ATIŞ - TIRALIM !..

LOKANTA

BUGÜN KURU FASULYE GÜNÜ...

ABİ ŞEY. ORAYA GİRME - SEK !..

BUGÜN LOKANTANIN KURU GÜNÜ BE ABİ... EN SAKAT GÜN !..

TOOOR

ZAARTT

ZOOOOAT

POOF

ALOOO...RUSYA BAŞKA - NIYLA MI GÖRÜŞÜYORUM ?.. ULAN DÖT, SİZİN ÜLKENİN ÜSTÜNDEN GEÇİYORUM ŞU ANDA, SIKNYSA DÜŞÜRSENE BİZİ !.. EHE EHE !..

KARDEŞİM KAPATSANA ŞU CEP TELEFONUNU !.. SENİN YÜZÜNDEN UÇAK DÜŞECEK... HAYRET BİŞEY..!

DAHA GÜZEL ŞEYLER ANLAT ŞÖYLE MALAKLI FİLAN OLSUN... BAK ALET İNİP KÜÇÜLÜR HA ?!

TAMAM, CEMİL ABİ HEMEN ANLATI - YOM ABİ ... SEN ŞİMDİ KABAK DÖTLÜ BİR KARIYI DOMALTIYORMUŞ - SUN... KARI ZEVKTEN ACAYİP İNLİYOMUŞ... SONRA...

BABA BANA ANNEMİ ANLATSANA !..

BAK TELEVİZYONDA ANLATIYORLAR, İZLE !..

Dişi ayılar akşama kadar armut ararlar, eşlerine sadıktır - lar... Ayılar belgeselinde reklam - lardan sonra devamı edecez..

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu
kılservis@leman.com.tr

Kadirizm, Kemalizm'e Karşı!

Artık devir değişti, tabi taciz de değişti!.. Kadir İnanır'ın Buket Saygı'ya mesaj üstüne mesaj yollamasıyla patlayan olayı her iki tarafla da konuştum... Hem Kadir İnanır, hem de Çelik sorularıma yanıt verdi... Bu arada Kadir Çelik "Hep adım geçiyo, ben de söz hakkı isterim" diye tutturdu ama ciddiye almadım!..

Çelik: Ombudsman diilsin ya lan!...

- Çelik Bey, olayı siz nasıl öğrendiniz?..

- Buket tacizlere dayanamayıp mesaj yollamış, öyle öğrendim... Bak: "Çelik, artık gücüm kalmadı... Kadri iyice azıttı, hemen gel..." Sinirden Kadir yerine Kadri yazmış kız... Duyar duymaz Kuşadası'na gittim... Ama "Seti basıp kızı kaçırdı" demesinler diye, otelde başka bi odada kaldım... Hatta yanlış anlaşılmamak için iki gün de Marmaris'te bi devre mülke yerleştim...

- Olay nasıl başlamış?..

- Önce herşey yolunda gidiyormuş... Sonra Kadir İnanır, Buket'i bi köşeye çekip "Bak kızım, dizinin adı 'Derman Bey', dert olmadan derman da olmaz, gerçekçi olmak için dert olması lazım" demiş... Zaten Kadir Bey, sette herkese sataşıyomuş... Otelin barında Faruk Tınaz'ın viskisine sayısız yeşil zeytin atmış, Ayşe Hatun Önal'ı saymaya kitlemiş, yeğeni Levent İnanır'ı gecenin bi yarısı kaldırıp sakal traşı ettiriyomuş... Sorunlu bi insan... Buket'e yedi kez evlenme teklifinde bulunmuş, üç kere de boşamaya kalkmış!..

- Lobiye davet etmişsin ama inmemiş...

- İnmedi... "Ben Çelik, lobide bekliyorum, in aşağı" dedim, "Şu an çalışıyorum, yollamam gereken 273 mesaj var, ama daha sonra yedi sülaleni taciz edicem" şeklinde yanıt geldi... Meğer lobiye inmediği anlarda, dizi çalışanlarıyla otelin konferans salonunda lobi yapıyomuş... Hepsi de "Kadir Abi böyle şey yapmaz" diye ağız birliği etmiş... Peki o mesajları Kartal Tibet mi çekti kardeşim?.. Herkes korkuyo ondan... Yıllar önce "Üç Arkadaş" filminin setinde, iki arkadaşını döven bi adam bu...

Yakışıklısın, maçosun diye günah işlemeye mecbur mu insanlar seninle?.. Ombudsman diilsin ya lan!.. Her kuşun eti yenmez, yöre Kuşadası da olsa!.. Tatar Ramazan!.. Marziye!..

- Sakin olun Çelik Bey... Söz konusu mesajları görebilir miyim?..

- Al: "Benim telefonum yıllardır dinlenir... Devlet beni sever ve dinler... Hatta zaman zaman görüşmem kesilir. 'Hastayız sana Kadir Ağbi' gibi iltifatlar yapılır... Ama p..... i.....ler dinleyemez... Dinlerse, o p..... i.....nin kulağı çadırımı süsler... Mutlaka ülke dışında yaşamak zorunda kalacaksın... Malta'dan doğuya geçmeni yasaklıyorum... Ayda 8 bin Euro'dan fazla harcarsan seni bitiririm!.. "Sen iyi bir kızsın aslında... Ama y..... bir p.....un kuşatmasındayım dememiştin... Oysa bunu sözleşmeye yazdırtman gerekirdi... Filmimiz ne olacak, utanmıyor musun?.. Unuttun mu küçüğüm, dizimiz olacaktı..." Hele bi tanesi var, feci: "A..... g..... p..... t..... s..... s..... k....., m..... w..... ö..... g..... x..... s.....!"

Artık gerisini siz düşünün!..

- Son olarak ne diyosunuz?.

- Ne diyim, Kadir İnanır hemen Cep Voice ünlülerine katılsın!.. "Aradığın numara meşgul işte o..... ç....., ne arayıp duruyon" gibi bir kayıt yakışır ona!

Kadir İnanır: Bir Yeşilçam geleneğidir bu!..

- Kadir Bey, mesaj olayları doğru mu?..

- Doğru!.. Ben çalıştığım herkese mesaj yollarım... Cep telefonu yokken de böyleydi bu... Türkan Şoray'a, Fatma Girik'e yolladığım posta güvercinin haddi hesabı yoktur... Hatta "Dila Hatun" filminin setinde kurye yolladım Türkan Hanım'a, "Dans sahnesinde çok ciddi sert oynıcam, şaşırma" diye... Bir Yeşilçam geleneğidir bu!.. Biz de adet böyledir... Güzeli ağlatırlar, aman. Çelik'i söyletirler!..

- "Dizide aşık çifti oynuyoruz, yakınlaşmamız lazım" demişsiniz...

- Demişimdir... Ruhen hazır olmak için... Bi filmde Ekrem Bora'yı derede boğuyodum, çekimden önce defalarca kafasını küvete sokup çıkardım... Çocuk oyuncağı diil bu işler... Mankenle, madrabazla yürümez!.. Yürümez!..

- Peki "Beni reddedenin Allah boynunu büker" şeklinde bi lafınız oldu mu?..

- Olmuştur... Ya da olmamıştır... Çok sorma...

- Durduk yerde niye basın toplantısı yaptılar sizce?..

- Şöhret olmaya çalışıyolar... Duydum, o kız güzellik yarışmasına katılacakmış... Yanındaki çocuk da ilk kasetini çıkarmaya çalışıyomuş... Hep tezgah bunlar... Kadir bilmez insanlar... Oysa ben onların namusunu korudum... Sette katı prensiplerim vardır; namus korurum, gönül alırım, kimseye de şeffaf sütyen giydirmem!..

- Son olarak ne diyosunuz?..

- Bu aşama 'ince ayar' aşamasıdır... Yeter, bitti!..

Firavunun Laneti

KLONLANAN HAYVAN SAYISI BEŞE YÜKSELDİ...

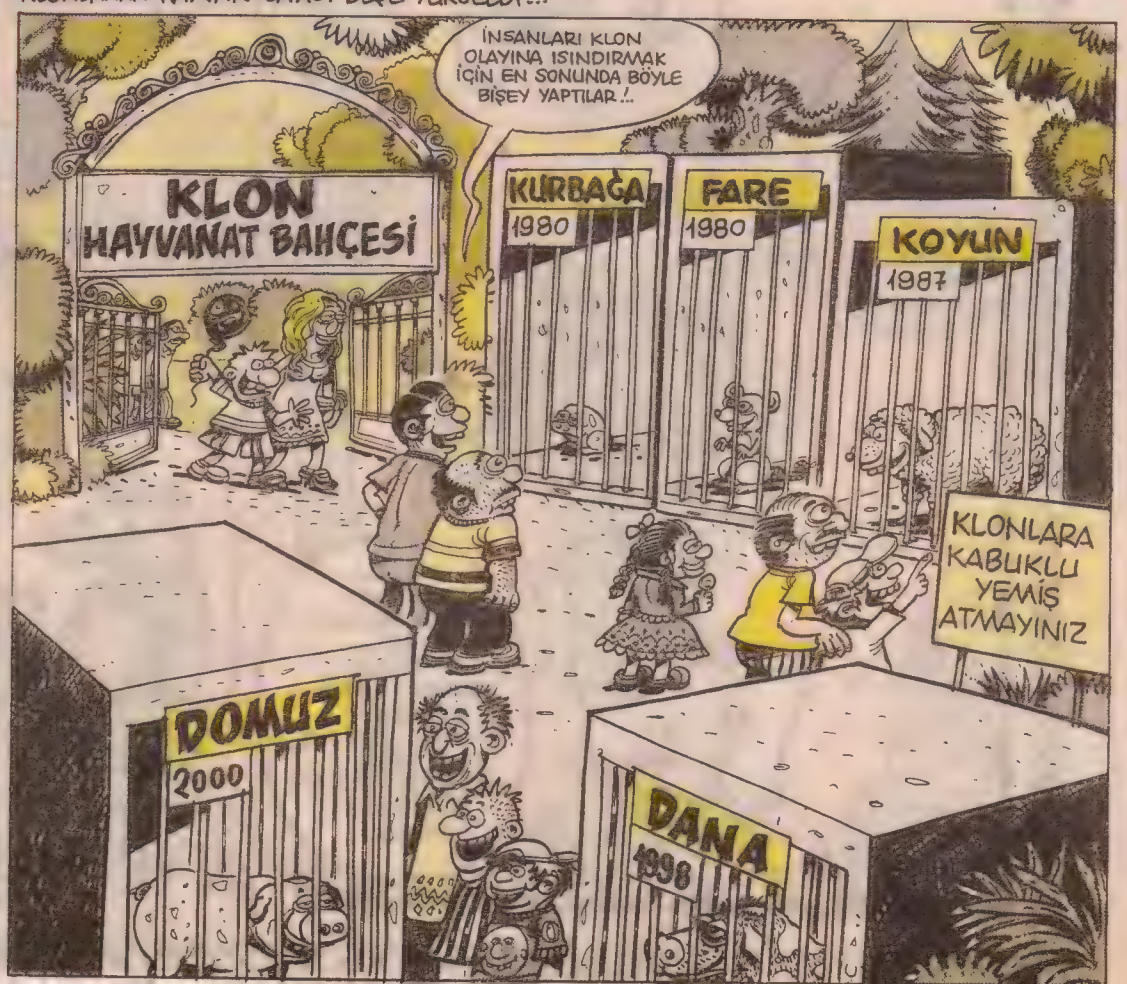

TERELELLİ

PICTURES

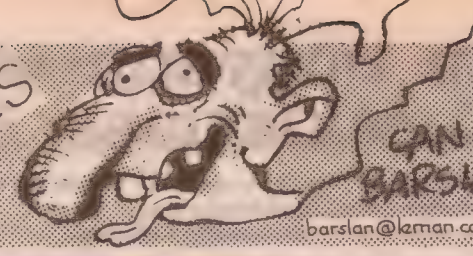

CAN BARŞAN

barslan@kraman.com.tr

GELENEKSEL AŞIKLAR YARIŞMASI

ŞİMDİİİ ALDI SAZI, AŞIK TUMANİİİİ ..!..

DİMBİR DİMBİR DİMBİR DİMBİR

BEHEEY ŞAŞKIN Bİ BAK HELEE KENDİN DÜŞÜRME HEÇ DİLEEE... TUMANİ DER AÇ KULAĞIN DİNLEE ÖMÜR GEÇMEZ ÇEKMEDEN ÇİLEEE...EE!...

EEE YAMAAN AMAAAANEEY... AMEEYN EEY...

ŞAK ŞAK ŞAK!..

OOO...BRAVOOO ŞAK ŞAK...

BAKALIIIM AŞIK FENASI NE DEDİ ?.

DİNGİR DİNGİR DİNG DİNGİR!

ÇİLE DERSİİN ÖMÜR DERSİİN KENDİN EREN ZANNEDERSİİİN FENASI'DEN LAFI YERSİİİİN... SAZLA SÖZLE ÖMÜR GEÇSİİİN... OOOO ...

OOOANEEY AAA NEEEY OOEEEYY...

ŞAK ŞAK ŞAK ŞUK ŞAHANEE! VALLA OTURTTU

DİMBİR DİMBİRR DİMBİİR DİMBİİİR

BİR TEK SAZLA GEÇMEZ HAYEEET... BOŞ İŞLERLE MEŞGULİYEEEETT TUMANİ'DE BUDUR NİYEEEET... HANİ NERDE MESULİYEET EEEY...

EEY AMAAN EEEEY EYAAEAMAAN...

OOO! VAAY VAY...

ŞAK ŞAK ŞAK... ÇOK İYİ YA... ŞAK ŞUK

DİNGİR DİNGİİR DİNGİR DİNGİİRR

EĞLENELİİM AŞK OLALIIIM CEFALARAA DAŞ KOYALIIIM FENASİ DER HOŞ OLALIIIM ÜZGÜNLERDEN BAŞKOLALIIIM ...

OOOAANEEEY ... ANEEOO ... OOOYYYİİİOOO..!..

BRAVOOO! YAŞAA! ASLANIM ŞAK ŞUK ŞAK

VEE SONUÇLAAAR !.. BİRİNCİİİİİİİ ..!.... AŞIIIK FENASIIIIIIII ...

YİEEEE!

PAGNA

EKSEL R YARIŞMASI

PAATFSSOOO

Bu Dünyanın Kucaklaşması

Cezmi Ersöz
cezmier@leman.com.tr

Çünkü sen gittin ve kötücül, zehirli bir arzu olarak kaldım ben..

Yaşadıkça kendine ihanet eden bir arzu.

Sen gittin ve ben bir söz bataklığında kalakaldım.

Artık yaşamımı sözler kuruyordu, sözler kurtarıyordu. Öyle sanıyordum...

Her sabah olmayan birine öykünerek uyanıyordum, gerekenleri sıralayan bir efendim vardı başımda. Uşak ruhlu bir efendi...

Hayatımı kurtarmam için olmadığım biri olmaya çalışmalıydım ona. Kendimi hiç yaşamamalıydım. Yaşadığımda da suçluluk duymalıydım...

Kendime rağmen yaşamak koşuluyla herşeyi arzulayabilirdim.

Kendime rağmen her sözü söyleme hakkım vardı. Her ölümü tasarlama, her yolculuğa çıkma...

Sen yoktun, iyilik ve kötülük yoktu...

Dibe vurmak ve sevinçten gökyüzüne uçmak yoktu...

Her sabah uşak ruhlu efendim tarafından elime tutuşturuldu iyilikler ve kötülükler...

Ve o soğuk, ruhsuz bir dille öğretirdi bana bu iyiliğin nerede kullanılacağını, kötülüğü nerede göstereceğimi..

İyilikle kötülüğü birbirine karıştırdığımda hiç telaşlanmadan durumu nasıl düzelteceğimi öğretirdi bana..

Her sabah bir boşluğu giyerdim sırtıma...

Ayrılığın, onulmaz ihanetlerin derin acılar verdiğini çok eskiden hissetmiştim, ama boşluğun bu denli tarifsiz bir yıkım yaratacağını bilemezdim içimde.

Bu boşluğu her hissedişimde seni gizli gizli özlerdim.

Sen içimden çıkmıştın, varlığımdan kopmuştun, ama ben seni, herkesten korumaya yükümlü olduğum hayattan gizli özlerdim.

Ben boşluğa her düştüğümde seni, yani yitirdiğim kendimi taklit ederdim...

İçimdeki üşüyen boşluğa çizerdim o sahici yüzünü...

Yüzünü görür gibi oldukça anlardım bir kez daha, benim için, aşkım için kimbilir kaç kez öldüğünü...

Saçlarındaki sıcacık kanı görürdüm. O başeğmez, inatçı, o sonsuz sevdanı...

Arkadan görürdüm seni. Yüzüne bakmaya gücüm yetmezdi. Benim için ölürken seninle gözgöze gelmeye cesaretim yetmezdi...

Dönüp bir kez bile bakmadın bana... Dönüp birkez bile korkaklığımı yüzüme vurmadın. Sen benim için ölümü göze alırken, benim arkada senin kavgamı seyretmemi yüzüme vurmadın.

Birkez olsun kınamadın beni.

Birkez olsun sorgulamadın sana olan ihanetimi...

Ve böylece aşkın karşısında nasıl küçük düşüldüğünü öğrettin bana...

Sen beni yerden kaldırmak istedikçe, ben korkuyla ayaklarına kapanırdım, uğruna kavgaya girmediğim yitik aşkımın.

Korkuyla gözlerimi kaçırırdım senden. Sana, ulaşamazsam, bana uygun görülen, öykünmeye zorlandığım kişiliğime dönerdim...

Dünyadaki derslerime dönerdim.

Çünkü sevginin, çok sevginin tiksinti uyandırdığı öğretilirdi dünyada.

Mide bulantısı...

Çünkü artık aşk korkaklarına soruluyordu dünyanın gidişatı.

Hayatında aşk için birkez olsun herşeyini, yaşamını, düşlerini feda etmemiş olanlara soruluyordu aşkın ne olduğu...

Bunları bilip de bilmezlikten gelip nasıl yaşanabilirdi.

Her sabah boşluğa aşkının yüzünü çizip, sonra da uşak ruhlu bir efendinin giydirdiği bir kişiliğe benzemeye çalışarak nasıl sürüp giderdi bu hayat...

Eylem yoksa, yoksa yerlerde sürüklenen aşk yüzlü insanların adına kavgaya girmek, yoksa kalbin ezilenler için incecik kanaması, boşlukta arardı kendini insan...

Her sabah acı bir boşluğu giyinirdi...

Kendisi için kavgaya giren sevdasının saçından akan sıcacık kanı seyretmekle yetiniyorsa insan, kendini yokeden, kendini parçalayan kötücül bir arzudan başka birşey değildi çünkü...

Yine de kurtulamadım, kurtulamadım kötücül arzularıma rağmen içime akıp gelen kederli çocukluğumdan..

Her ihanetime rağmen benden umudu kesmeyen, yapayalnız ve hep kalpsiz bir ıssızlıkta bıraksam da, kurtulamadım o eski zaman şarkılarından...

Çünkü bilirdim, aşk adına ne yaşadıysam, kederli çocukluğumdan akıp gelen o eski zaman şarkıları yüzünden yaşardım...

Hep aslını özleten, çok uzakta yanan bir ateşin yüzümü dağlaması gibi, ulaşmak istedikçe elimden kaçan soluk bir yüz gibi yaşardım tüm aşklarımı...

Her sabah uyandığımda, başımda bekleyen uşak ruhlu efendinin söylediklerine harfiyen uydukça, kurtarmaya çalıştığım hayatımı yitirirdim yavaş yavaş...

Saçından sıcacık kanı akan sevdamı kötülüklerin içinde bir başına bıraktıkça, aşk yüzlü çocukluğumla arama, uçsuz bucaksız bir yalnızlık denizi girerdi...

Şimdi artık istemiyorum bu dünyadaki kucaklaşmaları, istemiyorum beni kara bir boşluğa davet eden hergünkü soluk hayatımı...

Benim için kavga veren, benim için kendini feda eden aşkıma, kederli çocukluğuma saplanan bıçaklar artık bana saplansın bana istiyorum...

* **Datça**'da yıllardır **Balıkaşıran** Gazetesini çıkartan dostlarıma, buradan sevgilerimi iletiyorum. **Balıkaşıran** Gazetesi, birlikte çalıştığı sivil insiyatifle beraber **Datça** denizinin temiz kalması için mücadele başlattı.

* Ekim ayında Gendaş Yayıncılık'tan **"Bana Türkçe bir ekmek ver"** adlı kitabım çıkıyor.

* Öküz dergisinin gizli şairi **Tuncer Erdem**'dir.

* Taylan Özgür, Hale Bozdağ, Özgür Eltan, Ali Haydar, Kazım Yıldız, Sevim Aşkın, Damla Tuğlu, Selçuk Özyurt, Başak, Cem Boran, Ümran Özhan, Cafer Taşkın, Öznur Özkaya mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Özgür Tayad, Efe Behçet, Şehnaz Kılıç, Ömer Özdemir, Serdar Yılmaz, Deniz Kılıç, Zeyno Bingör, Bekir Umut Akar, Vildan Ç, Cihan Negiz, Yalçın Yurttaş, Tufan Ayran, Yılmaz Meriç, Aybiket, Elçin Şencan, Fatih Özcan, Arzu Cengiz, Seda Aydın, Elif Bektaş e-maillerinizi aldım sevgiyle.

Sevişenler

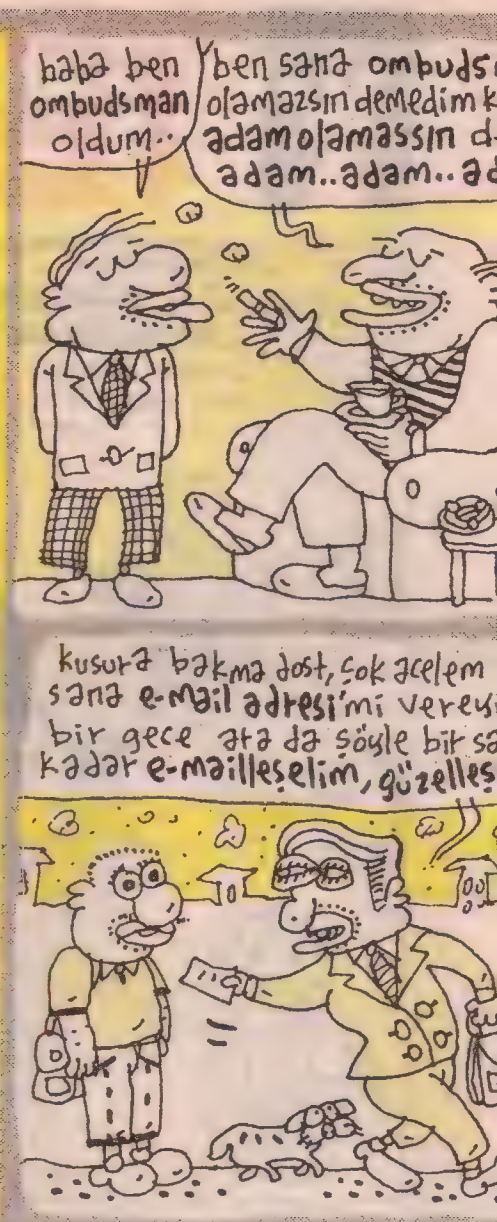

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

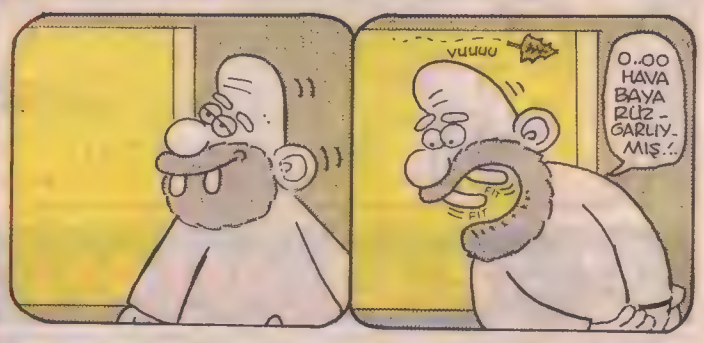

kirikkablabi@laman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

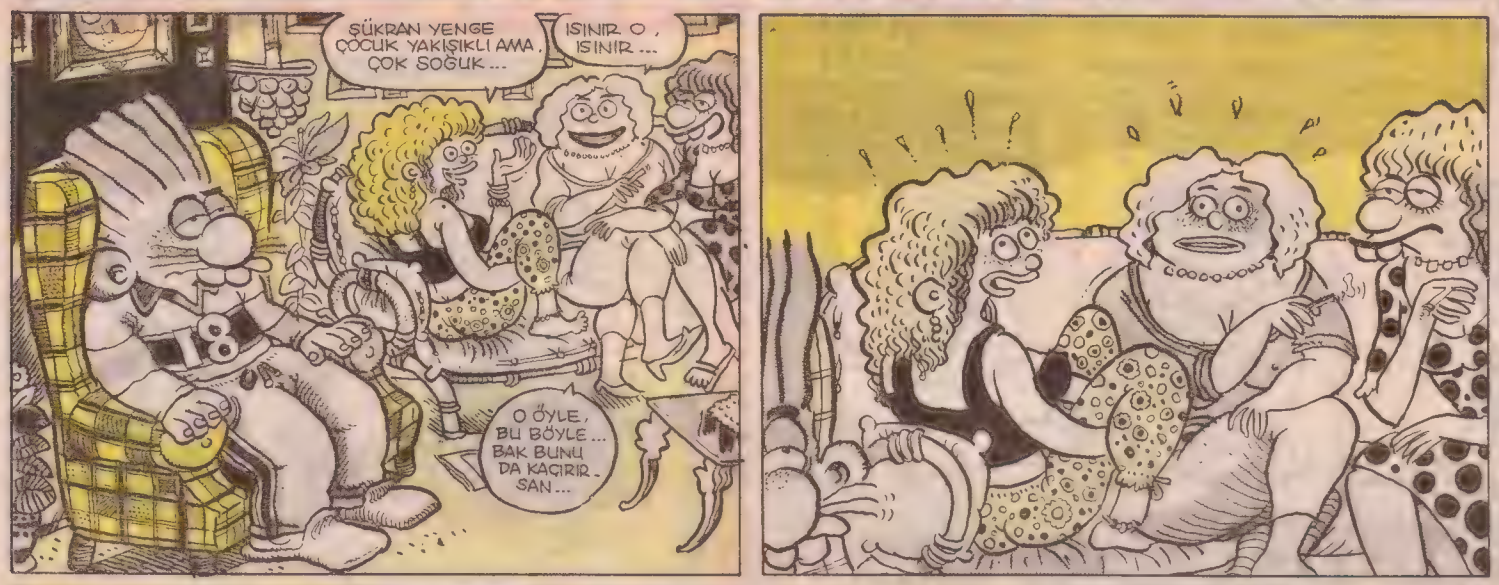

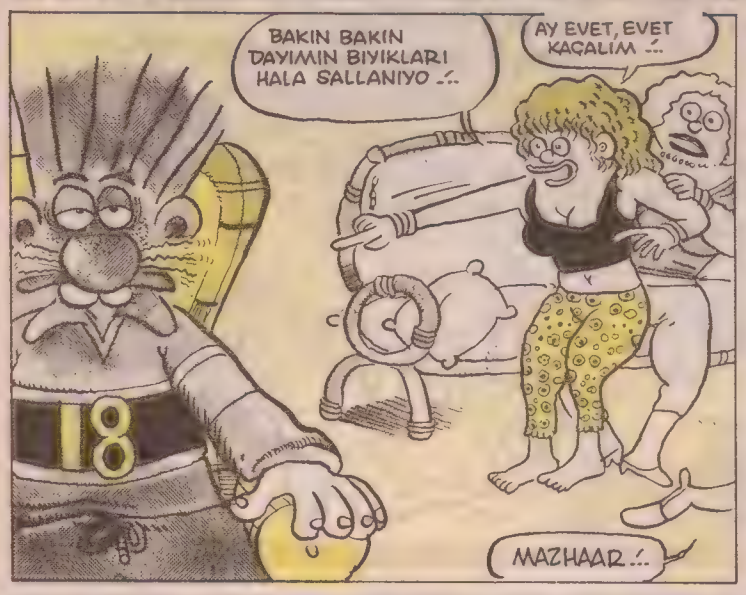

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

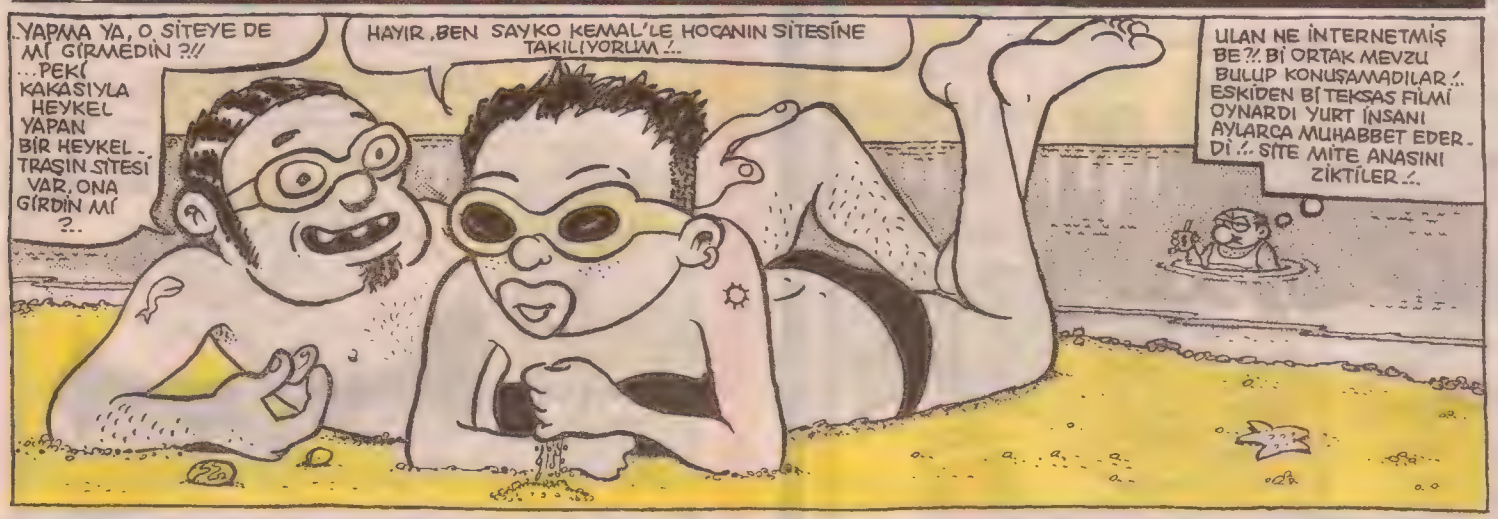

Bul kazan!

Sanki Tanrı insanlığa diyor ki; **"bul kazan!"**

Ve sanki Tanrı kendinde olan bilgiyi dünyanın dört bir tarafına gizlemiş gibi.

Buldukça kazanıyorsun.

Nitekim bulunan her yeni şey, ulaşılan her yeni bilgi insanlığın kazanımı değil mi?

Önemli olan Tanrının dilini iyi okumak; Tanrının dinini iyi anlamak.

Bilimsel olmayan bir şey Tanrı dili ve dini olabilir mi?

Akıl almaz bir bilimsellik üzerine kurulu evrenin dengesi.

Evreni yaratan, yöneten gücün adına Tanrı deniyorsa, o bilimin ta kendisi.

Öyleyse bilimdir onun dini.

Bilimsel bir denge olmadan onca gezegen, o kadar yıldız, kısacası evrende bulunan herşey birbirlerine değmeden nasıl hareket edebilir, nasıl dönebilir ki?

Bilimin sayesinde olmazlar olur oluyor.

Gidilemeyen uzaklıklara gidiliyor; önlenemeyen hastalıklar önleniyor.

Bulunan her yeni şey, ulaşılan her yeni bilgi ile insanoğlunun hayatı kolaylaşıyor.

Ne yazık ki insanlığa hizmet eden buluş sahipleri arasında Müslüman ve Türkler'in sayısı bırakın devede kulağı, devede bir kıl bile değil.

Çünkü bizim Müslümanlar, Türkler insanlığa hizmet edecek bilgileri bulma peşinde değil.

At yarışı, sayısal loto türü talih oyunlarında altılıyı bulma peşinde!

Hurafelerin, "bir Türk dünyaya beğeldir" gibi boş şişinmelerin peşinde.

Bilimadamlarını, aydınları yakma, hapislerde çürütme peşinde.

Baz istasyonlarından daha tehlikeli yo**baz** güruhunun peşinde!

Bunun içindir ki herkes Aya, Müslümanlar ile Türkler yaya.

Yarışın adı insanlığa hizmet, Müslümanlar ile Türkler'in aldığı sonuç hezimet!

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Voltaj

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

ORACLE
WAN
DB
IBM
HAH!.. GİR ŞİMDİ O SİTEYE!.. BASMA!.. ENTER'E ŞİMDİ BASMAA!..
BASMA DEMİYORMUYUM! SANA KARDEŞİM... NİYE BASIYORSUN!
BASMADIM!..
SEYU ETME, DUR!.. TIKLA ŞİMDİ ŞURAYI! TIKLA!..
YAVAŞŞ!.. ŞU KOLUNU DA ÇEK KLAVYENİN ÜSTÜNDEN, TUŞLARA YAVAŞ VUR, DAHA YAVAŞ DİYORUM!..
N'OLUYOR HOCA SANA?..
KARŞINDA HAYVAN YOK SENİN! HERKESE BAĞIRIP DURUYORSUN, SABRIMIZ DA Bİ YERE KADARDIR HA!.. ONA GÖRE!
IMPF
SİZ DE BİRAZ DAHA DİKKATLİ OLUN O ZAMAN!
EPSON
MONİTÖRÜN ÜSTÜNE TAY DÖKMELER, KLAVYENİN ARASINA KÜL SERPMELER FALAN! BÖYLE ORTAMDA BİLGİSAYAR MI ÖĞRETİLİRMİŞ?..
KİM DEDİ SİZE ÖĞRETİN DİYE!
SİZ KENDİNİZ GELDİNİZ ABECİM!.. SİZİ TUTTURMUŞSUNUZ İLLAKİ BİLGİSAYAR ÖĞRETECEĞİZ DİYE!..
GEZİCİ BİLGİSAYAR KURSLARI
DİYARBAKIR, URFA, VAN, BİNGÖL, HAKKARİ
EPSON
İSTANBULDAKİLERLE ÇEŞİŞİP İNTERNETE GİREBİLECEKSİNİZ! NE GÜZEL İŞTE; BİLGİSAYAR ÖĞRENECEKSİNİZ! FENA MI OLUR?..
AHA!
VOLTAJ DÜŞÜYOR!
AMA?.. BU BÜYÜYOR?..
BÜYÜR! IŞIĞA İHTİYACIMIZ VAR HOCA!..
NASI?..
ŞAKİN OL!.. BİRAZDAN ANLARSIN..
IŞIĞI?.. NE KADAR CİLİZ?..
CİLİZDİR!..
?!!
AH!
PLOP!
AHH!.. BENİ ÇEKİYOR!
BURADA USÛL BÖYLEDİR HOCA!..
AAAH!.. LÜTFEN BENİ KURTARIN!
YARDIM EDİN LÜTFEN YARDIIIM!
VOLTAJ LAZIM HOCA!..
IŞIK LAZIMDIR!
HADİ ARKADAŞLAR!.. KOMPÜTERLERİN BAŞINA! VOLTAJ YENİDEN YÜKSELDİ!..

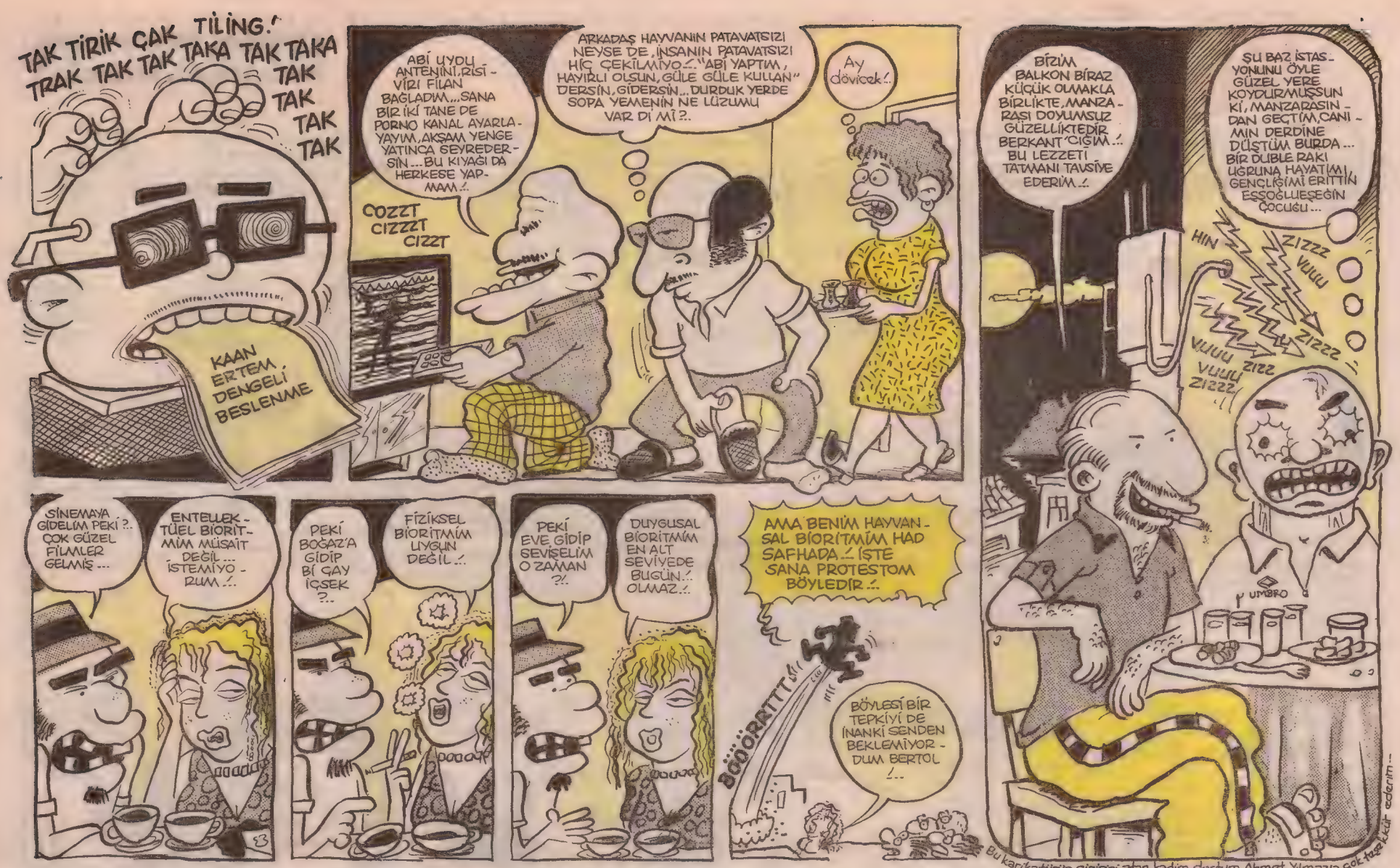

Nihat Genç
Toprak Saha,

Ortaçağda kilise önlerinde, akademi bahçesinde, öğrenciler, rahipler arasında her futbol maçında sert kavgalar çıkardı, mahalle savaşları, iç savaşları gibi. Uzun yıllar futbol yasaklandı. Futbolun seyirlik oyun haline gelmesi, yerel polis teşkilatının güçlenmesi, yani, 19.yüzyılın sonları. Bugün dünyayı saran futbol heyecanını polise borçluyuz.

Futbol tutkusu, aynı okulda-mahallede, hergün gördüğümüz tanıdık, yakın arkadaşlarla oluşturulan manevi güç birliği, dayanışma ziyafeti. Taraftarlık, savaşın 'oyun havasına' dönüştüğü kutsal bir ayin! Televizyonla, tanımadığımız uzak ülke takımlarını da sevebiliyor, hiç görmediğimiz insanlarla dayanışma içine girebiliyoruz. Erkek kası ve gücünün, incelikli oyunlarla estetize edilip savaşların duyguya döküldüğü bir insanlık yarışı!

İnsanoğlunun çok konuşup anlayamadığı iki şey var, ilki; Aşk! Ne güzel gündür o. Kalbimizi bir anda dinamite çeviren, çiçeğin yüreğimizde bombalaştığı bir duygu. Kapkaranlık, sıkıntılı iç dünyamızı pespembe, buğulu akşam güneşlerine dönüştürür. İkincisi, oyun. Aşktan da öte. Coşkunun toplu aşkı. Hırsın, toplu sevişmesi. Gururun toplu zaferi. Gol anında, topluca öpüşmek, taşkınlığın topluca dansı.. Derin bir endişe, mezar sessizliğiyle topluca acı çekmek!

Diyelim cimbomun zaferleri, çırçıplak taşkın ruhumuzun güneş banyosu gibi, coşku, gurur, bir insanlık duası gibi, güzel erkeklerin melekleşip rüzgarlaştığı, o an, içimizde havalanan delirmiş neşenin Tanrısı, o an, hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyor.

Ancak, Fener'in küçük takımlara yenilgisinde daha sert bir hüznün tadı var, aşığına durmaksızın acı çektiren vahşi güzel bir kadın, Fener! Beynimizin doku ve düşünce değil, kan ve alev olduğunu bize öğreten, futbolun, kıskıvrak bir acının toplu aşkı olduğunu bize anlatan, Fener! Her defasında müthiş, rüya gibi takım kursak da, her hafta sürpriz bir yenilgi, maçın son dakikaları hızar gibi kesiliyor, kalbimiz, her hafta felaket. Hırsın, tutkunun isterisiyle akıtılmış göz yaşlarının pırıltısında, 'acıların takımı' yazıyor. Kızdırılmış acılar çektikçe, kepaze mağlubiyetler yaşadıkça, delik-deşik oldukça kalbimiz, takımımıza, daha derinden bağlanıyoruz. Sanki, coşkuya, zafere değil, kalbimizin lime lime paramparça edilmesine ihtiyacı var. Sanki, yenilgiler mahzunlaştırdıkça bizi, daha da güzelleşiyoruz.

Her hafta, gencecik çocuklar, ruhsuz ibneler, diye bağırsa da, aslında, ertesi hafta onlardan, yeni bir acı haber bekliyor, azabın bitmesini istemiyoruz. En kötü şarabın kırılmış ağzıyla sur dibinde, kanrevan dudaklarla, itler, köpekler gibi ağlayarak, içmek gibi. Bu matemle zafer arası futbol destanının adı Fener! Uğrunda gençliğimizi harcadığımız küfürler, isyanlar içine sokuyor bizi. Delirip isyan ettikçe, mutsuz geceyi, gece bekçileriyle geçirip ağız dolusu küfürler ettikçe, sanki daha çok Fenerli oluyoruz. Artık bize, seri mağlubiyetler yaşatacak, hergün akılalmaz puştluklar, dalevaralarla önüne gelene yenilecek bir takım lazım...

Cimbom sokaklarda zafer davullarıyla şaha kalkmış yürüyen bir ordu, Fener, yenildikçe yatakta, yataktan çıkmak istemiyor, bu hastalık, aşkı daha güzel anlatıyor!

Geleneklere bakın, 'yas' ve 'ağıt' bizi, toplum olarak bütünleştirici, kopmaz parçaları haline getirmekte. Sırf, acıların, taziyelerin, yasların yıldönümleriyle yaşayan cemaatler, milletler var, diyelim Kerbela faciası, Şii ve Aleviler için bir varoluş destanı, Kerbela, Ergenekon'dan çıkış gibi bir halk-millet oluşun hikayesi...

Veya, yahudileri mermer gibi birarada bütünleştiren 'ağlama duvarıdır', ikibinyıl önce Kudüs'te onlarca yıl süren iç savaşlar ve sonunda büyük sürgünü hatırlatır, yahudi olmak, bu tarihsel acıların yadedilmesi. Acılar 'zaferler' gibi kutlanır, çünkü o milleti, bu acı, bu acının sabrı, duası, kutlaması, millet yapmıştır.

İsa'nın çarmıha gerişilinden bir din doğmuştur, İsa'nın o andaki acısı, Hristiyanlığın herşeyidir, ya da İncil, işte bu kutsal acı üzerine dinleşmiş, Hristiyanlık halini almış 'müjdeye' çevrilmiştir!

Çarmıha gerilişi İsa'nın, 'zafer' olarak kutlanır, çünkü, Hristiyanlığın doğum günüdür bu, insanlığa büyük müjde, o acı anı. İnsanlığın ruhsal terbiyesi ikibinyıldır bu acının meyveleriyle sabırlı, saygılı, kiliseye sadık insanlar yetiştiriyor!

Fener sevgisi, taraftarlıktan, kulüpten öte, tarihsel bir cemaati hatırlatıyor, yenilgileri bu yüzden 'zafer'dir, baksanıza trübünde taraftarın yüzü kızarmış, baksanıza, küçücük taraftarın ağlamaktan gözleri şişmiş. Mutlu, toplumsal birlikteliğimiz işte bu kızarıklık.

Sadece manevi olarak değil. Acılara son verelim, Fener'i kurtaralım diye karşı çıkışta bulunsak bile, kulübün tüzüğü gereği, üye olmak, idareci olmak imkansız, bu yönü de, siyasal olarak devletimize benzer!

Müdahale etmemiz imkansız acılar! Yaşadığımız topraklar, tarih, devlet, din, kapitalizm, bize müdahale etmemiz imkansız acılar sunuyor. Oysa Fener'i, oysa bu dünyayı çok seviyoruz. Açlıktan, soğuktan titresek de, onlar plazalarda otururken, bizler portatif, naylon bir çadır bulamasak da, bu ülkenin acılarına, sevinçlerine ortak olmak istiyoruz. Ayaklarına kapanacağımız 'acılar' istiyoruz!

Tarih bize, yasların, zafer ve coşkulardan çok daha etkili olduğunu gösteriyor. Acılardan uzakta kalmanın, topluluğun dışına itilme olduğunu ve 'telaşsız' yaşayamayacağımızı biliyoruz. Turnaların bize bir çift sözü var, topluluğun heyecanlarından, zehir zıkkım acılarından uzaklaşmak, büyük günah, dünya sürgünü bir büyük korku!

Akan kanları gördükçe Tanrı, iştahı kabarıyor dinlerin, dinleri aracılığıyla, cemaatten (sürüden) uzaklaşırsanız size asla yardım etmem, diye tehdit ediyor, umudunu kesme, git ve mağlup kepaze takımlarının ayaklarına kapan, merhamet dile, yardım iste.. acının cellatıbaşısından. Tarihin tekerliği bütün kara parçalarında böyle dönüyor artık.

Tek başına ağlamak, imkansız! Bunu becerebilseydi insanlık.. Leş kargası rahiplerin, zebani liderlerin oyuncağı olmazdı, kitleler, halklar!

Bundan yüzelli yıl önce, tuhaf onbinlerce aydın geldi yerküresine; bu acılar sizin değildir, terkedin onları, deyip, tek tek insanları topluluktan koparmaya başladılar, edebiyat, şiir, sanat, bu tek kişinin acılarını-trajedilerini anlamaya çalıştı, ki, yer-gök oynadı. Bir tek kişinin psikolojik yükünün tarih kadar büyük, devletten, dinden daha ağır olduğunu gördüler. Bu yükün ağusunu kaldıramayan insanlar, öldürücü bir kargaşalığa sürükledi Avrupa'yı, her birey, bir dinamit olup patladı, adlarına, nihilist denildi. Dinsiz, devletsiz, işsiz, güçsüz bu insanlar başıboş kitleleri ayaklandırdı, altı üstüne geldi tarihin, coğrafyalar büküldü, seri ihtilaller. Birileri insanoğlunu cimciklemişti, hızla, kendi gibi tek başına ağlayan insanlarla büyük örgütler, sendikalar arkasına saklanmaya çalıştı! Tanrı ruhlarımızın hırsızı mıydı, tüm acılarımızı, işadamlarına, dinadamlarına, krallara neden peşkeş çekiyor..

Dünyanın hafiften başı döndü, bu iddia, yüzyıl sonra, 1990'larda Rusya'da kaybedildi. Ama hala incecik yağmurlar yağıyor içimizde, ama, hala körpecik doğulu çocuklar karpuz-kavun atıyor kamyonlardan! Yıkılan şehirlerden, paramparça olan dünyadan geriye bugün iki fikir kaldı.

Birincisi, vahşi kapitalizm! Dolar için, otuzbin işçiyi gözü kırpmadan işten atan, küçücük okul çocuklarına defter-kitapları bile mafya eliyle satan, küçücük okul çocuklarına bile okul önlüklerini mafyacı holdinglerin ihaleleriyle satan!

İkinci fikir Avrupa'da! İkiyüzyılın siyasi-sosyal ayaklanmalarının karşılığı alınmış, eğitim, işsizlik, sosyal haklar! Avrupa Birliği'nin, Avrupa'nın insanlığa hediye ettiği büyük haklardır bunlar! Avrupa Birliği, bu hakları koruyacak, saklayacak, emanete sahip çıkacak mı, yoksa, vahşi kapitalizme boyun eğip, onlar da sosyal hakları, eğitim, işsizlik, sağlık sigortalarını rafa kaldıracak mı? Avrupa Birliği, neyin birliği? Ekonomik bir dev olmanın mı? Bu haklarla insanoğlu'na Avrupa'da bir soluk, bir nefes alma yolu açmak mı? Bocalıyor, karar veremiyor Avrupa, Amerika ültimaton gönderiyor, otuzbin, altmışbin işçiyi gözünü kırpmadan atacaksın, sendikaları kapatacaksın, yoksa, benimle başedemezsin!

Bizler, bu topraklarda, tek başına ağlayan insanın modern dinini inşa eden, Avrupa kültürünün sağlık, sosyal, eğitim, işsizlik haklarını öğrenerek, övünerek, ideal yaparak, büyüdük! Bugün yerküresinde iki büyük dev savaşıyor ve biz, Avrupa'nın bize öğrettiği bu hakların ne pahasına olursa olsun yaşatılması, bir insanlık ülküsü olarak doğduğumuz köylere kadar uzanmasının yanındayız, başka da dinimiz yok!

Gelin görün ki, kapitalist eşkiyalar basıyor köyümüzü:

Siyaset, din, devlet, ya da Ali Şen'in g.tü; Demirel'in suratı, Fethullah'ın gözyaşları, insanoğlunun edebiyyen zehirlendiğini, insanlık cinsinin bu abes-hortlak fotoğraflar arasına sıkışıp kayboldüğünü anlatıyor, futbol, siyaset, din, fotoğraflar yer değiştiriyor, hiç birşey farketmiyor!

Benim, uzun ince, kara şeritli daktilom! Söyle bana! Milli, dini acıları yoksul, çaresiz insanlara satanlar bunlar değil mi? Para için, devleti, vatanı, dini satanlar bunlar değil mi? Koca Afrika kıtasını AIDS'le yoketmeyi, Afrika üzerine oturmayı düşünen bunlar değil mi, ağzına kadar dolmuş tahıl ambarlarını çürütüp denizlere atanlar bunlar değil mi? Uçsuz bucaksız denizlerdeki küçücük adaları bile soyup soğana çevirenler, suyu satanlar, havayı satanlar, ayetleri satanlar, çarmıhtaki çivileri, sakalı şerifi, şehidliği, kadir gecesini, duaları, şükürleri, evliyaları, fatihleri, otomobil reklamlarıyla satan bunlar değil mi? Bir küçük maymunun elindeki muzu, bir küçük karıncanın taşıdığı dane buğdaya göz koyanlar, uykularımızı, hayallerimizi, kardeşlerimizi, türkülerimizi, annelerimizin gözyaşlarını satanlar bunlar değil mi? Atın kişnemesini, kuzunun melemesini, eşeğin anırmasını, ilacı, merhemi, böbreği, körün gözünü, insanları diri diri yakarak, dünyayı mayın tarlası yaparak, satanlar bunlar değil mi? Uzun ince kara şeritli daktilom, asırlardır bizi döven, nükleer bomba-

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

ların çıplak çocukların üstüne atan, tarlaları, ormanları, denizleri kabusa çeviren, Tanrı'ya kuyruk, kuyruğuna teneke bağlayan, karanlık, aç gecelerde boş sokaklarda pis cızırtısıyla gencecik çocukları kuş uykularında terörist yapan bunlar değil mi? Bu demir, mermerden oyulmuş tarihin en besili hayvanlarını kim doyurdu, söyleyin, sağır, kör, dili tutulmuş kardeşlerim, bundan daha büyük azap kalmadı tarihte, söyleyin, bir insanın, bir küçük çocuğun kalbi hala neden diken gibi batıyor ellerine, neden, bu dikeni dolarlarla, borsalarla temizliyorlar. Tarihin en enayi kardeşlerim, oturdukları koltukları çivilenmiş bu hayvanlar hiç mi keyfinizi kaçırmıyor!

Bin yıldır yeniliyor bu Fener, bizler, sahaya hiç çıkmadığımız halde, gizli polis teşkilatı bütün mağlubiyetleri-kargaşayı bizden biliyor, polis hırsını trübinlerden alıyor!

Üstelik Fener yeşil sahada yeniliyor, bizler toprak sahada!.. 19 Mayıs Stadyumu'nun hemen yanında, iki toprak saha! Amatör maçlar oynanıyor. İlçe takımları tabii ki çok güçlü, Polatlı, Kızılcahamam.. Devlet kurumları takımları Dışişleri, DSİ, Tarım Kredi, gibi, her zaman parlak formaları, şık kramponları vardır. Ya Semt takımları, Yenidoğanspor, Ulubey, Çalışkanlar, Dikmen gibi. Semt takımları sahipsiz! Holding takımlarına, belediye takımlarına, torpilli Şekerspor gibi takımlara karşı, çaycı, tezgahtarcı, dönerci çırağı, muavin, değnekçi, Lunaparkta şıkşıkçı, karayüzlü genç çocuklar kıran kırana savaş veriyor! İki toprak saha, küçük çakıl taşları hızar gibi, düşen bir daha kalkamıyor. Onbinlerce amatör futbolcu hergün bu sahada hayatları için bir müjde, bir neşe, bir şans arıyor. Kramponlar parçalanmış, ayakları pişirip, haşlayıp deriyi çoktan kaldırtmış, işkence pabuçları gibi.

Toz bulutu içinde top görünmüyor, hakem görünmüyor. Trübünün üstü, alüminyum tenta, düştü, düşecek kafalara. Oturulacak sağlam tek koltuk yok, trübinin altı, sarhoşların, delilerin geceleri uyuyup, sıçtığı küflenmiş mağara gibi sığınak, b.k kokusundan trübinlerde oturulmuyor.

Trübinlerde en fazla elli-altmış seyirci, seyirciden çok çekirdekçi, ciğerci, gobitçi, köfteci, sucu. Seyirci dediğin, genç takımların çocukları zorla getirilmiş, intihar tutkusu gibi futbol tutkusu, ateş gibi gözler, hiçbirinin şansı yok. Üçüncü ligin tüm seçmelerine çıkıp, elenip, sonunda kümeye düşmüşler, yedikleri bir lahmacun, mahallenin eğri-büğrü küçük değnekleri gibi çocuklar. İkinci bir formaları yok. Sırtlarında formayı yıkayıp yıkayıp dört-beş yıldır giyiyorlar. Şortları, bacak aralarında büzüşmüş. Yağmur yağdığında çamur suyu içiyor, hayat bize de gülsün diye bu vahşiler ormanında beş parasız savaşıyorlar. İçtikleri bir bardakcık portakal suyu yok. Demirkapılarla sımsıkı kapanmış küçücük, havasız odalarda giyiniyor, soyunuyorlar, bir havluyla, onbeş kişi kurulanıyor. Dikenli tellerin ötesinde olmak, Meksika'dan Amerika'ya kaçmak gibi bir rüya, trübinlerin bu tarafı. İşsizlik-umutsuzluk bataklığı! Büfe de beşyüz liranın üstünde hiçbirşey satılmıyor.

Üçüncü lige transfer olmuş futbolcuya 'hayranlıkla' bakıyorlar. Günlerce ardından konuşuyorlar. Mahalli ligde en pahalı futbolcu, bir yıllığına 1, 1.5 milyar, bu parayı kapan kendini adam gibi futbolcu sanıyor. Rüya öyle büyük ki, can sağlığı bilmiyor, tanımıyorlar, mahalleli çocukların öfkeli tekmeleri kemikleri çılgınlaştırıyor. Sinek kadar küçük yüzlü kara çocuklar gibi hiç büyümemiş otuzunda incecik adamlar, değil koşmak, hızlı bile yürüyemiyorlar. Bir tek kişinin, topu söküp alacak gücü yok, adamakıllı dövülüyorlar. Kamyonet, dozer suratlı rakip takımın oyuncularının elleri de çalı kökleri gibi, göz çıkartıyor, tekme konçsuz bacaklarda kemik parçaları bırakıyor. Hakemin düdüğüyle terden sırılsıklam, davul gibi şişmiş toprak yüzlerle terkediyorlar sahayı. Gidip uzanabilecekleri yatak bile yok, herkes, işinden zor izin almış... Tekme yediklerinde kendilerini yumuşacık kucağına atacakları yeşil çimler hiç yok, tek ayak üstü ağlayıp, acılı çığlıklar atıyorlar...

Dolmuş parası bile bulamayıp beş kilometre yürüyerek maça gelmiş, işte rakibi, trilyonluk belediye takımı, trilyonluk holdinglerin Telekom gibi takımları, heryıl bir holding, ya da büyük ilçeler mahalli lige takım sokuyor, sonu gelmiyor bunun, semt çocukları, yirmi yıl var ki, kendileri gibi, başka mahallenin çocuklarıyla oynayamıyor, holdingler, belediyeler gibi rakiplerin tozu dumana kattığı bu toprak sahada, kornere giden topa, dermanı kalmamış, 'var git işine, uğraşma benimle' der gibi bakıyor. Kafasında imkansızlaşmış hayallerini bir ara pası, bir top istobuyla şekillendirmeye çalışıyor, ayağı kayıyor, şekil, şekle uymuyor, arkadaşlarına köpürmüş bir öfkeyle: 'koşun ulan, koşun orospu çocukları, koşun Allah için...'

Koşun çocuklar, holdinglere, trilyonluk belediyelere karşı koşun, Allah için koşun, vatan için koşun... Bu kadar kötü bir saha, bu kadar haksız bir hayat, bu kadar çirkin bir krampon, koşun, şu eşşek sürüsü, semerli, tamponlu sürülere karşı... Kaslarımız bu kadar çelimsiz, insanoğlu bu kadar zayıf olmamalıydı... İnim inim çaresizlik içinde, başlar yerde çıkılıyor sahadan, habire tekmelenen hasta sokak köpeklerinin mahzun bakışlarıyla.. Birbirleriyle yaptıkları konuşmalar şu kadarcık: 'Kaptan, gelecek maç, saat kaçta!'... Havayı yalayarak yer gibi, belki hayalleri, gelecek hafta gerçek olur. Maç bitmiş, holdingin birkaç seyircisine hala 'bir avuç ibne otur yerine' diye bağırıyor, mahalleli kalabalık.

Takımın başında hala, rakısını zeytinle içen eski bitirim abiler, yumurta topuk ayakkabıları, ütüden parlamış, katlanmış kravüze takım elbiseleriyle, topçularından, 80'li, 83'lü diye bahsediyor, genç takımdan acar bir çocuk için ağzı ballanarak: 'O seksenbeşli' yani, 15-16 yaşında, yani, iki milyar edebilir, büyük bir sebatla, 85'li çocuklar aranıyor mahalleden, başka semtlerden, genç takımlardan! Bu çocuklar büyüdükçe, mahalleye büyük ağaçlar dikilmiş, büyük heykeller yapılmış gibi gurur duyuluyor, o boş, çöplerle çevrili mahalle arasından gıpta edilen bir kahraman çıkabilir. Kalabalık sarhoş olmuşcasına, yüksek gerilimli gözlerle onu seyrediyor. Erkeğin erkeğe aşkıdır bu, hayalleri kayarak yer değiştirir. İnce bacaklı bu gencecik çocuklar, mahalle arasında, artık lakapları buldozer, tank, takoz, kırko, pala, beton, kazma'ya çıkmış ve çoktan esrara, şaraba vurmuş koca koca kramponların arasında top çevirmeye başlamıştır. Dokunsan yıkılacak bu eskimiş kahramanların yanında top çevirmenin de ahlağı var, mesela, bacakarası yapamazsın, yanında top beklerken, uzun top süremezsin. Maçtan sonra bir bardak üzüm sırası, ya da devrearası, hıyar turşusu, hayatın herşeyi.

İşte kaç haftadır, bu toprak sahada, Yenidoğan'ın, Çalışkanlar'ın maçlarını izliyorum, holdinglere karşı hiç şansları yok, ama topu onlar oynuyor, çünkü, sadece onların hayalleri var, sadece onlar takım arkadaşlarıyla aynı semtte oturuyorlar! Trilyonluk takımlara karşı hayat oyununu onlarla oynuyor. Hayatın hiçbir ahlağı kalmadı, küçücük mahalleli çocuklar, holdinglere karşı hayallerinden gizli gizli akan yaraları hiç birimize göstermeyerek, soylu bir rakip bekliyor, bu boş saha da, soylu bir düşman arıyorlar gururla, en kralının anasını .ikerim diyen bodoslama inadıyla, holdinglere karşı, ceza sahasına, hayata girmeye çalışıyorlar...

...

Kardeşlerim! Yabancı dergilerin tıpkı basımında da dünya birincisiyiz, sömürge kültürünün dahi dozunu kaçırdık. Ülkemizde yüzün üstünde Amerikan markası dergi, orjinaline birkaç sayfa ek yapılarak bastırmakta. Tanrım, bu nasıl kağıt çöplüğü. Tüm bayiler Mamak çöplüğü. Gün geçtikçe, daha da alçak oluyorlar, bir yıl önce, Milliyet Gazetesi utanmaksızın Amerika'da günlük bir gazeteyi ilave vermeyi bile denedi. Hafif meşrep, Cosmopolitian, Claire, şebek zengin karılarının Singapur kerhanesi gibi sayfalar. Bayiinin önünde şöyle göz gezdirin, otodan borsaya, parfümden dekorasyona yüzün üstünde, manken, lüks arabaların pırıl pırıl baskılarıyla modern bir mezarlık!

Bunca para, kağıt, insan kıyımı, israfını göze almalarının sebebi, dergilerin çok kolay, ucuz çıkartılması. İki tane kelepir çevirmen, sigortasız-sendikasız iki tane de ODTÜ bitirmiş cici kız tutar, Amerika'dan da orjinali postalanır, size de basmak kalır!

Devamı arka sayfa

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

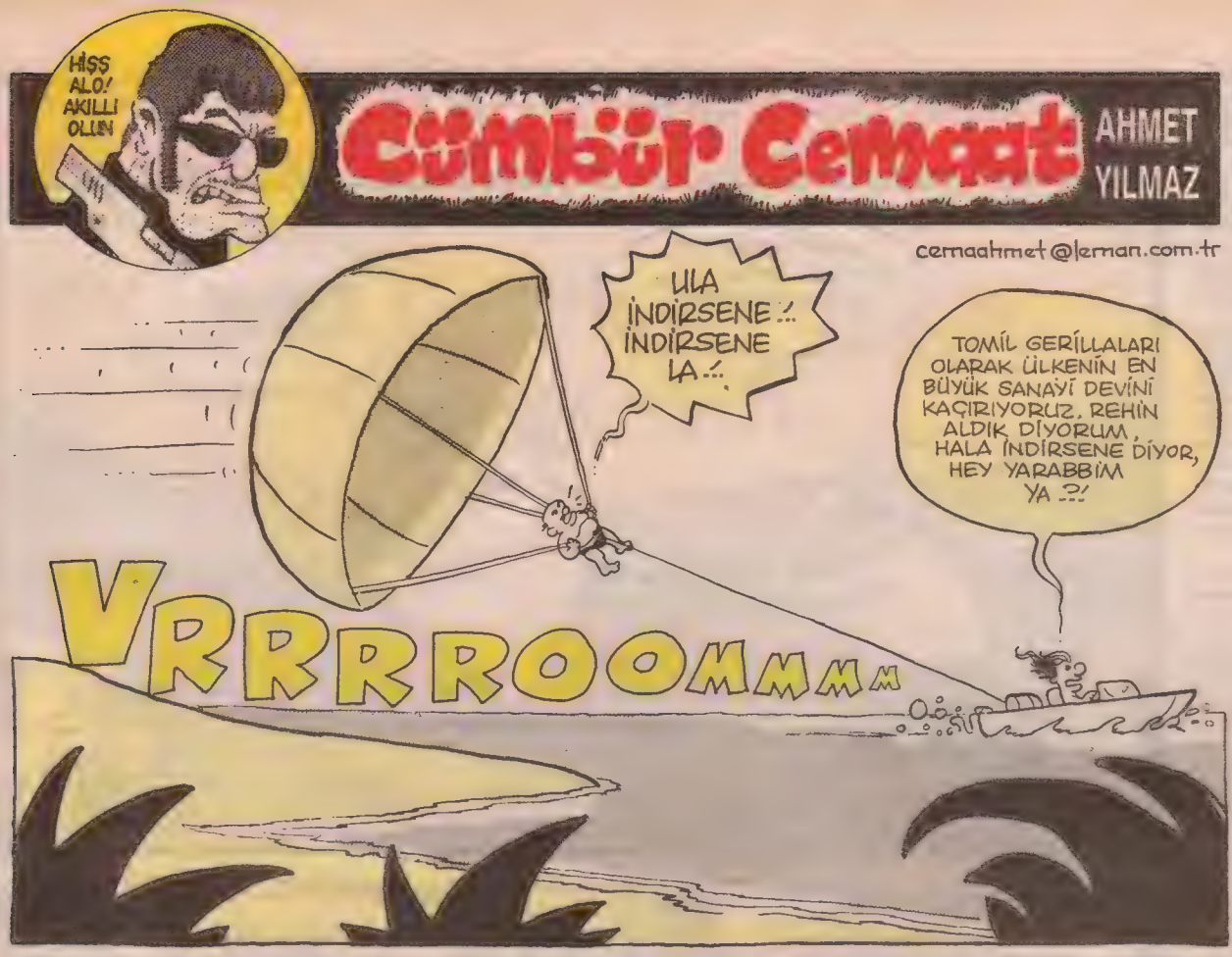

13. Sayfadan devam

Toprak Saha

Duymayanlara biz duyuralım. Şimdi de dünyaca ünlü MAD Dergisi'nin Türkiye baskısı 'bir milyon liraya' medyamızın holdingleri tarafından, 'dünyanın en çok satan mizah dergisi' yaygarası-reklamıyla piyasaya sürüldü. Kaç mı sattı dersiniz, ikiyüz adedi geçemediler. Bu da arşiv ve kütüphaneler zorunlu alış yapar, oralara gider. Birkaç yüz satan dergiyi 'rakip' sayacak değiliz, üstelik Leman dergisi hayatında hiçbir mizah dergisine laf atmadı, ahlağı gereği...

Ancak, dünyanın en çok satan mizah dergisini kahramanca, ağızlarını şapırtadarak reklam edenler, birgün olsun, Türkiye'nin en çok satan mizah dergisini ağızlarına almazlar. Ama holdingler, bizi satın almak için, milyon dolarları gözden çıkarırlar. Ahh Türkiye, orospu çocukluğunun bile tadını tuzunu kaçırdın. Dergiyi midem bulanarak okudum, arkadaşlara uzattım, iğrenerek yere attılar. Ereksiyon halinde cinsel organa seks mağazasından şişme bebek gibi, medyanın şişme yazarları, şimdi de şişme dergilerde kahramanlık yapıyorlar!

Radikal Gazetesi bir yığın yazarını kovdu, şimdi de Yenibinyıl Gazetesi başta Kürşat Bumin bir yığın gazeteci çıkardı, geride kalanlar arkadaşlarının atılmasından hiç söz etmedi. Kalem dediğin artık holding patronlarının kucağındaki o sert şey, toplu bir gazetecilik aşkı, artık topluca o kucağa oturmak, Ahh Türkiye, kalbinin inceliklerini eşeleyeceğimiz bir yazarın kalmıyor. Şimdi o holding köşelerinde binbir çalımla sırıtan suratlara bir daha bakın, yazar değil, her bir g.t deliği, bu karanlık b.klu ağızlar ülkemizdeki siyasi, iktisadi çirkinlikleri, o kucakta, yumuşatıp emiyorlar!

MAD Dergisi, gerçekten müthiş bir dergi. Soğuk savaş yıllarında Amerika'da her biri zeka akrobatı, zeka cambazı çizerler, başta Don Martin ve Sergio gibi muhteşem karikatüristlerin akıl almaz mizah gücüyle derin bir muhalefet rüzgarı estirdi. Bir büyük mizah sarhoşluğuyla karikatürü sanatlaştırıp, mizah dergiciliği tiryakiliğini İngilizce konuşulmayan ülkelerde dahi bulaşıcı hastalık gibi yaygınlaştırdı. Don Martin, Sergio ve arkadaşlarının yüzyılımıza imzasını koymuş sanatları, mucizevidir. Hayatları MAD Dergisiyle, MAD Dergisi mizahla özdeşleşmiştir!

Tek kelimeyle 'harikadırlar'. Ancak, evrenin harikalarını iyi tanımak lazım. Bugün Çin Seddi'nin, ya da Özgürlük Heykeli'nin tıpkısını Türkiye'de yapmanın anlamı yok, gülünç olur. Çünkü Don Martin hayatında bir tek Çorumlu, Çankırılı görmedi, çünkü Sergio, hayatında Demirel, Doğramacı, Demiral, Ali Şen gibi suratlar görmedi, çünkü MAD Dergisi, bizim mahallede top oynamadı.

'Zeynep bu güzellik soyunda mı var?', MAD Dergisi Zeynepleri tanımaz. Bu gülünç örneklerin artık bataklık gazına dönüştüğü yüzlerce girişim var ülkemizde, bir zamanlar, Memduh Ün, Şekspir'in, dünyaca ünlü eseri Hamlet'i, Fatma Girik için uyarlamıştı, ortaya, kokmuş balık gibi rezil birşey çıktı..

Dünyayı çepçevre kuşatmış bir kültür savaşı bu, bir dünya savaşı; Avrupa direnmeye çalışıyor, bireyin, sağlık, işsizlik, sosyal haklarında, dilimiz döndüğünce altta kalanların hikayeleriyle, çizgileriyle çıkıyoruz holdinglerin karşısına. Mc Donald lahmacuna karşı. Telekom, Tofaş, mahallenin çocuklarına.

Ancak, reklamlara aklı yetmeyen sebi çocukların beyinlerine girip, şartlandırarak, kandırıyorlar. Amerikan sinemasının uzaylı, efektli gürültülü filmleri ergen çocukların iyi adam Batman, kötü adam Joker gibi basit hayal dünyalarına girip, şartlandırıyor. Amerikan sineması, Avrupa ve yerli sinemaya karşı, şimdi de Leman'a karşı MAD Dergisi.

Çiçek demetleri gibi, kuş sürüleri gibi Anadolu gençlerine sundukları hayale bakın: Bir tarafta dünyanın en büyük mizah dergisi markası, imkanları, kırk yıllık arşivi satın alınacak, diğer tarafta, arkalarına Türkiye'nin en büyük basın patronu, matbaası, kağıt fabrikaları, bobinleri, dolarları, plazaları alınacak ve bu işi masa başında kotarmak için her vesileyle devrimci, kemalist olduklarını bağıran üç-beş çizer bulunacak. Ne yapacaklarmış, tarihin en acımasız bu kültür savaşında, işgal kuvvetlerinin safında yazacaklar!

İki kadeh içince, 68'de Amerikalı denizcileri nasıl denize attıklarını anlatanlar, bugün Türk limanlarında kültür puştluğuna soyunmuşlar, bizim mahallede karı satana pezevenk, ailesini satana gavat denir. Bu kültür savaşında cephemiz bellidir, medyanın dışında kalmaktan, şöhret kuşunu kaybetmekten, davalardan, mahkemelerden ürküyorsanız, kuyruğunuzu g.tünüzün çatalına batırıp bir kenara kıvrılın. Yok, bizler sanata doymadık diyorsanız, bu köpekliği Amerikan dergilerinde yapmayın. Paramız yok diye çırpınıyorsanız, sırf bu yüzden şapşallığınızı vatan hainliğine çevirmeyin.

Bir de öyle bozuk mizah yapıyorlar ki, uçmuşsunuz be ağbi diyeceğim, Amerikan kısmısı böyle mi oluyor diye, mizahın basitliğinden utanıyor insan. Sanat, şüphesiz çılgınların oyunudur. Ama karikatürist ağbiler fazla ciddiye almış, fazla derinden yırtıyorlar g.tlerini, öyle sanat aşkı ki damarlarında, ülkelerini bile satıyorlar. Şimdi onlara sorsak, 'sanatın vatanı' yoktur, 'dünya vatandaşı' olduklarını söylerler, sizin öyle sanatınız var ki, size kimlik bol, kemalist olursunuz, demokrat olursunuz, darbeci olursunuz, Amerikancı olursunuz, Aydın Doğan sizlerden neler yapmadı, neler!

Oysa biz tek şey istiyoruz, bu mahallede, tek büyük hayalimiz var!

Bağımsız olmak. Bunu da bir Cumhuriyet çocuğu olarak Mustafa Kemal'den öğrendik. Amerika'yı alın arkanıza, domuzlaşmış suratlarıyla holdinglerinizi alın. Bu mahallede, satılmış milyar dolarlık eşşekleri de sahaya sürseniz. ikiyüz adet satarsınız. Leman Dergisi, Anadolu çocuklarının harçlık paralarıyla yüzbin satıyor!

Leman düşmanı akademisyenler, bir avuç ibne yazarlar, koşun DR Mağazalarına, koşun, soylu sanat derginiz, düzeyli sanatınız çıktı.. Leman'a para vermemek için çırpınanlar, gün sizin gününüz, holdingci patronlarınız ta Amerikalar'dan sizin için getirdi...

Biz alışığız. O semt sahasında, incecik, çalı gibi bacaklarımıza sert tekmeler yiyerek, büyüdük. Ömrümüz boyu soylu bir rakip aradık. Dürüstçe sahaya çıkacak! Ömrümüz, kalın enseli satılmış patronların köpeklerini tekmeleyerek geçiyor, böyle yazarlık mı olur? Kalplerimizin incecik yazıları olmayacak mı? Şöyle, cesaretine, yüreğine hayran olacağımız, şehvet derecesinde ülkesine, onuruna bağlı, saldırıları tek başına göğüslüyecek, gizli servisleri, dolarları, kredileri, tehditleri, entrikaları işin içine karıştırmayacak, harbiden bir rakip çıkmayacak mı?

Sanatı, devleti, dini, ahlağı, kapitalizmin meyveleri zehirli bir gaz gibi, herşeyi çürütüyor, biz, bu mahallede, öğrendiğimiz gibi, top çevirmeye devam edeceğiz! Bu topu bize kimse öğretemez. Bu sahada, bu toprağın çocuğu bizler, .ikimizin keyfi nasıl istiyorsa, öyle top oynayacağız. Plaza değil, burası toprak saha, çakıl dolu. Bu toprakların ağır ağır akan bağımsız dergileri, gürül gürül serpilen bağımsız gazeteleri çıkana kadar, Anadolu'nun pırıl pırıl çağlayanları gibi, sanatın, gazteciliğin düzenbazlarına karşı burada bekleyeceğiz!

Çünkü bizi de yanıbaşımızda bekleyenler var, "bizim çocuklar bu hafta yine kime geçirmiş..." diye... Nazım Hikmetler, Yılmaz Güneyler, Orhan Kemaller, Aziz Nesinler...

nihat@leman.com.tr

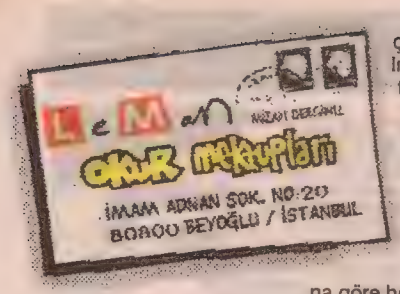

F-Tipi Hücrelere Neden Hayır

Suçlu, yasaların öngördüğü cezayı, dört duvar arasında, özgürlüklerinden yoksun olarak geçirmeli. Islah olmalı. Cezadan amaç, öldürmek değil, topluma yeniden kazandırmak olduğuna göre; toplumun geneline çok aykırı evrensel yaşam ilkelerine uymayan davranış ve yaşam biçimleri irdelenmeli.

Bir sanatı, işi, uğraşı, hobisi yoksa bunları edinmeli. Çevresini, dünyayı, toplumu, doğayı ve onların yasalarını öğrenmeli, bu yasaları tüm insanlığın yararına değiştirmeye uğraşmalı.

İnsan birşeyler üretmeden, bir işi, bir uğraşı bir hobisi olmadan ne yaşayabilir, ne de yaşamaktan zevk alabilir. Mahkumlar da üretmeyi öğrenmeli, toplumun beklentileri bunlar kısaca, vicdanlarında...

Öz olarak değindiğim bu güzel şeylerin bugünkü olanaklarla, veya düşünülen yeni projelerle gerçekleşme şansı hiç yok. Çünkü bırakın zararlı alışkanlıkların giderilip ıslah olmayı, Mahkumların karnı dahi doyurulamayarak, para-mafya babalarına muhtaç ve köle ediliyor. Sağlık giderleri ya karşılanmayarak, ya da tedavi ettirilmeyerek ölüme terkediliyor. Parasızlıktan mahkemelere gönderilmiyor.

Hapisanelere güneş doğmuyor, F-tipi hücrelere ay bile doğmayacak.

İnsanın yeme-içme-barınma, bir sosyal sınıfa ait olması kadar, beraber spor yapması, konuşması, eğlenmesi, fikir alışverişinde bulunması, şakalaşması da doğal ihtiyaçtır. Yoksa insan insanlıktan çıkar.

İnsan kendi evinde bile yirmidört saatini geçiremez. Ya kahveye gider, ya işe, ya spor yapmaya, ya sinemaya ya da herhangi bir hobiyle uğraşmaya gider.

Cezaevinde bir-ya da üç kişilik odalar=hücreler= hayal edin. Tek insan kiminle konuşacak, derdini sıkıntısını kime anlatıp rahatlayacak, kiminle top oynayacak, gülecek, eğlenecek, şakalaşacak? Diyelim ki iyi bir kütüphanesi var. Tarih, ekonomi, felsefe, siyaset vs. okuyor araştırıyor. Bunları kime anlatacak, kiminle paylaşacak? Bir yararını görmeyince de tüm bu bilgileri edinmenin ne anlamı olacak?

Tek kişilik oda=hücreler=de bırakın ıslah olup topluma tekrar geri dönmeyi, insanın bunalıp kafayı yememesi ve intihar etmemesi için hiç bir neden yok. Yan'ız yaşamak mümkün değil çünkü. Zaten yanlızlıkta yanlızca tanrılara mahsus. Yoksa tanrıların tanrılığının bir anlamı olmazdı .

Durum böyle, amaç da öldürmek değil tekrar topluma kazandırmak olduğuna göre herkesin vicdanlarına kulak vererek bu ölüm hücrelerine karşı çıkmaya davet ediyorum.

Kendi düşen ağlamaz, suç işlemeseydiniz diyenlere; nerede, ne zaman kimin başına ne geleceği hiç belli olmuyor. Kendinizden bu kadar emin olmayın.

Sokakta sizden ateş isteyen biri sonra bakarsınız bir örgütün militanı çıkmış, sizde sigarasını yakmakla ona yardım ve yataklık yaparak çok büyük bir suç işlemiş olmakla hapsi boylayabilirsiniz.

Devletten üstün hizmet madalyaları alan ünlü iş adamları, kadınları bile soygundan dolayı birer-ikişer tutuklanıyorlar. Sizler de o şirketlerde çalışan birer eleman olarak istemesenizde suça ortak olabilirsiniz. Rüşvetin, kayırmanın, dolandırıcılığın, sosyal adaletsizliğin bunca yoğun olduğu cennet vatanımızda, onurlu olan her insanın, ya geçim derdinden, ya siyasi muhalefetinden dolayı her an bir ayağı hapiste olabilir. Yoksa neden yatacak yer kalmadı, tıklım tıklım tüm hapisaneler? Bu kadar insanın hepsi mi serseri! Bu kadar nüfuslu bir ülkeye çok fazla değil mi?

Tüm insanların, kin, nefret, öç alma, duygularından arınmış olarak, farklı düşünce, inanç, kültür, yaşam biçimlerinde, birinin diğerine asla baskı yapmadığı, sosyal adaletin sağlanabildiği çok zengin mozaikli bu cennet vatanımızda, insanca, kardeşçe, dostça yaşayabileceğimiz fırsatlar her zaman var. Mesele tek-çift-üç kişilik hücre ya da çelik tabutlukları yapmak, çoğaltmak değildir. Çözüm insanları mahpus damlarına düşüren tüm nedenlerin ortadan kaldırılması, sosyal adaletin sağlanması, ikiyüzsüz demokrasidir. Halk demokrasisidir. Bu nedenlerle herkesin F-tipi ölüm hücrelerine karşı çıkmasını bekliyorum.

Umudu, düşü, yaşanabilecek bir dünya, aydınlık yarınlar olan tüm tutsaklar sevgi ve saygılarımla.

Celal Taşdelen
Gölköy Kapalı Cezaevi Ordu

"Görülmüş" damgalı mektuplar

Sevgi ve saygıyla merhabalar diyor, günümüz Türkiyesinin yaşadığı sefaleti, yokluğu, açlığı, ızdırapları ve dramını Traji komik olarak derginize yansıtıp, ağlanacak halimize bizleri güldürdüğünüz, dahası düşünmeye ittiğiniz için binlerce kez teşekkürler. Sağolun, varolun Sevgili LEMAN çalışanları...

Bizler bu ülkenin insanlarıyız. Bu ülkenin çarpık ekonomik, sosyal ve politik yaşam biçiminin kurbanlarıyız. Adımıza "Kader Kurbanları" deniyor. Oysaki bal gibi sistemin kurbanlarıyız! Ve niçin suç işliyorsundan ziyade insanı suça iten sebepler çözüme kavuşmadıkça, insanca bir yaşam biçimi yaratılmadıkça cezaevleri acaba boş mu kalacak? Asla!!!

Yazıkki kanımca bu düzen bu şekilde devam ettikçe insanlarımızı sûreç içerisinde devamlı suç işlemeye yönlendirecektir. On yıl sonra mı? %70'i sabıkalı bir toplum olacağı su götürmez bir gerçek. Gerek ekonomik, gerek Sosyal gerekse politik yaşam biçimi, çağdaş demokrasi ve insanca bir yaşam biçimi haline gelmezse bu gerçeklerin yaşanacağına korkarak inanıyorum. Böyle oluncada, Ne K tipi, ne E tipi, ne T tipi, ne F tipi cezaevleri yetmeyecektir. Alfabenin yirmidokuz harfine uygun cezaevleri yaparlar artık. Ne acıki ülkemiz cezaevine dönecektir.

Devletimiz "DÖV-LET" oldukça, insanın en temel hakkı olan insanca yaşamak hakkına saygı duymadıkça, köhnemiş tüm çarkları parçalanmış ve sadece bir avuç zümreye hizmet ettikçe daha çok fabrikasyon misali suçlular üretecektir.

Ben ve arkadaşım uzun yıllardır cezaevindeyiz.

Ben 6.5 yıldır arkadaşım İsmail ise 8.5 yıldır cezaevindeyiz. Bu durumumuz anlatılmaz bir ızdırap. Dışardaki yaşama, yaşamın arka penceresinden bakmak bizler için bir zulüm. Bizim bir isteğimiz var, dostluk adına, barış adına, demokrasi adına ve en önemlisi insanlık adına bir tutam sevgiyi paylaşmak ve bu paylaşımı leman okurları sayesinde çoğaltmak istiyoruz. Çünkü biz sevgiye, dostluğa, insanca bir yaklaşıma açız.

Bizlere, dışarıdan bir tutam özgürlüğü kırmızı bir karanfil güzelliğindeki mektuplarınızı bizlere yazar mısınız?

Sevgili LEMAN okurlarının duyarlı davranıp umutla yazdığımız bu mektubu cevaplayacaklarını umut ediyoruz.

Tüm LEMAN çalışanlarını ve okurlarını sevgiyle selamlıyor mektuplarınızı bekliyoruz.

GÜNEŞLİ GÜNLERİ GÖRMEK UMUDUYLA...

H. Galip Yüksek
İsmail Güner
Kapalı Cezaevi - Balıkesir

Özgür beynin düşünen, yargılayan, özgürce konuları tartışılabilen, dostcul ve hoşgörülü insanlar! Sizlerle toplumun aynası olan ekolden "Ceza'evinden" tüm içtenliğimle merhaba demek istiyorum. Ben toplumsal bir yapıta insan olup toplumsal içerikli bir suçtan dolayı ceza'evindeyim.

Bu monoton hayata renk ve canlılık katmak için birileriyle yazışmak ve belkide çok daha güzel şeyleri ortakça yakalamanın düşüncesiyle yazıyorum. İnsanlarda statü aramam. İnsan olmak zaten statünün en güzelidir. Yazımdan birşeyler çıkaranlar lütven bana yazsınlar.

Serkan Aygün
Özel Tıp Kapalı Cezaevi B.5
Koğuşu İnebolu - Kastamonu

Çok boyutlu bir sıcaklığın ortalığı kapladığı bir iklimde, teni acıtan bir yanlızlık içinde yazmak; en basit söylemle, dostluğa, arkadaşlığa ve paylaşıma, yürekten duyulan özlemdir aslında...

Tüm insani ilişkilerin acımasızca kirletil(diği)meye çalışıldığı, yağma(landığı)lanmaya çalışıldığı bir dünyada, insanlık çok büyük bir çelişkiyi yaşıyor... Sistemin zorunlulukları, yaşam üzerinde, insan üzerinde, doğa üzerinde, ezici bir öğütme makinası...

Arkadaşlık, dostluk, sevgi, aşk ve tüm bunların ortasında, masum bir çocuk gibi oturan paylaşım, adına iktidar ilişkileri, makinalaşma ve çamurlaşan birşeyler dayatılıyor...

Sevgili dostlar, teknoloji yaşamın her alanında olduğu gibi, iletişim alanında da yenilikleriyle hayatımıza giriyor. Şimdilerde her şey tuşlarla hallediliyor; cep telefonları, fax makinaları ve adeta salgın bir hastalık olarak ilerleyen internet dünyası...

İletişimdeki bu baş-döndürücü gelişmeler arasında, mektup unutulmaya başladı. Mektup yazmak, sanırım artık anılarda yavaş yavaş yerini almaya başlayan, belki biraz üvey, belki biraz yanlız, belki birazda kırgın ama yinede saf bir çiçek görünümünü almaya başladı...

Düşüncelerinden ve siyasi duruşundan ötürü, böylesi hırçın bir iklimde yaşamakta olan bizlerin, siz dışardaki dostlara uzatabileceği belki de tek şey; kokusuyla, rengiyle, sadece bu çiçek... İsteyen bütün Leman dostlarıyla bu çiçeği, ister şiir denilen ırmağın ahenkli akışında, ister felsefe derinliğinde, ister Tarihin uzayıp giden çakıllı yolunda, ister öykü tadında, ister roman dinlencesinde, ister insanın iç ve dış dünyasına yapılan gizemli yolculuklarda... paylaşabiliriz.

Bu içten ve yürekten bir çağrıdır. Duyarlı olan tüm dostların bu çağrıya, sesiyle karşılık vereceğini umut ediyor bekliyoruz.

Not: Bu alanda inanılmaz derecede, kitap ve dergi açığımız açlığımız var. Bu konuda, imkanı olan tüm dostlardan gerekli duyarlılığı paylaşımı bekliyoruz.

Hasan Koç
E Tipi Kapalı Cezaevi
B/2 Blok - K. Maraş

Ben 20 yaşında bir gencim. Kader mahkumu olarak cezamı çekiyorum.

Günümüzde her ne kadar, hapishanelere iyi gözle bakılmıyorsa ben ve benim gibi olanlar içinde sevgi, kalbinde iyilik ve özgürlük sarhoşu olarak çıkacağımız günü bekliyor, mutlu bir aile kurmanın hesaplarını yapıyorum. Bunun içinde kendine güvenen, sevgiyi ve mutluluğu arayan, dertlerini benimle paylaşabilen, açık sözlü, herşeyiyle dobra olan genç kızlara buradan siz sayın Leman çalışanları aracılığıyla çağrıda bulunuyorum. Mektuplarınızı bekliyorum. Hoş kalın, Sevgiyle kalın.

Kadir Eşgünoğlu
Kapalı Cezaevi
5. Koğuş, Efirli - Ordu

Alışkanlık düşmanı, karanlıksa kardeşi olmuştur çoğu zaman özgürlüğün. Gittikçe alışkanlık batağında battığını hissediyorsan korkunun en büyüğüne kapılmanın tam sırasıdır.

Geçmişinin ve geleceğinin tam ortasındaysan, zamanın ağır aksak ihanetini hissediyorsan ve sende gölgesini aramaktaysan tanrının, mutluluğu avuçlarına almak üzeresin dostum.

Bir haykırıştır yaşam, soluksuz ve bitimli melodisiyse sevgidir her zaman. Bu yüzden yaşamın sanat olduğu söylenmiştir. Dersi yoktur bunun inan. İçindeki çocuğu öldürmemelisin. Bir kere öldürdün mü o masum duruşu iflah olmaz, sonu gelmez mutsuzluğun savaşına kaptırırsın kendini. En kötü yaşam bile sonuçta bir yaşamdır. Önemli olansa yaşamın neresinde yer aldığındır.

Kendini tanımalısın. Ömür boyunca hepimizin yaptığı gibi. Dikkatde etmelisin. Hatalarla örülü bir yaşamı hangimiz yaşamadıkki. Hatta yapma hakkımızı kutsalda saymalıyız. Her yanlışa bir kurşun değil ikinci defa yapılan aynı yanlışa bir kurşun ilkesi geçerli olmalı yaşamımızda.

Hayatın sırrını -ki varsa öyle bir sır- akılla açıklayamayacağını bilmeli insan. Koşar gibi yaşamalı. Koşudan zevk alabilmeli. Koşunun sonucu hoş olmasada. Amaçsız bir yaşamın olmayacağınıda bilmeli. Onun içindirki amacını iyi seçmeli insan. Çoğunlukla seçilen amaçların başkalarının amaçları olduğunu sonradan anlamadık mı?

"Garip bir mektub"u okurken öyle düşündüm o an.

Yaşamı yaşayanlar tartışmalı, paylaşmalı da aynı zamanda.

Bahri Akyıldız
Özel Tip Cezaevi
B/3-4 Blok - Gaziantep

Balıkesir Kapalı Cezaevinde tutuklu bulunmakta olan ve buraya geldikten sonra Leman dergisinin ve dünyasının farkına varan birisiyim. Diğer bir deyişle farklı düşünce ve yaşamların varlığı daha önce bende bir rahatsızlık duygusu uyandırmışken, şimdi ayrı bir lezzet ve ılık hisler uyandırmakta. Bu bağlamda Leman'ı başarılı buluyor ve kutluyorum.

Yukarıda da belirttiğim bu farklılığı yakından tanımak ve aşmak istiyorum. Bana yardımcı olacağınızı ümit ediyorum. Hadi görelim...

Cüneyt Kamalı
Kapalı Cezaevi III. Kesim
9. Koğuş 10100 - Balıkesir

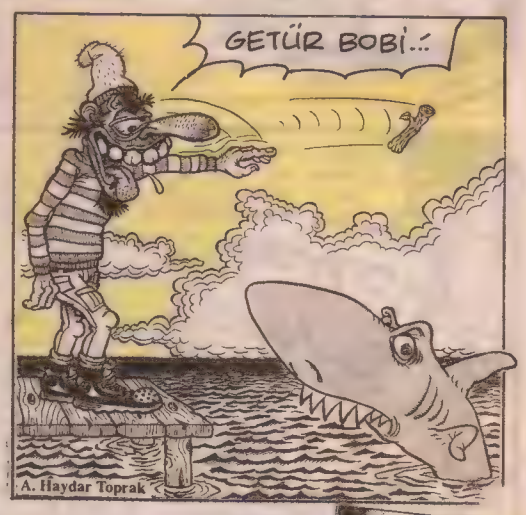

16 Eylül 2000 Cumartesi-Haftada Bir Yayımlanır
...n Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
...enel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80060 Beyoğlu/İst.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GREGTEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

NAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barman

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

463

23 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/39 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

"Oyun Çetesi Çökertildi"

İzmir'de parkta oynayan 9 ile 13 yaşları arasındaki sekiz çocuk haklarında gürültü yaptıkları ihbarı yapılınca Savcılık emir verdi, gözaltına alındılar. Polisin evlerinden ve oyun oynadıkları parktan topladığı çocuklar karakola alındı. 7 saat boyunca gözaltında tutulan oyun çetesi elemanları yaşlarının suç işlemeye elverişli olup olmadığının tespiti için Adli Tıp Kurumu'na da götürüldüler. Dosyalarını inceleyen Savcı'nın 'Sokakta oynamanın cezai müeyyidesi olmadığı' gerekçesiyle serbest bırakılmalarını istediği çocuklar hakkında ilgili Savcı'nın karar vereceği açıklandı.. Şimdilik çocuklar evlerine ve parklarına döndüler ama eskisi gibi neşeyle oynayabilecekler mi bilinmez. Tıpkı Türkiye'de bir daha böyle operasyonların(!) ne zaman biteceğinin bilinmediği gibi...

Bayıp Güzü

feyhan@leman.com.tr

FEYHAN GÜVER

AAH! AIIH... GÖBEKTE HOŞAF İÇMENE BİŞEY DEMİYOM KADRİ AMA, GÖBEKTE SOĞAN ÇOTLATMA FANZAZİN BENİ CANIMDAN BEZDİRİYO...

ÇTONK ÇTONK ÇOT

VAY ANAM VAY... GENE KAVEYE TAKILIP GEÇ KALDIK... ATEŞİNİ SÖNDÜRMENİN YOLUNU BULMUŞ GARİBIM...

FLAP FLAP

PÜFÜR PÜFÜR PÜFÜR

ŞİMDİYE KADAR HİÇ BÖYLE OLMAMIŞTIM... SEN BANA GERÇEK AŞKI TATTIRDIN NESLİHAN...

AIIYY TAM ORASI İŞTE... KAŞI... KAŞI... BİRAZ DAHA YUKARI...

HA...! NE?.. BURASI MI?..

KIRT... KIRT... KIRT...

NASILDI?..

EH İŞTE... SEVİŞMEK GİBİ... BİTTİĞİ AN HİÇ YAŞAMAMIŞSIN SAY...

sevişenler meteüsü

şeey.. ben, hapisten yeni çıktım ve bu şehirde de hiçbir tanıdığım yok.. yanlış anlamazsanız eğer.. şeey.. **size sarılabilir miyim biraz..**

ee, ben, bilmem ki

ben seni sırf sen olduğun için seviyorum ben

bende seni sırf beni ben olduğum için sevdiğinden seviyorum ben de seni ben...

bi dakka kafam karıştı

yok, çocukların okul masrafı.. yok, anne-babamın hastane ücreti.. kira, taksit, elektrik, su parası.. ya ben **orta yaş bunalımı**'nı bile yaşayamamış bir insanım be..

niye ayrıldınız ki siz..

aman ya, ilişkimizin hiçbir **espirisi** kalmamıştı..

hem, **kemal sunal** da öldü.. **woody allen** de yaşlandı.. ÜÜHÜÜHÜÜHÜÜÜ...

ben bir ilişkide sürekliliik ararım..

delisin sen ayol.. sürekli ilişkilerde hep erken boşalıyor bunlar, bilmiyor musun

eyvah kocam ve annemin teyzesinin avustralya'da oturan eltisinin üvey kuzeninin ortanca oğlunun baldızı..

NEE!!

Ankara Emniyeti, "polise açılan işkence soruşturmalarının altında, teröristlerin intikam alma duygusu yatmaktadır" görüşünü savundu...

Burdur Cezaevi'nde kepçeyle kolu koparılan Veli Saçılık'a protez kol takılacak! Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ertosun, "Teknolojinin son ürünü kol takacağız" dedi!?

Açık Radyo'nun sesi 15 gün süreyle RTÜK tarafından kesildi...

Cizre'nin Yeşilyurt köyünde, insanlara dışkı yediren Emekli Albay Cafer Tayyar, İhlas Holding'de işbaşı yaptı...

ENERJİ DÜŞKÜNÜ MEDYA vardır bu işin altında bi rant kavgası **TRAFİK CANAVARI TIR** fazla yük, 21 can aldı.. yuh olsun.. **ZTAR** leman'ın metro esprisini araklayıp kaynak göstermeyen hırsız gazete **HÜSEYİN AYDINCILAR** çocuk ihbarcısı tahammülsüz ihtiyar

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Susun! Fener'in Teknik Heyeti Konuşuyor!

- Oğuz.. Kim bu Oğuz?..
- Kim kim Mustafa Abi?..
- Şu bizim 47 numara... Tanıyo musun?..
- Ha, az evvel tanıştık.. Çok efendi çocuk. Porto Riko'lu ya da Kosta Rika'lı, hatırlamıyorum.. Sabah uçağını kaçırmış, direk bizim kulübün kapısına bırakmışlar..
- Takıma almakla iyi etmişsin de, keşke oyuna sokmasaydın... Ben Ogün'ü çıkarıp Revivo'yu alacaktım.
- İstiyosan Ogün'ü yine de çıkarliim abi...
- E, yerine kimi koyucaz?.. Beş oyuncu kullanma hakkımız bitti...
- Ha, doğru, yerine oyuncu sokmak lazım... Aa, Boliç de sahada... Gitmedi miydi o?..
- Ziyaret için gelmiş, oyuna girersin giremezsin, iddiaya tutuştuk... Deli çocuk valla, girdi maça... Gitti Ray-Ban gözlük!..
- Abi, artık ne kadar doğru bilmiyorum. Altı yabancı kuralından sonra, üç yalancı kuralı da gelmiş. Bi takımda üçten fazla yalancı oynatmak yasakmış.
- Hadi canım, nasıl olucak?.. Bir futbolcunun yalancı olup olmadığını kim anlayacak, gözlemci mi?..
- Doğru abi... Her kafadan bir ses çıkıyo...
- Sen yine de Uche'yi oyundan al, yerine Müjdat'ı sok. Geçen bana Nijerya'da yazlık gazinom var diye yalan söyledi. Araştırdım, orası dayıoğlunun üstüneymiş.
- İyi de abi, Müjdat şu an burda yok.
- Ara gelsin. Böyle sorumsuzluk görmedim kardeşim.
- Mustafa Abi, Ankara'da benim Nihat adında çok yaman bi kankam var. Geçen 23 Nisan'da Polonyalı bi çocuğu misafir etmişler. Zehir gibi futbol oynuyomuş çocuk.
- İyi söyledin, hemen aldıralım. Büyüyünce pahalı olur. Futbolda ekonomik düşünmek çok önemlidir Oğuz.
- Evet abi, ama gel de bunu yönetime anlat. Her yabancı futbolcu için ayrı tercüman almışlar. İsraf. Hadi onu anladık, tercümanlar kendi aralarında anlaşabilsinler diye de bi sürü tercüman tutmuşlar!. Çok saçma. Hayır yani, bize ne canım tercümanların anlaşıp anlaşamamasından. Bi de küstahlar, sorma. Geçen takım çıkarmışlar, antrenmanda bizimkileri 4-1 yendiler. Bizim tek gölü Ali Güneş attı. Olacak şey mi abi. Abi?.. Mustafa Abi?.. Anaaa, ilk yarı bitmiş.

***

- Oğuz, ikinci yarı için çok acaip bi plan yaptım... Sergen'i 45 dakikalığına kiraladık...
- Ha, şimdi anladım. Demek bu yedek kulübesine bağlı at, onun atı. Ben de nerden çıktı diye düşünüyodum...
- Yuh artık, atı da oynatacak değiliz ya...
- Tabi canım. Fakat bi yandan da ne orta yapar ha şu bacaklar.
- At mat değil de, ben güzel bi ağaç olsun isterdim orta sahada. Hiç olmazsa yerini kaybetmez, sabit dururdu.
- Hakkaten, niye geniş düşünmüyolar. Futbol niye canlıların tekelinde?. Eşya da koyabilmeliyiz aslında. Bende bi fiskos masası var, çok iyi durur şu sol koridorda.
- Federasyonun buna sıcak bakacağını zannetmem.
- Okudun mu abi, Özal da Demirel'e federasyon önermiş.
- Yok, Ümit Özat uymaz bize... Bi kere Türk... Sonra Ankara'dan İstanbul'a gelince ortama uyum sağlayamaz... Sırf metroya alışması iki yıl sürer...
- Bazen çok ince düşünüyosun abi. Takma kafana bu kadar...
- Herkes konuşuyo... Neymiş, hazırlık maçı yaptırmıyomuşum... Yaptırıyorum ya işte, bu sezonki maçlar senenin hazırlığı... Bi tutturmuşlar, istifa et... Hadi istifa ettim, yerime gelecek bi yabancı, iki gün sonra çıldıracak... Bak Zeman'a, hâlâ toplayamamış... Geçen Napoli'de "Dereağzı" diye bağırarak bi kadına muştayla saldırmış...
- Vah vah... Rıdvan için de, geçen gece Fenerbahçe Stadı'na alkollü bi şekilde gelip, direğe kafa atmış diye duydum... Bunu bana söyleyen de Ömer Çavuşoğlu... Her gece sabaha kadar basın tribününden sahayı seyrediyomuş...
- Daha beterini söyliim sana... Bi zamanlar bi Yılmaz Yücetürk vardı... Fener'den ayrıldıktan sonra yürüyerek çıkmış gitmiş, o gün bugündür dünyayı dolaşıyomuş... Geçen Hazar kıyısında görmüşler...
- Hep baskı yüzünden bunlar... Galatasaray da gıcıklığına yapıyo sanki. Avrupa'ya çıkmaksa biz de çıktık, Pendik'e kadar gittik işte...
- Pendik, Asya'da Oğuz...
- O zaman Avrasya diyelim...
- Diyelim Oğuz...
- Abi, mesela Galatasaray, Strum Graz'la oynuyo, rakipte tam 11 yabancı vardı, onlara niye bişey olmuyo?.. UEFA resmen Fatih Terim'i koluyo...
- Ne diyosun Oğuz?.. Takım yabancı zaten, bir... Üstelik bişey olsa, Galatasaray avantajlı çıkar, iki. Fatih Terim'le ne ilgisi var, üç... Oğuz, yüzün düştü!.. Oğuz!.. Sen Oğuz değilsin Oğuz...
- Nihahahaha... Ben Arif. İspanya mispanya hepsi yalandı... Oğuz maskesiyle buraya yerleştirdiler beni... Oğuz şu an bir dağ evinde, Ateş Ünal Erzen'in gözetiminde...
- O zaman ben de Mustafa Denizli değilim, yeri gelmişken söyleyeyim. Kopyayım ben. Orjinalim Güney Afrika'da Yellow Umbrellas adlı bi takım çalıştırıyo...
- Hadi o zaman gidelim.
- Gidelim. Takıma da söyle uçaktan sonra otobüste yasak. Üsküdar'a motorla geçsinler.
- Ne motoru abi. Yürüsün hınzırlar.

Diyarbakır'da bir evden 300 milyon TL aldıkları iddiasıyla yargılanan üç polis emniyette işkence gördüklerini söyledi...

Diyarbakır'da minibüs şoförlerine ve muavinlerine getirilen kıyafet zorunluluğunun "kırovat" başlığıyla duyuran Star gazetesine şoförler hakaret davası açıyor...

açık büfe

met üst

"ben de, 'seni çok seviyorum, çünkü":

- canım çekiyor seni!
- **varlığın varlığımı teyit ediyor!**
- iste kobay olayım!
- **çok methini duymuştum!**
- gidecek başka yerim yok!
- **organların çok nefis!**
- acıyorum da biraz sana!
- **işimin bir parçası bu!**
- sevimlisin şebek gibi!
- **başkasına yâr olmayasın diye!**
- tam düşüme göresin!
- **öldürmemen için beni!**
- aşkın tanımı senle bir başka!
- **çok masraflı değilsin!**
- yanında kendimi iyi hissediyorum!
- **çok safsın hiç yormuyorsun!**
- beni tanrı zannediyorsun!
- **muhabbetin çok güzel!**
- beni sevmene tavım!
- **kedi-fare ilişkisi bu!**
- aşkı sende öldürmek için!
- **yatağına bayıldım!**
- herkesin bir sevgilisi olmalı!
- **kendimi güvende hissediyorum yanında!**
- birlikte iyi görüntü veriyoruz hayata!
- **sürümden kazanıyorum!**
- biyografimde yerin olsun istedim!
- **sıçrama taşımsın başka aşklara!**
- ferhat ile şirin'den ne eksiğimiz var!
- **yalnız olmuyor!**
- bulunsun bir kenarda!
- **teker teker yok edeceğim tüm cinsinizi!**
- bir maden gibisin bana!
- **sen benim 'staj ilişki'msin!**
- mecburen mecburiyetten!
- **kötünün en iyisisin!**
- adrenalimi yükseltiyorsun!
- **bedava menejerlik yapıyorsun bana!**
- salak olmaktan koruyorsun beni!
- **hem hepsi hem hibiri!**
- yatan sağolsun!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

AAHHHH..!. OOHHUU, KÖKLE ASLANIM !..

OOHHH! YAVRUM FIRIN GİBİSİN MAŞALLAH !...

AY, HA HAA HAA HAA..!. MALIN DA BÜYÜKMÜŞ LAN !..

MUHAFAZAR OLDUĞUM HALDE İDAM CEZASINA KARŞIYIM ARKADAŞ..! EVET KESİNLİKLE KARŞIYIM !...

Paranoya

GEL TAVŞANA NİYET ÇEKTİRELİM DİLEK..!

AAHH!.. OOHH!.. AAHH!..

NİYETÇİ

NİYET KAĞIDI BOĞAZINDA KALDI...ÖLÜYO ZAVALLI DAVŞANIM..!

FIHH FFIHHHHH FIFIFIII FIFIFI!

En ayıplar, en pislikler, en manyaklar özenle seçiliyor... LOMBAK-3 hazırlanıyor... Bu seferki çok acaip olucak...

YANLIŞ ANLAMA USTA, KÜÇÜKKEN KAZA GEÇİRDİĞİM İÇİN GÖTÜM YAMULDU DA... EHE EHE EHE !...

PIRRON!

ŞIIRR

WC 100 BİN

SQRRR

GÜL GİBİ MESLEĞİMDEN NEFRET ETTİM ULAN SİZİN YÜZÜNÜZDEN, ANATOMİSİ BOZUK İRNELER!

BEHLÜL ABİ BE...BENİM BİR DİYET İŞİ VARDI DA, YİNE KEFİL OLUR MUSUN ABİ, HA ?..

SİTTİR GİT ANUN EVLADI !... SANA KEFİL OLA OLA NE HALE DÖNDÜM BE..! SİTTİR !..

İNTİHARSIZ ADAM "ŞŞŞ İKİ"

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

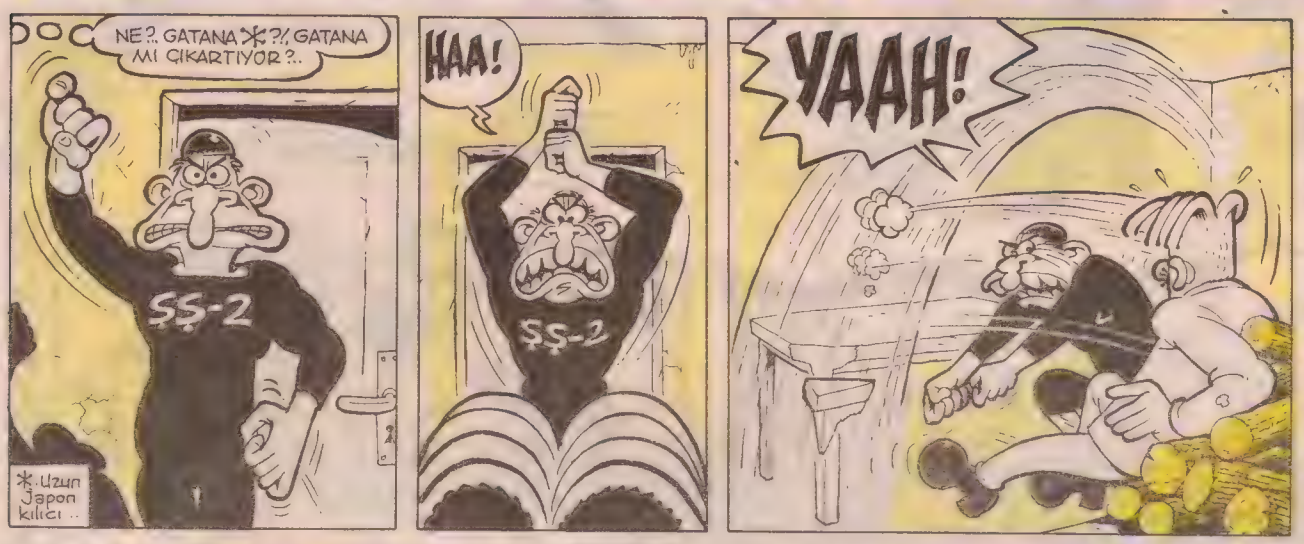

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

PSİKOAYRINTI:... Lavaboda yüzünü yıkadıktan sonra, içeriye, Dr. Semih'in yanına geldi. "Poşetim nerde doktor? Nereye koymuştum onu?" Eliyle gösterdi Dr. Semih, "bakın; oraya bırakmışsınız!" Vestiyere gitti, aynanın önüne koyduu poşetini alıp, koltuuna oturdu. Yüzünden halâ sular akıyordu. Poşetin içinden, pakedi çıkarıp, kağıdı parçaladı ve, havlusunu çıkardı; ayağa kalktı sonra. "İşte doktor! Bakalım şindi olcak mı? Size annatmak istediim şey! Ama, daa gerçekçi olsun diye, parmaanızı uzatır mısınız? Askı gibi, ordan alıyım?" Dr. Semih, ayaa kalktı, parmaanı uzattı,-çengel gibi yapıp. O da havluyu, o parmaa astı bi ucundan ve, "hazırım!" dedi doktora. Dr. Semih gülümsedi kibarca. O, havluyu aniden çekti ve, halâ damlalar akan yüzüne örtüverdi! Sonrası, tuhaftı. Ööle kaldı. Bi eliyle, biraz, havluyu yüzünde gezdirdi ama, öbür eli, daa farklı davranıyor, garip hareketler yapıyordu! Sıkıldı. Havluyu yüzünden çekip koltuğa fırlatma hareketi yaptı ama, havlu eline koluna takıldı ve, o iyice sinirlenip, daa saçma bi hareketle kendini havludan kurtarıp, koltuğa yığıldı... "Yüzümü kuruluyamıyorum doktor! Çok sıkılıyorum bunu yaparken! İnanılmaz iğrenç ve aptalca şeyler hissediyorum o anda! Belli bi hareket yok çünkü! Doğal davranmalısınız. Havlunun ıslanan kısmını değiştirip, elimle, kuru kısmına geçme, döndürmek, havada çevirmek, çekiştirmek felan, bunnar yoruyo beni! Havluya dolanıyorum sonunda! Boğuyo sanki!" Biraz onun bakışlarını seyredip "Daa öncede bahsetmiştim" dedi Dr. Semih, "günnük hayattaki bu tür basit işler, iç dünyanızdaki karmaşıklıı hatırlatıyo size. Havluyu yüzünüzde gezdirirken, onunla, yani havluyla mücadele ediyosunuz! Sabit duran bir şeye, mesela bi ara yaptınız gibi, yastığa kurulanırken, rahatsınız. Çünkü yüzünüzü hareket ettirirsiniz. Ama başka bir şeyi, hem de düzenli bir şekilde hareket ettirmek, sizi yoruyo! Sabitliği; karmaşanın olmadığı bir durağanlıı istiyorsunuz.." Dr. Semih kaptırmıştı ve aslında aynı mantıkta devam da edebilirdi ama, onun bir öneriye ihtiyacı olduunu düşünüp, kısa kesti tesbitlerini: "Havlunuz çok ıslak kalmasın!. Balkona, kuru bi yere felan asın onu. Böylece, yüzünüze örttüünüzde, ellerinizle fazla bir karmaşık hareket yapmadan, yorulmayıp, bi iki dokunuşta kurulanabilirsiniz!" "Bu nası aklıma gelmedi!" diye bağırıp ayaa fırladı o! Havlusunu, tıkıştırdıı poşetten tekrar çıkardı. "Saağolun doktor! Çok zekisiniz!. Çok da iyisiniz hem!. Allah raazı olsun!." Gidip pencereyi açtı, havlusunu astı dışarıya doğru. "Gidene kadar kurur, sonra tekrar deneriz" dedi, "Ben biraz uyuycam." Dr. Semih'de tv'yi açıp, kahve hazırlamak için kendine, mutfaa doğru yürüdü; gururla...

POTPURİ:... Raatlamak, boşalmak için, futbol geyii harbiden muhteşem oluyo! Yani, kitap okumak, müzik dinnemek, bi şeyi planlamak felan, bunnarın dışında; en boş ve en rahatlatıcı şey. Beyni dinlendiriyo, tabi futbol ilginizi çekiyosa! Yok, o yararlı bi transfer mi, yok bu ona ne demiş, ciddi ciddi, hayati bi sorunmuş gibi tartışıyolar! Geyiğin kralı. V.Ö'nün dedii gibi, harbiden fırtınalar esiyo. Ulan, ev mi orası!? Arkadaşlarla toplanmış, Jardel, Fiorentina, Şenol Güneş, Liids Yunaytıd felan diyip, kendilerinden geçiyolar. Bi de iitiraz edenler oluyo!... Yaa, s.ktiret, ne iitiraz ediyon; dünyaayı mı kurtarcan! İşte; onnarın, o tuhaflıı, Marsta'ki bi sorunu tartışırlarmış gibi, toz pembe bir geyik, hem güldürüyo, hem raatlatıyo! Dalga geçmiyom canım; yapsınlar. Futbol olmassa y.rraa yeriz, batar ülke! Ama biraz daa komik yapabilirler. Meselâ, ciddiye almasınlar hiç! Ama yok yok, alsınlar! Raatlatıcı olan o! Harbiden en büyük sorunumuz futbol, fantezisini yaşatıyo çünkü. Akşam apartmana girip, merdivenleri çıkarken, sadece, Baliç'in Real Madrid'den niye döndüünü sorgulasam beynimde; amma nefis olur!.. Filim izliyodum geçen gün, sekiz milimetre. Temiz bi kopyasını buldum sonunda. Yanısında felan; birisi aradı telefonla. Durdurdum filmi "pause" tuşuna basıp, konuştuk. Zamaanın efendiliinden, Dostoyevski, ve kızlardan, işten felan bahsedip, çağrışım dolu, derin bir muhabbet açmıştık ki, gözüm ekrana takıldı! "göt kadar gerçek!" yazıyodu, alt yazıda. Tesadüfen durdurmuştum orda!.. G.t kadar gerçek ne yaa!. O gerçeğin eşliinde sürdürdüm muhabbeti, ekrana bakarak. Orda büyük bi g.t yoktu tabi. İki arkadaş konuşuyo; birisi bu tesbiti yapıyo. Gece, birisi vıy vıy bişiyler diyo dışarda. Bi kadın sesi. Ağlıyo mu, sinirli mi, ne?!. Balkona çıktım... Yaşlı bi teyze (ulan, teyze, zaten yaşlı bişiy!) balkonundan aşağıya bakıyo, mırıldanıyo halâ. "Nooldu teyze" dedim. Çamaşır düşmüş aşaaya ipten. İnip alamıyo musun dedim. Taksi geçti, cevabını duyamadım. "Sen orda mısın?" dedi. "Burdayım, in al" dedim. O içeri giderken birisi çıktı apartmandan, aldı çamaşırı sevabına. "Aldılar!" dedim, bağırdım ona; bi taksi geçti yine, duymadı. "Aldılar!" "Sağol" dedi. Bişiy yapmadım ki. Ya da, sağol demedi, hatırlamıyom. Yine taksi felan geçmiştir o sırada. Bişiy mırıldandı işte. Bi gün gelcek ben de m... dancam.. Kedi gibi... Hemen iyi günner diliyorum!

TEREDALLI

PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@kerman.com.tr

MIKILI İLİŞKİLER

CİNSİYET DEĞİŞTİR-ME AMELİYATINI SSK-DA OLDUM HAYATIM... NAPİYİM İDARE ETCEKSİN ARTIK...ELİME PARA GEÇİNCE AVRUPA'YA GİDİP ADAM GİBİ BİŞEY YAPTIRICAM !..

BAYLAR, BAYANLAR..!. HERKESE AYRI AYRI SORMAYAYIM ŞİMDİ... PİŞMAN OLANLAR KALEYE MUM DİKSİN..!.

YAA ERKAN YA... ARKADAŞLARA ANLA-TIYODUM DA AKLIMA GELMEDİ, HANİ DÜN GECE 60'LI BİŞEY YAPMIŞTIK, KAÇTI O?..

MMM... OH... BAYILI-YORUM ŞU SENİN ENSENE...

YA ABİ YA... BIRAKALIM ŞU ENSEST İLİŞKİYİ ARTIK YA!..

HAH!..NİKAH DA YAPTIM..!. ARTIK KULLANIN BAKALIM PLASTİK KARIYI...BUNDAN SONRA İŞ DEĞİŞİR...

AYBEDİYON ABİ... ARTIK BACIMIZ OLDU...

UFF! YA... OF... AMAN ÜF!..

NE HOMURDA-NIYOSUN İKİ SAATTİR BE?.

ÇOK SİNEK VAR YA..!. ÖLDÜRSENE ŞUNLARI... DİKKATİM DAĞILIYO YA..!.

NASI ÖLDÜRCEM LAN ŞİMDİ BÜTÜN SİNEKLERİ ?!.

ALLA ALLA, YAA TAM DA ZAMA-NIYDI HA?!

ÇATORK
ÇUTORK
BOO
K
K

ARTIK BİZİ RAHATSIZ EDE-MEZLER...Bİ DAHA İŞİN ORTASINDA VIDI VIDI ETME..!.

Alışınsefari

Komikaze

Tüm hakları saklıdır...Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Nereye Gitse Peşinden Bu Ülke Gelece

Hayatına hepimizden daha çok saygı duyuyordu...

İnce ve zarif bir çocuktu, ama düşleri söz konusu olursa gözlerinde çılgın ışıklar yanardı...

Alabildiğine sınırsız yaşamak istiyorum, çünkü en büyük korkum yaşlanınca yaşayamadıklarım için pişman olmak, derdi...

Yatılı okullarda geçmişti ilk gençliği... O boğuk, o gri duvarların ardında... Ailesi çok uzak bir şehirde olduğundan hafta sonları da okulda kalırdı... O yüksek duvarların ardında derinleşen kırılganlığını düşleriyle onarmaya çalışırdı...

Düşleri korudu onu onca yıl, ama o düşleri kopardı onu çevresindekilerden..

Yalnızlaştıkça kendine daha çok inanmaya başladı... Çünkü başkalarına değer vermenin, ya da onları anlamanın en sahici yolu ona göre insanın önce kendisine inanmasıydı.. Düşlerine sonuna dek sahip çıkmayan insan başkasına inanmaz, ona değer vermezdi...

Yasakların ardındaki hayatlar, sınırların ardındaki uyumsuz, sıra dışı insanlar çekerdi onu... Cumartesi akşamları zorunlu kaldığı okulunun o kasvetli, o insanın kanını donduran koridorlarında elinde sevdiği yazarların hayatlarını okurken yemin ederdi kendine: **Bu son olacak... Buradan çıktığım andan itibaren çok farklı bir hayatım olacak... Bu kitaplarını okuduğum şairler, yazarlar gibi yaşayacağım. Kimse beni engellemeyecek. Bu son olacak.** İşte böyle derdi.

Arthur Rimbaud... Oscar Vilde... Mayakovski... Hep bu insanları okurdu... **Henry Miller, Boris Vian, Salvador Dali** gibi yaşamak isterdi en çok... **Heny Miller** ile **Anais Nin, Salvador Dali** ve eşi **Gala**'nın o aykırı, o kuralsız ilişkileri onu adeta büyülerdi...

Sevgiyle ve şefkatle dokunmanın yasaklandığı o soğuk, o buz gibi okulda, o yalnızlık dolu yatakhanelerde, bedenini okşarken teninin ve düşlerinin

leri özlerdi.

Sevgiye aç gelmişti zaten bu d
la... Annesiyle babası o daha çok
çükken ayrılmışlardı... O annesiyle
mıştı... Annesi başarıyı her şeyden
önemseyen ve her dakikası progra
bir kadın olduğu için o gününü ba
kadınlarla geçirmişti...

Annesi işi gereği uzmanlığa ön
verdiği için sevgi konusunda da
manlaşmıştı!

Akşamları, o da nöbeti, ya da iş
meği olmadığı zamanlar saat sekiz-
kuz arası sevgi saatiydi... Bir saatle
nırlı ve adeta görev gibi yerine getiri
sevgi saatleri !

Babası zaten hep çok uzaklard
dı... O uzaklardan gönderdiği parala
sevgi dahil dünyanın bütün meselel
nin çözüleceğini zannedecek ka
uzaktaydı..

O günlerden kalmıştı hep birileri
birşeylere sarılarak ve onu geceler
yu okşayarak uyuma alışkanlığı... Ke
ler, yastıklar, tüylü hayvanlar...:
böylesi yoksunluklarla geçen yıllar
dokunmaya tutkun, dokunmadan h
sedemeyen biri yapmıştı...

Bu yüzden **Desmond Morris'**
Sevmek Dokunmaktır, kitabını defal
ca okumuştu... Ama aradığı şeyi
bulamamamıştı... O artık dokunma
ötesine geçmiş, derinin altındakini
gizem dolu aykırı yolculukları mer
eder olmuştu...

Aradan yıllar geçti. O boğuk, o
duvarların arkasından sokağa çıktı.
ca yıl biriktirdiği düşlerini yaşamaya

Genelgeçer yargılara göre ona h
düşkünü de denebilirdi... Ama , tan
çok doğru olmayabilirdi... Haz düşkü
leri genellikle duygusuz, sevgisiz
sanlardır... Ama o öyle değildi. Sevgi
duyduğu özlem onu haz düşkünü ya
mıştı. O duyarlı bir haz düşkünüydü.

O derilerin altındaki gerçek sevg
arıyordu... Sevişirken, en çok sevişi
ken kendisini iyi hissediyordu... Tenin
coşkusunu yaşarken iç huzuru bul
yordu... Ve söz geçiremediği bir dü
gücü vardı... Hoşuna gidiyordu onu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

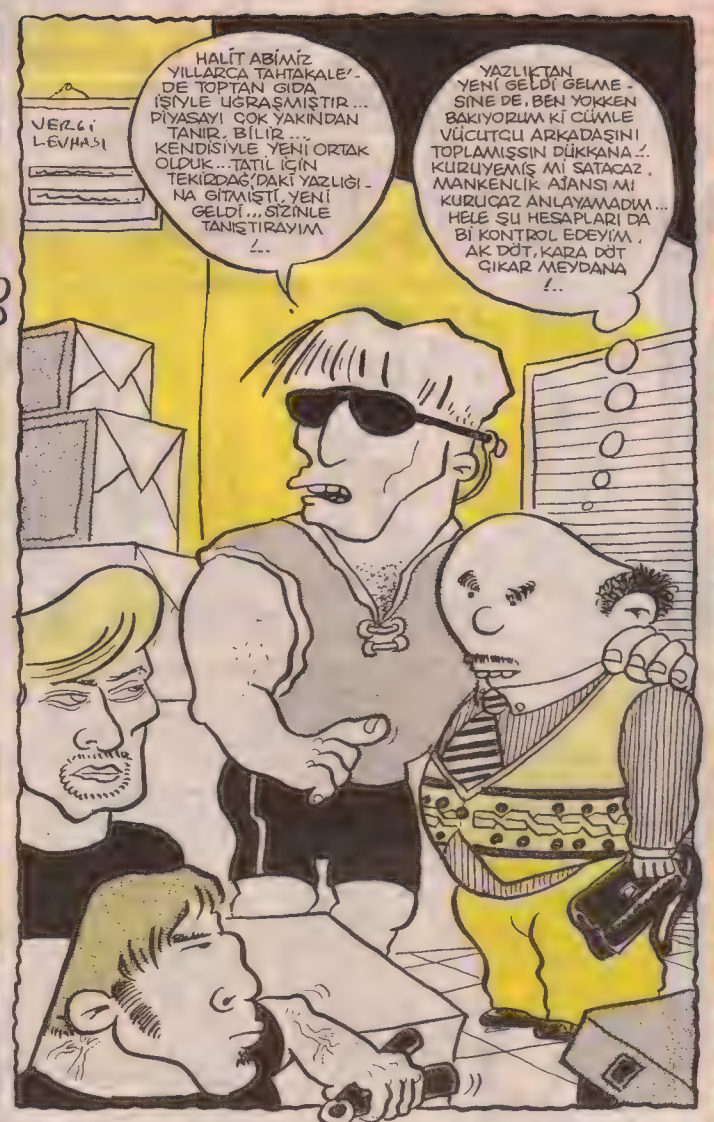

rüklenmek ve bu sürüklenişte kendisini tanımak istiyordu... Onu engelleyebilecek her türlü ahlakçılıktan nefret ediyordu....

Nefret ettiği birşey daha vardı... O da adaletsizlikti..

Bu toplumda nereye baksa ya koyu bir ahlakçılık, ya da koyu bir adaletsizlik vardı... Sanki ikisi birbirini besliyor, kışkırtıyor gibiydi... İkisini birden ortadan kaldırabilmek için sol bir derneğe üye oldu...

Öylesine birikmiş bir enerjisini ve arzusu vardı ki kimi görse kendi gibi sanıyordu... Sevgiye öylesine açtı ki, kimi görse kendi gibi sevgiye aç sanıyordu... Sevgiye aç olana sınır olmaz sanıyordu.

Nerede olduğuna bakmadan içinden geçeni olduğu gibi söylüyordu...

Adet kanının doğurganlığın ve bereketin simgesi olduğuna inanıyor, bu yüzden sevgilisinin kurumuş kan lekeli külodunu cebinde taşıyor ve sık sık çıkartıp büyük bir hazla kokluyordu...

Düşlerini ve sevdiklerini herkesle paylaşmaya hazır olduğunu ve kıskançlığı aştığını söylüyordu...

Bize dayatılan sınırları aşalım, diye bağırıyordu üye olduğu sol dernekte.... **Kömünler kuralım... Herkes bu kömünlerde özgürce sevişsin... Doğan çocuklar herkesin olsun, ailenin çocuk üzerindeki mülkiyetçi baskıları ortadan kalksın. Çocuklar sevdiklerine anne, baba desin.... Her bahar Dionysos şenlikleri düzenleyelim. Bu şenliklerde isteyen isteyenle özgürce sevişsin... Hazlarımızı, düşlerimizi özgürce yaşarsak şiddet ortadan kalkar, ve böylece bu dünyayı bir yeryüzü cennetine dönüştürebiliriz...**

Öyle çok inanmıştı ki kendisine onu tanıyan herkesin kendisi gibi olacağına inanıyordu...

Farkedilmesi çok zor olmadı... Çünkü o düşlerinin coşkusunu yaşarken hangi ülkede yaşadığı unutmuştu... Tepkiler anında oluştu... Yargılar zaten hazırdı... Hemen saflar oluşturuldu...

Günlerce onu sorguya çektiler... Onu ahlaksız, kokuşmuş biri olarak suçladılar... İnsanların süründüğü ve çekip mahkum edildiği bir ülkede mahkum edilmeyi hak etmişti...

Ve o da kendisini bu suçlamalara karşı savunmaya çalıştı... Ama bu savunma sırasında bile kendisini ifade etmekte zorlandı... Çünkü o da bu düşüncelerle yaşamanın iğrenç ve yoz bir şey olduğu binlerce kez anlatıldı ona... Ve üzerine öyle çok geldiler ki sonunda o da kendisinin ahlaksız, yoz ve cezalandırılması gereken biri olduğuna inanmaya başladı...

Üye olduğu sol derneğin yöneticileri bunu herkesin önünde itiraf etmesini istediler ondan ... O gün hiç olmadığı kadar kalabalıktı dernek... Çoğunluğun dışında olan birini yargılamak heyecanlı, zevkli bir işti...

Sorular soruldu, kurallar hatırlatıldı, pişman olup olmadığı soruldu...

Onca kişinin meraklı ve aşağılayan bakışları önünde, **pişmanım** diye söze başlarken, gözlerinin önünden yatılı okulda, o kasvetli, o boğucu duvarların arkasında geçen çocukluğu geçti... Okulunun karanlık koridorlarında hayranlıkla okuduğu yazarların o sıradışı, o aykırı hayatları geldi aklına... Onlar düşlerini, hayallerini bedeli ne olursa olsun sonuna dek hayata geçirebilmişlerdi. Ama o neredeyse başlamadan yenilmişti... Çünkü artık tek başına taşıyamıyordu düşlerini... Paylaşacak kimse yoksa düşler ancak acı verirdi...

Yalnızlık ve onca insanın nefretini üzerine çekmesi sonunda sinirlerini zayıflatmıştı... Öyle ki onu yalnız bırakmasınlar, ondan nefret etmesinler diye cezalandırılmaya bile razı hale gelmişti... Çekip gidebilirdi, ama gitmedi ve o gün onca kişinin meraklı ve nefret dolu bakışları arasında, **evet, ben bir sapığım** diye, diye bağırdı...

Bunu sonra çok düşündüm... Hayatına bunca saygı duyan bir insan, neden bunu yaptı, diye...

Çünkü başında beri öyle yenilmiş, öyle incitilmişti ki, belki o bile farkında değildi, ama artık son zamanlarda sadece acıdan, düşkırıklığından, yenilgiden zevk alır hale gelmişti...

Neyi düşlese yargılanmış, neyi sevse korkutulmuştu..

Çünkü bulunduğu çevrede çoğunluğun dışında olmak, aykırı ve farklı düşünmek faşist diye nitelendirilmekten daha korkunçtu... O düşlerine ve tenine coşkusuna izin verdiğinde **Türk** ve solcu olduğunu hep unutmuştu... Onda sanki yaşayan bir ölüler görüntüsü ve çekip mahkum edildiği bir ülke

bu yüzden hep birlikte onun bu canlılığını öldürmek istemişlerdi...

Bazen buluştuğumuzda, o kırgın, o ışıksız sesiyle, **içimde bir yer tamamen öldü, biliyor musun,** diyordu...

Konuşmasının sonunda üç kez, **evet ben bir sapığım,** diye bağırdıktan sonra çok değişti... Ve o güne dek kurduğu bütün hayaller, bütün özlemleri üzerine çöktü...

Özgürlüğü diye sarıldığı herşey esareti olmuştu...

Herkesin önünde **ben bir sapığım,** diye bağırmış ve vicdanı sonsuza dek lekelenmişti...

Artık ne yapsa, ne dese suçluluk duyuyordu... Çünkü herkesin önünde hayallerini, çocukluğunu, onu o yapan herşeyi inkar etmişti... Artık amaç diye belleğiği, bir zamanlar anlamlı bulduğu herşey havada öylece asılı kalmıştı. Yaşadığı hiçbirşeyin karşılığı kalmamıştı.

Şimdi artık garip bir korku sarmıştı heryerini... Ne zaman kendisini düşünmeye kalksa bu korku birden harekete geçiyordu... Öylesine derin bir korkuydu ki bu kendisini düşünmeye , dahası anlamasına bile izin vermiyordu... Bu yüzden toplum içinde güçlü birisi kendisini biraz olsun övsün, hemen o insana yaltaklanmaya başlıyordu... Sanki iradesi dışında gelişiyordu herşey... O derin kırgınlık ve ardından onun boşluğunu dolduran o sinsi korku ve o utandıran ve bir türlü engel olunamayan yaltakçılık...

Kendisine duyduğu saygıyı ve inancı yitirdiği için hep geride, gizli bir yerde kendisini ve yaşadıklarını seyrediyor, her sabah yine de kendisiyle uyanıyor ve düşlerinden, amaçlarından, yücelttiği anlamlardan ne kadar uzakta olduğunu görüp varlığından tiksiniyordu.

Bir zamanlar sevdiği kadının saçlarını sabahlara dek okşamaktan bıkıp usanmayan bu insan bir an geldi ki yaşadığı herşeyden bıkıp usandı... Kendini öldürmeyi düşündü, ama başaramadı... Bu yüzden **Güneydoğu**'daki savaş bütün şiddetiyle sürerken orduya yazılmak istedi.. Amacı öldürülmekti... Bu niyetini de gerçekleştiremedi...

Eskiden konuştuğunda insanlara

duygusunu verirdi... Şimdiyse kendisini hep tehdit altında hissediyordu... Tehdit artıkça dürtülerini iyice gizliyor, dürtülerini gizledikçe bilinci usulca sönüyordu... Düşlerini herkesin önünde kendisinden intikam alırcasına inkar ettiği için artık hiçbir haksızlığa, hiçbir adaletsizliğe cesurca meydan okuyamıyordu...

Ama eskiden olduğu gibi yine başına, omuzlarına kuşlar konuyordu, ama o bunun hiç farkında değildi..

İntihar etmeyi ertelediği zamanlarda, çoğu kez akşamüstleri beni arıyor... **Hadi gel, sahile inelim,** diyor...

Birlikte sahile iniyoruz... Gözünü uzak denizlere, okyanuslara giden gemilerden ayırmıyor...

Sanki bilmiyormuş gibi, **nereye gidiyor bu gemiler?** diye arada bir soruyor... **Uzaklara,** diyorum, **çok uzaklara**... Çok kısa bir an gözleri doluyor... Giden gemilerin ardından bakarken, **bir gün o gemilerden biriyle çok uzaklara gideceğim,** diyor...

Gidebilir. Ama nereye gitse, düşlerini inkar edip, herkesin önünde, **ben bir sapığım,** diye bağırması gelecek onunla.

Nereye gitse bir **Türk** ve solcu olduğu için yargılanmış hayalleri, korkutulmuş sevgileri gelecek...

Nereye gitse peşinden bu ülke gelecek...

* 3 Ekim Salı günü saat 24.00'de **Akif Oktay**'la **Olay TV**.'de **Şiirler Arası Yolculuk** programındayım.

* **Fotoğrafçı Çocuklar Atölyesi.** Dayanışma Gönülküleri'nın katkılarıyla. Çocuklar depremi görüntüledi

* **Fatih Hazinedar.** Aşk-ı Salacak. Şiirler.

* Saliha Demir, Mavi, Seda Altıokoğlu, Sonay, Fırat Kardaş, Yasemin Çatak, Derya Erdoğan, Özge Metin, Fatih Tan, Seda Yılmaz, Özlem Bağcı, Deniz Aksoy, Nurgül Sevinç, Esra Can, Saffet Soyöz, Murat Kandoğan, Nazlı, Özcan Yurdalan, Murat Kandemir, Aytekin Aktaş, Aydın Durucu, Erol Kaya, Behçet Sevinç, Yüksel Yakut, Arif Şahin, Bilal Cebeci, Bahar Uğurdoğan, Çiğdem Aldatmaz, Deniz Kılıç.. Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

* Gürkan Uzel, Umut Şeker, Ertunç Erdem, Burcu Karakaya, Hasena Türkoğlu, Tolgadmr, Sencer, Cumhur Ramazan, Rıza Nur Seçkin, Yolcu Burak, Burcu, Selin, Özge, Yavuz Kaynar, Zeynel Yıldırım, Dilek Sarıçam, Nimet Akar, Evren İren, Gamze Erinç, Recep Kurtuluş, Şafak Karadeniz, Ataman Aldan... E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

cezmier
@leman

Kırıklebleb

SUAT ÖLKAN

kırıklebleb @leman.com.tr

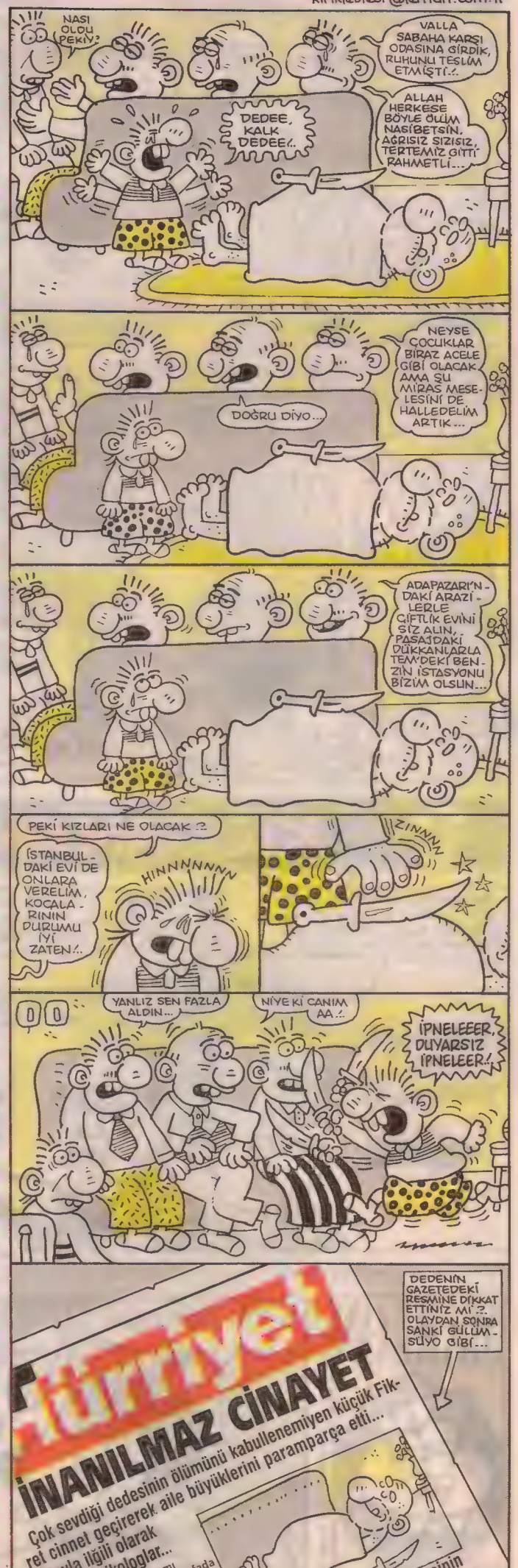

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

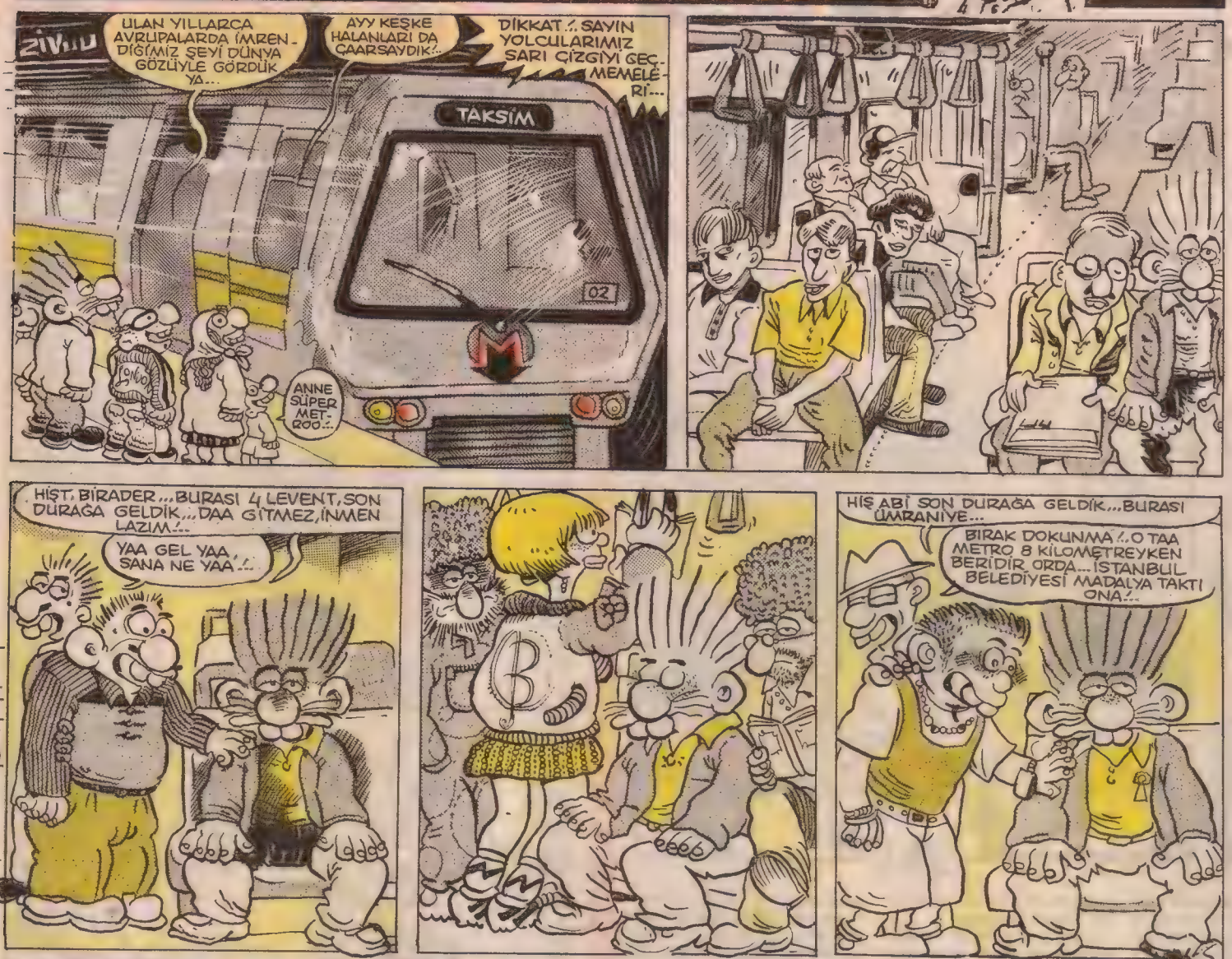

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sicimden aşşa!

Kenan Evren gibi darbecilerin yeri başımızın üstü olmamalı, ayağımızın altı olmalı!

Dünyadaki diğer darbeciler gibi Evren Paşa ile paşaları **paşa paşa** hapiste yatmalı!

Ne yazık ki durum tam tersi.

Evren hâlâ itibar sahibi.

Zaten bu ülkede ceza görmesi gerekenler itibar, itibar görmesi gerekenler ceza görüyor.

Bu ülkede içerde olması gerekenler dışarda, dışarda olması gerekenler içerde.

Zindanlarda eli kolu bağlı insanların topluca öldürülmesi emrini verdiğini açıkça söyleyen Evren gibilerin içeride olması gerekmez mi?

Nitekim 17 yaşındaki çocukların idam sehpalarında, 7'den 70'e binlerce insanın da zindanlarda öldürüldüğü dönem onun dönemi.

Kocalarının gözü önünde karılarına, babalarının gözü önünde kızlarına, analarının gözü önünde oğullarına tecavüz edildiği dönem onun dönemi.

Susurluk türü çetelerin kurdurulduğu dönem de onun dönemi.

Öyleyse Evren'e sahip çıkarak çeteciliğe, katilliğe, işkenceciliğe, tecavüzcülüğe karşı çıkamazsınız.

Evren'den şikayetçi olmadan yozlaşmadan ve yobazlaşmadan da şikayetçi olamazsınız.

Çünkü 12 Eylül'de onun diktiği ağacın meyvesidir **yozlaşma** ile **yobazlaşma.**

İşte işlediği bunlar ve benzeri suçlara rağmen, ne yazık ki o ceza yerine itibar görüyor.

Hatta kimileri utanmasa **"Evren Paşa, sen çok yaşa, yine geç başa"** diyecek görünüyor.

Oysa asıl denmesi gereken şu:

ABD'ye maşa Evren Paşa!

Amerikan askerine selam duran, Türk gençlerini 12'den vuran Evren Paşa!

17 yaşındaki çocukları İngiliz sicimiyle astırtan Evren Paşa!

Sicimden aşşa Evren Paşa!

12 Eylül Suikastçileri Ve...

Alp Tomer

MHF'li Kurmay Kurt Zakir Önemsiz: 12 Eylül darbesi sonrasında bizim fikirlerimiz iktidar olmuştu fakat zikirlerimiz cezalandırılıyordu. Cezaevlerinde ülkücü kurtçuklara işkence yapılıyordu. Yani biz, bize işkence yapıyor gibiydik adeta..

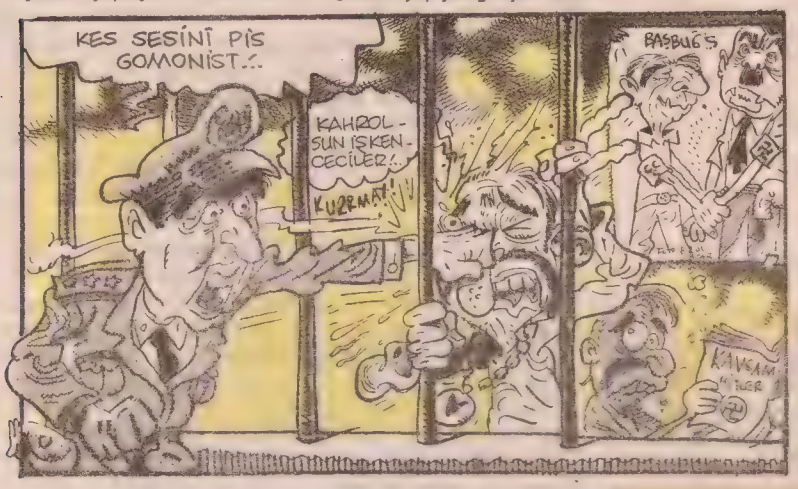

Hemen kararımı verdim. Bu işlerin müsebbibi Kenan Evren'i bulup öldürmeliydim. Ben bir kurmaydım. Kendimi ve silahımı kurdum. Hemen bir kurt postuna bürünüp paşanın peşine düştüm. Nihayet onu gördüm ve silahımı çıkanp nişan aldım... Ki...

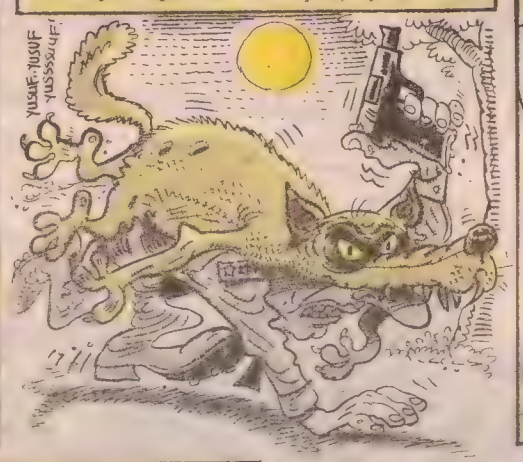

...işte o an bir mucize oldu. Bir baktım ki paşa bir solcuyu asmakla meşguldü. İşini bitirmesini bekledim. Sonra silahımı şeyime sokup o mübarek elini öpüverdim. Yoksa vurucaktım kurmay namerdim!

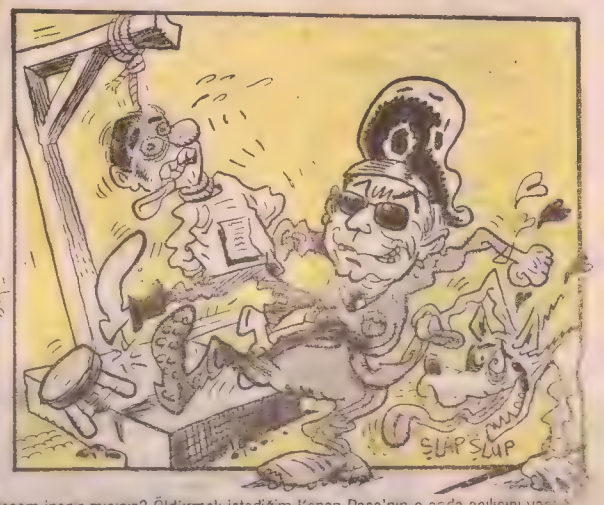

EMİNEM ŞERLİKOĞLU: O günlerde TV'de Evren'i her gördüğümde hüngür hüngür ağlıyordum, manik-depresif bir hal yani. Birgün bir okulun açılış töreni sırasında bunu vurmaya en kutsal şeyler adına yemin ettim.

Derhal "Karafatma" kılığına büründüm. Kamuflaj yani! Tören yerine gitmem uzun sürmedi. Paşa tam da önümde okulun kurdelasını kesmek üzereydı ki... Silahımın horozunu kaldırdım...

İşte o an ilahi bir mucize oldu desem inanır mısınız? Öldürmek istediğim Kenan Paşa'nın o anda açılışını yaptığı meğersem 845. "İMAM-HATİP" okulu dağıl miymiş. Deliler gibi alkışlayıp ağladığımı hatırlıyorum. Bir nevi nevrotiklik hali yani... Hemen 845 süphaneke, 845 elham okudum... Tekrar ağlamışım... Akşam paşam oyle söyledi

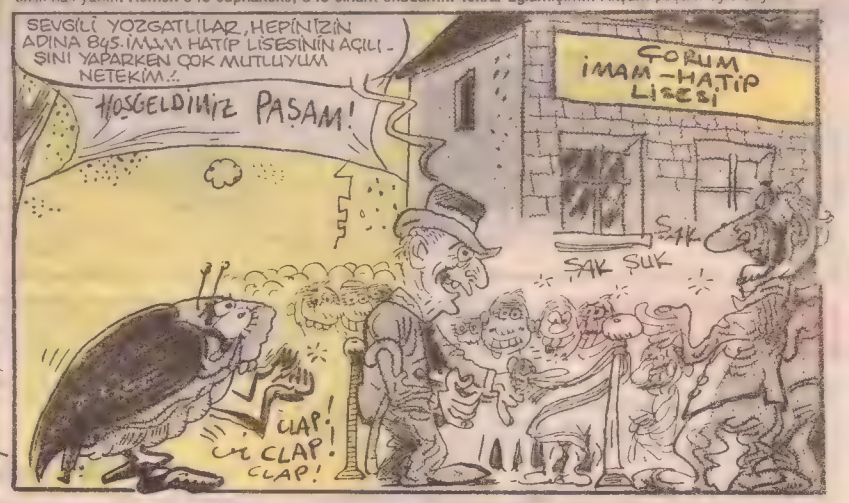

SOKAK KÖPEĞİ ÇOMAR: 12 Eylül darbesinden önce ailecek gül gibi geçinip gidiyorduk. Kocam hergün eve elleri dolu gelirdi. Çöpler ağzına kadar doluydu...

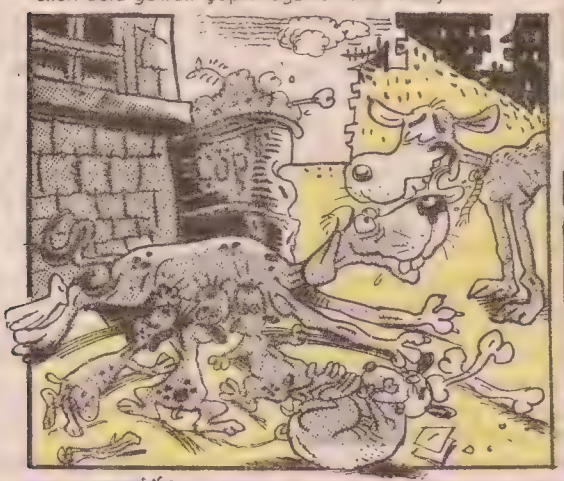

Darbeden sonra çöpler boşalmış ve aç kalmıştık. Daha da fenası bu darbe trafiğinde kocam kışla çöpünü karıştırırken bir tankın altında kaldı. 3 çocukla ortalıkta kalmıştım. İntikam zamanı gelmişti.

Dişlerimi iyice eğeledim. Sonra Çankaya'da Paşa'nın konutuna gittim. Bahçede bir arkadaşı ile yemek yiyordu. Tam sırası dediğim anda...

İnanmayacaksınız ama o an bir mucize oluverdi!...

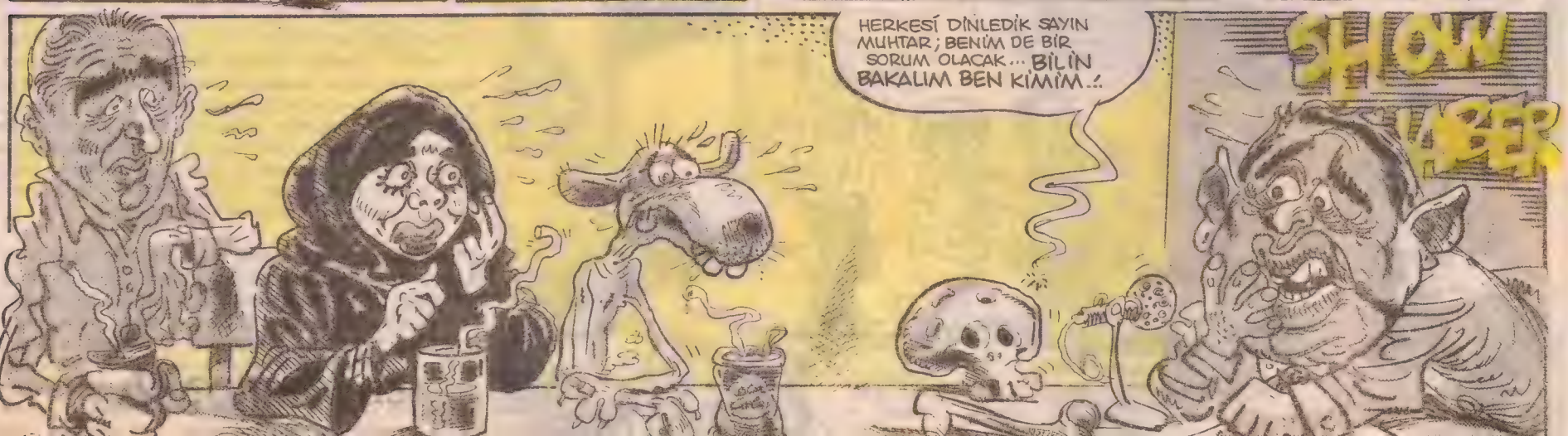

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

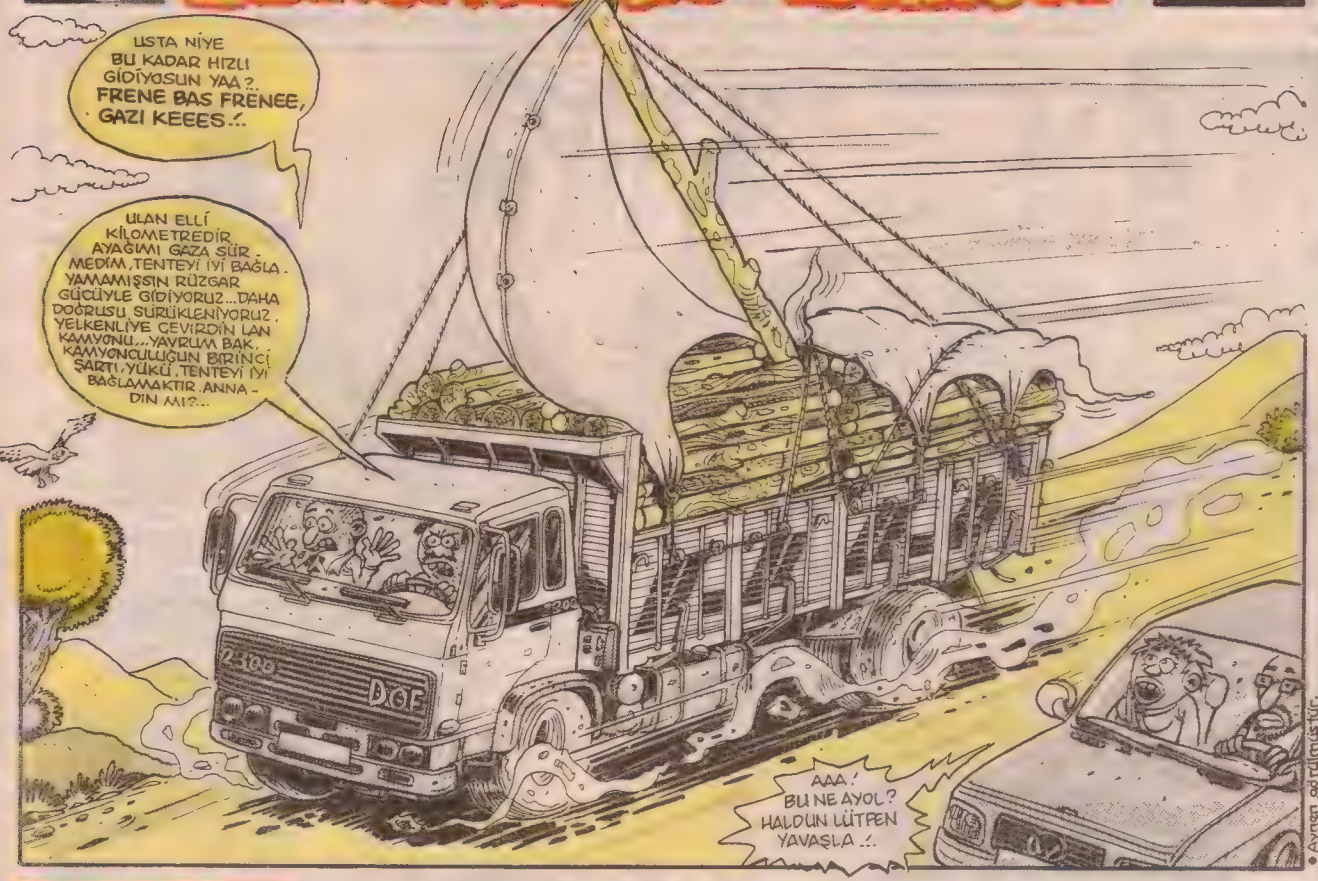

DUMUR

Sağnak yağmurlu bir havada alışveriş için pazara gidiyorum. Meyvelere, sebzelere bakarken birden kafasına valiz geçirmiş bir halde oturan bir limon satıcısını görüyorum ve yağmurun altında ıslak bir dumura uğruyorum.

DETAVI

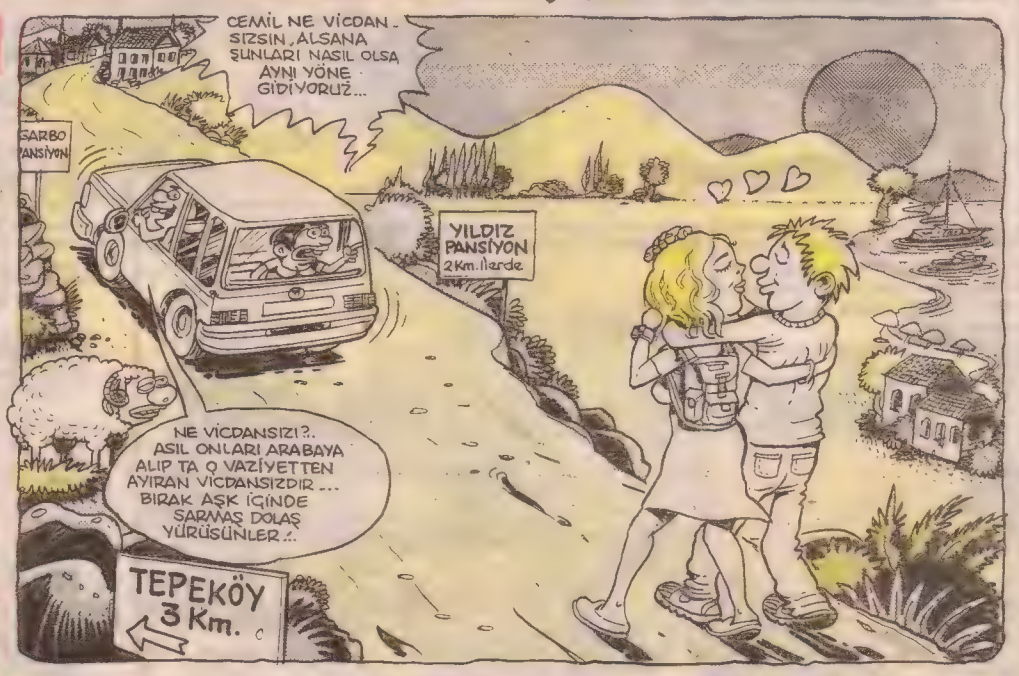

©Aynen yaşanmıştır.

NİHAT GENÇ
Sağdan, Soldan...

Can Yücel'in kitapları, Aydın Doğan'ın Doğan Yayıncılık'tan çıktı. Can Yücel razı olmazdı buna. Hatırasına ve ailesine saygımdan söyleyecek birşeyim de yok. Datça Şenliklerinde danışman olduğu söylenen eski Paris kültür ateşesi Vecdi Sayar, şenlikle ilgili yazısında şöyle bir cümle kuruyor: "Kitaplarını basan Doğan Yayıncılığın bu şenliğe maddi katkısını beklerdik". Yani Aydın Doğan'dan Can Yücel'e maddi destek istiyor. Can Yücel isyankar bir adamdı. Acı ve zehirli bir öfkesi vardı. Vecdi Sayar gibi sanat dolabı, sanat entrikası adamlar, ki tek işleri büyük sanatçıların gölgesinde asalak gibi yaşamak, söylediği laf, işte bu. Sonradan görme burjuvayı aşağılık ve alçak ve hor gören Can Yücel'e, sonradan görme burjuvadan hamilik dilenme!

Hepimiz soylu birer sanatçı olmayabiliriz. Ama, soylu sanatçıların anısına sahip çıkacak kadar küçük bir ahlağı belki birkaç gün becerebiliriz, biraz çalışalım. O büyük sanatçının açlık, yoklukla eli yılda kazandığını, bizler neden üç günde peşkeş çekiyoruz, kime çekiyoruz. Yalnız bir gladyatör gibi bağımsız ve dik kafalı bir sanatçının ardından konuşma hakkının, sanat meraklısı, sanat heveslisi, iş bitirici adamların eline düşmesi sadece acıklı bir konu değil, rezilliğin meşrulaşması, sanatın kepazeleşmesi. Yani bugünlerde hepimizin toplu bayramı: Kepazelik!

Edebiyat artık, küçük tertiplerin, hilelerin sanatı. Birkaç yıl önce de Enis Batur, Yapı Kredi Yayınları'ndan Ece Ayhan'ın kitaplarını çıkardı. Yapı Kredi nedir, devlettir! Otuz yıldır devlete karşı, devleti filozofik olarak kötüleyen, açlık ve yoksullukla otuz yıldır marjinalliğini haykıran Ece Ayhan'a, dostları, şöyle demeye getiriyor: "Baba, bizim gibi olursan, bizim durduğumuz yeri meşru görürsen sana yardım yapar, arka çıkarız!", Onurunu elinden almak kaydıyla yardım yapılıyor. Bugünlerde sanat muşamması suratlı adamlar, birtakım sanatçıları ölü ya da diri, yoksulluğa düşüp, ölümcül para sıkıntısı çekmesini ve pes edip, kendi saflarında, oturdukları kucaktan, onlardan yardım dilenmesini bekliyor.

Hepimizi böyle bir son bekliyor, diyelim kansere yakalandık, gücümüz kuvvetimiz kalmadı, hastalığımızı, uzaktan izleyip, çaresizliğimize el ovuşturup, "kucağa düşecek kıvama geldi", deyip "Gelsin kardeşim tabii yayınlarız kitaplarını, birkaç kuruş geçer eline!"..

O birkaç kuruş uğruna, onların ne olağanüstü sanat adamları olduğunu söylemek kaydıyla... Bizi çok seven okuyucularımız varsa, bize iyilik için, yolda giderken, arkamızdan itip kamyonun altına atsınlar bizi, bugünleri görmemek için!

Dert bir değil, elvan elvan. Yenibinyıl ilavesinde Süreyya Berfe, hoş fıkralar gibi bir tabak dolusu bozukluktan örnekler verdi. Adam Öykü Dergisi'nden alıntılar yaparak, bir güzel yazı yazdı. Saçma sapan mısralarla dolu hikayeler! Sahte banknot gibi sahte edebiyat! Bir düşünce kırıntısı ve ahlağını geçtik. Duyguyu ifadeyi, estetiği geçtik! Bari Kenan Evren kadar Türkçeleri olabilse. Bir dangalaklar edebiyatı moda olmuş. Derginin başında da Semih Gümüş'le eğleniyor Berfe. Bu dangalakları piyasaya kim sürer! Bu düpedüz salaklara, edebiyatı har vurup harman savurma hakkını kim veriyor. Kendileriyle alay edildiklerinin bile farkında değiller. Kendileriyle daşşak geçilen mısraları okuyup "bak, ismimiz çıktı, benden bahsediliyor" diye seviniyorlar. Cehaletlerini neden başka alanlarda denemezler. Tüm beceriksiz felaketten beter bu salakların edebiyat dergilerinde toplanması bir tesadüf olamaz. Ağbileri, başıboş bırakılmış bu cahilleri edebiyat dergilerine süreceklerine, okçuluk, eskrim, ebru sanatını, halteri neden salık vermezler! Çünkü bu cahiller sürüsüne karışan yok, eden yok. Bu yüzden ne dergileri satıyor ne kitapları. Sahaflara uğradığımda yerlerde, daha dün, büyük reklamlarla çıkmış bu zavallı, komik adamların kitaplarını görüyorum, yüzelli lira, ikiyüzelli lira. Kitabın sırt fiyatı ise, üç milyon, dört milyon. Sahafa: "Kardeşim bu kitap daha dün Yapı Kredi'den çıkmadı mı?" diyorum, "Ağbi, okuyucu reklama aldanıp basıyor parayı, ertesi gün getirip bedavadan atıyor buraya!". Eskiden sahaflar "eskimiş" kitaplarla doluydu, artık, "aldanılmış okuyucu kitaplarıyla" dolu. Bir de kendilerini, kitaplarını, Türkiye'de kitap okunmuyor gibi yaygın bir endişeyle savunuyorlar, böyle bir dangalaklık nihilizmini de moda edip, kendi paçalarını kurtarıyorlar. Zihni hiç bir zaman yorulmamış, yorulmaya da imkanı olmayan bu adamların isimlerinden bahsetmek de doğru değil, çünkü bu zararlı yaratıklar işte bu tür cümleleri, "önemsendikleri" gibi bir tercümeyle okumaya çok elverişli bir bozuk kişilik taşıyorlar!

Olimpiyat açılış törenlerinde gözyaşı döktük. Elli yıldır ayrı yaşayan, akıl almaz casusluk ve düşmanlıklarla, yüzbinlerce ailenin parçalanıp, elli yıldır birbirini görmeden, duymadan yaşadığı Kuzey Kore ile Güney Kore, olimpiyatlara tek takım girme kararı aldı ve açılış günü, tüm dünyanın gözyaşları içinde alana el ele girdiler!

Olimpiyatlar tarihi görevini yaptı, şapşal diktatörlerin elinde kıvranan halk, bir olimpiyat bahanesiyle elele tutuştu, bu sefer altın madalyanın sahicisini, olimpiyatın ruhu kazandı. Elli yıl sonra gelen bu kardeşlik için olimpiyatlara ne denli şükretsek, azdır. Spo-

run düşmanlıkları, ırkları, kıtaları, coğrafyaları aşan soylu bayrağı gerçekten, olimpiyatların açılış gecesi, gerçeği gibi, birbirine girmiş halkalar gibiydi, gözlerimiz doldu. Bütün ticari oyunlar, turistik gövde gösterileri ve dünyayı sarsan bu büyük spor olayını bir tanıtım, reklam şovuyla kullanılmaya çalışılmasına rağmen, tüm vahşi kapitalistlerin oyunlarına rağmen, olimpiyatlar, kardeşlik meşalesini sembol olmaktan, gerçek olmaya doğru yakmaya devam ediyor!

Ruhunu, ahlağını yitirmiş dünya karşısında olimpiyatlar. Öteki dünya gibi birşey, Tanrı karşısında gibi, spor karşısında, elele bir kardeşlik ve insan olmanın sınırlarını, gücünü, kasını, becerisini, oyununu, zekasını zorlayarak, savaşları müzikleştirip estetize eden, yarışların yarışı! Kendinle, ülkenle, dünyayla, Tanrı'nın bahşettiği bedenin imkanlarıyla yarış!..

Ve yoksul bir halkın, Romenler'in çocukları, jimnastikte dünya zengini devleri, Çin'i, ABD'yi yenip, hala, eski günlerdeki gibi dünya şampiyonu olabiliyor.

Elli yıldır güreşte aldığımız olimpiyat madalyalarına, önce halter, şimdi de Judo katıldı. Tüm araştırmalar Türkiye'de on milyonluk mutlu azınlık var ki, Fransa'dan, İsviçre'den daha zengin, konforlu hayat yaşıyor, diyor. Peki, elli yıldır madalyalarımızı neden hep acı soğanla büyümüş, yoksul halkın çocukları alıyor. Bu mutlu azınlık on milyonumuzun içinde değil madalya, bir yedincilik, sekizincilik çıkartacak tek sporcu yok. Çocuklarını Amerikalar'da büyük imkanlarla okutuyorlar, önlerine milyon dolar döküyorlar, yine yok.

Çünkü mutlu on milyonumuz, çocuklarının altına son model arabaları verip, "oğlum, bin arabana git havanı at kapıcı çocuklarına Bağdat Caddesi'nde" diye öğüt veriyor. Çocuklarını servetleri gibi dolar, faiz gibi seviyorlar.

Yoksul halkın çocukları ise başarmak için, dünyanın en büyük teknolojilerinin, en zengin ülke çocuklarını, dünyanın gözü önünde yüzlerce kamera önünde yenmek zorunda. Başarıyorlar da! İşte, olacak şey değil, basından, spordan, Türkiye'de tek bir kişinin adını bilmediği bir çocuk judoda olimpiyat altını kazanıyor, kimse tanımıyor, bilmiyor çocuğu. Bilmediğiniz çocuğun adı değil, bilmediğimiz spor, bilmeyen medya, basın! Spor adına her akşam TV'lerde hacivatcılık-karagözcülük oynayanlar, utansınlar bu kara küçük çocuktan, adı: Hüseyin Özkan. Siz, Mustafa Denizli'den, kaldığınız yerden devam edin! Size ne spordan, sizler, parababalarının kendilerini reklam-şöhret ettiği yönetim kurullarının dedikokularıyla sefanızı sürün!

Üniversite yıllarında güreşçi arkadaşlarım çoktu, bir tanesi de, 90 kiloda milli güreşçi Recep Kılıç, babayiğit, doğru-dürüst adamlardı, çok sonra Kırkpınar'da başpehlivan da oldu, ekrandan izleyip, çok duygulanmıştım. Bir gece Recep, sinirle eve geldi, güreşçi arkadaşını yaka-paça dövmek istemiş, değmez bu puşta deyip, bırakmış. Sebep? Kebapçıda arkadaşı, yediği kadayfın parasını vermemiş. Recep de haram yenilir mi, bizim etimize, vücudumuza, kanımıza haram girer mi, diye çocuğu haşlayıp, çocukla arkadaşlığını kesti.

Recep bu çocuğun asla güreşçi olmayacağını, bunun tek sebebi olarak da haram yediğini, iddia etti. Öyle de oldu. Çocuğun adı geçtikçe, Recep, çocuğa acıyarak, "tüüühh iyi güreşçiydi, yazık etti kendine, haram yedi" derdi. Recep'e göre vücuda giren bir gram haram lokmanın terini kimse dökemez, çünkü haram vücuda değil, insanın ruhuna girer. Bu yüzden, bu eski güreşçi ahlağını çok severim.

Bunun en canlı örneği, Olimpiyatlarda altın madalya alan Tevfik Kış'tır. Bugün Kızılay'da Yüksel Caddesi'nin Karanfil Sokak ağzında, "Kebabistan" adında lokantası vardır. Kırk yıl boyunca çalışanları, garsonları Tevfik Kış'a bayılır, çok severler onu. Yaşı gelmiş garsonlarına yeni iş yeri açmak, çoluk çocuklarına iş bulmanın dışında, asıl önemlisi, yanında çalışanlar Tevfik Kış'ın nasıl dürüst, tertemiz bir adam olduğunu yıllar boyu gözler, hiçbiri hayatları boyunca çalmayı, çırpmayı bilmez.

Bugün Tevfik Kış'ın lokantasında dönerin, iskenderin kebapların gramajı fazla, fazladır, bu yüzden dükkanı non-stop çalışır, boş yer bulunmaz. Ve Tevfik Kış, hergün işinin başındadır. Koltukta, kasada oturmak için değil, bir kez onu koltuğunda oturur görmedim. Komilerle birlikte, küllükleri, boş tabakları, bulaşıkları toplar, masaları bezle siler. Ne zaman dükkanına uğrasam, bu büyük dev adamın dev ahlakı gözlerimi yaşartır. Olimpiyat tablosunu duvara asmış, kendisi, usulca, uzun saçlı, üniversiteli, küpeli, daracık, minicik kız öğrencileri müşterilerinin masasını siler, boşlarını alır, hizmet eder.

İçimden bir ses yükselir, gidip şu üniversiteli çocukların kulağına söylesem, demincecik, bir komi gibi masanızı silen, küllüğünüzü boşaltan adamın adı: Tevfik Kış'tır, olimpiyat şampiyonudur, parası da vardır, ama, o parasını böyle kazanmıştır. Yüz tane kolej okusan bu ahlağı alamazsın. Bu eski güreşçilerin, yürüyüşlerinde, yüzlerinde, oturuşlarında, herbir şeylerinde bir eski zaman ahlağı saklı! Madalya böyle alınıyor, galiba! Dünyanın en zengin, trilyonluk bütçelere sahip YÖK'ün hiçbir bilimsel başarısı olmadığı gibi, bir dün; 15.ncisi dahi çıkartamadılar, ne varsa, kurusoğan ahlakında var!

Dört-beş ay önce Mamak'ta oturan, 17-18 yaşında, ateş parçası, çok yoksul ve solcu olduğu besbelli bir genç çocuk geldi yanıma. Kaynakçıymış. Akşam lisesine gidiyor. Tatili, boş zamanı hiç yok. Yine de kitap-dergi delisi. Ama gün boyu kaynakçılık. Birgün, İskitler Sanayii'de bir küçük çırak iken, çamurun içine batmış yirmi-otuz sayfa bir tutam kitap parçası görmüş, kapağı yok, başı yok.

Devamı 14. sayfada

harala gürele

daral@leman.com.tr M.ÇAĞLAR

KAKALAK ABİ BURHAN VE CAM SÜSÜ BUGS BUNNY'Sİ AYNEN GÖRDÜM KÖPRÜDE

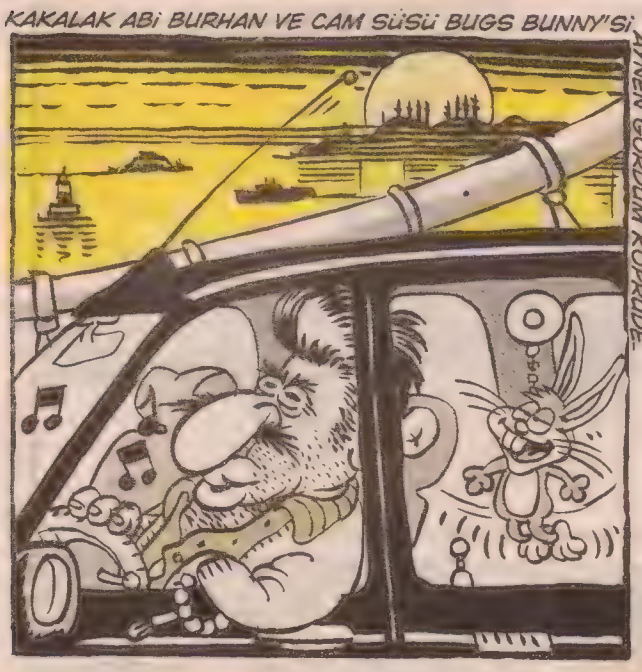

ZALİM ZENGİN ZURKAN VE MESELESİ...

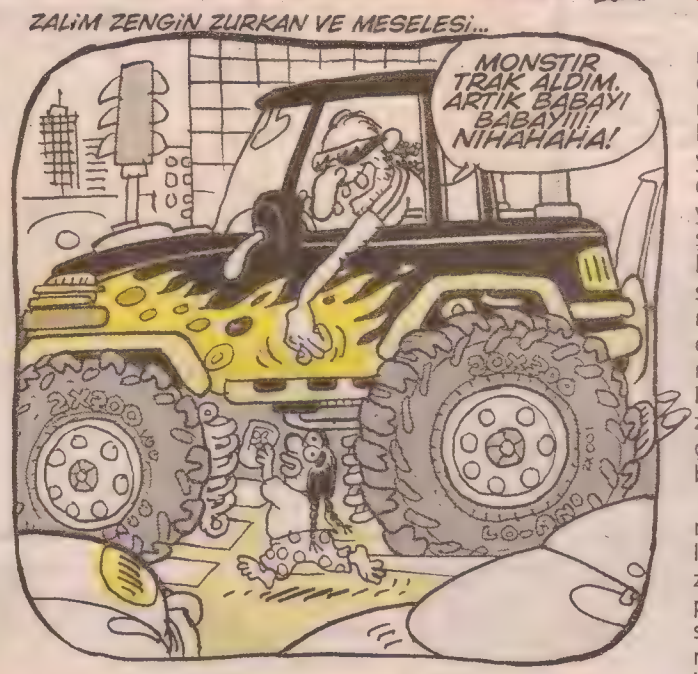

İLK OKULA BAŞLARKENKİ İLK GÜN KORKUMUZU UNUTAN NAMERTTİR!

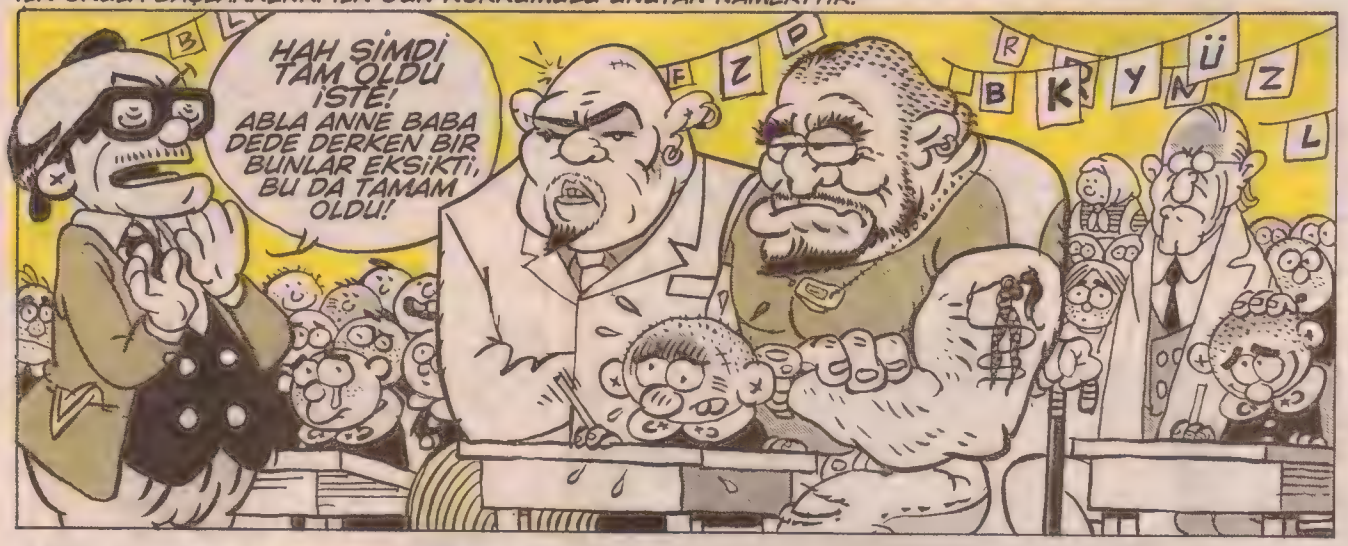

UZAYLI DOSTLAR ZU VE ZUZU'NUN ARIZA KAYNAKLI İNİŞİ VE KIRSALIN ŞANSLI ADAMI KERERİ DURMUŞ

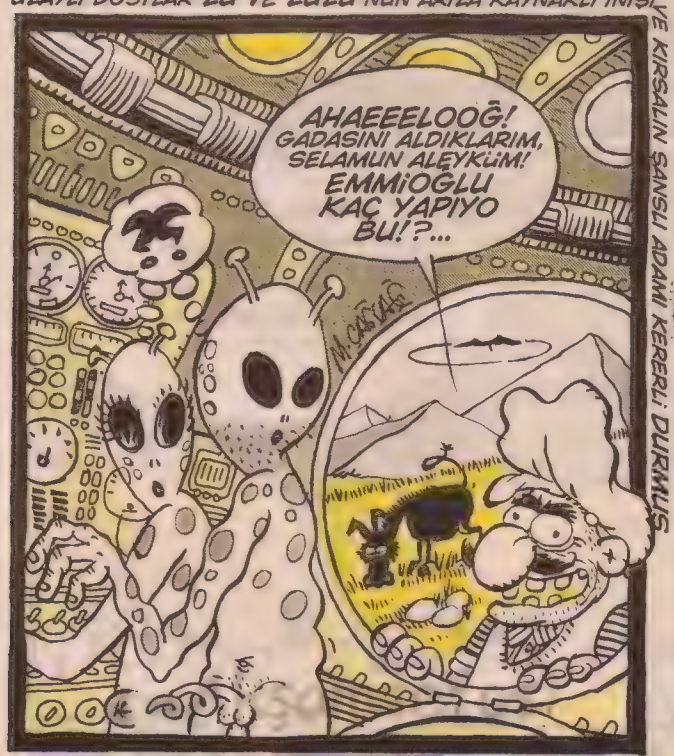

FUTURİSTİK HANZOLAR TAHARATUS VE HASMI BALGAMEN

13. Sayfadan Devam

Çamurun içine diz çöküp kapkara yüzü, elleriyle kitabı okumaya başlamış, bitiremeyip, çamurlu kitabı eve getirmiş. Nihayet öğrenmiş ki, kitap Yaşar Kemal'in İnce Memed'i, çok sonra para biriktirip, kitabın tamamını satın almış. Kitap okumaya böyle başladım, diyor.

Üniversiteye hazırlanmak için parası yok. Ağır mı ağır bu hayat içinden, imkanlarını zorluyor, hayallerine bir küçük delik açmak istiyor. "Hiç şansın yok, başarmak için!" dedim, "çünkü çok zengin çocuklarıyla yarışıyorsun, üstelik günboyu kaynakçılık yapıyorsun!" dedim..

Kendine güvenen rahat, coşkulu sesiyle bir küçük konuşma yaptı, ağlattı beni, oturduğum masada, bir hayat dersi verdi bana, dedi ki: "Ağbi, ben başarmak istemiyorum, öğrenmek istiyorum. Bir de babamı utandırmayacak kadar ekmeğimi kazanmak istiyorum!". Devamla: "Biliyor musun ağbi, ben o çocuklara acıyor, kendimle iftihar ediyorum, çünkü benim babam taş ustası. Taş kırarak büyüttü beni. Dünyada bundan büyük nimet olur mu? Akşamları usulca babamın ellerine, yüzüne bakar, gizlice ağlarım, mahallede kimin evi yapılacaksa, babama gelir, kim sıkı bir usta arıyorsa mutlak babamı arar. Bu kadar doğru, bu kadar hakiki bir adamın çocuğu olmak, dünyanın en mutlu şeyi. Şimdi bakıyorum o gazetelerdeki yazarlara, sanatçılara, hepsine acıyorum. Hiçbirinin benim babam gibi babaları olmadı. Çürümüş insanlar, hepsine yazık, ne ekmek kazanmayı bilirler, ne evlat olmayı, yani çok şanslıyım ağbi, böyle babanın çocuğu olmak, ömrüm boyu yeter bana!"...

Böyle bir konuşma yapacak kadar büyümüş bir çocuğa ne diyebilirim, gözlerim yaşardı, o çocuktaki "doymuşluk" duygusunu düşündüm... Anladım ki, babalarımız bizi doyurmak için çok çalıştılar, parayla, evle, arabayla yapamadılar bunu, ama, o incecik yorgun bileklerinin haysiyeti, gözümüzü doyurdu. O incecik bilekler belki karnımızı doyurmadı, ama, hayat karşısında üç kat cesaret, beş kat güç verdi...

Devlet Tiyatroları II.Dünya savaşında Yahudi soykırımını anlatan yahudi bir yazarın "Getto" adlı bir oyununu koyuyor sahneye. Çocukluğumuzdan beri yahudilerin soykırım trajedilerini okumak, seyretmekle geçti ömrümüz. Savaştan sonra, Yahudiler de kendilerine yapılanların aynısını gözlerini kırpmadan Filistinliler'e yaptılar. Soykırımın her çeşidine, her türüne şüphesiz karşıyız, ancak, Filistinliler'e yaptıklarından sonra, soykırım lanetini yahudilerden öğrenecek değiliz. Devlet Tiyatroları, Bosna'da öldürülen dörtyüzbin Bosnalı'yı koysun sahneye, soykırım istiyorsa, tarihten silinen Çeçenistan'ı koysun sahneye, doğuda onbeşyıl süren savaşı koysun sahneye. Irak'ta, Suriye'de gaz bombalarıyla yakılan, yıkılan şehirleri koysun sahneye! Bıktık be, yahudi yanlısı filmlerden, oyunlardan. İsrail Gizli Servisi'nin Türkiye üstündeki büyük gücünü şüphesiz biliyorduk, ama Devlet Tiyatroları'nda repertuvarlara girecek kadar etkili olduklarını, şimdi daha iyi öğreniyoruz. Ve Devlet Tiyatroları şunu bilsin, bu topraklar ve bu toprakların sınırlarındaki ülkelerde, bilindik tarihin derinliklerinden bugüne kadar, son yirmi yılda öldürülen insan kadar insan ölmedi, hiçbir zaman! Ve son yirmi yılda sizin yazarların aldıkları parayı, Türk tarihinde hiçbir yazar hiçbir zaman alamadı!

Meclis önünde yirmi yıldır kilitli trafiği açmak için açılan, son Akay kavşağı da hüsranla sonuçlandı, bir şehrin fiyaskosu bu, bugünlerde tüm Ankaralı elbirliğiyle Melih Gökçek'e küfrediyor. Köprü istediniz köprü, kavşak dediniz kavşak, daha ne istiyorsunuz adamdan. Laik-şeriatçı çatışması yıllar var ki Akay Kavşağı ve Gökçek'in üst geçitleri üzerinde yoğunlaştı. Danıştayın durdurma kararları yapılmakta olan köprülere asılır, ardından Gökçek, "hizmetlerimizi engelliyorlar" başlıklı karşı pankartlar asar. Bu kör dövüşünde acılar içinde kıvranıyor Ankara. Kedinin yumakla oynadığı gibi oynuyorlar trafikle, çelik ve betonlar içinde sıkışıp kaldı Ankara. Aklı yeten herkes tümüyle kilitlenmiş trafik için, böyle olacağını ben demiştim, biliyordum, diyor. Herkesin çözümü aynı: Yolların gidiş-geliş yönleri, yani trafiğin akış şeması ve sinyalizasyon, yan yolların kullanılması. Herhangi bir trafik polisi, bir şoför ya da vatandaştan birini çevirin, trafiğin aslında nasıl akması konusunda binbir incelikli mucidci fikir söyleyecektir. Sonuç: Ankara diye bir şehir artık yok ve bunu şimdilik kimse göremiyor. Biz zamanların ünlü hava kirliliği bir nebze doğal gazla çözüldü, ancak, bu sorunu çözecek "paket" bir proje, hazır bir çözüm hiç yok!

Sorun, ne köprüler, kavşaklar, ne metro, ne de sinyalizasyon! Ankara tüm çalışma-iş yükünü tek merkezde toplamış, tüm bakanlıklar burda, yüzlerce dersane burda, oteller burda, ikibinin üstünde kebapçı burda, ikibinin üs-

tünde bar burda, tüm büyük iş merkezleri burda, yan semtlere giden tüm otobüsler, minibüsler burda.

Ankara "merkezi" dağıtamadığı gibi, tüneller, metrolar, kavşaklarla "merkezi" açmak istiyor, bu mümkün değil. Halen tarifsiz bir konfor yaşıyor Ankaralı, tek vasıtayla merkeze iner, tek vasıtayla merkezden istediğiniz semte gidersiniz.

Sorun Kızılay'ı dağıtıp, parçalamak. Ancak, kurtulamadığımız bir "hizmet dini" var, bu politik dine göre, halka hizmet için, mutlaka hastane, köprü, kavşak açmak, halkının gözüne sokarak, kurdelalarını kesmek, televizyonlarda övünmek gerekir. Oysa, yıkmadan yana olan yok, yıkmak, komünistlik gibi, dinsizlik gibi birşey, milli servet yıkılır mı? İstanbul tarihi eser dolu yıkılması imkansız, ancak, Ankara'nın beton binalarının geçmişinin 20 senesi bile yok.

Üstünde uzun uzun konuşulmadan ölüveren bir şehir, eziyet etme sırası artık onda, tek bir merdiveni, tek bir çıkmaz sokağı olmayan şehir, bu hantal gövdeyi artık kaldıramayacak, politikayla, yağla, tüccarla, kebapçıyla, komiyle, şeriatçıyla, kemalistle tüm sinirleri parçalanmış bu şehir, leşleri kokan bir gergedan ölüsü gibi üstümüze düşüyor! Tüm yalanları, skandalları, hırsızlıkları, biz kaldırdık, içimize sindirdik, ama şehir, bizim gibi kafese kapatılmak, joplanmak korkusuyla görmezlikten, duymazlıktan gelemiyor, ağzına kadar üçkağıt, ihale, müteahhit dolandırıcılarının şehri, artık bu yükü kaldıramıyor. Birgün en sert ideolojileri bile iskambil kağıtları gibi yıkarsınız, birgün ötünüzden uydurduğunuz lafları ilkokul çocuklarına yutturursunuz, vurur, kırar, öldürür, parçalarsınız, insanlara karşı istediğiniz laneti okuyup, istediğiniz silahlarla, güçle, teknolojik donanmayla yerle bir edersiniz. Ama şehirler sizin bu dilinizden anlamaz, şehri iki jopla hizaya sokamazsınız, Ankara bitti. Burda artık cançekişen bir ölü var!

12 Eylül nedeniyle, MHP'liler bir sürü hayali-palavrayı tartıştı, Evren'i öldüreceklermiş, zart, zurt. Gerçek şu ki, 11 Eylül akşamı Türkeş, kimseye haber vermeden partiyi terketti. Türkeş o gece ihtilal olacağını kimseye söylemedi, kendi başına kaçıp gizlendi. Geride kalanlar keklik gibi avlandı. İhtilalden habersiz ülkücüler, askerden önce Türkeş'i arayıp, neler oluyor, diyecekler ki, Türkeş bulunamadı, ülkücüler sap gibi ortada kaldı. Türkeş'in ülkücüleri ortada bırakması, mahkemede de devam etti. Mahkemede ilk işi, tüm ülkücü davaların MHP'den ayrı yargılanmasını istedi, taktikleri önce işe yaramadı, sonra, gizlice konseyle görüşmeler yapılarak, MHP davası, ülkücü gençlerin davalarıyla ayrıldı. Velhasıl, Türkeş, uğrunda ölüme yürüyen bir milyon ülkücüyü sahipsiz, avukatsız, evsiz, beş parasız ortada bıraktı.

12 Eylül anılırken bunlar neden söylenmiyor, bugün BBP'de Muhsin Yazıcıoğlu tüm bunları bildiği halde, neden sessiz kalıyorlar, neden MHP'li kitlelere Türkeş'in 11 Eylül gecesi kaçıp, ülkücüleri ortada bıraktığı, haberdar etmediği söylenmiyor. Gerçek neden saklanıyor, söyleyeyim. Tetik, namlu kullanan avcılar, her zaman, her yerde palavracı olur, siyasette de, atıcılar derneğinde de...

Irak'ta son beş yılda ambargo yüzünden ikimilyon bebek öldü. Kim öldürdü bu çocukları, Saddam mı, Amerika mı? Bebekler Saddam'ı ne bilsin. Uygar dünya, Saddam'ı bahane ederek Ortadoğu'da dünyanın gözleri önünde "soykırım" uyguluyor. Hüzünle, müzikle birbirimize kur yapmayı bırakalım, batı, tüm dünyaya seri soykırım uyguluyor! İşte Afrika kıtası, yılda yüzmilyon insan ölüyor. AIDS'e aşı bulunduğu halde, sağlık teşkilatlarını kıtaya göndermiyor. İstedikleri, Afrika kıtasının kendisi, soykırım, Afrika'yı bitiriyor. Clinton Afrika'ya sadece petrol devi Nijerya'dan petrolü kısmaması için rica için gidiyor. Aynı soyrıkım Afganistan dağlarında devam ediyor, sessiz kalıyorlar. Şimdi de İslamcı gerillalar Özbekistan'ı ele geçirmek üzere, orayı da Tacikistan gibi mafya, çete devlet yapmak üzere, yine ses yok.

Bunu en iyi Sırp lider manyak Miloseviş biliyordu, dörtyüzbin Bosnalı'yı öldürürken, bizler nasılsa uygar dünya, Amerika yetişir, diyorduk, yetişmediler. Çünkü Miloseviş, Amerika'nın soykırımdan yana olduğunu iyi biliyordu.

Amerika'yı iyi tanıyan bir diğer lider Arafat! İsrail tarihinde ilk defa, "Kudüs'ten bir kaç mahalle veririz" gibi bir taviz verdi, başbakanları Barak'la. Olmayacak şeydi. Ancak, bu tavizin alındığı o an, Arafat zirveyi terketti. Kapıda gazetecilere! "Kudüs'ün hepsini istiyoruz" dedi. Yirmi yıldır uyuyan dev uyanmıştı, yeniden hayran kaldık Arafat'a. Oysa Arafat'ın tek bir askeri yok. Ordusuz bir general, o. Kime güvenerek, hangi yürek, hangi güçle Kudüs'ün hepsini istedi. Yıllar sonra nihayet Arafat da, Amerika'nın sanal bir korku olduğunu öğrendi. Böylelikle Arafat, yokluğunda Ortadoğu'yu ele geçiren İslamcı devletler ve İslamcı örgütlerin önüne geçti. Liderliği yeniden ele aldı. O yine bildiğimiz eski günlerdeki Arafat oldu.

Arafat bize öğretti ki, Amerika'yı zihninde yıkan ülkeler, halklar heryerde, her zaman kazanıyor. Biz yıkmayı ne zaman öğreneceğiz, dogmaları, hastalıklı ideolojileri, hastalıklı siyasi gelenekleri. Dünyadaki en büyük Amerika bizim ülkemizde. Bu kadar büyük bir Amerika, Amerika'da bile yok. Amerika'yı gün geçtikçe abartan, onu kafasında büyüten, onu bir dünya devi gören sadece bizim aydınlarımız! Ve aslında Amerika diye bir ülke, sadece "aydınlarımızın" beyninde! Bu Amerikan korkusuyla sinmiş beyinler bu topraklarda yaşadıkça, bu topraklarda kimse doğrulup, ayağa kalkamayacak!

Okumak İstiyorum

Merhaba Lemancılar; söze nerden venasıl başlayacağımı bilemiyorum. Ben bir ÖSYM kurbanıyım. ÖSYM'nin uyguladığı akıl almaz bir sistem yüzünden ben ve benim gibi binlerce arkadaşım üniversite sınavına yenik başlıyoruz. Evet ben bir meslek lisesi mezunuyum. Adı üzerinde meslek sahibi olmak için ailemin baskısı ile meslek lisesine girdim. Ne bilebilirdim ki meslek lisesi okumakla üniversite hayalimin elimden alındığını.

Ben A.Ö.Ö.B.P eklenmeden 155 puan aldım. Normal lise mezunları 140 puan ile Hukuk Fakültesi'ne girerken ben 155 puan ile açıkta kaldım. Yakın bir arkadaşım 153 puan ile A.Ö.Ö.B.P eklendikten sonra Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni kazandı.

Geçenlerde bir gazetede okudum. İstanbul'da bir özel lisenin tüm öğrencileri üniversiteyi kazanmış. Yani yüzde yüz başarı elde etmişler. Bizim lisede ise sadece evet sadece 1 kişi bir fakülteye girebildi. O da okul birincisi olduğu için. Ya bu özel okulun tüm öğrencileri çok zeki ya da bu özel lisenin öğrencilerinden hepimiz daha aptalız. Bu sınav sisteminden bu anlaşılıyor.

Sanki birileri bizim okumamızı istemiyor. Gizli bir el daha sınava girmeden beni kenara attırıyor. Ben bir hukukçu olup haksızlığa uğrayanların adalet savaşçısı olmak istiyordum. Ama en büyük haksızlık bir kapıcı çocuğu olduğum için bana yapıldı. Soruların %80'ini bildiğim halde kazanamıyorum. Şu an içinde bulunduğum psikolojik durumu anlatacak kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. "ÖSYM"ye teşekkür ederim. Pırıl pırıl gençleri öldürdükleri için. Şu an hiçbir hayalim yok. Rüzgarın önünde uçuşan yapraklar gibiyim. Bakalım bir rüzgar beni hangi apartmanın kapıcı dairesine atacak. Bir hukukçu olacakken burjuvaların merdivenini silmeye devam ediyorum. Ama bıçak kemiğe dayanıyor. Ondan sonra ben bile neler yapacağımı bilmiyorum. Bir delilik yapıp hayatımı zehir edeceğimden korkuyorum. Tabi buna hayat denirse.

Teşekkürler ÖSYM, teşekkürler sistemin adamları, hepinize teşekkürler. Adil bir sistem yarattınız. Son bir şey söylüyorum "OKUMAK İSTİYORUM". Ben kim miyim? Yanıbaşınızdaki kapıcının, hamalın, bir işçinin çocuğuyum. Adımın Ahmet veya Mehmet olması olanları değiştirmez. Bu haksızlıklara son vermez.

İsimsiz

Selam

Eğer 18 yaşındayken, korkaklığın cesaret istediğini, hele hele hep zıt olduğunu sandığımız gülmekle ağlamak arasındaki o manyakça, bilinmedik bağı keşfettiyseniz, sıçtınız demektir!..

Bir gece, herkes uyurken pencereyi açıp da uzaklardaki ışıklara bakarak aklına takılan birşeyi düşünmek ve sonra sayısız çoklukta düşüncenin beynine üşüşüverdiğini izlemek... Ne tuhaf... Sonra hemen her geceyarısı aynı şeyi yaşamak. Ama ilk deneyimden sonra yaşamın her parçasını çılgıncasına, sınırlandıramamacasına, deli gibi, durmadan sorgulayan kaçığın teki olup çıkıverdiyseniz -ki bu kaçınılmazdır- artık kaçmanın yolu yoktur. Bu ne güçlü bir hismiş ki karşı koyamadığım kadar güçlü. Çevremdeki bütün insanlar sanal bir şekilde yaşayıp giderken ben neremden bulup çıkarmıştım ki şimdi bu araştırmacı ruhu? Nasıl böyle hiçbir şey yokmuş gibi sorgulamadan yaşayıp gidiyorlar? Nasıl bastırabiliyorlar iç seslerini, böylesine, hiç fire vermeden?

Yarınım için korkacak cesareti bulabiliyorum kendimde, neyse ki. Evet, korkuyorum! Hem de çok!. Ben de aynı haltı mı yiycem acaba? Kazanabildiğim herhangi bir üniversiteyi bitirip, sonra da girebildiğim herhangi bir işte mi çalışacağım. Sonra herhangi bir sebeple, herhangi bir herifle mi evleneceğim? Yani yolda gördüğüm herhangi birininkinin biraz değiştirilmiş bir versiyonu mu olacak yaşamımı? "Okul-iş-evlilik=yaşam" formülünün hepimizin yaşantısıyla uyuşuyor olması rahatsız edici değil mi? Okul, iş ve evlilik. Bunların üçünden herhangi ikisi bile tepkimeye girmez ki ortaya bir bileşik (yaşam) çıksın yav! Baksanıza bir bi kere fiziksel kurallara aykırıyız! Bu yüzden dünya gezegeniyle anlaşamıyoruz biz zaten ki! Evet, bu budur!

Bütün bunları düşünüp, bunlarla boğuşurken ya iyice sıyıncam ya da birgün kafamın üstünde bir ampul yanacak ve herşeyi çözeceğim... Deli işi bu, çünkü. Ama hepimiz de kaçığız; onu biliyorum. Olmasak, böyle bir ortama adapte olamazdık, asla. İnsanın karşısına, hayranlıkla baktığı, diğer insanlardan daha karizmatik, zeki ve gizemli bulup da ayrı bir yere koyduğu biri ya da birileri çıkar ya hayatın bir yerinde... İşte, ben onları ok da büyütmemeyi öğrendim, gözümde. Çünkü biliyorum ki bir yerlerde, gözünüzde büyütüp de hayran kalınacak bir tane insan olsaydı, birşeyler farklı olurdu. Böyle bir ortam oluşmazdı. E, ortam da aynı tas, aynı hamam olduğuna göre, artık o insana hayran olmaktan vazgeçin siz de. Bırakın o düdük makarnasına aval aval bakmayı! Çünkü, size değilmiş gibi görünüyosa da, aslında öküzün tekidir o da, hepimiz gibi. Vallaha, bak! Dikkat edin bir kere, farkedeceksiniz bunu.

Ama ben hala şu ampülün yanivermesini bekliyorum. Belki bu sorgu sualleri "18 yaş sendromu" diye pas geçeceksiniz, siz 18 yaşını yaşamışlar. Belki de gerçekten öyledir. Belki okuduğum o felsefi kitapların da katkısı vardır. Hatta olur olmadık her boku sorgulayıp duran Leman çizer, yazar ve okurlarının da katkısı vardır. Yav ne biliim işte! Hepsini zaman gösterecek. Hepiniz ağzıma sıçtınız. Bi kere de siz benim bilmecelerimle uğraşın bakalım. Yine de hepiniz sağolun, yarolun akabinden. Belki de hiç inmediğim kadar derin içtenliğimle...

Nükhet Ertan / İstanbul

Yazık

Ben bir sağlık personeliyim. Sağlık kurumlarıyla ilgili problemler hiç bitmedi, bitmeyecek gibi de. SSK hastanelerinde yaşanan problemler ne yazık ki devlet hastanelerinde de mevcut hatta belki daha fazlasıyla.

Benim sıkıntım ise biraz daha farklı bir konu hakkında. Birkaç yıl öncesine kadar sayın devlet büyüklerimiz tarafından daha güzel bir uygulama başlatıldı. Yeşilkart. Yoksul halk hastanede ücret ödemesin, doğumunu, ameliyatını olsun diye. Maalesef bu yeşilkartları, şalvarlısı, yazmalısı alamadan; ütülü pantolonlular, ceketliler astarlı ceplerine indirdiler. Başı ezilmeye, kıçı tekme yemeye ve her zaman bir çobanın peşine takılıp gitmeye alışmış zavallı halkımda yine yazık ki olup bitenler karşısında boyun böküp sessizce çim yalamaya devam ediyor. Hem de yakında; bırakın yemek, yalamak: kokusunu dahi bulamayacaklarını bile bile.

Vur! Ez! Cebini doldur siyaseti yazık yazık ki, bundan başka kelime bulamıyorum, her kurumu sarıp sarmalamış durumda. Ben ayrıntılı hallerini sadece sağlık sektöründe görebiliyorum. Sayın bakanımız Durmuş ise yangına körükle gidenlerden.

Bu yazıyı yazmamın nedeni bu konuyu sizinle paylaşmak. Bugüne kadar bu konu hakkında gerekli yerlere elimden geldiğince birşeyler anlatmaya çalıştım, dilekçeler verdim, bunlar ya gözardı edildi ya da susmak zorunda bırakıldım. Bunca yıl, sükut altındır, diye kandırdılar mı bizi atalarımız? Ne zamana kadar sürecek bu sessizlik. Şimdi ben, neden adımı yazamıyorum bu yazının sonuna, yoksa yeni KHK'lerle tamamen mi engellenecek bu hakkım? Korkuyor muyum? Bana da mı yazık!

Kurtların nesli yavaş yavaş tükeniyor. Haydi koyunlar boşverin çobanı, sesimiz yankılansın her yerde, tüm çimler bizim olacak.

E.S.D-Bilecik

Biz Geç Kalmayalım

Geç kalıyoruz herşeye. Randevularımıza, çiçekleri koklamaya, sevinçlerimize, annelerimize-babalarımıza sarılmaya, dostlara içten bir merhabaya, sevmeye geç kalıyoruz hep. Olmayacak nedenlerden, ardına bile sığınamayacağımız bahaneler yüzünden. Üzerinde bolca sıfırlar bulunan kağıtlar örtüyor artık hayatımızın üzerine. Onlara bakmaktan, onları aramaktan unuttuk gökyüzünün varlığını, yıldızların değişilmez ışığını, büyüsünü. Çünkü artık bizi büyüleyen başka şeyler icat ettik kendimize. Kapılıp gidiyoruz nice sevgileri geride bırakıp, sahte ışıkların peşinden. Yaşamın gerçekleri diyorlar bunlara. Yalan! Dünya ki gülen aynalar gibi. Olduğundan farklı gösteriyor herşeyi.

Geç kalıyoruz. Ve geç kalmışlığımız bir yerde bekliyor bizi. Hayatın bir noktasında.

Hayat hep geç kalmak mıdır?

Sevdiklerimize seni seviyorum bile diyemiyoruz, düşünceler havuzu o kelimelerle doluyken. Kimimiz daha çok fazla zaman olduğunu düşündüğü için, kimimiz sevgiye inanmadığı için, kimimiz de yazık ki o kelimeleri her söylediğimizde sevdiklerimizin bizden biraz daha uzaklaşacağına inandığı için.

Hayat herşeyi gizlemek midir?

Niye artık kendimizi gizlediğimiz mağaradan çıkmıyoruz dışarı. Bu kadar mı korkuyoruz yaşamaktan.

Bu kadar geç kalmak yeter. Geç kalmışlığımız bizden hesap sormadan çıkalım artık gizlendiğimiz yerden. Yerin bin kat dibinde de olsak, üzerimize tonlarca kum bile yığmış olsalar, çıkalım. Çıkalım ve güneşten özür dileyelim..

Ve sen "Meleğim" dediğin sevdiğim, şımarık çocuğum daha ne kadar erteleyeceksin aşkı. Ne kadar gizleyeceksin kendini hayattan. Hiçbir saat gitmiyorken geriye doğru, azalıyorken zamanımız git gide. Niye bu tutsaklık, bu sürgün, bu hasret niye?

Bize gösterilenler yalan görmüyor musun? Acıları, kuralları önümüze koyup, mutlulukları onların ardına gizliyorlar. Bize kalan acılara birlikte göğüs gerip mutlulukları yakalamak değil midir? Aşarız inanıyorsak eğer birlikte, elele her zorluğu. Biz daha güçlüyüz bu dünyadan.

Kocaman bulutların ardındaki o küçücük yıldızı gördük biz seninle, herkes gökyüzüne bakmaya korkarken.

En büyük umudumsun benim insanlık adına, sevmek adına, gülmek adına.

Çünkü hiçkimse fotoğrafları çocukların toplandığı bir bayram yerine çeviremez ve hatırlatamaz fotoğraflardaki kıpırtısız duran hiçbir yüz masmavi bir gökyüzüne sarılan bembeyaz bir guvercini senin kadar.

Meleğim, şımarık çocuğum, yüreğim, mücadelem benim.

Bari sen geç kalma, bari biz geç kalmayalım.

Ahmet

Piyango

Yazacağım bu öykünün gerçek hayattan alındığını kanıtlamak için yalanım varsa ne ekmek çarpsın diyecek ne de diğer yiyeceklerin saygınlığını teminat göstereceğim:

Gariban Ahmet'e piyangodan yüz milyar lira çıkmıştı. Bunu duyan dolandırıcı Memoş hazırlıklarını tamamlayarak akşam Ahmet'in evine geldi. Memoş, saf ve gariban insanları kandırmak için onlan pohpohlamanın önlerinde çok konuşmanın ve büyük atıp tutmanın faydalarını bildiği için hemen konuya girdi.

Ahmet'e gereken övgüleri sıraladıktan sonra getirdiği torbadan namlusu kısa kesilmiş, üstüne oyuncak dürbün, yaylar ve boru parçaları vidalanmış hurda bir av tüfeği çıkardı. Ve göğsünü gererek: "Benim Amerika'da Rambo adında canciğer olduğum bir arkadaşım var. Misalde hata olmaz derler. Rambo Amerika'da ben de buradayım ama inan aramızdan su sızmaz. Rambo'nun bana gönderdiği bu tüfek yunus balıklarını avlamak için özel olarak imal edilmiştir. Karadeniz'de korumaya alınan yunus balıkları çoğaldıkça diğer balıkların nesli azalmaktadır! Karadeniz'de eskisi gibi hamsi balığı, kılıç ve kalkan balığı yok. Nedense televizyonlarda Bursa kılıç kalkan oyun ekibini dahi göremez oldum. Benim amacım bu tüfekle yunus balıklarını avlayıp Karadenizlilere bir soluk aldırmaktır. Yunus balıklarına acıyıp için burkulmasın. Yunuslar zıplamaktan başka ne işe yararlar? Zıplamak iyi birşey olsaydı ben küçükken her zıpladığımda babam: "Otur bre orangutan soyu" demezdi. Yoksa acımayı ben de bilirim. Ne de olsa kırk yıllık kaldırım mühendisliğim var. Başarılırımdan dolayı arkadaşlarım: "İstanbul'a gitseydin yüksek kaldırım mühendisi olurdun" derler. Her neyse diyeceğim şu, Bakü-Ceyhan petrol boru hattı gecikirse petrol gemilerle taşınmaya devam edecek. Üstüne üstlük bu gemiler ortalama bin metre genişliğindeki İstanbul boğazından geçerlerken ya o kıyıya ya da karşı kıyıya toslar ya da birbirleriyle çarpışırlar. Ayıp yani daracık Süveyş ve Panama kanallarında boyle kazalar olmuyor. Benim anlamadığım şey kaplumbağa irisi arabaların sürücülerine alkol testi yapılır da koca vapur kaptanlarına neden alkol testi yapılmaz? Sonuç olarak bu gemilerle petrol taşımacılığından Karadeniz yarın olacak Kapkaradeniz.

Balık nesli tükenme aşamasına varmadan bu tüfeği götür Karadenizlilere sat. Havada yirmi milyar eder. Bu para senin olsun. Yalnız senden ricam şu, kızımın tedavisi için bana acele beş milyarcık bi para ver. Söz haftaya öderim." Gariban Ahmet: "Veremem, çünkü banka müdürü dedi ki: senin paranı vadeli yatırdım. Her ay gel maaş gibi para al. Bu yüz milyar sende kalırsa dolandırıcılar etrafını kuşatır, paranı bir ayda bitirirler."

Abdurrahman Aybacı

LeMan
Sayı: 463.
23 Eylül 2000 Cumartesi
Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ Genel Müdür: Tuncay AKGÜN Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) Tel: 292 95 65 (4 Hat) Fax: 251 52 67 Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 Baskı: İlkak Matbaası Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve kısaltmaların tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

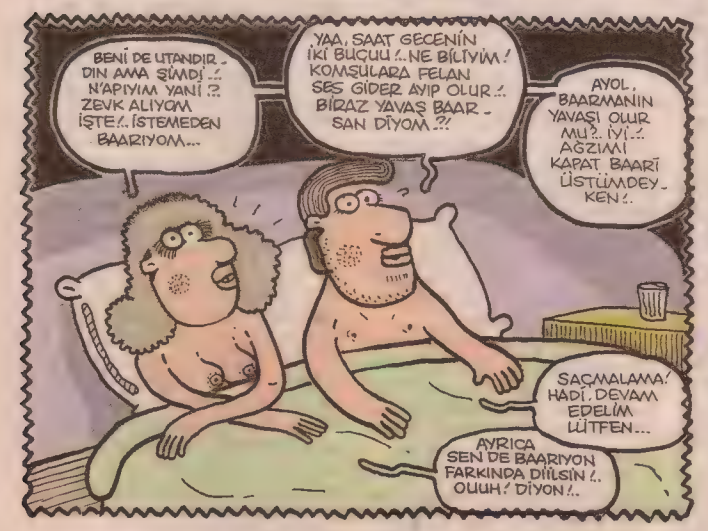

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

KÜLTÜR BAKANI SALİM "Ve Sanat İçin Doğanlar"

Kadir Yılmaz

•Ben sanatçının kendi yağında kavrulabilenini severim...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

30 Eylül 2000 Cumartesi-Sayı:2000/40 · 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Çöpüme Dokunma

Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı **Rahmi Koç**, çöplerin yeniden kullanımı konusunda bir proje geliştirmek istediklerini ve bunun için yurtdışında görüşmeler yaptıklarını ancak sonucun olumsuz olduğunu söyledi. Gelir düzeyi düşük olan ülkelerde çöpün kalitesi de iyi olmuyor, ancak kişi başına gelirin 10-11 bin dolar olduğu ülkelerin çöpleri kaliteli oluyor diyen **Koç"Biz araştırmalarımızda; sizin çöpleriniz para etmez, imha etmekten başka yol yok cevabını aldık"** diye ekledi.. Ancak bize göre Koç'un ve araştırma yaptırttığı yurtdışındaki kurumların unuttuğu, atladığı ya da gözden kaçırdığı birşey var: Türkiye'de her ne kadar azgelişmişlik ve ağır yoksullukdan kaynaklanan bir çöp kalitesizliği varsa da bir o kadar da bu çöpten ekmeğini çıkaran insan var. Ve bunlarla rekabet de ne Sabancı'yla kapışmaya benzer ne de Karamehmetler'le...

Bayıp Şöliği

feyhan@leman.com.tr

FEYHAN GÜVER

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Şu Prag'ın suyu akar serindir!

(Küreselleme Sözlüğü)

● **Küre:** Asıl ortam, yalan dünya... Zenginle fakirin birarada olabildiği tek mekan...

● **Küreselleşme:** Kendi halkınla yetinme, buyur, dünyanın bütün halklarını sömür... Yaşasın zenginlerin dayanışması!.. Yaşasın sınırsız, sınıflı kapitalist dünya devleti!.

● **Yeni Dünya Düzeni:** Yeni Dünya neresiyse, oranın düzeni... Sam Amca ve gezegen arkadaşları...

● **Dünya Bankası:** Kapitalist dünya devletinin kamu bankası... Üst düzey repo hacmi.. İyi sokuşturmalar Dünya Bankası!..

● **Amerika Birleşik Devletleri:** Esas oğlan.. Bütün çocuklar çalışır, paralar babada toplanır!.

● **İngiltere:** Yaşlı uşak, ABD'nin Avrupa şubesi... Çelik Blek ve arkadaşlarının kemiklerini sızlatan sadık müttefik...

● **Almanya:** Deli yürek, ezeli rakip, Klif Barns!.. Sıkılınca dünya savaşı çıkaran, kendine global dinamik...

● **Japonya:** Derin işbirliği, tekno ortak, Sivaslı Cindy!..

● **IMF:** Her dilde tefecilik işlemleri yapılır, plastik kaşıkla verilip mega kepçeyle alınır, borç üçüncü dünyalının kamçısıdır!..

● **Cotarelli:** IMF Türkiye Masası Şefi, ekonomik misyoner, İtalyan mafyası dİil, mafyanın İtalyanı!..

● **A. Necdet Sezer:** Öteki Türkiye Masası Şefi, insanın evi gibisi yok, biz yine kendi ligimize dönelim!..

* **Türkiye:** Dağ başını Eurogold almış, gümüş dere Koç'a akar!..

● **Öteki Türkiye:** Muhabbete geldiim, hayra hayra, sofranıza geldim, hayra hayra, oynamaya geldim, hayda hayra!.. Kim 500 milyar istemez, ağırlığınca altın da veriyolar bak, dayan makarnaya!..

● **Afrika:** Yeni Dünya'nın varoşu!..

● **Asya Kaplanları:** Komşuda pişer, bize de trend!.

● **Ortadoğu:** Doğalgaz tadilatı bitmeyen arka oda!..

● **İran:** Şah ve mat!..

● **Irak:** Sınıfın devamsız çocuğu, Saddambargo!..

● **Suudi Arabistan:** USA gölgesinde kafir düşmanlığı!..

● **Kuveyt:** Petrol yerine gazozu olsaydı, ne önemi kalacaktı, ne de saldırıya uğrayacaktı!..

● **Rusya:** Kostümlü provayı bitirip eve dönen mutsuz oyuncu.. Pravda, Pravda, Pravda!...

● **Dolar:** Küresel pasaport, ışığa tutunca üstündeki adamın altın dişi görülüyo.. 1 zenginin hayatı, 670 bin üçüncü dünyalınınkine eşittir!...

● **Kapitalizm:** Benim holdigim olmasa da biz oluruz ama biz olmasak senin holdingin olur muydu a dürzü!..

● **Anarşizm:** Dağılın lan!..

● **Mark:** Stepne, en iyi erkek yardımcı oyuncu!..

● **Sterlin:** Sinsi parası, ne biriktirene rastladım, ne hakkında bişey söyleyene!..

● **Özelleştirme:** Kamu malı dünya malı, herkes onu kullanmalı... Paranın satın alabileceği en güzel devlet olayı!..

● **Rant:** Patron maaşı!..

● **Recai Kutan:** Kendine global, Batı'ya karşı Batı'yla elele..

● **Devlet Bahçeli:** Ey Türk, titre ve küreselleş!..

● **Bülent Ecevit:** İade edilen kararname koleksiyoncusu, duygusallaşma!..

● **Mesut Yılmaz:** Dört eğilim out, küreselleşme in!..

● **Tansu Çiller:** Yöre globali, ABD kadın kolları delegesi!..

● **Deniz Baykal:** Püreselleşme!..

● **Molotof Kokteyli:** Yoksul bombası!..

● **Açlık:** Bir tür kitle etkinliği, milenyuma ruhen giremeyen halkların dünya ortalamasını bozan durumu!..

● **Emperyalizm:** Küresel iletişim biçimi!..

● **Saddam:** Bırak kanını, petrolle yazdır ne yazdıracaksan... Yine de, egemene kafa tutan onura helal olsun be yahu!..

kılservis@leman.com.tr

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

LeMan

ÖDP Çankaya Örgütünün olağan kongresi Cebeci Yurdunda kalan bozkurtlar tarafından basıldı... 7 ÖDP'li hastanelik oldu...

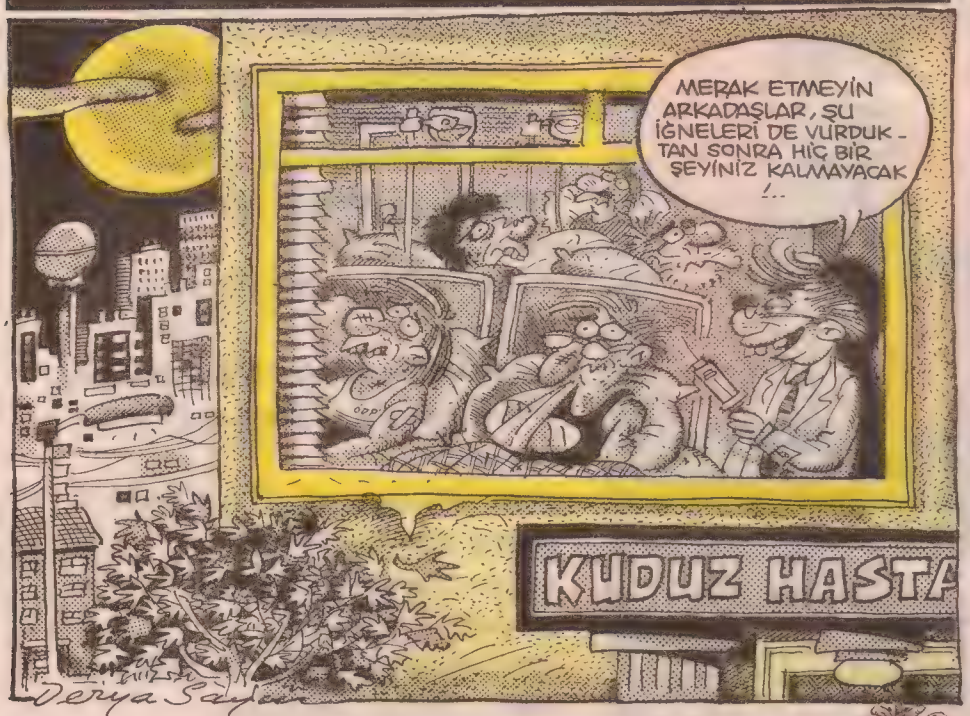

Yunanistan'daki 1967 cuntası döneminde geçen bir olaydan yola çıkılarak, 20 yıl önce yazılmış "Çıkmaz Sokak" adlı oyuna Kayseri Cumhuriyet Savcısı, 12 Eylül dönemini anlattığını sanarak dava açtı...

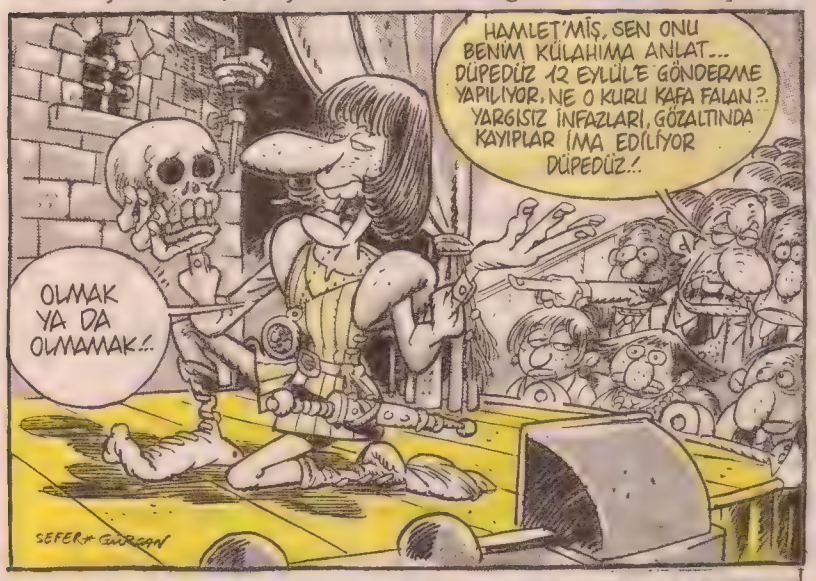

Ecevit'in Eskişehir mitinginde "açız" diye bağıran vatandaşı, polisler apar topar önce kebapçıya sonra karakola götürdü.

GLOBAL ZİBİDİLER

IMF VE DÜNYA BANKASI 300 kişinin geliri 1.5 milyar insana eşit, toparlak denyo prag toplantısı

ULUCANLAR KATLİAMI mahkumlara 12 bin yıl hapis istendi.. sorumluların ifadesi bile alınmadı

ENERJİ SIKINTISI rant kavgasının, halka çektirilen çilesi

DEVLET BAHÇELİ AB yolunun derin çukuru..

ADLİ TIP işkence vakalarına bir iki üç tıp

Sosyal demokrasiye Ricky Martin tadı vermeye çalışan, sisler arasında kürsüye çıkan ve CHP genel başkanlığını kaybeden Deniz Baykal, 1.5 yıl aradan sonra 30 Eylül'deki kurultayda yine aday oluyor..

Aksaray'ı mesken tutan ve bazı araçları tahrip eden tinerci çocuklar karga tulumba emniyete götürüldü.

İSTER İNAN

Baz istasyonlarına karşı yükselen kamuoyu tepkileri ve insan duyarlılığına karşı, GSM şebeke holdingleri cin gibi bir fikir bulmuşlar. Buna göre Baz istasyonları bir **KLİMA kasası** içine gizlenecek, binaların duvarlarına böyle monte edilecek, kurulacakmış.. Dışardan bakan ya da çevrede haşlanan ama nedenini keşfedemeyen yurdum insanı hiçbir şey anlamayacak dolayısıyla da olası tepkilerden bu GSM holdingçileri kurtulacakmış... İSTER HAŞLAN İSTER HAŞLANMA **Son Dakika:** İran'da uydu antenlerinde aynı yöntemle gizlendiği öğrenildi. Baskıcı molla rejimine karşı, dünyadaki gelişmeleri öğrenmek isteyen muhaliflerin geliştirdiği bu yöntem, ülkemizde ne hallere düştü..

İSTER İNANMA

Orta öğretimde okutulması düşünülen İnsan Hakları ve Demokrasi dersi kitabında bol bol 82 anayasasının güzellikleri anlatılıyor.

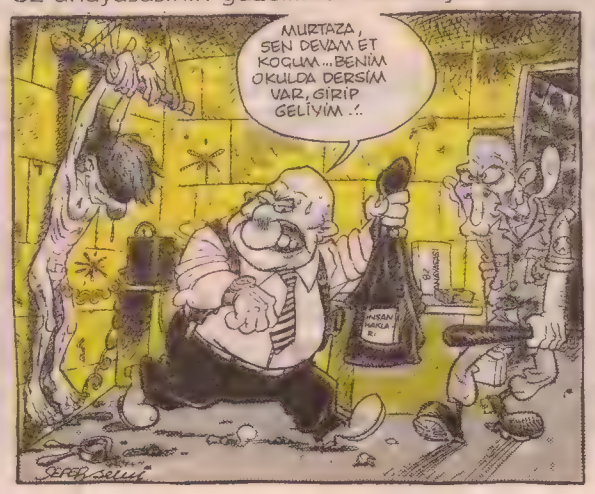

ÖZGE

sevişgenler met üst

açık büfe

met üst

hangi yaştayım

- ferhat'ın dağları deldiği yaştayım!
- **'GAP' projesi'nin başladığı yaştayım!**
- fatih'in istanbul'u fethettiği yaştayım!
- **orson welles'in 'yurttaş kane'i çektiği yaştayım!**
- erdal eren'in asıldığı yaştayım!
- **nabokov'un lolita'yı çıtır çıtır yazdığı yaştayım!**
- bülent ecevit'in karaoğlan olduğu yaştayım!
- **pir sultan abdal'ın asıldığı yaştayım!**
- sivas katliamını ilk duyduğum anki yaştayım!
- **prometheus'un ateşi tanrılardan çaldığı yaştayım!**
- hallac-ı mansur'un derisinin yüzüldüğü yaştayım!
- **fazıl hüsnü dağlarca'nın 'çocuk ve allah'ı yazdığı yaştayım!**
- yusuf'un kuyuya düştüğü yaştayım!
- **rıdvan'ın fenerbahçe'ye transfer olduğu yaştayım!**
- spartaküs'ün ilk isyanı başlattığı yaştayım!
- **okulun duvarına ilk 'kahrolsun'u yazdığım yaştayım!**
- sermet serdengeçti'nin arzu okay'la seks yaptığı yaştayım!
- **mahallede ilk dayağımı yediğim yaştayım!**
- sisiyphous'un kaderine razı olduğu yaştayım!
- **ilk otuzbir'imi çektiğim yaştayım!**
- genç osmanın zindanlarda boğulduğu yaştayım!
- **uzay yolu'nu televizyondan siyah-beyaz seyrettiğim yaştayım!**
- ilk şarap içip seviştiğim yaştayım!
- **che guevara'nın motorsikletle latin amerikan turuna çıktığı yaştayım!**
- köroğlu'nun bolu beyi'ne kafa tuttuğu yaştayım!
- **madeni 2,5 lira'ların olduğu yaştayım!**
- babamın kore'de öldüğü yaştayım!
- **eşber yağmurdereli'nin hapisten çıkacağı yaştayım!**
- aklımın ve yüreğimin istediği yaştayım!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

DELİLLER ALEYHİNE... AMA DUR BAKIİM Bİ DAKKA!..

ÖLDÜRÜLEN BU KADININ KOCASI SUÇSUZ-DUR...EVET KESİNLİKLE MASUMDUR!..

PARDON LEHİNEY-MİŞ!..

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

ÜFF! ANAHTARI KAPININ ARKASIN-DA UNUTMUŞUM... NASIL AÇICAZ ŞİMDİ KAPIYI?..

MERAK ETME DİLEK, ŞİMDİ BİR ÇİLİNGİR ÇAĞI-RIRIM BEN..!

HOH HOH HOO! ŞİMDİ BİR OMUZ DARBESİYLE KIRIP AÇARIM KAPIYI..!

ÇİLİNGİR DE PEK KASLIY-MIŞ YANI..!

ÇİLİNGİR

DİKKAT

Üçün, cülom bak ki, tabıha zırlanıyor..!..

GAN AKTUĞUNA KÖRE PAKİREYMİŞİN HA?.. YAŞASUN!.. HE HÜÜ HÜÜE... BU ARADA BENİM DE RAPORLU OLDUĞUMU ÖĞRENMİŞ OLTUN..!

ARABA MEZARLIĞI

GÜNAH-LARI 34 + 134

1982 YILINDA İKİ KİŞİYE ÇARPMIŞSIN, BİRİ SAKAT KALMIŞ .....

ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜÜ!.. KEŞKE GELMESEYDİM SENİ DE BÖYLE REZİL DURUMDA GÖRMESEY-DİM RIFAT..!.. ÜHÜÜ..!..

GINALI GUBRUK'UN DÜŞMAN İŞGALİNDEN KURTULUŞ GÜNÜ KUTLU OLSUN

EHE EHE, BEN ŞİMDİ MAHSUSÇUKTAN TEMSİLİ DÜŞMAN OLDUM YA, O YÜZDEN YANİ BÖYLE ..!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

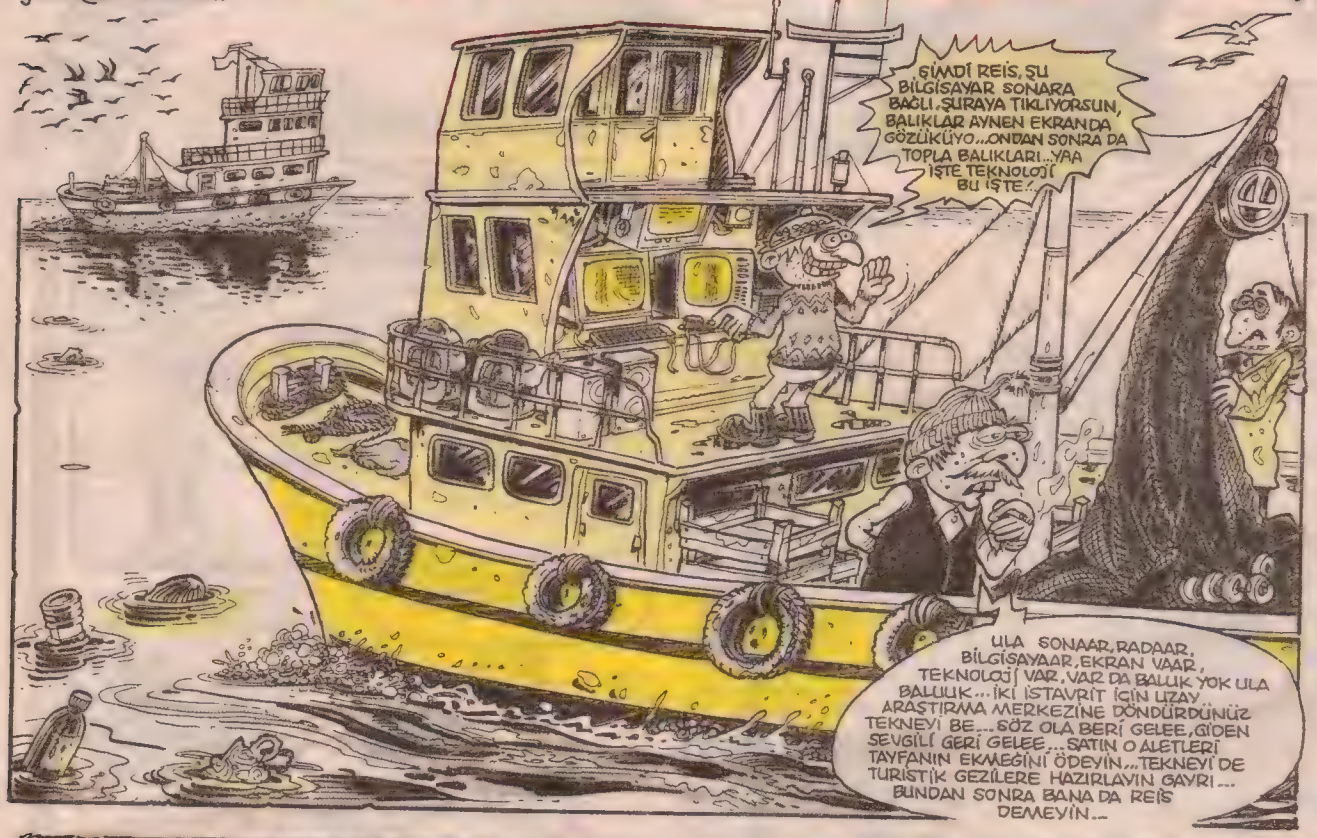

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

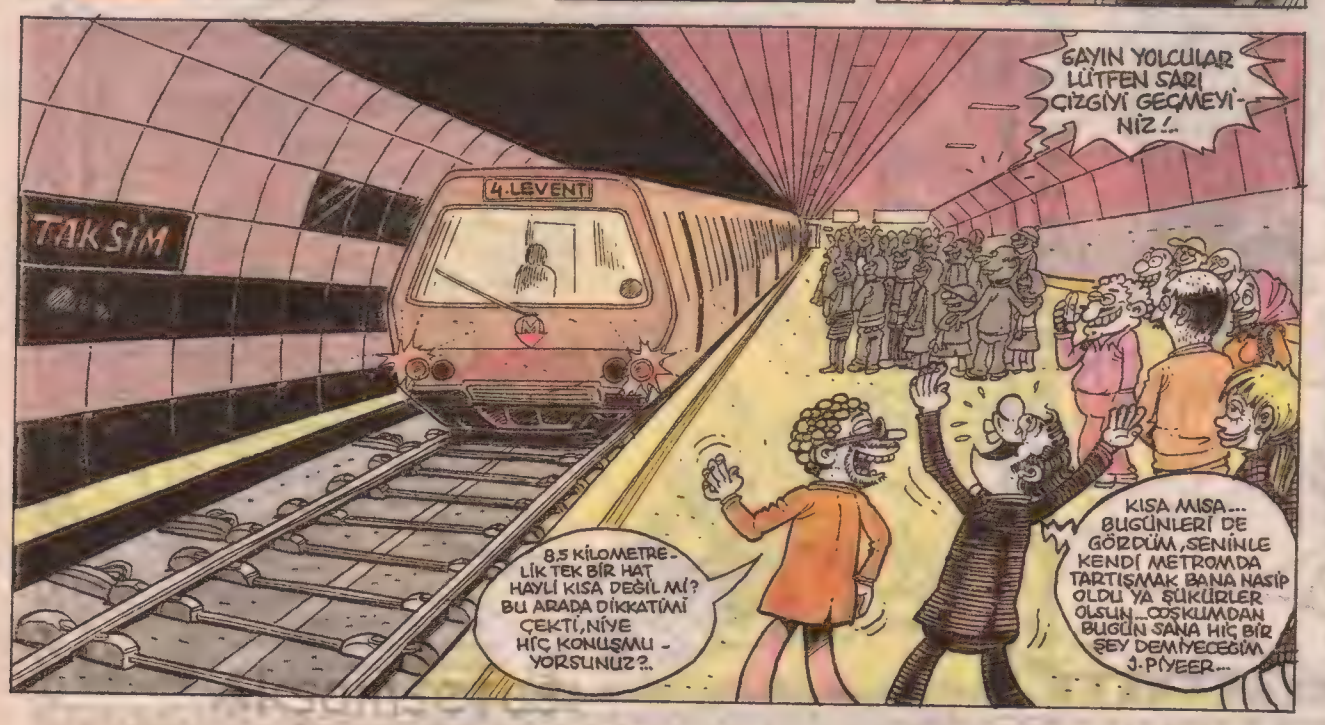

AYRINTILAR

METİN EİDAN

ESKİDEN Bİ GÜN:... "Çivi" kadar çok basit ve güzel bi oyun yoktu belki de. Kışın, daa iyi oynanıyo. Çünkü toprak yumuşuyo ve, uzaktan bi atıyon, "Laak!" diye giriyo çivi! Daa doğrusu, hiç ses çıkmıyo. Ama o nefis girişi, bi ses gibi duyuyosun sanki içinde. "V" harfi çiziliyo önce tabi. V'nin bi kolu senin, öbürü rakibinin. Çiviyle toprakta çizdiin yollarla, arkadaşını sarıp kuşatıcaksın. Sonra, bi çok oyunda olduu gibi, sıkılıyosun tabi, ve "naapalım lan?" diyip, yeni bişiyler anyosun.

Atilla, aslında ciddii miydi bilmiyorum ama, elindeki fotoğrafı habire gösterip, "Bu seninki" derdi! Benimki, "Nena", "Helga" ya da, hiç hatırlamıyom, Alman bi kız ismiydi işte. Fotoğraftaki diğer kızları da, öbür arkadaşlara paylaştırdı, Kadir'e, Yıldıray'a felan. Göyaa, Atillâ, kızlara bizden bahsetmiş Almanya'da. Onnar da bizi merâk etmiş. Bi kızın beni merâk etmesi, o yaşlarda, inanılmaz şeyler hissetmeme yol açıyodu. Daa merâk edip etmediine emin olmadım halde, ona (ulan bi hatırlasam ismini) hemen aşık oldum ve kadınım olarak seçtim. Lavuk Atillâ, bizi kandırıyomuş meğer. Tabi çok sonra anladım. Hem annayışım kıt; hem de niye hemen annıyım ki? Biraz sürdürdüm bu düşü, istediim gibi hissedip. Bayaa ama; iki üç yıl sürdü!

Ailesiyle beraber, Atilla her yaz, buraya babaannelerine geldiinde, yine aynı fotoğrafı gösterirdi ara sıra. "Sarah" mı acaba? Sarah Alman ismi mi ki? Herneyse, hatırlamadım hala. Galba "S"le başlayan bişiydi. Yine bakıyodum onun resmine ve, "ulan, nefis" diyodum içimden. Benden biraz iriceydi. Avrupalı; daa sağlıklı felan. Atilla aslında, "yazsana" felan demişti. Ne yazıyım ki? Yani nasıl yazıyım? Hem, yazmakta istemiyorum belki, Çocuk aklımla bile, ne biliyim, farkındayım sanki, bunun bi düş felan olduğunun. Zaten, burası hoşuma gidiyo; çöplük, benzinci, Haydarpaşa, diken tarlası, Ankara asfaltı, bahçemiz. Evet, buralar iyi. Bişiy olcaksa, buralarda olacak! Hayır, o kalkıp ayaama gelicekse, yani o Alman kız; gelsin; bekliyom. Severim yani. Daa bilmiyodum ama, bi şekilde severdim. (Hani, bi yaz; Atilla yanında onu da getircek ve benlen tanıştırcak; tabi ben de o an heyecandan, darmadaan olcam; bu saçma olasılı kastediyom)-Öyle bişiy olur mu lan?!.

Hem, nası konuşcaksınız ki?. Bi kızla konuşmak kadar zor bişey yoktu heralde o yıllarda. Hatta bi keresinde, (apartmanda oturan bi kız. Kardeşi bi kitabımı getirmemişti. Almanya'ya gittiimde, o çıkmıştı kapıya) Aazıma sıçıldı! Ne halt ediceemi bilemedim! Bi de şort felan giymiş. Moderndi yani. Şort giydiini nası hatırlıyom, o da tuhaf! Çünkü hiç bakamadım ki o tarafa! Heralde paspasa bakıyodum. Güzel paspasları vardı apartmanın. Kalın, tüylü tüylü. Anaannemin yataandan daa güzel. Bazılarında "hoşgeldiniz" felan yazıyo. Çok salakça! Çiçek resimleri felan var! İğrenç!.. Bi kere tükürmüştüm bi tanesine. Daa abartıp, kapının önünde duran tekliklerin içine tüküren bi arkadaşım vardı. Güzel, paalı, kadın teklikleriydi. Sandaletlere, botlara felan tükürmezdik. Neyse; kitabımı aldım geri. Kapıyı o açınca aniden, bacak etleri birden gözüme parladı, o zaman farkettim heralde şort giydiini; yoksa kimseye dikkatli bakmam, süzmem. En yavşakça şeylerden biridir, bi insanı süzmek!

Aslında, vücut dili diye bişiy var. Yani, o yıllarda bunu bilmiyoz tabi ama, belki konuşabilirdim o Alman kızla. Beni sevimli felan bulabilirdi. Bi şeyi paylaşırdık. Uzaklara bakardık! Uçurtma uçururduk! (En iyi yaptım şeydi). Kaleye geçerdim, penaltı çekerdi bana! Çimler var, nefis. Atlamayı seviyorum onnarın üstüne. Sonra, dönerdi Almanya'ya, benden hoşlandını ve unutmıycaanı belli ederek...

"Vera" mıydı? Bi şarkıda var bu isim, ordan çağrıştı belki. Bi hatırlasam, nefis olcak. Ve Yıldıray, çok komikti. Yani, umursamıyodu sanki. Onun kızı da iyiydi. Hepsi sağlıklı, bakımlı kızlar. O hiç, yazıcam, anıycam felan demiyodu.. "Öpücem, "abanıcam" felan diyo habire! Ya da Taner mi diyodu bunu, emin diilim... Hepimizin bi kızı vardı işte, mutluyduk! Hayat harbiden güzeldi. Umutlar, çimenler, şarkılar, aşaa maalle maçaları, benzinciden çalınan lastikler ve, tabii hepsinin üstüne cila, o sanki bize bakıyomuş gibi poz vermiş, iyi giyimli, bi odada, kanepeye, koltuğa felan toplanıp oturmuş, raat, neşe saçan kızlar.

Bi anda olmadı tabi. Yavaş yavaş annaşıldı gerçekler. Onu da şu anda diyorum zaten. Belki tam bi sınır yoktu, düş ve gerçek arasında. Üstelik bu kelimeler, hiçbişiy ifade etmiyo ki! Tesbitler, planlama, dikkat, istatistik, ciddi bi sorgulama, böyle abuk sabuk gayretler yoktu heralde o günnerde! Sadece, kocaman bi, belirsizlik. O zaman iyiydi bu? Şimdi tırsıtır çoğu kez. Ve bi de düşler tabi: Belirsizlik'te büyüyen şeyler. Belli olan şuydu ama: Biz ordaydık yaa! Orda lan işte! (Size dedim "lan" diye) Aha, tam orda! Top saasının orda. Orda durup, "şimdi naapalım lan?" diyoruz. Çivi mi? Kuka?.. Voleybol?. Voleybol'u kızlar oynar! Gelseydi onnar Almanya'dan, oynardık... Evet; uzaktan sevmek, o yıllarda alışkanlık yaptı belki. Bi suçum yok bence! Öyle gelişti herşey! Ama öğrendim formülünü ve, gerekmedikçe de yaptım sonra.. Bi fotoğraf alt tarafı be! Ağzımıza sıçtı! Yani, güzel sıçtı; fena diildi. Bişiyler oldu sanırım. Harbiden oldu! Bu, harbi lafını felan öğrendik. Gerçeğe yaklaştık. Yani, tam yaklaşamadık da, tırstık; uzaktan "Gerçek abi, nassınız?" felan diyip yalakalık yaptık 'gerçek'e. O bakmıyodu bile bize. Halâ bakmıyo. Bi döncek aniden, "Ne var lan?!" diycek, amma ödüm kopar?!.

Şu tesbitler olmasa, çocukluk anıları, çok daa güzel anlatılır sanki! Ama dayanamıyo insan! Zaten; o kadar zorlanıyom ki hatırlamak için; ne isim geliyo aklıma, ne zamanı, ne de duyguların tam tarifi... Olmayan bi ses belki? Zzp! olabilir mi?. Çivinin topraa saplanış sesi? Saplanır ve, yan dururdu, düşmeden!.. Şeytan diyo, yap şu bağlantıyı!.. Hani, çivi, toprak, kızlar, aşk, yürek felan?.. Ne yüreği be!.. Benzinciye lastik çalmaya gittiimizde daa, hemen unuttuk kızları! Salak mıyız ki biz! Biliyoz ne olduunu, ne döndüünü. Hayat devam ediyo ve, daa ne fırsatlar var; şu lastii çaktırmadan bi çalalım da önce. Sonra ne yapcamıza karar veririz. Zaten çöp gibi bi yere atmışlar! Ama yine de kızıyolar çalarken! Annamadık bunu... "Bırakın lan!" diyo. Aldık bi kere bırakır mıyız?..

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@leman.com.tr

BARUL POST
OMBUDSMAN MI? ULU BİLGE Mİ?.
TARTIŞMA KONUSU
Hangisi daha iyi? ULU BİLGELERİN MODASI GEÇTİ Mİ
%45
%55

SÇÇAM HA, Bİ DE BU OMBUDSMAN ZKÍ ÇIKTI BAŞIMIZA...BU MEMLEKETTE BENDEN BAŞKA OMBUDSMAN VAR MI LAN...SÖYLE VAR MI HA? VAR MIII.?!
ĞĞĞ... YY...YOK ULU BİLGEM...

KAPI ÇALINIYO.!..GİT AÇ, SONRA DA BANA NESKAFE GETİR...

ULU BİLGE ÇOK KORKUNÇ!.. KIÇIMIN ÇATALI YERİNDE YOK!
HAH! Bİ SEN EKSİKTİN!..

ŞEYTAN DİYO, AÇ KIÇINI ŞUNUN...NEYSE, BU OMBUDSMAN TARTIŞMALARI ESNASINDA SAKİN OLMALIYIM VE KİMMİŞ ASIL OSBUSMAN GÖSTERMELİYİM. ANLAT EVLADIM...
ANLAT EVLADIM...

SAYIN DANDOLDENYUS... AKŞAM Bİ BARDAYDIM... SARHOŞ OLDUM, SIZDIM, UYANDIĞIMDA KIÇIMIN ÇATALI YOKTU...

EE...ŞİMDİ EVLAT BU DURUMDA...
ULU BİLGEEE!..

BİZ BİR GRUP ARKADAŞIZ ULU BİLGE...KIÇLARIMIZIN ÇATALLARINI ÇALMIŞLAR!..
ÜHÜÜÜ!

NESKAFENİZ ULU BİLGE...AYRICA BAŞKA ÇATALLARI ÇALINANLAR DA GELDİ...
NOOLUYO LAN BU MİLLETİN KIÇLARININ ÇATALLARINA?.

OOLUM BU ARADA AKLIMA BİŞEY GELDİ, BAHÇEYE SU KUYUSU AÇACAKTIK YA...BU HERİFLERİ YARDIM ETME VAADİYLE BURADA TUTUP ÇALIŞTIRALIM DİYORUM...

EN DEĞERLİ ŞEY EN DERİNDEDİR KARDEŞLERİM...ŞİMDİ DÜŞÜNMEYİN KIÇ ÇATALLARINI. DERİNE İNİN...EN DERİNE VE EN DEĞERLİ ŞEYİ BULUNCA BANA HABER VERİN...
NEDİR BU EN DEĞERLİ ŞEY ULU BİLGE?.

BUNU KENDİNİZ GÖRECEKSİNİZ...ŞİMDİ SADECE KAZIN...HEP KAZIN...O EN DEĞERLİ ŞEY ÇIKINCA YÜREKLERİNİZİN İKİ VURUŞU ARASINA GELİP YERLEŞECEK...

ALLA ALLAA KAZALIM BAKALIM.
TUH!

Saatler sonra...
ULU BİLGE, ADAMLAR HOMURDANIYO, YARDIM EDEMEYECEKSE OMBUZMANA GİDELİM BİZ DİYOLAR...
OMBUSMANLARINA VURİYİM... NEREDEN ÇIKTI LAN BU OBURSSMAN? HEM KIÇLARININ ÇATALINA SAHİP OLAMIYOLAR HEM LAGA LUGA EDİYOLAR, DUR SU ÇIKANA KADAR BİŞEYLER UYDURIYİM BEN ŞU KAZMALARA...

DÜŞÜNÜN! EN DEĞERLİ ŞEYİNİZ NE? VE NEREDE? BANA SÖYLEMEYİN... KAZARKEN DÜŞÜNÜN SAÇLARINIZDAN BAŞLAYARAK DÜŞÜNÜN...

SAÇLARINIZA DEĞER VEREBİLİRSİNİZ AMA ACABA GERÇEK ANLAMDA DEĞERLİ OLAN ONLAR MIDIR? KOLAYCA DÖKÜLEN, BERBERİN ELİNDE YOKOLUP GİDİVEREN SAÇLAR MIDIR DEĞERLİ?..BU KADAR ÇABUK ULAŞILAN BİŞEY DEĞERLİ OLABİLİR Mİ?.

O ZAMAN EN DEĞERLİ ŞEY BEYNİMİZ VE AKLIMIZ ULU BİLGE...
BRAVO EVLAT...MESELEYİ KAPTIN SEN... ZİHNİMİZ, BİLİNCİMİZ HAYATA BAKIŞIMIZ... BUNLARI ELİMİZDEN ALABİLİRLER Mİ? YA KIÇ ÇATALINDAN BAKAN VAR MI? VARSA BİLE ONUN ARAMIZDA YERİ VAR MI?..

DEMEK...DEMEK!..EVEET!..KIÇ ÇATALLARIMIZI ÇALABİLDİKLERİNE GÖRE ASLINDA O KADAR DA DEĞERLİ DEĞİLLER...
TABİİ Kİ...BİZE VERİLEN VÜCUDU NASIL KULLANDIĞIMIZ ÖNEMLİ...VARSIN OSSURUKTAN Bİ ÇATAL DA OLMAYIVERSİN...

HEEEEEYYOOO!..

SUUUUUUU!..
FOŞŞŞ
ŞŞŞŞ

ULU BİLGE DANDOLDENYUS, ÖĞRETİSİYLE BİR KIÇ ÇATALININ ASLINDA ÇOK ÖNEMSİZ OLDUĞUNU KANITLADI VE BU SAYEDE DE... KIÇ ÇATALI MAFYASININ ÇÖKERTİLMESİNİ SAĞLADI... İNSANLARIN KIÇ ÇATALLARINI ÇALARAK ZENGİNLERE SATMAYI PLANLAYAN ÖRGÜTÜN ELİNDE SADECE DEĞERSİZ KIÇ ÇATALLARI KALDI...
BARUL POST

HEH HEE! ÇOK BÜYÜĞÜM ULAN... HEM BEDAVADAN KUYU AÇTIRDIM, HEM MAFYA ÇÖKERTTİM, HEM DE OMBUSMAN DENEN ÖRDEĞE DERSİNİ VERDİM...GETİR BAKİYİM Bİ SADE NESKAFE...

Komikaze

Tüm hakları saklıdır... Copyright (c) Erdil Yaşaroğlu

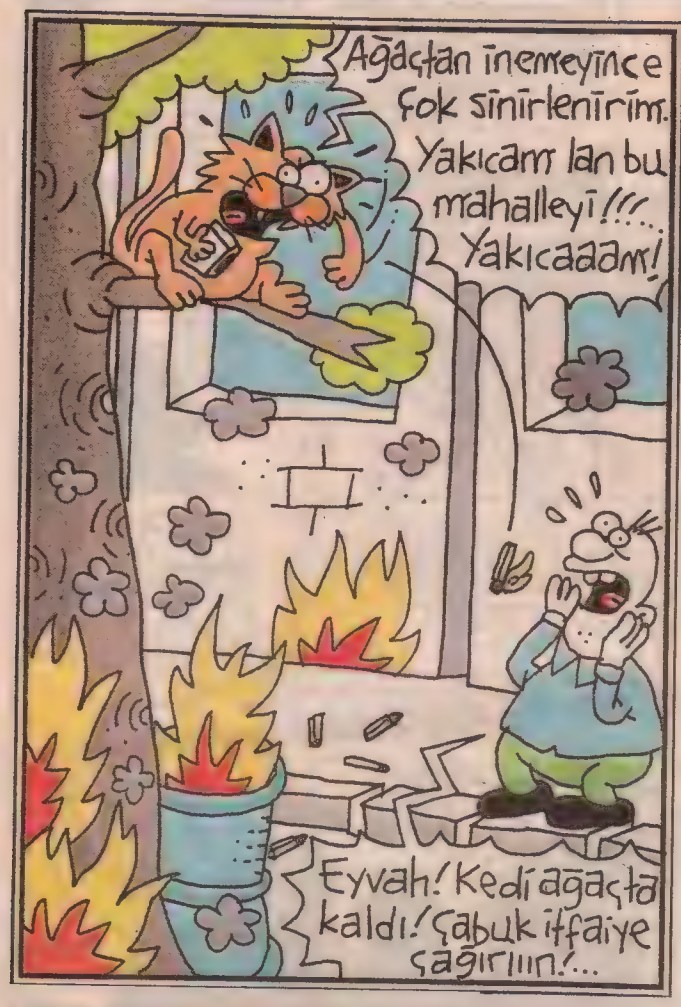

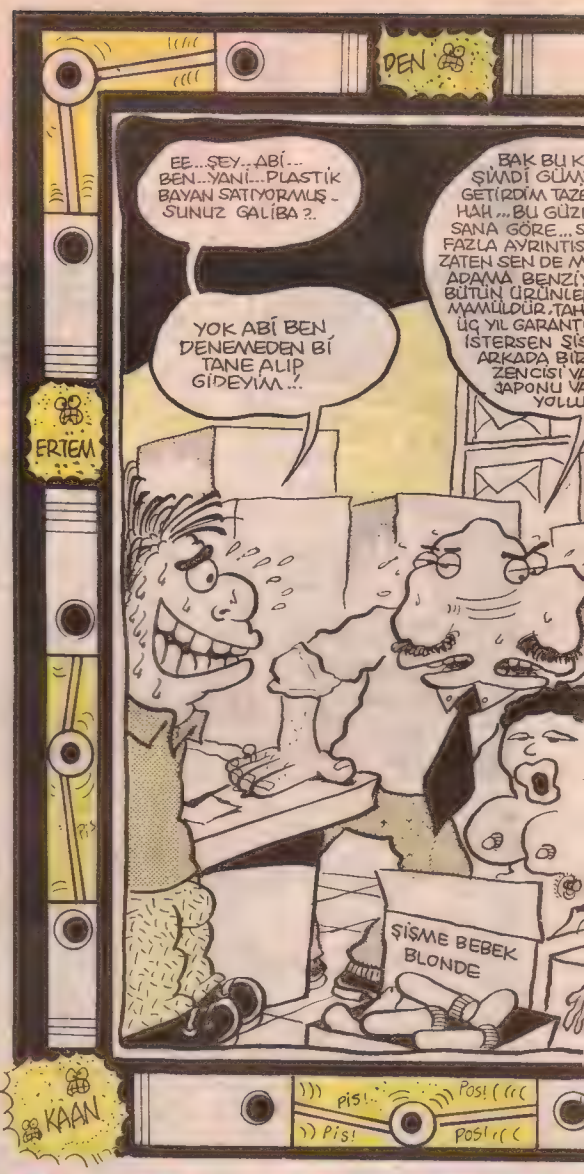

Bu Hayattan Dah Kötü Davran Ban

Biliyorum, bu hayat beni istemiyor, ama ben ondan zaman çalıyorum... Ben ondan kalbimin saf kalmış yanlarını çalıyorum...

Onun benden ne istediğini bilmezlikten geliyorum... Bu yüzden gecikiyorum hem kendime, hem hayata...

Hem herşeyi alabildiğine yoğun yaşıyorum, hem de zamanın dışındayım... Hem herşey en sonunda gelip bende toplanıyor, ama önümde olup biten hiçbir şeyi değiştirme gücüm bile yok...

Kimseyle savaşmak istemiyorum, kimseyi yok etmek istemiyorum, ama varolmak, derinden hissetmek ve hissedilmek istiyorum, diye bağırmak istiyorum... Ama biliyorum, çığlığım duyulmayacak, duyulsa bile hemen unutulup hiç kimsenin aklında kalmayacak...

Oysa gördüğüm ve karşılaştıklarım beni savaşmaya çağırıyor... Kimi yok edebilirim, kim mahvedebilirim ki... Öylesine savurmuşum ki kendimi, öylesine derin bir açlıkla sarılmışım ki dünyaya; herkeste, herşeyde benden birşeyler saklı... Bu yüzden kiminle savaşsam, kimi yok etmeyi düşünsem, bu ilk önce ben oluyorum...

Başlattığım her savaşta ilk ben ölüyorum...

Ne zaman bana dayatılan savaşın kurallarına uysam, en ölümcül darbeyi ilk ben alıyorum...

Bu dünyadan öyle kopuk yaşamışım ki, yapmayı düşündüğüm kötülükler gelip önce beni buluyor...

İnan, ne zamandır tanıyamıyorum kimseyi... Tanıdığımı sandığım insanlar öylesine çabucak değişiyor ki.. İnsanları tanımakta zorlanınca, bütün öfkem, bütün kırgınlığım kendime yöneliyor...

Gecenin ortasında, günlerdir karşısında kendimi seyrettiğim aynayorum; **kimsin sen,** diye...

Nasıl bir yalnızlık ki bu, onmışlıktan sonra sadece kendim sap sorabiliyorum..

Herkes öylesine korkmuş ki herkes öylesine sarılmış ki kenlarına... Çünkü başka nedeni yonin bu saatinde aynamın karşısıdimden hesap sormamın: **Neniz... Hepinizde bir parçam Böyle birden çekip gidemezsinle susup gizlenemezsiniz... siz... Ben sizdeki kendimi çok inceliktir, birgün arayıp onu brin... Ben kendimdeki sizi özlerolur, hiç olmazsa onu arayıp Kimsesizliğiniz bende kaldı... söyleyin, getirip bırakayım...**

Bunlardı işte aynamdaki sayırım... Ve ben kendimi bu sayıkdan alıkoyamazdım... Öyle ki, brularım sonunda gelip benden herardı... Bütün uğradığım haksızlınunda gelip benden hesap sora

Bir mahşer yalnızlığıydı bsürdü...

İnat ettim kendim olmakta; btiksindi benden dünya ve soreddetti.. Yandı özlediğim herşelarımla birlikte...

Şimdi bir sen kaldın, bir de yki kanayan ışık...

Ama görünüp görünüp kayböylesine inatçıydı o sevgi deaşk dedikleri... Düştüğüm her bna seni hatırlattı... Senin o inatni... Kaderimi küçümseyip hepkasını aradığımda, gördüğümsonunda seni hatırlattı bana...

Herkesi anlamak ve tanımak sadece kendimi küçümsemeyi

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

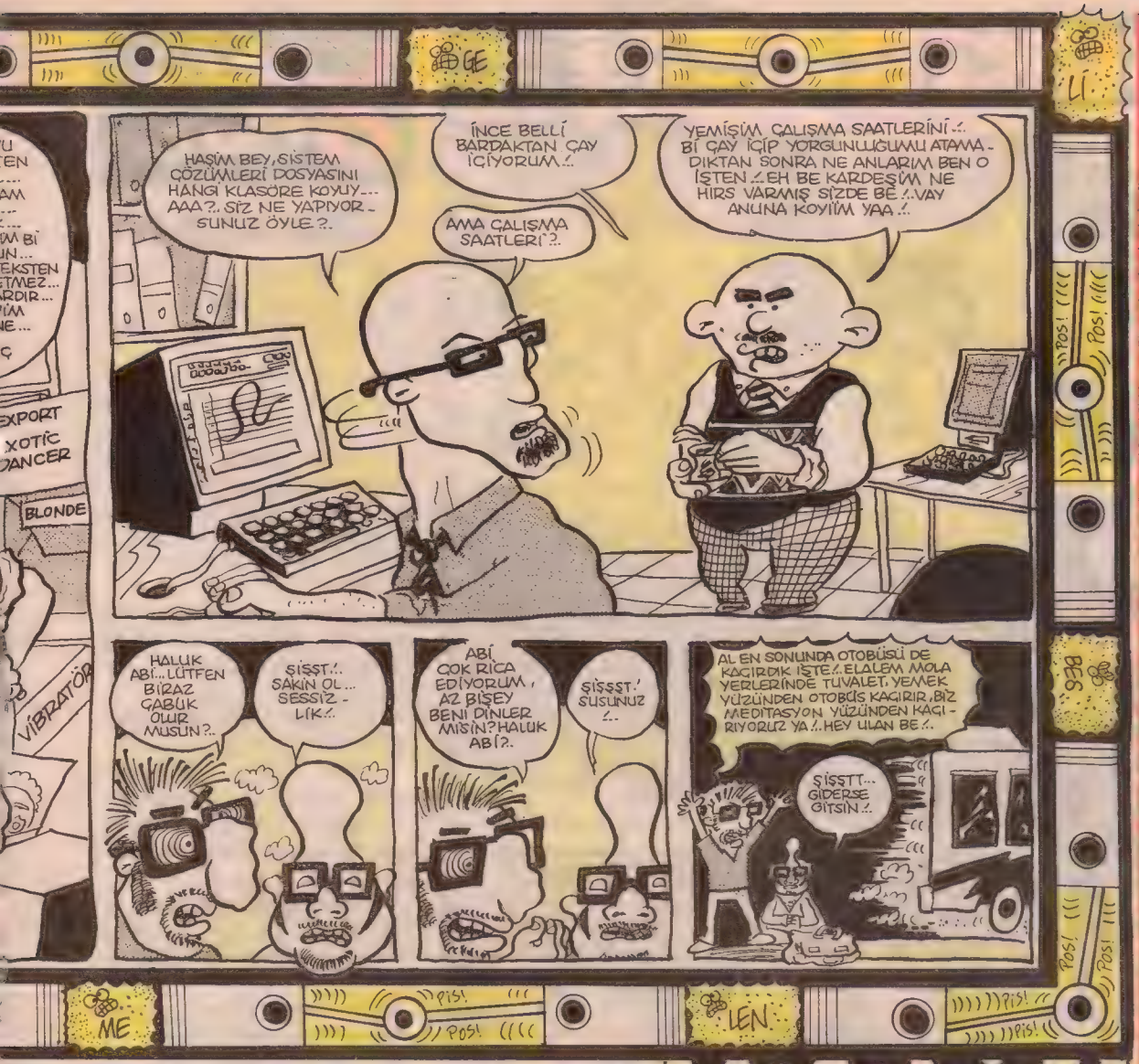

miştim çünkü ben...

Beni kim sevse, beni kim anlamaya çalışsa onu da küçümsemekti bu...

Öylesine kırgındım ki kendime beni kim sevse gerçekten, beni kim gerçekten anlamaya çalışsa, bu kırgınlığın içine gelip oturuyor, beni bu denli inciten hayatın ta kendisi olup çıkıyordu...

Beni kim anlamaya çalışsa, daha önce neredeydin, diye bunun hesabını en çok ondan soruyor, hayatın bütün haksızlıklarını ona yoruyordum...

Oysa hayat en çok sana haksızlık etmişti... Tanımadığın bir kentte, tek odalı ve rutubet kokan bir evde aşkınla tek başına kalmıştın...

Ay ışığı vururdu yoksul odana... Masanın üzerinde birkaç parça kurumuş ekmek olurdu... Ve benim için bıraktığın o tek sigara...

Köşede bir yerde ödenmemiş faturaların dururdu. Öylesine çok aramıştın ki beni, telefon borçların öylesine çok birikmişti ki, o tek göz odalı, o rutubet kokan evindeki kırık dökük eşyalarına her an haciz gelebilirdi. Ama umurunda bile değildi.

Sevgin seni öyle korkusuz yapmıştı ki, uykunda bu dünyaya ait olmayan bir iyilikle gülümsüyordun... Ay ışığı vuran yoksul odanda, eski sandalyelerinden birine oturup sonsuz bir susuzlukla seyrettim yüzündeki o "yasadışı gülümseyişi"..

Seni aşkınla tek başına bırakmıştım işte... Ama bugüne dek bir kez olsun yakınmamıştın bundan... Seni bu korkunç dünyada ölümünle yalnız bırakmıştım... Ama bir kez olsun sönmedi yüzünden bana bakan o ışık... Seni seyrederken anladım, hayatımda ilk kez sevdiğim birini kendimden daha haklı görüyordum...

Öylesine güveniyordum ki sana, bugüne dek kimseden istemediğim birşeyi senden istiyorum şimdi... Bana bir iyilik yap.. Bana bu hayattan daha kötü davran...

Beni yitirmekten korkma... Unutma beni herkesten daha çok tanıdığını...

Bütün sırlarım sende... Ne olur bu hayattan daha kötü davran bana...

Biliyorum, hiç olmayacak birşey istiyorum senden... Ama yap bunu...

Çünkü ne kadar istesem de sana bu halinle bağlanamıyorum... Bu koşulsuz ve ne olursa olsun sevme haline... Bu dünyaya ait olmayan iyiliğine...

Belki de senin bilmediğin bir hastalık bu... Anla beni... Yıllardır kendimi ve sevgiyi öyle yanlış yerlerde aradım ve geçmişimden öyle acı çektim ki...

Kaybolduğum yerlerden geriye dönüyorum artık...

Kaybolduğum yerlerden odana dönüyorum...

Ay ışığı vuruyor odana... Masanın üzerindeki birkaç parça ekmeğe dokunuyorum.. Onlara dokununca kalbime dokunmuş gibi hissediyorum..

Bir mahşer yalnızlığıydı bu, yıllar sürdü...

İnat ettim kendim olmakta, bu yüzden tiksindi benden dünya ve sonuna dek reddetti..

Yandı özlemlerim korkularımla birlikte.

Şimdi bir tek sen kaldın, bir de yüzümdeki o kanayan ışık...

Ne olur, sadece sen küçümse beni...

Ne olur, bu hayattan daha kötü davran bana...

Ve sonra seninle geleyim nereye gidersen...

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* 10 Ekim Salı günü saat 24.00'de **Bursa Olay TV**'de **Akif Oktay**'la birlikte **Şiirlerarası Yolculuk**'tayım. (3 Ekim gunuydu, ertelendi)

* **Bana Türkçe Bir Ekmek Ver** adlı kitabım Ekim ayında **Gendaş Yayınları**'ndan çıkıyor.

* Seda Ersoy, Serdar Atay, Sencer, Ebru, Gökçe Nâmi (teşekkür ediyorum ilgine), Arkyavuz, Simge, Sadık Soy, Birkan, Semra Kardeşoğlu, Sel Tek, Çiğdem Çıtçı, Şuayip Yalçın, Serap, Senem, Çiğdem Totkanlı, Nazan Özyurt, Salım Alkanlı, Ayşe, Zeynep Işık, Gizem Kurt, Ilgın Pınar... Mektuplarınızı aldım **sevgiyle**...

* Küpra Paçarız, Fatma Hacıoğlu, Filiz Özgül, İ.Doruk, Benvan Özbay, Osman Ünver Öncel, Deniz Aksoy, Yeşim, Gaye Korkmaz, Saliha Yayla, Adem Yıldırım... Mail'lerinizi aldım **sevgiyle**..." (cezmier@leman.com.tr'ye gönderdiğiniz bazı mailler sistem hatası yüzünden silinmiş özür dileriz.)

Kırık Öğleböreği

SUAT ÖZKAN

kiriklebleb@leman.com.tr

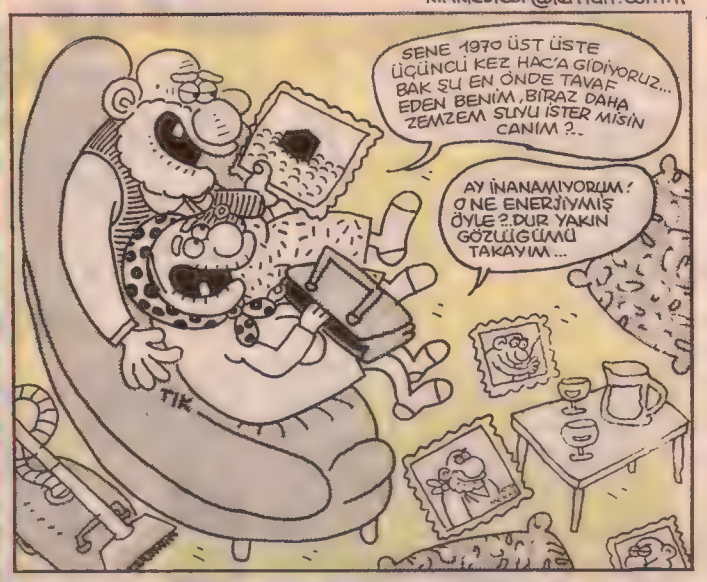

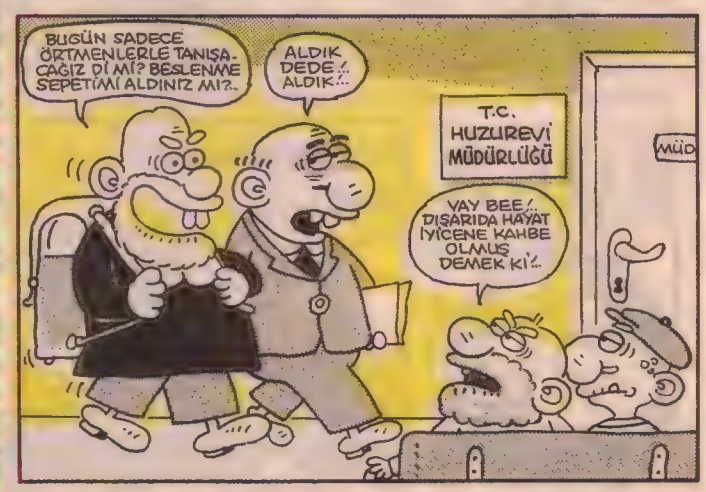

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

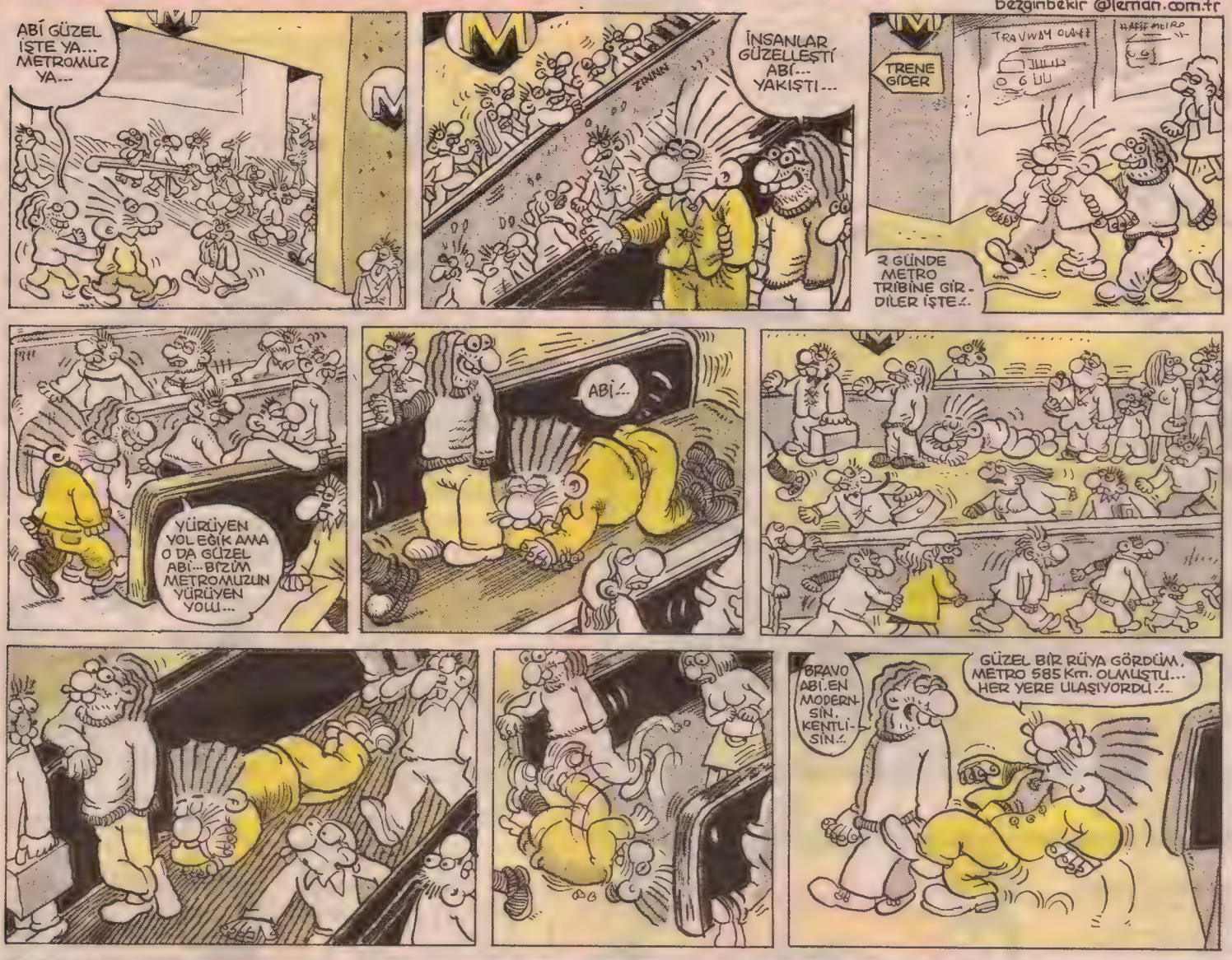

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Durultay!

Adı Cumhuriyet Halk Partisi, aslı Cumhuriyet Halksız Parti!

Çünkü CHP'nin arkasında halk yok.

Nasıl olsun ki?

En başta CHP'nin Genel Başkanı Altan Öymen ile Genel Sekreteri Tarhan Erdem medya patronlarının patronu Aydın Doğan'a bağımlı değil mi?

Aydın Doğan'a tepesinden bağımlı bir parti halkın partisi olabilir mi?

Cumhuriyet Gazetesi'nin Sabancı'ya satılması kadar üzücü Cumhuriyet Halk Partisi'nin Aydın Doğan'a satılması.

Oysa CHP bağımsızlık ruhunun temsilcisi Atatürk'ün partisi.

Halkçılık CHP'nin altı ilkesini temsil eden altı ok'un bir tanesi.

Ne yazık ki CHP altı ok'a futbol takımlarımızdaki altı yabancı kadar yabancı!

Kurtuluş Savaşı'nı kazanan bir halkın kurduğu partinin halka böylesine yabancılaşması ne kadar acı.

CHP yoksul halkın ne yediğini düşünenlerin değil, birbirini yiyenlerin partisi haline geldi.

Daha fazla birbirini yemek için ikide bir kurultay toplar hale geldi.

CHP bitti, kurultaylar bitmedi!

Her kurultay CHP'yi içten vuran birer **vurul**tay!

Oysa CHP'ye lazım olan kurultay değil **durul**tay!

CHP'nin durulması için ihtiyacı olan **durul**tay!

Denizler durulmaz dalgalanmadan ama, CHP de durulmak nedir bilmiyor ki.

Hem CHP bugün deniz değil, kurumuş bir dere sanki.

CHP dereden denize dönüşemez mi?

Birbirini yiyenlerin değil, yoksul halkın ne yediğini düşünenlerin partisi haline gelirse dönüşür.

Birbirini yemek için her türlü haltı yiyen haltçıların değil, halkçıların partisi haline gelirse dönüşür.

Ancak o zaman Cumhuriyet **Halt** Partisi değil, Cumhuriyet **Halk** Partisi olur!

Dora Maar

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

UMARIM HABERİN VARDIR ENVER ABE!.. SENLE REKABET İÇİN NASUHİ'DE Bİ FOTOĞRAFÇI DÜKKANI AÇACAKMIŞ!..

BOK YEMİŞ!..

BİLEMEM BEN ARTIK ABE!.. FOTOĞRAF MALZEMESİ ALMAK İÇİN YARIN VAN'A GİDECEK!..

BAK ORDA! BİLETİNİ ALDI BİLE!

?!!..... VAY CANINA! SEN CİDDİSİN GALİBA!..

Bİ ŞEKİLDE İCABINA BAK ARTIK! YALNIZ BENDEN DUYMADIN HA, TAMAM?..

AÇAMAZ HİÇ KİMSE FOTO ENVER'DEN BAŞKA DÜKKAN!

AÇTIRMAAM! ÖYLE KOLAY DEĞİL, OTUZ YILIMI VERDİM!

YOO!

VAN'A BİRAZ ZOR GİDER O!.. EĞER İL SINIRINDAN ÖTEYE GEÇERSE...

BANA DA FOTO ENVER DEMESİNLER!

TLAK!

MENİCE!..

AY!..

SEN MİYDİN ULE!.. ÖDÜMÜ KOPARDIN!

ÇABUK BANA KIZIMIN ÇİZDİĞİ DESENLERİ GETİR!..

HAYIR!.. VURMA ONAA!

OV!..

DAHA YENİ SİLDİM DUVARI, ALLAHIN CEZASI!

Kızının çizdiği desenleri, çırağıyla teslim eder...

BAK!.. BUNU Bİ ŞEKİLDE NASUHİ'NİN BAVULUNA SOKUŞTURURSAN FAZLADAN Bİ YEVMİYE VERECEM SANA!

SAAKİNCE GİR!.. HEYECANLANMAZSAN BAŞARIRSIN!

OLDU BİL SEN USTA!

-DOROTİ-DOROTİİ-DO!..-

DUR

KİMLİK KONTROLÜ! BAVULU OLANLAR AŞAĞI İNSİN!..

BİRAZ ÇABUK! HADİİ! KİME DİYORUM BEN!

VAN

YOLCULUK?..

VAN'A!

AHA... İŞTE!

BULDUM KOMŞANIM! İHBAR DOĞRUYMUŞ...

?!!

HAKKÂRİ-VAN KARAYOLUNDA YAPILAN BİR OPERASYONDA PİCASSO'YA AİT OLDUĞU SANILAN ÜÇ ESKİZ DAHA ELE GEÇİRİLDİ SAYIN SEYİRCİLER!.. ORİJİNAL OLUP OLMADIĞI YÖNÜNDE HENÜZ BİR AÇIKLAMA YAPMAYAN...

KİMSE... HİÇKİMSE FOTO ENVER'LE REKABETE GİRİŞEMEZ!

GİRİŞENİN SONU İŞTE BÖYLE OLUR!.. AFFERİM KIZIMA BENİM! BEN ONU İSTANBUL'A... FLORANSA'LARA, VENEDİK'LERE YOLLAYACAM, GÜZEL SANATLAR OKUSUN!..

Bitti...

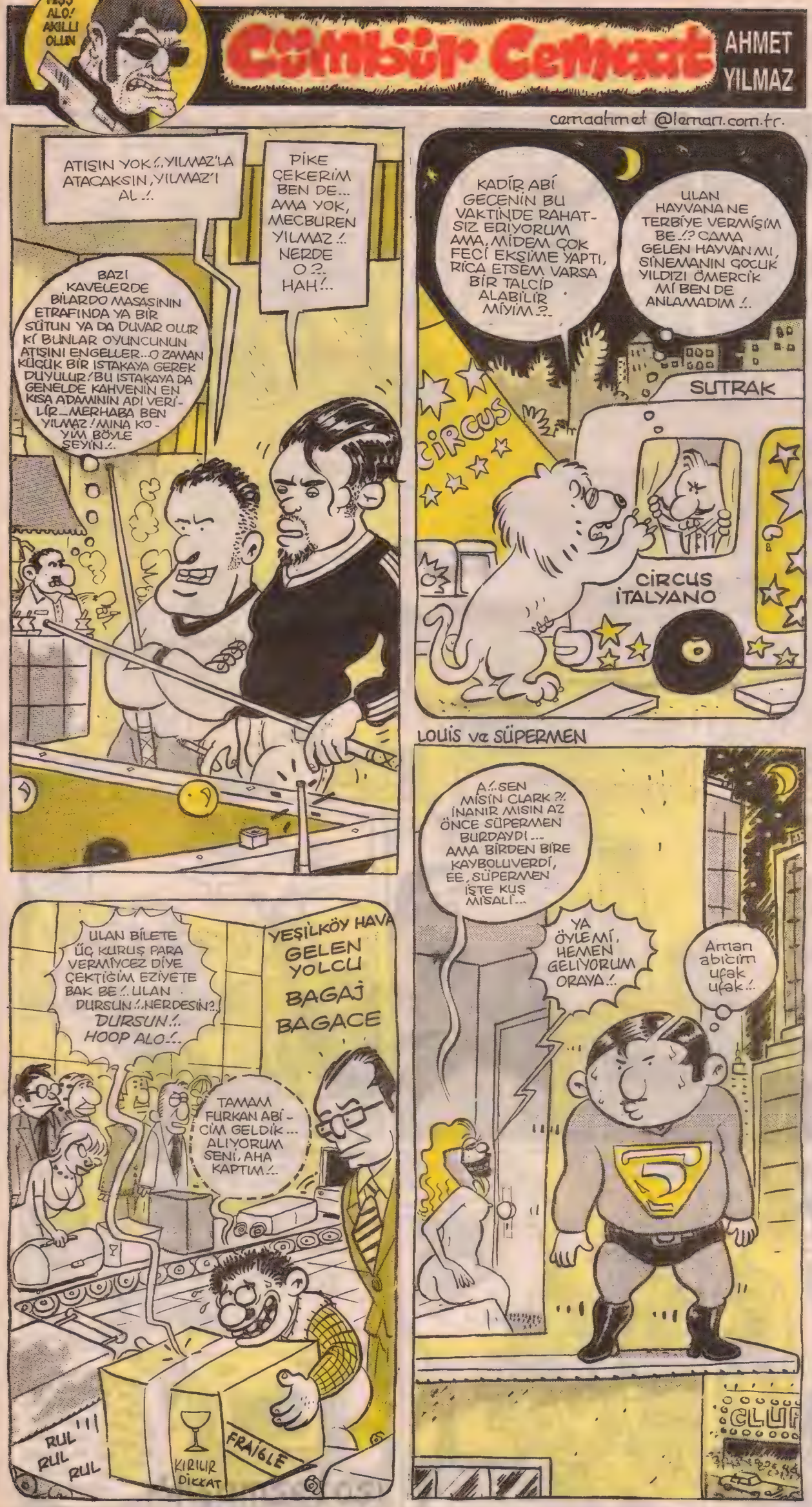

NİHAT GENÇ
Şecerecilik

Geçtiğimiz hafta Kanal 7'de "Sebataycılık" ve "Donmelik" tartışılıyor, ekranda M.Şevki Eygi ve karşısında Abdi İpekçi'nin kızı Nükhet İpekçi. Aile şeceresinden dolayı itham ediliyor, suçlanıyor Nükhet İpekçi, vicdan azabıyla sarsıldım.

Sayısız ideolojik savaş yaşadığımız yıllardı. Tarihin kanlı süpürgesi bir-bir arkadaşlarımızı alıyordu. Hergün bir yenisi kalkan tabutlardan birine girmek için sıra bekliyorduk. Bir kan çorbasıydı Türkiye, hepimiz kana kana içiyorduk. Bu küçük, zayıf çocuk, şimdi, huzurlarınıza yazar olup mu gelmiş, otobiyografisi hangi deliklerden geçmiş.

•Adı konulmamış gizli bir örgüt gibi birşeydik. Üstadım hiç bir kitabında adını söylemedi, ben de söylemeyeyim, gökteki yıldızlar gibi severdim onu, dünyada ondan çok çalışan, çırpınan yoktu. Sır saklama konusunda yetiştirilmiştik. Soğuk Ankara evlerinde, en şiddetli ideolojiler kanımızı donmuş kuyruk yağı gibi katılaştırırdı. Ebediyyen gizlilikle çalışacak, yahudileri, masonları ülkemizden kovacaktık.

Üstadımın nefis, maceralı bir hikayesi vardı, ailesi, Orta Asya'dan Özbekistan'dan gelmeydi. Ahmet Yesevi'yi çağrıştırsın diye, tüm kitaplarında adını: Yesevizade koydu, bu isimle şöhret oldu. Masonluk. Sebataycılık, üzerine onlarca kitap. Bu ülkede artık kim masonlukla ilgili kitap yazsa, onun kitaplarını kullanır, aşınır. Harun Yahya (Adnan Hoca) imzalı Masonluk ve Yahudilik kitabı bütünüyle onun kitaplarından alınmış, hırsızlıktı. Oysa üstadım, soğuktan kemikleri sızladığı günlerde pişmanlığın zerresini duymadan, açlığa, yoksulluğa boyun eğmeden, masonluk araştırmalarına hayatını adamıştı. Taştan yapılmış bir adam gibiydi. parası hiç ama hiç yoktu, daktilosu, kütüphanesi ve sır gibi sakladığı belgelerinden başka birşey düşünmezdi. Altın bir kalbi, hiçbir zaman kurumayacak, bir öfkesi vardı. Bir de dur durak bilmeyen teorileri. Cebeci'de Askerlik Şubesi'nden yukarı giden sokağın sonunda bir çatı katında yıllarca kapanıp, kitaplarına çalıştı, basılmamış, fotokopiyle çoğaltılan kitaplarının sayısı ellinin üstünde. Bazen üç, bazen altı ay evinden hiç çıkmazdı. Üstadım gibi bir arşivci ömrümde hiç görmedim. Bir fotokopi delisiydi. Ele geçirdiği gizli belgeleri hızla çoğaltır, evine gidip gelen yardımcılarına tomar tomar teslim ederdi. Onun için bu dünyada paranın anlamı, fotokopi parası demekti!

Evine gidip gelen çok insan vardı, kimseyi ısıracak gücü kalmamış yaşlı islamcılardan, ateş gibi gencecik taşralı öğrencilere kadar, onlara, masonluk ve gizli teşkilatlar üzerine bir dizi seminerler verir, seminerler üstadımın yıpranmış çoraplarını çıkartıp abdest almaya başlamasına kadar sürer, namazdan sonra, tekrar. Üstadımın acı ve zehirli sözleri darmadağınık ederdi bizi. Yahudilerin oyunları kadar bizi kışkırtan, gözümüzü kararan birşey yoktu, Üstadım, korkusuzca, açık yürekli, içten, davasına tutkulu ve gösterişli sözlerle bizi yetiştiriyordu. Kendinden sonra tüm bu bilgilere sahip birçok insan büyümeliydik, alçaklara karşı.

Üstadımı bu dünyada en çok üzen şey, müslümanların tembelliğiydi,müslümanlar arşivci değildi. Üstadım, bir basketçi kadar uzun boylu, kemik yüzlü, beyaz tenli, çekik gözlü, simsiyah saçlı ve durmaksızın konuşan ve tek zevki "yahudilerin ipliğini pazara çıkarmak" olan bir eski zaman adamıydı. Her bulduğu belge bir zaferdi onun için. Eğer, ahlak diye birşey varsa, o işte üstadımdı. Evinde herşey düzenliydi, kağıtlar, kitaplar, klasörler, kafasında herşey düzenliydi, Kur'an, İslam, müslümanlar, batı, masonlar, yahudiler.

Genç araştırmacılar hayranlıkla üstadımı kıskanırdı, ama üstadımın hiç parası yoktu. Üstadım her kitap bittiğinde zafer kazanmış gururlu bir komutan gibi, en güvendiği çırağı benim yanıma gelir, çoğaltılması ve ciltlenmesine katkıda bulunurdum. Ve otobüs ve minübüslerle, çoğunlukla saatlerce yürüyerek arkadaşların evlerine, bürolarına bizatihi giderek kitabı teslim ederdi. İşte en büyük zevki buydu, hakikatı araştırmış, bulmuş ve et haşlamasına benzeyen uyuşuk İslamcılara kitabını ulaştırmıştı. Hakikat araştırmaları İslamcı çevrelerde çok sevilirdi, çünkü, üstadım, "ekonomi neden kötü", çünkü yahudilerin elinde, "siyaset neden kötü", çünkü yahudilerin elinde, gerçeğini açığa çıkartmış, müslümanların sınırlı uyuşuk beyinlerine huzur kazandırmıştı!

Üstadım kitaplarında sadece araştırdığı konuyu düz bir şekilde değil, kendi fikir serüvenini, kafasını bunaltan konular, canını sıkan adamlar, fotokopi parasını kimden aldığı, bir sonraki kitapta nelerden bahsedeceği gibi konuları da, metnin arasında alakasızca uzun uzun anlatırdı. Üstadımın bir de küçük kitaplar gibi, mahrem mektupları olurdu, kitap yazamadığı zamanlar bu mektupları döşenir, çok özel dava arkadaşlarına gönderirdi. Hergün yanına gittiğim halde, bana dahi bu mektupları atar. Bu mektuplarda, dün gece, ondan önceki gece, geçirdiği buhranları, sarsıldığı düşünceleri, yine hangi batılı yazarın müslümanlara yaptığı alçakça saldırıları, beynindeki büyük infilakları sıralardı. Mücadeleyi asla bırakmaz, karşı fikirleri kurşuna dizilecek askerler gibi zihnindeki duvara yaslar, karşısına geçerdi. Masonların gizlice dünyayı yönettiklerinin deşifre olması ideolojinin merkeziydi, ama, üstadımın kafasını, İslami hareket ve Kur'an'a dair meseleler ve modern çağın İsiam'a sorduğu sorular dolduruyordu. Mesela Darvincilik tezi, üstadımın on senesini aldı, güçten düştü, zayıfladı, bir zamanlar umutsuzluğa düştü. Kur'an'ı, tefsirleri yeni baştan okudu, yetmedi, yurtdışından yabancı kitaplar getirtti, yetmedi, arapça dilbilimcilere giderek ayetlerin yan anlamlarını yıllarca araştırdı. Ve birgün büyük bir müjdeyle geldi, ayetlerin erişilmez kapalı anlamları vardı, bu anlamları çözmüştü ve yanına bir yığın kendi mucidi kelimeler, fikirler geliştirerek, kitabını yazdı. Üstadım büyük fikir hamleleri bulunduğu yılların sonunda, boş kalır, aktüel meselelere de eğilirdi. Demirel'in masonluğuna dair kitabını o yazdı. (Üstadımın bugün müslümanların gazetesinde Kemal İnsak'ın karısının yazdığını, İslamcı partiden milletvekili olduğunu görüp, neler düşündüğünü ben de merak ediyorum.)

Üstadımın hergün evine gidip el pençe divan oturanlar, onun müridleri gibiydi, o mürid gibi şeyleri kabullenmez, o, tembelleştirilmiş müslüman Anadolu çocuklarına "araştırmacılık" ruhu vermek istiyordu. Üstadımdan seminer alanlar bir gizli teşkilat gibi, iz bırakmadan, kimseye farkettirmeden gidip gelmelerine dikkat ediyordu. Üstadım bir dönem talebelerinin sayısına güvenip, teşkilat kurmayı denedi. Önce, beş-altı yıl sürecek eğitim planlarının çizelgesini çıkardı, Arapça, Farsça, Fransızca öğrenilecek, dini konularda köklü dersler alınacak, tam teşekküllü bir müslüman olunduktan sonra, yola çıkılacaktı.

Üstadım yalnız kitap yazıp, kapalı devre gizli seminerler vermez, en çok arzuladığı şey, (müridlerinin) ekibinin yanında, burnu büyümüş alimlerle, caka satan akademisyenlerle sert ve bitmeyen tartışmalara girmekti. Üstadım önce, münazara (tartışma) ahlakına uygun olarak karşı tarafı dinler, bu yarım saat tutar. Sonra üstadımın sorulara cevap verme zamanı gelirdi ki, bu şehvet anı salonda herkesin soluğunu keserdi, bu süre en az altı saat, üstadımı dinlensinler-dinlemesinler 12-14 saat aralıksız, açık bir televizyon gibi konuşabilirdi.

Üstadım hiç evden çıkmasa da hergün özenle traşını olur, çeketleri, gömlekleri, pantolonları her zaman temiz, ütülü ve sadeydi. Üstadım, sık sık bunalıma düşerdi, haşa Allah'tan, Kur'an'dan şüpheye düşer, işte o günler acaip bir yaratık olurdu. Bunalım dönemlerinde üstadım hergün Kuğulu Park'a gidip oturur, hiçbir çalışma yapmaz. Bunalım dönemlerinde heyecanı kaybolur, başı düşer, etrafına soğuk soğuk bakar. Anlardım ki üstadımın, sırtından beyninden bir türlü çıkaramadığı şüphenin okuyla fırtınalı bir acı çekerdi. Bir kitabının arkasına Kuğulu Parkta çekilmiş bir resmini koymuştu, "bunalım döneminden bir enstantane" diye. Bunalım dönemlerinde üstadımın yanına varılmaz, yolda sizi görse de görmez, bir defasında aylarca bıkıp usanmadan gittiği Kuğulu Park'ta buldum onu, "kuğulardan söz açtım", "hangi kuğular" dedi? İnsan bu denli derine dalınca çok sıkı hesaplamalar-projelerle ancak su üstüne çıkabilir. Ve üstadım bir zaman sonra, tüm şüphelerin gülünç, boş şeyler olduğunu yüzündeki mahzunluğu fırlatıp ve daha da keskinleşmiş zekasıyla herkese dalga dalga anlatarak kendini dışarıya atardı, mağarasından.

Üstadım, bir "hakikat" delisiydi, tüm hayatının-araştırmalarının adını: "Hakikat Arayışları" koymuştu. "Bu hakikat deli edecek seni üstadım" derdim, Allah yolunda deliliği tasavvufi ve çok kuvvetli bir makam bildiği için, "estağfurullah, ne haddimize!" derdi. Birgün yine, "Üstadım, şimdi biz bu hakikatı bulamadan ölürsek, cehenneme mi gideceğiz, Allah bize bu kötülüğü neden yapsın, bu hakikatı kaç kişi bulmuş, bulamayanların hepsi cehenneme mi? Yanlış yapıyoruz, şöyle

nihatg@leman.com.tr

diyelim, bizim için hakikat, hakikatın kendisi değil, onu bıkmadan usanmadan aramaktır, yani, hakikatımız, arayıştır!", çok hoşuna gitti, kitabının ithaf bölümüne bu sözlerimi yazdı!

Üstadım akla hayale sığmayacak bir devrimci genç iken, okumaya Fransa'ya gider, 60'ların sonu. Orada, tesadüfen ırkçı lider Le Pen'in yayınlarıyla-sözleriyle karşılaşır. Kulak verir, tam da aradığını bulmuştur, çünkü Le Pen, Yahudiler'in II.Dünya Savaşı'ndaki ballandırarak-abartarak anlattıkları soykırımın çoğunun, büyük ölçekte uydurma olduğunu, rakamların gerçek olmadığını söyler. Üstadım, bu yayınların üstüne atıldı, tüm dünyada yahudiler önce karşı çıktı ama, çok sonra, elli milyon gibi rakamları, beş milyon gibi mütevazi sınırlara çekmeye başladılar. Ayrıca üstadım, tüm dünyanın sanatçı, yazar, işadamı, yayıncı, yahudi isimlerini, ülkelerini, nasıl yükseldiklerini bulmaya, kaydetmeye, dosyalar içinde istiflemeye başlar.

Bir Fransız'la evlenir, bir de kızı olur, Türkiye'ye dönüp, daktilosuna kapanır, müslüman olan eşi, kızını alıp bir daha gelmemek üzere Fransa'ya döner, kızı bugün 30 yaşlarında olmalı, yıllar sonra, geceler boyu üstadımı sıkıştırarak, kızı ve hanımının düzenli kiliseye giden Hristiyanlar olduğunu öğrendim.

Üstadımın çalışmaları zirvedeyken, en hareketli döneminde beş sene kadar yanındaydım, sekreteri gibiydim, birçok kitabını ben daktilo ettim, ama üstadım, benim de kendisi gibi parasız olduğumu bildiği için, daktilo işini bana az da olsa para vermek için bir bahaneyle yaptırırdı. Üstadım, Kur'an'da yahudilerinh geçtiği tüm ayetleri çoktan çıkarmıştı, o kadar çoktular ki, bu dünyada iki millet yaşıyordu: Müslümanlar ve düşmanı Yahudiler. Üstadım, yahudiler-masonlar olduğu müddetçe kölelikten asla kurtulamayacağımızı beyinlerimize işliyordu.

Üstadımın çok çalışmasının altında, konu edindiği yahudi bilim, sanat adamlarının çok çalışkan olduğunun ezikliğini, kendisi fırsat buldukça söylerdi. Ve yahudilerin bu çalışkanlığına üstadım gün geçtikçe duygusal bir yakınlık duymaya başladı, sanki dünya müslümanlar-yahudiler diye ikiye ayrılmıyor, tembeller, miskinler-çalışanlar, mücadele edenler diye ayrılıyordu.

Üstadım sık sık İstanbul'a seyahat eder, Yahudi mezarlıklarını gezip yüzlerce ismi kayıt eder. Üstadımın çalışma prensibi: küpürcülüktü. Otuz-elli yıllık büyük gazetelerin arşivleri taranır, tüm ölüm ilanları-düğün törenleri kesilir, sonra, resimler, ölüm ilanlarındaki aile fertlerinin isimleri takip edilerek, yahudi ve mason ailelerin soy-sopları fişlenirdi. Değil otuz yıl, sadece beş yıl, gazetelerdeki ölüm ilanlarını takip edin, gizli gibi görünen tüm örgütlerin aşikar olduğunu görecek, aralarındaki akrabalıkları, iş, meslek ortaklıklarını hemen farkedeceksiniz. Posta kutularını ele geçirmek, mason, rotary derneklerinin sokak çöplerini ayıklamak gibi ilkel işler de yapardık, hiç ummadığımız anda sürpriz belgeler çıkabilirdi.

Üstadımın kızkardeşi, sonra vali olan çok çok ünlü bir emniyet müdürüyle evlendi, üstelik, kuzenlerinden biri ünlü Mit ajanı Enver Altaylı idi. Üstadım İslamcı aydınlar ve hareket içinde öncü bir isim olabilirdi, oluyordu da, ancak, bu isimler ona hep kuşkuyla bakılmasına sebep oldu, yüzüne karşı söylenmezdi, ama, ailesi hakkında herkes bir tuhaf ajanlı dedikodu uydururdu. Oysa, üstadım öyle yoksul, öyle tek başına, öyle pırıl pırıl öyle samimi bir gayret içindeydi ki, onun, o bunalım dönemlerinde bir ceset gibi halsizleşen gözlerini, ellerini, görmeyenler, buna inanmaz. Ve eski fikirlerini eleştirip, yıktığında pişman olmuş bir katil gibi, "hakikat öyle değilmiş, aldanmışız" gibi kendine acı gerçeği itiraf edişini bilmeyenler, onun derviş temizliğini anlayamaz.

Üstadım kimseye sezdirmedi, ama, yoksulluk canına tak dedi, oysa, hakikat araştırmaları, tüm dünya müslümanlarını birleştirecek, tüm yahudi lobilerini yıkacak, müslümanlara yeniden asrı saadet mutluluğu getirecek bir davanın peşindeydi. Ancak, fikirlerine-projelerine destek çıkacak bir tek hami bulmadı. Birgün Suudi Arabistan Dostluk Derneği'nden bir isimle sık sık görüştüğünü gördüm, görüşmeleri ayrıntılarıyla gelir, rapor ederdi. Bu isim, Uğur Mumcu'nun kitaplarında Rabıta örgütüyle birlikte çok geçer. Kıbrıs'ta Suudlar'ın desteğiyle büyük bir İslam akademisi kurulacaktı. (Suudlar şimdi bu projelerini Bosna'da yapıyor, kendi çirkin mimarilerini dolar basarak Bosna'yı dolduruyorlar.) Üstadımın büyük hayal kurduğu bu proje, Suudlu prenslerle yaptığı ilk görüşmede, yıkıldı. Çünkü, otelin koridorunda prensin kız kardeşleri, cariyeleri, ağır makyajlı, pek şatafatlı elbiselerle geçerken, koskoca otelde, aman görmesin diye bir tek üstadımı otel odasına kilitlediler, oysa, kadınları, otelde, sokakta, herkes görüyordu. Üstadım, "bu riyakarlarla asla iş yapılmaz" deyip, projeden vazgeçti.

Üstadımın yanında yetişmiş, sonra İslamcı partilerde, şirketlerde çok yol almış, zengin matbaacı dostları da vardı, üstadım onlara çok güveniyordu, Hazreti Osman'ın servetiyle Hazreti Peygamber'e yardımı gibi, onlardan bu kutsal davanın yolunu açacak yardımlar bekliyordu. Tüm bu görüşmeleri uzun uzun anlatsam roman olur, sonunda üstadım, beş parasız, yoksul soğuk odasında, fotokopi kağıtları, karbon kağıtları, tozlu daktilosuyla ortada kaldı, gün geçtikçe, gücü, dermanı bitiyor, zayıflıktan kuruyup, bir kemik yığınına dönüyordu.

Üstadım bir büyük bunalıma daha girdi, bu sefer, Allah'tan, Kur'andan değil, tembel, basiretsiz, sözüne güvenilmez, yalancı, hilekar, kurnaz müslümanlardan şüpheye düşmüştü. Üstadımı yine Kuğulu Park'ta yalnız bulup yanına oturdum, kucaklaşıp, ağlaştık, 'pes etmeyeceğiz üstadım!' dedim, 'böyle öğrettin, pes etmeyeceğiz!', üstadım her zamanki ikazıyla 'bir kaydı şartla, hakikat bize ne söylerse, hakikat bizi nereye savurursa!'.. Üstadım, tüm bu yorucu düşüncelerin altından da kalkmayı bildi, çünkü 'tüm müslümanların kalbinin kendiyle attığını' biliyordu, İslamcı aydınların, İslamcı cemaatin onun tezlerine bir şaka gibi, bir oyun gibi baktığına asla inanmıyordu, şu anda tüm okuyucularının onun Allah'ın namlusuna sürdüğü son düşüncelerini bekliyordu. Üstadım, öyle beyfendi adamdı ki, efendilik onun için, bir şeref meseliydi, en zor anında bile ağzından küfür çıkmaz, terbiyesini asla bozmazdı, bir kaydı şartla, yahudilere, masonlara kitaplardaki hücumları dışında. O kadar parasız kaldı ki, bari Fransızca dersleri vereyim, dedi, ama, üstadı öldürsen, fakir Anadolu müslüman çocuklarından para alamaz. Üstadım dünyayı sarsan, dünyayı çözen, tüm müslümanları kargaşayı sürükleyen teorileri bulmuştu, ama, aynı teoriler şimdi onun ruhunu çökertiyordu.

Yahudilikte uğraşanların raconunda 'Selaniklili' demek büyük bir küfür anlamı taşır, araştırmacı akademisyenler, bazen üstadıma uğrar, sevmedikleri bir siyasi lider için, diyelim Mesut Yılmaz, 'üstadım, bir araştırıver bunun soyunda bir Selaniklilik var mı?', üstadım için yahudilik, 'frengi' gibi bir hastalıktı, ama, avangard, modern düşüncelere de sahipti, mesela, feminizm üzerine kitap yazdı, İslamcı feministlere öncülük edecek, o günlerde herkesin korktuğu düşünceleri ilk o cesurca yazdı.

Üstadım, modern bir put kırıcıydı, tarih içinde hurafelerle dolmuş müslümanlığı ayıklamak, orjini Kur'an'a dayandırmak, üstadımın hayat felsefiydi, bu yüzden, tüm tarikatları, mezhepleri dışlayıp, fikir sistemini Kur'an'ın üstüne inşa ettiğini söylerdi, müslümanlığı, ölü gömmek, gasilhane dinine çevirenlerle amansız bir savaşı vardı. Üstadımın laiklik konusunda yazıları da tüm İslamcı çevreleri şaşırttı, kimsenin ağzına alamayacağı (bugünlerde herkesin kolaylıkla savunduğu) düşünceleri, yani laikliği, değişik teorilerle savunmaya ta o zamanlar başladı.

Ama, bazen üstadımı acaip yaratık gibi görür, korkardım, mesela, bir defasında altıyüz-yediyüz sayfalık Sovyet İmparatorluğu-Yahudi İmparatorluğu benzeri bir başlıkla büyük bir kitabın daktilosunu yaptım, gördüklerim beni dehşete düşürdü, üstadım, Stalin'in damadı olan Yahudi'den başlayıp, Sovyetler'de bir yahudi bürokrasi secereleri veriyordu ki, gerçekte Sovyet değil, Yahudi İmparatorluğu'ydu, Rusya! Üstadımın şecereye imanı tamdı, soyunuzda bir hristiyan varsa hristiyansınız, yahudi varsa yahudisiniz ve dünyayı yıkmaya çalışıyorsunuz.

Her neyse, üstadımı kalbimle inceledim, fedakarlığı, çalışkanlığı, dürüstlüğü, akılalmaz muhteşem bir maceraydı, yolda yürürken, birden bizi aşan bir aşkla, birbirimizin yüzüne bakar, sarılırdık: 'Pes etmek yok;', üstadım cevap verirdi: 'bi kaydı şartla, hakikat bizi nereye sürüklerse!', 'hakikatın önüne geçemeyiz!'.

Hadi kendi açlığı bir yana, Fransa'da büyümüş, serpilmiş kızına beş kuruşçuk yardımı dokunmayışı üstadımı yıkmıştı, yüzünde yeri göğü sarsan bir vaveyla kopuyordu, bunu yalnız ben görüyordum. Üstadımın aklıyla kalbi karışıyordu, sonsuz romantizmi yokoluyordu, hepimizi kör eden bir büyük bunalıma daha girdi. Bu sefer, utanç duyduğu müslümanların vatanından kaçıp Fransa'ya yerleşecek, her araştırmacı hayali gibi önce iş bulacak, sonra kızına yardım edecek, sonra kitaplarını alacak, sonra yine, hakikat araştırmalarına berdevam. Giderken, hayatta en değerli şeyi, daktilosunu

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

cemaahmet@leman.com.tr

harala gürele

M.Çağrı

TERSO TEKİN VE TRENDİ TUĞBA...PASO GERİLİM...

MALUM KİŞİ İŞİ CİDDİYE BİNDİRENDE...

PADİŞAH BİNDÖRDÜNCÜ KERİM VE DÜŞMANI PİLTİK PİLTİK ETME PLANLARI VE DALLAMA DANIŞMANI SADRAZAM ERİKSON PAŞA...

TÜRK SİNEMASININ ÖNLENEMEYEN YÜKSELİŞİ VE EKŞİN BOŞLUĞUNUN FARKEDEN SİNEMACI SADRİ'NİN ÇABALARI...

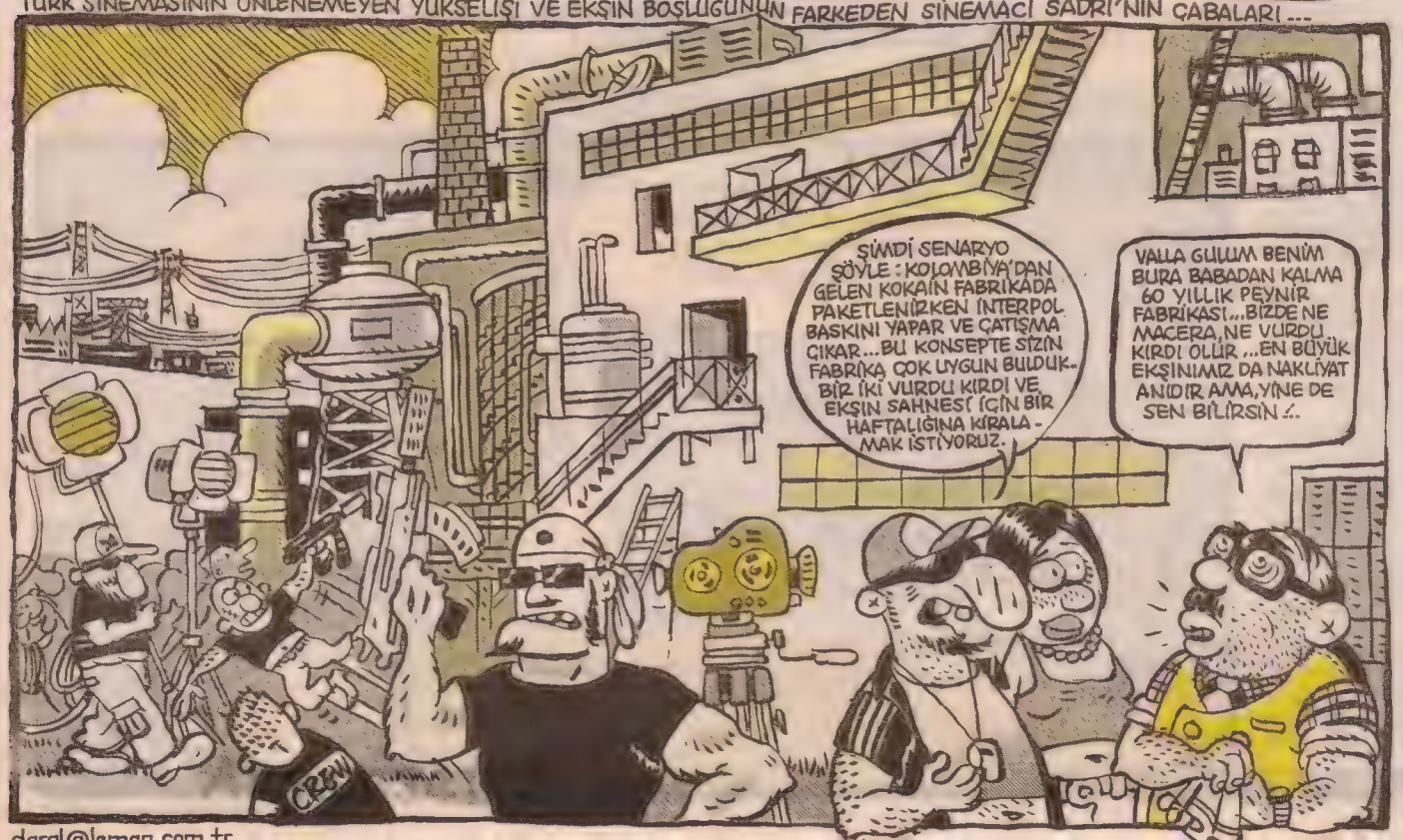

dargl@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

bana emanet etti. Bu, bana olan ölesiye sevgisinin işaretiydi, dosyalarını teslim etti, nasihatlarını, vasiyetlerini tembih etti, kucaklaştık, bu sefer, çok sıkı ağlaştık, gözlerim dolu dolu, 'Pes etmek yok, üstadım!', dedim, üstadım: 'Bir kaydı şartla, hakikat bizi nereye sürüklerse!'...

Birçok insanın yazılarına gülüp geçtiği bu hayat adamı, esrarlı bir sihir taşıyordu, basit bir askerin imkanlarıyla koca ordularla savaşmaya yemin etmişti, altı ay sonra dönüp geldi! Orada neler oldu gibi korkunç, yakıcı, derin sorular sormamaya özen gösterdim, 'kendimi daha derinden tanıdım' dedi, hemen tartışmaların içine dalıverdik, kaldığımız yerden. "Üstadım, dünyanın en büyük devrimi olsun, hiçbirşey adına bir insanın öldürülmesine taraf değilim, Ve üstadım, öldürme karşısında bana cennet bağışlayan Allah'ı bile tartışırım" gibi tarihimiz için anormal, ideolojimiz için sarsıntılı sorular sordum, ünlü pasifistler, Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Mandela, yüzyılın başında Russel, Roman Rolland'a olan hayranlığımı anlattım. Üstadım kaskatı kesildi, bu yeni durum için evine kapandı, altı-yedi ay çalışıp, yeniden geldi, "evet, şiddet üzerine kurulmuş bu tarihin zincirlerinden kurtulmamız gerek, hakikatı arayan vicdanımız bunu emrediyor!" deyip bir de şiddet konusunda kitap yazıp, bu yeni düşüncelerini de dile getirdi!

Ancak ben, sokaktaki açlığın uçurumuna çoktan yuvarlanmıştım, bir çeyrek ekmek alıp, dönercilere, "ağbi bunu yağına banar mısınız?" ricalarına, şakayla karışığa getirip, başka bir yokluğa doğru savruluyordum, artık birbirimizi o kadar sıkı görmüyorduk, gözlerimdeki fırtınaya kimsenin tahammülü kalmamıştı.

İşte o günlerde üstadıma, "Üstadım, şimdi senin Hristiyna kızını, Fransa'da, senin baban gizli bir müslüman örgütünün lideri diye aforoz etseler" gibi haddimi aşan, ama hakikatcı samimiyetimize güvenen bir cümle söyledim, keşke demeseydim. Ağzından tek kelime çıkmadı, omuzları düşmüş, elinde çantası uçsuz bucaksız ve bomboş bir tarlada yürür gibi, uzaklaşıverdi, bir daha hiç konuşmadık! Kutsal Ahmet Yesevi şeceresine üstadımın kanıyla bir hristiyan girmişti, kızı.

Onbeş yıl var ki, ne masonluk, ne yahudilikle ilgili, kitap okumuyorum. Gözlerimle görmedim, arkadaşları anlattı, üstadım, kitaplarında adı geçen yahudilere, dönmelere, masonlara, birer mektup gönderip, hepsinden özür dilemiş. Bu mektupta, nasıl kendini çırılçıplak soyup, alevden bir kırbaçla kendi bedeninin acılarını nasıl haykırdığını tahmin ediyorum, ama görmedim.. Üstadım artık başka bir hayat yaşıyor ve şahidi olmadığım bu hayat hakkında bilgi vermek, terbiyeme sığmaz!

Üstadımın kitaplarında yüzlerce isim var, ama size anlatmak için güzel bir örnek, mesela İpekçi ailesi. Selanikli, dönme bir aileden geliyor, diye suçlanır. Kanal 7'de, iki hafta önce, Nükhet İpekçi, eline üstadım Yesevizade'nin kitabını alıp, "işte küfrediyorlar!" diye bağırdı, vicdanım sızladı...

Üstadım "şecereciliği" çoktan terketmiş, ama, eski kitapları ortalıkta, yeni meraklılara kaynak oluyordu. Abdi İpekçi'nin tüm kitaplarını, sayahat anıları dahil okudum, çok da sevmem, ama, şimdiki gazetecileri görünce sevmeye başladım. Bu topraklara sosyal-demokrasiyi İpekçi getirdi dersek, yanılmayız, İsveç, Norveç örneklerinden özenilerek demokratik bir sosyalizme inanıyordu, tüm hayatını da buna vakfetti. Yani, bireyin, sağlık, işsizlik, eğitim sigortası ve bireyin tüm alanlarda örgütlenip, bu örgütlerle siyaseti yönetmesine Abdi İpekçi'nin inancı tamdı. Biz de bu topraklarda binyıldır yaşıyoruz ama, bu düşünceleri aktüel, canlı siyasetin içine İpekçi soktu.. Şimdi, soyundan, sopundan dolayı İpekçi'nin düşüncelerine değil, onun bir dönme soyundan geldiğini söyleyip, suçluyoruz...

28 Şubat'la sarsılan, Hizbullah'la kepazeliği çıkan İslami hareket, artık yavaş yavaş, bireyin, sağlık, eğitim, işsizlik sigortası ve anayasal teminatları gibi vazgeçilmez siyasetleri nihayet programlarına sokmaya, tartışmaya başlıyorlar, binyıl sonra...

Ama elli yıl boyunca, yarım yamalak bilgiler, birşeyi, birazcık bilmek, genç yaştaki taş gibi Anadolu çocuklarını, endişelere, sonra paniklere, sonra siyasi kavgalara sokuyor. Bilimsel olarak anlayamadığımız siyasi-sosyal şemayı, esrarengiz güçlerin kontrolünde yönetiliyor kolaylığında, onları elbombası bir beyinle yetiştiriyoruz. Bu gizli örgütlerin etkisi şüphesiz vardır, ama, keskin gözler için, konuyu dibine kadar bilenler için, tüm bu sebepler, tüm bu komplolar bizim iflah olmaz saflığımız, cahilliğimiz üzerine oturuyor.

Mesela son elli yılda Yahudiler çölde bir yeni ülke inşa etti. Ama, son ikiyüzyılda müslümanlar, öz topraklarında, milyonlarca şehidinin aktığı topraklarda bir güzel anıt, estetiğine eskiden yapılanlar gibi hayran olacağımız tek bir camii yapamadı.

Ve, Tanzimat'tan bugüne Yakup Kadriler, Refik Halitler, aklınıza kim gelirse, yeni yetişen nesle, Yunan'ı, Ermeni'yi, Yahudi'yi amansız küfürlerle, lanetlerle andı, savaş alanında bu cümleler haklı olabilir, ama, Tanzimat'tan bugüne, ilk defa, kara, kuru bir zayıf çocuk, 1990 yılında, tüm bu mağaralardan geçtikten sonra, mahallesinde büyüdüğü, Ermeni, Rum, Yahudileri birkaç sıcacık hikayelle anlatmaya koyuldu, metinler küçüktü, yazar çocuk hücuma uğrarım diye korkuyordu, ama, bu küçük bir kaç hikaye, edebiyat tarihimizin ilk örnekleriydi, maalesef çok geç oldu ama yazmak bu ideolojik deliklerde büyümüş bana nasip oldu..

Sevgili okuyucu, size hakikati anlatmaya çalıştım, hakikat peşinde birlikte kudurup, delirdiğimiz bu ülke insanlarından bir güzel tanesini saygıyla anmak istedim. Hatırasına olan bu saygımdan, incitmemek için elimden gelen özeni göstermeye, kelimelerimi dikkatli seçmeye çalıştım. Onu üzmek istemedim. Ve şüphesiz, kıskançlıkla sevdiğimiz bu topraklar için, birçok sırrı daha hür kalıp, anlatabileceğim yirmi, yirmibeş yıl sonraki ihtiyarlık günlerini bırakıyorum.

Ancak, üstadımın kafasında teorileri-ideolojileri hazırdı. Teorilerinin orta yerine, kendi bunalımları sık sık giriyor, bu bunalımlar sayfalarca, bir nevi ideolojisinin büyük bölümünü oluşturuyordu. Ama, üstadım, hayatının hiçbir döneminde, benim de "bunalıma" gireceğimi, hiç hesap edemedi. Çünkü onun gözünde ben, taşradan gelmiş, saf, masum, taş gibi sağlam Anadolu çocuğuydum, hiç sarsılmayacak, bu kadar hile, yalan, üçkağıt dolu ideolojilerin üstüme düşmesine ses çıkartmayacak, yine de sadakatla bağlanacaktım...

Bir küçük ayrıntı da, benim bunalım dönemim Kuğulu Park'ta değil arkadaşlarımın mezarları başında, Karşıyaka'da geçti...

Bir diğer küçük ayrıntı da, orada bıraktığım, tertemiz, pırıl pırıl müslüman Anadolu çocuklarına, kardeşlerim: "Hakikat bizi nereye sürüklerse, oradayız!"

Nihat Genç

LeMan Okur Mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ne Mutlu Dawarım Diyene

Ben Ağır Sanayide işçi olarak çalışan bir babanın üniversiteyi bitirmiş olan üç oğlundan birisiyim. ODTÜ'nün iyi mühendisliklerinden birinden mezun oldum ve şu anda Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda Mühendis Subay olarak çalışmaktayım.

Birinci Dünya Savaşı'nda her türlü imkansızlıklar içinde bulunan Türk milleti Atatürk'ün önderliğinde bu memleketi tüm dünya milletlerinin büyük imkan ve teknolojilerine rağmen birlik ve beraberlik içinde olması sebebi ile kurtarmayı başarmışlardır. Bu gelişmelerin üzerine ise Atatürk "Türk Öğün Çalış Güven" ve "Ne Mutlu Türküm diyene" demiştir. Bu sözler 21. yüzyıla girdiğimiz şu günlerde Türkiye nüfusunun %95'i için geçerli değildir artık. Türk olmaktan, Türkiyeli olmaktan ya da içinde bulunduğumuz bu sistemin mutlu olan % 5'lik küçük bir azınlıktır artık.

Şu anda bu memleketin bir vatandaşı olmaktan nasıl mutlu olabilirsiniz ki. Hırsızlığın, yolsuzluğun, soygunun, vurgunun, çıkarcılığın her türlü mafyanın, ahlaksızlığın, şerefsizliğin, kültürsüzlüğün, kalitesizliğin, tembelliğin, dolandırıcılığın, kahpeliğin, orospuluk ve o...pu çocukluğunun velhasıl bunca pisliğin ayyuka çıktığı bu memlekette yaşamaktan nasıl mutlu olabilirim ki.

Tüyü bitmemiş yetim hakkının İstanbul'da, Akdeniz'de ve Bodrum'daki Disko-Barlarda utanmadan yenildiği bu memlekette, Hülya Avşar ve Sibel Can gibi SANATÇILARIN!!! Ahlaksızlıkları ile trilyonluk servetlere ulaştığı bu memlekette, eski bir sinema artisti ile kalitesiz bir mankenin cep telefonu muhabbetlerinin günlerce gazete ve televizyonlara manşet olduğu bu ülkede, bir futbol takımımız Avrupa'da kupa aldı diye milyonlarca işsiz güçsüz insanın sokağa döküldüğü ama gerçekten tepki gösterilmesi gereken yerlerde ise seslerini çıkarmadan evlerinde davar gibi oturdukları bu memlekette, milyonların oylarıyla TBMM'ye giren milletvekillerinin değil de üç-beş holding patronu ile mafya babasının yönettiği bu ülkede, büyük gazetelerin köşeleri kapmış görevleri halkı yönlendirmek ve bilinçlendirmek olan ama yaptıkları sadece gerçekleri saptırmak olan çanak yalayıcı medya liboşlarının (ki çalıştıkları gazetenin patronları Türkiye'deki yolsuzluk, hırsızlık ve dolandırıcılığın başta giden holding patronlarıdır.) olduğu bu ülkede, baba parası yiyip altlarındaki son model arabalarla ve yanlarındaki namussuz manken bozuntuları ile Bağdat Caddelerinde kaliteli insanları öldürdükleri bu ülkede, patronların sahibi olduğu bankaları kurtarmak için trilyonlarca liranın (ki her kuruşunda 65 milyonun alınteri ve gözyaşı vardır) hesapsızca verildiği ama Türkiye'nin geleceği olan genç beyinleri emanet ettiğimiz öğretmenlere 150-200 milyon maaşın layık görüldüğü bu ülkede, generallerin medyaya; medyanın holding patronlarına; holding patronlarının hükümete; hükümetin askeriyeye dayandığı bu ülkede, (ve daha neler neler) yaşamak çok zor.

Türkiye'de gücü elinde bulunduran mutlu azınlık bu kirli ve çirkin sistemin devamı için siyasetçileri, medyayı, bürokratları ve hukukçuları satın almıştır. Bütün bunlar (ki istisnaları her zaman vardır) ruhlarını şeytana satmış zavallılardır. En büyük utancım ise bütün bu çirkinliklere göz yuman ve koyun gibi yaşayıp güdülen milyonlarca dawardan biri olmamdır. Bu kirli çarka çomak sokmanın zamanı gelmedi mi artık? Ne bekliyorsunuz; artık bu düzen benim kanıma dokunuyor sizler nasıl rahat uyuyabiliyorsunuz? Artık uyanalım. Lütfen; ne olur.

Bir Dawar

Umutsuz Arkadaşım

9 Eylül Cumartesi günü çıkan Leman dergisi okur mektupları köşenizdeki "umutsuz" ismiyle göndermiş olduğunuz, yazıyı büyük bir merakla okudum.

Dini bir vakıfta okumak zorunda bırakılmanız sizi son derece rahatsız etmiş. Soruna tek taraftan değinmek, işin çözümünü zorlaştırabilir. İslam dinine mensup vakıfların bir takım faaliyetleri bugün olduğu gibi, geçmişte de var olmuştur. Fakat bu durum sadece İslam'a özgü bir davranış değildir. Hangi dine mensup olursanız olun durum pek farklı değildir. Bugün bu topraklarda, diğer dinlere mensup yöneticilerin de çok büyük bir misyonerlik faaliyeti içinde olduklarını görebilirsin. Hemen yanıbaşımda duran kilisenin papazı, hergün elindeki broşürlerle insanlara birşeyler anlatır. Yakın tarihe ve biraz geçmişe göz atarsanız, çeşitli dinlere mensup insanların çok büyük bir çalışma içinde olduklarını görebilirsiniz. Sizin bir Ermeni vatandaşı olarak okumuş olduğunuz okullarda ve bulunmuş olduğunuz ortamlarda bir takım sorunlar yaşamanız tabiki bizleri de çok üzüyordur.6-7 Eylül olayları bugün bu toprakların, en büyük yüz kızartıcı, suçlarından biridir. Geçmiş tarihlerde de buna benzer pek hoş olmayan birçok hadise gerçekleşmiştir. Bu topraklarda yaşayan diğer ırklara mensup insanların sorunları, en az bizim sorunlarımız kadardır.

Okulu bitirdikten sonra başka ülkelere gitmeniz sizin en doğal hakkınızdır. Ama buraları terk etmek en kolay iştir. Aydınlarımız, sizin yaşadığınız sorunların kat kat fazlasını yaşadılar. Hiç bir zaman bu güzel topraklardan kaçmak gibi bir uğraş vermediler. Bizim gibi zor durumda kalmış insanlara yardımcı olmak için, mücadele ederken ya sınırdışı edildiler ya da yaşamlarının büyük bir kısmını hapishanelerde geçirdiler. Bu insanlara yapılacak en büyük saygısızlık, bu ülkeyi terketmekle olacaktır. Aziz Nesin'e teşekkür etmek istiyorsan bu ülkede yaşamayı ve zorluklara göğüs germeyi bilmelisin. Kaçmak en kolay iştir. Nasılki Ermeni asıllı olduğun için bazen milliyetçilik duyguların kabarıyorsa. Karşı tarafın duygularına da saygı göstermelisin. 2000'li yılların başında ırkçılığın hangi mantıkla yaşayabiliyor olması tabiki çok üzücüdür.

Umutsuz kardeşim ilk önce insanlar sevelim. Kendi düşüncelerimizi tekrar gözden geçirip. Nerde hata yaptığımızı ve hangi hatalara alet olduğumuzu araştıralım. Hangi ırka, hangi dine mensup olursa olsun hepimiz kardeşçe yaşamasını bilmeliyiz. Kötü niyetli idarecilere sebep kendimizi hor görmemeliyiz. Bu topraklar bizim ve bizim gibi kardeşçe yaşamasını bilenlerin olacaktır. Saygılarımla.

Selçuk Özyurt

Kan Kardeşim

15 yıl oldu belki de... Bulutlarda uçan liseli kızlardık. Tanıştığımız ilk gün bile aklımda hala. Birol'un zoruyla utana sıkıla konuşmuştuk emrivaki. 1 hafta, 1 gün belki de 1 saat yetmişti.. "Biz" olmuştuk. Herşey "bizimdi"..

Şiirlerimiz vardı. En çok aşk şiirleri yazardık. Ve dünyanın en büyük aşklarını yaşadığımızı sanırdık. Ve zırt-pırt terkedilip, onun o garip domates salatasını yiyerek erkeklere lanet ederdik.

Beraber kırardık okulu, beraber yalan bulurduk eve söylenecek, beraber plan yapardık nasıl evleneceğimize dair. Bir paket maltepenin parasını zor denkleştirir, 30-40 el tavla oynardık.

Okulun bitip, iş hayatının başlaması da bitirmedi bu dostluğu. Sadece öğretmen dedikodusu yerine patron dedikodusu başlamıştı.

Ne çok kızardı bana. Terkedilen sevgililerimi teselli işi bile ona düşmüştü. "Yeter artık evlen de kurtulalım hepimiz" derdi. Araya zaman girdi, araya yıllar girdi, sorumluluklar, zorunluluklar girdi. Değişiyorduk. Değiştik.

O hayallerini bir bir gerçekleştiriyordu. Hep düşlediği erkeği buldu. Gelinlikler içinde dans etti. O artık evliydi. İkiz bebekleri bile oldu. Namaz kılıyordu artık. Çevresinde görümceler, kayınlar ve bilimum akraba vardı.

Ben bu arada Taksim sokaklarındaydım. Kirli bir t-shirt, kot, postallar ve damarlarımda şırınga izleri. Rock, punk ve bilimum torbacı.

40 yılda bire düşmüştü görüşmeler.

Ama kopmamıştık. "Çayı koy, geliyorum" derdim ona telefonda. O, eşinden, görümcelerden bahsederken, ben, "Acaba çaktırmadan tuvalette hazırlayabilir miyim eroini" diye düşünürdüm. O iftar saatini beklerken, ben torbacının geleceği saati beklerdim.

Böylesine farklı dünyalarda, yine de paylaşacak şeylerimiz vardı. En çok da eskilere gülerdik. Hele de Bahar ablanın zırt pırt sigarayı bırakıp, terör estirdiği günleri, biz dosttuk. Biz öylesine çok şey paylaşmış, öyle çok sevmiştik ki, o hep vardı benim için.

Amateme ayrıldığımda ilk aradığım o olmuştu. "Benden nefret etme n'olur" diye ağlamıştım. Bana anlayış dolu mektuplar yazmıştı. Hayatında esrar bile görmemişken, benim eroinimi anlamaya çalışmıştı..

Taburcu olduktan sonra da görüştüğüm tek insan oldu. Sevgilim eroinden öldüğünde, sarılıp ağladığım yine oydu.

Yıllardır her doğumgünümde ilk arayan da hep o oldu.

...ve sonuçta iyice düzelip, hayatımı yola soktuğumda bana inanıp, güvenen hep oydu.

Bana hak veren, beni duyan, beni dinleyen yine oydu. En güzeli de, sonunda oturduğum nikah masasında şahidim de oydu. Sarıldık. Öptük. Tebrik ettik.

Çok şeyi kaybettim, çok hatalar yaptım, ama çok farklı dünyalarımıza rağmen aynı sevgiyi taşıyan yüreklerimiz sayesinde bir seni kaybetmedim kan kardeşim. (Oysa biz hiç parmağımızı kesip, kan kardeşi olmadık ama onu herkese kan kardeşim olarak anlattım.)

İyi ki varsın. Ve hep olalım birbirimizin kalbinde. Sana geç kalmış bir teşekkür bu mektup. 60 yaşımıza geldiğimizde bile sana "çay koy, geliyorum" diye telefon edeceğim ve bir daha asla "ay bu sefer bambaşka" demeyeceğim. Hatırladın mı? Seni seviyorum.

Patlak Gözlü Kan Kardeşin
(Hem de evli)

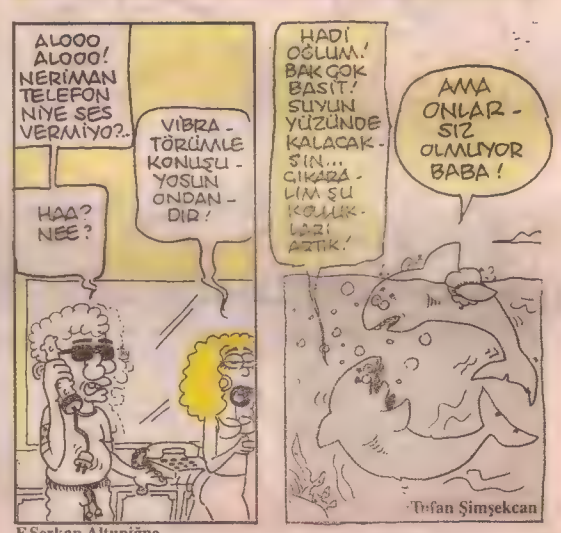

LeMan
Sayı: 464. 30 Eylül 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barbo

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

7 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/41 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

"EGE BANK" Soygunu Sırasında Kaydedilen Video Görüntüleri Basında İlk Kez "LeMan"da!

Mandela'dan Sonra Eşber Abi'ye Aynı ödül... Eşber Abi'nin törene gönderdiği mesajın tam metni Türkiye basınında sadece Leman'da!

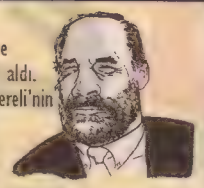

"Uluslararası Ludoviç Trarieux İnsan Hakları Ödülü'nün 6'ncısı bu yıl, TCK'nın 312. maddesinden dolayı cezaevinde yatan avukat ve yazar Eşber Yağmurdereli'ye verildi. Fransa'nın Bordeaux kentinde düzenlenen törende, Eşber Yağmurdereli'nin ödülünü oğlu Uğur Yağmurdereli aldı. Organizasyon komitesi, "Türkiye'de Güneydoğu Anadolu sorununun barışçıl bir biçimde çözülmesi için gösterdiği çabalardan" dolayı bu yıl Yağmurdereli'nin ödüle layık görüldüğünü açıkladı. Avukat Ludovic Trarieux, 1898 yılında Fransa'da ilk insan hakları derneğini kuran kişi olarak tanınıyor. Bu derneğin, aynı zamanda dünyadaki ilk insan hakları derneği olduğu bildiriliyor. "Ludovic Trarieux Ödülü", Bordeaux kentindeki İnsan Hakları enstitüsü ve Avrupalı Avukatlar Derneği tarafından iki yılda bir veriliyor. Ödül, ilk defa 1985 yılında Nelson Mandela'ya verilmişti."

Avrupa basınında geniş yankılar bulan çok prestijli bu büyük ödül, çok gecikmeli olarak, bizim basında pul kadar haberlerle geçiştirildi.. O da yalnızca birkaç gazetede... Yine Eşber Yağmurdereli'nin törene gönderdiği enfes mesaj metni Batılı belli başlı tüm gazetelerde yayınlanırken, Türkiye'de yalnızca **Leman**'a kısmet oldu... **Eşber** abiyi aldığı bu çok onurlu ödülden dolayı kutluyoruz... İşte **Eşber Abi**'nin törene gönderdiği tam mesaj metni:

Sayın Başkan
Hep biliyoruz ki insanlığın serüveninde düşünme eyleminin insana özgü en değerli üretim sayıldığı, düşünce özgürlüğünün de temel hak ve özgürlükler içinde merkezi bir konuma sahip olduğu bir altın çağ olmuştur. Bu eleştirel aklın pratiğinin sanatçıya, yazara ve aydına ahlaki ve vicdani bir sorumluluk yüklediği bir dönemdir. Bu aydınlanmadır. Elbette o zamanlarda benim ülkemde olduğu gibi şimdi de düşünce özgürlüğünün alanı önyargılar, yanılgılar gibi nedenlerle ve özellikle de egemen şiddet tarafından sayısız kaynaktan ateş altında tutulmaktaydı ve bu durum halen sürmektedir. Ama bana göre şimdi ortak uygarlığımız ve insanlığın geleceği açısından trajik olan durum artık eleştirel aklın pratiğinin evrensel bilincin oluşturulmasındaki ve toplumsal yaşama müdahale edebilmesinin öneminin geçersiz ve yararsız hale getirilmiş olmasıdır. Açık gerçek şudur; küreselleşme denen ve gezegenimizi giderek artan bir hızla etkisi altına alan sistematik eğilim, sanatçının, yazarın ve aydının düşünme eylemini ve temellendiği ahlaki sorumluluğu bütün insanlık bakımından bir ihtiyaç olmaktan çıkarmayı amaçlamaktadır. Bütün bir insanlığın entelektüel ihtiyacı küresel boyutta devletler, şirketler ve medya tarafından istihdam edilmiş görevliler aracılığı ile karşılanmak isteniyor. Artık insan için tanınan özgürlük tüketici olarak, pazarın parçası konumuna gelmiş olan bireyin tüketici tercihinde bulunabilme özgürlüğüdür. Çoğunluğu itibariyle büyük insanlık, iktisadi olduğu kadar entelektüel olarak de kendi gerçeğine yabancılaşarak yoksullaşıyor. İronik olan ise şu; bu gerçeği kavramak için de yine ihtiyaç duyulan tek şey özgürlük çünkü özgür olmadan gerçek fethedilemez.

Sayın Başkan
Benim ülkemde de benzerlerinde olduğu gibi aydınlanmanın gerçekleşmediği, demokrasi kültürünün tam anlamıyla oluşmadığı koşullarda benim cezaevinde 17. yılımı sürdürüyor olmam, benim konumumda olan yüzlerce insanın katledilmiş olması, şiddetin tek çözümleyici güç olarak görülmesi, egemen şiddetin kendine ancak böyle var edebilmesi sonuçları bakımından çok trajik olsa da sadece bir tarihsel ana kronizmdir. Ama günümüz dünyasında bundan çok daha fazla dehşet verici olan durum eleştirel aklın pratiğinin simgesi olan insanlığın ortak bilincinin ve vicdanının oluşmasında ahlaki sorumlulukları olan sanatçı, yazar ve aydınların hem kendilerini hem de üretimlerini pazarı belirleyen ideolojik sistem tarafından yok sayılmalarıdır. Bu eğilim egemen hale gelip kalıcılaşırsa, bu uygarlığımız ve onun yarattığı bütün değerler için sonun başlangıcı demektir. O zaman bize yapabilecek tek şey kalıyor Jeanne D'arc, Giordiano Bruno ve benzerleri bağımsızlığın, özgür düşüncenin ve toplumsal vicdanın simgeleri olduklarından egemen şiddet tarafından ateşte yakılarak cezalandırılmışlardır. Bizim bu şansımız da yok. Üretimimiz yasaklandığı, kendimizi ifade etmemiz engellendiği ve hatta varlığımız yok sayıldığı için bize tek seçenek bırakılıyor; kendimizi yakmak. Yine de, insan soyu için, hepimiz için bir umut var, bu demokrasiyi fetişleştirmeden bütün özellikleri ve özgürlükleriyle insanı yeniden uygarlığımızın merkezine koymak.

Leman

Yasaklı Erbakan, eski partisinin yayın organı Milli Gazete'ye yazar olacakmış...

Gazeteci Meral Tamer, Demirel'e "balık baştan kokar dediği için" 1.5 yıl hapis istemiyle yargılanıyor...

Kitap Dünyası Fuarı

07-15 Ekim 2000 Leman yazar çizerleri kitaplarını imzalıyorlar.
14 Ekim 2000: Erdil Yaşaroğlu - **Suat Özkan** - Kaan Ertem
15 Ekim 2000: Soner Günday - **Aslan Özdemir** -
Bahadır Boysal - **Vedat Özdemiroğlu**
Yer: Dolmabahçe Kültür Merkezi
İskele Cad. Beşiktaş
(İmza saatleri: 16:00-18:00 arasıdır)

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Mor

CHP'ye yeniden Genel Başkan seçilen Baykal, ilk iş olarak eşini aradı ve "Artık Parti işleriyle uğraşıcam istersen beni boşa Olcay" dedi...

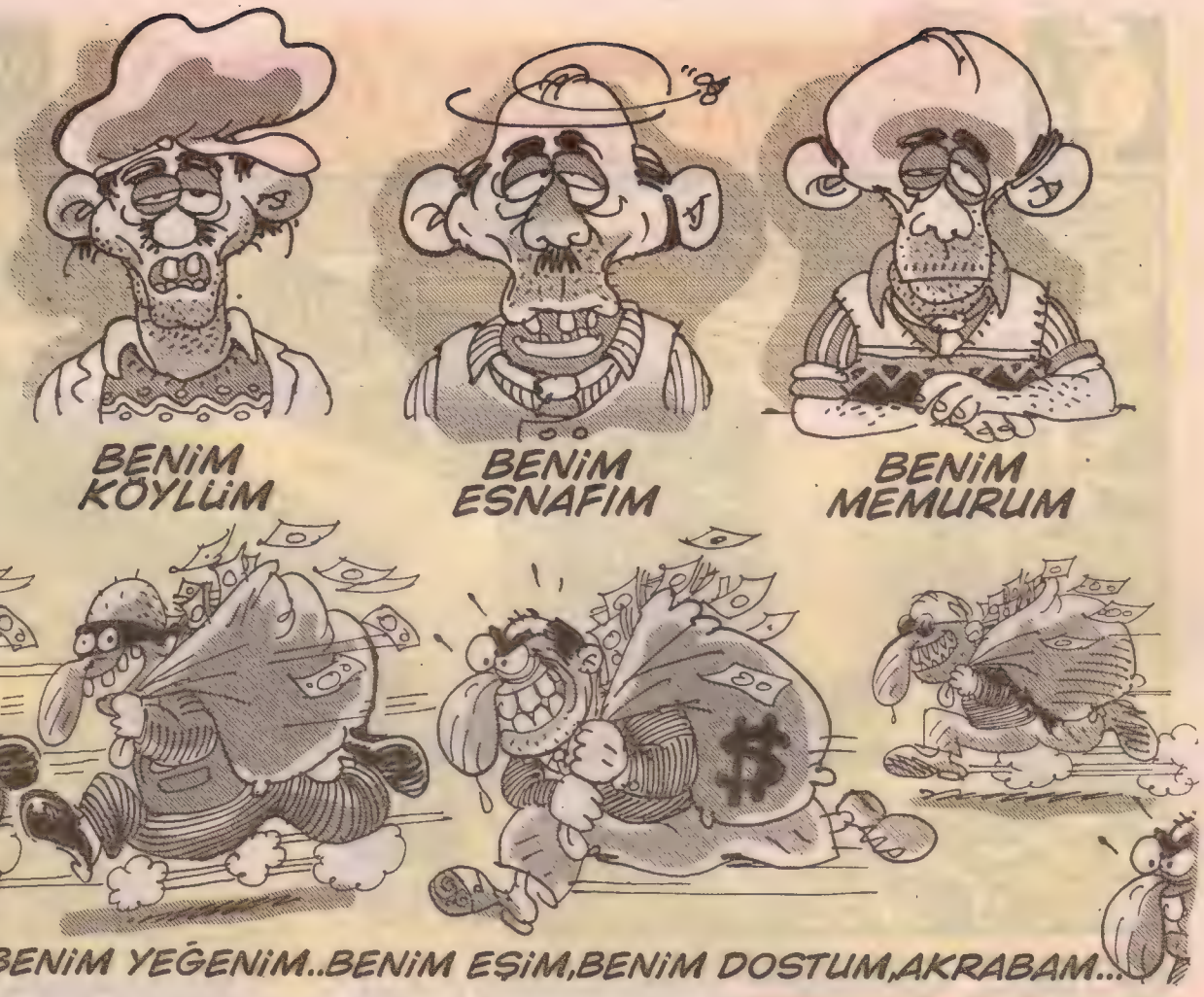

Dünya Çocuk Günü kutlanırken, Filistin'den gelen çocuk katliamı görüntüleri kanımızı dondurdu...Filistinli baba oğul kurşunlandı... Çocuk öldü... Baba ağır yaralı...

Mehmet Ağar'ın, Susurluk kazasının ardından Çiller'i arayarak "Çatlı, öldü" demiş... Çiller'de Ağar'a "Çatlı kim" diye sormuş...

...ÖZGE

Sivas'ta bedelli vatani görevini yerine getirirken kalçasından bıçaklanan Murat Demirel, çete oluşturarak Egebank'ın içini boşaltmakla suçlanıyor...

ARİEL ŞARON
kutsal kudüs'ün kuduz kasabı
DEMİR-EL
sparta eşrafından hırgızgiller
TANSUL ÇİLLER
derin hafıza kaybı
DENİZ BAYKAL
sosyal sultan kabus

Karadeniz bölgesinde bazı üst düzey polislerin yabancı uyruklu hayat kadınlarını pazarladığı iddiaları üzerine soruşturma başlatıldı.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

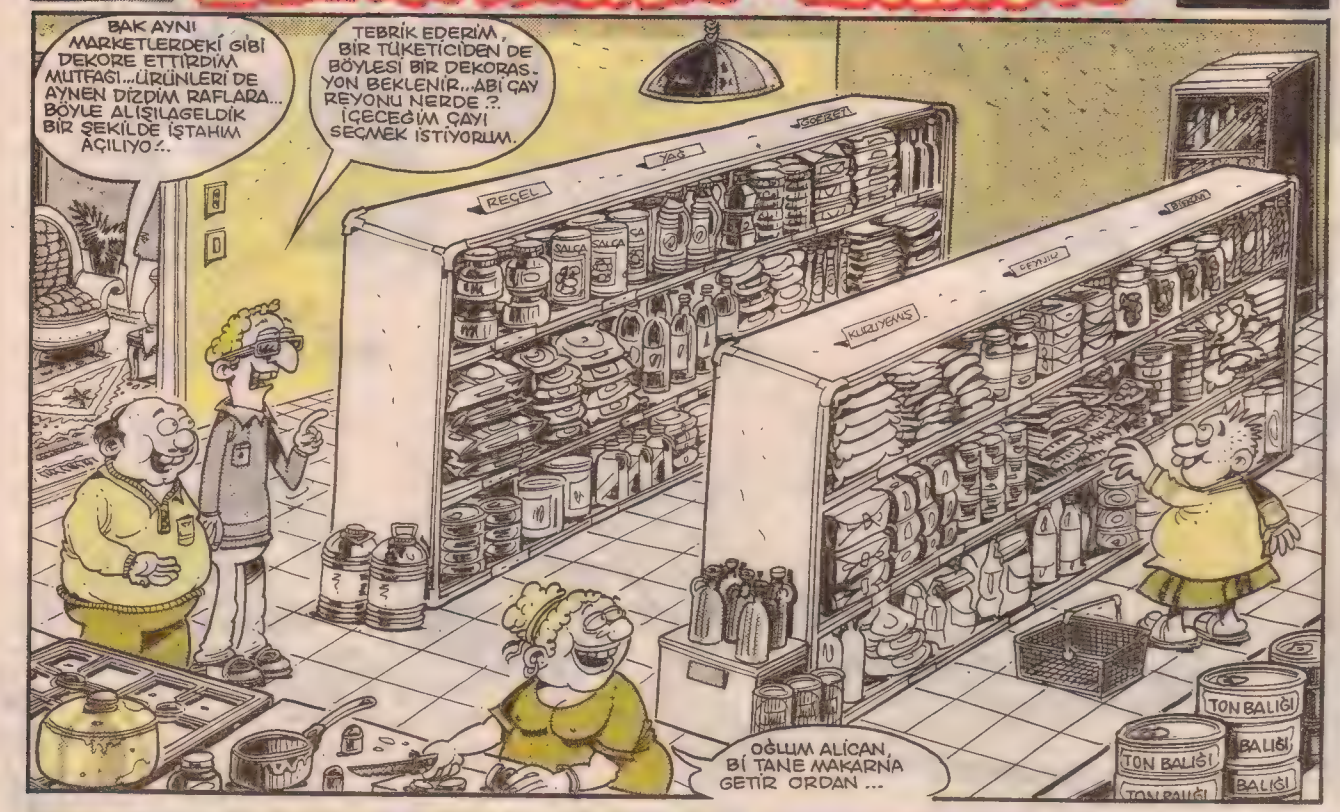

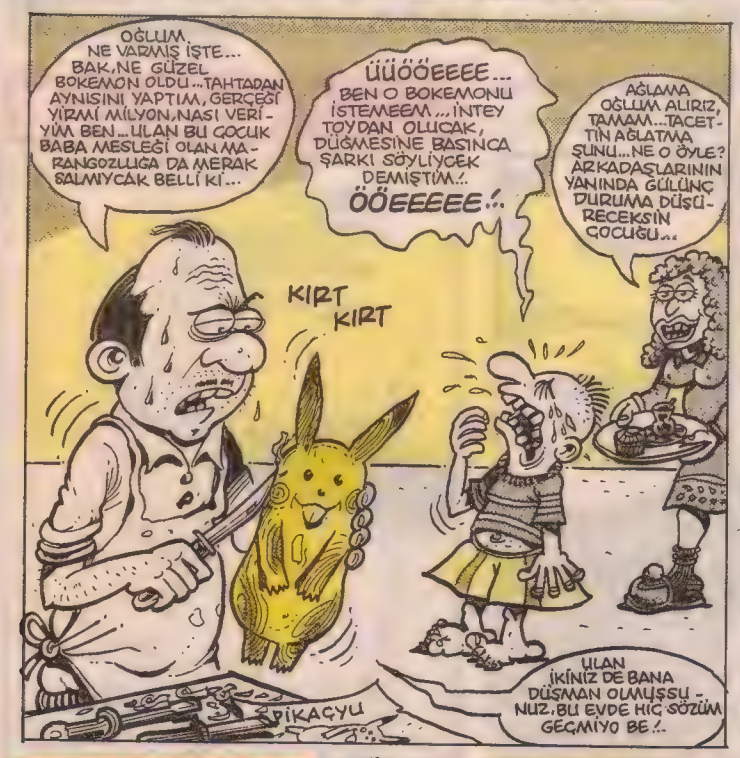

ENERJİK

TV'de oynayan bir filmde, kovalamaca sonucu yüksekçe bir köprüden nehire atlayan adam bir süre sonra bitkin bir halde sürünerek nehirden çıkmaktadır. O sırada köprü altında yaşayan bir homeless yani bir evsiz bunu seyretmektedir. Bitkin adam şöyle demektedir;

- Ben bittim,

Homeless karşılık verir;

- O zaman bitmişsindir. Bittiğini düşünen bitmiştir.

Bu sözleri işiten bitik adam canlanıp olayların bundan sonrasında başarılı bir grafik çizdi.. Vay vay vay adam ne kelam etti be!

PETAY

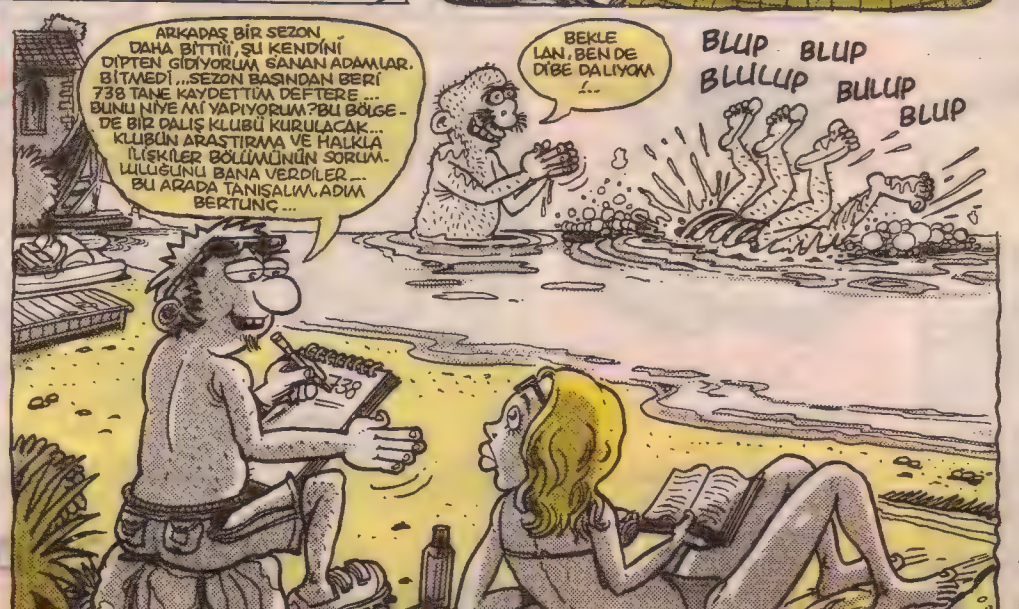

açık büfe

met üst ne kadarsın?

- tuttuğun takım kadarsın!
- **anlatamadıkların kadarsın!**
- seviştiğin insanlar kadarsın!
- **altını çizdiğin satırlar kadarsın!**
- unutamadığın film sahneleri kadarsın!
- **gittiğin yollar kadarsın!**
- sevdiğin sanatçılar kadarsın!
- **tercihlerin kadarsın!**
- kederlendiğin şarkılar kadarsın!
- **bu hayat, bu ülke kadarsın!**
- anladığın, algıladığın kadarsın!
- **yazdığın mektuplar kadarsın!**
- hayata kattığın kadarsın!
- **içtiğin içkiler kadarsın!**
- sıçtığın boklar kadarsın!
- **hobilerin ve fobilerin kadarsın!**
- tenezzül etmediklerin kadarsın!
- **bilinçaltın kadarsın!**
- yediğin kazıklar kadarsın!
- **programlandığın kadarsın!**
- tosladığın duvarlar kadarsın!
- **olduğun orgazmlar kadarsın!**
- çalıp çırptıkları kadarsın!
- **sinir oldukların kadarsın!**
- arkandan konuştukları kadarsın!
- **sürttüğün, sürçtüğün kadarsın!**
- klonlandığın kadarsın!
- **yaşam biçimin kadarsın!**
- solladığın taşıtlar kadarsın!
- **ukdelerin, keşkelerin kadarsın!**
- öfkelerin, hırsın kadarsın!
- **zaafların kadarsın!**
- kadir kıymet bildiğin kadarsın!
- **ekildiğin kadarsın!**
- zikildiğin kadarsın!
- **verdiğin keyfler kadarsın!**
- enin ve boyun kadarsın!
- **öldükten sonra kadarsın!**
- diktiğin ağaçlar kadarsın!
- **kurduğun cümleler kadarsın!**
- attığın palavralar kadarsın!
- **yaraların kadarsın!**
- düzdüğün insanlar kadarsın!
- **olduğun kadarsın!**
- olabileceğin kadarsın!
- **kaldığın kadarsın!**
- kadar kadarsın!
- **hayallerin kadarsın!**

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

SİHİRBAZ BANDIRAKE

BEGÜM DİYE BİR MANİTAM VAR SAYIN SEYİRCİLER, ONA HER GÜN DÜBÜRDEN VURUYORUM... EHE EHE EHE...

ÜHÜ ÜHÜ. ALÇAK HERİF. SİHİRBAZLAR SIRLARINI AÇIKLAMAZLAR DİYE GÜVEN-MİŞTİM SANA!..

Paranoya

AMAN TANRIM! ZAVALLI SOKAK KÖPEKLERİNİ ZEHİRLİYORLAR DİLEK!..

AMCAMIN OĞLU İZZET DER-NEK BAŞKANI, YÜRÜ ONA GİDE-LİM CANIM!..

Geeh kuçu kuçu...

İZZET'CİM AŞŞA-Kİ SOKAKTA ZAVALLI KÖPEKLERİ ZEHİR-LİYORLAR YAA!..

ZİKİ UZUN OLANLAR DERNEĞİ

MERAK ETME KUZEN. BİZ ŞİMDİ ORAYA GİDİP GEREKENİ YAPARIZ!..

BADEM YAĞIYLA SİLİN-CE İM PARLIYO HA.

3. Kitabımız iniyor-!..

AAAHH..!! HANİ İTFAİYEYE HABER VERMEK YOKTU!..

SANA GÜVENE-MEZDİM..!

FOŞŞŞŞ

TESLİM OL!..

DUR GAÇMA LA AMUĞA GODUĞUM, DUR!..

DÜÜÜT

HERKES NE GÜZEL POLİSİYE FİLME GİDERKEN NERDEN GELDİM BU BEKÇİSİYE FİLME BİLMEM Kİ?!

YAŞASIN SEVDİĞİYLE EVLENEMEZSE ÖLE-CEK HASTALIĞININ TEDAVİSİNİ BULDUM!..

İNTİHARSIZ ADAM

"YERSİZ MÜJDE"

Yazan-Çizen: FEMAL AFATAN

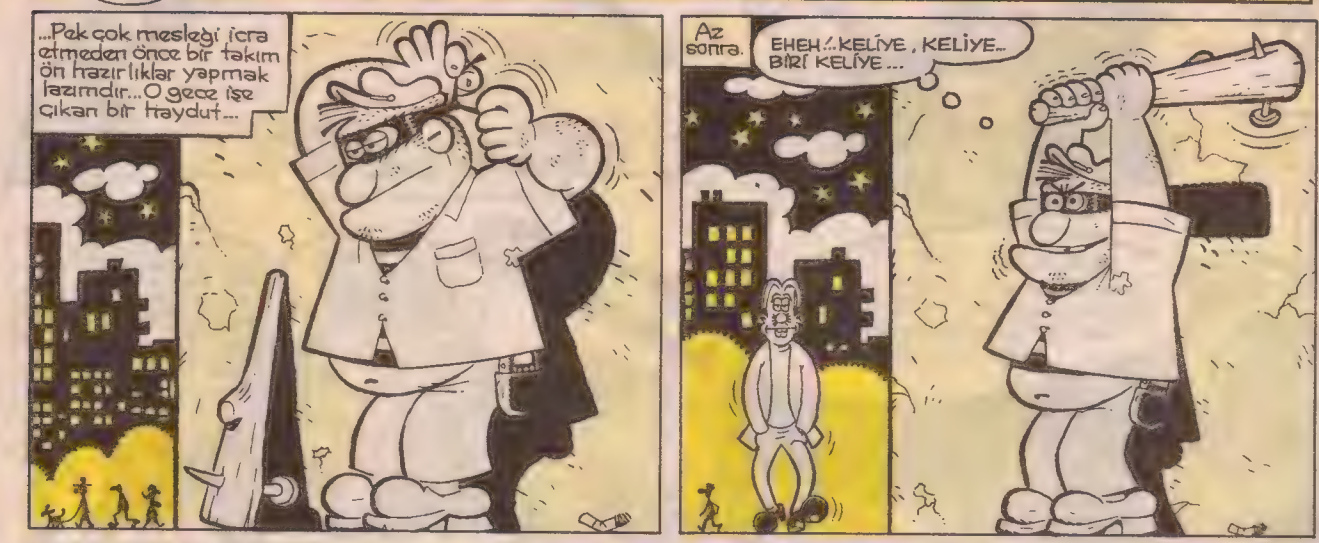

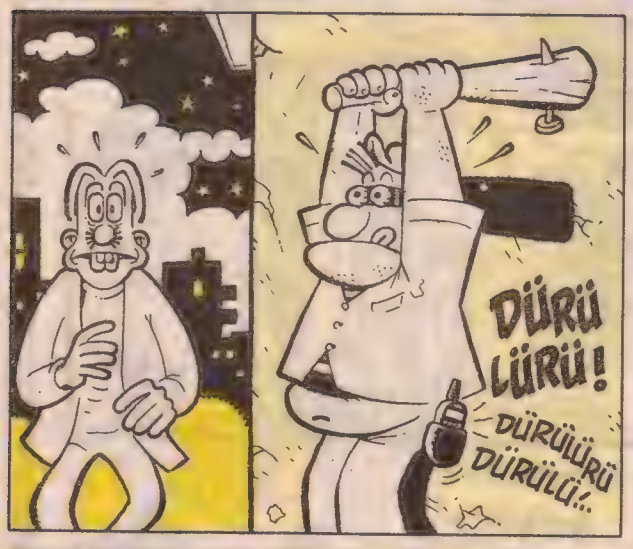

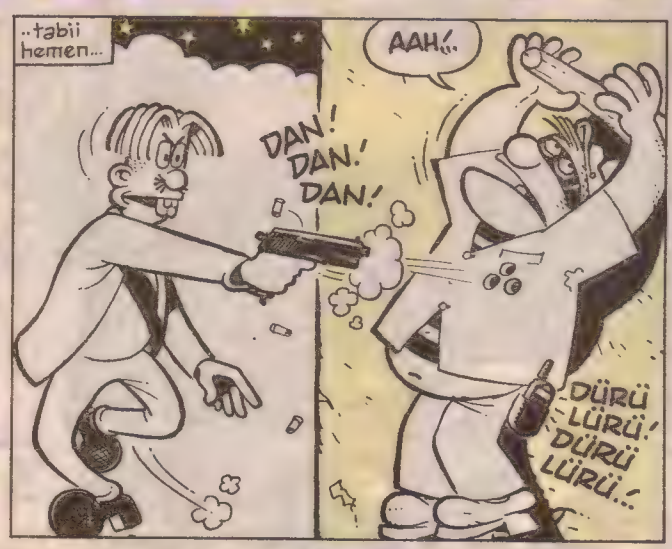

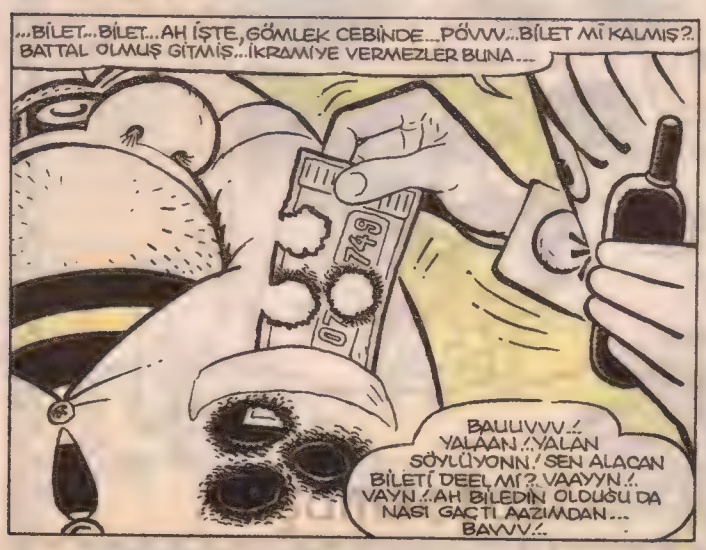

BİTTİ

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

SELAM:..."Size dedim lan diye" çıkmış, geçen yazıda bi cümle. Halbuki demeştim öyle. "Demedim" diye basılması gerekiyodu o kelimenin...Eee? Tamam mı yani şindi! Düzeltme yapınca, düzelmiş gibi mi oldu sanki! Yooo! Hiç bi sig değişmedi! Kendimi kurtardım bi parça ama, yazının içine edildi bi kere... Kelimeler ne kadar önemli di mi?! Sen başka şey demek istiyosun; ama bi yanmış annaşılıyo; off! uğraş dur sonra! Günnük hayattan felan bahsediyom yani. Çok dikkatli konuşmamız gerekiyo aslında. Ya da, o dikkat, içinde varsa insanın, yani, refleks bi şekilde öyle davranabiliyosa, fazla kendini de zorlamaz konuşurken: Zaten, çok boş konuşmanın tehlikeli olduunu biliyodur.

Bi de, dan dun konuşanlar vardır. İçi bir dışı bir mi? Öyle mi deniyo? Ya da, şey mi denir, hani; patavatsız! Patates kızartması gibi. Komik bi kelime. Patarat tarat! gibi ya da. Aaniden yani! Bi anda boşalıyo!.. "Naaber lan g.t!" denir meselâ. Dedi yani. Sabah sabah öyle bişiy denebiliyo. Samiimi; enseye şaplak, g.te parmak, bi samimiyetse, böyle diyebiliyo telefonu açınca ilk... Bi kızdım! Sensin lan g.t dedim, yavşak; beynünü sigerüm! Sabah sabah, kuş sesi gibi böyle, hoş bişiyler söylesene. Langırt diye açıyon tlefonu, zorttanak konuşuyon! Yeni uyanmışım zaten! İnsan, güzel bi ses duymak istiyo. "Metiin kalk hadi! Metiiin, canım; kalk hadi.. Metiiin!" Bi bu var! Bi de şu var, aha: "Selâm; naaber lan g.t?". Aheaağn!!.

Olur bazen böyle. Vardır öyle arkadaşlar. İçi iyidir ama. Kalbi şeydir yani? Güzelliktir yüreği, çocuk vardır derinniklerinde, ruhsal ve şey; ne biliyim yav! İçini mi açtım! Onu öyle kabul edeceksin işte. Ve bir patavatsızlıkta (bu kelimeyi sevdim. Şeyi çağrıştırıyo: Dostoyevski'den felan okumuştum heralde: Eski Rusya'da, çok fazla doğal ve samiimi, ve çok dürüst konuşmak da patavatsızlık görülürmüş. Her yer için doğru bi tesbit aslında. Bazen susucaksın harbiden. Duramıyon ama fazla o pozisyonda; çattadanak yanlıyo insan! Bişiy söyliyim diyosun, fekat susuyosun dayanıp. Biraz daa dayanıyosun! Derken; eyvah, bi boşalıyon! Boşalmak da diil. Dökülüyo adam! Kusuveriyo aniden! Höeaaarngh! Hep üstüne felan sıçnıyo, yanmış tesbitler.:. Böyle bi sıkıntı da mevcuttur.

Tesbit yapma hastalığı! (Bunnar sayılmaz ama! Bu bi yazı sadece! Hem ne kadar, bişiy sıçratabilirim ki size? Bırakıp, öbür sayfaya geçme şansınız var) Ama ya karşında duruyosa? Bırakamazsın ki? İyi bi arkadaştır çünkü. Atsan atılmaz, satsan satılmaz. Bi de, şey içinde yapılır böyle tesbitler. Şeyin? Ee? Ney o? Hah! Ortam! Bi grubun içinde felan yani. Aaniden, dürüst oluvericeği tutar ve, dökülmeye başlar yine, devrilen büyük bi su şişesi gibi.. Seni de ıslatır..

Konuşmak harbiden çok güzel ama, bazen de tehlikeli bişiy. Bu tehlikeyi göze alamayıp, sus pus olduum anlar vardır bayaa. Fekat, "iyi akşamlar" felan demekten tırsmam ama. Basit bi şeydir o, denebilir. Geçen gün minibüste, ben plânlıyodum, inerken şöföre "hayırlı işler" filan dilemeyi.. Ama benden, bi önce inen çocuk yaptı o işi, diledi o lafı. Bana gerek kalmadı. Aracın, bi şöförü vardır. Bi de, yolcuların bi sözcüsü olur otomatikman. En son inendir o sözcü. Evet; en son inen, "iyi akşamlar" felan dilesin! İkinci inen dilerse, üçüncüsü sussun. Çok inen varsa ve birinci inen demişse bişiy, aradan süre geçicee için, onbirinci inen de tekrar bişiy söyliyebilir.. Ulan, harbiden böyle kurallar olsa! Anayasa gibi? Vaay, iyi akşamlar dilemedin ha? Beynünü sigtüm şindü senin!.. Aslında, kim ne dilerse dilesin, yani ne derse desin, önemli olan şeydir.. Eee.. yok bişiy! Hızlı girdim cümleye, bitiremedim.

Ama en nefis patavatsızlık, bence şudur ki, birisi konuşur seninle, fekat yürür aynı anda!.. Sen, duruyosundur ama! O, bişiy söyleyerek gelir yanına, söyliyerek bi saniye durur önünde ve, yine söylene söylene yürür, uzaklaşır.. Yav, bi dur! Oğlum, dursana! Aa, gidiyo yaa! Hayır, önemli bişiy de söylemiştir felan. Ama, yürüyo yaa!. İyi, sigtir git! Ulan, güzel de bi karşılık hazırlamıştım ha. Gitti ama. Baarsam uzaktan?.. Canavarlar vardı böyle eskiden. Canavar diyom onnara. Küçük, şımarık, kafayı yemiş, pislik veletler! Geliyo yanıma (bana gıcık) bişiy diyip kaçıyo! Dur diyon ama, ohoo, vnnn! Aşaa maalleye kadar gaçmış bile! Bi süre sonra, hazırlıksız bi aanında felan, tekrar beliriyo önünde bi karabasan gibi! Yine kusup, bişiyler felan diyo, tekrar vnnn! Dövemiyon da!.. Aabisi var.. Bi kere, ensesine felan vurmuştum, daa canavarlaştı! Hiç uğraşılmıyo! Sülük gibi bişiy. Ben de çocuum ama; uzlaşma felan ne demek, tam bilmiyom. "Naaber lan" gibi, muhabbet açıyom bazen, hani, bunun zehiri azalsın diye; bana sıcaklık duysun. Ama sonra, yine pisleşiyo aniden! dönüyo gözü!.. Saçmasapan bişiy diyip, yine kaçıyo. Çocukluumun, en çok dövmek istediim tiplerindendi! Bi tane daa vardı, onu biraz dövdüm (karnına hafif bi yumruk attım) abileri felan, bakkalın önünde kıstırdılar sonra beni, ordan geçerken. Ama muhabbetimiz vardı onnarla. Bi iki laftan sonra, anlaştık. "Olmasın bi daa!" dedi, ciddi ciddii, büyük bi adam gibi.

Ve en sevmediim bi lafta bu işte: "Olmasın bi daa!" Cümlenin, teknik olarak, kendi içinde bi iticilii, gıcıklı var zaaten! o "olmasın"ı, başa koyuyolar ya?!. Olmasınmış!. Nerden bilicem ben, olup olmıycaanı! Ya olursa? Naaparsın!?. Çok direkt, aniden, iğrenç bi uyarı. "Ben gülüyo muyum!"dan daha beter!.. Yıllar sonra, şakayla karışık, birisi daa demişti bunu bana.. O anda flülaştı ortalık. Bi sis perdesi! "Olmasın bi daa"?.. Ya da, "Bi daa olmasın" mı dedi yav? İkisi farklı. Başa geliyosa "Olmasın" devrik bi cümle gibi oluyo ya?! Seni deviriyo o zaman, o haali!. Bi de bu devrik biçimini, devrik biri kullanırsa, ulan ne biçim hayat diyosun! Adam, peygamber gibi konuştu be! Nası da emin kendinden!

Bilmiyorum, sizi sardı mı ama, belki haftaya felan da devam ederiz bunnara; yani beni çok etkileyen, bazı cümlelere... Karışık bişiyler yaparız.. eskiden bi gün'lü, ayrıntılar felan, tesbitler, ara sıra da kusmak.. (Kuskus denen bişiy var; bi haftadır ona takılıyorum.. Makarna gibi. Onun yuvarlaa. Küçük yuvarlaklar. İsmi bi tuhaf, ama, doyuruyo.. Hemen iyi günner diliyorum!..

TERELLİ

PICTURES

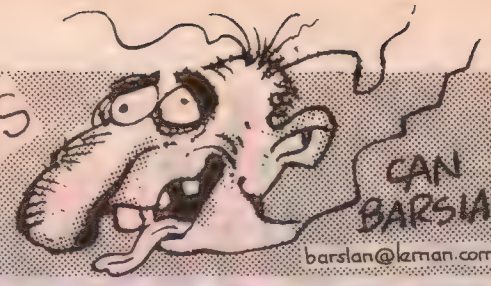

CAN BARSLAN
barslan@kraman.com.tr

BBB BARUL MARKET AÇILIŞI

AĞZINI HAYIRA, KIÇINI BAYIRA aç derler... Ağzı hayıra açmak kolay.. Ama kıçı bayıra açmak büzüklük ister. Utangaç ve çekingenseniz BAYIRA AÇILMIŞ HAZIR KIÇ alın, kendinizinki'ni açmaya gerek duymayın...

Her GELİNLİĞİN bir de GIDINLIĞI var... Karınızdan boşanmak istiyorsanız Small, medium large, xlarge GIDINLIK bulunur...

Mekana geç kalanlar için ikisi bir arada PALDIR ve KÜLDÜR geldi... Her iki ayağa uygun PALDIR ve KÜLDÜR alın mekana dalın...

AYRILDILAR KAYBOLDULAR derdine son!. BİRİ BURDA DİĞERİ NERDE gerginliği bitiyor... KENDİNDEN YAPIŞIK İKİZLER ve HATTA ÜÇÜZLER

CEVRECİ ABAZANLAR Plastik değil, geri dönüşümlü, KEÇİ DERİSİNDEN doğal şişme kadınlar var...

İDDİA MAKAMI var SAVUNMA MAKAMI var... Neden bir de NİHAVENT MAKAMI olmasın?.. O DA BİZDE VAR!.

15 santim deyip geçme. BOY DEĞİL işlev önemli... 9 metreniz var 15 santimiz yok. DURAN TOPLAR SERBEST ATIŞLAR için milimetrik 15 cm.

ÖPÜN ve hatta YALAYIN... MUCK bulunur ŞLAP ŞLOP hediyeli...

Sağda münasip bir yerde inecek var... Şimdi, SAĞDA MÜNASİP Bİ YERDE İNECEK alemanın tam zamanı.

KARŞILIK vermekte güçlük çekenler için BİLMUKABELE var... Fabrika çıkış fiatına BİLMUKABELE...

TELEVİZYONLARIN DA Duygusu ve ruhu vardır... Ora uzak durmayın, gücendirmeyin, Alındırmayın... YAKINDA KUMANDA KÜSTÜRMEYİN... ALETİ...

SİMKÜRLÜYOR ama tek hamlede başaramıyor musunuz.! Burnunuza takılıp kalıyor. Karizmanız çatlıyor mu?. Çünkü eski model tımfıstırı kullanıyorsunuz. HMK alın, tek hamlede bitirin...

HIRSIZ ARKADAŞLAR.: Hırsız kaldığı yerden devam eder. Hırsız geldi. HIR! HIR! kar

nıza değmez. İndirimli Kredi tına 4 taksit

NİSPET SETİ bulunur.: Hem elektrikli hem pilli PIŞŞIK ve NANIK!.

PAZARTESİDEN SONRA SALI DA GELDİ.: YARIN ÇARŞAMBA GELİYO... BİLGİNİZE...

KİMİN AYAĞI UĞURLU gelir belli olmaz... Satışların artması için uğurlu ayak beklemeyin... ÜÇ YIL GARANTİLİ DONDURULMUŞ UĞURLU AYAK geldi... Alın kâr edin...

EŞŞEENANU Nedir?. Eşşeenanu ne ki?. Suyunuz var ama kaçırarak materyaliniz yok... Şimdi alın EŞŞEENANU. NA SU KAÇIRIN.:

YUH'unuzda sadece tek U mu var?. Bu yüzden etkili bir YUH çekemiyor musunuz? İstediğiniz sayıda U geldi... YUH'unuza takın gönlünüzce uzatın...

ÖN SEVİŞMESİ Yapılmış hazır hatunlar... Uğraşmayın, didinmeyin... AZGIN BUNLAR AZGIN!

EE EVET... HAYIRLI UĞURLU OLSUN DERKEN TAMAM, NERDE NESKAFE REYONU?.

BEBEĞİNİZİ Zahmetsizce uyutun EE, EEE... EEEE geldi bitiyo... DANDİNİ ve DASTANA eli kulağında DANALAR ve BOSTAN için bekleyiniz.

Elinizde olmayan nedenlere son.: Bilekten bağlı asla düşmeyen NEDENLER!.. Artık nedenler elinizde olacak...

Yaramaz ATARDAMARIN dağınıklığından illallah mı geldi?. TOPLARDAMAR alın, o toplasın siz keyfinize bakın...

AYRICA İLLALLAH da GELDİ!.

KENDİNİZİ ayrıcalıklı hisse diyor ama bunu başkaları: na göstereni: yorsunuz... Sağ ve sol APOSTROF geldi... Alın farkedilin...

NE O ÖYLE!. Süs köpeği fatan... İşlevsiz göstermelik, saçma... EĞİTİMLİ SİS KÖPEKLERİ GELDİ... En yoğun siste bile yolunu kaybetmez. Yakında havlamayan sus köpekleri... Mayonez ve ketçapla harikalar yaratan sos köpekleri... VALLA!.

LAMI CİMİ YOK demeyin LAM da Var CİM de...

Komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Tüm hakları saklıdır - Copyright by Erdil Yaşaroğlu

erdil yaşaroğlu

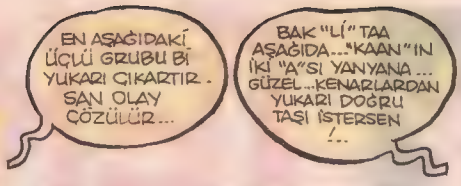

Ben Diye Ne Varsa İşte O Senin Yokluğ

Benden yazmamı istiyorsun...

Günlerdir, sana yeniden yazmamı istiyorsun benden...

Tek kanatlı, solgun düşlerimi, yüzünde kanayan o kutsal ışıkla aydınlatan sonsuzluk meleğim....

Sana neyi anlatayım?

Ruhumu yaktıktan sonra, artık damarlarımda dolaşan sensizliğin etimi yakan acısını mı? O acıyı uyutsun diye sığındığım, ama sevgini orada da hep ama hep kaybettiğim soğuk rüyalarımı mı?... Odamın tavanındaki, yoksulluğumu ve kimsesizliğimi harç yapıp içine doldurduğum o derin, o sonsuz çatlakların altında, sen diye her gece koyununa girdiğim o zamansız ölümlerimi mi?...

Gözlerinden özgürlüğe akan mavi nehirlerde boğulduğum, canım sevgili, söyle...

Sana neyi anlatayım?

Şimdi burda değilsin... Ama beni duyuyorsun, biliyorum. Kapat gözlerini benim için ve dinle n'olur:

Bak, yoksun Bunun anlamını biliyor musun?

Yokluğun, yüreğimdeki bu yıldızsız, bu dipsiz karanlık gece... Yokluğun, odamın duvarlarına astığım suretlerine bakarken, gözlerinde unuttuğum dalgın gözlerim...

Yokluğun, gönül bahçenden kopartıp verdiğin için soldurmayıp, kuruttuğum ve tıpkı sevdam gibi sonsuzluğa mahkum ettiğim bu kırmızı güllerin...

Sırf kalemini değdirdiğin için atmaya kıyamadığım bu kağıtlar...Her an gözümün önünde sakladığım mektupların...peçetelere yazdığın şiirlerin... hediyelerini sardığın paket kağıtların....Sen gidince, hala sen kokuyordur, diye üzerime giydiğim ve derin derin soludu-

Yokluğun, e
diği herşeyi dü
saklayan, bu y
hum...

Kapat gözle
varsa gördüğü

Söyle, sana

Sabaha kar
"ne olur bana
ye sayıklayan
ni mi?

Yüzünde ya
cudunun her y

O solgun,
renkli kötücül

Hayalkırıklık
bir sevdanın
din...

Ben sana tu
morluklara...

Öfkeni değ
bana...

O hep çok
dönük aşkını

Dehşetle izl
lıksız şefkatiy

Sarardım y
lerinin acısını
luğunla kanay
elinin, kokunu
gibi onları da

Ve sonra g

Beni, ay ışığ
vurduğu, tek
liliğimle, bu h
başına bırakır

Komikaze İmza Günü Erdil Yaşaroglu 14 Ekim Cumartesi 16.00 - 18.00 Arasında "Kitap Dünyası" Fuarı'nda

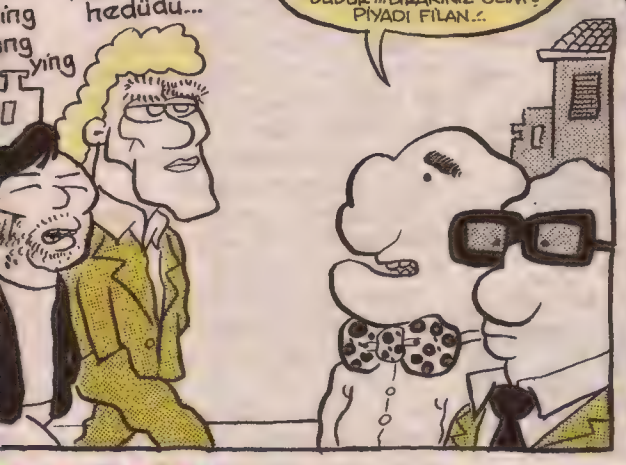

Gördüğün, ...n...

n, kokunun, soluğunun değ-
anın en değerli hazinesi gibi
deli, bu hayattan kopuk ru-

ve bana bak.... Ben diye ne
işte o senin yokluğun...

i anlatayım?
çalan telefonumun ucunda,
yattan daha kötü davran" di-
rgın, o kendine çarpan sesi-

izleriyle gelirdin bana... Vü-
morluklar içinde gelirdin...
avrulmuş teninde açan mor
eklerle ağlatırdın beni...
yla örselenmiş ruhunu, acı
gelediği gözlerini alır gelir-

ndum, sense vücudundaki o

aşadığın kırgınlığı anlatırdın

ğımdaki, yüzü bir başkasına
ırdın...
n seni... Bir annenin karşı-
erdim, tek söz etmeden....
nı; o morlukların ve yara iz-
aklarımla alır, kalbimin yok-
karanlık odalarında saklar;
e soluğunun değdiği herşey
irirdim...
bi....
utubet kokulu duvarlarıma
sensizliğimde, aşkımla, de-
hep yabancı ruhumla bir
anın üzerinde senin için bı-

Hep gidetdin...
Şimdi benden sana hayattan daha kötü davranmamı istiyorsun...

Sırf sana, seçimlerine ve hayatına duyduğu saygıdan, neden biraz olsun da kendine merhamet duymuyorsun, diyerek seni koruma hakkını bile kendinde göremeyen o yaralı ruhumdan sana kötü davranmasını istiyorsun...

Her gece sen diye koynunda uyuduğum ölümün o soğuk nefesi gözlerimi kapatmadan önce, artık şahidi olamadığım hayatının vücudunda bıraktığı o yaraları, morlukları, savruluşları iyileştirmesi için, seçimlerinle mutlu olman için Tanrı'ya dualar eden benden, sana kötü davranmamı istiyorsun, öyle mi....

Şimdi burda değilsin... Ama beni duyabiliyorsun, biliyorum... Kapat gözlerini benim için ve dinle n'olur... Bunu sana ancak bir kez söylemeye cesaretim var:

Aşk, hala yüzünde taşıdığın, o derin, o bir türlü iyileşmeyen yara izi değildir sevgili...

O iz hırstır... O iz bencilliktir... O iz sana değil, kendine tapan bir ihtirastır...

O iz senin o sonsuz ve hep kendini kanatan merhametin gibi değil...

O iz sen gibi değil sevgili...

Sen hep sana hayat kadar kötü davrananları sevdin... Sakın benden de bunu isteme n'olur... Yapamam...

Sen beni hiç tanımadığım bir kentin, tek odalı ve rutubet kokan bir evinde, aşkıma ve ölümüme bıraktın...

Beni soluksuz, umutsuz, sensiz bıraktın...

Benim o kırılgan öfkem yalnızca kendi yüreğimi kanattı; senin yüzündeki o kutsal, ama o artık durmadan kanayan ışığı değil...

Isyanlarımın çığlığı bu kimsesiz ömrüme saplandı hep, senin özgürlüğüne değil...

Fırtınalarında sürüklendi aşkımız... Korkularının, yaralı geçmişinin, savruk benliğinin dalgalarında beni kaybedip kaybedip sonra yeniden buldun...

Seni hep uzaklara çağıran o yalnızlık rüzgarının, kokunun, soluğunun değdiği herşeyin en değerli hazinesi gibi bir annenin karşısında, tek söz etmeden, sensizliğimde, aşkımla, deli, bu hayattan kopuk ruhumla bir morluklar içinde gelirdin... Vücudundaki o yaralı ruhunu, acı örselenmiş ruhunu, acı kırgınlığı anlatırdın bana... Vücudundaki kırgınlığı anlatırdın bana... Vücudundaki o yaralı ruhunu, acı örselenmiş ruhunu, acı gelediği gözlerini alır gelirdin

Gönül Adamı

GÜNEKİ İCOĞLU

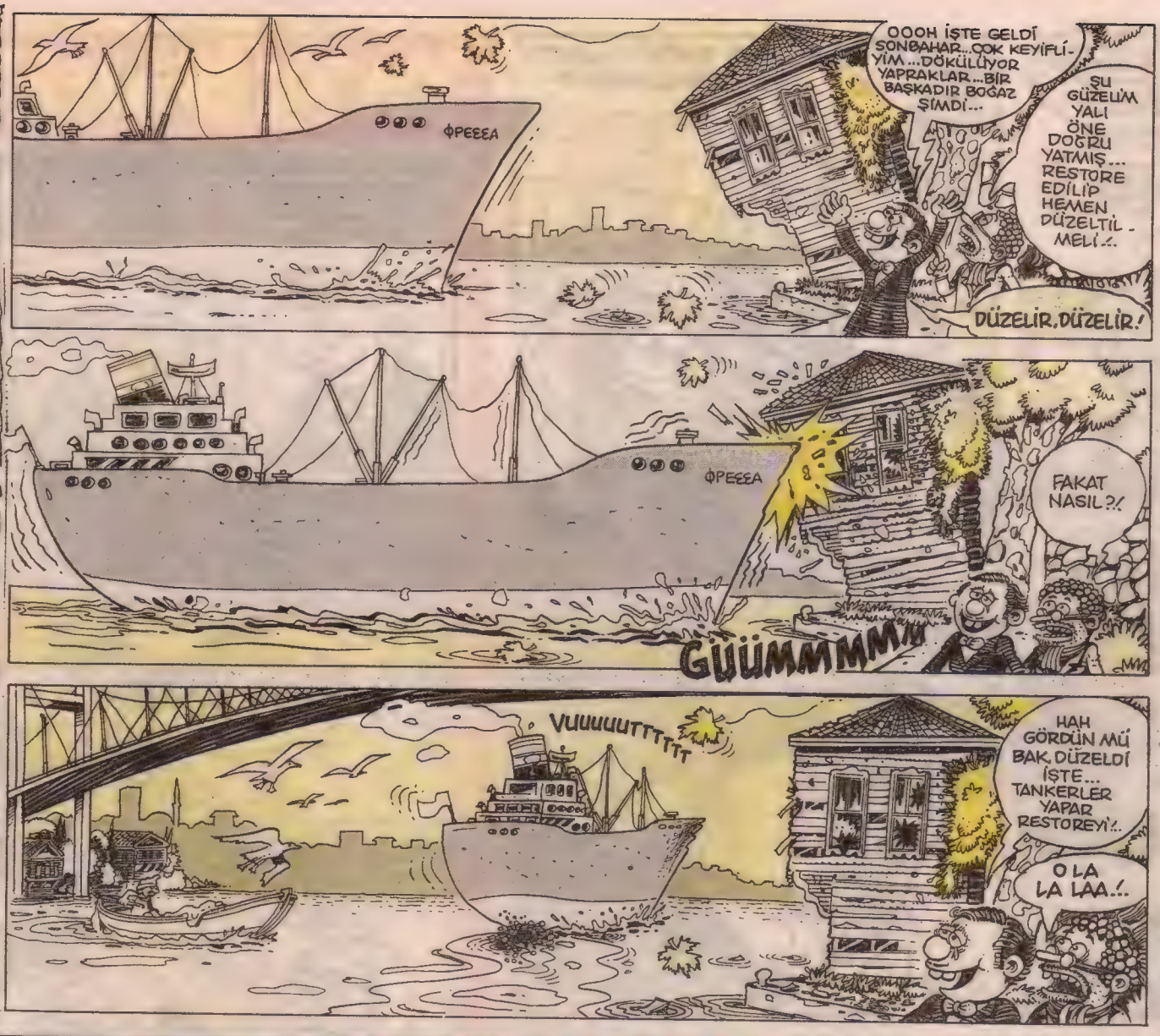

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@eman.com.tr

Debokrasi!

Buna **demokrasi** denmez, **yemokrasi** denir!

Bunlara **yeğen** denmez, **yiyen** denir!

Yahya Demirel bir numara, Murat Demirel son numara.

"Memlekette yemokrasi var, yiyelim akrabalar" deyip, paramızı yemek bildikleri tek numara!

Demirel **"bir bilen"**, Demirel-ler **"bin yiyen"!**

Anlaşılan Türkiye Cumhuriyeti'ni yedikleri yetmemiş, sıra Türki Cumhuriyetler'e gelmiş.

Nitekim Demirel cumhurbaşkanıyken Azerbaycan Cumhurbaşkanı'na bir mektup yazıp, "Yeğenim Murat Demirel dürüst, muteber bir işadamıdır; ülkenizde açtığı bankaya yardımlarınızı rica ederim" demiş.

Kuralım bir **banka,** milletin parasını götürelim **kanka!**

Neyse eski cumhurbaşkanımızı geçelim ve yeni cumhurbaşkanımıza gelelim.

Cumhurbaşkanı A.Necdet Sezer para yemiyor, ama demokrasiyi azılı bir darbeciye yediriyor.

Hadi 12 Eylül darbesinin hemen ardından Kenan Evren'i tebrike gitmesine birşey demiyelim; peki daha on gün önce Marmaris'e gidip Evren'e saygılarını sunmasına ne diyelim?

Bir hukuk adamına hukukun, anayasanın ırzına geçmiş bir darbecinin ta evine kadar gidip saygılarını sunmak yakışır mı?

Hukuk devletinden, demokrasiden yana bir cumhurbaşkanına yakışan darbecilerin evine gitmek değil, onları layık oldukları eve, yani cezaevine göndermektir!

Bu yapılmadı mı demokrasi olur de**bok**rasi!

Kırmızı ışıkta geçmemesiyle ünlenen A.Necdet Sezer, demokrasiyi kurt darbecilerin karşısında kırmızı başlıklı kızın durumuna düşürmemeli!

Ve bilmeli ki, **darbecilere kırmızı kart göstermeyene demokrasi kırmızı kart gösterir!**

feyhan@laman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

ÇIK, BURASI OLMAZ... BU ÇINARIN GÖLGESİ ÇOK KOYU OLUR... RUTUBET YAPAR... ROMATİZMAM AZAR...

ANAANEEE..! BURDA ÇOK GÜZEL BİR YER BULDUUM...

BAK NESLİHAN... BEN BENCİL BİR İNSANIM... HER ŞEY BENİM ETRAFIMDA DÖNSÜN İSTERİM... HEP ALIRIM... VERİCİ DEĞİLİM... ANLAYACAĞIZ ZOR BİR İNSANIM BEN... ZOR...

ŞUNA DOĞRUDAN DOĞRUYA ÖKÜZÜM DESENE...

ÇIT

BU KÖYDE KALAMAYI RAZİYE... KALIRSAM SENİNLE EVLENİCEM VE ÇOCUK YAPICAM. HERŞEY BELLİ... SIKILIRIM BEN... İLİŞKİMİDE RİSK OLMALI...

RİSK HAA..! AL SANA RİSK!

GEL VE BENİ SEV..! HADİİ... KORKAK KÖPEĞK SENİİ..!

GUVARK... GU-VAARK... GU-VAARK!

ULAN BU İŞİ KİTABINA GÖRE YAPALIM DEDİK. DUR BAKALIM NE OLCAK... ERKEK BİR KÜTÜĞE TÜNEMİŞ DİŞİNİN ETRAFINDA ÖTEREK İKİ SAAT DOLAŞTIKTAN SONRA.....

KUŞLARDA SEX

OLDU MU BEY.. İNEYİM Mİ?.. İKİ SAATTİR BELİM TUTULDU VALLA...

SEVİŞENLER NE ÜSTE

fakat sen benim için şiir yazardın eskiden..

fakat sen benim için börek açardın eskiden

büyüyünce banu alkan olucaam ben..

bende merhum kumarhaneler kıralı ömer lütfü topal olucam ---

bir süre ayrı yaşayalım, ilişkimizi gözden geçirelim dediğin buymuydu..

şu alıma çalıma, şu afraya tafraya bakınız.. sanki birbirlerinin eşleri değilde kariyerleriler

başka yatak odalarında hayat var mıdır..

hani bana bir düzine çocuk doğurturacaktın azmi.. ne oldu..

spermlerim cılız çıktı ne yapiiim

Hırsız Çıktı Soyumuz Bu Bizim Eski Huyumuz

Bir kızım olsaydı, adını "Yane" koyardım, olmadı. "Yane" ismi Yunus'tan, "ben giderim yane yane".. Allah aşkıyla yanmak, anlamı. İçimden "Yanem" diye seslendiğimde aşkımın ateşini dile getirecek duygularımı ifade eden ne güzel söz, ne güzel kelime, tam da karşılığı, hayatımızın.

Yaşadım ve gördüm ki, zamanla insan çok şeyi bırakıyor, idealleri, hayalleri, anılarını. Zamanda çok şeyi kopartıp alıyor elinizden, aşkınızı, sevdiklerinizi.. Aşklar kaybolup gitse de "aşkın ateşi" bırakmıyor yakanızı alevli pençeleriyle .

Bitmeyen bir hüzün, aşkın ateşi. Soylu bir vatansever gibi bedenimizi asla terketmeyecek! Bazen, sevgilinin küçücük ön yırtmacı, sevgiliden de güzel görünüyor insana, küçük bakışlar, bir ani iç çekişle, yanımdan akıveren bir kaçamak bakış, öğrendim ki sonunda, aklımda hiç kalmayan bu küçük şeyler eğitmiş beni.

Yunus Emre, "aşk insanı neyler?" diyor, cevap veriyorum, "aşk insanı eyler". En kaba arzular, en patavatsız sözlerle büyütülmüş bizler, platonik aşkların çırpınışlarıyla kendimizi bir ömür eğleyebilir miyiz?

Beni büyüten geleneğe çok soru sordum, hepsini söylesem, deli dersiniz, bir şarkı mesela: "Sen yoksun ki yanımda / bu alemden bana ne?.. Sorumsuzluk, lakayıtlık, ilgisizlik görüyorum, birisi, olsun-olmasın yanımda, bu alevli merak içimde değil mi?

Bir zaman Aşık Veysel'i anlamadım: "güzelliğin on para etmez / şu bendeki aşk olmasa.. Aşk, sevgilinin güzelliğinin eseri değil mi, ne oluyor şimdi, sonra düşündüm, Aşık Veysel görmüyor, onun gördüğü kalbindeki ateş... Biz görenlerin aşkı için mutlaka bir çıra lazım... Sonra, Nesimi'nin, "bu aşk benim kime ne?" sözünü sevmedim, hayat bilgime uymuyor, aşk hepimizin, aşk herkesin. Aşk gözlerimi insanlığa çevirmiyor mu, bencillikle kimden kıskanabilirim, kime neyse, peki niye kimselere söylüyorsun, "kime ne" diye!

Yine de Tanrı hepimizi, günümüzün istilacı, gürültücü gençliğinden korusun. Aşklar, bir bir gitmiş, kalbimizin bu bitmeyen hüzünlü aleviyle, erik kurusu ihtiyarlığa doğru ilerliyoruz. Şu sözlere de inanmadım: "Gücüm kalmadı, takatim kalmadı, dayanamıyorum, meliyorum, bittim, tükendim..." Aslında "avcı kurnazlığı" bu sözler, aşkı yanında olsa birden yırtıcı, vahşi bir hayvana dönüp, saldıracak gücü, takati kalmadığını söyleyen... "gücüm kalmadı" derken, tam tersiyle kuruyor tuzağını. Çünkü aşk, tarihinin en keskin kılıcını verir elimize, kabadayı olursunuz, küstah olursunuz, havanızdan geçilmez, öyle bir hal ki, kırgın bakışlarınız hep gökyüzüne takılı kalmış gibi. Bittim, tükendim, gibi cümlelerin düz anlamlarını disiplinsiz, dizginsiz buluyorum.

Öyle bir dert ki, hastalandıkça büyüyor. Ruhumuzun sırlarını, tarih boyu tüm insanlığın iç çekişleri gibi romanlar gibi bize anlatır. Ferahlar kalbimiz. Fatih gibi, Kanuni gibi, en berbat bardaki gecekondulu ecük cücük kızlar gibi aynı dilden aşık oluruz.Her dilin fatihi, her güzelliğin kalesi, her yüreğin sığınağı, kalbimiz, insanlığın mükemmel vazoların vazosu, vazonun içinde avlu gibi büyük bir zindan... Daha ne Mozartlar, ne şarkılar gelecek ardından, çağlar gümbür gümbür haykıracak, durmaksızın onun bulmacalarını inceleyerek dönecek dünya! Kimse kesemez önünü...

Tanrı dediğin, dünya dediğin, aşk gibi birşey, işte. Zihnimiz kavrayamaz, boy ölçüşemeyiz onunla, huysuz, üşütük, akılsız, atom mokülleri gibi milyonlarca duygu molekülü.

Kalbinizin odasına girdiğinizde, orada usulca oturmuş bir çocuk görürsünüz. Giptayla bakınıyor etrafına. Birşeylek söylemek ister, mektup gibi, sevgiliyle başlayan cümleler gibi, gururlu bir mutuluğu ilk defa burda kuruyor. Bir insanlık ülküsü kuruluyor. Hiç sıkılmıyor artık, en güzel günler en, en en... yorulmuyor, dünya, sevdiği reddetse de, hayranlıkla bakınıyor kalbinin odalarına, neden hala "kur yapan" ihtiyarları çok severim.

Kalbimizin sesini, insanların sesine çevirecek büyük bir gürültü bekliyoruz, telaşlarımızı, bozukluklarımızı, bir akşam üstü, ansızın dansa kaldırıp, dindirecek, bir aşk kıyameti, çepeçevre sarhoşluğuyla alıp, uçuracak bizi...

İşte böyle, düşünüverdim, önümden yürüyen kurdeleli, ilkokula yeni başlamış iki küçük kız çocuğunu el ele gittiğini, görünce. Hangi sevgili olmuş anne babanın çocukları, hangi aşk ateşinin parçası bu çocuklar, şimdi kime teslim ediyor, kimlerin kezzap ellerine veriyoruz.

Dolarlar mı yönetecek, akıl mı yönetecek, bizleri, ülkemizi. Bilimadamları kalkınmacı kapitalistlere karşı, "akıl yönetecek" dedi, doğulular, şairiyle, evliyasıyla, onbin yıldır hayır, "aşk yönetecek", aşk.. Yapıştı artık bu ateş içimize, bu yaştan sonra da hiçbir tecrübe çıkartamaz onu ordan...

İnsanoğlu, siyasetin, soyguncuların, oligarşinin korkusundan sinmiş, bitkin düşmüş, dilini, benliğini kaybetmiş olabilir. Ancak bir insan evladı, aşkının öz suyunun parçalarına, minik gül yapraklı çocuklarına, şöyle yolda yürürken, ardından baktığında, bir daha...

Bu iki ayaklı insanlık ateşini, çağlar üzerinden sıçratacak bu güzel mi güzel minicik insan evladlarını, çocuklarımızı, hangi zindanlara, hangi zalim gardiyan milli eğitimlere teslim ediyoruz... Bu, dünyanın, Tanrının en güzel varlıklarının hayallerini, aşklarını hiç düşünmeyecek, sarsılmayacak mıyız, bu eğitim sistemini paramparça yıkmayacaksak, bu kepazeliği, cahilliği göklere çıkmış kayıtsızlığı paramparça etmeyeceksek, ne diyelim!

Ne ağır emeklerle büyümüş bu çocukların ardından yürüyorum, ne bilgi öğrenebilecek, ne spor yapabilecek, ne siyasal alana girebilecek, ne de öğrendiği kelimelerle aşkını, sevgisini dillendirebilecek! Peki bu çocuklar böyle kuzu kuzu nereye gidiyor! Tarih boyu elele verip hazırladığımız Milli Eğitim bataklığına gömülmeye!

"Eğretileme" sözcüğü, biçki-dikişteki "teğelleme"nin tıpkısıdır. Cümle içinde kullanalım: Dil bir eğretileme aracıdır. Yani, birşeyi, başka birşeye tutturma. 60'lı yıllarda ünlü dilbilim filozofu Derrida, 'dilin hiçbirşey olmadığı' gibi laflar edip, dilbilim felsefesinde büyük tartışmalar açtı. Şöyle, yazı olarak çiçek (ç,i,ç,e,k) gibi (sembolik) işaretlerle yazıyoruz, doğadaki tüm şeyleri yazılı-sesli işaretlerle kotlar, bu yazılı-sesli işaretlerle "temsil" edilmesini sağlarız. Ben şimdi burda çiçek kelimesini yazarsam çiçeği kelimelerle temsil etmeye çalışırım, size doğadaki çiçeğin ta kendisini anlatmış olamam, çünkü çiçek, bu harfler ve seslerin hiçbirine benzemez, doğadaki o çiçek halini bu kelime bize anlatamaz.

İşte tüm dilsel yapımız böyle kurulmuştur, deyip, dil üzerine kurulmuş tüm batı felsefesine köklü bir eleştiride bulunur, Derrida, her neyse.

Dilbilim, dil sosyolojisi, dilin anlamı, bu tartışmalarla zenginleşti. Edebiyat, sanat, kültür, siyaset, bilim, bize yüzlerce değişik "dilsel" alan açtı, gösterdi, öğretti, farklı alanlar buldu. Hani şu Kenan Evren'in "ne var ben de yapanım" dediği resim.. Tabiatta gördüğümüz şeyin aynen yapılması değil, başka araçlarla, diyelim boyayla, başka alanlara (ifadelere) çevrilmesidir. Duygularımızı, düşüncelerimizi, kelimelerle, sinemada, yemekte, siyasette, fıkrayla, şiirle, bir sürü yan anlamlarla çoğaltarak, birşeyleri hep başka anlamlar bularak çoğaltınız, daracık dünyamız, daracık bedenimiz bu dilsel alanın genişliğiyle büyür, çoğalır, kabına sığmaz! Bakın, yazarlık merakınız varsa, bu edebiyatta şöyle zenginleşir: Akşam oldu, yazın, şimdi "akşam oldu" demeden, akşam olduyu anlatın, yazdık: "Hava karardı", şimdi, hava karardı demeden havanın kardığını anlatın: "güneş battı", şimdi güneş battı demeden ve şimdiye kadar kullandığınız kelimeleri kullanmadan söyleyin: "dükkanlar kapandı, insanlar evlerine çekildi", ya da "Ezanlar okundu bizim kız eve gelmedi!"... Yepyeni kelimelerle, yepyeni ifadeler buldukça, yepyeni akşamlarınız olur, bir akşam onbin çeşit pozuyla uzar, uzar akşamlar. Neyse!..

Ben küçük bir çocukken, hırsız denildiğinde, kara, kuru, sakallı, berduş, zayıf, kirli pasaklı ve karakol polislerinin yaka-paça götürdüğü bir adam gelirdi zihnime, "hırsız" kelimesi bunun karşılığıydı. 70'li yılların başında solcuların banka soygunlarıyla: Soyguncu deyince devleti yıkmak isteyen komünistler gelirdi akla...

NİHAT GENÇ nihatg@leman.com.tr

Ancak, 1983-85 doğumlu, şimdiki üniversiteli çocuklar için "hırsız", "soyguncu" denildiğinde akla Murat Demirler, Civan ibi, imgeler geliyor, politikacı, banka genel müdürleri...

Dilsel alanda, anlamların siyasetle, edebiyatla, sıçrayarak başka şeyler ifade etmeye başlaması gibi, hukukta aynı sıçrayışları, gösterebilmeli. Mesela, baklava çalan çocuklarla hukuğumuzun bir sorunu yok, onlar eski ahbap, kelepçe takar, kodese kapatırsın, imgelerin kaba Türk filmleri gibi karşılıkları yerindedir. Ama, hırsızlar, genel müdürler-politikacılar olunca, hukuğun aklına da "kelepçe", "kodes" gelmiyor. Tarih, siyaset, edebiyat, dilsel alanlar hızla değişiyor, hukuk ardından yetişemiyor!

Bunu da geçelim, Murat Demirel ağırlığıyla varlığıyla, tomar tomar, sahip olarak cebine doldurarak 500 milyon dolar götürdü, o paralara dokundu, onlarla yat, villa aldı, Bizim için ise 500 milyon dolar neyi temsil ediyor?.

Hani eskiden Uğur Dündar'ın "sayın seyirciler bir düşünün bu beşyüzmiloyn dolarla kaç tane fabrika açılırdı" sözleri şöhretliydi.

Şimdi ise, hiçbirimizin aklına, bu paralar, kalkınma, fabrika, işsizlik, yetim hakkı, diyaliz makinesi bulamayanlar gibi şeyler hatırlatmıyor. Hele, hiçkimsenin aklına bu beşyüzmilyon doları Şırnak'a verseydik, Şanlıurfa, Gaziantep gibi, beşyüzmilyonun hatırına Şırnaklılar'ın şehrin adını "Milliyetçi Şırnak" diye değiştireceği gelmiyor.

Aklımıza ilk gelen şey, beşyüzmilyon doları o çalmasaydı, mutlak başkası çalardı. Yan anlamı, beşyüzmilyon dolar bir yerde varsa, birileri zaten çalacaktı, asıl aklımıza gelen ise şu: Beşyüzmilyon dolarla benim aramda hiçbir ilişki yoktur, o para ne bana gelecekti, ne ben ona gidecektim, beni hiç ilgilendirmiyor!"...

Bu da "dilsel alanla" siyasal alan arasında kopukluk yaşadığımızı gösteriyor, halk diyoruz, halk değil, güç diyoruz güç değil, parti diyoruz parti değil.. En bariz örneği de milli-muhafazakar ideolojilerde yaşar, "milli tehdit", "milli düşman", "çıkarlarımız", "koruma, kollama", vatan için, Atatürk'ün izinde, cumhuriyet... yüzlerce kelime, işaret ettikleri şeyi anlatmaz, kopukluk, bizi yaşadığımız siyasi, toplumsal alana yabancılaşmamızı ve gittikçe hepimizin "sanallaşmasını" sağlıyor"

Ne diyelim hergün elimizden kayan bu anlamlara: "elbet birgün buluşacağız". Halk dediğimizde, halk, acı dediğimizde acı, ekmek dediğimizde, ekmeğin, anlaşılacağı günler mutlaka gelecek.

Artık bizi anlatamayan bu kelimelere söyleyeceğim, "sevgilim ne zaman kavuşacağız". İnadla edebiyatçılığı zorlayışımızın tek sebebi budur!

"Bu ülke uygarlaştı"nın anlamı, yerli dilinde karşılığı şu: "Bu topraklar yüzünde çizgiler var". Yani toprak sürüldü, ekildi, denilmek suretiyle. Kasabadan büyük şehre gelen milyonlarca insan büyük binaları görünce "bu şehir çok modernleşti", geriye kasabaya döndüklerinde iri, birkaç bina görünce: "Memleket çok gelişti, çok modernleşti" diyordu. Soyulan, süslü camlı devasa banka binalarını, on katlı koca hastanelerin kapılarında ilgisizlikten ölen hastaları gördükten sonra, "Modernleşme" tasavvurları değişti. Bu "zihinsel bir sıçrama", artık halkımız büyük binaları görüp, kravatlı, takım elbiseli adamlara bakıp, "modernleşme" demiyor.

Eski başbakanlardan Refik Saydam mı söylemişti: "Bir ülkede herşey A'dan Z'ye bozuk olabilir mi, oluyor işte!" diye. Bu tür serzenişleri, öfkeleri dile getirenleri tarih boyu çok sevdik ve aldandık. "Bak işte adam bozukluktan şikayetçi" diye, duygusal yakınlık gösterdik. Tam da bu insanlar tarafından kandırıldığımızı nihayet anladık. Artık bozuklukları araştıran, yakalayan, teşhir eden, tantanalı programlar yapan, Uğur Dündar gibi programcılar, Tantan gibi bakanlar, istedikleri kadar hırsız yakalasın, kimse zevk duymuyor, ilgi göstermiyor. "Bu böyle gelmiş, böyle gider" karamsarlığına büründükleri için değil, işte tarihin bu noktasında kitleler "burada bir tuhaflık var" gibi bir beyin karışıklığında. Hırsızlardan şiddetle nefret edilmiyor, mideler bulanıyor o kadar ve bu siyasal oyunun kördüğümüne düşünsel çomaklar sokacak, zihinsel bir sıçrama anını bekliyorlar.

Görmüyor musunuz, hırsızların yakalanması eski raitinglerini kaybediyor, devleti soyanları teşhir etmek kitleleri heyecanlandırmıyor, hergün bir hırsızın fotoğrafını görmek, güvenlik, adalet, demokrasi, devlet, toplumsal birliğimiz için hiç mi hiç umut vermiyor ve bu heyecansızlığı birileri yönetiyor! Gaddar yöneticimiz bu kısır, ifadesiz dildir.

Colomb Amerika'ya vardığında kızılderililer'in "benimki... seninki.." diye kavramları bilmediğini görür. Ülke, cumhuriyet, ahlak, toplumsal değerler, ne senin, benim, hepimizin. Ancak, dolarlar birilerinin. Geniş kitleler, bu tür operasyonların "hırsızlar arasındaki iktidar kavgasından" meydana geldiğini iyice kayıtsızlıkla ezberliyor.

Mesela, bundan onaltı sene önce Özal, rüşvetçi bakanı İsmail Özdağlar'ı elleriyle yargıya teslim ettiğinde, halk Özal'ı çok sevmişti, Özal'ın rüşvete karşı olduğuna inanmış, devlet adamlığı takdir görmüştü. Çok geçmeden, "kendi adamlarının yiyemediği için" başka yiyenlere yol açmak için, ya da göstermelik "adaletcilik" oynamak için kurban seçtiklerini çoktan anladı!

Birileri gizlice, geniş kitlelere, yalancının mumunun yatsıya kadar değil, sonsuza kadar yanacağını öğretiyor, iflah olmaz bir bitkinlik, siliklik halka dayatılıyor. Halka mikrofon uzatsanız: Kardeşim, onu seçiyoruz olmuyor, bunu seçiyoruz olmuyor" ya da "elim kırılsaydı vermeseydim.. hangisine ne verseydim.." gibi kullandığı dil çaresizlik öğretiyor, bu zavallı dil aşılamıyor!

Bu bize şunu öğretir: "Demek ki demokrasi onu bunu seçmek, oy vermek, en çok oy verenin iktidar olması gibi faktörlerden oluşmaz!" Ünlü bilim felsefecisi Karl Popper'in dediği gibi demokrasi: "Halkın istediğinde hükümeti düşürme gücünün kurumsallaşması" ya da: "Halkın iktidardakileri yargılama gücünün kurumsallaşmasıdır!"..

Halkın hırsızları yargılama gücü var mı? Murat Demirel, kendisini sorgulayan polislere tehditle bağırıyor: "Aşağıda 250 tane avukatım var, Süleyman amcam var!".. Halkın 250 tane avukatı yok, partilerin de yok.

Ve neden halkımız Apo'yu savunmaya kalkan iki avukata tekme-tokat girişirken, Murat Demirel'i kayıtsızlıkla izliyor. Murat Demirel'in avukatları neden dövülmüyor, avukatların hanımları, çocukları avukat babalarına "hırsızları" neden tutuyorsun, soyguncular neden arka çıkıyorsun, diye öfkelerini dile getirmiyor".

Çünkü geniş kitleler, güneydoğuda savaşta, medya, basın, aydınlar tarafından öfkeli özneler olarak sağlam bir dille yetiştirildi. Murat Demirel'in avukatlarını dövecek kadar geniş kitlelerin duyarlılaştırılması istenmiyor. Apo milli tepkiye sebep oluyor, çalınan bir milyar, üç milyar dolarlar milli tepkiye neden olmuyor, avukatların bürolara basılıp, onları da Hadepliler gibi pencereden atmıyorlar.

Bu topraklar, senin, benim değil, hepimizin, dolarlar, bütçe, senin benim değil, hepimizinse, bu milli inanç nerde? Başta Altemur Kılıç, tüm MHP'li kitleler sokaklara dökülmüyor, nümayiş yapmıyor, çünkü ülke sevgileri "siyasi raiting gereği" kitleleri kandırma aracı olarak bir döneme has olarak milli öfke kotarılıp, kullanılıp ve hepsi şartlandırılıp sokaklara döktürülmüşler!

Çünkü, Apo'yu asmak isteyen iktidardaki sağcı partiler, devletin tüm kurumları ellerinde olduğu halde, yargılama gücü olarak, halkın kutsal öfkesini dile getirip, işte bu milli öfkeyi "yargılama"nın milli dayanağı olarak gösteriyorlar.

Evet, demokrasi halkın yargılama gücüdür. Halkı, soygunlar karşısında öfkelendirip, kudurtmak, sokağa taşırmak, miting meydanlarına sürüklemek yine medyanın, partilerin elinde! Ama, yapmıyorlar!

Böylelikle Murat Demirelleri yargılayacak "milli isyan" şekillenmiyor. Milli heyecanlar yasaları, hakimleri zorlamıyor. Kamuoyu hırsızlara karşı örgütlenemiyor.

Neden, demokrasi düşmanlarına da, hırsızlara da milli düşmanlar gibi bakılamıyor.

Türkiye'yi hiç görmemiş kafir siyasetbilimciler yüzyıl önce, koruma-kollama güçleriyle, iktisadi güçlerin siyasal, tarihsel bir süreçte yanyana gelip, oligarşiyi oluşturup, halkı, kültürü, insanlığı, tüm ortak değerleri tarihin, coğrafyanın dışına ittiğini, nerden görüp, bilip yazmışlar. Oligarşi, sanat, edebiyat, söz, resim tüm dilsel yapıları çürütüp yok eder, tüm dilsel yapılar oligarşi karşısında bir işe yaramaz.

Velhasıl, A'dan Z'ye hiçbir şey bozuk değil, herşey tıkırında, lüks otomobiller içinde pırıl pırıl TV'ler içinde korumacı kollamacılarla kalkınmacılarımız tam yol devam ediyorlar.

Belki de, bu topraklar sahiden vatan değil, büyük bir devlet lokantası, çalışanları, mutfaktakiler, ürünü toplayan, işleyen halk, para vermeden yiyen müşteriler. Murat Demireller. Velhasıl, dünyanın en çok silah alan ordusunun milli fedakarlığıyla

harala gürele

M. ÇAĞAR

SİTTİN SENE SOORA..IRKIM UZAYDA..İLLAKI...

ELLER GİTTİ GELDİ,UZAYI FELLİK FELLİK ETTİ..

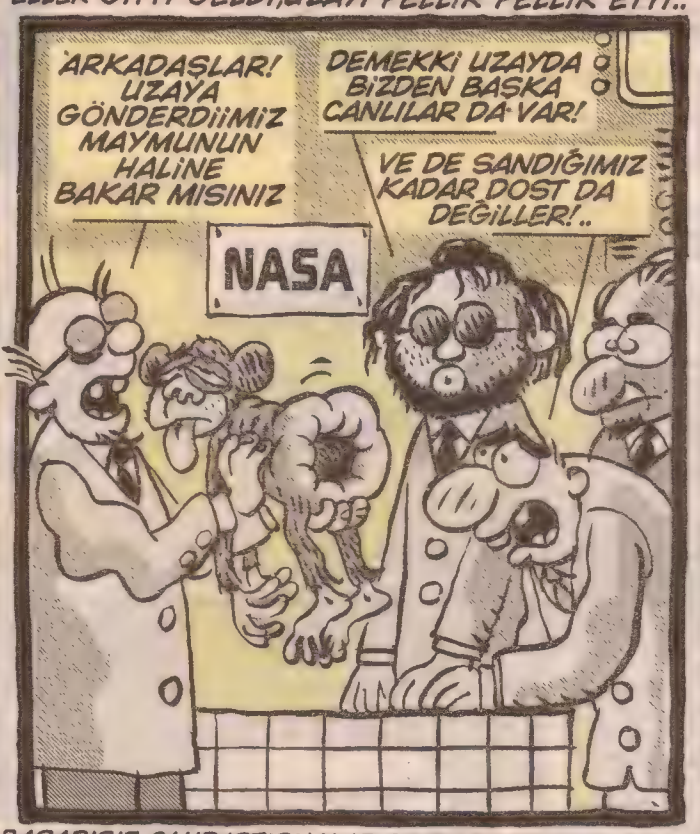

ZENGİN BAŞARILI BABALARIN,NEDENDİR OĞULLARI BAŞARISIZ OLUR.İSTİSNALAR DA KAİDEYİ BOZMAZ..

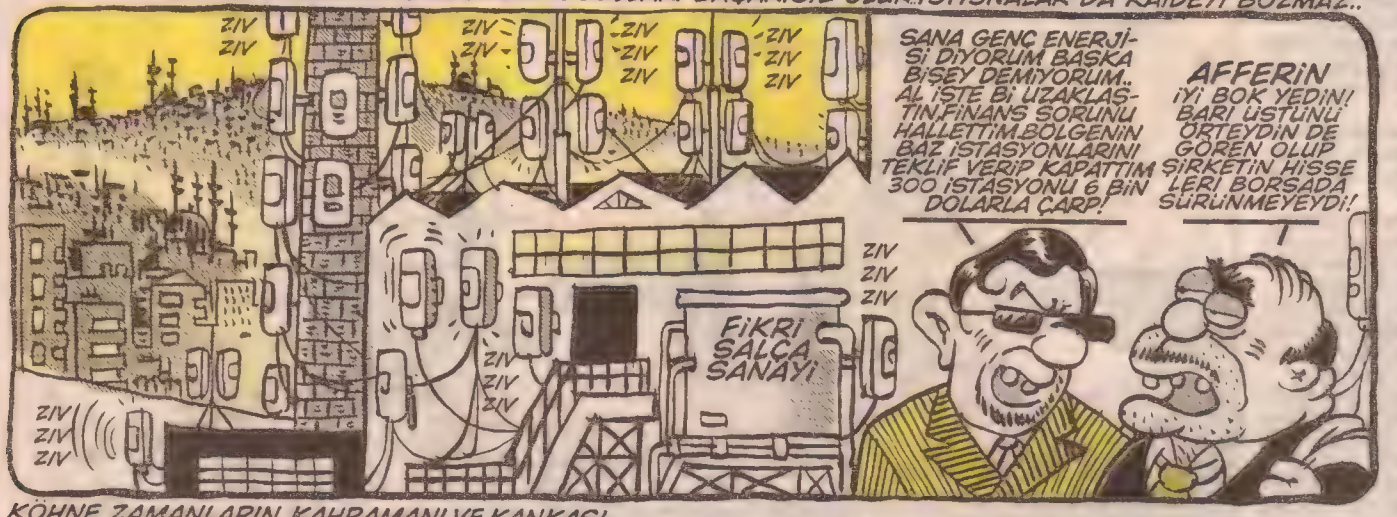

KÖHNE ZAMANLARIN KAHRAMANI VE KANKASI..

13. Sayfadan Devam

burjuvaya hizmet için bir demokrasi kurduk. Yazarlar, akademisyenler, aydınlar onlar da, milli pırasalar, milli lahanalar, milli hıyarlar, doğrayıp doğrayıp yiyorlar!

Düşünebiliyor musunuz, Aydın Doğan, Sabancı, Karamehmetler, Halis Toprak, Kadir Has ve bilimum kalkınmacımız hayatlarında bir tek edebi eser okumadı!

Ama yine de, bu büyük devlet lokantasının başbakanları, bakanları, siyaseti bizden iyi biliyor. Basın, halkın yapması gereken "grevi" enerji bakanlığı yapıyor. İhalelere meşruluk kazandırmak için, diyor ki, "elektrikleri keserim". Belediye başkanı Gökçek diyor ki, "otobüsleri sefere sokmam". Halkın, işçinin yapması gereken "grevi", devletimiz, üstlenmiş. (Gençler bilmez, 1977'de Ecevit iktidara geldiğinde de, yağları, unları, benzini, ampülleri depolayıp kaldırdılar, piyasadan ürünlerini kaldırarak iktidarı rezil, perişan ettiler, o gün bugün sosyal sosyal demokratlar belini doğrultamadı.)

Ve ülkemizde devlet halkı "okur-yazar" yaparak cezalandırıyor, tahakküm "okur-yazarlık" üzerine inşa ediliyor! Eskiden okur-yazar olmak duygusal bir idealdi, şimdi, zoraki, resmi...

İkiyüz yıl önce, iflah olmaz katiller, sapıklar, hırsızlar zindanlardan çıkartılıp ömür boyu mahkum için sürgüne gönderildikleri Avustralya kıtasında bir devlet kurdu. Avustralya kıtasında üzerinde çizgi olmayan (sürülmemiş) Türkiye'den büyük, hiç girilmemiş ve havadan geçen uçaklar dışında uygarlık adına bir şey görmemiş yerliler yaşıyor. Sydney Olimpiyatları'nın son gününde "tarih" diye Avustralya'nın hakiki sahipleri yerlilerinin şarkılarını, danslarını modernize ederek, ülkemizin de modası "uzlaşma" başlığıyla verip, tarihi unutturmaya çalıştılar. Kimse de kimin vatanında oturuyorsunuz, kimse de katil soyundansınız demedi, onlar da tüm spor branşlarında başa güreşti, olimpiyat meşalesini bir medeniyet yarışı gibi yaktılar!

Bizi sormayın, biz, şanslı tarihin çocuklarıyız. Tarihin ilk gününden beri, dünyanın tüm meydan savaşlarında varız. Avustralya'daki yerliler, bizim bilinen tarihimizin de arkasına düşen İskitliler'e dahi ulaşamadı. Avrupa ve Asya ve Ortadoğu ve Kuzey Afrika ve Arabistan ve Hindistan ve Altay-Urallar bin yıl bizden soruldu, bugün ise, tek branşta dahi 20.olamadık.

Gelmiş geçmiş tarihin en büyük güreşçisi Karalin 13 yıl aradan sonra ilk defa yenildi, o da 1-0, onda da karşı taraf puan alamadı, salvoda elini yanlışlıkla çözdü. Tüm spor hayatında yenilmeyi bırak karşı tarafa sadece bir puan vermiş Karalin, dördüncü olimpiyat şampiyonluğunu kaçırdı, bir masal sona erdi! Tüm spor hayatında sadece iki puan vererek... 130 kilonun bu inanılmaz adamı teknolojik hormonla büyütülmüş bir Amerikalı'ya yenildi. Çünkü, o gün, üst üste üç maç yaptı Karalin, gücü kalmamıştı, yaşı 35'e dayanmıştı. Karalin gerçek bir efsaneydi, masallardaki gibi, "bir adam geldi hiç yenilmedi" gibi bir cümle onun şahsında doğrulanmıştı, dünya tarihi onun gibi bir güreşçi bulabilmek için kaç yüz yıl geçirmesi gerekecek!

Bizim sporcularımız yenilgilerine hemen bahane buldular: "Görmüyor musunuz Karalin yenildi, biz neyiz..." gibi. Bizim, bir iki madalyamız olduysa da, onu da yurdumuza dışardan gelen soydaşların elinden aldık, bu cümleleri herkes söylüyor ve hepimiz utanıyoruz.

Tarihimizdeki altınlar hep "güreş" dalında, şöyle: II. Dünya savaşı sonrası hem hazırlıksız hem de güreşi hiç tanımayan batılılar, bizler 48'de, 52'de altın madalyalar alırken rakiplerimiz olamadı. O yıllar rakiplerimiz Mısırlı, İranlı'ydı. Batılılar tüm maçlarımızı filme alarak, künde, kilit, vb. onlarca oyunumuzu öğrenip rakip oldular. Artık onların rakibi değiliz, şimdi bu sporda yokuz!

Bu ülkede doğup büyümüş çocukların olimpiyatlarda-dünya sporunda müzmin başarısızlığı Anadolu çocuklarının asla aptallığı-beceriksizliğiyle açıklanamaz. Elli yıldır girip çıkıp rezil-kepaze olduğumuz olimpiyatlar bize suçluyu gösteriyor, zincirlenmiş delilerin karargahında katillerimiz: Milli Eğitim'dir.

Çocuklar televizyonu açıyor Seda Sayan, Hülya Avşar gazeteyi açıyor, Oktay Ekşi, Fatih Altaylı, bu suratları gören bir insan ömründe hiçbir alanda başarılı olamaz, aksini ispat eden çıkmadı!

Okulun koridorlarına dünyayı değiştiren büyük filozofların Descartes gibi.. Büyük yazarların Dostoyevski gibi.. Büyük sporcuların Muhammed Ali gibi... posterlerini asalım, teneffüste oynarken çocuklar zihinlerine işlesin, desek. Mümkün değil...

Çünkü Milli Eğitim müfettişleri gelecek, birinin resmini asmak istiyorsanız Atatürk'ü asın, asmışsanız, bir daha "ben sporcunun zeki, çevik" sözünü asın emrini verecek, aksi halde, sürülecek, kapanacaksınız. Bu ülkede "tevhidi tedrisat" yani eğitim birliği adı altında hiç bir kurum, izinsiz eğitim, kültür, panel, seminer, veremez, yasaktır! Bunu üniversitelerde, liselerde, anaokullarında bile yapamazsınız. Milli Eğitim müfredatı dışında kimse çocuğuna birşey öğretemez, yayınlayamaz, çoğaltamaz..

Diyelim duvara astığımız filozoflardan biri Rus bilimadamı, diğeri Yunanlı.. Hemen şikayet edilecek "milli düşmanımız Yunanlar, Ruslar körpecik çocuklarımıza öğretiliyor" diye. Bu sefer kimlerin tanıtılacağı bakanlıkca tespit edilecek, boş gereksiz kurullar, toplantılar, şikayetlerle dolu bir yığın ıvır zıvır didişme, sonunda, en iyisi hiç tanıtmamak, işte bugüne böyle bomboş, tamtakır kafalarla geldik!

Diyelim ki bir dernek kurup, okul yaşındaki çocuklara, fazladan, genel kültür, ansiklopedik bilgiler, edebi, sportif, aktüel bilgiler vereceğiz, bu da mümkün değil, yine milli eğitim müfettişleri gelecek, sizi mahkemeye verecek...

Çocuğunuz başarılı bir sporcu ise antremana gidemez, çünkü izin alamaz, milli sporcu olsa dahi.. Henüz ortaokulda ve potansiyel bir yetenek, imkanı yok. Okulu bırakmak zorunda. Dünyada nasıl yapılıyor, tamamlayıcı dersler konuluyor, çocuklar için özel liselere kadar, yani, diyelim Ankara'da bir lise, sırf okuldan geri kalmış çocuklara derslerini tamamlatıyor. Asıl uygulamada olanı ise: Mesela Kars'ta yetenekli yirmi ortaokul çocuğu bulduruz, bunlar için devlet, özel hocalar gönderiyor, bu özel hocalar, sırf bu çocukların geri kaldıkları derslerini tamamlatıyor...

Altı yaşında çocuğumuzu teslim ediyoruz bir gül yaprağı gibi, yirmibeş yaşında bir hıyar, bir kalas gibi size teslim ediyorlar, ne öğrenmesine, ne spor yapmasına izin veriyorlar...

Sonbaharın kurumuş yapraklarını çıtır çıtır çiğneyerek, önümden

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Arkadaşlar

'Cinsel kimlik' insanı ne kadar diğer insanlardan ayırteder onu tam bilemiyorum ama ben 25 yıllık yaşamımın önemli bir bölümünü hep bu karmaşa ile geçirdim. Kendimi bulmak ve keşfetmek için harcadım: Hasta ve sapkın tanımlara karşı kendimi sağlıklı ve normal bulmaya çalıştım. Kendimle didiştim durdum. Şimdi, huzur ve mutluluğu buldum. 'Gay'im diyebiliyorum ve korkmuyorum. Tek korkum var; bize karşı olan önyargılar, sevgisizlik, şiddet.

Bu saldırılar kültürlü ya da kültürsüz denilen her kesimden gelebiliyor. Bir bakarsınız sokaktaki bir adam, bir bakarsınız bir gazetenin baş yazarı. Satıraralarında homofobi (eşcinsel düşmanı)yi yakalarsınız.

Herşeyin çok hızla değiştiği ülkelerde, değerlerde değişiyor. Ahlak anlayışı farklılaşıyor. Bizim en büyük sorunumuz kimlik sorunu sanırım. Kendimize uygun farklı bir yaşam biçimini bulabilmek.

Kişiliğimizi ve kimliğimizi geliştirmek için uygun bir yaşam alanı verilemediği için, sadece seks biçimi ile vurgulanıyoruz. Aklında bundan başka birşey olmayan, kadınlığa özenen ve kişiliksiz insanlar. Seksin ve efeminiliğin kötü birşey olduğunu hiç düşünmem ama yaşam alanını kısıtlayıp, düşünmemi-sorgulamamı kısıtlayan ve beni aşağılayan bir gruba karşı hep tepki gösterilmesinden yanayım.

Sadece eşcinsellere özgü bir alanda kalma yerine, toplumun her alanında 'görünür' olmakla normalleşebiliriz.

Cinsel kimlik, yaşam biçimi ve buna benzer her türlü görüşünüzü bana yazabilirsiniz. Sevgiler.

Murat
emuratkoyik1@hotmail.com.

ÖSS-Öğrencinin Sıtkını Sıyırma

ÖSS sonuçlarının açıklanmasından sonraki haftalarda yayımlanan Leman Dergisi'nin Okur Mektupları köşesinde sınav mağduru meslek liseli arkadaşların haklı isyanlarına tanık oldum. Bu sınav sistemi gerçekten adaletsiz bir seçme yöntemi. Sistemin ilk sınavzedelerinden biri olarak, meslek lisesi çıkışlı olmadığım halde uğradığım haksızlığı; meslek liselerinden mezun arkadaşlarla aynı duygularımı paylaştığım ve onların içinde bulunduğu durumu çok iyi anladığımı belirtmek için yazma ihtiyacı hissediyorum.

Ben özel lise mezunuydum, sınava yabancı dilden girdim. Lise 1 ve 2 de pek ders çalışmamıştım, işi son seneye bıraktım. Çünkü kendime güveniyordum, son sene çalışıp bu işi başarabileceğimden emindim. Hedefim büyüktü, Türkiye'nin en iyi iki üniversitesinden birine girmek istiyordum. Zira, sınav sonrası 100 ingilizce sorudan 99'unu ve 88 sözel sorudan 84'ünü doğru yanıtlamam bunu hakettiğimi gösterdi. (Bilgi düzeyinde en azından) Fakat, eski sınav sisteminin aksine bu sistemin bilginin yanısıra birçok teferruatı da gerektirdiğini sonradan öğrendim. Şöyle ki; AO-ÖBP eklenmeden Türkiye 153.sü iken bu puan eklendiğinde Türkiye 1758.si oldum. Benim yerimi diploma notu yüksek, doğru cevaplandırdığı soruların sayısı benimkilerden düşük olan kişiler aldı. Yani, bu sistem bilgi seviyenizden çok, bir şekilde (kopye, torpil dahil) elde ettiğiniz okul notlarınıza göre sizi seçiyor. Benim, diğer bir dezavantajım da ingilizce bölümünden mezun olmamdı. Bu bölüm; ingilizce öğretmenliği, ingiliz dili ve edebiyatı, ingiliz dil bilimi ve mütercim-tercümanlıkla sınırlıdır. Sorun bu değil, ingilizce öğretmenliğini istiyordum sorun bu. Çünkü -işte başka bir adaletsizlik örneği- öğretmen liselerinden mezun olanlara öğretmenliği seçtikleri taktirde 10-15 arası ek puan verildi. İngilizce öğretmenliği puanlarına bakarsanız, üniversitelerin bu puanlarda birbirine çok yakın olduğunu görürsünüz. Aldığınız her 1/2 puan bir üst okula yerleşmenizi sağlar. Bu durumda 10 puan 8-10 okul üste götürür sizi. Tabii, böylece aldıkları astronomik ek puanlarla öğretmen lisesi öğrencileri sizden daha az soru cevaplandırarak daha iyi okullara girebilir.

Sonuç olarak, hem diploma notumun fazla yüksek olmaması, hem de ek puan alamamam, istediğim o iki okuldan birine girmemi engelledi. Neyse ki son tercihlerimde düşük puanlı Anadolu üniversitelerinden vardı da iyi kötü bir okula yerleşebildim.

Yaşadığım bu kötü olayın üzerimde gerçekten olumsuz psikolojik etkileri oldu. Hak etmedikleri yerlerde olanlar, hakkınızın yenilmesi gerçekten çok yaralıyor insanı. Ama arkadaşlar size tavsiyem; geriye dönüş olmadığı için ve üzülmenin, tomarlarca saç yolmanın bir işe yaramadığını öğrendiğimden yapabileceğiniz şeylerin en iyisine karar verip onu gerçekleştirmeye çalışınız. Yoğun olarak düşünülmüş, aynı yoğunlukta üzünülmüş sınav sonrası bir yılın bana öğrettiği budur.

Merter Kızıltay

Merhaba Güzel İnsanlar

Son günlerde hem okuyorum, hem düşünüyorum. Bu iki eylemi unutturmaya çalışanlara ve bu iki eylemi hele hele yan yana hiç çekemeyenlere inat edercesine. Şimdi bir de yazmaya başladım..!

Yurdumuzdaki gelişmeleri, oluşumları anlamak elde değil! Üzülüyorum. Güzel yaşamayı, çok yaşamayı hak ettiğine inandığım doğudaki, batıdaki halkım maalesef birçok imkansızlığı, yaratılmak istener hava cıva insan bünyesinde yaşamak zorunda bırakılıyor. Görünen o ki, istenilen insan prototipine epey yaklaşılmış, üzülüyorum. Sokaktaki insanların birçok şeyden bihaber dolaşmaları dokunuyor bana. Senin hakkın olanı alıyorlar senden, benden çalıyorlar demek istiyorum ama ne kadar anlatsam boş, çünkü o hava cıva. O'nun da suçu değil bu ya, ya? Kocaman balonlar yapılmak isteniyor, görüyorum, üzülüyorum.

Emperyalizmin kol gezdiği bir ülkede kurtuluş mücadelesi vererek bizim olan toprakları yeniden bizim yapan dedelerimize ninelerimize ihanet edercesine sömürenlere cirit attırıyoruz. Yalnız bu sefer onlar kurtuluş için mücadele veremeyecek balonlar yaratmaya çalışıyorlar. üzülüyorum, Deniz Gezmiş'i özlüyorum.

Mecudiyetimizin ve istikbalimizin yegane temeli olan istiklalilimiz ve cumhuriyetimiz aklıma geliyor, Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi aklıma geliyor. Burada herşey yazılı. Bizim yapmamız gereken ise biraz daha uyanık olmak, geçmişten ders almak, bizim olanın bizde kalmasını sağlamak ve paylaşmak.

Artık üzülmek istemiyorum. Kendi toprağımda daha hür, daha kardeşçe, el ele güzel günler, güneşli günler görmek, motorları maviliklere sürmek istiyorum. Sevgiyle kalın.

Aziz Eren

Gizli Bir Düş Bu;

Gerçekle, düşün ayırımına varamayan bir kadının öyküsü.

Düşle, gerçek arasındaki ince çizgiyi yakalayamayan, boşlukta yaşayan bir kadın. Onun için hayat önemli değildi, hayat bir hiçten ibaretti. Bomboştu. Herşey yapay ve sahteydi onun için. Mutluluğun anlamını keşfedememişti daha.

Ne düşte, ne de gerçekte kendisine bir yer edinemiyordu. Hep eksik bir şeyler vardı. Kaçmak istiyordu ama başaramıyordu. O hayatı kendi ilkeleri üstüne kurmak istiyordu. İnsanların istediği gibi değil, kendi istediği gibi yaşamak istiyordu. Düş gördüğü zaman mutlu oluyordu. Çünkü kimse oraya erişemiyordu. Ve dokunamıyordu. Mutluluğu orada arıyordu. Ve mutlu oluyordu.

Ama sabah uyandığında gerçeğe geri dönüyordu. Yüzüne sahte bir gülücük kondurup kalabalığın ittiği yere doğru yürüyordu. O mutlu bir insan edasıyla dolaşıyordu. Fakat ne kadar sıkıldığını kimse bilmiyordu. Birşeyler arıyordu, bulamıyordu. Belki de bulacağı günü bekliyordu sabırsızlıkla. İçinde bir öfke, bir kin birikiyordu. Ve bunu kusacağı günü bekliyordu.

Bir sabah sessiz bir çığlık duyuldu. Bu o kadının çığlığıydı. O artık düş göremiyordu.

Selma Demir / Bornova-İzmir

Selam

Merhaba Leman çalışanları ve Leman okuyan tüm dostlar, satırlarıma başlamadan önce hepinizi yürekten selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Öncelikle Leman çalışanlarına teşekkür ederim. Biz arkadaşlara böyle bir mektup köşesi ayırdıkları için.

Tekrar merhaba tüm dostlar benim adım Ferdi 1978 Almanya doğumluyum. 18 yaşıma kadar Almanya'da yaşıyordum. 18 yaşımdan sonra memleketim olan Ankara'ya döndüm ve Türkiye'de sıkça rastlanan bir olay geldi başıma yaklaşık 20 aydır cezaevindeyim. Cezaevinde ve Türkiye'de kaldığım süre içerisinde bir çok Türkiye'nin acı gerçeklerini yaşadım. Ailem Almanya'da yaşadığı için onlarla görüşme imkanım da çok nadir oluyor. İnanın yaşamın gerçek yüzünü, hayatın zorluklarını ve daha saymadığım, daha doğrusu koşullar gereği sayamadığım, bir çok acı gerçeği burada yaşadım. Benimle yaşamın kıyısından köşesinden gerçekleri paylaşmak isteyen arkadaşlardan mektup bekliyorum. Satırlarıma son verirken tüm dost yüreklerinizi yüreğimin tüm samimiyetiyle selam eder saygı ve sevgilerimi sunarım.

Ferdi Tuncel - Vezirköprü Kapalı Cezaevi Oda B-5 55900 Vezirköprü/Samsun

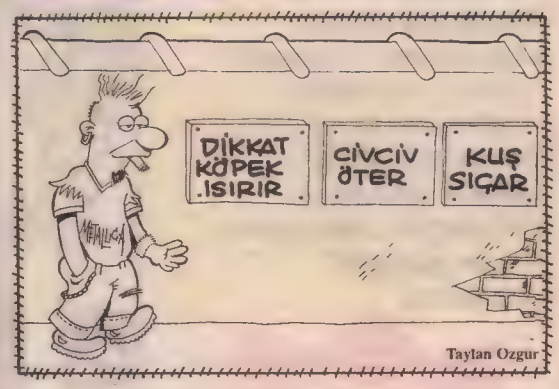

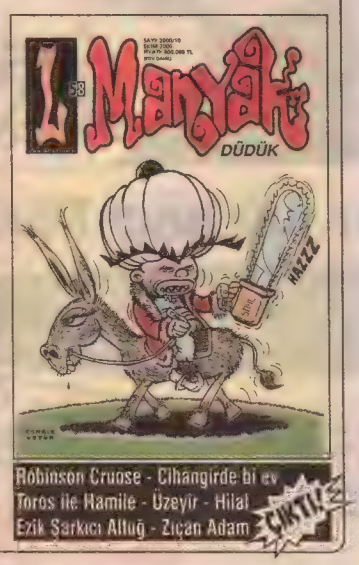

LeMan
Sayı: 465. 7 Ekim 2000 Cumartesi-Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın SAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKCU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan ACAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAS ● Gülay AKKA-

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

ATOM'un sırrına ermek için, geçen yaz Ortadoğu'ya indim! Katar'la, Basra Körfezi arasında, kum tepeleri ardındaki ıssız, terkedilmiş Hazreti Süleyman tapınağında 6 ay boyunca inzivaya çekildim... Aradım...

Kamboçya'ya gittim... Yerli halk Kızıl Khimer'lerin "İguana" tarikatında takıldım... Vietnam sınırına yakın bir yerdeki tarikat kuyusunda 38 gün boyunca yılanlarla çile çektim...

...döndüm... Güneydoğu'da, Harran Ovası'nda yarenlerin kağnısında öküzün yerine yük çektim... Kurak taşlı tarlada 55 gün...

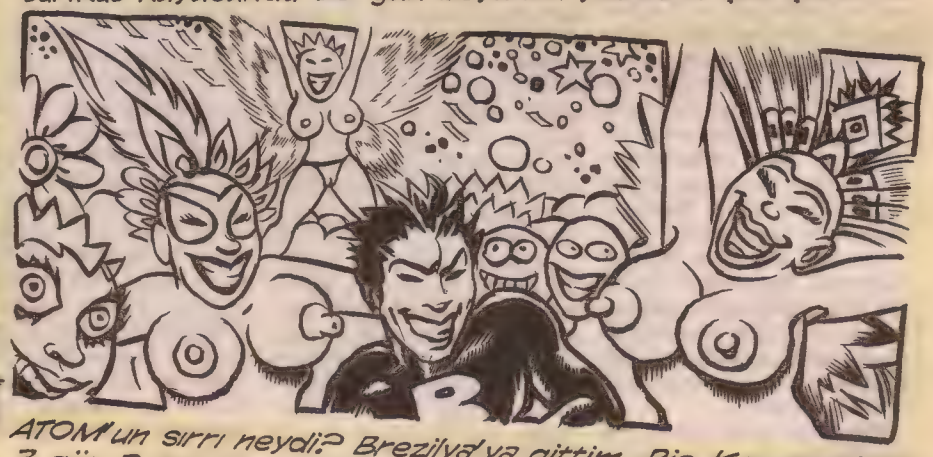

ATOM'un sırrı neydi? Brezilya'ya gittim.. Rio Karnavalı'nda 3 gün 3 gece vıcık vıcık insan selinin içinde ezildim! Tinerciler dövdü... paramı çaldı...

En sonunda Uzakdoğu'da soluklandım... Hong Kong'da üstad Wang Checkitout'un örgütüne katılıp yakuzalarla, Tayvan'lı "çocuk pornosu" mafyasına karşı savaştım... artık yeterli donanıma, kıvrakılığa ulaşmıştım... Sırlar perdesi yırtılıyor!..

TELAŞA MAHAL YOK! % 100 ATOM ENERJİSİ!

Okunur Saklanır Nitelikte!

Anadolu Rock, Tekno, Tütün, İki Permatik Bi De Ekmek...

Sanal Sex'ten Sonra, Fevkalade Anti Depresan!

Underground'sa Underground! Tarantino Yapınca "Vay Baba Coşmuş" Oluyoda biz yapınca yuhalanıyoruz!

Anadolu'nun Has Odalarından, Chat Ortamlarına Öyle Bir gelişimiz Varki!

ÇIKTI! Gazetecilerde...

14 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/42 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

DEPREM BÖLGESİNDEKİ ÜNİVERSİTELERİ KAZANAN ÖĞRENCİLERDEN 37.250'sinin BARINACAK YERİ YOK..

Deprem bölgesindeki Sakarya Üniversitesi, Bolu İzzet Baysal Üniversitesi ve Kocaeli Üniversitesi'nde tam 37.250 öğrenci barınma sorunu yaşıyor ve ne kalabilecekleri yurt var ne de başlarını sokabilecekleri sıcak bir ev veya oda... Öğrencilerin bir kısmı çadırkentlere sığınırken bir kısmı da çok hasarlı binalarda ölümü göze alarak kalıyor.. İşte bizim böyle bir devletimiz var..

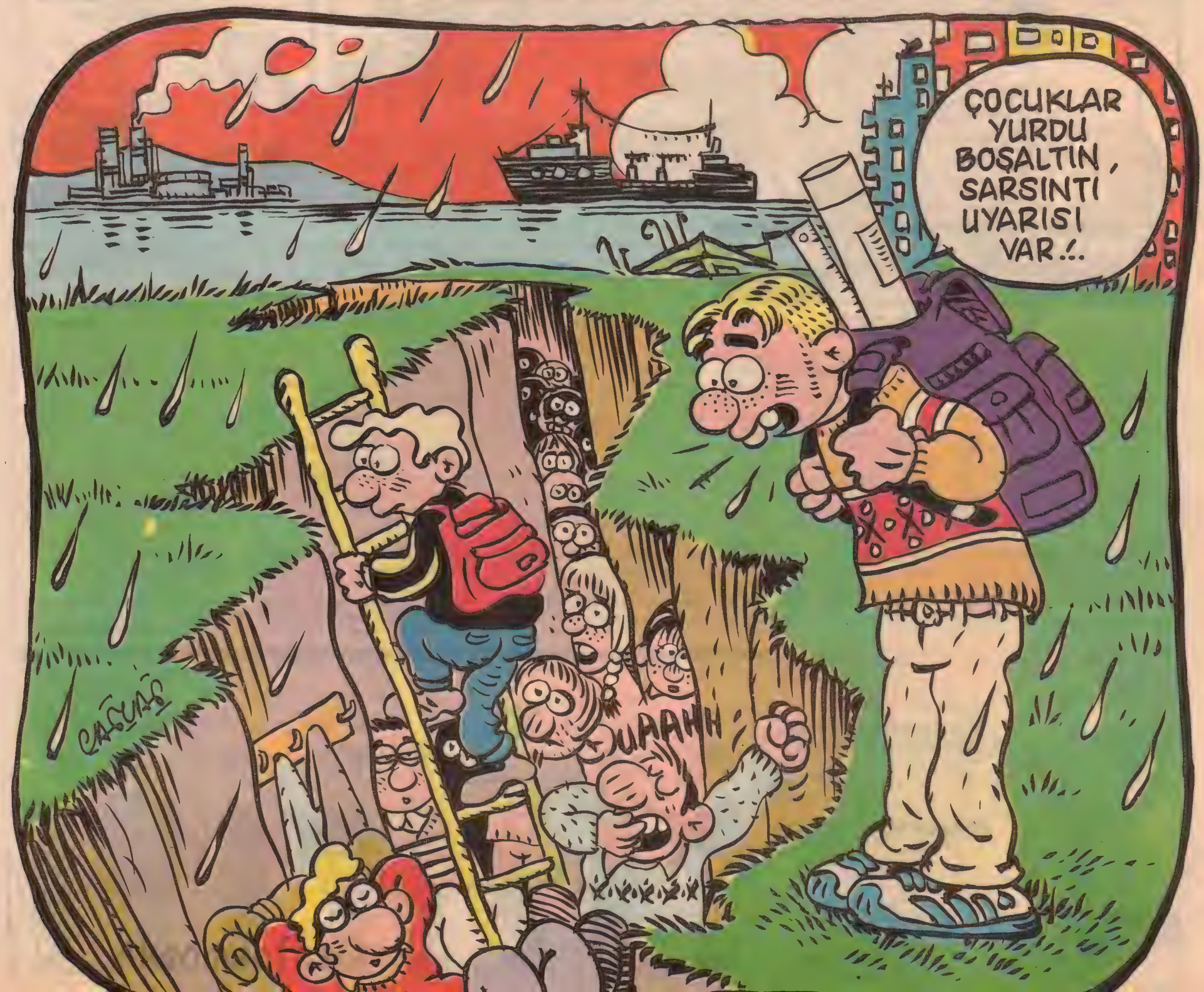

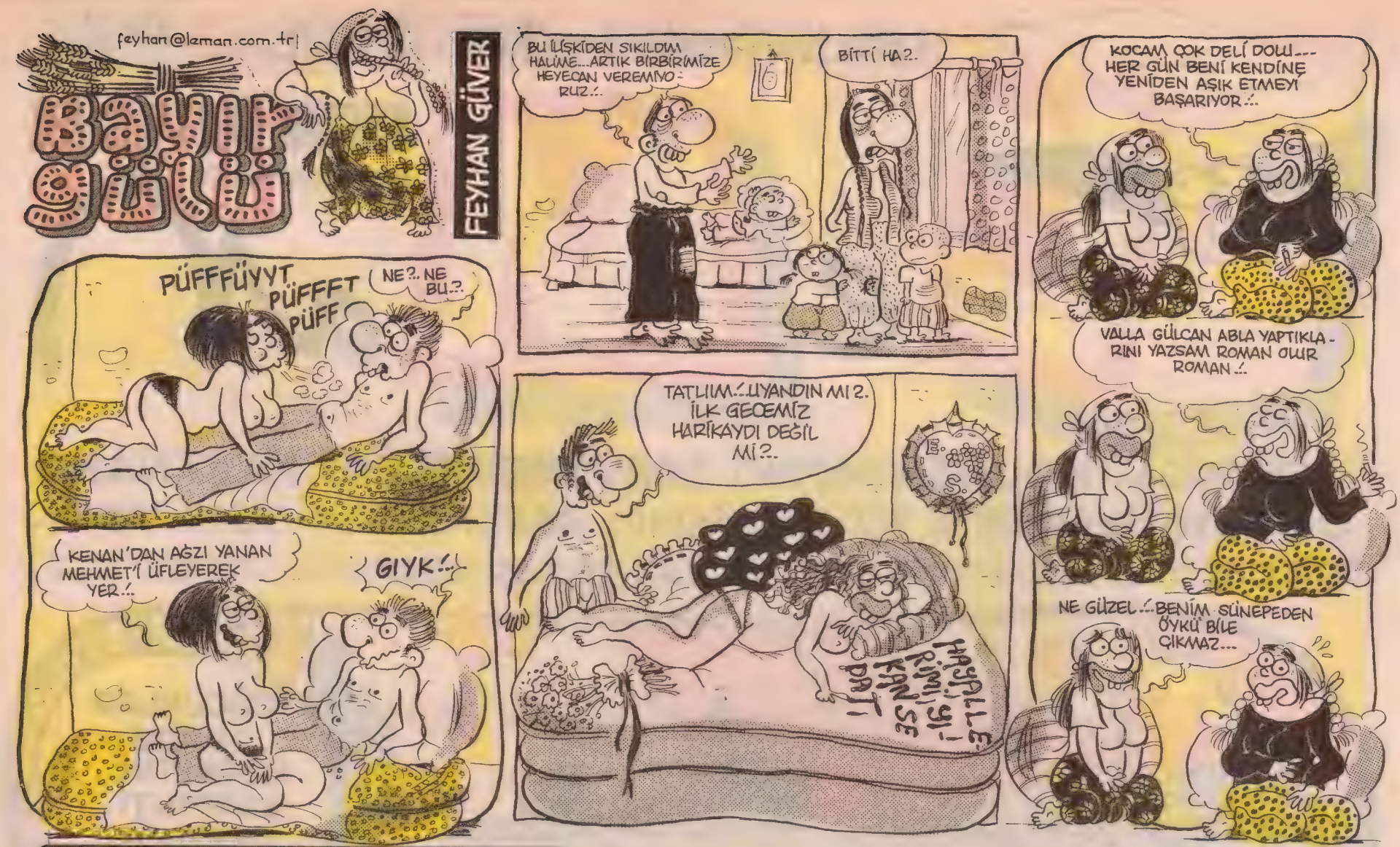

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Sayın Dost

Bu mektup, yıllar yılı süregelen bir şans zinciri mektubudur ve şu an sizin elinize geçmiş bulunuyor, ne mutlu size. Bu mektubu aldığınız zaman sevdiğiniz bir kimseyi öpün, ayrıca az tanıdığınız üç kişiyi de hissettirmeden koklayın!

Bu yazı size şans getirmesi için yollandı. Orjinal kopya New England'da, bir mezecinin evindedir. Dünyayı dokuz kez dolaşan bu mektup, sadece 12 Eylül döneminde Türkiye'de bir süre gözaltına alındı ve "Görülmüştür" damgasını yiyerek yoluna devam etti.

Şu an şans sizde. Şayet siz de 96 saat içinde bu mektubu 20 kişiye gönderirseniz, iyi şans sizi bulacaktır. 500 gün içinde 7 kişiye gönderirseniz, bi faydası olmaz. Göndereceğiniz insanları iyi seçin. Tutup, zaten zengin olan, parayı bulmuş kişilere yollamayın dallama gibi. Şansa ihtiyacı olan tipleri seçin. Sakın zarfın içine para koymayın, bi keresinde Meksikalı bi postacı açıp aldı. Zaten bu mektup zinciriyle eziyet ediyoruz diye bize gıcık bütün postacılar.

Bu zinciri devam ettiren Kraliyet Hava Kuvvetleri Subayı Edward Bizimingiliş, bir gün içinde 70.000 dolar aldı. (Daha sonra, orduya ait pırpır uçağı bir japon müteahhite sattığı anlaşıldı ama Edward çoktan toz olmuştu.) Joe Eliot adlı cüce menajeri de zinciri sürdürdü ve 40.000 dolar kazandı. Mesvin Yine Hateh bu mektubu devam ettirmediği için 9 gün içinde iflas etti, ikiz kızlarından Maria, bir hızarcıya kaçtı, diğer kız Terry de aynı hızarcıya kuma gitti. Bir müddet sonra, kansı yazlığı kumarda kaybetti. Hateh, mektupları hemen postaya verdi, 4 gün sonra piyangodan 50.000 dolar kazandı, plaj şemsiyesi işine girdi, hızarcı gelip elini öptü, Maria'yı istedi. Terry de kuma olmaktan vazgeçip Puma'da halkla ilişkiler departmanında iş buldu. Kansı, yazlığın bir kısmını kumarda geri aldı.

Lütfen siz de 20 kopya postalayın ve 20 gün bekleyin. Bu 20 günün ilk 10 günü biraz tatsız geçer, şans bir var gibi olur, bir yok gibi. Ama ikinci 10 günde illa ki bir patlama olacaktır. Sayın Dost, bana inanınız. Yalan söylemeye ne mecburiyetim var. Ayreten yalan söyleyen, en şerefsiz at hırsızı olsun!

Şapkasının içinde bu mektuptan her zaman 50 kopya bulunduran Süleyman Demirel'in işleri hep rast gitti. Sadece bir keresinde zinciri bozdu ve bu yüzden kendini Zincirbozan'da buldu. Onun dışında, bu mektup sayesinde gerek nispi, gerek kısmi bi sürü seçim kazandı. Başbakan oldu, Cumhurbaşkanı oldu, Ombudsman da olursa, yine bu mektubun etkisiyle olur. Fakat aynı şahsın yeğeni Murat Demirel, zincir işini ciddiye almadığı için olayı patladı. Daha sonra aklı başına geldi, avukatları aracılığıyla 20 kişiye bu mektubu göndertti ve bak, evlenip muradına erdi, yaman ifadelerden yırttı.

Halis Toprak bu mektup sayesinde holding kurdu. Sayın Dost, Toprak Holding bu zincirin eseridir. Sayın Dost, Toprak Holding, taş holding, yolunda yoldaş holding, istersen, gardaş holding, merak etme sen! Kusura bakma, biraz alkollüyüm, rom içtim, arada bi saçmalayabilirim. Sen yine de beni ciddiye al. Güney Amerikalı bir misyoner olan Paul Antonio Gron tarafından yazılmış olan kopya, lama tükürükleri yüzünden okunmayacak halde olduğundan, tarafımdan tekrar yazılarak zincir devam ettirilmiştir. Bu zincir olayının bir numaralı hastasıyım!

Şunlara dikkat edin: Carlo Porvil bu mektup zincirini 1987'de alıp sekreterinden 20 kopya çıkarmasını ve postalamasını rica etti. Birkaç gün sonra piyangodan 300.000 dolar kazandı. Sevinçten sekreterini iğfal etti. Barry Fairchild mektubu aldı ve inanmadığı için çöpe attı. 9 gün sonra hastalanıp öldü. Oğlu Barni, 20 kişiye postalayınca dirildi. 40 yıl daha haybeden yaşadı. Sezai Parlak adlı bir kişi 1984 yılında mektubu aldıktan sonra unuttu ve bir gece içinde saçları beyazladı. Daha sonra mektubu Erkekçe dergisinin içinde bulan Parlak, hemen 20 kişiye postaladı ve saçları eski rengini aldı, sadece şakakları kır kaldı.

Banu Alkan adlı sanatçı, mektubu aldıktan sonra, uçak yapıp kahkaha atarak balkondan fırlattı. Ona birşey olmadı ama halen bir millete ceza olmaya devam ediyor. İsmail Türüt ise mektuba üç el ateş etti. Banu Alkan'ın durumu onda da var, üstelik o ağır ceza! Son olarak, Kadir İnanır, mektubu aldıktan sonra, kimseye postalamadı, ama 20 kişiye cep mesajı olarak geçti. Bu sayede taciz olayından sıyırdı!

Sayın Dost, lütfen mektubu önemseyin.
Bu mektup iş görmektedir!
Lütfen para göndermeyin.
Lütfen çimenlere basmayın.
Sayın Dost, lütfen... Lütfü'yle evlen!
(Rom olayı)

kilservis@leman.com.tr

Murat Demirel, suç ortağı Ayşenur Esenler ile Cezaevinde evlendi... Böylece eşler birbiri aleyhine ifade vermeme hakkını kazanacak...

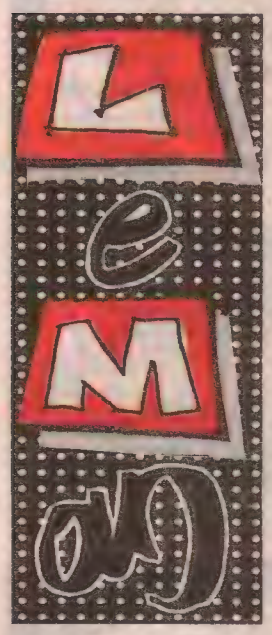

Çiller, "30 bin Ermeni'yi atalım" sözünden çark etti... Çiller yanlış anlaşılmış!

İsrail bir taraftan kalıcı barış yapıyor, öbür taraftan savaş hazırlıkları...

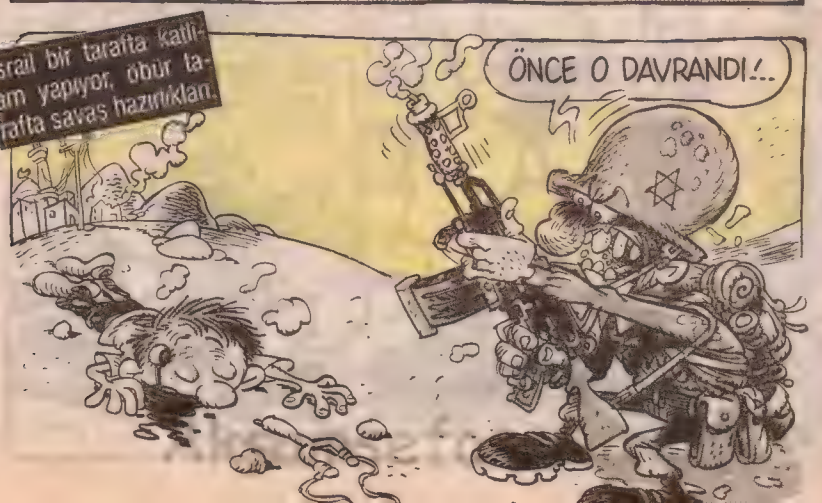

ARİEL ŞARON
filistine musallat vampir..

TİKSİNÇ EVLİLİK
gözgöre göre naylon şirket..

MİLOSEVİÇ...
o şimdi şapa oturdu..

GIDA AMBARGOSU...
oldu da ne oldu..

İSRAİL
barışbozan..

SÜLEYMAN DEMİREL
pişkin pide..

TÜNEL PARANOYASI
ümraniye cezaevini cehenneme çevirme projesi..

PROTEZ KOL
kol koptu, adaletin pençesinde kaldı.. 8 milyarlık protez kola 910 milyon ödenek..

AMERİKAN SENATOSU
soykırımlann önde gidenleri..

MESUT YILMAZ
genelgeli yasakçı öğretim üyelerini genelgeyle susturma çabası..

TANSU ÇİLLER
gaffın acısı çıkar aheste aheste..

GAZETE KAPATAN KİLİT KAFALAR
evrensel'e 10 gün kapatma cezası..

METRO ANONSLARI
düdük, gong ve ses uyarıları kirliliği..

OTOPARK MAFYASI
hacıyatmaz, rantı bitmez..

ÇOCUK ESİRGEME KURUMU..
dayakçı, alçak zihniyet. kimsesiz çocuklardan elini çek..

RTÜK
hem savcı, hem yargıç, hem sansürcü, hem v.s v.s..

FATİH ÜREK
ürek.. ürek, üreleek!..

SEMRA ÖZAL
meyhane kamberi..

AHTREMANDAYIM REKLAMI
fosmodern dünya..

ZAKİR AVŞAR
MHP'nin son gaffarı..

SAMİ ERDEM
banka batırmaya karşılık yüzde 10 komisyon..

NÜFUS SAYIMI VE SORULARI
zorunlu ikamet.. bi günlük ızdırap... bi de saçma sapan sorular..

DENİZ BAYKAL
"sert muhalefet yok" demiş yumuşak olsa ne yazar..

MEMUR ZAMMI
IMF emretti.. hükümet yüzde 10'la hazırola geçti..

DOĞAN GÜREŞ
paşa, taşa, yaşa, maşa..

METRO TURİZM
cenaze tur..

İSRAİL BAŞBAKANI TARRAK
savaş çığırtkanı... bu nassı daltarrak..

KAÇAK MADEN OCAKLARI
gayrı resmi mezarlıklar bile bile kara ölüm..

Kapak Konusu

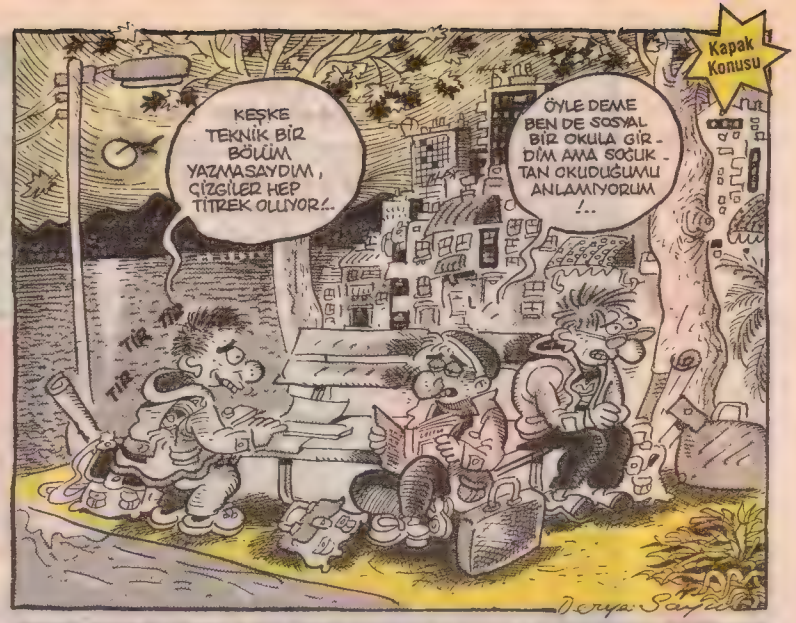

Tunceli ilindeki kısmi gıda ambargosu kaldırıldı...

Yoksulluk sınır tanımıyor... Dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı yüzde 51.6 artarak 567 milyon oldu.

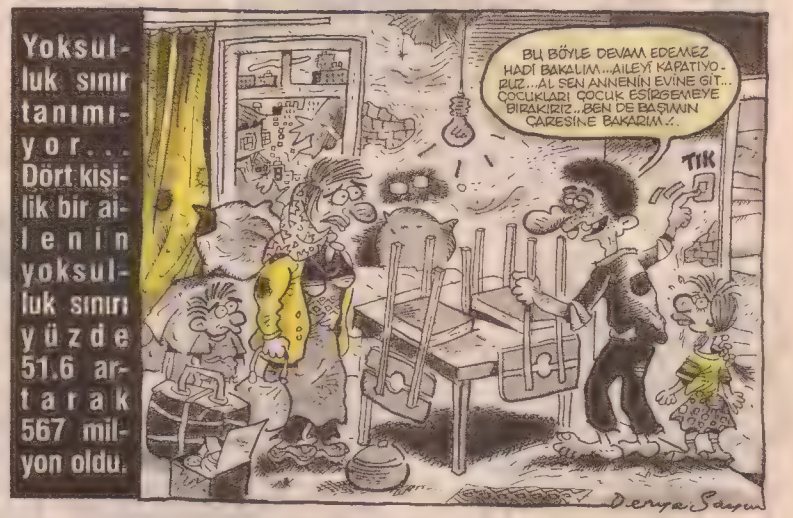

Diyarbakır Valisi, Diyarbakır ve çevresinde 7 bin hizbullah militanı olduğunu açıkladı... Hizbullahçılar arasında öğretmen ve imam da var...

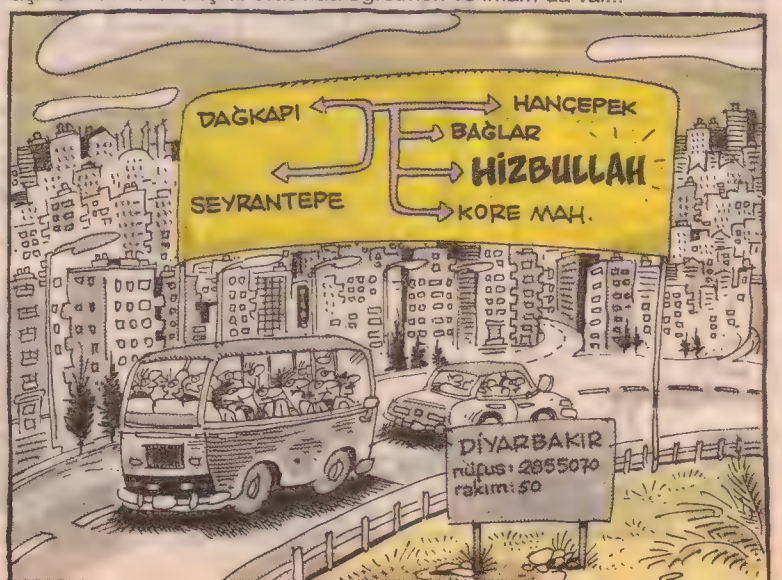

Sevişenler met üste

Şyaavrii yavri humağ kuşu yükseekleer deee

Sen de bir yerde insansın, makina değilsin ki.. kim bilir ne derdin var.. yoksa niye saban tarlanı yerine uzun hava çekesin ki..

Benim annem de senin babanı döver..

Hayat niye bana karşı böyle ya.. ben üvey insan mıyım.. ne'yim.. ♪güz gülleriii gibiiyiim hiiç bahaar yaşamadım♫

Kocam ilişkimizi duyarsa bizi keser Victor ..

Korkma mariya Victor seni korur ..

Ayol aynı benim hayatım bu.. ama memlekette Victor yok ki.. yoksa varda bana mı rastlamıyor.. Victor, Victoor, gel beni de ziktor

Düzeyli ilişki dediğin bu muydu yani.. seninle de zikiten hep ben oluyorum..

Sevişerek evlendik, çok isteyerek çocuk yaptık.. ama n'oldu, çocuğumuz sakat oldu.. orgazm bilmez insanların ne güzel duyor çocukları.. bizim niye böyle oldu ya.. niiyee..

Lütfen böyle yapma.. hayat, kader, işte..

BANA ÇABUK DENGELİ BESLENME'DEN KAANERTEM'İ BULUN!
kadneriem@leman.com.tr

Şeyhim size islanmayasınız diye şemsiye getirdiydim ama ..?!

Adama tarikat kurdum diyorum, yağmur suyuyla ruhumuzu arındıracaz diyorum, yaa yine gidiyo bildiğini okuyo yaa .. Bu nasıl bir kişidir ki, o kadar konuşmaya, telkine rağmen böyle davranmaktadır? Breh breh ..

Veee şimdi dee altı kollu **BOĞA DEVİREN CANAVAR ŞİVAAA**, İstanbul Bayrampaşa'dan **KEL FAHRİ** ile dövüşeceeek ..
Turnuvanın bu son maçını kazanan şampiyon olacaaak ..

Yiaaahh! Vööoh Yöaaaarrr Yiycem seniii ..! Eööhh ..!

Öldür onu..

Kan istiyoruz ..

Evvelki rakiplerime kafa atıp, daşaklara bir iki tekmeyle Allah ne verirse dalıyordum.. Ama buna nasıl bir formül bulucam bilmiyorum.. Her taraftı ayrı oynuyo ipnenin.. Birinden kurtulsan diğeriyle canına okur valla .. Ulan bu sanal alem ne pis alemmiş be .. Tüh Allah müstehakınızı versin ..

Ye onu..

Acımak yok! Merhamet yok! Anlıyor musun?.. Acı yok .. Acı yook ..

Hakan abi şu yeni işinden hiç bahsetmedin be abi.. Beni de arkadaşları da merak içinde bıraktın ..

Şimdi sırası değil..

Abi az da olsa bahsetmeyecek misin? Örneğin şu kafandaki şapkadan başlayalım ?..

Madem bu kadar öğrenmek istiyorsun ..

Tırrak tırkada taka tak taka tak taka taka tak ? Tırrak! Taka tak tak

Takada takada takak

Çıkı tak çıkıtaka çıkıtak çıktak!

Al o zaman .. Nasıl? Hoşuna gitti mi ?.. Mesleğim step dansı yapmaktır .. Baak bak şu ayak hareketlerine bi bak ..

Açık Büfe met üst

bir parti kursaydım parti programımız mutlaka şöyle olurdu

- millet meclisi'nin, parti salonları f tipi olacak!

beş yıl içerisinde erovizyon şarkı yarışması'nda birinci olunacak!

- hiç yolu yok, nobel roman ödülü bu yıl bu memleketin!

allem edilecek kallem edilecek fenerbahçe illa ki şampiyon edilecek!

- taksim'in göbeğine üç bin kişilik dev bir lunapark yapılacak!

milletvekili olma yaşı yirmi beşle, milletvekili ölme yaşı ise elli'ye indirilecek!

- kimse kimsenin tavuğuna kışşt diyemeyecek!

iki yıl sonraki oscar ve grammy ödülleri mutlaka bu ülkenin olacak!

- memleketin topraklarını ters çevireceğiz, doksan-dokuz yıllığına doğu ve güneydoğu anadolu bölgesi, batıda duracak!

her mahalleye bir 'stand up comedy atölyesi' açılacak!

- kahveler, sanat-meslek lisesi haline getirilerek ve işsizlik sorunu yerinde çözülecek!

günler kısa, geceler uzun çekecek!

- her eve bir 'ombudsman' verilecek!

eşber yağmurdereli cumhurbaşkanı seçilecek!

- yatacak bir yeri olmayan evsiz sevgililer için adımbaşı 'tepişevleri' yapılacak!

köşe yazarı sayısı yarıya indirilecek!

- ismail türüt, fatih ürek ve akrep nalan'dan duba yapılacak ve eski galata köprüsü bu dubalar üstünde yeniden eski yerine konulacak!

tüm halk havaalanlarında ViP kapısından geçecek!

- gerdek gecesi'nde akan kanlar durdurulacak!

imf'ye, dünya bankası'na olan tüm borçlar silinecek!

- amerikan üs'leri kapanacak, süs olacak!

bakanlar kurulu komedyenlerden oluşacak ve halkın yüzü güldürülecek!

- uçak biletleri ucuzlayacak, trafik terörü bitecek!

asıl 'hortum süleyman'ın süleyman demirel olduğu dosta düşmana açıklanacak!

- eğitim ve öğretim tekrar beş yıla inecek, iyi hâli görülenler hemen tahliye edilecek!

kaş yapayım derken göz çıkartılmayacak!

- her köy, mezra ve arsa il yapılacak!

günlük 'köy yumurtası' okutulacak, iş sahibi yapılacak ve artık 'şehir yumurtası' olacak!

- 'hafif metro'lar zayıflatılarak 'tüy siklet metro' haline getirilecek!

vakitsiz öten horozun hemen başı kesilmeyecek, derdi nedir, öğrenilecek!

- ribaund'a çıkılacak!

olimpiyatlar artık her yıl bu memlekette yapılacak!

- 'düşünce suçu' geliştirilecek, hayatında bir kere 'düşünce suçu' işlemeyenler tüm kamusal haklarından mahrum edilecek!

kırkından sonra azanı teneşir paklamayacak, aksine viagra felan mı aldı, araştırılacak!

- köylerdeki tüm ihtiyar heyetleri ameliyatla gençleştirilecek!

devleti soymada da fırsat eşitliği sağlanacak!

- üniversite sınavları kalkacak, şınav yöntemi getirilecek, on şınav çeken herkes üniversite'ye girecek!

insanlık onuru, işkenceyi yenecek!

- (durun daha bitmedi, haftaya devam edecek!)

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

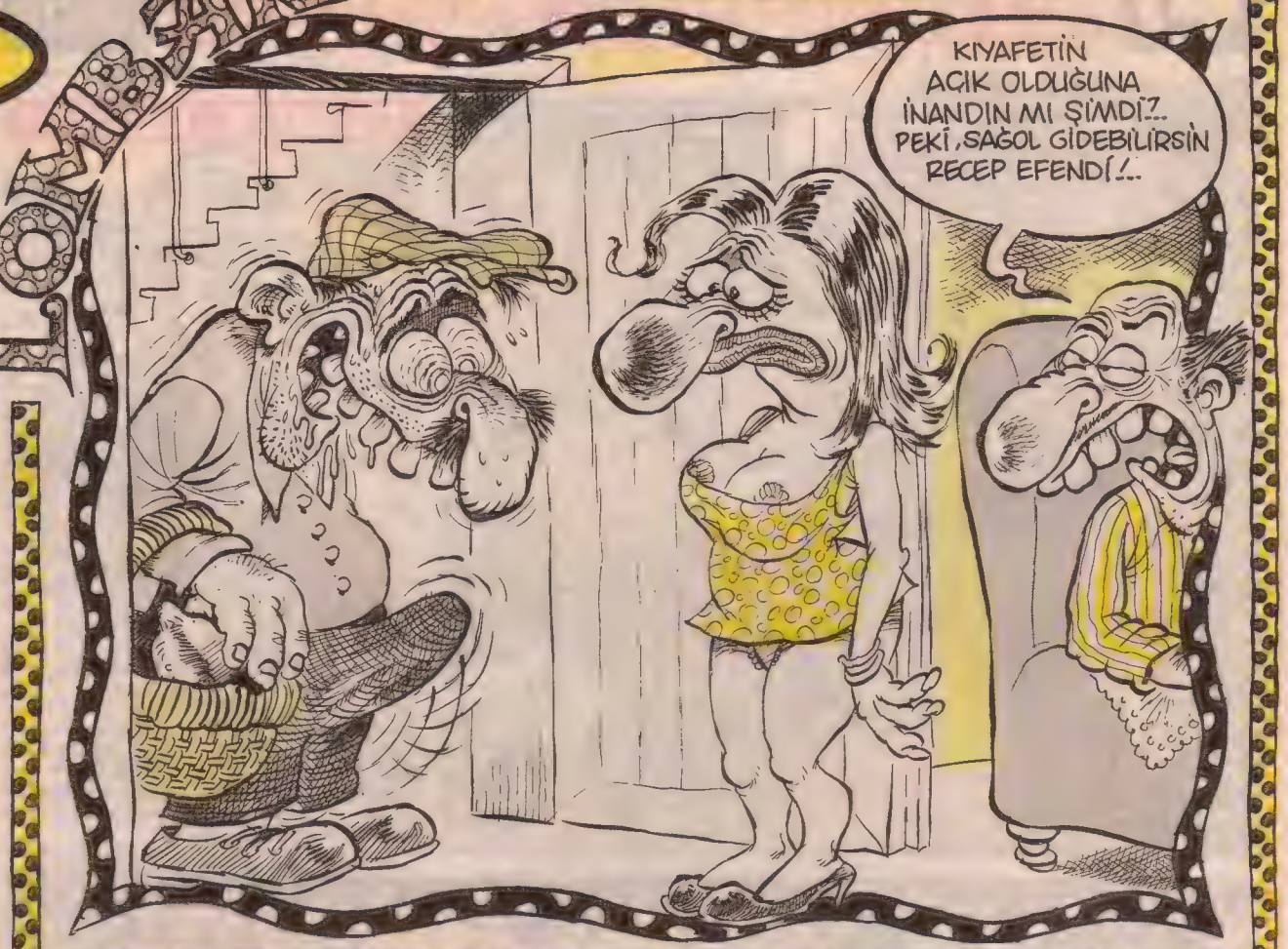

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

SEZON SONU, TATİL DÖNÜŞÜ

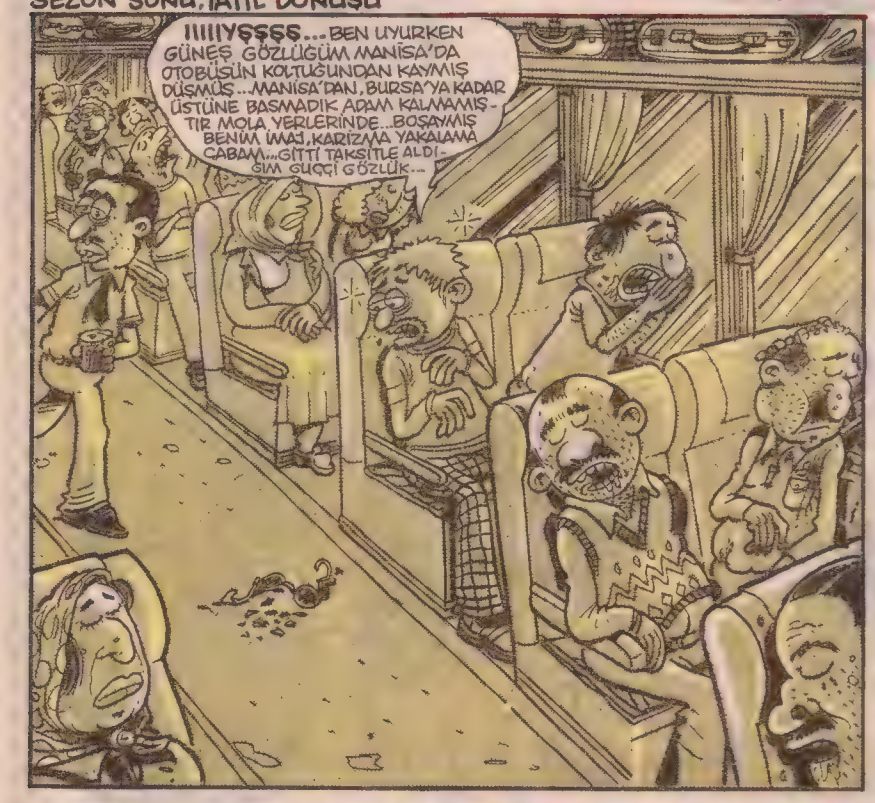

DUMUR DETAYI

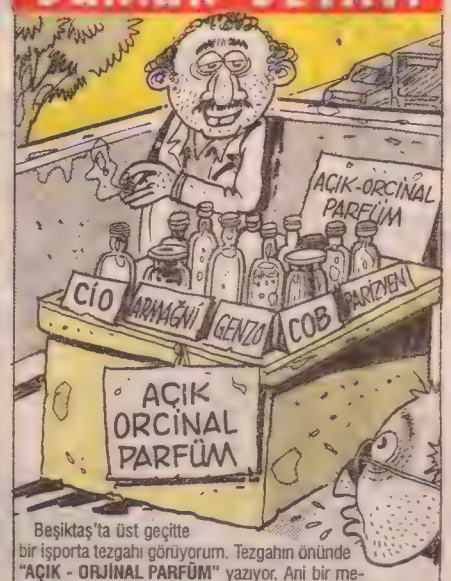

Beşiktaş'ta üst geçitte bir işporta tezgahı görüyorum. Tezgahın önünde **"AÇIK - ORJİNAL PARFÜM"** yazıyor. Ani bir merak ve şaşkınlığa, "buyur abi" sesi eklenince tezgaha yaklaşıyorum. Acaip çeşit çeşit şişelere, kavanozlara neredeyse kiloyla doldurulmuş parfümler ve şişelerin önünde birbirinden ünlü markaların isimleri, **"CİO, ARMAĞNİ, GENZO"** şeklinde kağıtlara yazılmış duruyor. Satıcının kendinden emin tavrına da ayrı bir dikkatle bakıp beni bekleyen diğer dumurlara doğru yavaşça yol alıyorum...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

SONBAHARA DEVAM

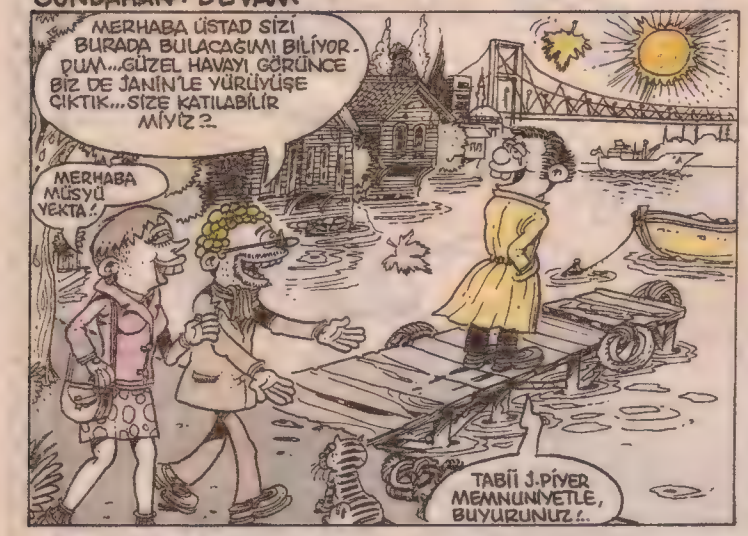

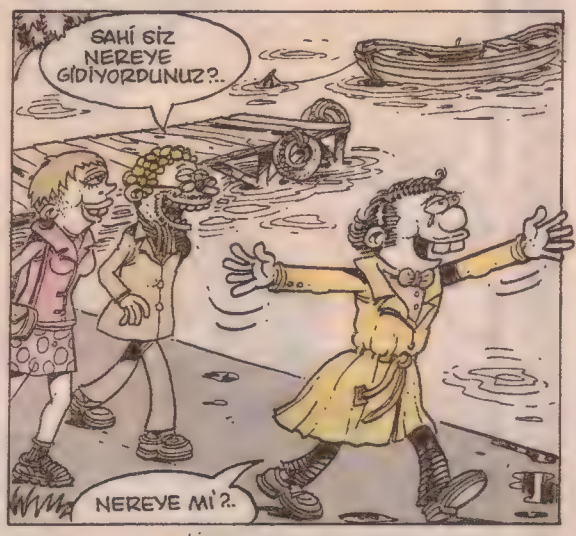

☞13 Ekim Cuma Günü "Kitap Dünyası" Fuarı'nda Kitaplarımı İmzalıyorum. Dolmabahçe Kültür Merkezi 16.00 - 18.00 Arası

AYRINTILAR

metin fidan

SELAM:... "Bu günnerde çok yoonum!" Bu hafta bişiy yazamıycam o yüzden. Yoğunum yani bu günlerde! Acayip yoğunum hem de! Şu an meselâ... Şu an bile yoğunum şindi! Öyle güzel bişiy ki yoğun olmak! Annatamam. Yani, yoğun olduum için annatamıyom tabi! Aslında, yoğun olmasam... Hiçbişiy yapmak istemiyom fakat; çünkü dedik ya be! Yoğunum işte! Bi kez daa telaffuz edersem bu kelimeyi, hep beraber aynı anda miidemiz bulancak biliyom; istediim de buydu zaten. Ben de öyle bişiy hissederim, bunu duyunca.

Öyle hissettim hep zaten. Acayip bi laf gerçekten! "Bu günnerde yoğunum"... Bu, bi karşılık. Sen, bişiy felan istiyon, bi öneride bulunuyon, sana bi zaman ayrılması felan gerekiyo; fakat, hemen, bu karşılıı veriyo otomatikman. Yoğunmuş! O günnerde!.. Nesin sen?! Gaz bulutu mu? Civa mı? Özel bi element mi?! Yoğun oluyo ya onnar! Ağırlıı fazla, hacmine göre.. Böyle bişiy mi yani?! Ne demek yaa, yoğunum! Bi insan, istedii kadar yoğun olur, ama yine de yoğunum demez! (Bu ne yaa?. Ne demek istedim acaba?) Herneyse; insanın, işleri olabilir harbiden, plânlı davranması gerekebilir, ve bi yoğunluk gerçekten söz konusu bile olabilir; yani doğrudur bu o an için. Amaa... Söylenmez! O, şu annama gelir: "S.gtir git, istemiyom senle görüşmek felan, şu an!"..

Fekat yine de, talihsiz bi sözdür tabi bu. Öyle düşünmek gerek. Söyleyemedii bişeyler vardır ve, küçük, zararsız, ve gerekli (herkesin uyguladıı) bahanelerden biridir bu. Bu lafı ilk duyduunda, bi anlam veremiyo önce insan. "Beni de sıkıştır araya" diyemiyosun. Hiçbişiy diyemiyosun. Yoğunmuş yaa! Ne diyim? Bu laf, dediim gibi, bazen bi yalan, bazen bi bahane, bazen bi erteleme amacıyla kullanılır, ve bazen de doğrudur tabi.

... Büyük aabilerin futbol maçını izliyom saha kenarında bi taşa oturup, cebimdeki çekirdekleri çitleyerek. Canım sıkkın. Yarın, pazartesi felan. Okul yani. Bi arkadaş yanaşıyo ve, bi teklifte bulunuyo. Bişiy yapalım diyo. Bi oyun önerisidir bu genelde. Ya da, şuraya gidelim felan gibi bi teklif işte. (Aşaa maalleye gidelim!. Ne bok varsa orda! Yürü yürü, aynı yerler) Ben ona, orda, "Bu günnerde çok yoğunum!" desem aniden, ya da sadece "yoğunum şindi" desem, ne acayip olur yaa! Bakar salak salak. "Ne yoğunu lan? Ne diyon? Kalk oğlum! Hadi gidek?.." Ulan, yoğunum diyom, annamıyo yaa! Ne öküz!. Tamam, uzatmayalım; o kelime ve, o ruh hali yerine, ne kullanılır yani?. "İstemiyom yaa!" denir belki. "Sigtir git sen, kendin!" denebilir, duruma göre. Veya, "sonra gideriz" denir, bi zaman verilir. Bi çocuk bile düşünür bunu. O çocuk zaten, yoğun olsa bile, yoğun olduunu annamaz! (Ben de, bunu annamadım).

Şindi büyüdük! Yoğun olabiliyoz bazen; doğru bu. Herkesin yoğunluu kendine! Ne yoğun insannar tanıdım ben! Yoğunluk kişiye göre değişir! (Rekorlar kitabına girecem; bi yazıda en çok "yoğun" kelimesini kullanan sapık olarak!). Ben baazen; gerçekten de, yoğun olmayı çok istedim! Yani, yoğun biri olsam; düşünsenize; ne nefis?! Bi kere; işime gelmeyen bi öneri için, hemen "bugünnerde çok yoğunum" derdim! Söylemesi bile çok artistik! Vay be; yoğunmuş herif. Helal olsun!. Bak; çocuk nasıl da yoğun; sen yıllardır bi yoğun olamadın!..

Belki de gerçekten yoğunum; ama bilmiyom? Olabilir mi?. Ne farkeder ki! İnsan, hissettii kadar yoğundur! (Hiç bişiy hissetmiyom; beynim durdu!) Ve bu arada; gerçekten yoğun olan insannan, bu alaylardan ve taşlamalardan felan, ayrı tutuyoz tabi! Bu, bi mizah yazısıdır. (İlk defa bu tesbiti yapıyom! Daa önce neydi acaba?). Ne biliyim? Tırstım belki bi an?. Yoğun olamayıp da bi türlü, bi de yoğun olanlara satışmak, pek akıllıca diil... Bi gün belki ben de yoğun olurum. (Aslında yoğunum; saklıyom! Ama yetmez. Daa yoğun! Daa yoğun! İyice! Oaah!)

Şaka bi yana (ne yana? ko şuraya!) Şaka bi yana (annadım, ciddisin şu an, tamam!) eğer, "en çok, nası bi yoğunluk isterdin" deseler, ne derdim biliyo musunuz? Hani, ıssız bi ada ve üç şey sorusu gibi yani. En çok, şöyle yoğun olmak isterdim: Şeyy.. Özür dilerim yaa, bunu söyleyemiycem! Vazgeçtim! Yani bi şekilde, uydururum bişiy, bi espri yaparım iyi kötü, ama gerçek olmaz. Belki de, istemiyom yoğun felan olmak. Ama yok yok, istiyom! Aslında, şu an harbiden emin diilim. Yani, çok yoğunum, konuşamıycam bu konuda! Fekat ben gıcık diilim o kadar. Bak, bi zaman veriyom: Şindi yoğunum ama, haftaya konuşuruz bunu... Ne konuşcak mışız?!. Çok önemli bişiy söyliycem!.. (Ben hemen iyi günner diliyom; bi hafta içinde çok önemli bişiy bulmalıyım!)...

TEREGLİ

PICTURES

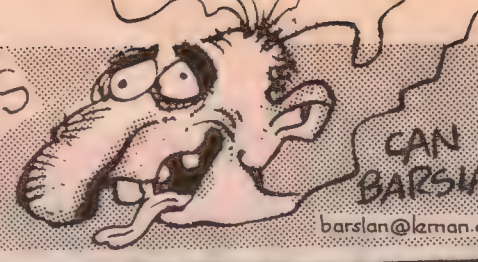

CAN BARSIAN
barslan@kraman.com.tr

Bu hafta Barul Markette "Oyun Atölyesi"nin mamulleri var... Sevgili Zuhal Olcay, Haluk Bilginer ve arkadaşlarına teşekkür eder... Kendilerine, satılan her mal üzerinden %20 komisyon verileceği duyurulur... Sizlerden de mamul beklenir...

BARUL MARKET

SEN BİLİRSİN, MARKETTE TAZE NİFAK TOHUMU VAR MI ACABA?. HORMONSUZSA DAHA İYİ OLUR...

OLMAZ MI ABLA... BULUNMAZ HİNT KUMAŞI BİLEM BULUNUR!..

NEYSE YAA!.. HENDEK ATLATILMIŞ DEVE BULDUM, İYİ OLDU... Bİ DE ÜÇÜNCÜ DEFA SIÇRAYAN ÇEKİRGE OLSAYDI...

PAVLOV'UN MEŞHUR REFLEKSİN-DEN NE KADAR VARSA ALDIM... GERÇİ ŞARTSIZINI BULAMADIM ŞARTLI ALDIM AMA OLSUN...

GEÇEN SEFER TAHAMMÜL KALMAMIŞTI... BU SEFER ALICAM Bİ TAHAMMÜL SETİ...

BİSEY SORCAM AMA... MAZERET BULUNUR MU ACABA BURDA?..

İMALATTAN HALKA SATIŞ VARSA 20-25 TANE HALKA SATIN ALAYIM DA SEVİNSİN ÇOCUKLAR...

ŞU SIRALAR ÇOK YALANCI OLDUM BİLİYON MU? YAKALANMA-MAK İÇİN YATSIDA BİLE YANAN MUM ALDIM...

İLK 20 DAKİKAYI GOL YEME-DEN ATLATMAK ÖNEMLİDİR YA... BEN DE İLK 20 DAKİKASI ATLATILMIŞ SON 70 DAKİKA ALDIM!..

ABİ OLMAZ BÖYLE ŞEY YA... MEHLER İÇİN MET ALAYIM DEDİM, SON MET'İ Bİ AH'A SATMIŞLAR!..

HANIMA TEFLON NAMUS ALDIM... HİÇ KİMSE YAPIŞA-MAZ BULAŞA-MAZ BARİ...

DERTLİYİM ULAN... UZUNUNDAN KISASINDAN SÜRÜYLE OFF ALDIM KENDİME ÇEKMEK İÇİN...

OĞLUM SÖYLE ÖRTMENİNE HER YERE BAKTIK YUMUŞAK G İLE BAŞLAYAN CÜMLE YOK İŞTE...

ANNE DİLBİLGİSİ DERSİM İÇİN GİZLİ ÖZNE ALDIK MI, PEKİ?..

AAH UFAK İÇİN ALDIĞIM TEFEK, ABUK İÇİN ALDIĞIM SUBUK, KABA İÇİN ALDIĞIM SABA DÜŞTÜ YA!..

PANİK YOK DEDİLER AMA, VARMIŞ!..

VIZ GELMİŞ TIRIS BİTMİŞ... BEN DE VIZ ALDIM BOL BOL!..

AA. BAK UNUTTUM!... GEREK KALDI MI KALMADI MI DİYE BAKACAKTIM... TÜH!..

SU İÇERKEN BİLE DOKUNAN YILANI ALDINIZ MI, BAKİM HI?.. KAÇIRMA-YIN ONU SAKIN!..

TASARRUF YAPMAK İÇİN ALDIĞIMIZ YORGANINA GÖRE UZATILMIŞ HAZIR AYAK NERDE?..

komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu
erdil yaşaroğlu

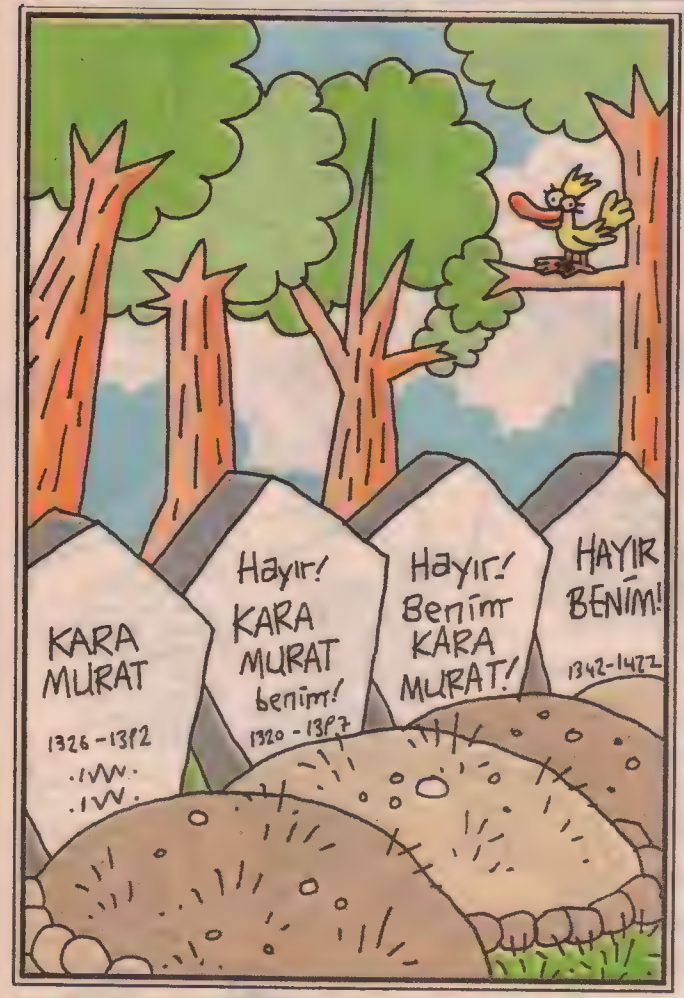

Komikaze İmza Günü Erdil Yasaroğlu 14 Ekim Cumartesi 16.00 - 18.00 Arasında "Kitap Dünyası" Fuarı'nda (İskele Cad. Beşiktaş) Kitaplarını İmzalıyor. Gidip de Rahatsız Etmeyin Sakın.

ISINMAK İÇİN BİR SOBA, DOYAMADIKLARI İÇİN 1 YERİNE 2 EKMEK İSTEYENLERİN FİLMİ "DUVAR" SİNEMALARDA...

Yılmaz Güney'in Fransa'da sürgünde çektiği ve cezaevi hayatlarını büyük bir ironiyle anlattığı, bazı eleştirmenler tarafından "Türkiye sinemasının manifestosu" olarak gösterilen filmi "DUVAR" sinemalarda gösterime girdi. Filmde ilk ve son olarak oyunculuk yapan Güney'in oğlu Remzi Yılmaz Pütün Duvar'ın gösteriminde ilk kez kamuoyunun önüne çıktı ve konuştu... Yılmaz'ın kendisi, babası ve "Duvar" ile ilgili anlatımları ilk kez Leman'da!

Remzi Yılmaz PÜTÜN. 1971 doğumluyum. Evet Yılmaz Güney'in
Kızgın ve üzgünüm. Çünkü onunla yaşadığım onüç yılımın onbir y
arkasındayken geçti. Ama bunları hep içime atıyorum. Dışa vurmuy
Bu onbir yıl boyunca, yani 11 yaşıma kadar, ben ve annem onun sü
sürekli bir cezaevinden, bir ötekine sürülürdü. Onunla başa çıkam
babamı demirparmakların arasından görür, cezaevi koridorlarında
Ankara'daki bir ziyaretimizde, ben daha beş yaşındayken; oradak
Cezaevi, askerlerle sarılmıştı. Bizi içeri sokmadılar. Tel örgülü, d
HÜZÜNLÜ GÖZLERİNİ, AMA HER ZAMAN GÜLÜMSEYEN Y
kibritten, kimi zaman da boncuktan yaptığı küçük renkli kuşlarda
analarıydı, bunlar. Bebeler koğuşunda isyan çıkmıştı.
Diğer koğuşlarda katılmıştı. Bütün mahkumlar ayaklanmıştı. Yanım
çıkartılmış gizli bir bildiriydi. Sonra öğrendim, çocuklar sözcüleri
İstedikleri ne miydi?
Koğuşlarının, kırık pencerelerinin onarılması, ısınmak için bir sob
Bebelerin dertlerini dile getiren bildiri, diğer mahkumlarla, baban
ulaştırılması isteniyordu. Annem gerekeni yaptı ve çocukların sesl
olarak gazetelerin bazılarında çıktı. O geceyarısı evimize telefon
Annem, yatağımızdan kalktı. Ben onunla uyurdum. Ona da sıkıca
yatmadığı mı.
Kendi yatağımda yatmıyordum. Çünkü o da elimden alınır, kaçırıl
sıkıca sarılarak, çocukça bir şekilde onu korumak için.
Söyleyecek daha çok şey var. Ama sessizliğin de bir anlamı var. B
altındır" diyor. Ama benim için sessizlik, belki, çocukluğumda hiss
"Gecenin orta yerinde taş duvarlar, demir kapılar, zincirler, umut
kalın duvarlara sığmayıp sessizce taşan yaşamın simgesi."
Ama bugün kendimden konuşmak için burada değilim. Ben bugün
SAVAŞÇISININ, O DEVRİMCİ KİŞİLİĞİNİN VE O SANAT DEH

BİR YER VAR...
AMA ORASI YALNIZ ÖZL

Şimdi gittiler... Biraz önce uğurladım onları... Sokağın köşesinden gelen seslerini duyuyorum hâlâ...Kendi aralarında gülüşüp konuşuyorlar. Gerçekten içten mi sevinçleri, mutlulukları... Yoksa öyle olması gerektiği için mi böyle davranıyorlar... Ayda yılda biraraya geliyorsak, ne olursa olsun mutlu görünmek zorunda mıyız?... Kim emrediyor bunu?...

Birdenbire bir yorgunluk çöktü üzerime...

Gece boyu süren o yüzeysel, zorlama neşe yormuştu beni... Paylaştığımız boşluk yormuştu beni... Hissedememek, paylaşamamak, duygularını zayıflatmıştı...

Aslında özlemiştim onları...Gelmelerini ısrarla ben istemiştim...

Eskiden böyle değildi, ama artık yalnızlıktan korkar oldum... Eskiden yalnızlıkla oynardım, bir tür köşe kapmaca gibi... Saklanıyorum, hadi bakalım beni kim bulacak, derdim... Ansızın kaybolur giderdim kimseye haber vermeden... İnsanların benim için meraklanmalarını isterdim... Aslında kaybolmak değildi bu, yalnızlık hiç değildi... Çünkü gittiğim her yere benim için meraklanmasını istediğim herkesi beraberimde götürürdüm... Artık yalnızlığımla oynayamıyorum, çünkü ben onunla oynarken o beni çoktan kuşatmış... Artık kendimle alay edemiyorum... Çünkü biliyorum ki, epeydir kendimden başka kimsem yok...

Peki, "kendim" kimdi?... İşte bunu bilip anlamaktan korktuğum için çıkıyordum sokaklara; belki de bu soruyu biraz daha ertelemek için çağırıyordum insanları evime...

Artık uzaklara kaçıp giderken bile birçok kişiye haber veriyorum...

Ama bakışlarından anlıyorum ki kimsenin umurunda değil nereye gittiğim, orada ne yaptığım... Eskiden olduğu gibi, gittiğim heryere içimde birilerini götüremiyorum... Çünkü artık kimse sandığım o yerde değil... Herkes kendisinin uzağında... Kimse evinde değil artık, kimse şehrinde değil...

Hem kaybolduğumu benden başka kimse bilmeyecekse, bu kaybolmak mıdır?...

Yalnızlığımı benden başka hiç kimse hissetmeyecekse bu yalnızlık mıdır?...

Gittiler... Sesleri geliyor hala... Mutfak penceresinden karaltılarını seçiyorum... Onları beklerken ne kadar da heyecanlıydım... Şimdi o heyecandan eser yok... Acı veriyorlar, beni yoruyorlar aslında; ama yine de onları düşünmeden edemiyorum... Gizliden gizliye önemsiyorum onları...Yaptığım, başardığım birçok şeyi onlar bilsin, takdir etsinler, diye yapıyorum sanki... Onlar bilmese, takdir edip,beni önemsemese yaptıklarımın hiçbir anlamı olmayacak gibi geliyor...

Pencereden bir daha baktığımda yoklardı...: Sokak lambasının ışığı yola vuruyordu... Parlak ve kimsesiz bir ışıktı bu şimdi, boş bir yüzeyi aydınlatıyordu sadece... İçim o an acıyla doldu...Ve dudaklarımdan kendiliğinden döküldü sözcükler: Bu gece yaşandı mı?...

Dostlarım, uzun
ce bana geldiler mi,
paylaştım mı?...

Onları bilmiyoru
hissettiğim an içim

Beni istedikleri g

Hayır, pek böyle

Onlar beni nasıl g
daha doğru belki de
düşünüp öyle davra

Böyle yaparak ki
mi, onlara mı...Ya da

Mutfakta yere çö
ce... Kendimi yine o

Yine beni eksik ta
ri insan değildim oys

Gece boyu onlar
Arkadaşlığın o güzel
önceden çizilmiş ola

Oysa sınır filan y
ti... Bütün resimler b
tüğümüz halde ve o
en kötü biçimde birb

Mutluluğu oynas
hep bu gerginlikle ye
istiyorduk... Hepimiz
korkusu vardır... Fark
mize yakınlaştırıyord
du... Hangimiz hayat
zin sözleri ve davran
duk aslında...

Birbirimize bu de
raradayken bile... Bi
yan, hayatın dışında
karşı biranda birleşi
incitip dışlayabilirdik
bilirdi bizi...

Biz neyi istersek i

Aramızda bazıları
maddi anlamda ömr
nin ise kiralık ev bile
şeye sahip olacağını
tını kaçınıyordu elleri

Kimimiz parasıyla
zünden duygularını ç

Oysa o gece hers

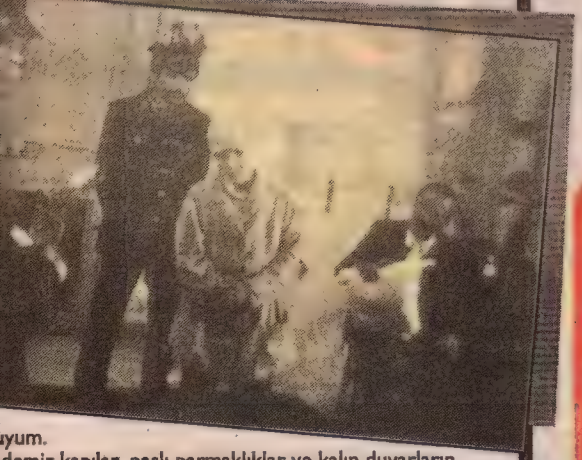

uyum.
demir kapılar, paslı parmaklıklar ve kalın duvarların
n. Sanırım yapım böyle. Sadece kendimi yiyip, bitiriyorum.
üğü cezaevlerinin bulunduğu şehirlere yerleşirdik. Çünkü
dı. Başlarından defetmek isterlerdi. Görüşme günlerinde,
r, bazen de sadece, uzaktan yüzünü görebilirdim. 1976'da
ku dolu yüzleri, sessiz bekleyişleri hatırlıyorum.
parmaklıklı küçük loş pencereden mahkum babamın
ÜNÜ göremedim, konuşamadık. Babam bana, bazen
remedi. Kadınlar ağlaşıyorlardı. Sübyan koğuşundakilerin

elen bir genç, annemin eline bir kağıt tutuşturdu. İçerden
ak YILMAZ GÜNEY'i, babamı istiyorlardı.

doymadıkları için 1 yerine 2 ekmek.
imzasını taşıyordu. Ve bunun annem tarafından basına
taş duvarların ötesine duyurmayı başardı. Cılız bir haber
dı. Korktum, çünkü gece çalan telefon kötü haberdi.
ırdım. Bir gün bana sormuştu. Niye kendi yatağımda

ve korkuyordum. On yaşıma kadar onunla uyudum. Ona

kede bu belki çok bilinmiyor. Bir Çin atasözü "Sessizlik
ğim ve babamın DUVAR'IN synopsisinde dediği gibi,
luk, umut, geçmişe özlem ve dikenli tellerle çevrelenmiş

halkın içinden çıkmış o güçlü MİT'İN, ÖZGÜRLÜK
NIN ÖNÜNDE eğilmek için BURADAYIM.Ayaktayım.

DUYURU

İstanbul Saydam Günleri'nde Enver Özkahraman, "Hakkari'de Bin Mevsim" adlı bir dia gösterisi sunacak. 15 Ekim Pazar günü Tepebaşı'ndaki İtalyan Kültür Merkezi'nde Saat 16 ve 18'de yapılacak olan gösteri, Pazartesi günü (16 Ekim) İFSAK'ta Saat 18 ve 20'de tekrarlanacak. Tüm Leman okurları davetlidir...

Come d'Or
Çizgilerle Halıçte Gezinti
Ferit öngören

Tarih: 12-30 Ekim 2000
Yer: Schneidertempel Sanat Merkezi
Felek Sk. No: 1 Karaköy
80020 / İST.

KİTAP DÜNYASI FUARI

07-15 Ekim 2000 Leman yazar çizerleri kitaplarını imzalıyorlar.

14 Ekim 2000: Erdil Yaşaroğlu - **Suat Özkan** - Kaan Ertem
15 Ekim 2000: Soner Günday - **Aslan Özdemir** - Bahadır Boysal - **Vedat Özdemiroğlu**

Yer: Dolmabahçe Kültür Merkezi
İskele Cad. Beşiktaş

(İmza saatleri: 16:00-18:00 arasıdır)

Leman F tipi özel sayısı... bekle...

Kırık Lâblebi

SUAT ÖZKAN

kiriklablebi@leman.com.tr

Parlanta gibi dergi ATOM çıktı. bayilerde...

...ENMİYOR...

...andır görmediğim arkadaşlarım bu ge-
... onlarla konuştum mu, onlarla kendimi

...ma benim için yaşanmamıştı... Bunu
...e belirsizlikle doldu....
...örmek istemişlerdi yine...
...di... Bu onlara haksızlık olur...
...ek istiyorlarsa ben öyle göründüm...Bu
... da, beni nasıl görmek isteyeceklerini
... onlara... En doğrusu bu sanıyorum...
...aksızlık ettiğimi bilmiyorum...Kendime
...larından sadece birine mi...
...n... Bulaşık tabakların ortasında, öyle-
...a anlatamadığımı düşündüm...
...ar; ne zamandır onların görmek istedikle-
...n, hem de uzun zamandır hiç değildim...
...onuşmaktan çok kendimle konuştum...
...Bosu bozulmasın diye, bu gece için çok
...nırlara gelip, yine geri döndüm...
... bu tabloda... Bütün çerçeveler erimiş-
...rinin içine girmişti... O kadar az görüş-
...lar farklı uğraşlarda olmamıza rağmen,
...ize benziyorduk...
...ia, aslında huzursuz ve gergindik... Ve
...irşeyler yapmak, birşeyleri elde etmek
...geç kalma, kazanabilecekken kaybetme
... oynasak da, asıl bu korku bizi birbiri-
...Ve bu korku bizi birbirimizden ayrıyor-
...ha iyi, daha kaliteli yaşıyordu: Birbirimi-
...rından gizlice bunu anlamaya çalışıyor-

...benzediğimiz için bu denli yalnızdık bi-
...dayken yalnızdık ama, bizim gibi olma-
...an, bizim kaygılarımızı taşımayan birine
...nu farkında olmayarak küçümseyebilir,
... Ve bu, derin bir sahtelikte birleştire-

...velim, hayat yine de bildiğini okuyordu...
...dık ve kışlık evlerini almıştı... Geleceğini
...n sonuna dek garanti etmişti... Kimisi-
...acak parası yoktu... Kimisi parasıyla her-
...ırken, kimisi parasızlık yüzünden haya-
...n...
...endini yitirirken, kimimiz parasızlık yü-
...tüyordu...
...mizi paylaşıyor görünüyorduk...

Duygularımızı, çocukluğumuzu, aşklarımızı, heyecanlarımızı, umutlarımızı, gözyaşlarımızı...

Paylaşmadığımız tek şey vardı... O da maddi gücümüz, paramızdı... Herşeyimizi paylaşabilirdik, ama paramızı paylaşamazdık... Herşeyde ortak olabilirdik, ama gece bittiğinde herkes kendi kaderine, kendi gücüne, güçsüzlüğüne dönmek zorundaydı...

Çünkü para kimsesizliğimizin tanrısıydı artık... Ve sanki ruhumuz ebediyen oraya sığınmıştı... Sanki paranın bizi acıtan gerçeği dışında konuştuğumuz herşey gerçekdışıydı... Zaman dışıydı...

Böyle yaşıyorduk ama, aslında içimizde çok eski ve çok gizli bir yer vardı ki; işte sık sık oraya kaçıyor ve orada çok güzel zamanların, çok ayrı yerlerin hayallerini kuruyorduk...

Sanki bizim dışımızda, bizden ayrı, bizden uzakta, güzel ve iyi, dürüst ve sahici bir yer vardı ve biz hangi kötülüğe bulaşsak, hangi yanlışı yapsak, birgün, bir yerde ona kavuşacağımızı umuyorduk... Ama sadece umuyorduk... Çünkü kendi içimize, hep, yeniden ve bütün cesaretimizle bakma gücümüz yoktu...

Böyle yaparak aslında en büyük yalanı kendimize söylüyorduk... En büyük ihaneti kendimize yapıyorduk...

İyi hatırlıyorum, çocukken oturduğumuz semtin en geniş meydanında simsiyah ve çok büyük heykeller vardı: Başkumandan, baba, anne, çocuklar, kuşlar....

Herkesten saygı beklerlerdi... Öyle ki, hiçbir şeye saygı duyman çocuklar bile, dimdik, kaskatı ve ürkütücü büyüklükteki bu heykellere garip bir saygı duyarlardı....

Birgün amansız, güçlü bir fırtına bu heykelleri yerlebir etti... O zamana kadar silik, korkak bir çocuktum ben... Ama heykellerin yere düşüp devrildiği gün değiştim... Çocukların bu yıkılıştan korkup evlerine kaçtıkları o an, yıkılmış heykellere doğru koştum...

Heykellerin kafaları kopmuştu... Tüylerim diken diken olmuştu... Nabzım sarsılarak atıyordu... Daha önce pek hissetmediğim bir cesaretle heykellerin parçalanmış yerlerinden, kafalarından içlerine baktım... Boştu, hiçbir şey yoktu!....

Yıllarca semtimizin en büyük yerinde duran o kocaman heykellerin içinde hiçbir şey yoktu!.. Benim için korkunç bir düş kırıklığıydı bu, ama tanık olmuştum işte... Heykellerin içi boştu...

Bu boşluğu gördüm, o gün dışlandım ve ebediyen itildim hayattan; o gün kimsesiz bırakıldım...

Bu boşluğu gördüm ve hangi işe girsem başarısız oldum...

Sanki yüzümden belliydi o boşluğu gördüğüm...

Sırf bu yüzden tiksindiler benden, bu hayatta ve herşeye rağmen bir yerlere varacağını umanlar...

Bu hayatta kalan parçalarımı kınayıp kışkırtmaya çalıştılar beni...

Gel yanımıza ve unut heykellerin içinin boş olduğunu diyerek, beni armağanlara, paralara boğdular...

Ama ne yapsam, neye kapılsam, ne heykellerin içinin boş olduğunu, ne de kendimi değiştirebiliyordum...

İçimde çok güçlü, çok çocuk, ucu aptallığa varan masum bir yer vardı ve işte o, durmadan bana bu hayatta çelme atıyordu...

İşte bu yüzden kendimi tamamlamak, ben buyum, demek istemiyorum... Çünkü burası değil yaşamak istediğim yer...

Çünkü bir yer var, eminim... Heykellerin dışında, bu hayatın dışında, yaşadıklarımızda eksik olan ne varsa onun biraz uzağında, bu kendini zavallıca avutan özlemlerin arkasında, iyi ve güzel bir yer var...

Şimdi gittiler... Sokak lambası kimsesiz ve boş bir yüzeyi aydınlatıyor artık... Herşeyin, onca yaşananların bu boş yüzeyden ibaret olmadığını düşünüyorum...

İnanıyorum, evlerine dönerken onlar da beni düşünüyorlardır... Beni düşünürken, hayatlarında eksik olan ne varsa onları da düşünüyorlardır...

Birbirimize benziyorsak, onlar da benim yaşadığım susuzluğu yaşıyor; herşeyi yaşadıklarını sanırken, her gece yine aynı acı veren boşluğa düşüyorlardır... Hepsi değil elbet, ama içlerinden biri belki de...

Evimden biraz önce çıkanlar, beni şu an acı ve belirsizliklerle başbaşa bırakanlar öylesine nüfus etmişler ki içime, onlar kırılmasınlar diye beni görmek istedikleri gibi davranırken, kendimle birlikte hep içimde sakladığım onları da kırıyorum aslında...

Ben biliyorsam, bunu onlar da hissediyorlardır elbet... Hepsi olmasa bile, belki içlerinden biri... O bir kişi için olmalı ne olacaksa...

Bir daha geldiklerinde beni bekledikleri gibi göremeyecekler bu yüzden...

Bu evde bir daha böyle bir akşam yaşanmayacak...

Çünkü bu yaşananların arkasında başka şeyler olmalı... Bu görünen değil herşey... Yaşadığımızdan ibaret değil hayatlarımız...

Herşey bu sokak lambasının aydınlattığı boş yüzey değil...

Bir yer var; olmalı... Ve artık orayı yalnız başıma özlemek istemiyorum...

Bir yer var; ama orayı benim gibi delice özleyen biri olmalı...

Geç kaldığımız ne varsa orada... İçimizde öldüğünü sandığımız ne varsa orada yaşıyor... Hayatımızda tüm erteleddiklerimiz...

O eksik yaşanmış aşklarımız orada birikiyor hep...

Bir yer var ve orası yalnız özlenmiyor...

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* 21 Ekim Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası **Beyoğlu Fitaş Sinemaları** (AFM) giriş salonunda imza günüm olacaktır. (**Bana Türkçe Bir Ekmek Ver** adlı kitabımın ilk çıkışıyla birlikte)

* **Avcılar.** 14 Ekim Cumartesi saat 15:00-18:00 arası Avcılar **ASEM**'deyim. Marmara Cad. Merkez Mah. Çiğdem Sok. No:41 K:2 Standart Sineması yanı.

* **Rize.** 28 Ekim Cumartesi günü saat 13.00'te **Rize'de Kültür Kitabevi'ndeyim.** Atatürk Cad. Tel: 0 464 217 21 99

* **Darüşşafaka**lı arkadaşlar, **Nadir Hoca**'ya sahip çıkın.

* Şiirlerim uzun bir süre, E Dergisi'nde.

* 78'liler Vakfı kuruluyor.

* Başak Hasköse, Duygu Tanıdı, Gamze İçre, Hatice Akçan, Eylem Yeşilyurt, Deniz Kılıç, Zuhal Gül, Saliha Demir mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Ferhan Şengül, Zehra Yücel, Zeynep Uluşahin, Mehmet Yardım, Şoreş, Ergun Yılmaz, Ali Deniz, İsmail Esenkaya, Burak Türkmen, Tankut Aykan, Seda Ertaş, Eylem, Emre Deniz, Beyza Özkel, Betül Candan, Aycan Koç, Ali Berber, Daçka'dan Gökçe, Olcay Karaçelebi, Emir Uğurlu, Nuray Bartoschek mailterinizi aldım sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ATOM dergisi çıktı...Öztrendy çocukların coğrafya paradoksu, kofti anarşist, küçük hain Fazilet, Bahadır Boysal sendromu bu küçük ama cıldır dergimin içeriğidir. Onarıyorum...

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dünya düzeni!

Bizi düzen bu düzen Yeni Dünya Düzeni!

Adı üstünde Yeni Dünya **Düzeni**!

Yeni Dünya Düzeni ABD'nin ta kendisi.

Yeni Dünya Düzeni'ne teslim olan halklar ABD'nin fahişesi!

Ancak Yeni Dünya Düzeni'ne teslim olmayan, direnen halklar da var.

Gerçi bu halklar acımasız engellemelerle, ambargolarla yoksul bıraktırılıyorlar.

Ama hiç değilse bağımsızlıklarını, onurlarını koruyorlar.

Yaşamları rahat olmasa da vicdanları rahat.

Ya biz?

Hem bağımsızlığımızı, onurumuzu kaybetmişiz, hem de yoksuluz.

Fahişe olacaksak bari bir kazancımız olsun.

Hiç değilse yaşamımız rahat olsun.

Oysa kişi başına düşen milli gelirde neredeyse dünyanın en gerisindeyiz.

Hem milli gelirde en geride, hem de gerimizde Yeni Dünya Düzeni dedikleri ABD!

Kıt kanaat yaşayacaksak niye Yeni Dünya Düzeni'ne fahişelik yapıyoruz ki?

Niçin vücudumuzu, etimizi satar gibi onurumuzu, bağımsızlığımızı satıyoruz ki?

Neden Yeni Dünya Düzeni'ne borçlandırılmış olarak doğuyor her çocuğumuz?

Dünümüzü, bugünümüzü peşkeş çektiğimiz yetmiyormu ki, bir de yarınlarımızı peşkeş çekiyoruz?

Kendi kendilerine bunları soranlar, son olarak Prag'da olduğu gibi, Yeni Dünya Düzeni'ne isyan ediyorlar.

Çünkü onlar şunu çok iyi biliyorlar.

Sizi düzen bu düzen son bulmadıkça ne kendiniz fahişelikten kurtulabilirsiniz, ne de ülkeniz kerhanelikten!

Menfaatçi

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Bir Ağa!

BİR BORÇLU DAHA GELMİŞTİR AĞAM!.. BİR AY DAHA MÜHLET İSTİYOR!

OLMAZ!

BORCUNU VERMİYORSA HEMEN EVİNE GİDİN EŞYALARINA EL KOYUN

...Yıllar önce yaşarmış! Dalevereci, nemrut, her türlü hırsızlığa bulaşmış, adi bir ağa; Bitlis'te yaşıyormuş:

N'OLDU?

HALA NE BEKLİYORSUNUZ? GİTMEDİNİZ Mİ?..

?

A...AMA AĞAM! ADAM KENDİNİ BIÇAKLADI!.. NAPACAZ?..

A!..AA...

BENDE BU KENDİNİ ACINDIRMA NUMARALARINA KANACAK GÖZ YOK! GÖTÜRÜN!..

ODAMI KANIYLA KİRLETTİ! SİTTİRSİN GİTSİN İTİNOĞLU!..

İşte sevgili okurlar!.. Böyle bir adam! Ama merak etmeyin bir sonraki karede sevindirici bir haber vereceğim.

EŞYALARINI ALMADAN GELMEYİN!

Bu tefeci, zalim, acımasız adam, gün gelmiş amansız, ölümcül bir hastalığın pençesine düşmüş...

KIRT!

Ve erimeye başlamış... Aradan bir yıl geçmiş, iki, üç! Ama ağa halen servetinin derdindeymiş...

NE KADAR aitti İLAÇLARA ULE?

ÜÇ BİN LİRA!

Dördüncü yıl!.. Ağa halen o ölümcül hastalığa direnmeye devam etmektedir. Bitlisliler ise ağanın niye ölmediğini artık pekala bilmektedirler:

ULAN NE MENFAATÇİ ADAMDIR BU!..

TABİ OĞLUM MENFAAT ANINI KOLLUYOR O!.. MENFAAT ANI GELMEDİKÇE ÖLMEYECEK!

Mevsim kıştır... Bir haber hemen yayılır: Bir Bitlisli İzmir'de vefat etmiştir ve cenazesi Bitlis'te kaldırılacaktır... Bunun için derhal bir mezar kazılması lazımdır...

TPIH!

BİRAZ ÇABUK GİDEK!

SEVAPTIR!

Mezar kazılmıştır!.. Ancak, yoğun kar yağışı yüzünden cenazeyi getiren araba yolda üç gün mahsur kaldığı haberi yayılır bu kez de!

SEN BEKLE!

TAAM!..

Bunu duyan ağa hemen ölür... Ve İzmir'den gelecek cenaze için açılan mezara gömülür...

Oysa ki gerçekte İzmir'den gelecek böyle bir cenaze falan yoktur. Bu tamamen Bitlislilerin uydurmasıdır...

Sırf, ağaya bir menfaat anı yaratmak için herkesin ağız birliği ettiği bir yalandır... Ustaca uyarlanan ve başarıyla son bulan bir oyun!..

O gün bu gündür; ağanın karısı, kocasının her ölüm gününde sokağa fırlar, bu oyunun hesabını sokaktan geçen herkese sorar...

PEZEVENKLEER! YALANCILAAR! NE İSTEDİNİZ KOCAMDAAN!.. NİYE ÖLDÜRDÜNÜZ ONU!..

BİZ BİŞEY YAPMADIK BACI!.. KENDİSİ ÖLDÜ!

Bitti...

*Hikâye için Mesut Akçam'a teşekkürler.

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

HİŞŞ ALO! AKILLI OLUN

"Emanuella Şarın Ston derken kendimi Uma Turman yaptım hâlâ tık yok!.." ALO! ERTAN!.. O YOĞUN BAKIMDAN ÇIKIP BAKICAN MI ARTIK BURAYA?!

Bi dakkaaa!..

DIT DITT DIT

DIT PURRR E-OUV RRR

DIIT

PURR

PIK PIK PIK RRR PIK

(Geçen haftadan devam) ALTI AY SONRA!..

ALO!.. SÜHA ABİ HÜRMETLER!..

SAĞOLUN DA, KUSURA BAKMAYIN TANIYAMADIM SİZİ...

ABİ BAHAMA DOLAYLARINDAN DESEM...

BAHAMA MI?! BAHAMA?! BAHAMA?! ULAN!.. TANIDIM SENİ HIRSIZ PEZEMENG!.. GEMİMİ GETİR ULAN!..

GEMİNİ Mİ?! AŞKOLSUN ABİ GEMİ NEDİR?.. UÇAK GETİRELİM SANA, HELİKOPTER ALALIM!.. ABİME BAK BENİM...

ULAN DÜMBÜK!.. SEN NASIL OLSA GELİCEN BURALARA...

ABİ BİRAZ ZOR BE!.. BU ARALAR, MARİATUS ADALARINA KAÇMAYI DÜŞÜNÜYORUZ ARKADAŞLARLA, AYIPTIR SÖYLEMESİ!..

ULAN NASIL OLSA YERİNİ ÖĞRENİRİM BEN SENİN BİÇ'İN YAVRUSU!..

EEE ABİM DÜNYA KÜÇÜK!.. İLLA Bİ YERDE KARŞILAŞIRIZ!.. FAKAT ŞU ARALAR VALLA MÜMKÜN DİİL!..

GEMİM NERDE ULAN?!

ABİ GEMİN BUGÜN, YARIN SENİN YALININ ÖNÜNDEN GEÇMESİ LAZIM BİZ ONU PORTORİCO'DA Bİ ARKADAŞA SATMIŞTIK, O DA ORDUYA BAĞIŞLAMIŞ, İSMİNİ DE ENRİCO KOYMUŞLAR GALİBA!.. Bİ BAK İSTERSEN CAMDAN!.. HA!HA!HA!..

TOR! TOR!

ENRİCO MİLİTARY

TARANTİNO YAPTI OLDU... BU ÇOCUK YAPTI DA OLMADI MI?!

AL YAVRUM ŞU VENÜS, AHA ŞU DA PLATON HERSİ KABAK GİBİ ORTADA, ŞU ARADAN GÖRÜNEN DE DÜNYA!.. GÖRÜYOSUN Dİ Mİ?!

HAYIR GÖRMÜYORUM ÇÜNKÜ HAVACILIK VE UZAY ARAŞTIRMA BÖLÜMÜNDEN Bİ TEK SEN MEZUN OLDUN!..

DUYARLI BABA ARINÇ ve YAVRUSU NECO!..

BÖYLESİ KİRLİ BİR DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORDUM!.. İNAN BANA, GÜN SAYDIK, DOĞUM KONTROL HAPI KULLANDIK, FAKAT GELİŞİNE ENGEL OLAMADIK!.. AMA ÜZÜLME BABAN BU ACI DOLU HAYATTA HEP YANINDA OLACAK!..

YAVRUM BIRAK ŞİMDİ KİRLİ DÜNYAYI, ALTIMA SIĞTIM, BEZİ DEĞİŞTİR DİYORUM SANA BE!.. HAYIR HER AĞLAMADA HEMEN GELİYOSUN GÜZEL DE, MEVZUYA UYANAMIYOSUN, TER İÇİNDE KALDIM MINA KOYİM KAKADAN!..

ATOM! BAHADIR BOYSAL... ÇİZGİ ROMAN DERGİSİ ÇIKTI!.. AYRICA CÜMBÜR CEMAAT FANTASTİCO DA HER ZAMANKİ GİBİ PEK YAKINDA!..

SIĞ

NİHAT GENÇ

İçimden bir ses, ayaklarımı aldı götürdü, onbeş yıl önce çalıştığım hastanenin arka kapısına. Tüm gizli deliklerini biliyorum, sessizce arka koridorlara attım kendimi. Yine sarmısak gibi hemşirelerin suratları, hastabakıcıların gözleri, yine ezilmiş böcek gibi. Doktorlar yine, ağzında bok varmış gibi bakıyor etrafa. Sidik sarısı, batakhane kapısı gibi hasta odalarının kapısından göz atıyorum, ayak parmaklarını ovalayan hastalar, karyola bacaklarında uçuşan sinekler, saçları dağılmış, kolları halsiz iki yana sarkmış hastanın ağzından tiksintiyle atılan pırasa hamuru alt çenesine düşüyor. Küçük naylon tabak içinde zeytin çekirdekleri, peynir parçaları öyle garip bekleşiyor. Çorapları ters giydirilmiş hastanın gözü tavana asılı, refakatçisi makas tutar gibi pırasa dolu kaşığı ağzının içine tıkıştırıyor, yine bitmeksizin tıslayan bir su sesi.

Yarım açık hemşire, idareci odalarından içeri bakıyorum, deli gömleği gibi odalar, pencere içine dizili üç-dört saksı, saksının içine nerden gelmiş ızgara maşası, gıdasız, sıtmalı çiçekler, tanıyorum o bir tanesini: aşk merdiveni. Ne pis bir isim, aşk merdiveni, ruhumuzdaki perişan kavganın bozukluğunu çok güzel anlatıyor. Yıpranmış, köhne büyük dolapların üstüne de poliklinik kuyruğu gibi dizilmiş plastik saksılar, ilaç kokusu gibi, frengili hastalar gibi, karantina gibi, tırnaklarını kemiren fareler gibi yaprakları. Hayvanlar gibi biz de ruhumuzda tehlike sezince, terli parmaklarımız soğuk karıncalarına başlayınca, işte bu kırık biçimsiz saksıları avuçluyoruz. Örümcek ağı gibi kuşkular içimizde büyüdükçe, bu hareketsiz, çirkin çiçekleri hayat malzemeleri defterimize kaydediyoruz.

Acı acı gülümseyen meraklarla odalardan içeri baktığınızda, uğursuz kuşların tüyleri gibi önce bu çiçeklerin monoton günboyu sümkürüşlerini duyuyorsunuz, kusmuk içinde fasulye ezmesi gibi salya sarısı çiçekler!

Artık hangi sahilde göğsünüzü rüzgara açsanız, peşinizden gelir işkenceci polisler gibi bu saksılar! Kurtulmak için saksıların sessizliğinden, bir sigara tıkıştırmak istersenız ağzınıza.. Sigaranın pamuğu hela sabunu gibi, biliyorum, artık bu sigara sonu olmayan bir yol, kaçmayalım burdan.

Dün gibi hatırlıyorum. Gecenin dibinde. Çiş sesini üç koridor öteden duyduğum Şermin hemşire, elinde şarabı, lastiği parçalanıp tahtası çıkmış, artık takunyalaşmış terlikleri, sanki ayağıyla çekiç, çivi çakıyormuş gibi yaklaşıyor odama...

Şişmiş gözlü, kalın dudaklı, kaykılarak gömülüyor koltuğa, yorgun bir vahşi hayvan gibi. Şişeyi kaptığı gibi ağzına götürdü, başıma gelecekleri biliyorum, yine, güzel güzel verdiği çocukları anlatacak, ağzını şapırtadarak. Hangi yattığı çocuğu anlatsa, bok suyu içmiş gibi oluyorum. Ağlayıp zırlasa da onu dinlemiyorum, yay gibi gerilip, daktilomun tuşlarına gömülüyorum. Dışarı, koridor zindan gibi karanlık, sızıp kalmasını bekliyorum, nafile, içtikçe kuduruyor, florasan ışığı gözlerini yoruyor, ışıklardan birini söndürüyor, 'burada yazı yazıyorum, aç şu ışığı' diye bağırıyorum.

Şermin sonsuz bir boşlukta uçuyor gibi, 'o berbat herif müteahhitmiş, bir yuva kuracağım, evleneceğim, onunla!'.. Zorla elinden şişeyi almak istiyorum, bebek gibi gülümsüyor: 'nişanlandım biliyor musun?'.. evleneceğim dediği adamların suratları aklıma geldikçe, tüylerim diken diken oluyor. Göğüslerini suratımın içine sokar gibi, 'bak sana bir oyun oynayacağım', memelerini okey taşları gibi elleriyle bir güzel yoğurup, karıştırıyor, 'hadi, bul karayı, al parayı!'...

En sinirli anımda bir orospu oyunuyla güldürdü beni, aman bir gürültü olacak diye, canım çıkıyor!

Bu, fazla rahat .öte parmak muhabbetimiz sizi yanıltmasın, Şermin'le sadece arkadaşız. Onu tanıdığım gün bir tutam saçı kalmamıştı, duvarlara tırmanıp, cinnetsi çığlıklar atıp, yolmaktan. Birgün önce ağbisi bıçaklamıştı, o günün akşamı ikinci kattan kendini atıp intihar etmek istedi, herkes neye uğradığını şaşırdı, Şermin'e kutsal bir saygı, zerafetle davrandı, sonra o kadar çok atladı ki, 'bugün Şermin atlamadı!' dendiğinde alayla gülerdik, bazıları da yüzüne tükürür: 'Yine mi atladın kız, tüh sana!'.

İlk geldiği günü hatırlıyorum, ilk iş günü, yere bakarak yürürdü, kimle konuşsa utanır, ne söylese mahcup! Kazandığı parayı tümüyle yoksul ailesine veriyor, ama, her ay başı, kapılardan sığmayan geniş suratlı çakal ağbisi gelip, hastane içinde tekme tokat dövüp, dudaklarını patlatıp elinden alıyor, gözleri büyük bir su damlasına dönüşüyor, usulca 'ağbi hastaneye rezil oluyoruz', ağbisi ne dese yapıyor!

Şermin'i korumak için ağbisini hastaneye almamaya başladık, mümkün değil, koyu paltosu, kömür vagonu gibi suratı, lojmanın altına gelip ıslık çalıyor, sonra taş atıyor, sonra kapıcılarla boğuşarak içeri sızıyor. Sonra, bu sahici öküz Şermin'i buluyor, canhıraş feryatlar koridorun bir ucunda, bize düşen, Şermin'i düştüğü yerden kaldırmak. Ertesi gün yine ağbisi hey hey bayraklarını takıp geliyor, hepimiz bahar serinliğiyle kurumuş yaprakları seyrederken, Şermin'in sırtında aleiacele kalkmış yatağından, şeffaf bir gecelik, saatlerce bir köşede didişerek birşeyler konuşurlar, sonra, Şermin'i saçlarından sürükleyip betona fırlatır!

Şermin'i ilk gördüğümde, aile problemleri olan, ağbisinden dayak yiyip, intiharlara kalkışan bu kızdı işte. Uzun ve bitmeyen geceler herkese döktüğü teselli gozyaşlarını içip içip duta dönüp unutmayı yeni öğreniyordu, içinden atamadığı boşluk duygusuyla hüngür hüngür ağladığı günlerdi, ona ulaşabilecek bir yol bilmiyordum, çay içmekten başka. Herkes nasihat etti, herkes konuştu onunla, bir zaman sonra, garip sessizliği bozuldu. Her akşam hastane kapısında onu beklemeye, yüzüne çatal batırılmış, sigarası ağzında, eli arkasında, kalın paltolu, at suratlı adamlar görmeye başladık. Çoktan sevgililerine şiirler yazıp bana göstermeye başlamıştı: 'Balgatlım, dün akşam seni beklerken...', diye başlıyor, 'Balgatlım' gibi ilk cümleyi hatırlıyorum, diğerlerini şimdi uyduruyorum. Her semtten bir çocuk ve semt adlarıyla başlayan şiirlerini unutmam mümkün değil. Diğer şiiri şöyle: 'Keçiörenlim, dün yağmurda yürüdüm', diğeri: 'Akderelim, söz verdin, gelmedin...'... 'Yenimahallelim, bir telefon sesini çok gördün...'.... Onunla bununla karmakarışık düşüp kalkmaları herkesin diline düştü, nasıl oldu ben de bilmiyorum, Şermin'in tele-sekreteri gibi oldum, 'Şermin, dün senin Akdereli aradı, Şermin, dün senin Balgatlı geldi!' gibi. Aklını alan boşluk duygusunu bilmesem Şermin'in; kerhane kapısında müşteri bekleyen kovboy şapkalı pezevenkler gibi, Akdereli'nin yolunu ben de gözlemem.

Üstüne devrilmiş hayatın altından sevgililerin bu trafiği çıkartıyordu, onu. Kocaman ve kemik suratlı, budala mı budala o heriflere her defasında aşık oluyor, ertesi gün, fiyasko, ertesi hafta, yine tüm hayatını dolduracak-durduracak kadar derinden aşık oluyor, ertesi hafta, yine fiyasko. Akşamları kusarak, küfrederek bana anlattıklarına bakarsam, aşk, erkek, cinsellik konusunda görüşlerinin özeti şu: 'Hepsi bokoğlubok herifler!'. Ama, bir kaç dakika sonra, sevgililerini ağzını ballandırarak anlatışı var ki, içimdeki dağ, taş yerinden oynuyor. Bütün erkekler güzeldi, Tan'ya inancı, sırf erkekleri yarattığı için yeniden geri gelmişti. Bazen de, gözleri sonsuzluğa açılan iki boş pencere gibi takılıp kalıyor, ordan kurtulmak için olmalı, 'Akdereli bugün beni aramadı mı?' deyince, yüzüne sessiz ve derin bir neşe sarılıyordu, denizin dibinde geziyor gibi.

Şermin için aşk, kuyuya düşen taşın kendisiydi. Taş, suda daire daire yayılarak uzaklaşan dalgalarına aşıktı. Ama, daireler o düştüğünde hemen uzaklaşıyor, taş da suyun dibine, karanlığa gömülüyordu. Kuyunun dibindeki taşın katılığını gördüğünde, tekrar kalkıp suya atıyor kendini, bir an, daire daire yayılan o aşk dalgalarını görebilmek için.

İşte, her defasında kuyunun dibinde yalnızlaşan bu taşın kalbi hala küt küt atıyor, iyi dalgıç arkadaşlar, görmeyi bilenler için o taş, pırıl pırıl bir yıldız gibi yanıyor...

Birzaman sonra, Şermin aşk bozgunlarını da umursamaz olmuştu, ancak, telefonu en çok çalınan, en çok aranan, kapıda en çok beklenen oydu, bir erkekler, çakallar ordusuyla kuşatılmıştı; Ve, sabah simitciye dolar uzatacak, ağbisinin kavgada kırılmış dişlerini altınla kaplatacak kadar umrunda değildi, para...

Kurduğu hayallerin hepsi boş çıktı, bu yoksulluk enkazı altında canı çıktı, henüz 23 yaşın-

da üç kocadan dul kalmış gibi ihtiyarladı yüzü. Hayatı azarlamak için olmalı, çok sertleşti dili. Odada otururken, elini birden eteğinin altına sokup çorabını, külotunu düzeltecek kadar kabalaştı elleri. Kelimeleri çok pis ve açık saçık söyleyebilmek ona tartışmasız bir üstünlük verdi, bu çaresiz hayatı ayakta tutabilmek için tam da aradığı küfürlerdi, bunlar.

Yaşlı bir hasta yakını, tuvalete kirli donunu bırakıp çıkınca, koridorun ortasında: 'seni ananın .mına geri sokarım, git çıkar şunu heladan!'.. Küstah bir terbiyesizliğe sürüklenmişti, birgün, kolunda iki yavrusu, karnında üçüncü burnuna dayanmış bir genç anne: 'hemşire hanım kaç numarayı çevirmem lazım!' diye telefona yanaştı,: 'kocanın altına nasıl yatıyorsan onu da becerirsin, git başımdan!'..

Bazen de eğlenceli olurdu, yanından burnu havada giden bir doktor hanımın kıçına bakıp: 'insanın böyle kıçı olursa, hayatta tüm işleri düzgün gider!'.. Erkek organına 'odun' derdi. Serviste pür dikkat etrafı kolaçan ederken, genç bir hasta yakınını pijamayla görür, önce, suların fısıltısı gibi bir sesle kendi kendine: 'Ulan oğlana bak, odunu salmış, tüm hastaneyi .likecek..', sonra ayağa fırlayıp bağırır: 'Gir içeri bakiyim', ve panikle koridora fırlayıp odalara anons eder: 'Bir daha benim nöbetimde hiç kimse pijamayla, eşofmanla koridora çıkmayacak...'. Sinirlerini toplamasının tek yolu yanındaki herkesi kovalamaktı, bana dönüp: 'sen ne duruyorsun burda, s.ktir git işinin başına!'..

Birgün civa gibi, Yunan heykeli gibi bir çocuk geçti önümüzden, bakışlarının bin hayalle daldığını gördüm, 'nasıl, yakışıklı oğlan, değil mi?' dedim, 'hade be, erkek dediğin eşek ölüsü gibi çıkmalı üstüne, çarşafı sırtına tutkal gibi yapıştırmalı, bu yumuşacık heriflerle piyano mu çalacağım!'. Cinsel azgınlığını saklamayı beceremezdi, bazen de, uzunboylu, kıllı, kapkara bir oğlan gördü mü kendi kendine: 'ne tepişir bu oğlan!' der, hemşire arkadaşları gülmekten yerlere yıkılır, ve adı, çok geçmeden, Deli hemşire, Deli Şermin'e çıkar!

Birgün çok hoşuma gitti, hayal gücümü emsalsiz genişleten, bal, şeker yalar gibi ağzından çıkan müstehcen küfürlerden birini, oracıkta hemen yazıverdim. Yasadışı bir iş yapıyormuşum, sapıkmışım gibi bakıverdi bana, sinirle: 'Görmüyor musun, adam, hastaneye bir hasta getiriyor, karşılığında beş sağlam .ikmek istiyor!'. Sözünü sakınmadan, 'bu hastanede onbeş yaşında kızlar da var, senin kız kardeşin olsa, aynı şeyi düşünmez misin?'..

Cinsellik ne acaip, genç bir erkekten kudurganlığıyla olurolmaz adreslerde ne çok şaşırtıp, utandırıyor sizi, işte hayasızca bu konuşmaların ortasında yuvarlanırken, kışkırtıcı bir kızgınlıkla ateş rengine bürünmüş sizde ki odun da patavatsızlığa başlıyor, titizlikle örtbas edip, gizlesen de, Şermin farkeder, rezil olurum korkusuyla, suçluluk hissediyorum. Gençliğimin bu tür cinsel sarhoşluk nöbetleri Şermin'le bir kaçamağa çoktan razı etmişti, beni. Ancak, benimle alay eder korkusu ödümü kopartıyor, bu yüzden önlemimi almış, karşısında kırık bir sandalye bacağı sakat bir masadan farksız davranmıyordum. Ve Şermin gittikten sonra, ardından çekici bacaklarını, şarabın bir noktasında bebekleşen, melekleşen yüzünü, her tarafını meyveleştiren o sereserpe rahatlığını, mıh yutmuş tutukluğuma rağmen, başdöndürücü sürtünüşlerini, boş lakırdılar içinde çırılçıplak uçuveren dudak uçlarını, boynunu, dönüp dönüp, kelimelerle öpmeye başlarım.

Ağzımı bıçak açmadan, kımıltısız, koruyucu ahlak Tanrı'sına bin yemin edip, gözlerim yere çakılı fırtınayı geçiştirmeye çalışırım, azgınlığımı kelimelerden çıkartırdım.

Şermin, bollukla götünü başını açıp beni baştan çıkartamayacağını anladı, çokta umurunda değildim, uzun, on günlük bayram tatillerinde, sevgilileri ya memlekete gider, ya bayramı ailelerinin yanında, işte o zaman, ne var bu çocukta diye öylesine aranır, hepsi bu.. Uzun sıkıntılı dakikalardan sonra, aklımı yediğim, kitapları, kelimeleri merak eder, bir elinde şarap, 'ne buluyorsun bunlarda?' der.

Şermin, bu minnacık kelimeler de, benim hayatta tek zevk aldığım yerlerdir, cismi yok ama, ruhu var bu kelimelerin! Bak, buraya dudak yazdım, burdaki dudak, gerçeğinden değerlidir, bir zaman sonra, bu dünyada ne senin, ne benim dudağım kalacak, ama bu kelimeler yaşayacak.

Anlasın, anlamasın, ben Tann'ya inandığım gibi inandığım kelimeleri kavurucu rüzgar gibi terden sırılsıklam anlatıyorum ona, onun diline, onun anlayacağı şekilde, bak Şermin, bu kelimeler önce benim hayatımı değiştirecek, sonra hepimizin, çok hoşuna giden bir camii düşün, insanlar yüzyıllar sonra, benim bir öykümü, o camii gibi canlı mı canlı düşünecek, etkilenecek, çağların üzerinde milyonlarca insanın beyninden diğerlerine sıçrayacak, onlardan güzel bir deniz, onlardan güzel bir kadın yok...

Gaza gelip, yazdıklarımdan üç satır okur, hemen sıkılır, ve bana dönüp: 'sanki birgün seni anladığımda çok mutlu olacağım gibi bir his var içimde!'.. İşte bu cümlelerle kıvama geldiğini anlayıp, bir daha bastırırım,: 'Yani Şermin, dünyanın en güzel sevişmesi bu kelimenin yanında hiçbir şeydir!', Şermin: 'odunu çürümüş ihtiyarlar gibi konuşma, ateş parçası gibi çocuksun, yazık etme gençliğine!'.

Ve, şimdi Akdereli'yle olmak varken, bu tuhaf çocukla bu odada ne arıyorum diyen bir pişmanlıkla gözlerini oğuşturur, saygıyla tetikte dinlemeye çalışır, nafile, sızıp kalır! Konuşmalarım pışpış gibi gelir ona, ölüm boyası giymiş gibi yığılır yere, onun şimdi, şurdaki sereserpe dişiliği tekrar kudurtur beni, suçlu gibi kireç beyazına dönüşür yüzüm, çünkü, saatlerce anlattığım şeylerin yalan olduğunu, sırf, benimle 'alay eder' korkusuyla ona asla yaklaşamayacak, hasta bir lunapark maymunu olduğumu gizlemek için, kelimeleri süsleyip söyleyivermiştim. Tenindeki dişiliği daha da kanatlandıran şu yatışına bakın, uyurken bile, senli-benli şu uykusuna bakın, ne diyeyim deli kız sana: 'Yüksek eyvanlarda yatmış uyumuş/Evvel küçük imiş, şimdi büyümüş'...

Bir öğle vakti, hastane karnaval yerine döndü, ağır misafirler, yüksek bakanlarca teftiş ediliyor gibi, tüm doktorlar, hemşireler aşağı indi. Çok-çok torpilli bir hasta, lüks araba konvoylarıyla gelmişti. Varlıklı bir ailenin biricik ondokuz yaşında kolejli çocuğu. Suya atlarken denizde, kafası kayalıklara çakılıp, boyundan kırılıyor, eller, parmaklarda hafif kımıltı var, o kadar, ayaklar, beden hiç tutmuyor. Tıp dilinde bunun yaygın adı, Ölseymiş, daha iyiydi. Hasta için acilen özel odalar hazırlandı, süslendi. Başhekim, hayatında ilk defa odanın süslenmesine elleriyle yardımcı oldu, nöbet bekledi. (Yardımcı bir bilgi: başhekim: sinemacı Mustafa Altıoklar'ın babası, Kemal Altıoklar). Tekerlekli sandalyeyle gelen çocuk tüm doktorlar, hemşireler tarafından, okşandı, daha kapıdan girerken, 'futbol', 'cimbom' konuşuldu onunla. Diğer servislerdeki yoksul hastalar fareler gibi deliklerinden başlarını çıkartıp, olup biteni usulca izlemeye koyuldu. Hasta çocuğun halaları, teyzeleri, hükümet gibi kadınlar. Parlak kahverengi elbiseler, boyunlarda pırlanta, elmas taşlı kolyeler, iri iri yüzükler. Kadınların götüne hastanede hiçbir koltuk sığmıyor. Akşam çocuğun yanında kalanlar kakaoları tüm servise dağıtıyor, ağır misafirlere likör şerbetleri sunuluyor. Hemşirelere börekler, dolmalar, ikram bir kişiye dahi eksik kalsa, telefonla pastaneden büyük karton kutular içinde sini gibi büyük yaş pastalar. Hastabakıcılara marlboro kartonları! Hastaneye değil, Viyana'ya tatil seferi. Hergün hemşirelerden birine şık hediyeler: Asla almam, olmaz canım, aa kabul edemem! deyip kibarlıkla geri çevirmeler, 'ben başhemşireye söylerim, ne var buncağızda canım'lar. İşte bu etraftakileri hediyelere boğan zenginlik sarhoşluğu çıldırtıyor beni, aklım başımdan gidiyor. Yan odada, sefil dilenciler gibi, hastanın yatak ucunda zavallı bir bozkurt reçeli, toplaşıp cıvıklaşmış kibrit kutusu kadar peynire bakıp deliriyorum. Odaya televizyonlar getirildi, halılar serildi, özel hat telefon kuruldu.

Kolejli çocuk, yumuşacık, nazik tenli, onlarca öğrenci arkadaşının akınına uğradı. Hepsi kibar. Hepsinde soylu bir duyarlılık. Hepsinde modaya uygun elbiseler. Hepsi prenses gibi güzel. Annesinin kuzusu kolejli çocuk, yüzüne bakan herkesi ağlatacak kadar eşsiz bir güzellikte. Böyle yakışıklı çocuk olamaz hayranlıklarıyla, gören, diğerlerine anlatıyor. Porselen gibi, pürüzsüz, parlak bir yüz. Ve ailesine hiç benzemeyen bir erkek gururu eksilmiyor yüzünden.

Hastanemiz bir günde mükemmel bir şatoya, hasta çocuk da şatonun prensine dönmüştü. Artık, devletin, milletin, hepimizin tüm imkanları, bu seferberlik onun için azdı bile. Hasta sahipleri servislerdeki tüm çiçekleri yenilemeyi otomotiğe bağla-

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

İMZA GÜNÜM: Dolmabahçe Kültür Merkezi Kitap fuarında 14 Ekim Cumartesi saat 13'1 numara 54'de... Ben mutlaka gidicem...

harala gürele

MUHABBET ADAMI MORG BEKÇİSİ MEVLÜT VE MESAİ GECELERİ...

VEYSEL AMCANIN ÖLÜM SERAMONİSİ...

ARTIK DÖNÜŞ YOK... OK YAYDAN, PİDE FIRINDAN, GEMİ LİMANDAN, İŞ DE ÇIĞIRINDAN ÇIKTI... DÖNÜŞ YOK, DÖNÜŞ YOK... YAZIK...

PSİKİATRİS TARIK AMCA VE GILLI GIŞLI HASTASI TACİ...

HAYATIN İSTENMEYEN UĞRAK BELDESİ: Amman yolunuz düşmeye

ATOM ÇIKTI... TEK BİR YÜREK, TEK BİR BİLEK, ÇİZ ALLAH ÇİZ... TEK BİR ÇİZERİN İLK DENEMESİ, TAKDİR EDİLESİ BİR DENEME VE PERFORMANS...

13. Sayfadan Devam

dı. Birtakım küçük çocuklar herkesten önce hastaneye geliyor, dünkü çiçekleri çıkartıp, yerine yenilerini itinayla yerleştiriyor.

Hasta sahipleri zamanla hastanenin haline acıyıp, diğer hasta odalarına da törenle bir-iki televizyon hediye etti.

Çocuğun annesi, çok hoş, çok sağlıklı, çok kibar, çok soylu bir kadın. Günboyu ortalıklarda gülücükler dağıtarak hastaneye bağımsızlık bayrağını dikiverdi!

Çocuk sandalyesinde ne kımıldıyabiliyor, ne başını çevirebiliyor, bazen birine birşey söylüyor, tüm koridor, annesi, hemşireler ayağa fırlıyor: 'sesini öpeyim senin!, sesine kurban olayım senin!'...

İşte Şermin beni hayretlere düşürüyor, bu kadının götünden ayrılmıyor!. Mesaisi bitse, kendini hemen çocuğun yanına atar, iki hastabakıcının yatağından kaldırıp sandalyeye yerleştiremediği çocuğu Şermin kucaklayıp yatırıyor, ya da kaldırıyor. Şermin, santrale, bana, kapıcılara sıkıcı tembih etti, kim ararsa, yokum, dışarıyla ilişkisini kesti! Hastanenin delisi o problemli kız gitmiş, sus-pus, yumuşacık, süs bitkisi gibi bir kız oluvermişti. Aylar geçiyor, Şermin, çocuğu alıp koridorlan hızla geçmekten, çocuğu kapıya, bahçeye çıkartmaktan bıkmıyor, biri tekerlekli sandalyede, diğeri arkada iki kelebek gibiler, herkesle iyiler, herkes onları seviyor, fısıltılarla günboyu konuşuyor, doymuyorlar, karanlık koridorun dibinde sabahlara kadar kikirdiyorlar.

Belki iyi çocuktur, sırf torpilli diye, yanlarından geçerken yılan gibi, zehir gibi, kanlı bir bıçak gibi bakıyorum suratlarına, pundunu getirip Şermin'e birkaç laf edeceğim, ettim de, 'orda yoksul hastalara, seni ananın .mına sokarım diyorsun, ama, cici hastalarla maşallah melekler gibi uçuyorsunuz!', Şermin, bakışlarımdan daha önceden ne söyleyeceğimi biliyormuş gibi hazırlıklı bir cümle söyledi, gülerek: 'Ne o kıskanıyor musun, çocuk senin kelimelerine benziyor işte, cismi yok, ruhu var!'...

O gün sinirden deli oldum, sonra, masum çocuğun ne suçu var, diye yumuşatıp kendimi, yanlarına yaklaşmaya, konuşmaya başladım. Çocuğun yanında ağzımdan açık saçık kelimeler çıksa, Şermin, kaş-göz işaretleriyle 'ne olursun yapma' diye ikaz ediyor. Konuşmaların arasında, ağzımdan şöyle bir cümle çıktı sanırım: 'Karadeniz sığdır, bir adım attığınızda boyunuza gelir deniz!',. 'Ağbi sığ, ne demek?' dedi. Çocuğa baktım, 'sığ, derin olmayan demek!', Çocuk: 'Ben, denize atlarken, ordan bağırdılar, orası sığ... orası sığ... diye, ben yine atladım, sığ ne demek bilmiyordum...'...

Şermin'le gözgöze geldik, çocuk sığ kelimesini bilseymiş, bu feci kazayı yaşamayacakmışız, bir an sanki, Şermin, kelimelerle düşüp kalkan benim itibarımı bana verir gibi baktı, işte bir kelime bir hayat gibi... Sonra çocuğun bu anıyı anlatırken ağladığını gördü, hemen lafa girip: 'Bak sana cümle içinde kullanayım sığ kelimesini, bu herif sığ adamın tekidir, ayrıca sığırdır, nerde, ne zaman kiminle ne konuşulacağını bilmez!' diyen bir şakayla, tekerlekli sandalyeyi çevirip, uzaklaştılar!

Çocuğa gösterdiği sevgiyle Şermin, içimde dokunulmaz, kutsal bir yer edindi, hani nerdeyse, seccadeyi ona doğru çevirip dua edeceğim. Taki, o güne kadar...

Önce iyi haber, 7-8 ay sonra çocuk kolunu havaya kaldırmaya, eliyle de kaşık tutmayı başardı, ama hepsi bu. Şerefine jimnazyum salonunda bir büyük parti verildi, eğlencenin ortasında, felçlilerin milli şarkısı 'titrerim mücrim gibi' topluca söylendi! Birden Şermin, çocuğun ağzının içine doğru: 'Sana insan değil ağlar melekler' şarkısını söyledi, ağladı Şermin, ben de ağladım, 'bana sensiz cihanda can ne lazım!' deyince, sanki, tüm salon ağladık!

Ertesi gün, kıyamet kopmuştu, kulaktan kulağa kavga konuşuluyordu, servisin önünde çocuk, kendinden hiç kimsenin beklemediği ve herkesin hala şaşırdığı iğrençlikte küfürlerle Şermin'e bağırmıştı: 'Yalatırken iyiydi değil mi, ..ötüne soktuğumun kızı...'.

Şermin yanmıştı, kovuluyordu, başhemşireler Şermin'e sahip çıktı, başhekime bin ricayla, başka servise alınmasını sağladılar, ama, annesi oğluna toz kondurtmuyordu, 'o deli kız oğluma haplar içirip kendisi gibi delirtti onu' deyip, PKK dağlarına sürülmesini istiyordu. Ortalık yangın yerine döndü. Herkes birşey söylüyordu. Psikologlar, ömür boyu cinselliği hiç olmayacak bu çocuğun ağzını bozmasının Şermin'le alakası olmadığını iddia etti.

Ancak birkaç-hafta sonra, çocuk yemeden içmeden kesilince, Başhekim, bakanlığa yazılar yazdı, Şermin'i çok seven başhemşireler başhekimi yakın takibe aldı, başhekimin özel odacısına: 'günboyu izle, yüzü ne zaman yumuşarsa, bize haber ver!', Başhekimin yüzü yumuşamadı, Şermin paldır paldıras kapı önüne kondu, mum gibi sarardı. İnanılmaz bir uyuma hastalığına tutuldu, üç gün uyuyor, dört gün uyuyor, hastanenin bir yarısı Şermin'e: 'aşağılık karı' diye hücum ederken diğer yarısı: 'bu sefer kesin atlar!' diye iddiaya girmeye başladılar...

Bir ay sonra, gecenin üçü, başım, düştü düşecek, uykudan ölüyorum. Bir telefon, Şermin.. Yalvarıyor, arka kapının anahtarları sende, geçenin ikisinde açarsın, kimse bilmez, görmem lazım çocuğu, ne olur...

Kısık, boğuk, ağlayan sesinde kemiklerimi sızlatan bir insanlık çığlığı, her yer karanlığa gömülmüş, servis, koridor, dışarısı! Bir Şermin'in sesi kır evlerinin bahçeleri gibi, bir Şermin'in yakarışlarında, ihtilalci şarkılar var, bir Şermin'in sesinde, yoksulların bağış bekleyen, af dileyen, için için yanarak küfürler savuran, ateşten yüreği coşuyor.

Düzenli bir şekilde, her haftanın üç günü, hastanenin arka kapısını, gecenin ikisinde açıp, Şermin'i gizlice arka, koridora aldım, sonra, annesinin yanından çocuğu sırtlayıp sandalyesine, usulca Şermin'in yanına götürdüm...

Daha ayrılmadan koridorun karanlığından, sessizlik içinde, dudakların birbirini öperken çıkarttıkları tüm sesleri, sanki tüm hastane duyacakmış gibi ödüm koparak, sabahı bekledim...

Gün ışırken, bir yumruğumu gol atan futbolcular gibi havaya fırlatıp, yaşasın Tanrım, yaşasın, yaşasın... hıçkırıklara boğulup, Şermin'in kollarından çocuğu alıp, usulca tekrar odasına götürmeye başladım. Sandalyeden kaldırıp, yatağına uzatırken, çok yoruluyordu kollarım, kelimelerim gibi ağırdı çocuk.

Nihat Genç

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

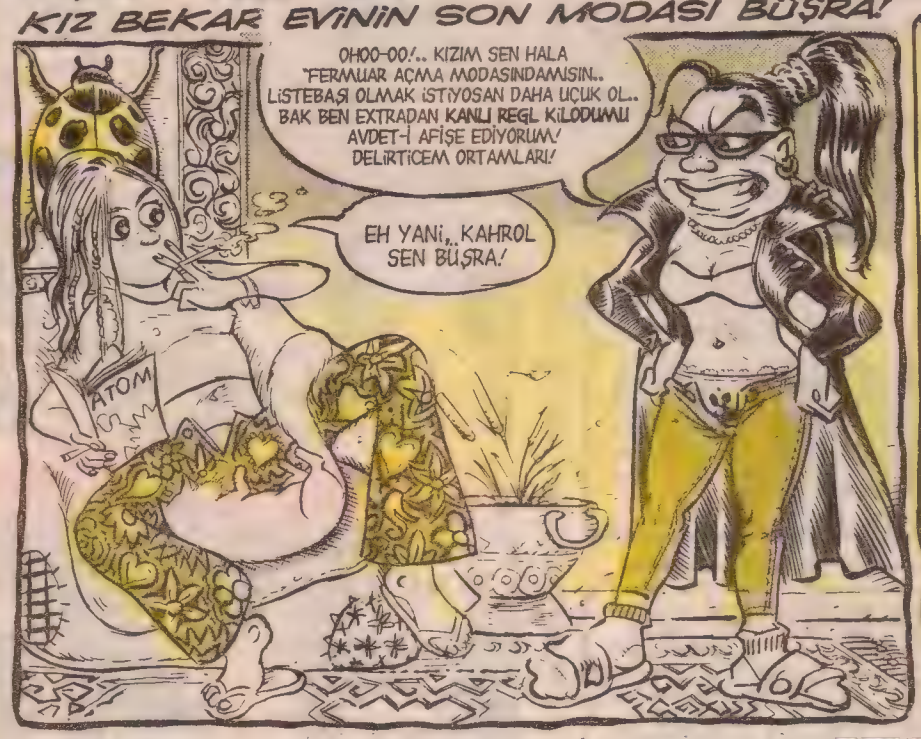

LEMAN YAYINCILIKTAN ÇIZGILI BOMBA!
Çiçek Çocuklara ve Battal Gazi'nin Torunlarına!!!
ATOM
ete-mükleer, süper GICIK, dijital etraksiyon
HASSKTR!
ohaa be aabii!!
Dijital-Hardcore
Dudaktan kalbe
Köylüysem günahım ne??
SÜRPRİZ ÇIKARTMA
HASTASIYIM.. AVRUPA TOPLULUĞU KÜN
ÇIKTI.. ÇIKTI!.. GAZETECİLERDE!
Israrla arayınız..

Okur Mektupları

LEMAN MİZAH DERGİNİZ
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Derde Bak!

Geçenlerde bir okurunuzun gönderdiği ve konusu Türkiye'nin bugünkü halini anlatan "Ne Mutlu Dawanın Diyene" başlıklı yazısını okudum. Açıkçası çok da etkilendim. Niye derseniz, bu dergiyi alırken gülerken düşünmeyi planlıyorsunuz ve genelde de öyle oluyor. Ama o köşenizdeki yazıyı okurken yüzünüzdeki gülümseme ya da sıntma bir anda kendini endişe ve bekleyişe bırakıyor. Çünkü birileri sizin kafanıza taş atıyor. O taş öyle büyük ve görünür ki kaçmak imkânsız. Zaten kaçmak da istemiyorsunuz. Çünkü birilerinin size hâlâ değer verdiğini anlayabiliyorsnuz. Bu tıbkı bir babanın oğluna "Oğlum bu sınavdan niye 100 değilde 99 aldın!" demesi gibi bir şey. Yani bir nevi bir şefkat tokadı.

Gerçekten artık bizim ülkemiz öyle bir hale gelmişki, artık doğru ile yanlışı ayırt etmek için özel bir bilim dalı kurulması gerekir. (Gerçi düzenler hiç değişmediği için onu da düzene uyduracaklar ve düzülen hep biz olacağız ama...) Gerçi şunu çok iyi biliyoruz ki bu ülkede birçok insan var ki gerçekleri biliyor fakat söyleyemiyor. Ama zamanı gelince bildiklerini söyleyebilecek ya da kusabilecek. (Gerçi halkımız yıllardır kan kusuyor ama...)

Her neyse! 70 milyon resmi nüfustu ülkemizin 65 milyonu gibi benimde birçok derdim var. "Türkiye'deki gelir dağılımı" (Keşke herkesi mutlu edecek maaş verilse de bu konuya girmesem). Arkadaş anlamıyorum, anlayamıyorum. Bu ülkede okuyana ya da beyin çürütene saygı yok. Para zaten yok. Bu ülkede para kazanacaksan ya eline jop tutuşturulunca tutmasını bilecek ve insanları döveceksin. (Sonra bunu marifet gibi anlatmasını daha iyi bileceksin.) Ya da üç kağıtçı mı olursun yoksa beş kağıtçı mı bilemem. Bu düzenin lokomotifleri onlar. Adam iki kelimelik kelime hazinesiyle, yani konuşmasını ve düşünmesini bilmezken 350-400 milyon maaş alır ve az der. Bir Öğretmen 150-200 milyon maaş alır, sesini çıkarmaz. (Belki de çıkaramıyordur.) Avrupa'da hukukçulardan sonra en çok maaşı Öğretmenler alır. Çünkü onlar insan yetiştirir. Yani geleceğe yapılan yatırımın en iyisidir. Bizde ise tam tersi, yetişen insanların kolu kanadı kırılır nedense. Verilen maaş sıralamasında da yeri en arkalardadır.

Bu ne biçim anlayış, mantık anlamıyorum. Ya benim mantığımda bir gariplik var ya da mantık artık mantıksızlık yolunda bir hayli ilerlemiş.

Hadi farklı meslekler arasındaki bu dengesizliği geçtim. Aynı ünvana sahip insanlar bile, iki farklı kurum arasında dağlar kadar farklı maaş alıyorlar. Meselâ bir şöför düşünün. Birisi 150 milyon diğeri 600 milyon alıyor (Atmıyorum, gerçek bunlar). Sebebini düşünüyorum. Acaba taşıdıkları insanların değerine göre mi diye. Ama yine sonuç yok. Yoksa 150 milyon alan yolun yarısında bırakıp, şöförlüğünü, taşıdığı kişiye mi bırakıyor diye. Ama hayır, atılırım diye daha dikkatli davrandıklarını görüyorum. (Atılsalar 150 milyondan birşey biriktiremedikleri için aç kalacaklar.)

Her neyse! İnşallah yeni maaş sistemi gelir de bu milletin Sosyo-ekonomik sıkıntılarını giderirler. Dedik ya arkadaşlar her neyse. Bu ülkede kağıt-kalem biter dert bitmez. Tıbkı benim bu yazıyı açıkça ve isim belirterek yazamadığım gibi. (Binbir derdin içinde kurra sonucu gelir dağılımı çıktı).

Sonbaharın öylesine uğradığı ama kışın hemen gelip çok geç gittiği bir küçük şehirde doğdu oğlan 73'ün Kasımında.

Ve ihtilalle birlikte ilkokula başladı bir sene geç te olsa, ama okuması yazması iyiydi okulun en iyisi idi, tabii annesinin ve de öğretmeninin özenli eğitimiyle.

Derken şehre yeni açılan Anadolu Lisesi'nde sınavlarını kazanıp ingilizce öğrenim gördü, o bir elit olmuş tek tük gelen turistlerle cıvıl cıvıl konuşuyordu.Üniversite kapısına dayandığında tek ideali gazeteci olmaktı ve de tercihini tutturmuştu. Ankara İletişim Gazeteciliği kazanmıştı.

Aynı yılın 29 Ekiminde bir kız kardeşi oldu anne babası Merve koydular adına, oğlan "Merviş" dedi ona.

Bir yıl sonra Merviş'in ilk aşısını yaptırmaya oğlan götürdü. Ama bu ilk acı aralarını açtı oğlanla Merviş'in ve Merviş oğlanla bir hafta konuşmadı.

Sonra 3 yaşına girdi Merviş. Abisinin sevgilisiyle telefonla konuştuğunda kıza "salak" dedi "o'nu ben senden daha çok seviyorum" şaşırdı kız hatta bozuldu ama kıskanmadı da değil, çünkü oğlan Merviş'i daha bi seviyordu sanki. Bağları daha bi güçlüydü.

Oğlan okulda dikiş tutturamadı: çalışmak zorundaydı aynı zamanda aklında hep İstanbul vardı, ancak orda hem mutlu, hem de rahat olacaklardı kızla ve de bir yolunu bulup İstanbul'dan iş buldu kendine. Kıza "Hadi gidelim" dedi ama "hayır sen git, ben kalıyorum" dedi kız.

450 km girdi oğlanla kızın arasına bir daha da gitmedi, bitirdiler her şeyi, sanki hiç yaşanmamışcasına.

Oğlan İstanbul'da işe başladı. Yalnızdı. Sadece Merviş'in fotoğrafı vardı cüzdanında, oğlanın büyütülmüş ve çerçevelenmiş fotoğrafı da Merviş'de.

Bir yaz annesiyle Merviş'i İstanbul'a çağırdı oğlan. Babadan izin alıp geldiler. Bir ay kalacaklardı hesapta.

Ama oğlan Merviş'i annesinden de çok seviyordu. Ve bir hafta o park senin bu park benim birlikte gezdiler, hiç bıkmadan usanmadan.

Merviş'le çocuklaşıyordu oğlan. Görenler baba-kız sanıyorlardı, mutluydular, daha önce hiç olmamışcasına.

Ne var ki anne sıkıldı evde yalnız oturmaktan ve dönme karan aldı, kırılmıştı oğlana: "Ha burda İstanbul'da evde oturmuşum, ha orda memlekette, hem hiç değilse orda komşularım var oturmaya giderim böyle yalnız kalmam" dedi.

Ve topladı eşyalarını oğlanın yalvarmalarına karşın.

Merviş suskundu. Sanki tatlı bir rüyadan zorla uyandırılmış gibi huzursuzdu ama suskundu.

Biletler alındı otobüsün kalkış saati beklenmeye başladı. Derken koltuklara yerleşildi. Merviş birden ağlamaya başladı "Abi" diye. "Beni bırakma senle kalayım, n'olursun? Hiç yaramazlık yapmam, geceleri hiç uyumam yatağımı ıslatmam n'olursun, abicim beni bırakma!"

Oğlanın gözleri ıslandı. Yüreği burkuldu. O da Merviş'in gitmesini istemiyordu. Ancak Merviş küçüktü, ağzı henüz süt kokuyordu. Bakamazdı O'na, annesine muhtaçtı, oğlan çaresiz atladı otobüsten, Merviş ağlıyordu. Diğer yolcular susturamadılar yol boyunca O'nu. Camdan abisine sesleniyor ama otobüs gidiyordu.Ertesi gün oğlan geç kalktı. Bakkaldan kahvaltılık malzemeyle gazete aldı döndü eve. Çayı demledi: Merviş'in fotoğrafını çıkarıp masaya koydu. Uzun uzun yüzünü inceledi. "Keşke" dedi.

Gazeteyi açtı sonra bir kaza haberi dikkatini çekti üçüncü sayfada. Donakaldı. Annesiyle Merviş'in cansız fotoğrafları vardı yanyana.

Haydar Alakoç - İstanbul

LEMAN
SAYI: 465. 7 EKİM 2000 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Görcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

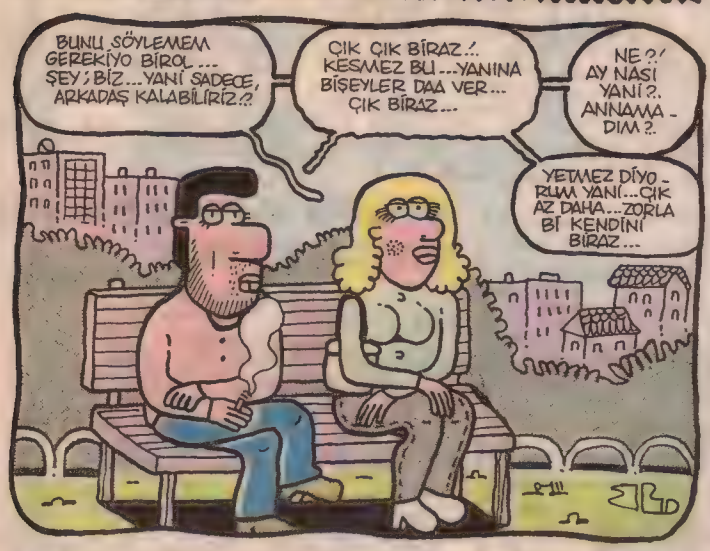

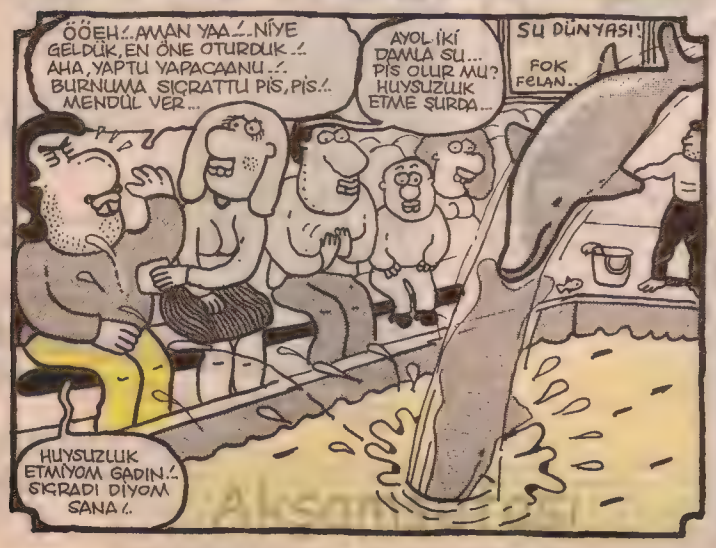

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

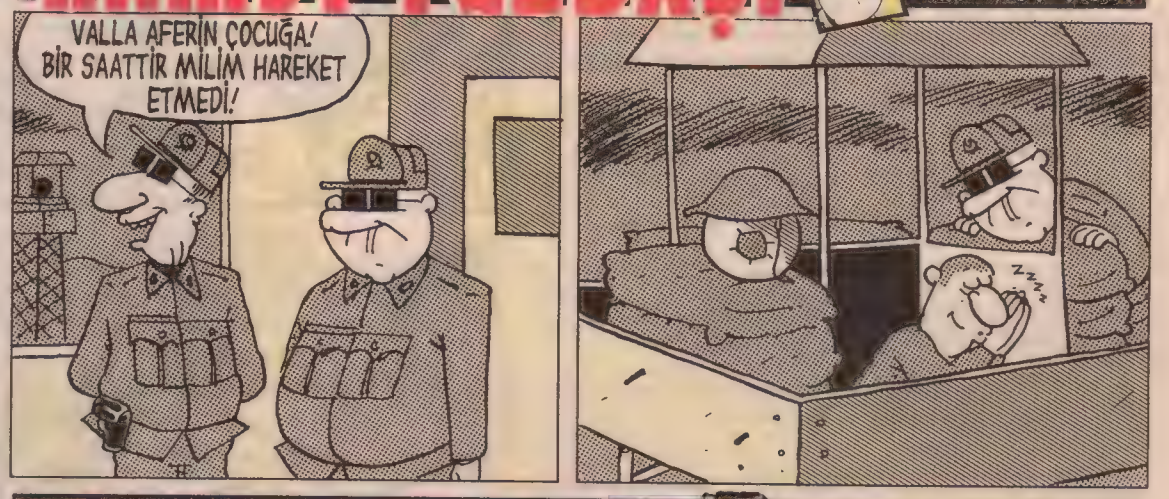

KÜLTÜR BAKANI SALİM

ve sanat İçin doğanlar

KADİR YILMAZ

*Halk otobüsünden kopan bir sanatçı,nereye kadar gider bilemem...

21 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/43 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Medya'nın Kanalizasyon Borusu Yine Patladı!

Bankacılık, oligarşik finans, dev-devlet ihaleleriyle iç içe geçmiş, kaynaşmış, al takke ver külah halvet olmuş medya sektörümüz kirlenme dönemini bitirdi, organik atık olma yolunda ilerliyor... Murat Demirel'in Egebank soygunu skandalı önüne en akla hayale gelmedik isimleri gazeteci, gazete patronu, yönetici, reklamcı, siyasetçi kattı sürüklüyor. Rauf Tamer olayı ne yazık ki çok utandırıcı ama perdenin birinci bölümü bile daha tam olarak açılmadı.. Yakında daha çok bomba patlayacak ve çok daha pis kokular ortalığa saçılacak... Medya ve basın Türkiye'de tek partili rejimler dahil hiç bu kadar güçlü ve manipulatif olmadı ama inanın saygıdeğer okurlar hiç bu kadar aciz duruma da düşmedi.

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

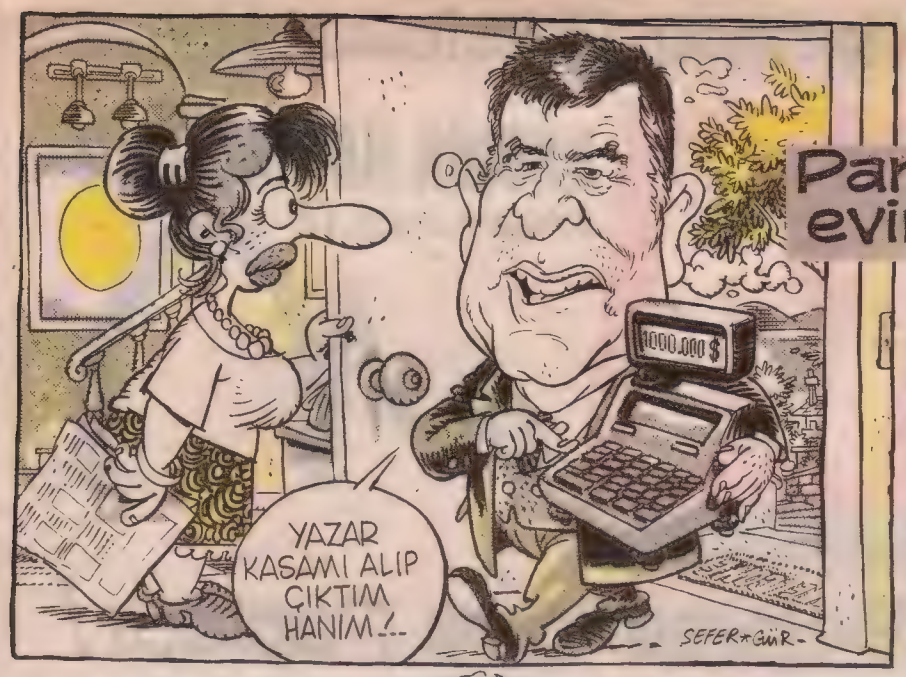

Para, gazetecinin evine nasıl gitti?

(Dakika dakika olay günü)

07.50: İşadamı Mete Has uyandı ve aziz dostu Rauf Tamer'in hatırını sormak için evine doğru yola çıktı...

08.30: Ayşenur Esenler, uyumakta olan sevgilisi Murat Demirel'in resmini yapmaktaydı... Fakat Murat Demirel, uyurken çok kıpırdadığı için yaptığı resim, soyut resim gibi oluyordu...

08.45: Zamanın Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Köşk'te EYEKBYSÇ-Der (Erken Yatıp Erken Kalkanlar Bir Yumurtayı Sütle Çarpanlar Derneği) heyetini kabul ediyordu...

09.00: Mete Has, Rauf Tamer'in evine ulaşmıştı fakat Rauf Bey uyuyordu... Mete Has, kapıya gelen sucudan iki damacana su aldı, mutfağa yerleştirdi, çayı ocağa koydu... Rauf Tamer, sucunun sesiyle bir an uyanır gibi olsa da, uyumaya devam etti...

09.15: Murat Demirel uyandı ve yaptığı resim için "Bibloya mı benziyom lan ben?" diyerek sevgilisine kızdı... Daha sonra büfenin üstünde duran, Nazmiye Demirel'in armağanı "Bodur" adlı oyuncak ayıyı alıp sinirle karnını yardı ve içindeki yünleri çıkardı...

09.25: Reklamcı Nail Keçili, Zincirlikuyu Egebank'ta cep telefonu parasını yatırmak istedi... Banka memuresinin "Bankacılık işlemleri yapmamız yasak efendim, dekor tadında duruyoruz burada" demesi üzerine işkillendi ve genel merkeze doğru yola çıktı...

09.40: Rauf Tamer uyandı ve kahvaltısını hazır buldu... Masada el yapımı ıspanaklı börek ve bir not duruyordu... Notta "Raufçuğum, geçiyordum uğradım, üst kattaki komşu aşure yolladı, bi çatal aldım... Öperim, kardeşin Mete" yazıyordu...

10.15: Murat Demirel, işyerine ulaşmıştı... Hemen sekreteri Yasemin Altıparmak'a "Bana Kevin Hood'u çağır" dedi... Yasemin "Ne, Robin Hood'u mu çağırayım?" diye sordu... Murat Demirel küfretti... Daha sonra, Egebank'ın off-shore bankacılığından sorumlu yöneticisi Kevin Hood geldi... Murat Demirel, karnını yardığı oyuncak ayıyı Hood'a verdi ve acil şekilde Ankara'ya gönderilmesini istedi...

10.30: Rauf Tamer, gazetesine ulaştı... Ertesi günün yazısını yazmaya başladı:

"Kimbilir kaç def'a yazdım...
Vergi, vergi, vergi...
Kaçınılan vergi...
Ödenmeyen vergi...
Sonra?..
Temiz toplum...
Hadi canım!.."

10.50: Nail Keçili, Murat Demirel'in yanındaydı... "Girişte dikkatimi çekti Muratçığım, güvenlik kamerasının çektiği görüntüleri yeni reklam kampanyasında kullansak mı?.. Estetik bişey olabilir..." dedi... Murat Demirel "Ne istiyosan yap abi, dükkan senin... Yalnız peşin ödeme yapamıyoruz, para yerine sana iki şirket artı bir stajyer noter vericez... Altı tane vesikalık resmin lazım..." şeklinde cevap verdi...

11.40: Karnı yarık oyuncak ayı, Ankara'da Süleyman Demirel'in eline geçti... Demirel, o sırada BUDTIE-Der (Birbirlerine Uyanıkspor Diyerek Takılmakta Israr Edenler Derneği) heyetini kabul ediyordu... Oyuncak eline geçince "Ulan bu Murat, niye kıydı zavallı Bodur'a? Yoksa bankanın içini boşaltacağı yolunda bir tüyo olmasın bu... Aman ki aman" diye düşündü...

12.25: Rauf Tamer, yazısına devam ediyordu:

"Orman yangınları...
Her yaz olur...
Ben de her yaz...
Yazarım...
Orman yakana kızarım..."

12.55: Ayşenur Esenler, Nail Keçili'nin yanında vesikalık fotoğraf olmadığı için hızla onun vesikalık resmini çizdi... Yönetim kurulu üyesi Pembe Jale Oktay, bu resimden beş adet fotokopi aldı, böylece sorun çözülmüş oldu... Sonra yönetim kurulu, "haftanın şanslı medyacısını" belirlemek üzere çekiliş yaptı... Kur'adan Rauf Tamer çıktı...

13.10: Süleyman Demirel, yeğeni Yahya'yı aradı, "Murat galiba bişeyler çeviriyor, takip et... Muhakkak kurallara uymasını isterim... Hayatta her şeyin bi kuralı, raconu vardır, aman açık vermesin, disiplinsiz davranmasın, ayreten kendine Müslüman olmasın!.." dedi...

14.05: Murat Demirel, sekreteri Yasemin Altıparmak'ı çağırdı ve "Korumalara söyle, çantayı Rauf Tamer'in evine götürsünler" dedi... Sekreter "Hangi Çantay'ı?... Karahan Çantay'ı mı?" diye sordu... Murat Demirel "Şu olayı patlatınca, en çok senden kurtulacağıma seviniyorum" dedi... Sekreter ağladı...

14.50: Rauf Tamer, yazısını bitirmişti:

"Türkiye, herşeye rağmen...
Bunca yozlaşmaya rağmen...
Dimdik ayakta!.."

15.20: Rüştü Saraçoğlu, Murat Demirel'in yanındaydı... Murat Demirel "Sana bişey danışıcam abi" dedi... Saraçoğlu "Tabii ki, ben zaten senin danışmanın olarak para alıyorum" dedi... Murat Demirel "Bankadan paraları nasıl çıkaralım sence?" diye danıştı... Deterjan kutularında karar kıldılar... Bu arada Saraçoğlu, Egebank için "Cin Ali, off-shore Olayında" adlı kitabı yazmaya başladı...

17.10: Koruma Ender Keskin, para dolu çantayı Rauf Tamer'in evine götürdü... Civarlarda bi yerde, başı döndüğü için eve gelip istirahat etmekte olan Mete Has kapıyı açıp parayı aldı... Rauf Tamer, henüz gazetedeydi...

18.00: Ayşenur Esenler, Discovery'de seyrettiği bir hortumun resmini yapmaya başladı...

kılservis@leman.com.tr

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

GEZİ'DEN MAHMUT'CUK

MAHMUT TİRET

LeMan

Cenajans Grey yönetim kurulu başkanı Nail Keçili, Egebank skandalında ortaya çıkan görüntüler nedeniyle DGM'lik...

TBMM İnsan Hakları Komisyonu hazırladığı iki yeni raporda Batman'da sorgulama ve işkencenin emniyet birimleri dışında açık arazilerde de yapıldığını belirtti.

Savcı, Hortum Süleyman lakaplı polis şefine 27 yıl hapis istemiyle dava açtı...

Hakkında çıkan iddialar üzerine köşesini terk eden Rauf Tamer, pek onurlu bir yazar profili çizdi...

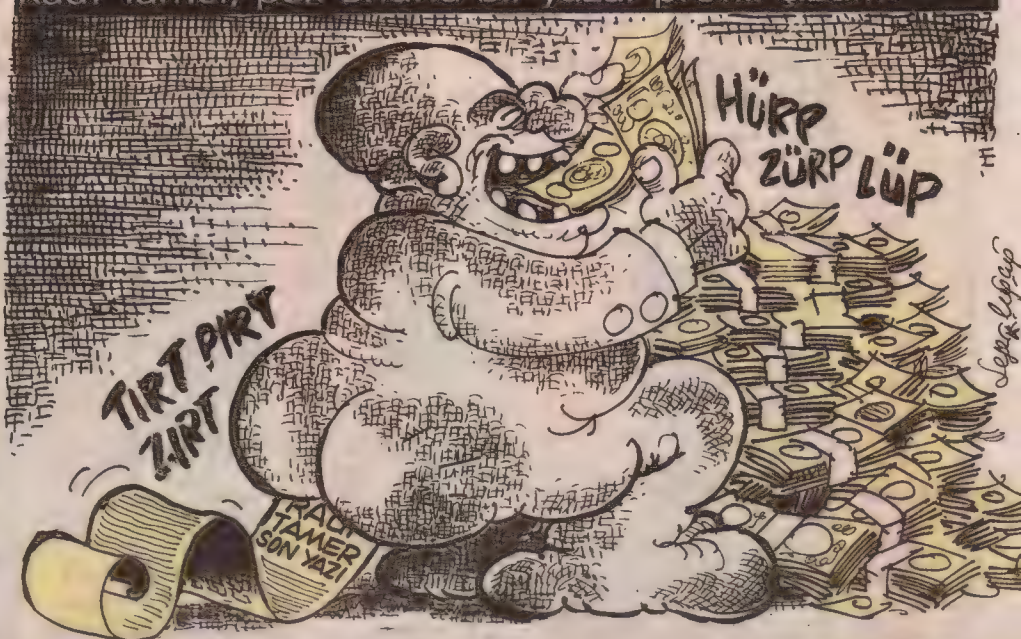

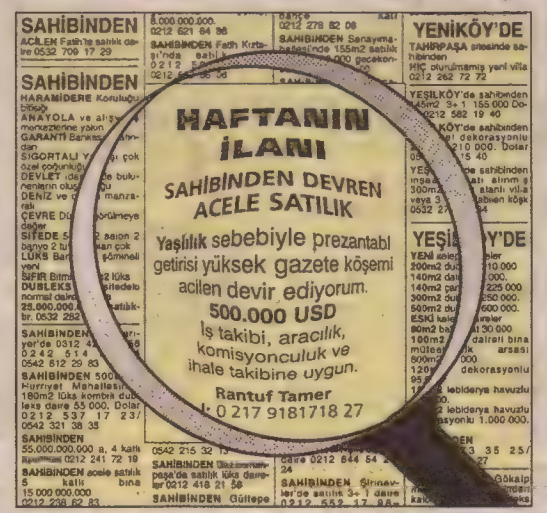

Hürriyet Başyazarı ve Basın Konseyi Başkanı Oktay Ekşi, "Eşber Yağmurdereli terör suçlusu" dedi.

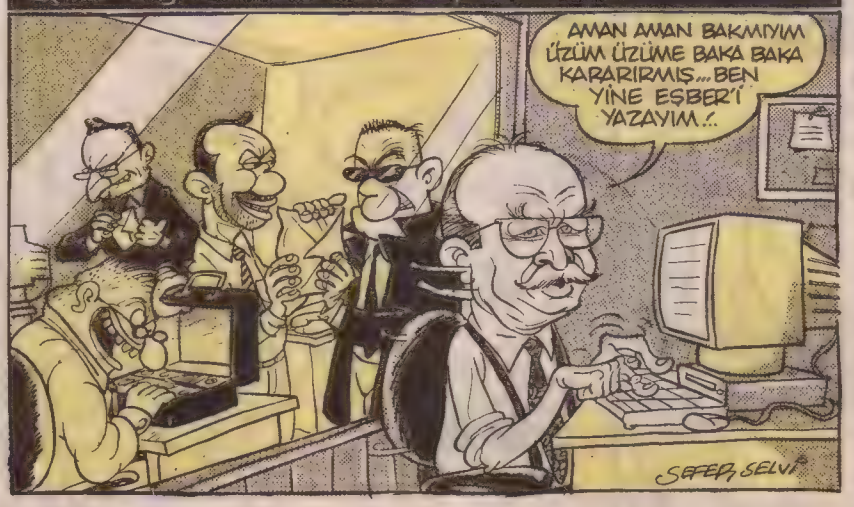

MALUM GAZETECİ RAUF buzdağının 1 milyon dolarcık kısmı

NÜFUS SAYIMI ağır muhabbeti, böyle millete böyle sayım

DEMİRELLER demir attık gündemlere yağma hasan denizindeeee

RÜŞTÜ FARAŞOĞLU prens abiler rüştünü ispatladılar

NAİL GEÇİLİ cinajans

METE TAS çişadamı

Murat Demirel'in eşi Ayşenur Esenler mesleğini soran Savcıya "Ressamım" deyince "Peki kızım ressamların açlıktan nefesi kokuyor. Senin hesabında nasıl 1 milyon dolar var" diye sordu.

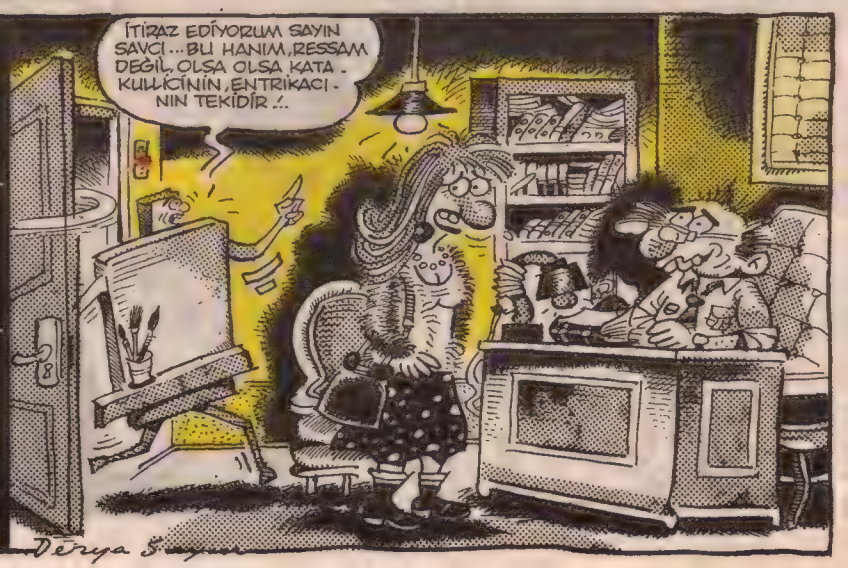

Sevişgenler met üst

lütfen ayrılmayalım semih, bu soğukta... ben seninle bütün kış, karın tokluğuna sevişirim

valla ben özgür aşktan yanayım. ben seninleyken her kadınla birlikte olabilirim..ayrıca sen de hep benimle olmak kaydıyla, her pozisyonda özgürce sevişebilirsin..

bırak şimdi garsonum tavuk göğsünü, keşkülü.. manitaya bir bak..nasıl.. biz tavladımı böylesini tavlarız işte.. bu var ya yatakta bir numaralar çekiyor..ee, ne diyosun..

valla ne diyiim bir iki denemek lazım tabii..

seni çok seviyorum

ben de seni çok seviyorum

demek gizli aşk dedikleri bu.ha..

hey kardeş rica etsem beni şu adrese götürür müsün bir zahmet..

şeey.. ben.. eee.. tabii..yani.. gak guk..

yatakta hep erken boşaldığını, beni hiç tatmin edemediğini, dağa taşa haykırmak istiyorum..

amman ha, bokunu yiyeyim

EEEH..! KAAN...ERTEM..EEH...AH..! 'DENGELİ BES...AH!'LENME...ÖH..! ÖÖH...AAAH..!

HANİ BİR ZAMANLAR KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇ VARDI HATIRLIYOR MUSUN ?..

İŞTE O KİŞİ BENİM..!

EVET VARDI ÖYLE BİRİ... HATIRLIYORUM... EEE ?.

EVET...BU SÜRE İÇİNDE GÖRÜNMEZ ADAM OLDUM..! İŞTE KARŞINDAYIM..!

NE DİYORSUN ULAN SEN ?.

HADİ LAN SİTTİR GİT..İŞİM GÜCÜM VAR, SENLE Mİ UĞRAŞICAM ?.

ALOO ?..FAİK'CİĞİM, YENİ BİR "SABAH ZEKERİ" PROGRAMI ÇEKİCEZ, ÇOK ACELE Bİ **AHÇI** LAZIM, SANA ZAHMET GÖNDERİVER...

TABİİ ABİ... SARIŞIN, ESMER, ŞİŞMAN, ZAYIF NASIL BİŞİ OLSUN ? ELİMDE ÇOK ADAM VAR..!

ÖKÜZ AJANS LİMİTED ANONİM ŞTİ.

TATLI İSTER MİSİNİZ ABİ ?.. GÜZEL TATLI ÇEŞİTLERİMİZ VAR...

YOK CANIM SAĞOL...SİGARA YAKTIM ARTIK..!

ABİM YER AMA, DİMİ ABİ ?.. GETİREYİM Mİ, BAKLAVA, ŞÖBİYET, SÜTLAÇ NE İSTERSEN...

ALINGAN BİR KİŞİ DEĞİLİM, ANCAK Bİ LOKANTAYA GİTTİĞİMDE KİLOMDAN DOLAYI BANA GÖSTERİLEN EXTRA İLGİDEN DE RAHATSIZ OLMUYOR DEĞİLİM HANİ ?!

kaanertem@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

SPERM BANKASI

OHOO..!.. MADEM GEÇ BOŞALMA SORUNUN VAR, ŞUNU EVDE HAZIR EDİP GETİRSENE ARKADAŞIM...

CARİ SPERMLER

SPERM MEVDUAT

BANKA KUYRUĞUNDAYIM CANIM..!..

ŞAK ŞAK

LOGOMBAGAK KİGİTAGABIGINIGIN ÜGÜÇÜGÜNCÜGÜSÜGÜ HAGAZIGIRLAGANIGIYOGOR...

USA

NASA

ALO NASA..!.. ÜÇ GÜNLÜK TUVALET KAĞIDIM KALDI..!..NASA DUYUYON MU?..

Paranoya

YUH ULAN İNSAN SİNEMADA KAPATIR ŞUNU BE..!..

DİİLLİİLİ DİİLLİİLİ

İMAM ADNAN SOKAKTA YANGIN MI VAR?.. TAMAM CANIM GELİYORUZ..!..

Dünyalar güzeli üç yavru 0212 324 83 44

BURADA RUS RULETİ OYNANDIĞI İHBARI ALDIK..!..

ÇAYINA, KAAVESİNE OYNUYOZ ALLAH ÇARPSIN... BAKIN..!..

DANN

PAT

ŞANGIR!

BENİM KARININ AHA ŞURASINDA KIRMIZILIKLAR VAR!..

BENİM HANIMIN DA BURASINDAN AKINTISI OLUYOMUŞ..!..

6 SENE EN AĞIR DERSLERİ OKUDUM KUKU GÖREYİM DİYE LAKİN GEL GÖR Kİ..

JİNEKOLOG DOKTOR

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

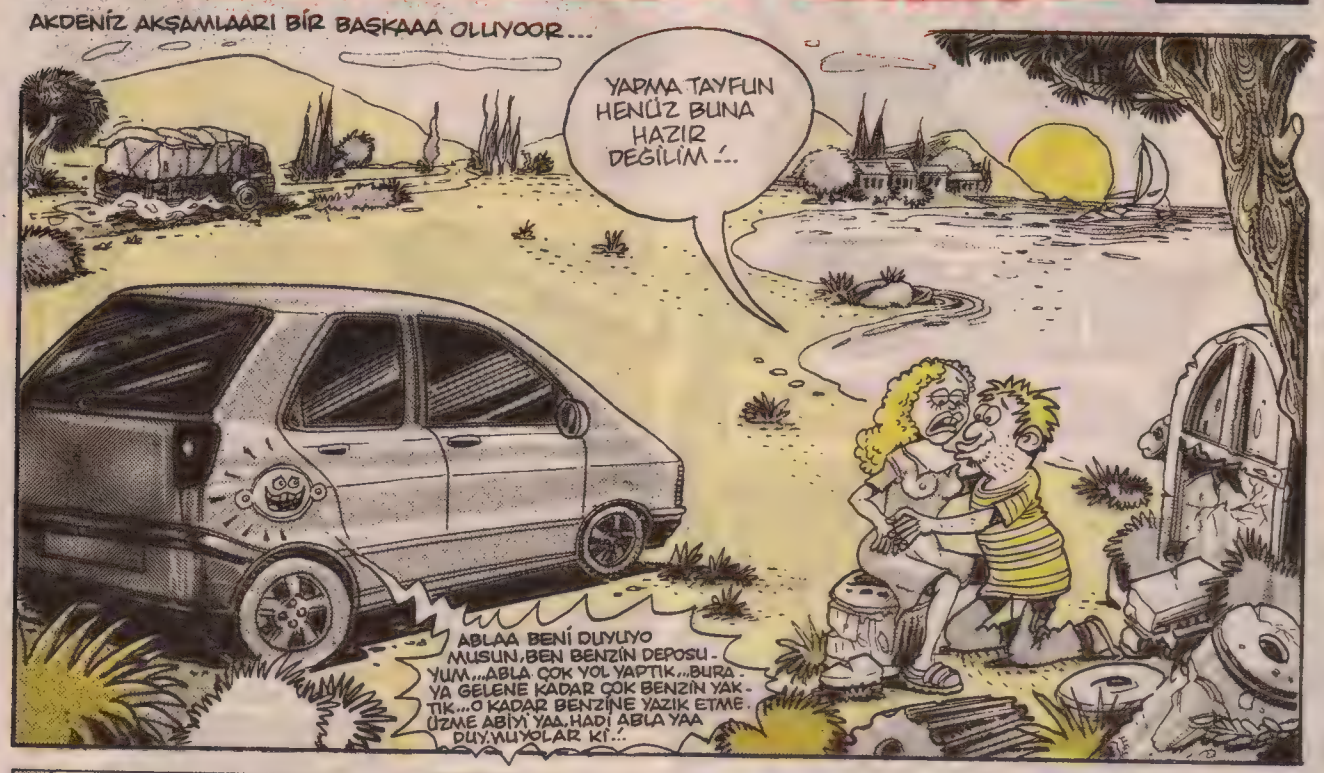

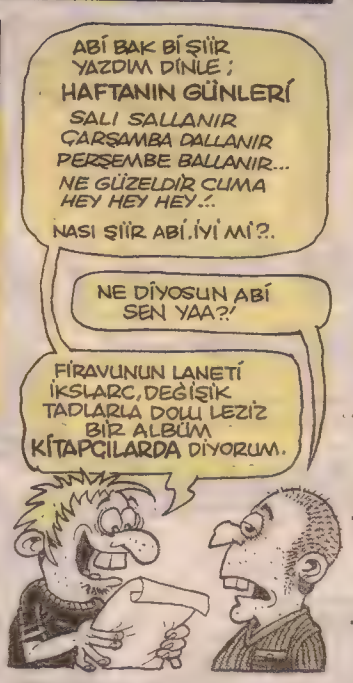

DUMUR

Başımdan geçen ve deli gibi güldüğüm bir olayı anlatmak istiyorum...

Bir hafta sonu arkadaşlarda kalmıştım. Ben, arkadaşım, arkadaşımın anne ve babasıyla birlikte akşam gezmesi için dışarı çıkmıştık. Evin 14 yaşındaki küçük oğlu (Enver) evde kalmayı tercih etti. Enver evde olduğu için yanımıza anahtar almadık. Enver de evde canı sıkıldığı için komşuya gitmiş ve orada uyuya kalmış.

Eve geç saatte geldiğimizde kapıda gördüğümüz not bizi kahkaha krizine soktu. **"Ben sevda teyzelerdeyim. Anahtarı almak için kapıyı çalın. Zile fazla basmayın. Kapı açılınca özür dileyin.**

Eylem Genç - İzmir

Geçenlerde Kadıköy'e gitmek üzere Beşiktaş'tan vapura bindik arkadaşlarla. Vapurun kenarında, açıkta, simitlerimizle yolculuğa hazırdık. Kaptan, vapurun iyice dolması için bekliyordu. Biz de muhabbete devam ediyorduk. Sonra denizdeki deniz analarına bakmaya başladık. Her taraf onlarla doluydu; denizde başka bi şey yok mu diye aranırken birden bir deniz babası gördük! Bu gördüğümüz büyük boy bir prezervatifti.

Akif Ercihan - İstanbul

DETAYLARI

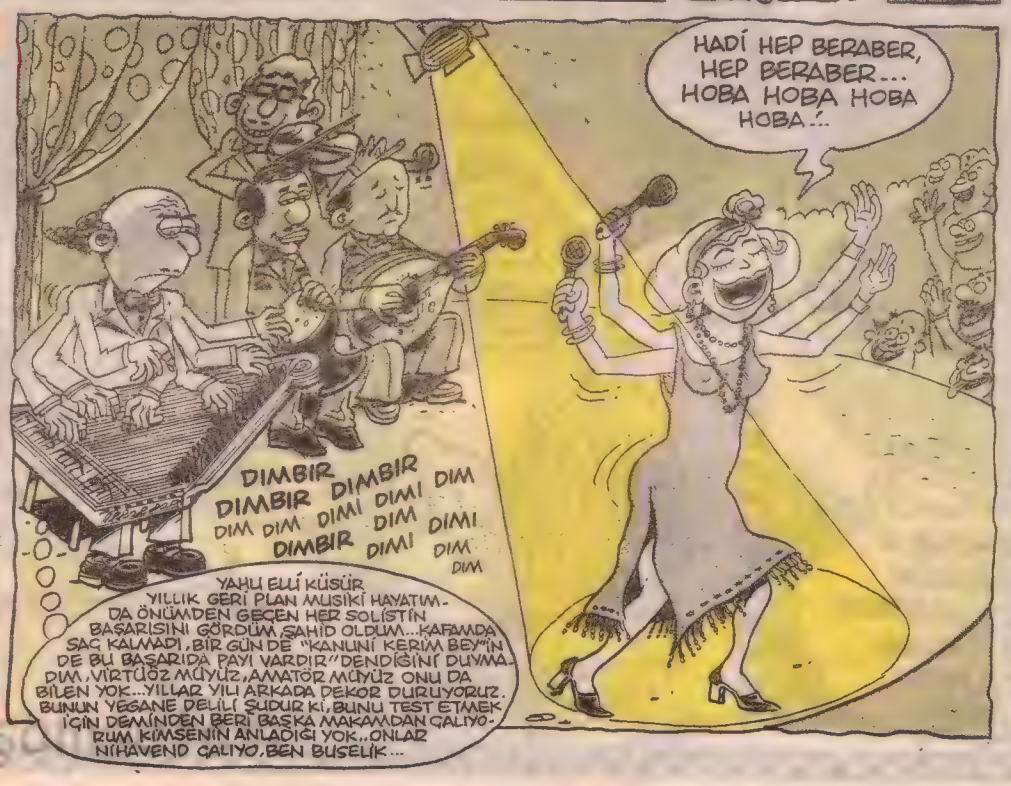

Açık Büfe met üst

zamane atasözleri

- **ak akçe kara para aklamak içindir!**
  gülü seven dikenine epilasyon yaptırır!
- **üzüm üzüme baka baka solarium!**
  kızını dövmeyen karısıyla yetinir!
- **erken öten horozu yazı dizisi yaparlar!**
  bal tutan parmağını özelleştirir!
- **nerde YÖK'lük orda bok'luk!**
  insan insanın imajmaker'ıdır!
- **öfkeyle kalkan reality show oturur!**
  kaz gelecek yerden enkaz esirgenmez!
- **tatlı dil milli irade'yi deliğinden çıkarır!**
  akılsız başın cezasını tetikçi çeker!
- **bir fincan nescafe'nin hatırı bir gecelik'tir!**
  garip kuşun yuvasını veli göçer yapar!
- **ucuz etin yahnisi sürümden kazandırır!**
  sabreden derviş anılarını yazmış!
- **bir elin nesi var iki elin kelepçesi var!**
  adalet mülkün temel içgüdüsüdür!
- **her misyon komisyona tabiidir!**
  denize düşen koli basili'ne sarılır!
- **sütten ağzı yanan yoğurdu pipetle içer!**
  temizlik imaj'dan gelir!
- **politikacıların ömrü lak lak'la geçer!**
  yalancının mumu yatsıdan sonra jenarötöre bağlanır!
- **nerde beleş orda özelleş!**
  kedi uzanamadığı ciğer hakkında şok açıklamalar yapar!
- **bir türk dünyaya bedelli asker'dir!**
  davulun sesi uzaktan pop görünür!
- **iki gönül bir olunca üçüncüye gizli kamera düşer!**
  birimiz hepimiz
  hepimiz en irimiz için!
- **ne kadar sallarsan salla dona düşer bir medya!**
  bütün yollar yolsuzluğa çıkar!
- **kırk yıllık kâni estetik ameliyatla olabilir yani!**
  olmaya devlet cihanda
  bir nefes rating gibi!
- **tebdil-i mekanda torpil ve kadrolaşma vardır!**
  ölüm allahın emri
  yargısız infaz olmasaydı!
- **düşünüyorum o halde uzar siyaset meydanı!**
  eski tas eski hamam yeni dünya düzeni!
- **ne oldum dememeli ne olacak bu memleketin hali demeli!**
  dost başa düşman imaj'a bakar!

metust@leman.com.tr

TEREDDÜTLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kraan.com.tr

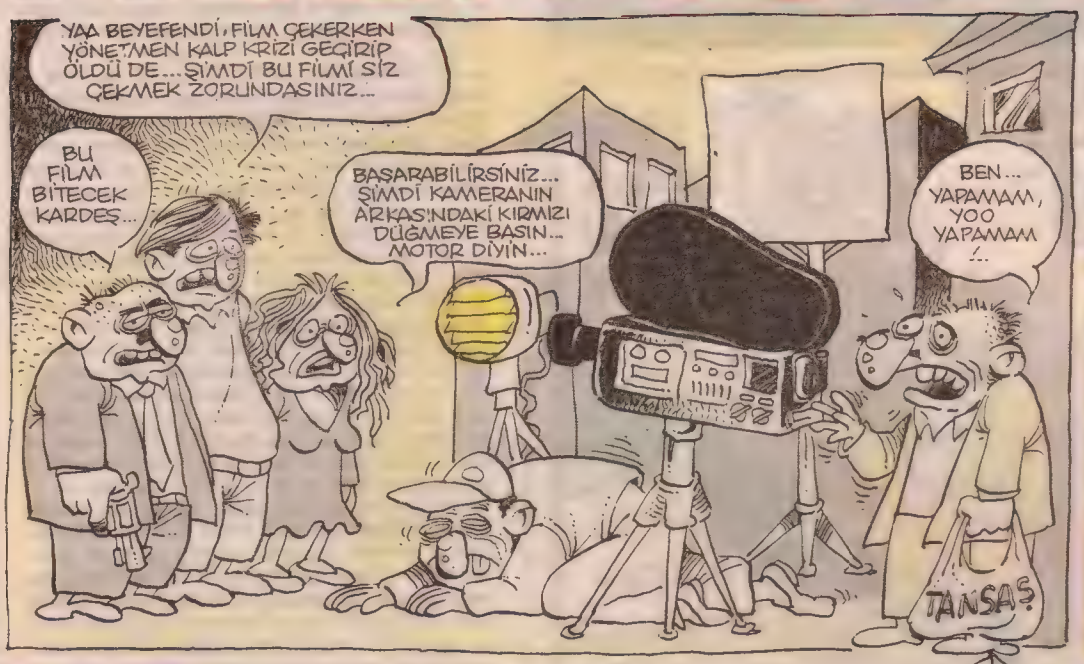

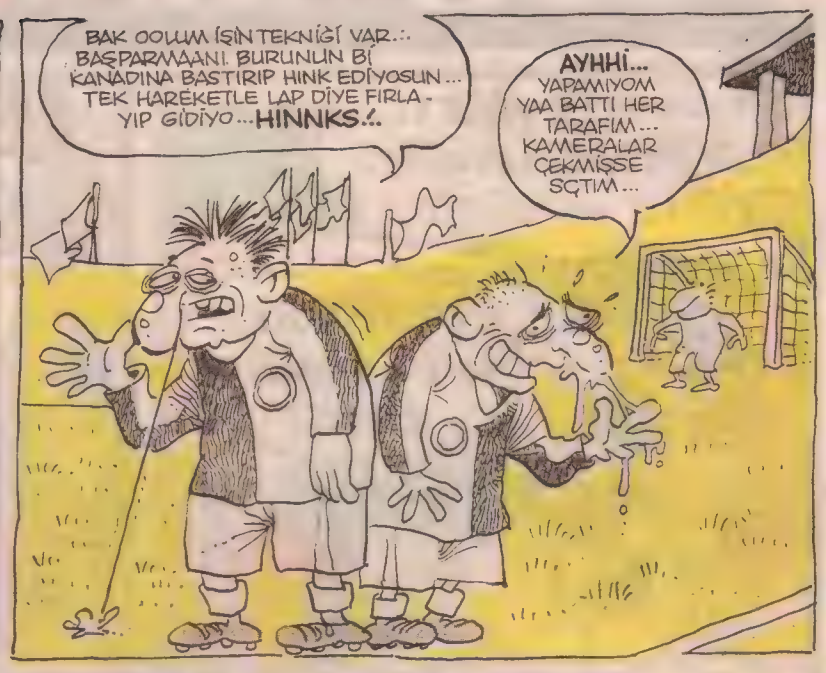

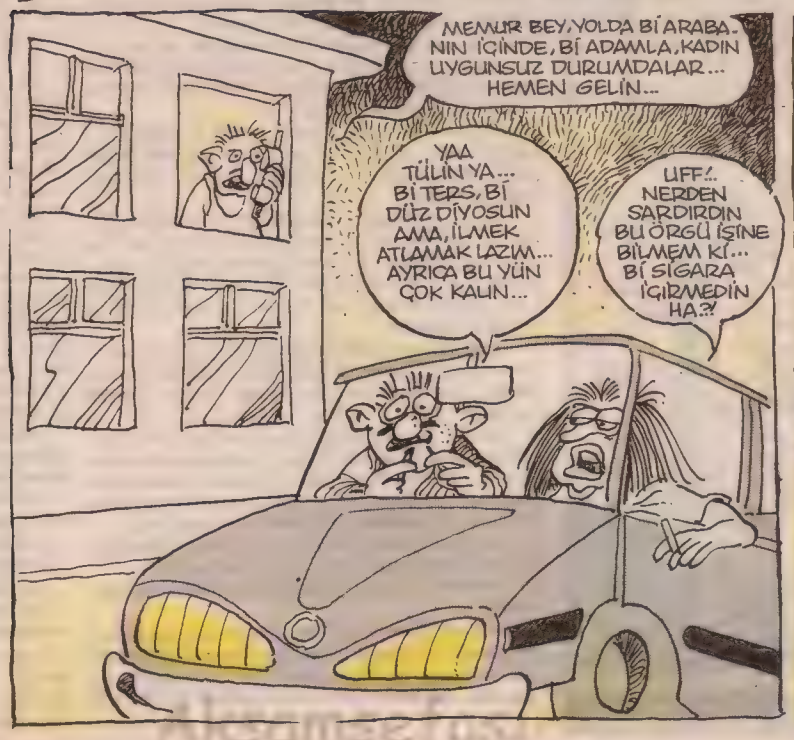

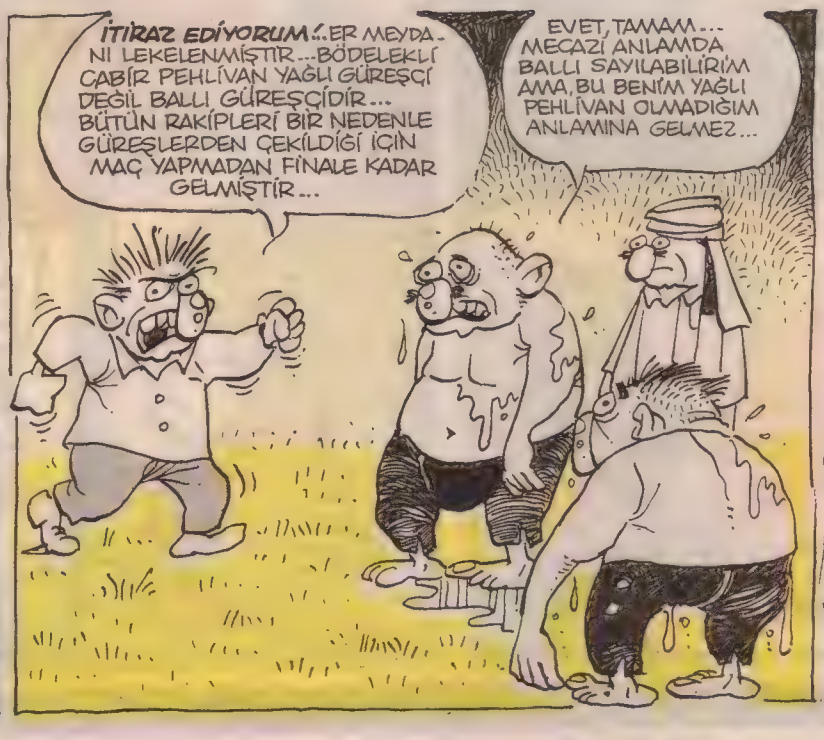

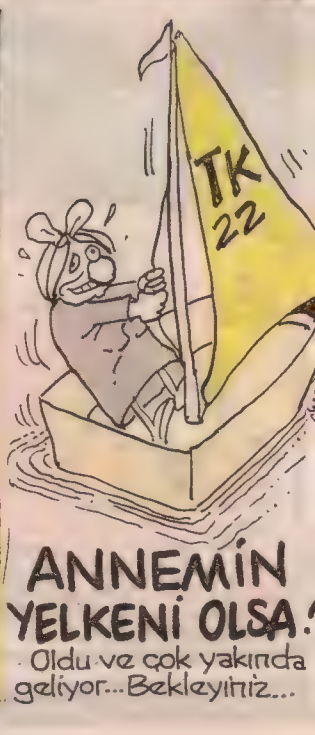

ANNEMİN YELKENİ OLSA?

Oldu ve çok yakında geliyor... Bekleyiniz...

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. / Copyright © Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Le Manti MEDYA

TELLİ TURNA, KIR

Her yolsuzluğun, pisliğin bir kolu mutlaka kamu bankalarına bir koluda mutlaka basına uzanıyor. Yine bu pisliklerde kurbanlar hep en alttakilerden seçiliyor..

Susurluk'ta da böyle oldu.. Şimdi benzer bir çözülme Yahya Murat Demirel vakasında da yaşanıyor... Hassas dengeler üzerine kurulan çıkar ilişkileri... Birinin kefeden düşmesiyle hemen değişiyor.. Egebank'ın kokusu, daha bankanın Demirel ailesine geçmesiyle çıkmıştı, gerçekte. Kamu bankalarından çekilen kredilerle bir başka banka satın alındığı iddiaları herhalde bir tek böylesine kokuşmuş bir ülke yönetiminde gündeme gelebilirdi.. Halk Bankası'ndan Demirel ailesine 100 milyon dolarlık kredi açılmasına ilişkin sürdürülen soruşturma yıllarca Çekmece de kaldı.. Taa ki Baba Demirel, iktidardan düşene kadar. Bu gelişmeler maalesef okuyucular dışında hemen tüm gazete yöneticileri tarafından biliniyordu. Herkes kefeden düşeceklere göre hareket ediyor, strateji belirliyordu...Murat Demirel skandalında, Çıbana yapılan küçük bir operasyon, pisliğin boyutları hakkında çok bilgi sahibi yaptı bizleri... İrin basına da sıçradı... Sıçraması kaçınılmazdı da. Çünkü çalan çırpan bizzat medyanın kendisiydi.. Hangi birinden başlayalım... Medya da ilk bomba Sabah Gazetesi yazarı, Rauf Tamer'in 1 milyon Dolar komisyon aldığı iddiasıyla patladı. Bu gelişme üzerine, güya gazete yönetimi Rauf Tamer'e aklanana kadar yazı yazma demişti... Tamer ise son yazısında yazı yazmama tercihinin kendisine ait olduğunu açıklıyordu... Bu bombada, şaşırtmacalarda hemen başladı.. Emin Çölaşan'ın yazısında geçen RT'nin, Rahmi Turan olduğu söylendi. Ama bilinen şu ki, Rauf Tamer ve Mete Has'ın arkadaşlıkları, çok eskiye dayanıyordu. Zaten Mete Has da can dostunu kurtarmak için kendini ateş hattına çoktan atmıştı! Senaryoyu şöyle yazarsak: Murat Demirel Mete Has'ın Göcek'teki adasını almak istiyordu. Sordu soruşturdu ve Has'a en yakın, en fazla nazı geçen bir insan lazımdı. Gazetecilik camiası iyi bilirki bu hatırı sayılır kişi Rauf Tamer'den başkası olamazdı.. (Ha burda komisyon var mıdır, yok mudur onu şimdilik bilemeyiz) Ama ortaya atılan senaryo böyle... Çamur bir kere sıçramaya görsün... Şimdi kara bulutlar gerçeklerin er meydanı üzerinde dolaşıyor... Bir haberi örtbas etme karşılığında, bu ünlü gazeteci ve TV programcısının savunma sanayi ihalelerine giren bir iş adamından 7 milyon dolar aldığı iddia ediliyor... Bu iddiayı ortaya atanlar ise, bu iş adamının bir spor kulübünde yıldırım gibi

başkan
gazeteci
Her iki
kurup, i
böyle ol
Engin Ci
belgesi
yerinden
peşine d
gelişme,
Koordinat
işin perd
sahibi Na
fotoğrafın
görüntüle
(Ama Keş
bazı gaze
korunup
Yalçın Do
şahsa ge
istifaya g
arayıp, u
gazetesin
Yalçın Do
Yönetmen
olsun diy
Grey'inde,
Milliyet G
olan, gazı
açılmışken
Demirel'in
promosyo
Bilmem h
konulmuş,
çıkarmıştı
yapmamay

HAYATIN MUCİ

Kötü bir yaz geçirdim... Oysa ne çok şey umuyordum ben bu yazdan...

Her şeyi derinden hissedebilmek için korunaksız, zırhsız bırakmıştım kendimi... Öylesine yalın yaşıyordum ki duygularımı sonunda derisiz kalmıştım... Ve dayanılmaz bir ruh acısıyla uyandım bir sabah... Kendimi koruyamayacak kadar zayıf düşmüştüm... Ve o söz düştü aklıma: **Çaresiz,yenik insanlar için sabahın oluşu kadar acı veren bir şey yoktur...**

Sabahın oluşu kadar acı veren bir şey yoktur...

Son zamanlarda inandığım tek şey iktidarsızlık, güçsüzlük, sessizlik ve bilge bir gülümsemeydi oysa...

Politikadan nefret etmeden başlamıştım...Partiler derin bir kuşku, dahası tiksinti uyandırıyordu...

Aydınlar, yazar çizer takımı her defasında yanlarından sonsuza dek kaçıp uzaklaşma duygusu veriyordu bana... Birbirlerini ölesiye kıskanan bu insanlar ne zaman bir araya gelseler, tıpkı **And Dağları**'ndaki işsiz ve umutsuz yerlilerin çaresizlikten ellerindeki koca koca taşlarla birbirlerinin kafalarını parçalamaları gibi, birbirlerini ezip yok etmeye çalışıyorlardı... Çünkü ne kadar gizleseler de başka bir hayata olan inançlarını yitirmişlerdi... Altlarında akıp giden bu hayatın nimetlerini sonuna dek tüketmek istiyorlardı...

Oysa yaz uçsuz bucaksızdı ve maviliğin sonsuz derinlikleri vardı... Üstelik ben bu dünyayla ilgili bütün iddialarımı, beklentilerimi bitirmiş sanıyordum kendimi...

Güçsüzlük, iktidarsızlık, sessizlik ve bilge bir gülümseme... Böylelikle hem sonsuzluğu kucaklayacak, hem de beni bu sonsuzluğu hissetmekten alıkoyan o kötücül, o hırs dolu kaygılarımdan kurtulacaktım...

Olmadı, yapamadım... Yine gördüğüm, karşılaştığım şeyler derin bir acı verdi bana... Hayalet sokaklarda yine parçalara bölündü durdu kişiliğim... Ve hiçbiri ulaşamadı o mavi sonsuzluğa... Ve yine ben o parçalara bölünen kişiliklerimin hiçbirini sevemedim... Çünkü onlar ne asıl beni, ne de kendilerini koruyabildiler bu zavallı kötülüklerden...

Bazen kayıtsız ve umarsamaz bir kişiliğe bürünüp çıkmak istedim insanların arasına... Başaramadım, içi taşlaşan yine ben oldum... Gece evime döndüğümde o taşın inleyerek kanadığını gördüm...

Bedenimi, o ölü gibi yorgun, o ölü gibi kimsesiz bedenimi yanıma yatırıp acıyla okşarken, ne yapacağız seninle ben söylesene, dedim ona, sen orada öylesine savulmuş, soluksuz, ben burada öylesine kimsesiz, umutsuz; yarın var, yarından sonra var, bitmek bilmeyen günler var daha önümüzde, söylesene ne yapacağız biz...

Yaz bitti... Evime döndüm yine...Ama hayalet sokaklarda parçalanmış kişiliklerim dolaşıyorlar yine bir başlarına...

Yaz bitti ve ben o çok istediğim bilge gülümsemeye kavuşamadım...

Bir zamanlar bu kentin sokaklarında mavi bir gülümseyiş olarak dolaşan ve hiçbir kötülükten etkilenmeyen dervişleri kıskanıyorum, ama yine de alabildiğine ciddiye alıyorum her şeyi, her ayrıntıyı, her görüntüyü... Yazabilmek ve hayatı değiştirebilmek için içimi açtı-

ğım her yerden köt
iktidarımı korumak i

Ne kadar gizlem
ki... Türbelerde yana
dürebilir beni, ama

Yaz bitti ve ben
çıkmışım, dünyayı

Kendimi tanıma

Yaz bitti ve ben

Artık pek kimse
kapalı... Dergiye ar
çoğunlukla ürkütücü

Konuşmak yoru
sa kesik cümlelerle

Geçen gün evim
beyaz bir köpeğe ra
sopayla dövüyorlar
titreyip duruyordu...
laştırdım. Sahibinde
ra alıp evime getirdi

Bu aralar uyku s
bir daha uyuyamıyo
Ve merakla bakıyor
var... Üzüldüğümü a
yaşlarımı... Onun ki
onu sokağa çıkartm
na hep acı vermiştir.
da beklerler birinin g

Peki, ben kimi be
ğim pek kimse yok a

Ama bazı akşamla
havalandınyor... Sonr
başlıyor... Yazı masa
görmez söylenmeye
bütün gün içiyorsun
nı... Günlerdir doğru
sen git yazını yaz, be

Ben halimden m
rak,yazı yazmak ist
laşamıyorum...

Ne zaman böyle
gın bir gölge düşer...

En azından bir ç
şu evi toplayayım...

Hep öyle diyorsu
Söz gideceğim...
özledim seni...

Birşey diyemiyoru
ğim gibi... Öyle iyi bi
kes için iyi düşünür...
maz... Yakınları, arka

u, işaret ediyor ve kanıt olarakta ünlü
kulüpte yöneticilik yaptığını gösteriyordu.
de' eğer ispat edilirse diye başlayan cümleler
falan edebileceklerini bile söylüyorlar. Hal
ivan skandalının baş aktörü, Selim Edes'in
naykırışı kulaklarımızda çınlıyor. "Rüşvetin
pezevenk"... Yolsuzluk iddialarıyla taşlar
ı.: Bir de yolsuzlukta adı geçen bazı isimleri, gizleme
var ki, orada durum daha da vahim. En şaşırtıcı
t Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yalçın Doğan ile
ur Talu'nun görevlerinden istifa etmesiyle yaşandı. Bakın
sında ne iddialar var. Milliyet Gazetesi Cen Ajans Grey'in
ilili'nin Murat Demirel'le elele tutuşmuş, samimi bir
amimiyet dolu mektubunu manşete taşıdı. Nail Keçili'nin
Demirel'in banka operasyonu sırasında zaten görülmüştü.
çok önemli bir özelliği daha var, gazete patronlarıyla
yapılan ilan baskısı toplantılarına katılmak...) Yani
ması gereken, çok önemli VIP tadında bir şahsiyet. Ama
e Umur Talu acemiliklerinden (!) olsa gerek, bu önemli
oruma kollama görevini yapamadılar. İddiaya göre
ol, Hürriyet'in Genel Yayın Yönetmeni'nin, Umur Talu'yu
ıyla açılıyor. Talu, bu yöneticinin uyarısını "Herkes kendi
ine baksın" diye geçiştiriyor... Sonra malum gelişmeler,
e Umur Talu istifa ediyor ve göreve Radikal Yayın
met Y. Yılmaz getiriliyor. (Ben duydum, sizinde bilginiz
iyorum, M. Y. Yılmaz'ın ablası, Nail Keçili'nin Cen Ajans
üzey yönetici olarak çalışıyormuş). (Bir ilginç bilgi daha,
i'nde Yayın Yönetmenliğinden istifa edip köşe yazarı
rin sayısı bu istifayla 9'a çıktı.) Hazır laf Radikal'den
dan başka bir konuya geçelim... Radikal ve Yahya Murat
dukları da eskiye dayanır... Egebank, Radikal'in kitap
sponsorluk yapmıştı. Bundan yaklaşık bir yıl önce.
r mısınız... Promosyonun tam ortasında, Egebank'a el
kal acele bir şekilde kuponlardaki, Egebank logosunu
şin ilginci Radikal, Murat Demirel aleyhine, pek haber
özen göstermişti. Şimdi herkes gibi bizde merak ediyoruz.

Kültür promosyonu adı altında,
Radikal Gazetesi'ne kaç trilyon para şey etmiştir. Radikal'in yeni yayın yönetmeni olan İsmet Berkan'ın da ilk işi, Murat Demirel haberlerini manipüle etmek oldu. Neden diye sormayın... Skandalın baş aktörü, Rüştü Saraçoğlu ile İsmet Berkan'ın Makro A.Ş. adında bir şirkette ortak oldukları(bunların hepsi dedikodu tabiii) sanırım size yeterli ipucu verir. İddiaya göre bu şirket, Egebank'tan epey yüklüce bir kredi almış. Haydi hayırlısı, bütün kokuşmuşlar iş başına. Murat Demirel haberleri de, bazı gazetelerde yakında kesilecek. Skandal, ortada kalacak, merak etmeyin. Soyguncular yine galip gelecek şimdilik. İrinin başları adamlarını, gazetelerin yönetim kadrolarına getirmeye başladılar bile. Bu koku, burnumuzu daha çok sızlatacağa benzer. Allah Kahretsin ki, Yahya Murat Demirel, gazetelere "haberlerde benim adım geçerken, Yahya adını kullanmayın" uyarısı daha önce harfiyen uygulanmış ve Yahya adını kullanan iki gazeteci işten atılmıştı. Yani başkahkaramanın basın üzerindeki etkisi, tahmin edilenden daha fazlaydı.
Plazalarda dirsek çürütürken, Susurluk skandalı ile ilgili gelişmeleri araştırıyordum. Üst düzey bir istihbarat görevlisiyle, aramızda şu ilginç konuşma geçmişti. Ben elimdeki bazı ipuçlarındaki kuşkuları, gidermek için bu görevliye çeşitli sorular yöneltiyordum. Adam, elinden geldiğince sorularıma yanıt vermeye çalışıyordu. Konuşmamın bir yerinde dayanamadı ve şunları söyledi: "Zafer boşuna uğraşma, bu işin ucu sizin plazanın beşinci katına çıkacak, beni hiç yorma, çık beşinci kata, ordan herşeyi öğren"... Beşinci kata çıkmayı, hiç bir zaman başaramadım. Çünkü, oraya özel anahtarlara sahip olanlar ulaşabiliyordu. Ama biliyorum ki, Murat Demirel skandalının ucu da, beşinci kata çıkacak. Limitsiz kredi kartı taşıyan, köşe yazarlarına duyurulur.

ZAFER AKNAR

Hazırlanıyor...Bekle!

Son Kitabı
ÇOK YAKINDA
LeMan YAYINLARI

ZELERİ

dolmuş içime... Tutunmak için edindiğim
endimden vazgeçmişim...
çalışsam da aslında öylesine güçsüzüm
ndil mumu gibiyim, kim istese üfleyip sön-
rına bir şey gelmesinden korkuyorlar...
adım ki yalnızlığımı sindiremeden dışarı
stirmeye...
kendimi kanıtlamaya çıkmışım...
ce evime geri dönebildim...
görüşmüyorum... Telefonum çoğunlukla
kaklardan gidiyorum... İnsanların yüzleri
iyor bana...
eliyor... Konuşmaya mecbur kalırsam kı-
uşuyorum...
adaki arka sokaklardan yürürken küçük,
dım... Çocuklar onu bir köşeye sıkıştırıp
ylesine korkmuştu ki zavallı, kaçamıyor,
ukların elinden zor kurtardım... Biraz do-
çmış, ya da kaybolmuş olmalıydı... Son-
Bana öyle güzel arkadaşlık ediyor ki...
um var... Sabah karşı birden uyanıyor ve
... Ben uyanınca o da benimle uyanıyor.
üme, neyim var, diye... İri, derin gözleri
ığında yüzümü yalamaya başlıyor, göz-
sizliği bana çok dokunuyor... Bütün gün
bekliyor... Beklemek... Beklemek hali ba-
şlı insanlar da hep bir başlarına odalarını-
esini ...
orum... Bilmiyorum, beklediğim, özledi-
da...
geliyor... Gelir gelmez pencereleri açıp evi
ssizce mutfağa girip bulaşıkları yıkamaya
an kalkıp yanına gidiyorum... Beni görür
lıyor: **Hiç kendine bakmıyorsun,üstelik**
encereler kapalı, her yer sigara duma-
irüst birşey yememişsindir sen... Hadi
ana birşeyler hazırlayayım...
nunum, diyorum, **lütfen beni yalnız bı-**
üm...Sen olunca yazamıyorum,yoğun-

em, dudakları acıyla büzülür, yüzüne kır-

a iç... Bak yüzün bembeyaz... Biraz da
hra giderim...
ma gitmiyorsun...
olur biraz kalayım yanında. İnan çok

ona. O da benim gibi kimsesiz... Köpe-
san ki... Herkesin yardımına koşar, her-
na yine de başı dertten sıkıntıdan kurtul-
ları onun bu iyi niyetini durmadan kulla-

nırlar... Fakat o bunlara hiç aldırış etmez, yüzündeki o iyilik gülümsemesi hiç eksik olmaz... Yine de **olsun**, der, **hayat güzel, sevmek güzel...** Ben onun için, o benim için üzülür...

Bazen hiç korkmuyor musun bu hayattan, bu insanlardan, diye soranım... Yüzü daha bir aydınlanır, gözleri ışır, **yoo neden korkayım ki**, der... Daha başka soru sormam, çünkü ne cevap vereceğini bilirim, beni sevdiği için böyle korkusuz olduğunu söyleyecektir çünkü, işte bunu duymak istemem...

Benim için yaptığı her şey amansız bir yük gibi omuzlarıma biniyor... Çünkü başka bir yerdeyim ben... Kelimelerin altındaki kanı sorguluyor, bu kanla içimdeki cinneti azdırıyorum... Bu hayata ait bütün kavramların sakladığı, gizlediği ne kadar yalan varsa ortaya çıkarmak ve gidilebilecek en uca, gerekirse uçurumun dibine gitmek istiyorum... Çünkü aradığım aşkı bulamadım bu hayatta... Bütün kelimelerin altına baktım, yoktu, yoktu o aradığım mucize... İşte böyle anlarda anlıyordum ki dışarıdaki kötülük değil, içimdeki bu susuzluk, bu kaos beni mahvedecekti... Yazarak en fazla nereye gidilebilirdi ki...

Hadi minik kuşum, bak sana çorba yaptım, soğumadan iç...

Peki, sağol, ama sonra gideceksin, tamam mı, gördüğün gibi iyiyim...

Çorbayı içerken fark ediyorum, evin her tarafına oradan buradan kestiği çocuk fotoğrafları yerleştirmiş...

Bunlar ne böyle, diye soruyorum...

Senin bir çocuğun olmalı, diyor, **öyle güzel olur ki, hem ben bakarım, sen yine yazılarını yazarsın...**

Ben canavarım, diyorum, **canavarların çocukları olmaz...**

Sen misin canavar, sen gördüğün en iyi insansın... Sokaktan bulduğun köpeğe bile nasıl bakıyorsun... Senin gibi insanların çocukları olmalı ki bu dünya daha da güzelleşsin...

Öyle masum, öyle aydınlık bakıyor ki bunları derken, içim acıyor onun bu haline, onu telaşla her şeyden, özellikle kendimden korumak istiyorum...

Bak, biriyle evlenecek, çocuk sahibi olacak adam değilim... Ne olur benimle vakit harcama... Yazık sana... Lütfen git hadi, yazı yazmak istiyorum, beni yalnız bırak artık...

Hayretle ve esirgeyerek bakıyor yüzüme ve bu defa bir şey demiyor... Kalkıp mutfağa gidiyor... Ben de yazımı yazmak için odama geçiyorum... Ama bir türlü kendimi yazıma veremiyorum. Aklım hep onda o an.... Bir ara mutfaktan sesi geliyor: **Portakal suyu içer misin, iyi gelir, biraz gripsin galiba...**

Garip bir öfkeyle odamdan dışarı çıkıp yanına gidiyorum: **Lütfen evine gider misin, hiçbir şey istemiyorum, iyiyim ben... Günlerce günlerdir doğru dürüst bir şey yazamadım... Ve artık unut beni, git bir adam bul, evlen onunla, istediğin kadar çocuk yap... Ama bırak yakamı benim...**

Gitmek ona ölesiye bir korku veriyor... **Ben sana ne yapıyorum ki, inan hiç sesimi çıkarmam, bir köşede uyurum, sen yazını yaz,** diyor...

Bir an saatime bakıyorum. Gecenin bir yarısı, nereye gidecek bu saatte,diye düşünüyorum...

Çaresiz odama dönüyorum ve yine kelimelerin altındaki kana elimi sokuyorum... Ve kaptırıyorum kendimi hayatta bulamadığım şeyleri sözcüklerin arkasında aramaya... Aradan ne kadar zaman geçiyor, fark etmiyorum bile... Pencereden günün ışıkları giriyor... Bir ara içkimi tazelemek için mutfağa geçerken salondaki divanda bir karaltı görüyorum...Eğilip bakıyorum... Eski bir battaniyeye sarılmış uyuyor... Öyle elbiseleriyle... Parmaklarının ucu uykudan gevşemiş, hafifçe içeriye doğru bükülmüş... İçim ürperiyor o an... Battaniyeyi biraz aşağıya çekip yüzüne bakıyorum... Günün ışıkları usulca yüzünü okşuyor... Acı veriyor bana yüzündeki masumiyeti... O da bekliyor... Sevgisini bekliyor... İnatla, direnerek... Her şeye katlanarak... Beni bekliyor... Peki ben ona ne veriyorum, hiç... Yazılarda bulamadığım aşkı ararken onu evimden kovuyorum... Kendi yazma sancılarımın hesabını ondan soruyorum... Ama biliyorum ki kapımı hiç kimse çalmasa, tamamen unutulsam, artık yazılarımı kimse yayınlamasa bile bir tek o kapımı çalacak, yalnız olmadığımı hissettirmek için bunu bilerek yapacak, bir tek o...

Onun benim gibi bir adamı sevmesi bir mucize, diyorum içimden... Yüzünü aydınlatan bu gün ışığı gibi, her gece ayakucumda uyuyan ve göz yaşlarımı yalayan bu kimsesiz sokak köpeği gibi bir mucize...

Birden aklıma günlerdir ona bir şey vermediğim, bir sürpriz yapmadığım aklıma geliyor... Kalkıp çaydanlığa su koyup altını yakıyorum... Sonra da köpeğimi yanıma alıp bir koşu bakkala gidip kahvaltılık bir şeyler ve ekmek alıyorum... Yolda ekmeği hafifçe yanağıma bastırıyor, kokusunu içime çekiyorum... Sıcak ekmeğin de bir mucize olduğunu hissediyorum o an...

Sofrayı hazırladıktan sonra onu usulca kaldırıyorum: **Hadi kalk, çok uyudun,** diyorum... Toparlanmaya çalışıyor, gözlerini aralar aralamaz sevgiyle sarılıyor bana, **canım burada uyuya kalmışım,** diyor **hemen sana çay yapayım, sabaha kadar yazdın mı... Şimdi hazırlarım sofrayı... Bitirebildin mi bari yazını...**

Susuyorum, sadece susuyorum... Yakınımızda olduğu halde göremediğimiz ve hep uzaklarda aradığımız hayatın mucizelerini düşünerek susuyorum...

Ve gün ışığının aydınlattığı odamda kendimi iyi hissediyorum... O bilge gülümseme gelip yüzümü okşuyor...

Bir an, çok kısa bir an bağışlıyorum kendimi....

cezmier@leman.com.tr CEZMİ ERSÖZ

* 21 Ekim Cumartesi günü saat 16:30-19:00 arası **Beyoğlu Fitaş** Sinemaları **(AFM)** giriş salonunda imza günüm olacaktır. **(Bana Türkçe Bir Ekmek Ver** adlı kitabımın ilk çıkışıyla birlikte)

* **Rize.** 28 Ekim Cumartesi günü saat 12.00'da **Rize'de Kültür Kitabevi**'ndeyim.
Atatürk Cad. Tel:
0 464 217 21 99

* **Tüyap Kitap Fuarı.** 9 Kasım Saat 14-00-20.00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım.

* **Tüyap Kitap Fuarı.** 10 Kasım Saat 14:00-19:00 arası **Gendaş Yayınları** standı'ndayım.

* **Tüyap Kitap Fuarı.**10 Kasım Saat 19:00-20:30 arası **A Salonu**'nda söyleşim var.

* Süriye Çatak, Saliha Demir, Gamze İçre, Çiğdem Aldatmaz, İ. Doruk, Seda Yılmaz, Ali Yaşar, Selda Hemşire, mektuplarınızı aldım sevgiyle.

* Şükriye Şen, Mehmet Uçar, Hadi Özışık, Tuğba Öztürk, Burak Türkmen, Çiğdem Bozoğlu, Ali Uslu, Eylem G. ŞerefhanTuba, Mehtap Mutlu, Ali Berber, Kadir Aydemir, Seyda Kayaoğlu, Sema Betül Kaya, Batur Özöğüt, Sinem Şahin, Beril Aksoy, maillerinizi aldım sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

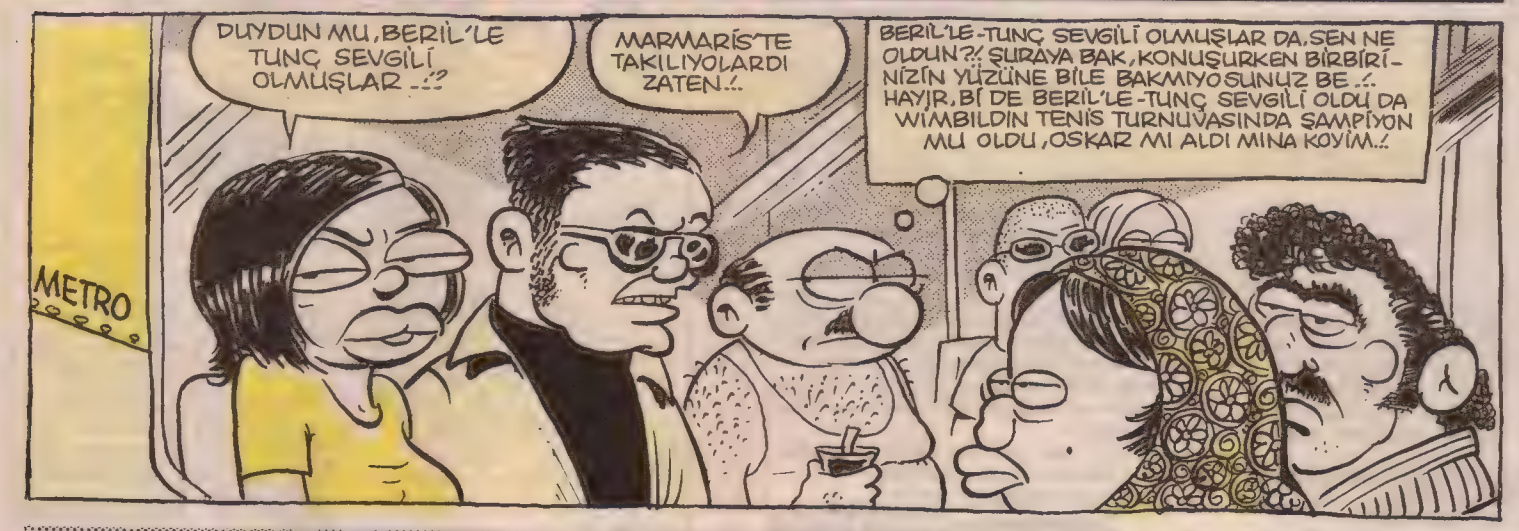

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Kaz lâğımcı!

Orası medya kerhanesi; orda yaşanır orospulukların en şahanesi!

Nitekim en yakın arkadaşları Rauf Tamer'i feda ederek temize çıkmaya çalışmaları bunun en son örneği.

Neymiş, Sabah yazarı Rauf Tamer Egebank'ın sahibi Murat Demirel'den bir milyon dolar almış.

Medyaya bakan da sanacak ki böylesine bir alışveriş ilk kez olmuş.

Rauf Tamer bir milyon dolar aldı da, onun en yakın arkadaşları olan medya babaları üçün birini mi aldı?

Köşe yazarları nasıl köşeyi kırk kere dönen **köşe yazar** oldu?

Medya patronları devletten ihale alır; buna aracılık eden **köşe yazarlar** da o ihaleden komisyon alır.

Rauf Tamer'in aldığı söylenen para bu komisyonların yanında cep harçlığı gibi kalır!

Zaten lâğıma dönüşmüş bu medyada kim temiz kalabilir ki?

Lâğım suyuna karışan pınar suyu da olur lâğım suyu!

Medya bugün ağzına kadar pislikle dolu bir kuyu.

Ama yıllar önce böyle değildi.

Henüz kirlenmemişti.

O sıralarda medyada başyazardım.

Medyayı lâğıma dönüştürme girişimleri başladığı an buna karşı savaş açtım.

Medya patronlarınca kara listeye alınma, işsiz ve aç kalma pahasına bu savaşı başlattım.

Bugün medyada yazıp çizenlerin bir teki bile bu savaşa katılmadı.

Hepside medya patronlarına karşı verdiğim savaşta beni tek başıma bıraktı.

Onun için şimdi kimse kendini temize çıkartmaya çalışmasın.

Yok aslında birbirinizden farkınız; hepiniz ihale medyasısınız!

Lâğım sularısınız.

Size dar gelmeyecek lâğımı kimler kazsın; gömelim gel seni bu lâğıma desem sığmazsın!

Yeni Yayın Döneminde TV'lerin Mutfağından...

Alp Tamer

TV DİZİLERİ İÇİN GEREKLİ MALZEMELER

Bir adet kurusıkı tabanca...

İki adet "Paşabahçe" kadeh...

Bir adet 4x4 Jeep ... (Sponsor aracılığıyla...)

Bir adet katalog mankeni...

İŞİNİZ?

GÖZLÜK MANKENİ..!

Bir adet mesaj yeteneklı cep telefonu (başrolde)

YERİM SENİ YAVRUM... YALARIM...

Bir adet ölümcül kalkık kaş...

Bir adet te senaryo...

KAH KOH KIM!

ŞİMDİ DE SİZE İŞİYEN MAYMUN TAKLİDİ YAPICAM...

YAPTI.. KOMİK YAPTI!..

TALK SHOW için gerekli malzemeler...

Alfabenin 28 harfine hakim olabilen bir adet komik sunucu...

Günde 50 kelime kapasitesi ile konuşma, espri yapabilme ve ayrıca da beste yapıp şarkı söyleme becerisi gösterebilen bir adet şarkıcı...

CANLARIM CİĞERLERİM SİLİKONLARIM BENİM!..

HOŞGELDİNİZ... HOŞBULDUK... HOŞUNUZA GİTTİ Mİ?

ÇOK HUŞTU...

HOŞ ADAMDI...

3 adet çeşitli boy ve ebatlarda çeşni konuk...

1 kamyon dolusu konuk ... (Davetiyeli.)

BİZ GİDERİZ SHOW TİVİ'YE HEY..! SHOW TİVİ'YE ..!

DÖRT!

SHOW TV

ATV

STAR

KANAL D

HABER İÇİN GEREKLİ MALZEMELER.

Bodrum sahillerinde başıboş bir kütüğe bağlanmış haber kamerası...

Fenerbahçe stadı etrafından herhangi bir görüntü...

YÖNETİM İSTİFA!

RUHSUZLAR!

Bir adet, içinde sıkışmış kaza yapmış otomobil...

Dil istahlı olmuş bir adet spor spikeri...

GEÇİRDİK SEVGİLİ SEYİRCİLER. KARDEŞ ÜLKE AZERBEYCAN'A KODUK ÇOCUĞU..!

HABERLERDEN SEÇMELER:

Sürmetli tabanca yaptı..!: Rizeli mrakirna ustası MESUT FEYZ "Bizim buralarda silah erkeklik demektir... Bize olarak verilsin, çift namlulusunu da yaparız bu mareşin he usağım... Dünya pazarına girerız, dedi..! Aman dikkat düğünlerde öyle rastgele sıkmayalım tabancamızı sevgili izleyiciler...

Afyonlu emekli yumurtaya kapı yaptı..!: Afyonlu SEYFİ ÇUK, amacım yumurtaya pencere ve baca çıkışı yapmak, gerekirse doğalgaz bile döşetirim yeterki devlet bana imkan sağlasın dedi... Türkün başarısı göğsümüzü kabarttı sevgili izleyiciler...

SHOW HABER

Otomatik seccadede namaz kılarken, üzerine yıldırım düşen mümin gözünü hastanede açtı... Zübeyir Sayışman adlı vatandaş, hastanede kendine gelir gelmez "DOMUZ ETİ İSTİYOM, BENİ PAPA YAPTIZ ETSİN" dedi... Olayda seccadenin pusulası zarar görmedi...

MAYMUNDAN HABER MÜDÜRÜ YAPTILAR..!: Çarli adıyla bilinen maymun (Orisfekos Muhtaros) büyük bir tv kanalına haber müdürü oldu. Ülkemize geldikten sonra sırayla dışarıdan ilk, orta, lise ve açık öğretimi bitiren Çarli, boyu kısa olduğu için askere alınmadı... Çarli yeni dönem için hayli iddialı... "Haberlere hareket ve reyting getiricem, kravat takıcam..!" dedi...

HANGİ ORMANDA YAŞIYOR VE YAŞATILIYORSANIZ...

Mac Donald's'ta yoldan geçen küçük bir kızı hamburger köftesi yaptılar... Mac Donald's yetkilileri olayı yalanladılar... "Küçük kız yoldan geçmiyordu... Kendisini derin dondurucudan çıkardık... Oldukça tazedir... Derin dondurucuda bir yıl kalsa tazeliğini korur" dediler...

AĞZINIZ KETÇAP OLMUŞ, SELPAK ALIR MIYDINIZ ABİ?..

Pardon, az kalsın unutuyorduk..! Tüm bu rezaletleri tv'de seyretmek için öyle ya, bir de seyirci olması gerekmiyor muydu..? Hadi bakalım..!

ÇOK GÜZEL PROGRAM OLMUŞ

TEBRİKLER

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM:... En önemli şey, elbetteki güç'tür. Bu geldi aklıma hemen. Geçen hafta bahsetmiştim; önemli bişiy bulup annatmalıyım diye. İşte bu. En önemli şey hayatta, güç'tür. Varsa bundan biraz, bi çok şey halledilebilir. Gücün de çeşitleri vardır tabi ve, döneme göre, bunnarın değeri artar, azalır. Yükselen değerler vardır meselâ! Borsa gibi bişiy heralde. Çağımıza göre felan diil, genel konuşursak, gücün çeşitleri şunnardır: Kol gücü, beyin gücü, güzellik gücü, ruh gücü, bilek gücü (kol gücü gibi), karizma gücü, kötüluk gücü, para gücü, şöhret gücü, ve karışık güçtür!.. Karışık güç, bu ana güç'lerin bir kaçının karışımından oluşur ve çok etkili bir güç'tür.

Bi de, tam güç vardır. Bi makinenin "tam güçle çalışması" yanı. Tam güç, iyi bi şeydir ve, her zaman rastlanmaz ona. Güçlü insannarda genelde, karışık güç vardır. Biraz ondan biraz bundan, azcık da başka güçlerden serpip, iyi bi güç elde ederler. Güç'lere kısaca değinirsek, mesela kol gücü, çok rastlanan, çok uygulanan, kullanması kolay bi güçtür. Kolunu kaldırırsın ve, gücü uygulamak istediin kişinin kafasına indirirsin. Acıtmışsa güçlüsündür. Ana güçlerin dışında, küçük, ama önemli yan güçler de vardır. Taş gücü meselâ. Taş atarsa kafasına vurduun kişi, kapanırsın, kapanma gücünü kullanıp.

Yükselen değerler çağında, bi önemli güç de, güzelliktir. Ruh güzelii, yüz güzelii kalça güzelii, dirsek güzelii, bunnardandır. Ve bu noktada, güçlerin kapışmasına geliriz. Herkes de, aynı güçlerden bulunmadıına göre, takas usulü, güç alışverişi yapılıp, denge öyle sağlanır. (Bi gün de şu "denge"den bahsedelim. Kıyak bi konuya benziyo). Güç, lafla olmaz. Yani, peynir gemisi lafla yürümez. Benzin, mazot, güneş, uranyum, su, Lpg felan gereklidir. Bunnarın konumuzla ilgisi yok; onlar yakıt'dır! Biz insan bahsediyoz. Öyle karmaşık bi varlıktır ki insan, içindeki harekete geçirici mekanizma, en ufak, en saçma bi güçle bile çalışıp harikalar yaratabilir.

Bunu sonraya aldım, çünkü, "hayal gücü" çok farklı bi güçtür. Önce yok gibidir, sonra gaza getirir, ateşleme yapar, ve diğer ana güçleri harekete geçirir. La Mancha'lı kahraman Donkişot, bu güçten epey yararlananlardan biridir... Herangi bi gücün, yan etkileri, baskı, sindirme, korkutma, ve buna benzer şeylerdir. Yani, gücü kötüye kullanmak denen şey. Bu da bi güç işte. Kötülüün gücü!.. Çok karmaşık, naapcaa belli olmayan pis bi güçtür bu! Ana güçlerin en az dört tenesine sahip olan biri, bu güçle mücadele edebilir. Yetersizse, birisiyle annaşıp güçlerini birleştirirler, öyle mücadele ederler. Eh, hadi bu da, sevginin gücü olsun. Sevginin gücü, en nefis güçtür! Tek bir uygulayıcı irade olmadıı için, arızalar çıkaran bi güçtür ama. Yine de insannar bu güce sahip olmak ister hep; çünkü, kendi ana güçleri azaldıında, otomatik pilota bağlanıp, öbür kişinin gücüyle epey idare etme lüksleri vardır. Bu güç çeşidinin, on kişi, bin kişi, bi milyon kişiyle felan oluşturulan biçimi de vardır: Acayip tırsıtıcı bi güçtür.

Güçlerin azalmasına gelirsek; bi güç genelde, umut ve enerji stoğu tükendiinde azalır ve, sürtünme başlar, ses çıkarır! Ve azalan ana gücün yerini, o işi görebilecek başka bi güç doldurur, ve insan yaşamaya devam eder. Çok saçmasapan bişiydir bu insan. Böylece bi de, saçmalın gücünü öğrenmiş bulunuyoz. Kendini kolayca kandırabilir yani. Her yaptına bi kılıf uydurup, kendini savunur. Ama akıl gücü, öyle baba bi güçtür ki, hemen devreye girip, durumu toparlar ve saçmalıı kenara iter.

Bi de toparlama gücü var işte! (Ortalıı toparlamak gibi. Yataa toplamak, bulaşıklar, çamaşır felan. Güç gelir bunnar insana. Lafı toparlamak, en zorudur. Çünkü, yanına felan bırakamazsın. Böyle bi anda ihtiyaç duyulan güç; sakin olma ve, pes etmeme gücüdür... "En güç'lü yazım bu oldu galba" diyip zorlama bi espri yapılır ve, devam edilir.

Harbiden en önemli güç, pes etmeme, kendini bırakmama gücüdür! İnsannar birbirlerine, bunu tavsiye ederler hep! Çünkü, doğrudur! Yani, vardır öyle bi güç çeşidi! Bilimsel olarak kanıtlanmıştır! Burda önemli olan, bunu size hatırlatanın da, o an güçlü davranması gerektiğidir. Unutmak bi yana; hatırlatmalar dahi yetersiz olursa, elbet o güce olan inanç azalır. Bu azalma aanında bile, belki saçma ama, hâlâ yedek bi güç ünitesi vardır insanda! Kısacası, ana şalter kapanmadan, hiç bişey bitmez! Yedek güç ünitelerinin yerini ise, duvardaki resimlere, yazılara bakarak, karşılaşacağınız kişilerle konuşarak bulabilirsiniz.

- Peki; bunnarın hepsini yaparsam, denersem felan yani; tam güçle çalışıp, iyi şeyler yapacağımın garantisini veriyo musunuz?.

- Hayır, nası veriyim ki?! Hayat, tehlikelerle felan dolu tabi!

- O zaman kalsın. Almıyom... Şey yok mu?.. Daa eğlenceli bişiy! Basit, komik. Raatlatıcı, Şindilik.

- Geçen hafta gelseydiniz, vardı vallaa; sattım. Elimde bu kaldı şindilik... Ama, alın bunu da.. Dursun bi köşede.

- Yok, kalsın.. Çok var evde bunnardan...

- Bakın; haftaya bi daa uğrayın! Sizin için bişey ayarlayabilirim.. Basit, raatlatıcı, komik felan..

- Öyle mi?.. Kesin mi ama!. Bakın; yol parası felan verip gelcem; yannış annamayın...

- Yok yok, söz! Bişiy ayarlıycam size..

- Peki; size güveniyorum.. İyi günner!.

- Güle güle!.. (Ulan herkes keşke bunun gibi! Ay!)

- Pardon!. Ben, bunu da alıyım yaa! Dursun bi köşede. Çocuğa felan veririm. Fena bi yazı diil. Okur belki.

- Tamam, sanyım mı?. Bir rulo yapıyım!.

- Lütfen.

- Buyrun..

- İyi günner. (Çok ince davrandı yaa! Zahmetimi hor görmemek için felan?) Drank!!

- Güle güle!!!

- Selam! Komik bi yazı var mı acaba?

- Kapalıyız birader. Haftaya..

- Peki, iyi günner! (Beynini sigtimin herifi! Eğilmiş masaya, surat bi karış! Kapaluyuz büraader! O zaman kapat! Ne açık bırakıyon

Cumhûr Cemaati

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

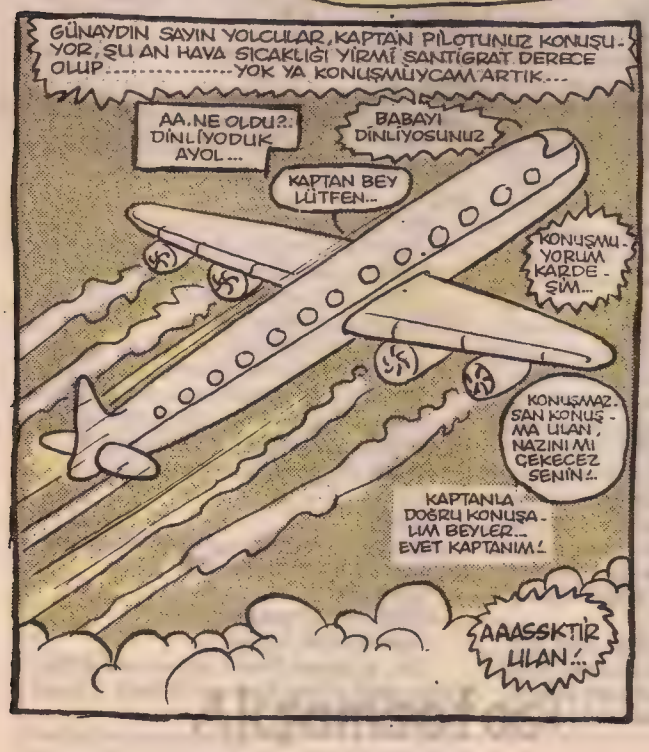

AHMET YILMAZ

Yahudi Alman Profesörler

NİHAT GENÇ

"1923 ve 1932 arasında 9 yıl içinde Türkiye Kamuoyunu hiçbir konu, Darülfünun Meselesi kadar meşgul etmemiştir. Darülfünün düzelmesi ve ilerlemesi ümidi bir türlü gerçekleşmeyince, Türk Parlamentosu, kurumun 1932 bütçesini ancak bir reform ve yeniden organizasyon şartıyla onayladı. Reform ve yeniden organizasyon amacı ile Cenevre'den pedagoji profesörü Albert Malche çağrıldı. Malche, izlenimlerini ve reform önerilerini ayrıntılı bir raporda topladı. Raporun sonunda, Batı Avrupa'da geçerli olan üniversite kavramından hareketle, meselenin özünün, üniversite kavramı altında işi sadece bilgi dağıtmak olan kurumlar anlaşılmasının yanlışlığında yattığını, üniversite denince akla bilimsel düşünce metodunu öğreten bir kurumun gelmesi gerektiğini bildirdi.."

Prof. Malche'nin raporunun etkisiyle 1933 Ağustosunda, Darülfünunun kapatılmasını ve İstanbul'da 'İstanbul Üniversitesi' adında yeni bir kurumun kurulması öngörüldü. Milli Eğitim Bakanı Reşit Galip, kamuoyuna yaptığı resmi açıklamada, yeni kurulan üniversitenin lağvedilen Darülfünun ile hiçbir ilişkisi olmadığını, kendi geleneğini kendisiyle başlatan tamamiyle yeni bir kurum olduğunu vurguladı. Türk Dil kurumu daha uygun öz Türkçe bir karşılık bulana kadar, kurumun adı 'Üniversite' olacaktı.

Almanya'da Hitler'in demokratik seçimlerle iktidara gelmesiyle, Türkiye'de üniversite reformlarının başlaması, ikiyüzyıldır modernleşmeye çalışan Türkiye için tarihi bir şanstı. Tanzimat'tan beri bir yığın reform yapılıp batılı kurumlar tesis edilmişti, ancak, Türk-müslüman hocalar 'medrese' geleneğinden kopamıyordu.

Prof. Hors Widmann'ın 'Atatürk ve Üniversite Reformu' adlı Kabalcı yayınlarından çıkan 533 sayfalık kitabı, Türkiye'ye gelen yabancı profesörlerin ayrıntılı listesini ve ne denli gerçek ve köklü bir üniversite reformu yapıldığını anlatıyor.

Sıkıcı da olsa, sadece bilgi oluşturması açısından, 1933 itibariyle sadece Tıp Fakültesi'nin bölümlerine bakalım: 'Patolojik Anatomi Ens.': Ph.Scwartz, 'Genel ve Deneysel Patoloji Ens.': S.Oberndorfer, 'Fizyoloji Ens.': H.Winsterstein, 'Hijyen Ens.': Julius Hircsh, 'Mikrobiyoloji Ens.': Hugo Braun, 'Biyokimya Ens.': Lipshtiz, 'Fizik ve tedavi': Fr. Dessauer, Max Sgalitzer, 'Kanser Araştırma': S.Oberndorfer, 'Histoloji', Embriyoloji': Tiber Peterji, K. Löventhal..

Mesela, Tıp Fakültesine getirilen Prof. Schwartz büyük bir Türk dostu olarak ünlendi, reformun yönetici olarak çalıştı, 19 yıl aralıksız üniversitede kaldı, asistanları yine mülteci, Adler, Ebenstdet, W. Lagueur idi, 1952'de Amerika'ya göçtü.

Bir de iktisat fakültesine bakalım: 'Genel İktisat ve Finans Teorisi': Röpke, daha sonra Dobretsberger, 'Finans İlmi ve Finans Kanunları': Neumark, 'İktisat Organizasyonu, İşletmecilik': İsaac, 'Sosyoloji ve Sosyal Politika': Kessler, 'İktisat Tarihi ve İktisat Coğrafyası': Rüstow.

Ankara Siyasal Bilgiler, Yüksek Ziraat Enstitüsü, Devlet Konservatuvarı, Hıfzı Sıhhı Enstitüsü o günün belli başlı ve yeni kurulmakta olan fakülteleriydi, hepsinin başına mülteci profesörler yerleştirildi.

Mülteci hocalarla yapılan andlaşma gereği üç yıl içinde Türkçe öğrenmeleri şartı getirildi, dil öğrenmeleri baskısı bir işkenceye dönüştü, Türkiye'de onları bekleyen ikinci tehlike, Darülfünun eski medrese hocalarıyla aralarındaki bitmeyen gerginlik ve değil kütüphane, tek bir kitabı olmayan, teknik, teçhizatı sıfır noktasında üniversite. Pratik faydaları da oldu, zenginler ve bürokratlar hastalanınca, artık Zürih'e Viyana'ya gitmek zorunda değildi.

Mülteci hocaların, ülkemizde, üniversite kuruluşunun ilk yirmi yılında, Tıp'tan müziğe, iktisattan hukuka yaptıkları katkılar cittlere sığmaz. Bu ülkede üniversite, onların varlığıyla tarihte ilk defa, 1933-1950 yıllarında meşale gibi yandı. Onların tekrar göçüyle, zaman içinde popülist politikalarla mum alevi gibi sönmeye başladığını da iddia etmek, hiçte mübalağa olmaz.

Bugün tüm üniversitelerimizin kürsülerinde, onların yetiştirdiği talebelerin talebeleri bulunmakta. Bilimsel yayın yapamayan, tek bir dergi çıkaramayan ve siyasi angajmandan kurtulmak için hiçbir çaba sarfetmeyen bugünkü seksen üniversitenin 1933-1950 yılları arasındaki üniversitelerle hiçbir ilişkisi yoktur. 1933-1950 yılları bu zavallı doğu ülkesi bir 'altın bilim çağı' yaşamıştır. Bugün, cumhuriyetimizi yaşatan, yere göğe koyamadığımız ünlü bilim adamlarımızı, büyük hukukçularımızı (mesela, Sulhi Dönmezer gibi), büyük iktisatçılarımızı (mesela, Sabri Ülgener gibi), ve ünlü yüzlerce doktorumuzu o dönemin Alman yahudi hocaları yetiştirmiştir.

Mustafa Kemal'in milli eğitim reformundaki inadı ve milli eğitime, o yılların sınırlı imkanlarıyla ayırdığı bütçenin devasa büyüklüğü inanılmazdır, bu bütçe, bu hocalar olmasaydı da, Avrupa'dan yüksek maaş ve imkanlarla başka hocalar bulmakta, kararlıydı. Ancak, sığınacak bir vatanı olmayan Alman hocalar için de Türkiye kâbus içinde Avrupa'dan cennet gibi görünüyordu. Hitler'in silahlarının uzanamayacağı uzaklıkta yeni bir vatandı, kendilerine yeni bir dünya kurmaları için bir geçiş ülkesi, bir umuddu. Kurtuluş savaşında tüm aydınları yıkılmış, kırılmış bizler içinde Alman Yahudi hocalar 'yeni bir dünya' vaadediyordu.

Biri çıkıp, 20 yılda bu yahudi hocaların ülkemize katkısı, o döneme kadar kendi özbeöz bilimadamlarımızdan çoktur derse, biri çıkıp, yahudi hocaların ülkemize katkısı içimizde beşyüz yıldır yaşayan yahudilerden çoktur derse, biri çıkıp cumhuriyetin en köklü reformunun üniversite reformu olduğunu söylerse, bu da mübalağa olmaz.

Bugün çok yaşlanmış, birçoğu ölmüş, cumhuriyetin ilk üniversitesinde büyümüş yaşlı bilimadamlarımızın anılarına bakarsak, beyinlerinde hala, yahudi bilimadamlarının sıcaklığı var!

Ve neden, bu ülkede bin tane popülist Menderes belgeseli yapıldı, yüzbinkez dil, tarih, kıyafet devrimi tartışıldı, ancak, üniversite reformu ve bu reformun meşalesi Alman bilimadamlarından hiç konuşulmadı. Çünkü onlar yahudiydi, onların muhteşem katkısından sözetmek: 'Ülkemizi yahudiler mi yönetti?, Ülkeyi yahudilerin eline mi verdiniz?' gibi politik suçlamalara sebep olacaktı. Cumhuriyet aydınlanması, halkevlerinden, Köy Enstitülerinden çok daha hacimli ve inanılmaz zekice planlamayla üniversitede gerçekleşmiştir.

Ay kadar, güneş kadar parlak, dünyaca ünlü bu bilim devlerinin ne heykelleri, ne bir resimleri, ne de hayatlarına sunulmuş (birkaç armağan kitabı dışında) dört dörtlük bir çalışma var elimizde. Bugün Yahudi bilimadamlarının üniversitelerimize devasa katkısını, yine onların yayınlandığı anı kitaplarından öğreniyoruz.

Bugün, doğu, ve Ortadoğu coğrafyasında diğer ülkelerle aramızdaki tek sosyal farklılığı, 1930'lu yıllarda ülkemize gelen, üniversite reform meşalesini elinde tutan Yahudi bilimadamlarının bilimsel metodları, makaleleri, yetiştirdikleri öğrenciler, kurdukları fakülteler, oluşturur.

Ve bugün üniversite açılış törenlerinde gördüğümüz haylaz, yılışık, sorumsuz profesörler, 'hasmını .ikmiş Tonyalı' gibi, kasılarak kürsüye çıkan rektörler, üniversite açılış töreninde neler konuşulur, 1930'lu yılların Alman yahudi bilimadamlarının aynı üniversitede yetmiş sene önceki konuşmalarına bir zahmet bakıverseler!

Şimdi, elimde tuttuğum kitap, ise Tübitak Yay., 5. Baskı, Türkiye'de çok sevilmiş, Türk vatandaşı da olmuş, Ernst E.Hirsch'in 'Anılarım' kitabı.

Hem latin harflerine geçiliyor, hem hukuk devrimi oluyor, hem yeni kurulan üniversitede tüm kitaplar arapça, bir tek kütüphaneci yok, hem töresini, geleneğini hiç bilmediği bir ülkedeler, hem cumhuriyetin devrimci bürokratları gergin ve aceleci.. Yaz tatillerinde üniversitenin bomboş odasına gömülüp, yurtdışından kitaplar ısmarlayıp, kataloglar çıkartır, herşeyden önce modern bir hukuk kütüphanesi kurma işini, nerdeyse, tek başına üstleniyor Hirsch, Türk öğrenciler kapıdan hocalarına bakıp, 'yine bize iş düşer' deyip kaçıyorlar'.

Hangi sayfasını okusanız, bilime tutkuyla bağlandığınız, bilimi aşka döndüren Hirsch'i tanıyalım.

Hirsch 1930 yılı başında 28 yaşında genç bir doçent olarak tezini verir ve Berlin'de sınava giren sayısız hakim adayının başarı düzeyini çok aşan, inanılmaz gibi gözüken bir yüksek dereceyle, hakimlik ehliyetnamesi alır. Bu hayatının dönüm noktasıdır, çünkü 'hayat boyu' hakimlik güvencesi kazanmıştı ve Almanya'da yüzlerce işsiz hakim arasından kazanmıştı. Üniversitedeki kariyeri de ilerleyecek, ders vermeye devam edecektir. Mutluluktan uçar, kitaplarına ve işi-

nihatg@leman.com.tr

ne gömülür ve yaz tatillerini kuzey ormanlarında piyano çalarak geçirmeyi ihmal etmez!

Tam o mutlu yıllarda, Hitler, demokratik seçimlerle iktidara gelmiş, hemen ertesi, yahudi dükkan kapılarına gestapoları alışveriş yapılmasın diye dikmiştir. Üniversite Hitler'e karşı sessiz kalır, bir çok yahudi karanlık geleceği tahmin edip, paniğe kapılır. Hirsch, ailesini Almanya'da bırakıp Fransa'da iş bulmaya koyulur, her iş aramaya gittiği ülkenin dilini de sözlüklerden öğrenmeye çalışır. Fransa hukuku, Alman hukukuna benzemez diyen bir soğuk tavırla Fransa'dan eliboş döner. Amsterdam'a geçer, yine elinde sözlükler, kendine yeni bir vatan aramaktadır, umutsuzca iş imkanlarını soruşturur...

Bu sırada Almanya'yı terkeden bilimadamları 'Yurtdışındaki Alman Bilim Adamları Yardımlaşma Cemiyeti' kurmuştur. Çalışmalarını ilk başta İsviçreli yahudilerin mali desteğiyle sürdüren bu 'Kendi Kendine Yardım Örgütü', mayıs ayı sonunda, Türk milli Eğitim Bakanlığı'nın isteği üzerine Prof. Malche tarafından hazırlanan İstanbul Üniversitesi için reorganizasyon ve reform planı uyarınca bir dizi yabancı üniversite hocasına iş bulabileceğini öğrenir.

Yazışmalar sonucu, Schwartz, çantasına 'Bilginler Takvimi'ni, bir de 'Kendi Kendine Yardım Örgütü' tarafından hazırlanmış, yurtdışına göçmüş ya da göçe niyetli Alman profesörlerin bir listesini koyarak Ankara'ya gitmiş, 'Kendi Kendine Yardım Örgütü'nün temsilcisi sıfatıyla Milli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip ile görüşme yapar.

Andlaşma, III. Selim'den beri modernleşmeyi planlayan Türkiye'nin en müthiş reform paketidir: '30 ayrı kürsü kurulması ve her bir kürsü için de birden fazla Alman bilim adamının' gelmesi istenmekte!

Tekrar ediyorum, Alman bilimadamlarıyla yapılan andlaşmanın en ağır maddesi, çok kısa sürede Türkçe öğrenip, derslerini Türkçe vermek zorunluluğu getirilmiş olması, tüm gerginlikler burdan doğmuştur. Karikatürist Cemal Nadir bile esprisini çizmiştir. İlk yıllar Alman hocalar çevirmenlerle derslere girer, ancak, dil devrimi sonucu, gazetelerin değişen harf karakterleri trajı sıfıra düşmüştür, yeni uydurulan kelimeler sonucu Anadolu'dan gelen talebeler dahi Türkçe'yi bilmemektedir. Hangi Türkçeyle ders verilecek tartışmasının ötesinde, bilimsel literatürün Avrupalı kavramlarını bu yeni dille anlatmak imkansız gibidir, tüm bunların ne anlama geldiğini anlatabilecekleri kimseleri de yoktur.

Ayrıca, asırlardır Osmanlı aydınları yabancı dil diye Fransızcaya sarılmış, Osmanlı bürokrasisi de Fransızcayı ezberlemiştir, çevirmen asistanların Alman hocaların Alman diline karşılık neyi, nasıl çevirecekleri tamamen karışıktır ve bu sorun, cumhuriyet tarihimizin en girift sorunudur. İşte o zamanlarda devrimle başlayan 'uydurma' dile, genç çevirmenler de katılır, Almanca karşılığı deyimlere uydurma karşılıklar verirler, bir kat daha sorun karmaşıklaşır!

Hirsch'ten devam edelim: 'Türkiye'de büyüme azınlıklar, Ermeniler, Rumlar, Yahudi ve levantenler bile, bu dili bir türlü öğrenememişler, bunların konuştuğu Türkçe, öteden beri alay konusu olmuş, mizahta kullanılmıştır...'

Türkiye'ye gelişinde, uzun tren yolculuğunda Türkçe öğrenmek için bir Türkçe-Almanca kitabı satın alır. Trende yanına oturan bir Türk, 'üç yıl içinde Türkçe öğreneceğini' duyunca, imkansız olduğunu söyleyip, şaşırtır Hirsch'i. Ve yolcu Hirsch'e Türkçe öğretmeye koyulur.

I, Ü, sesleri dikkatini çeker. Yol arkadaşı 'ü' seslisini övmekle bitiremez, Hirsch: 'Tütününüz var mıdır?' sesinde, Türk tütününün tadı geliyor ağzınıza. 'Gül' sözcüğünde ise gülün tatlı kokusu içimizi bayıltıyor. 'Bülbül' sözcüğünde, sanki kuş cıvıltısı kulağında şakıyor. 'Ümit' sözcüğünde iyi bir geleceğe beslenen özlem adeta elle tutulur hale dönüşmekte. Ve, 'ne güzel' ünleminde ise, bakıp görülen şeyden duyulan sevinç sanki dalgalanmaktadır.

'Böylece, tütün, gül, bülbül, güzel ve ümit, Türkçe dil dağarcığımın ilk sözcükleri oldu, Türkiye'ye daha güzel beklentilerle gitmek mümkün müdür?'.

İstanbul Galata'ya gelince yine 'ü'yle karşılaşır: köprü. Peşinden yeraltı treni: Tünel. Ve uzun uğraşlardan sonra taşındığı yeni apartmanın adı da 'Ü'dir, çünkü apartman sahibi kızının Ümit adını vermiştir.

Hirsch 'ü'lerden geçer, köprüden tünelden gider, sonunda, Dersaadet'i bulur. Dersaadet: Mutluluk kapısı, mutlulukla yanından geçer, Beyazıt'ı bulur, karşısında yeni bir 'ü' vardır: İstanbul Üniversitesi'nin 'Ü' harfi.

Ü harfini takip edip Türkçeye, Türkiye'ye girmek coşkusuyla yüreği alevlenir, ancak, üniversiteye girdiğinde şaşırıp kalır, tüm kitaplar, Arapça'dır.

Mobilyalarını Amsterdam'dan bir gemiye yüklemiş, kendisi ise birkaç valizle gelmiştir. Hirsch: 'Keşke bir film makinem olsaydı da, aşağıdaki nihtıma yanaşmış iki mavnadan hamalların, sırtlarında yükleri daracık nihtım duvarı üzerinde yürüyerek kıyıya, oradan da yamacı tırmanarak caddeye ve caddeyi geçip ön bahçeyi aşarak eve dengelerini zahmetle koruyarak nasıl vasıl olduklarını yukarı kata çıktıklarında da çeşit çeşit mobilyayı, bavulu, sandık sepeti ve hatta tek bir hamalın taşıyıp getirdiği koca kuyruklu piyanoyu nasıl binbir ihtimamla yere indirdiklerini tespit edebilseydim..'.

Hamallarımızın gücünü, ihtimamını keşfeden Hirsch, yıllar sonra yorgunluğunu atmak için Heybeliadayı da keşfeder ve üşenmeksizin her yaz ayı kuyruklu piyanosunu Heybeliada'ya götürür, getirir.

Hirsch'in taşındığı gün 28 Ekim'dir, Amsterdam'dan eşyaları da o gün gelmiştir ve cumhuriyet kutlamalarına davetlidir, elbiseleri de gemidedir.. Aceleyle elbiselerini gemiden çıkartıp, davete koşar:

"Karaköy meydanında bir taksiye atladım. Taksi beni eski padişah sarayı Dolmabahçe Sarayı'nın dış kapısına getirdi. Davetiyemi göstererek kapıdan içeri girdim ve iç saray girişi önünde arabadan indim.

'Davet muazzam büyüklükteki taht salonundaydı. Salonun yüksek pencereleri, binayla Boğaz arasında yer alan 600 m. uzunluğundaki nihtıma bakıyordu. Mermer nihtım, ışıl ışıl bezenmişti.

"Ve işte ben, kendi Alman vatanında Yahudi olduğu için hor görülen, 'aşağılık' ırka mensup olduğu için işgal ettiği mevkilerden kovulan, evini yurdunu terkedip, yabancı ülkelere kaçmak zorunda bırakılan ben, 'mülteci' ben, dünyanın bir ucundaki Türkiye'de, nice billurlarla, mermerler, somaki taşı, su mermeri, paha biçilmez kakma işlerinin ihtişamıyla parıldayan, nice değerli mobilyayla, halıyla, resimle süslü, bir zamanların taht salonu olan bu mekanda, ülkenin bin seçkininden sayılan, saygıdeğer bir Alman Profesörü sıfatıyla hazır bulunmaktaydım"..

Hirsch, on yıl İstanbul Hukuk, on yılda Ankara Hukukta görev yaptı, kara ve deniz Ticaret hukuku kürsüsünü yönetti. Bakanlıklara danışmanlık yaptı. Yüzlerce öğrenci yetiştirdi, yurtdışından yüzlerce kitap getirtti. Yetiştirdiği sonra kürsü başkanı olan talebeleri, o Almanya'ya gittiğinde dahi, yeni Türk öğrencileri hukuk öğrensin diye onun yanına gönderdi.

Hirsch, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nu hazırladı. (Ayrıntılı bilgi: Cumhuriyet'in ilk yılları bilimsel yayınların Türkiye'ye girişinde müsamahakar davranan batılı ülkeler, çok sonra tavrını değiştirip korsanlıkla suçlamaya başladı. Durumun vehametini gören Halide Edip de yurda döndükten sonra ilk iş olarak bu kanunun hızla çıkarılması için çalıştı...) Türk Ticaret Kanunu'nu hazırladı. Marka, patent kanunu hazırladı. Bu kanunlar, onun kaleminden çıkmadır.

En önemlisi, birgün Ankara Hukuk'un Rektörü, 'başbakanın oğluna neden zayıf not verdin, çabucak düzelt' diye, Hirsch'i zorlar ve azarlar. Hirsch, zaten sığınma olarak yaşadığı okuldan, Türkiye'den sınırdışı edilmek, onlarca yıldır emeklerinin yokedilmesi pahasına, tüm profesörlük hakların elinden alınma riskine rağmen, başbakanın oğlunun zayıf notunu değiştirmez. En önemlisi bu..

En önemlisi, Hirsch gibi onlarca Yahudi Bilim adamı, zayıf notumuzu, hayatları pahasına değiştirmedi, bunu öğrettiler, başbakan olsalar dahi!

Bizler, otuzlu yıllarda udla, kanunla, Safiye Ayla'yla eğlenirken, Hirsch gibi yahudi bilim adamları bu sıkıcı doğu kasabasında gerçekten 'hayati' kanunlar yazdı, kanunların ruhunu öğretti. Diyelim ben yazar Nihat Genç, 'telif' sorunlarını çözülmediği için ya yazmayı bırakacağım, ya da ülkemi terkedecek duruma geldim. Kanun yazılmış, orda duruyor, ama uygulayan yok. Yoksa bu Telif Haklarını bir yahudi yazdığı için mi. Hangi kapıyı açsanız bu 'hukuk' trajedisiyle boğulduğumuzu görürsünüz. Diyelim Sabancı, ikiyüz şişe suyla, ikiyüzmilyon kazanır. Çitfçimiz, iki ton, kamyonlara sığmaz sarımsak üretir, aynı parayı kazanamaz.

Nasıl bir 'hukuk', bizleri bağlıyor, bazılarını 'salıyor'...

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

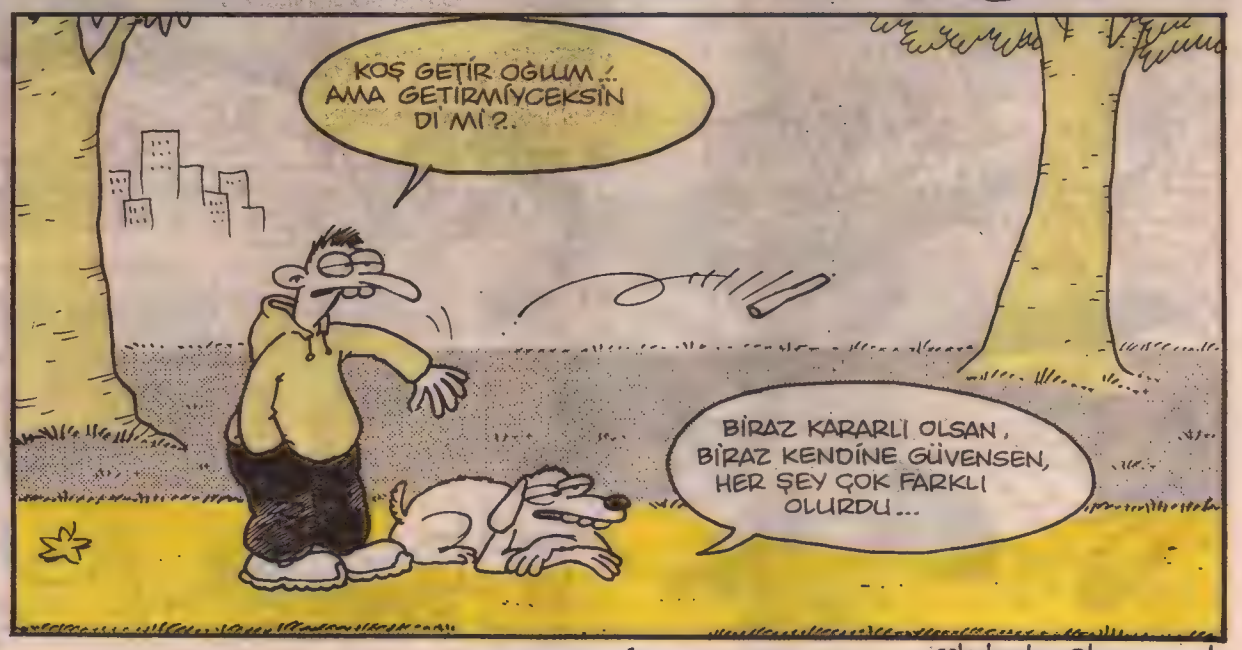

selcukerdem@leman.com.tr

İHTİYATSIZ ADAM

"SON TAVUK"

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

...Bazan, 1650'lerin ihtiyatsızı Oren dedesinin günlüğünü okur bu... "TAVUĞA ZAAFIM VAR ...OH, TAVUK...TAVUK...NE KADAR DA ÇOK SEVİYORUM... KANATLARI YANYANA, BUTLARI YANYANA, DERİSİ, GERİSİ, GÜZELCE KIZARMIŞ, BİR BÜTÜN TAVUK...BİR İŞ ALMIŞ. BİR BAŞIMA, İLDEN İLE TELESKOP MERCEKLERİ NAKLEDİYORDUM...AKŞAM OLDU... KURT GİBİ DE AÇIM, YOLUMUN ÜSTÜNDEKİ BİR HANDA KIZARMIŞ TAVUK İBARESİNİ GÖREYİM DE, DURMADAN GEÇEYİM...HAH HAH! OLUCAK İŞMİ?. BEN, OREN...HAH HAH HA... GÜLDÜRMEYİM KENDİMİ...VELHASIL, TEZ İÇERİ GİRİP, BOŞ BİR YERE KURULDUM...TAVUĞUMU SİPARİŞ ETTİM ...HANCI DEDİ, ŞANSINIZ VAR. BU SONUNCU TAVUK, SİZE KİSMETMİŞ..." KARŞI MASADA DA BEŞ KİŞİ VAR İDİ...Kİ, PEK SAĞLAM AYAKKABIYA BENZEMİYORLARDI... PEK KUDUZDULAR..."

HANCI! HAYVAN HERİF! BEN SİPARİŞİMİ DEĞİŞTİRDİM, KUZU BUDU KALSIN... BANA DA TAVUK...

AMA SON TAVUK... BEYE...

...DEDİĞİMİ DUYDUN! ATBACAA!.

"...VE HANCI SESSİZCE MUTFAĞA SEYİRTTİ...

TIRIK!

"...VE ELİM USULCA * MASAMUNE GATANAMA GİTDİ..."

*: Gyodo Masamune? 13. yüzyılda yaşamış en büyük kılıç yapım ustalarından...

..."NORMAL ŞARTLARDA HEMEN ORDAN KAÇIN DERİM BEN...PEK ÇOK DEFA KENDİM DE ÖYLE YAPDIM ...AMA İŞİN İÇİNDE TAVUK OLUNCA..."

ORP! ORP! ORP! MM... MM ORP!

"...HIZLA GİRİŞİP HEPİSİNİ HEMEN KESTİM... O HALDEKİ SALONU TASVİR ETMEYİM ARTIK...AZ SONRA TAVUĞUM GELDİ... NE NEFİS..."

...Günlüğü okumayı keser... Kusar bu... Tavuk yemiş o da son öğününde...

ÖĞĞKK! AHHA AHHAHHA! İLAHİ DEDE...ÖÖÖĞĞG..! AHHA AHHAH HA! ÖÖĞĞK...

BİTDİ

13. Sayfadan Devam

İşte Üniversite, modernleşen Türkiye Cumhuriyeti'ne, 'hukuku' öğretecekti, olmadı, Alman bilim adamları gitti, bilim bitti!

Kardeşlerim! Şu anda tarihin hangi noktasında olmak istersin, diye sorarsanız, şu anda, İsrail askerlerine taş atan Filistinli çocukların yanında olmak isterim, bir taş da ben atmak için!

Karatepeler'den Kanada'ya sürülen Kızılderililer'in ünlü reisi Yatanka Totanka (Oturan Boğa), Washington'da şöyle konuşmuştu: Biz, Manitu'nun dünyayı bizim için yarattığına inanıyorduk. Sonra beyazları gördük. Manitu beyazları da yarattığına göre, bu dünya, hem onların, hem bizim.

Tarihin en kanlı savaşlarını yaşamış ve yaşamaya aday Kudüs, çözümsüz bir kent! Mahalle, mahalle, sokak sokak her iki milletin kutsal mabedlerine, yollarına göre Kudüs'ü tanzim etseniz, dahi, tarihin, tüm dinlerin çözemeyeceği ebedi giriftlikte sorunları var Kudüs'ün. Mesela Mescidül Aksa, müslümanlar için kutsal, aynı camiinin temellerinde, yahudiler için kutsal Süleyman tapınağının kalıntıları var! Nasıl bölüştüreceksiniz?

Savaşın sebebi de budur, bu mabed, kimin? Ama bugün, ama yarın, belki yüzlerce savaş daha yaşayacak Kudüs, ama yüzyıllar sonra, bu ikili mabedin nasıl kullanılması gerektiğini bize yine 'hukuk' öğretecektir.

Şimdi ise elimde, her sayfasını ağlayarak okuduğum, Çıra Yayınlarından çıkmış 'Allah Rızası Ananonim Şirketi' adlı bir kitap. Yazarı: Hasan Songür.

Hasan Songür, gerçi mahkemelerde sürünürüm diye, isim vermiyor ama, şeyhin gerçek adı: Haydar Baş. Televizyonu: Mesaj TV. Gazetesi, Mesaj Gazetesi.

Bunca çirkin şeyh hikayeleri okuduk, çükünü müridlerine ellettiren şeyhler bile gördük televizyonlarda. Yine de bu kadar olamaz, bu ne kepazelik, cahillik' diye, ağlaya ağlaya bitirdim kitabı, çünkü, onbinlerce Anadolu çocuğunun saflığını, dini inançlarını nasıl sömürdüğünü tane tane yazıyor Hasan Songür, kendisi de yedi yıl onun televizyonunda çalışmış bir mürid olarak.

Haydar Baş, yüzbinlerce mürid takmış peşine. Müridleri önce, kurduğu tencere fabrikasının pazarlamacısı olarak çalışıyor, önce binlerce ortağı olan bu fabrikaya el koyuyor, akıl almaz bir servet ediniyor.

Sonra, uzaydan ışınlar gönderen harflerle süslenip yazılmış uyduruk, ossuruk İslamcı dergiler çıkartıyor ve onbinlerce müridi Anadolu'yu kasaba kasaba, köy köy dolaştırarak sattırıyor dergiye. İnanılmaz, yüzbin, ikiyüzbin tirajı buluyor, tüm paralar toplanıp şeyhe gönderiliyor.

Ve sonra ulusal yayın yapan ve bugün milyonların izlediği bir TV kuruyor, ve her pazartesi de orda vaazlar veriyor, yine, uzaydan ışınlanan kelimelerle: Haydar Baş Hakikatı İlmin Işığında Anlatıyor, anonslarıyla.

Adamın dört karısı var, ama, gerçek, 3 artı, bir, sistemi. Yani, dördüncü kontenjan sürekli boş kalıyor. Kadın müridleri vasıtasıyla, elindeki kız yurtlarından her ay, her yıl güzel bir kız seçiliyor, ona gönderiliyor. Kadın müridler, koynuna girecek kız müridlere tembih ediyor: 'sakın gözlerine bakmayın şeyhin, gözlerinin nuru sizi eritir, çarpılırsınız!'.

Bütün sağcı, siyasi partilerle arasından su sızmıyor. Öyle ki, bir devlet bakanlığında 'resmi' danışmanlık da yapıyor. Müridlerine de 'bakın devlet bile bana danışıyor', diye hava atıyor.

Ve bir müridinin cebine bir milyon dolar koyup, Azerbaycan'dan kendisine profesörlük ünvanı satın aldırıyor. Tekrar müridlerinin cebine milyon dolar koyup, üçüncü dünya ülkelerindeki tuhaf örgütler buldurup, kendisine ödüller aldırttırıyor. Şeyhliği de tuhaf.. Bir garip şeyh ölür, şeyhi, sarıp sarmalayın, mezarını kendi evinin bahçesine yapar, böylelikle beleşten bir de şeyh olur.

Müridlerinin yanında 'peygamberi övmesini' bile kıskanır. Çünkü tasavvuf anlayışı gereği, Allah da, peygamber de onun şahsında cisimleşmiştir, ne lüzum var peygamberi övmeye. Tayyip Erdoğan gibi akıllı sağcılar çıkınca, haklarında her türlü dedikodu, iftirayı çıkartıp, pezevenk diye seslenir.

Düzenbazlıklarını anlamış müridlerini ise, kabadayılarına dövdürür. Kitap okuyan, kafası çalışan, soru sormaya başlayan hangi mürid olsa, hemen dışlanıp, kovuluyor.

Hergün, gazetesinde, televizyonunda, şirketlerinde bedavaya çalıştırdığı onbinlerce Anadolu çocuğuna bir öğün yemek dahi vermiyor. Onbinlerce Anadolu çocuğu, aç, çıplak, perişan, şeyhlerine esnaftan para topluyor, gazetesini satıyor, çünkü, 'İslam İmparatorluğunu kuracakmış şeyhleri'.

Havaalanında lüks arabalar eşliğinde yüzlerce müridi elpençe divan arkasına dizilerek yola koyuyor, kadınları, özel malikanelerde yaşıyor.

Ve bu Trabzonlu Haydar Baş'ı, tüm sağcı partiler, tüm sağcı televizyonlar, tüm sağcı gazeteler, aydınlar bildiği-tanıdığı halde, sessiz kalıyor. Çünkü geniş bir cemaati var, oy endişesi.

Onbinlerce müridini şöyle eğitiyor: 'Hergün, her akşam, namazdan sonra, gözlerinizi kapatıp, saatlerce tabut, kefen, ölüm düşünün. Sonra gözlerinizin önüne şeyhinizin nurani yüzünü getirin, 'kurtulacaksınız', 'dünya da sizinle birlikte kurtulacak'.

Onbinlerce Anadolu çocuğuna, hergün, ama hergün, ölümü, kefeni, düşündürtüp, korkuyla, beyinlerine ölüm işkencesi uygulayarak, bunu da 'din' diye, 'Allah' diye satarak, onbinlerce çocuğun, beynini, gönlünü, kapatıp, bağlatıp, ruhlarını sindirip, köleleştirip, sonra, tencere ticaretinde kullanmak...

Ve en önemlisi, bu şeyhin Anadolu üniversitelerinde bir yığın doçent, doktor, araştırma görevlisi müridi, onun yayınlarına, tarikatına bağlı, Allah rızası için, şeyhin servetine servet katıp, üniversite odalarında müridlerine ders veriyor. Müridleri de; 'koca doçentler bile onun şeyhi' diye etki altında kalıp, tarihimizin bu bitmeyen cehalet faciasında şeytan gibi çalışıyorlar.

Haydar Başları da yahudiler mi icad edip aramıza saldı! Neden susuyorsunuz sağcı partiler, sağcı televizyonlar, sağcı, islamcı yayınlar, Haydar Baş'lar onbinlerce gencin daha beynini yemesini mi bekliyorsunuz, yoksa, yenilmiş bu beyinler işinize mi geliyor!

Bir de beni düşünün. Müslüman, Türk bir çocuğum, Trabzonluyum. Haydar Baş gibiler benim hemşerim. Başımı kaldırdım ve baktım ülkeme, bir tarafta Haydar Baş, dinimden, soyumdan, diğer tarafta, Yahudi Alman profesör Hirsch!

Hepimizin gönlünde işte böyle bir acı var, kim dost, kim düşman, kim müslüman, kim vatansever, kim bilimadamı, biz kimden yanayız.. Hepimizin yüreğinde işte aynı kutsal bina var, üstü Mescüdül Aksa, altı, Süleyman Tapınağı gibi.. Anadolu'nun onbinlerce genci, müslüman, Türk geleneklerinin yüreklerinde bıraktığı acı izleri çözebilmek, müslüman kim, yahudi kim anlayabilmek için, yüzlerce yıl daha, yalnız, sessiz, yurt, üniversite odalarında ağlayıp, çırpınıp, duracak mı?

Asla durmayacak, çünkü bu sorunu hukuk değil, biz çözeceğiz, Anadolu topraklarından şarlatanları sizler, bizler hepimiz birlikte kovacağız.

Nihat Genç

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

Allahım, chat'e giriyoruz.. sanal manal ama Şahane ilişkiler kurup evleniyoruz.. ne de güzel oluyor bu! Ama az ötede neler oluyor öyle?!!! 12ekim tarihli SABAH gastesindeki haberde diyor ki; "Adapazarı'nın Koruklu köyünde Hüseyin Özer'i armana kaçıran Osman Yıldırım, Tamer Köytepe ve Saldıray Bilen, burda Hüseyin'in elleri ve ayaklarını bağlayıp zorla etek giydirmişler! Fotoğrafını çekmişler! Sonra serbest bırakılmışlar. Perişan vaziyette köye dönen Hüseyin, gendini işle asıp intihar etmiş! Geriyede olayı anlatan bi mektup bırakmış!! Yarabbi! Ne ocaklar sönecek sanal ortamlarda! Yol verin, kaçayım gideyim bre buralardan!

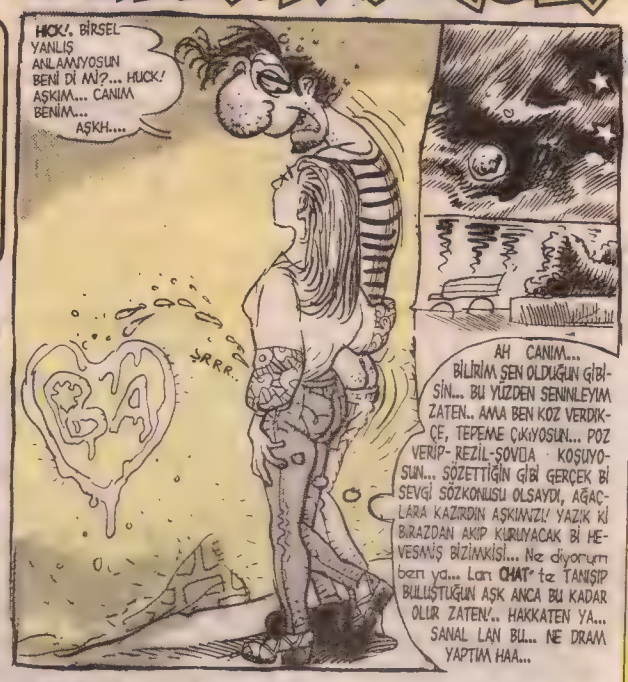

TURGUT... TIKLA.. (5018K)...

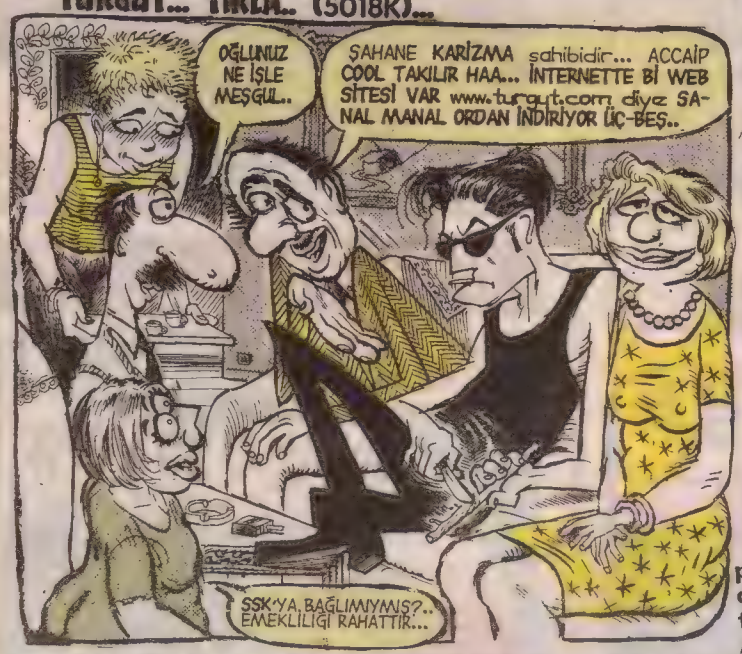

Bir iki yıl önce İstanbul'da Tophane'de Avrupalılar bi Sanat Bienali düzenlemişlerdi. Resimler, heykeller. Sergi salonunun bi köşesinde şeyi gördüm... Anadolu çapında bi anket düzenlemişler.. Yüzlerce insanlarımıza, "duvara asacağınız ideal resim nasıl olmalı, sorusunu sormuşlar... Gelen cevapları harmanlayarak bir ideal resim yapılmış... Sergileniyor... Resim Aşşadaki gibiydi! altın varak çerçeveli... Resimde bi kenarda çocuklar oynuyor, bi kenarda kuzular var... Öte de güzel bi araba... Fonda, güzel bi yayla manzarası...

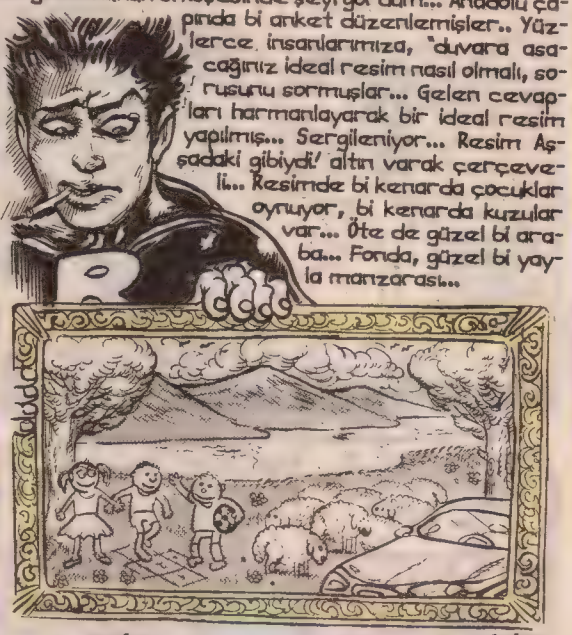

pembe kızlar..
dijital ağlama.. dayak, pokemon ve daha fazlası... ATOM'da!
ATOM okumak bir ayrıcalık değil! haktır! yeni bir dokudur.. tattır!.

KAMBERSİZ DÜĞÜN OLMAZ, SANALDI MANALDI KAMBER SINIR TANIMAZ VEYA ÖLÜREM GIZLAR NAZ EVLEME...

EKİM SAYISI GASTECİLERDE!
ARAYAN BULUR, İNLEYEN ÖLÜR.

LeMan OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20 80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

...

Merhaba ve Teşekkürler; benim derdime ortak olacağınız için.

Türkiye Cumhuriyetinde yaşayan her Türk vatandaşı gibi benim de başıma bir haksızlık geldi. Size bu haksızlıktan bahsetmek istiyorum.

Ben 17 yaşındayım ve Kadıköy Anadolu Meslek Lisesi 3. sınıf öğrencisiyim. Bu sene mecburi işletme (staj) zorunluluğu olduğu için Temmuz ayında Ümraniye'de evime çok yakın olan İGDAŞ ANADOLU BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜNE staj için baş vurdum. Dilekçemde Bilgisayar Bölümü öğrencisi olduğumu ve Bilgi İşlem Bölümünde çalışmak istediğimi yazdım. Birkaç ay sonra dilekçemin kabul olduğunu ve işlemlerimin yapılması için ALİBEYKÖY'deki İGDAŞ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE 14 Ağustos'ta başvurmam söylendi. Bende söyleneni yaptım, buraya kadar herşey normaldi. Eylül ayının 11'inde saat 8.00'da Ümraniye'deki İGDAŞ And. Böl. Müd.'de işbaşı yapmam söylendi. Ayın 11'inde saat 8.00'da İGDAŞ And. Böl. Müd.'ne gittim. Kaydımı yaptırmak için aynı binadaki Personel Müd.'ne çıkmamla başladı herşey. Oradaki vatandaş (insan demeye dilim varmıyor) bana Bilgi İşlem Bölümündeki elemanların adlarının olduğu listeye baktığını ve o listede benim adım olmadığını söyledi. Bunun üzerine bende Bilgi İşlem Şefi Ahmet Ali Bey'in yanına gittim. Derdimi anlattım. Bana karşıda Alibeyköy'de işe başlamamı söyledi. Bunun üzerine bende bana verilmiş olan dilekçeyi ona uzattım. Dilekçede: "İGDAŞ And. Böl. Müd.'de yani Ümraniye'de stajını yapabilecektir." yazıyordu. O vatandaşta önce bana, ona haber verilmeden işe alındığımı ve onun işe alınmak üzere söz verdiği başka insanlar olduğunu ve bu yüzden beni işe alamayacağını söyledi. (Görüyorsunuz ki bu ülkede yazılı, imzalı kağıt değil, söz ve torpil işliyor.) Daha sonrada Sendikadan olup olmadığımı sordu. (Ve yine görüyorsunuz ki o herif için benim elimdeki kağıt değil üye olduğum (ya da olmadığım) sendika önemli) Sendikadan olmadığımı öğrenincede bayan elemana ihtiyacı olmadığını söyleyip, beni şutladı. Bunun üzerine İGDAŞ And. Böl. Müd. Sekreteri Fulya Hanım ile görüştüm. O insanda sağolsun açıkta kalmamam için beni Sekreterya bölümüne gönderdi. Bir aydır Sekreterya'da çalışıyorum ve sekreterlik yapıyorum. İşte görüyorsunuz. Bu bahsettiğim olaylar, içinde bir tane solcuya rastlayamayacağınız, (Stajyerler hariç) içini bir sürü boş kafalı sağcının doldurduğu bir işyerinde gerçekleşiyor.

Şimdi sorarım size Sayın Bilgi İşlem Şefi Ahmet Ali Bey sizin o çok sevdiğiniz ve herşeye alet ettiğiniz o dininizde böyle eşitsizliklere ve haksızlıklara yer var mıdır? Siz ki haktan, hukuktan zerre kadar anlamayan insan diye nitelendirilen varlıksınız. Tanrı önünde bu yaptığınız haksızlığın cezasını nasıl ödeyeceksiniz?

Son olarak size yaşadığım hayal kırıklığından bahsetmek istiyorum. Dün birden bir umut ışığı yandı ve aniden söndü. Bilgi İşlem Bölümüne eleman arandığını duydum ve hemen koşa koşa oraya gittim. Oradaki insan müsfettesi bayan bana bunun doğru olmadığını ve elemana ihtiyaçları olmadığını söyledi. Tesadüfen aynı gün içinde muhasebe şefi Emin Bey'le konuşurken, Bilgi İşlemin Emin Bey'den eleman istediğini öğrendim. Haydaaa... Bu ne kereviz, bu ne lahana turşusu. Yani ben Bilgi İşleme asla geçemeyeceğim. Çünkü bir kere gıcığına gittim, İmparator Ahmet Ali Bey'in.

Ağınma gidiyor. Tam 3 senedir kafa patlattım, dirsek çürüttüm. Mükafatı bu muydu? Ola ola sekreter mi olacaktım? Yanlış anlamayın sekreterleri küçümsemiyorum, bunu asla yapmam fakat dedim ya ağınma gidiyor. Telefonlara bakmak, müdürlerin olurlarını yazmak, onlara evrak götürüp imzalatmak ağınma gidiyor anlayın beni. Haftada 3 gün o nefret ettiğim lanet yere gidiyorum. Her sabah mideme bulanarak uyanıyorum, oraya giderken ayaklarım geri geri gidiyor.

Şimdi sadece oraya gittiğim zamanlarda ağrıyan ve bulanan mideme beddua ediyorum. Sizinde anneleriniz, bacılarınız benden daha beter olur elbet Ahmet Ali Bey. Belki o zaman anlarsınız hak ve hukukun ne demek olduğunu.

Yitik taraftan sevgiler.
Adalet ve Eşitlik dileğiyle...

Selcan Karadeniz

Leman'a Saygılarımla...

Leman okurlarına, okumazlarına, işçisine, emeklisine, yaşlısına, gencine, avukatına, doktoruna, öğretmenine, aydınına, memleketimin her köşesine selamlar olsun Giresun'un yağmurlu havalarından...

Çarpık eğitim sisteminin getirdiği düzensizlik, adaletsizlik deryasında boğulanlara, dayısı olmayanlara, ensesi kalın olmadığı için çaresiz kalanlara, okulu bitirip kaldırım taşlarını soymakla hüküm giyenlere bütün incinmişliğin, isyankârlığım ve bekleyişlerimin arasından yürek dolusu selamlar olsun benim gibi sistem mağdurlarına...

Evet dostlar; ben dört senedir tayin bekleyen bir hemşireyim. Tayin ha çıktı, ha çıkacak derken 3-4 senesi heba olanlardan biriyim sadece. Başkaları da var. Hemşirelik sınavını kazandığım ilk gün çok heyecanlınmış, sevinmiştim. Kısa yoldan hayat, dediler. Derslerimdeki başarıma, okulun gözde öğrencilerinden ve sınıf birincisi olmama rağmen hala devlet baba beni işe koyacak diye bekliyorum. Ama devlet hükümete babalık yapıyor, vatandaşa değil.

Bu dört yıl içinde girmediğim sınav, gitmediğim kurs, müracaat etmediğim iş kalmamıştır herhalde. Ama bütün kapılar yüzüme teker teker kapandı. Özel hastaneler, klinikler, muaynehaneler, bilgisayar kursları, hemşire sıfatıyla, sonradan kadroya geçme ümidi içinde ücretsiz çalışmalar, sınavlar sınavlar, yine sınavlar... Ve ümitlerin, hayallerin, bekleyişlerin, emeklerin boşa gitmesi, yıkılması, kaybolması...

Bizler bu okullara zaten sınavla gelmişiz. Bir aşamadan geçmişiz. Sonraki zorluklar niye. Tabi ay uğruna onca okul açıldı. Şimdi mezun edilenlere vermeye para yok ki, niye işe alınalım biz. Birilerinin kendi için yaptığı bizim aleyhimize yöneliyor ve ceremesini biz çekiyoruz.

Hadi bunlara amenna dedik. Aynı şeyi üniversite mezunlarına da yapmıyorlar mı?

Memleket tavandakiler ve tabandakiler olarak ikiye ayrılmış. Tavandaki tabandakini göremediği için basıp geçiyor. Üstelik onlan da tavana çıkaran tabandakiler değil mi?

Artık bıçak kemiğe dayandı. Bu mu demokrasi, bu mu adalet, sayın büyüklerim, lütfen!!!

Güntülü Yakupoğlu - Giresun

LeMan MİZAH DERGİNİZ
Sayı: 467. 21 Ekim 2000 Cumartesi Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zoferok@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Melin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

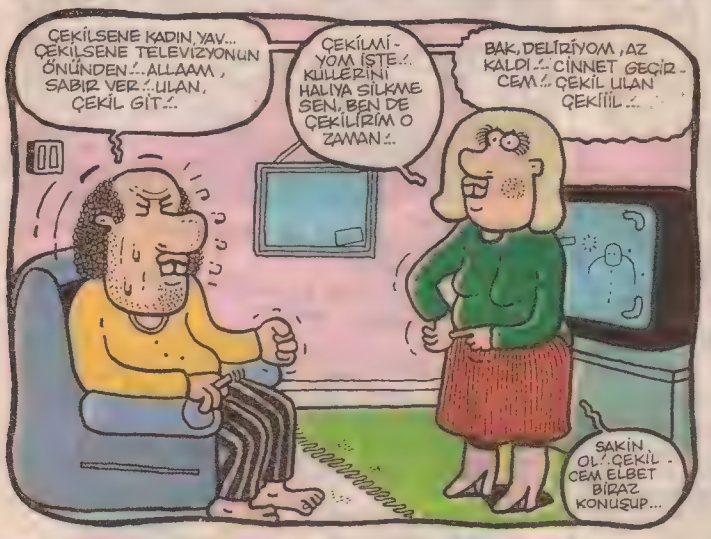

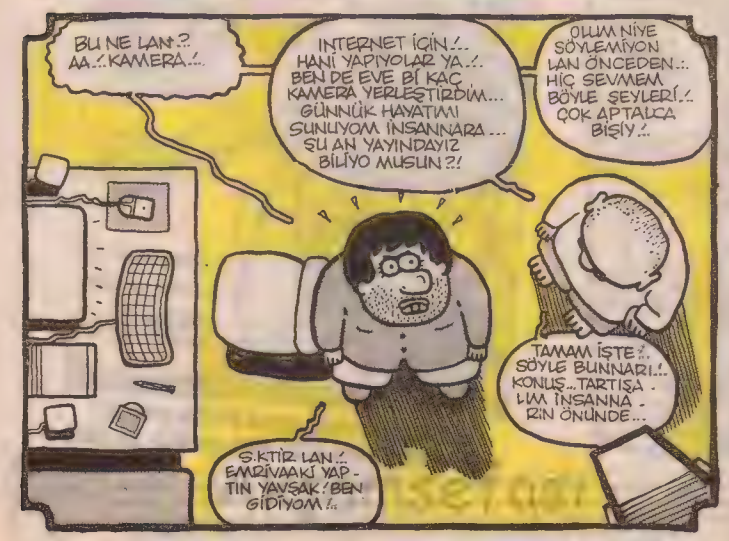

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

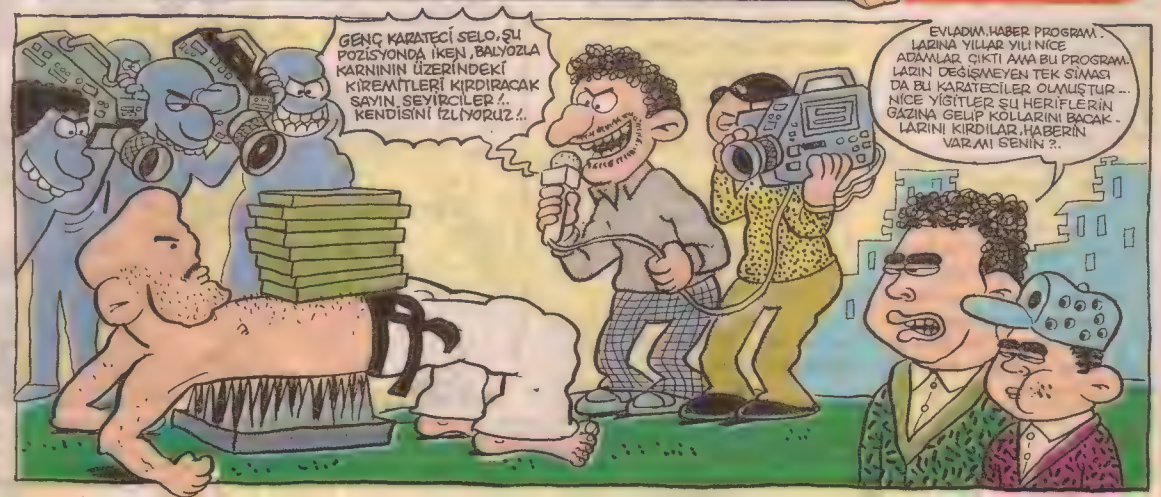

28 Ekim 2000 Cumartesi-Sayı:2000/44 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4887-4

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Leman

Bütçenin Aslan Payı Yine Silaha Gitti: 7 Kattrilyon

Türkiye yaşam kalitesi olarak yerkürenin en alt basamaklarını bir türlü tırmanamıyor. Üstelik harikulade coğrafyası, hiç de fena olmayan doğal kaynakları, insan potansiyeli, üzerinde oturduğu güçlü imparatorluk mirası, gencecik, demokrasi ve cumhuriyet tarihine rağmen.. Nasıl üst basamakları tırmanabilsin, yaşam kalitesini pırıl pırıl gelişmiş modern ülkelerin standartlarına yaklaştırabilsin ki: bütçeden sağlığa, eğitime, kültüre, hukuk ve adalet sistemine ayırdığı paylar öylesine komik ve küçük ki... İşte 2001 bütçesi yine meclise sunuldu.. Aslan payı iç ve dış güvenliğe ayrıldı yine... Sağlık, Milli Eğitim, Adalet, Kültür kedi payını bile alamadı.. Milli Savunma'ya 7 kattrilyon 433 trilyon ayrılırken, Sağlık 1 katrilyon 280 trilyonluk paya alabilmiş... Üstelik bunun 983 trilyonu da maaşa gidiyor...

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Hülya Avşar, profesörlere karşı!

- Ay çocuklar, benim burda resmimi çekmeyin... Bu tablo sarı-kırmızı... Keşke buraya gelcemize, siyah-beyaz fotoğraf sergisine gitseydik...

- Hamfendi, yok böyle bişey.. Siz öyle her konuda kafanıza göre konuşamazsınız...

- Pardon, tanıyamadım, hangi televoledensiniz?..

- Ne teletabisi, profesörüm ben... Resim ciddi bir iştir... Bir sanattır resim...

- Kusura bakmayın, ben kaçırdım onu... Sadece yedinci sanat olan sinemaya yetişebildim...

- Medya sizi şımartıyo, coştukça coşuyosunuz...Ben sizin işinize karışıyo muyum... Riki Martin'in poposunu elledim mi hiç?.. Hipnoz dallamalığına girdim mi?.. Ayıp ama ya...

- Aaa, yeter ama be... Bütün proflar, doçentler kıskanıyo beni... Siz üç kuruş paraya yüce idealler uğrunda harcanıyosunuz diye, ben yüzotuzbeşinci sınıf gerilim dizilerinde oynamayım mı?.. Kaset çıkarmayayım mı?.. İlla ki güzel sesli olunca mı kaset çıkartılır?.. Tersi olamaz mı?.. Önce kaset çıkarırım, sesim zamanla güzelleşir belki... Ne yani, güzelsem günahım ne, seksiysem günahım ne?.. Siz sanattan anlıyosunuz diye, ben ne idüğü belirsiz program yapıp servet kazanmayayım mı?.. Kıskanıyosunuz beni..

- Yahu niye kıskanayım ben sizi... Sadece hayatta, ucuz espri malzemesi yapılmayacak şeyler de var demek istiyorum... Sizinle, şu anla ilgisi yok, son 45 yıldır sinirliyim bu ülkede...

- Hırsınızı niye benden alıyosunuz?.. Ben filmde masturbasyon sahnesi oynadım, olay oldu... Siz masturbasyon yapsanız, kim seyreder?.. Dedem yaşında adamsınız, masturbasyon yapmaya utanmıyo musunuz?.. Hayret bi olay...

- Burası bi sergi diyorum sadece ben, popüler kültürün esiri olmayalım her salise diyorum...

- Kıskanıyosunuz beni!.. Sadece bilim adamları, sanatkârlar, teknokratlar değil, sanat eserleri bile beni kıskanıyo... Geçen yıl Kaya'yla Luvr Müzesi'ne gittik... O hep biraz gülen, biraz somurtan kadın yok mu, neydi adı, hah, Mona Lisa... O bile beni görünce yüzü asıldı, tamamen somurtmaya verdi... Kaya deyince, sana Kaya'nın selamı var... Burda olsa ağzını burnunu kırardı...

- Bakın, anlamıyosunuz, bu işin profesörüyüm...

- N'apalım?.. Resimden anlamıyoruz diye resim hakkında konuşmayacak mıyız?.. Konuştuğumuz hangi şeyden anlıyoruz ki yani... "Şiir, yazana değil, ihtiyacı olana aittir" demiştir Pablo Picasso... ay, Pablo Neruda... Pablo Neruda, biz oradayız!..

- Tam anlamış değilim...

- Ben sizin derdinizi biliyorum, yakında serginiz var, beni kullanıp reklam yapmak, ilgi çekmek istiyosunuz...

- Doğru... Bunca yıl dirsek çürüttüm, kafa patlattım, ilim irfan içinde kaldım, birden sizi görünce reklam yapasım geldi... Çok haklısınız...

- Şimdi programa konuk olmak da istersiniz siz... Niye benim programıma geliyosunuz?. Gidin Diskoveri'ye Neyşınıl Ciografik'e konuk olun... O çevreci prof da önce sataştı, sonra hastam oldu, sayemde çevre yaptı... Bir bayanla konuşmayı öğrenin önce... Gidip aç karnınızı doyurun!..

- Sizi başımıza çıkaran bu sosyal dokuyu inceliim ben e mi!..

- Ne varmış sosyal dokuda?.. Ben de kendimce gelişmeye çalışıyorum, her akşam yarışma programlarını mutlaka izliyorum... Birkaç düzine bilgi edinmiş durumdayım... A, en iyisi, ben de bu yarışma furyasında "Proflar Yarışıyor" diye bir program sunayım... Her bölüme beş prof yarışmacı katılsın... Yarışmayı kazanana, kendi cebimden maaşının binbeşyüz katını, anında, keş olarak ödeyeyim... En başarısız yarışmacı, profluktan doçentliğe insin... İtiraz edenin ağzı burnu, program host'u Kaya tarafından kırılsın!.. Nasıl konsept ama... Benim kayınpederim de profesör, karşısında hâlâ titrerim... Arada bir anatomiyle ilgili çalışmadığım yerlerden soru sorar...

- Ben... Ben...

- Sus, hâlâ konuşuyo... Muhafızlar, atın bunu... Bi daa ortamımda fakir istemiyorum.. Bana derhal Prof. Ahmet Mete Işıkara'yı bulun, onunla da kapışacam... Bi de Öklitus mu ne, bi profesör daha varmış, onu da getirin... O ne anlar kırmızı urbalılarla savaşmaktan... Ben de zekiyim, ben de bilimselim işte... Kıskanıyolar, çekemiyolar beni... Cahilsem günahım ne?.. Baki kalan bu dünyada, eşeklik imiş!..

VÖ'nün notu: Yazıya konu olan tartışmayı ekrandan izledim... Dikkatimi en çok, araya giren zengin medya patronu işadamı çekti... Profesöre "Siz beni çok iyi tanırsınız ama ben sizi tanımıyorum" deme küstahlığıyla o gecenin gerçek yıldızıydı... Bu adam ve benzerleri hesapta sanata destek olur, sponsor olur, koleksiyonlarına habire resim eklerler... Örneğin Osman Hamdi Bey'in resimlerine ciddi paralar öderler... Çünkü fiyatı belirlenmiş resimlerin sahibi olmak onlar için bir seçkinlik simgesi, bir gösteriş vesilesidir... Aynı zamanda ticari bir yatırımdır... Ama Osman Hamdi Bey, çağımızda yaşasa ve ismi bilinmeyen bir ressam olsa, aynı resimlere dönüp bakmaz bile bu tipler... Adamlarıyla profesörü yaka paça dışarı atmaları gerçek yüzünü ortaya koyuyor... Herşey satın alınabildiği ölçüde vardır bunlar için... Mutluluğun resmi yapılabilir mi bilmiyorum ama bu ilkel zihniyet, resmin, sanatın, yaratabilmenin mutluluğunu asla yaşayamayacak!...

kilservis@leman.com.tr

Sevişenler

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET
mtibet@leman.com.tr

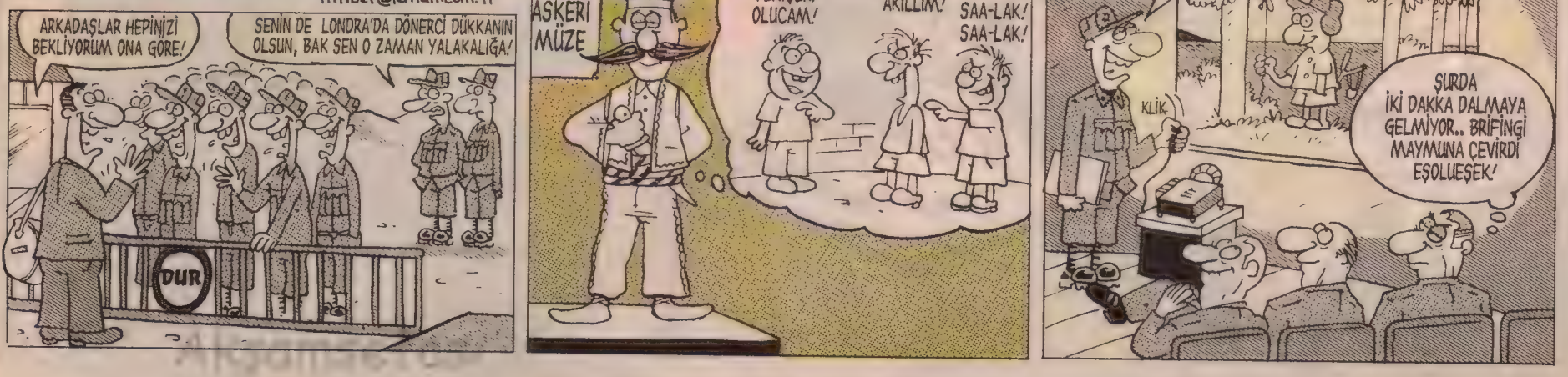

LeMan

DERYA SAYIN

Türkeş'in emriyle öldürüldüğü iddia edilen Kemal Türkler'in genel başkanlık yaptığı DİSK'i, imaj tazeleme peşinde koşan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli ziyarete gidiyor.

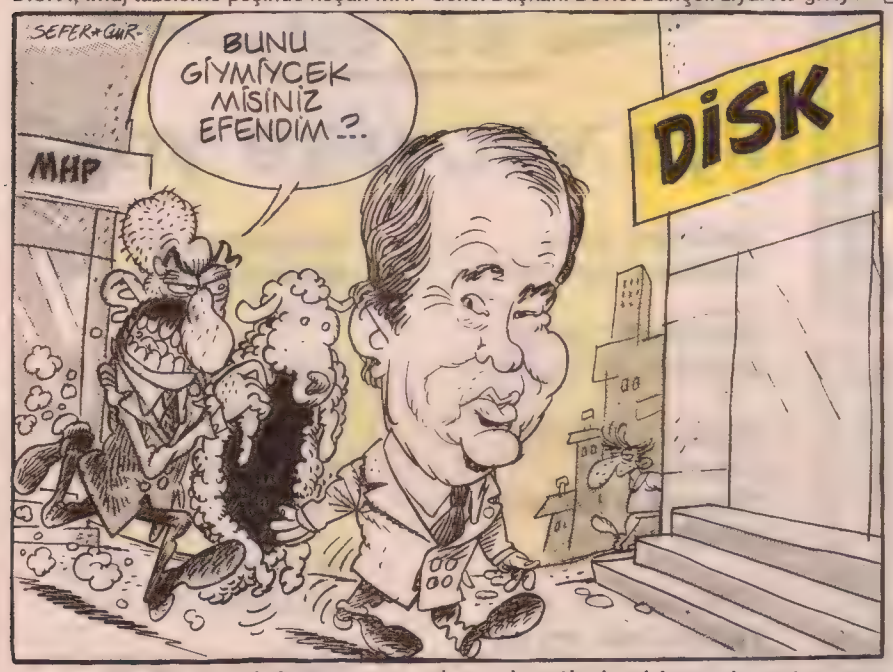

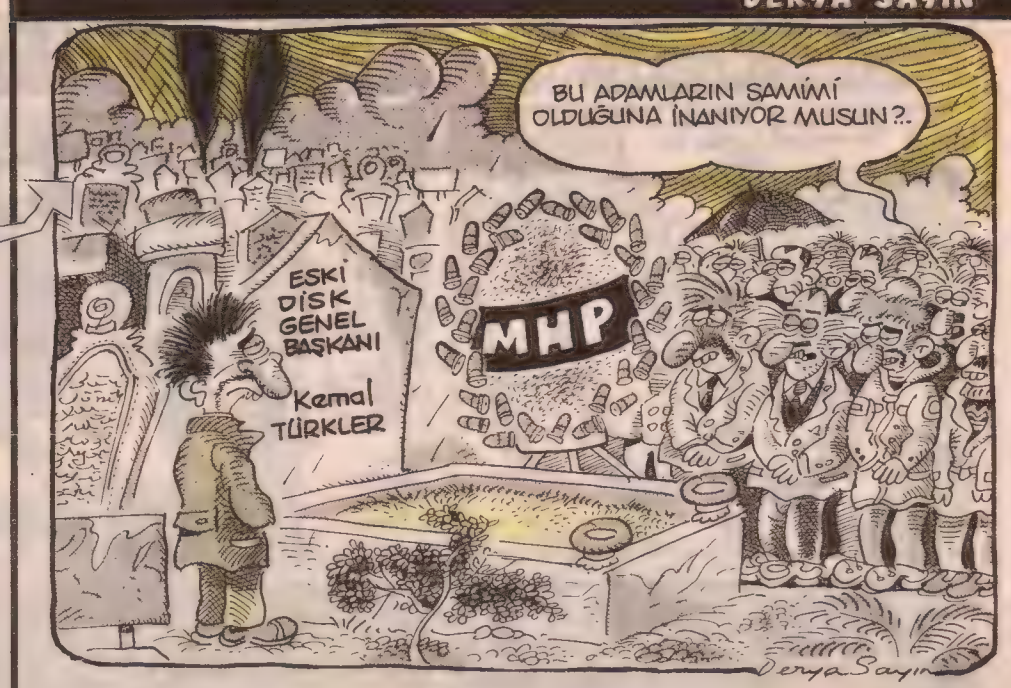

Demirel ailesi, adaletten umudunu kesti cinci hocalara koştu. Murat Demirel için baktırılan faldan beraat kararı çıktı..

Manik Depresif olduğunu söyleyerek yattığı cezaevine özel doktor isteyen Murat Demirel'in bu talebi yerine getirilmedi.

GÜRCAN ÖZKAN / SEFER SELVİ

Ankette polisin karnesi zayıf çıktı. Türkiye'de her beş kişiden biri polisten korkuyor. Üçte ikisi kurallara uymadığına inanıyor. Derneklerin yarısı polisin dilinden şikayetçi...

DSP'nin desteğiyle TBMM Başkanlığı'na MHP'li Ömer İzgi seçildi.

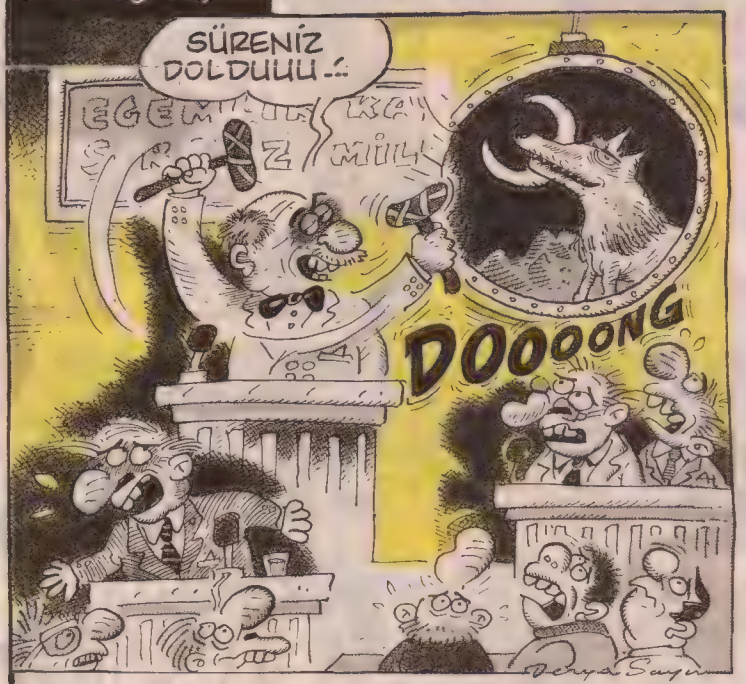

İSRAİL
mazlum kanına doymayan süper güç piji
DEMİREL AİLESİ
godfather ve bank arkadaşları
DEVLET BAHÇELİ
hafızamızı kaybettik sanan 'kurt' lider
DİSK YÖNETİCİSİ
olay yerinde tatbikat yaptıran zihniyet
RÜŞTÜ SARAÇOĞLU
danışayım-danış-danışsın-indirelim-indirin-indirsinler!
EROL AKSOY
önce senet, sonra sanat
EBRU ŞALLI
"diyarbakırlılar ter kokuyor" diyen tıki
HÜLYA AVŞAR
susmayan biblo

İMZA GÜNÜ

LeMancılar kitaplarını imzalıyor

Tuncay Akgün, Ahmet Yılmaz, **Güneri İçoğlu**, Suat Özkan, **Aslan Özdemir**, Soner Günday, **Bahadır Boysal**

Tarih: 27 Ekim Cuma günü saat 16:00-18:00 arası
Yer: Sütlü Kahve. Yumni İş Merkezi Vezneciler (Edebiyat Fakültesi karşısı)

BARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

Espri: Bahadır BOYSAL...

Açık Büfe met üst

niye var, niye yok?

- **'devlet sırrı'** var da, **'millet sırrı'** niye yok?
- **'tanrı misafiri'** var da, **'ateist misafiri'** niye yok?
- **'18 yaşından küçükler giremez'** var da, **'18 yaşından büyükler giremez'** niye yok?
- **'bölücü çete'** var da, **'toplayıcı çete'** niye yok?
- **'aile salonu'** var da, **'sap salonu'** niye yok?
- **'doğu-batı sentezi'** var da, **'güney-kuzey sentezi'** niye yok?
- **'imambayıldı yemeği'** var da, **'mümin cozuttu yemeği'** niye yok?
- **'derin devlet'** var da, **'derin millet'** niye yok?
- **'sünnet düğünü'** var da, **'ilk adet görme şenliği'** niye yok?
- **'milli irade'** var da, **'ümit milli irade'** niye yok?
- **'orgazm taklidi'** var da, **'erken boşalma stand-up'ı'** niye yok?
- **'kavuniçi rengi'** var da **'patatesdışı rengi'** niye yok?
- **'güneydoğu sorunu'** var da **'kuzeybatı çözümü'** niye yok?
- **'türk hafif müziği'** var da, **'türk hafif operası'** niye yok?
- **'hayat öpücüğü'** var da, **'ölüm zikiciği'** niye yok?
- **'alkolsüz bira'** var da, **'nikotinsiz sigara'** niye yok?
- **'bankamatik'** var da, **'hortummatik'** niye yok?
- **'ayşekadın fasulye'** var da, **'osmanherif bezelye'** niye yok?
- **'seattle ruhu'** var da, **'siirt jet-pa ruhu'** niye yok?
- **'özgün müzik'** var da, **'özgün bale'** niye yok?
- **'kahramanmaraş'** var da, **'yiğit hakkari'** niye yok?
- **'görücü usulü'** var da, **'görece usulü'** niye yok?
- **'kadınbudu köfte'** var da, **'erkekbudu köfte'** niye yok?
- **'toplumsal baskı'** var da, **'bireysel baskı'** niye yok?
- **'bekarlığa veda partisi'** var da, **'dulluğa merhaba partisi'** niye yok?
- **'cevap hakkı'** var da, **'soru hakkı'** niye yok?
- **'noter huzuru'** var da, **'yeminli büro saadeti'** niye yok?
- **'türk sanat müziği'** var da **'türk sanat resmi'** niye yok?
- **'savunma bakanlığı'** var da, **'yıpratıcı santrafor bakanlığı'** niye yok?
- **'spor toto'** var da, **'sanat loto'** niye yok?
- **'kökten dinci'** var da, **'daldanlaik'** niye yok?
- **'vahşi kapitalizm'** var da, **'evcil sosyalizm'** niye yok?
- **'duygusal komedi'** var da, **'mantıksal trajedi'** niye yok?
- **'yurtta sulh cihanda sulh'** var da, **'ilde sulh mezrada sulh'** niye yok?

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

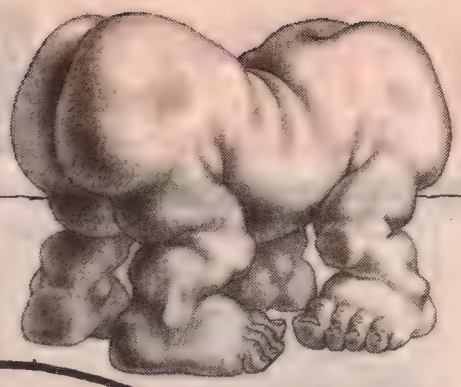

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

ŞİMDİ DE ZİHİNSEL ENGELLİLER İÇİN HAZIRLADIĞIMIZ HABERLERİ SUNUYORUZ!.. ZEYTİNBURNU'NDA ÇATTI PATTI VE DE YATTI!.. ÜSKÜDAR DA DÜRÜTTÜ HÜRÜTTÜ BÜLÜLÜÜÜ... AAARII VIIZ VIIZZ... VIZZZ!..

HABERLER

ZİK TV

SONY

HÜEE EHÜÜ EHÜÜ HÜÜ HÜ...

SUSUN LA HABARLAR PAŞLATTI DİNLEYEK!..

Paranoya

BU AYAKKABIYI BEĞENDİM...FİYATTA BİŞEYLER OLMAZ MIYDI ACABA?..

İNANIN OLMAZ..VALLA BİZE DE BİR ÇORBA PARASI KALIYOR ANCAK...

MUHİTTİN ABİ ÇORBAYI YAPMAYA BAŞLAYALIM MI? ACIKTIN MI ABİ?.

LOMBAK LOMBAK LOMBAK

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ...

NÖBET

DEVRİYE

HOOP!.ALOOO!.. BİRİNİZ ŞU TELEFONU AÇSIN!..ŞŞTTT HUUOP!..

HIRSIZLIK MASASI

BOMBA İMHA MASASI

ZIRRR!

AYŞENUR SENİ UNUTAMIYORUM BE!.. AHH!..

AHH AYŞENUR AHH!SENİ BİR TÜRLÜ UNUTAMIYORUM!.

OFF,AYŞENUR OOFF!SENİ UNUTAMIYORUM İYİ Mİ?.

AYŞENUR, SENİ UNUTAMIYORUM BEE!..

Aksamsetos!

lombak@kmaa.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

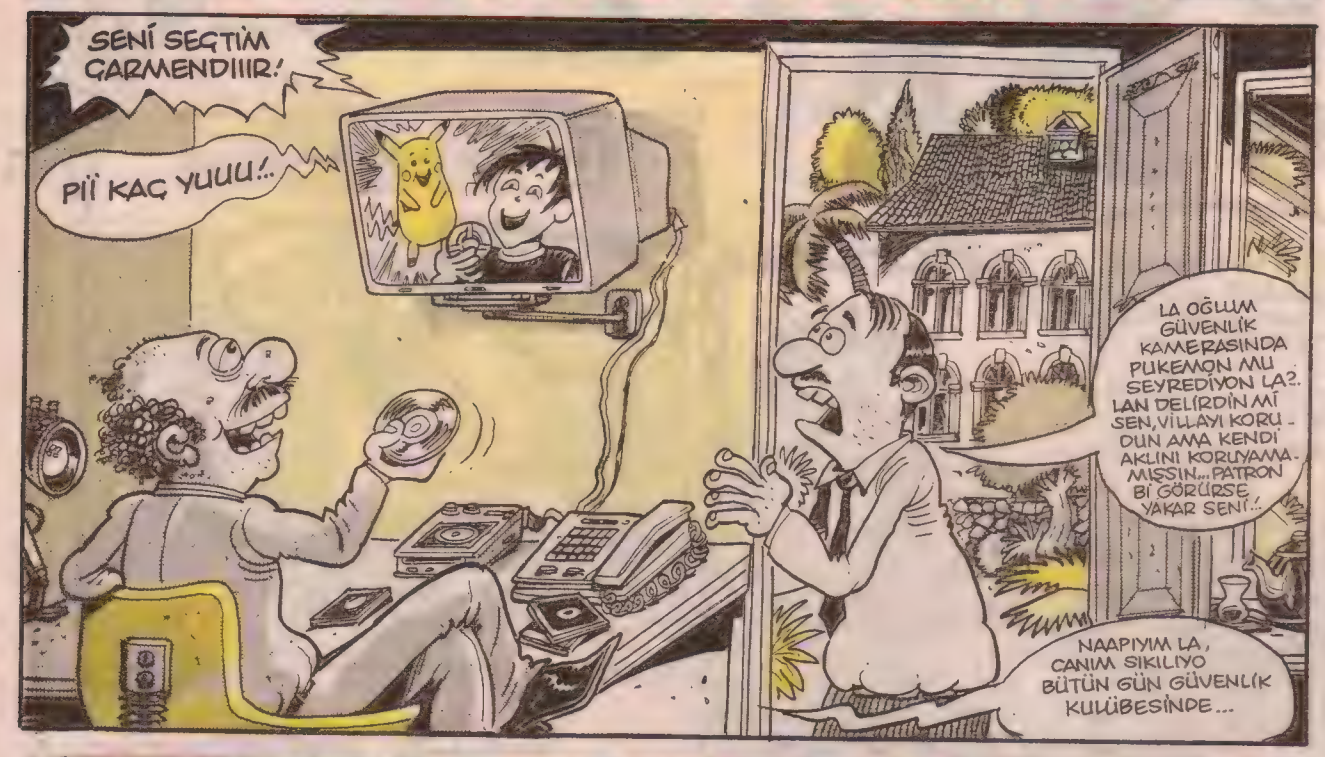

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selam... Ne yapmalı ki şindi?..İçerde bırakırsam dışarı çıkamaz; dışarda bırakırsam içeri giremez! İşim yok, bi de kediyle uğraşıyom! S.ktirolup gidemiyo insan hemen evden. anahtarı aldım mı? Aldım. Not kaadı? Not alamıyom son zamanlarda ama, yine de bi parça kâat alıyım yanıma; belki nefis bi not bulurum bi yerde...Şeyi aldın mı peki?.. Neyi lan!? Şeyi işte.. Bişiy olmalı.. Onu da almalısın yanına. Kesin almadın!.. Ulan, bilmediim şeyi nası alıyım; nedir o?! Neyse, s.ktiret, alma. Kibriti al; bi de pakedi, tamam. Yaamur yağabilir. Şindi bu hayvanın, sıçması için dışarı çıkması lazım. Isınması için de, içeri girmesi... On dakka, pencerenin önünde dikildim! Bunu ve, başka şeyleri daa düşünerek. Sonra, laank! kapattım pencereleri, kapattım teybi felan, çıktım. Balkonda, baca altı felan gibi, abuk sabuk bi girinti var, bi kuytu. Islanırsa, üşürse felan, orda idare ediyo. Akşama beklesin beni lavuk! Hem karnı acıkır; özler felan. Ya da çatıya çıkar zaten.

Laank, laank! indim merdivenleri. Bi ara daha da berbattı. Langurlonk! diye ses çıkıyodu. Demirci çağırdım, kaynak attırdım bi kaç yerine.. Havai fişek atıldı sanki o an, basamaklarda. Foşurr, foaarş! Coss! Ateşler sıçradı. Kaynak nefis bişiy!.. Şindi daa sabit, merdivenler. Sabit sabit indim; öbür katlarınkini de indim, çıktım sokaa.. Ee?. Nereye gidcez?.. Şurdan sap işte; sonra aklına gelir bişiy.. Aklıma hiç bişiy gelmedi ama, bayaa yürümüşüm bu arada! Neye taktıysam kafayı? Nihat Abi'ye uğrıyım dedim. Girdim yokuşa, saldım kendimi aşaaya. Küçük bi dükkânı var, bi de küçük bi taburesi. Oturdum. Ufaktan giriştik muhabbete. Bi kadın girdi içeri sonra. Mahzun Kırmızıgül'ün herangi bi kasedini sordu. İkinci el kasetler, siidiler, kitaplar felan satıyo Nihat Abi. Baktı raflara. Boş boş durmıyım; ben de göz attım var mı diye, yardımcı olup. Buldu o sonra; teybe koydu, kontrol etti, verdi kadına. Kadın parayı verdi, sağol dedi, gitti. Bunnarın hepsine tek tek bakıyor, gözlemliyor, ya da sadece görüyor, dinniyor, takip ediyorum. Veya ara sıra insan, ilgilenmiyomuş gibi, ordan bi kitabı felan alıyo eline, bakıyo öylesine, koyuyo sonra geri. İnsan, herşeye dokunuyo. Kedi'den daha berbatız! O en azından ellemiyo herşeyi. Kokluyo sadece. Biz acaayibiz be! Kültablasıylan oynarız! Kadehin kenarıylan oynarız, y.rrak varmış gibi cvip cvip! Sigara pakediylen oynarız! Burnumuzlan oynarız! Arkadaşın anahtarlıylan oynarız! Koltuun kenarı, kumaşın ipi, saçının teli, sehpaanın ayaa, dudaanın altı, kalemin sapı!.. Elimiz ayamız raat durmuyo!.. Bi süs vardı vitrinde, yabancı siidilerin arasında. Küçük bi oyuncak; maskot felan. Minik bi tabela tutuyo. Yamulmuş ama. Bakmak için elime alınca, düzeltiyim dedim. Olmadı. Bıraktım yerine, bozmadan! Bi dė şeye dokundum bi ara. Vergi levhası vardı orda, kitaplara yaslı duran. Sanki arkasında çok önemli bi kitap gizli olabilirmiş gibi, onu yana çektim. İyice bakmadım bile arkasına ama. Yürümek yine iyi gelicek. Hayırlı işler dileyip, çıktım.

Aret'e uğradım yukarıya sapıp. Dükkânı olan arkadaşlara uğramak iyi oluyo ara sıra. Hem oturcak bi tabure felan var; hem de, ne biliyim, uğramış oluyosun işte! Yağmur da başladı hafiften, bi sigara içerken. Balkondaki kuytuya sığınmıştır şindi o. İyi ki pencereyi kapattım. Hem biraz, hayatı öğrensin. Habire yatıyo kanapede! Yiyiyo, içiyo, sıçıyo, yatıyo!. Bi de, tüy döküyo lavuk! Bembeyaz yapıyo halıyı iki günde! Sırf onun için, takside girip elektrikli süpürge aldım! Böylece poşet derdi çıktı bi de başımıza! Yavuz'la bitpazarında geziyoduk. Poşet, yani torba deniyo; torba tezgâana yanaştımızda, elli çeşit torba gördüm! Ulan hangisi evdekinden! Üstlerinde, numaralar felan var! Yan sanaayi işte!. Bi makine alınca, iş bitmiyo! Bi ton, boku püsürü var! Almadım bişiy; patlasın aniden, tozlar saçılsın etrafa! Bi musluk aldım ama. Yavuz, bi paket tahta mandal aldı, musluun içindeki bi parçadan aldı, (niye bozuk lan bütün musluklar!) şampuan aldı. Gerekli ama, abuk sabuk şeyler aldık! Bi sürü de gereksiz fekat göz alıcı şeye bakıp, geçtik tezgâhların önünden. Ara bi sokaa parkedili kaplumbaasına binerken Yavuz'un, elimdeki muslukla oynuyodum. Cep telefonu gibi bişiy işte! Parlak, ağır, raat kavranıyo! Ortasındaki plastii çıkarıyım dedim, (var ya hani? Kırmızı sıcak su, mavi soğuk su) tırnaam acıdı, zorlayınca! Daa yeni aldık, bozcaz musluu... GAAARÇ! diye bi ses çıktı aniden! Vitese takınca öyle oluyomuş. Sıyrıldık ordan, çıktık caddeye. Kafayı mı yedim nedir! Ya da o gün, oyun günümdü! Torpido gözüylen oynarken, kapaanı bozdum! Fırladı dışarı kapak! O da zaten, ataç gibi bişeylen, tellen felan tutturmuş. Langır lungur giderken, kapağı yerine takmaya çalışıyodum...

Eve dönünce açtım pencereyi, "miiyk!" dedi bu, girdi içeri. Burda "miiyk!" ne annama geliyo, henüz tam emin diilim. Hemen tuvalete gidip biraz işedim, tv'yi açtım, kanapeye oturdum, bi sigara yaktım. Herşey başladı gibiydi... Gidip dolabı açtım, üzüm çıkardım öylesine. Hiç sevmem! Annem vermişti. Çürümüşler zaten dura dura. Ayıkladım. Bu çürük, bu çürük! Şu iyi! Bu kadar net olsa hayat da di mi? Raat raat ayıklasan herşeyi! Ama belli olmuyo işte. Şu meselâ; çürük mü, diil mi? Attım ağzıma; orda belli olur...

TEREDALLI

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kraman.com.tr

DOĞA ÖTESİ FİZİK BERİSİ BİLİNMEZ AKIL ERMEZ ÖYKÜLER

1ncisi REENKARNASYON

Bu karşılaşmanın bir tesadüf olduğunu kim söyleyebilir ki... Her ne kadar birbirlerini tanımasalar da...

ALLA ALLAA...

Ama bilinmez bi nedenle biçimsiz bir durum oluştu... Sanki kader gibi...

BEYFENDİ SÜRTÜNÜYORSUNUZ...

YAA, ÖZÜR DİLERİM... SAPIK DEĞİLİM, BİR AİLE BABASIYIM AMA... BİLEMİYORUM... SİZE DOĞRU ÇEKİLİYORUM SANKİ...

ÇOK GARİP BU... NASIL SÖYLENİR BİLMİYORUM AMA... BEN DE SİZİ İSTİYORUM...

OH, EVET... AMA OTOBÜSTE OLMAZ.. İNİP BİR İNŞAATA GİDELİM...

AMA... BARİ YOLDA AYRILIN KIÇIMDAN... ETRAFA KARŞI...

AMA, ENGEL OLAMIYORUM KENDİME... GEÇİRMEK İSTİYORUM AFEDERSİNİZ... YAA, NELER DİYORUM BÖYLE... SİZİ TANIMIYORUM BİLE...

YO HAYIR... BUNU YAPMAMALIYIZ... BİR NEDENİ OLMALI... DOKTORA GİDELİM...

İLGİNÇ! BU DURUMDA İKİNİZE DE PSİKANALİZ YAPIP, KÖKENİ GEÇMİŞİNİZDE ARAYACAĞIZ...

Elektrodlar bağlanır falan... Geçmişe doğru maddesel olmayan bir yolculuk başlar...

İKİ YAŞLARINA KADAR İNDİK.. HENÜZ BİŞEY YOK...

HAYIR.. BENCE ÇOK DAHA GERİYE GİTTİK DOKTOR.. BAKIN BİŞEYLER OLUYO...

YANİ... YANİ GEÇMİŞTEKİ HAYATLARINA MI?.

EVET. BENCE ÖYLE METAMORFOZ BU... DEĞİŞİYOLAR...

NELER OLUYOOO?..

ZZZSS PSSSSŞ

Ve işte, otobüste başlayan durumun kökeni... Adamlardan birisi geçmiş hayatlarından birinde iplik, diğer adam ise dikiş iğnesi olarak yaşamıştı... Çağlar sonraki karşılaşma ipliğin iğneye geçmesi için dayanılmaz bir istek yaratmıştı... İlginç..! Ve derizki, hiç kimse kendisine her sürttüğüne ön yargıyla bakmamalı...

2ncisi ölümün ARDINDA NE VAR?

İLAÇLARI TAM DOZUNDA VE GEREKEN HIZDA VERMEN GEREKİYO TAMAM MI?.. BENİ YAKLAŞIK 6 DAKİKA ÖLÜ TUTACAK BU... SONRA ELEKTROŞOK YAPARSIN...

HOCAM, ÇOK TEHLİKELİ BU YAA..!

UMURUMDA DEĞİL ÖLÜMDEN SONRA NE VAR, BUNU BİLMEK İSTİYORUM... OLACAKLARI GÖRMEK İSTİYORUM HADİ..!

HSSSS..S

ŞU ANDA ÖLÜ...

17 dakika sonra...

YOOO... GEL! GERİ GEL HOCAM!

YARARI YOK, ÖLDÜ HEP BU İSTİYORDU... ÖLÜMDEN SONRA NE OLACAĞINI GÖRMEK... NELER GÖRÜYO ACABA?

ZHOCK!

Aynı anda Orta Anadolu'da bir yer...

NERESİ BURASI? ALLAHIM NİYE BENİ GERİ ALMIYOLAR... NEREDEYİM BEN?..

Bİ... BİR ORGANİZMA İÇİNDEYİM SANKİ... ET VE KAS DOKUSU GİBİ...

NECİBE TEYZE... SANKİ ŞEYİNDEN Bİ SES GELİYO GİBİ... TÖÖBE TÖBE...

ALIN ARTIK BENİİİ..! GERİ ALIIN..!

Evet... Necibe Teyze, hocayı doğurtan ebeydi ve sonuçta hoca çok... Merak ettiği deneyimi yaşadı... Ölümden sonra ne olduğunu gördü... Bu, ebesininkiydi...

canbarslan@turk.net

ANNEMİN YELKENİ OLSA - Ökkeş yapım (Çıktı çıkıyo)

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

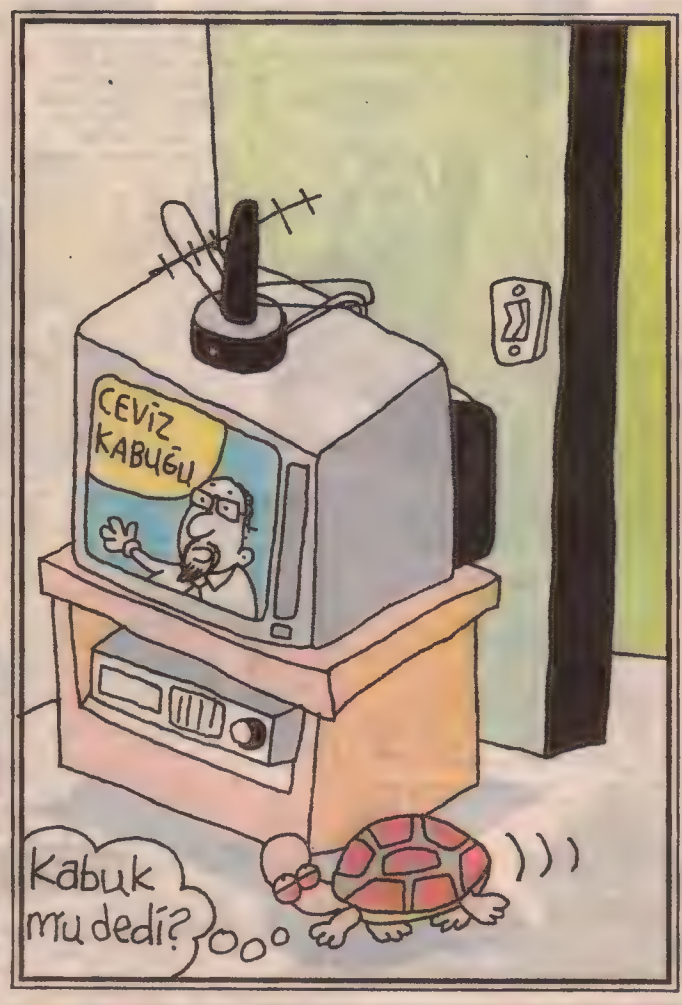

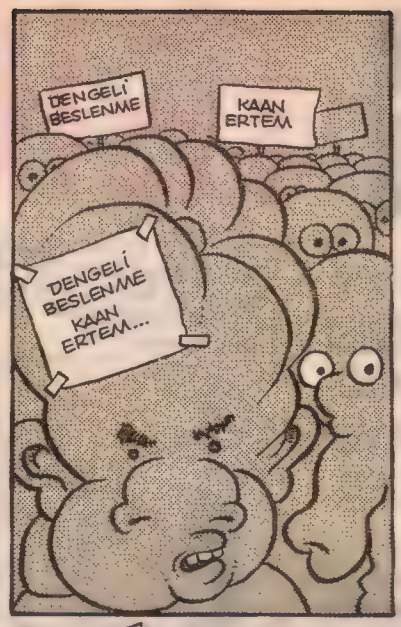

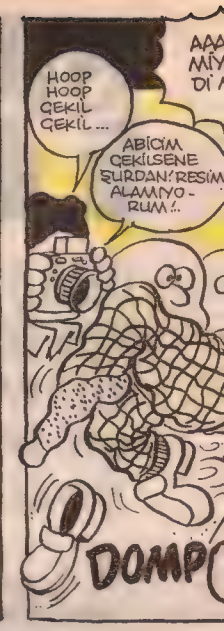

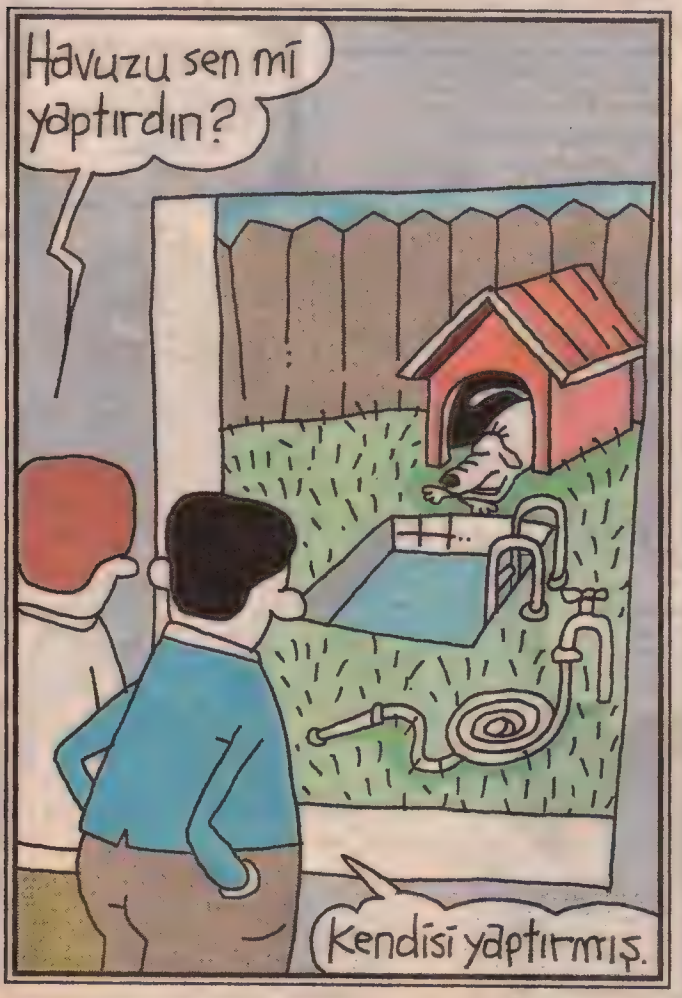

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Bir kadın öğretmen arkadaşım yeni tayin olduğu kasabadan gecenin bir yarısı ağlamaklı bir sesle aradı beni... **Neyin var, sesin çok kötü**, diye sordum... **Bu ülkede kadın olmak, üstelik taşrada görev yapan bir kadın öğretmen olmak nasıl bir şeydir, bilir misin,** diye bu defa o sordu... **Tahmin ederim, ama o kadar,** dedim... **Evet, ancak o kadar,** dedi, **bilmen için yaşaman gerekli, bir kadın olman, öğretmen olup bir başına bu kasabaya gelip göreve başlaman gerekli...**

Ne oldu, anlatsana, diye bir kez daha sordum...

Her gece durmadan telefonumdan arayıp duruyorlar, gelelim mi, müsait misin, yalnız mısın, diye soruyorlar...

Kim bunlar peki?.. Ne cesaretle seni rahatsız ediyorlar, diyorum... **Kim mi, çocuklarını bin bir zorlukla okutmaya çalıştığım insanlar, kim olacak... Kasabadan erkekler... Yalnız bir kadın olduğum için beni potansiyel fahişe olarak gören bu ülkedeki milyonca erkekten sadece birkaçı... Önce kibarca uyardım, bakın ben sizin çocuklarınızı okutabilmek için çok uzaklardan geldim kasabanıza. Sizlerin iyiliği için geldim. Yapmayın. Bakın biri sizin kız kardeşinize, annenize böyle şeyler söylese ne hissedersiniz, hoş mu olur... Ama etkilenmediler bu söylediklerimden... Çirkin tekliflerini yapmaya devam ettiler... Sonunda onları korkutabilmek için tehdit etmek zorunda kaldım... Numaranızı saptayıp savcılığa vereceğim, dedim... Ama bu tehdidime gülüp geçtiler sadece... Çünkü o kasabadaki telefonlar eski tipmiş, numaraları saptanamıyormuş...**

Peki bir önlem aldın mı, şikayette bulundun mu?..

Kapımda jandarma bekliyor... Evet, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir kadın öğretmenine çocuklarını okuttuğu erkekler bir şey yapmasın diye kapıda jandarma nöbet bekliyor!..

O an boğazımda bir şeyler düğümlendi... Sustum, bir şey diyemedim... Sadece onu gittiği kasabada hayal ettim... Derme çatma tek katlı bir evin penceresinden sızan o hüzünlü, o sarı ışığın ardında onca acımasızlık ve sevgisizlik içinde kıstırılmış bir halde geceleri nasıl geçirdiğini... Uzak bir şehirde bırakıp geldiği sevdiği adamın fotoğraflarının o hüzünlü, o sessiz duvarlarında nasıl kalbine doğru kanadığını; bazı geceler ise acıdan ve hasretten soluksuz kalmasın diye o fotoğrafları nasıl tersine çevirdiğini hayal ettim...

Onca yoksunluğa, aldığı üç kuruş paraya rağmen canını dişine takarak öğrencilerine bir şeyler kazandırmanın umuduyla işine dört elle sarılmaya çalışırken gece gelen telefonlarla nasıl sarsıldığını ve unutmaya, bastırmaya çalıştığı korkuları ve bunalımlarının nasıl peş peşe sökün ettiğini, tıpkı eskiden olduğu gibi intihar saplantılarının onu nasıl bezdirdiğini hayal ettim... Acımasızlıktı bu... Kimi geceler, onu namusuna ve onuruna göz diken erkeklerden korumak için kapısında nöbet bekleyen jandarmanın karanlık dağlara doğru söylediği yanık, içli türküler bile bu acımasızlığı hafifletemiyordu...

Bu ülkenin yönetim biçimi, rejimi ne olursa olsun bu acımasızlık bir türlü değişmiyordu... Bu ülkede kadın olmak... Bu ülkede kadın öğretmen olmak, bu ülkede taşrada yalnız başına görev yapan, yalnız başına yaşayan bir kadın öğretmen olmak... Acı, zorluk, kıstırılmışlık, zorbalık, anlayışsızlık her defasında biraz daha artıyordu...

Ama çığlıklar duyulmuyordu... Öfke ve ıstıraplar kalplere gömülüyordu... Oysa acılara maruz kalmamız gerekiyordu... Başkalarının kanı elimize bulaşmalıydı... Başkaların çığlığı bizim çığlıklarımıza karışmalıydı... Geceleri sadece kendi dertlerimiz, sorunlarımız yü-

Bu Ü
Üste

zünden değil, başk
uyandığımızda ve b
seyrederken ne yap
önce taşrada öğretm
tıklan... Kanı çoktan
uyandığımda, hep
dime, ne yapmalı...

"İlk görev yerime
ruk bir hüzün gibi k
rın dünyasında olma
aş almak bile lüks g
leğime tamamen ve
famdakinden çok b
rıma önceleri bir ar
dımcı oluyor, elim
Okulumuz üst üste
muştu. Sonuncusu
lar benim için çok
özlemlere, yalnızlığ
mak zorundaydım..
dışında bir dünya v
rime kar topları, kü
çocukla genç arası

Orada benim gibi
runa dertleşmek an
maya ve gözetmeye
ne kanşıyorsun, yo
ona... Bazı kişiler ço

Görevimin üçünc
kalmıştım. Benden
tün işler bana kalmı
evimde oturmuş pl
seslenince bir öğre
Kapıyı açmamı söy
da, olmadığı cevab
edeceğimi söyledim
parasını vermek içi
mesini söyledim. O
böyle yaparsanız,
gelmeniz?" gibisin
akşam köyden bir g
nımı rahatsız etmiş.
fazla sorun çıkarma

Özellikle yalnız ya
lerle çok karşılaşıy
evli olduğunu bildiğ
racağını söyledi. Ka
lıma kötü bir şey ge
maya başladım. Ba
sem kansını bırakıp

...kede Kadın Öğretmen Olmak... ...k Taşrada, Üstelik Yalnız Başına...

...ın acıları, dertleri yüzünden uykumuzdan ...a uyuyamayıp pencereden karanlık geceyi ... diye düşünmeliydik... İşte daha birkaç gün ...k yapan bir başka kadın arkadaşımın anlat- ...ıştı ellerime... Artık geceleri uyku tutmayıp ...düşünüp, ne yapmalı diye soruyorum ken-

...es gibi merak, endişe, heyecan, coşku, bu- ...karışık duygular içinde gitmiştim. Çocukla- ...üthiş bir sevinç ve mutluluk veriyordu. Ma- ...rdu... Ben bu duygular içinde kendimi mes- ...ken yavaş yavaş dışımdaki dünyanın ka- ...olduğunu anlamaya başladım... Yaşadıkla- ...veremiyordum. Herkese iyi davranıyor, yar- ...gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordum. ...l köyler arası bilgi yarışmasında birinci ol- ...m öğrencilerimin getirdiği başarıydı... Bun- ...şeylerdi, ama değişik bir kültüre, gurbete, ...ğuk bir iklime ve bir çok yoksunluğa katlan- ...a dedim ya, dışarda benim beklentilerimin ...diye... Bir akşamüzeri kapıma ve pencerele- ...taşlar atıldı. Bir süre sonra yolda giderken ...in bana laf attığını duydum...

...vli olan, ailece görüştüğüm postane memu- ...la bu olayları anlattım. Bu insan beni koru- ...şunca beni rahatsız edenlerin babaları **"Sen ...hocayla aranda bir şey mi var?"** demişler ...ara bunları yapsınlar diye para vermişler... ...nda bir-iki ay yalnız görev yapmak zorunda ...a öğretmen yoktu. Müdür vekilliği dahil bü- ...Okulda yüz otuz öğrenci vardı... Bir akşam ...rımı yazarken cama vuruldu. **Kim o?**, diye ...in velisi adını söyledi. Çay içmeye gelmiş! ...Eşinin yanında olup olmadığını sorduğum- ...lınca, başka bir zaman eşiyle gelirse kabul ...rtesi gün bu insan okula çocuklarının okul ...ldı. Soğuk bir şekilde zilin çalmasını bekle- ...önceleri parayı çocuklar getirirdi... **"Siz de ...n bir davranış mıydı o saatte tek başınıza** ...bir şeyler söyledim. Özür diledi, ama ertesi ...kızla yine geldi... Benden önce bir ebe ha- ...e uyardım kendisini. Çekindi anlaşılan, daha

...an öğretmenler küçük yerlerde böylesi şey- ...... Bu köydeki son yılımda genç bir kadınla ...biri kapıma geldi. Kırgınlığıyla ilgili bir şey so- ...açtım... Sarhoş olduğunu anladım, ama ak- ...di. Konuşmaya başlayınca şok oldum. Kork- ...duyduğu aşkı anlatmaya başladı. Ben ister- ...nimle evleneceğini söyledi... Böyle bir şeyin asla mümkün olamayacağını, onu bir erkek olarak bile görmediğimi söyledim. Onu da asıl çeken benim bu soğukluğum olmuş! Bir ara kolumdan tutup öpmeye çalıştı. Ben hızla kendimi kurtarıp, açık kapıdan dışarıya yalınayak fırladım. Ev sahibime soluk soluğa gidip kapısını çaldım. Evde çocuklarla gelini vardı. Kekeleyerek, ağlayarak güçbela durumu anlattım... O gece orada yattım. Ertesi sabah onlardan bir terlik giyip evime döndüm. Pencerelere demir yapılıncaya kadar evde kalamadım.

O yaz tayinim bu köyden **Bilecik**'e yakın bir başka köye çıktı. Öyle sevinmiştim ki bütün sorunlarımı arkada bırakıp kendime yeni bir dünya kuracaktım. Bu köyden önce görev yerim **Yozgat** olduğu için **Bilecik**'e geldiğimde sevinmişler buranın ülkücüleri... Bana dokuz ışığın ne olduğunu sormaya başladılar... **Ergenekon Destanı**'nı biliyor muymuşum... Sordukları sorulara inadına tuhaf yanıtlar verince gülmeye başladılar...

İkinci dönem müdür gidince müdür vekilliği yine bana kaldı. Sık sık Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gitmem gerekiyordu. Burada bir memur bana musallat olmuştu. Bir gün **"Sosyalist ve Trakyalı kızlar bir gün onunla, bir gün bununla gezermiş doğru mu?"** diye sormaz mı... Kanım dondu. **"Sosyalistler kadar onurlu insan bulamazsınız"** deyince **"Senin gibi on tane olsa adamı dinden imandan çıkartır, burada görev yapamayız"** dedi... **"Dinli imanlı olanları da gördük"** dedim... Eşiyle de görüştüğüm, bazen evlerine gittiğim bu memurla arama bu konuşmalardan sonra mesafe koydum... Attığım her adıma, söylediğim her söze dikkat etmeliydim... Erkekler kahvelerde ve park dedikleri yerlerde özellikle yalnız yaşayan bayan öğretmenler hakkında olmadık şeyler uyduruyorlardı...

Geceleri evimin camı önünde sesler duyuyor, sabah kalktığımda camın önünde sigara izmaritleri buluyordum... Lojmanıma daha tam taşınmadan önce birkaç parça eşyamı götürmüştüm. Ertesi gün camın kırılmış ve içeriye girilmiş olduğunu gördüm... Eteklerim boydan boya yırtılmıştı. Hiç kimse bu olayı ciddiye almadı... Ve yazın izne gittiğimde lojmanın yandığı haberini aldım. Hemen geri döndüm... Kişisel eşyalarım önemli değildi, ama mektuplar, biriktirdiğim yazılar, şiirler, hatıra olarak sakladığım birçok şey yanıp kül olmuştu. Oyuncak ayım başından kopartılmış küllerin ortasında yarı yanmış olarak öylece duruyordu... 15, 16 yaşlarında akli dengesi bozuk birinin yaptığı söylendi. Ama ben buna kesinlikle inanmıyorum. Müdür vekili olduktan sonra yaşandı bu olay çünkü... Bence birileri bu insana para vererek, ya da ikna ederek yaptırdı...

Merkeze yakın olan bu köye tayinim çıktığında herkes çok şanslı olduğumu söylüyordu. Ulaşım sorunu, birleştirilmiş sınıfı olmayan bir okuldu. Dört bayan iki erkek öğretmen vardı okulda. Bayan arkadaşımızın biri yeni evlenmişti. Diğer üçümüz bekardık. Burada önceleri pek bir sorun çıkmamıştı. Ama ikinci yıl müdür gerçek yüzünü göstermeye başladı... Sürekli bayan öğretmenleri aşağılamaya çalışıyordu. Allah erkekleri üstün yaratmış... Kadınları da onlara hizmet etmesi için yaratmış!.. Tabii ki itiraz ediyorduk bu laflarına... Meğer ortalığı karıştırıp, tartışma ortamı yaratmak için söylüyormuş bunları... Gözü hep üzerimdeydi: Niye öbür bayan öğretmenler gibi neşeli değilmişim, neden makyaj yapıp, mini etek giymiyormuşum, neden cam bir kavanozun içinde yaşıyormuşum... Hep böyle şeyler söylüyor, sürekli taciz ediyordu... Hiç cevap vermiyor, orada olduğu için öğretmenler odasına gitmiyordum...

Bir gün çocuklara beden eğitimi dersi yaptırırken yanıma gelip **"Neden bana böyle davranıyorsun, sana tecavüz mü ettim, tipim mi itici geliyor, hakkımda birisi bir şey mi söyledi..."** gibi sorular sordu... Ya şaşırıyor, ya da **hayır**, diyerek geçiştiriyordum... Hakkında çok şey söyleniyordu. Köyden dul bir bayana telefon açıp taciz etmiş... Şikayet edilmekten zor kurtulmuş. Sonradan o kadıncağız evini bırakıp başka bir yere taşındı. Meğer kocası ölmeden önce de kadını rahatsız etmiş... Kocası şeker hastasıymış. Şeker hastalarının cinsel gücü yeterli olmazmış ya!.. Bu arada fahişelerle birlikte olabilmek için mesleği bıraktığını, parası bitince bir şekilde tekrar geriye döndüğünü öğrendik. Bazen açıkça, **"Ben pisliği seviyorum"** diyen biriydi... Çok da kültürlüydü. Hangi meyvenin cinsel gücü arttırdığını biliyordu!.. Az kalsın mafyaya da karışacakmış... Ama mafyadan bazı kişilerle ilişkileri sürüyordu...

Öğretmenler odasına dinleyici yerleştirmiş, **Bilecik**'e diye çıkıyor, gitmeyip, aşağıya bodruma inip, konuşmalarımızı dinliyormuş. Kadınların kötü yola nasıl düşürüleceğini maddeler halinde sayıyordu. Bir kadından intikam almak için peşine erkek takmak en iyisiymiş!..

Bir ara istifa etmeyi düşündüm. Ama bir iş bulamadan yapamazdım bunu...

Öyle böyle tatil geldi. Ben başka bir iş bulamadım. O yıl ilk kez tayin istemiştim. Bu okuldan, bu hastalıklı müdürün tacizlerinden kurtulmak istiyordum. Bir gün öğrencilerimin yanında yanıma gelip, **"Senden nefret ediyorum, inşallah tayinin çıkar, gidersin"** demişti.

Ne yazık ki o sene tayinim çıkmamış, ama müdür beni teftiş kurulu başkanına, milli eğitim müdürüne şikayet etmiş... Ben son iki ayda plân yazamamıştım. Şikayet olarak bunu götürmüş.

Bana gözdağı vermeleri için hakkımda mafyadan birilerine benden bahsetmiş... Başka bir ilçeye tayinimi çıkartmaya uğraştı, ama başaramadı. Sonunda şu an görev yaptığım okula verdiler...

Teftiş kurulu başkanı, bir yazıyı imzalatmak bahanesiyle, bir gün beni yanına çağırttı. Beni görür görmez, sinirli, hakaret dolu bir sesle beni adeta tehdit etmeye başladı. **"O köyde kalamazsınız hoca hanım, hakkınızda bir sürü şaibeli durum var"** dedi... Şok olmuştum. Kendimi güçlükle toparlayarak **"Siz bu söylenenlere yoksa inandınız mı?"** diye sordum... Ve bunu der demez birden bir titreme kapladı her yerimi, nefes darlığı ve öksürükle karışık bir kriz başladı. Adam korktu. Beni zorla oturttu. Kağıt mendillere kolonya döküp verdi. Çay ikram etti. Sakinleştirmeye çalıştı... Müdürün kendisine yüz vermeyince böyle davrandığını anlattım. O da biliyormuş nasıl biri olduğunu... Milli Eğitim müdürüne de hakkımda epey şeyler söylemiş...

Herkes bu insanın ne olduğunu bildiği halde bir şey yapmıyordu. Kime kime şikayet edecektiniz... Hepsi birbirinin kopyasıydı bu insanlar... Çünkü fırsatını bulsalar onların yapacağı da pek farklı olmayacak... Eli yüzü biraz düzgün olan her öğretmen buna benzer şeyleri yaşamıştır, yaşıyordur... Birkaç gün önce yeni bir yere tayinim çıktı... Gideceğim yerde nelerle karşılaşacağımı bilemiyorum. Ama bu tip şeylerle uğraşacak gücüm kalmadı... Artık kadın olduğum için aşağılanmak istemiyor, sadece öğretmenlik yapmak istiyorum.. Sadece öğretmenlik..."

CEZMİ ERSÖZ

...ap Kitap Fuarı. 10 Kasım Saat 14:00-19:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım. * **Tüyap Kitap Fuarı.** 10 Kasım Saat 19:00-20:30 arası **A Salonu**'nda söyleşim var.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

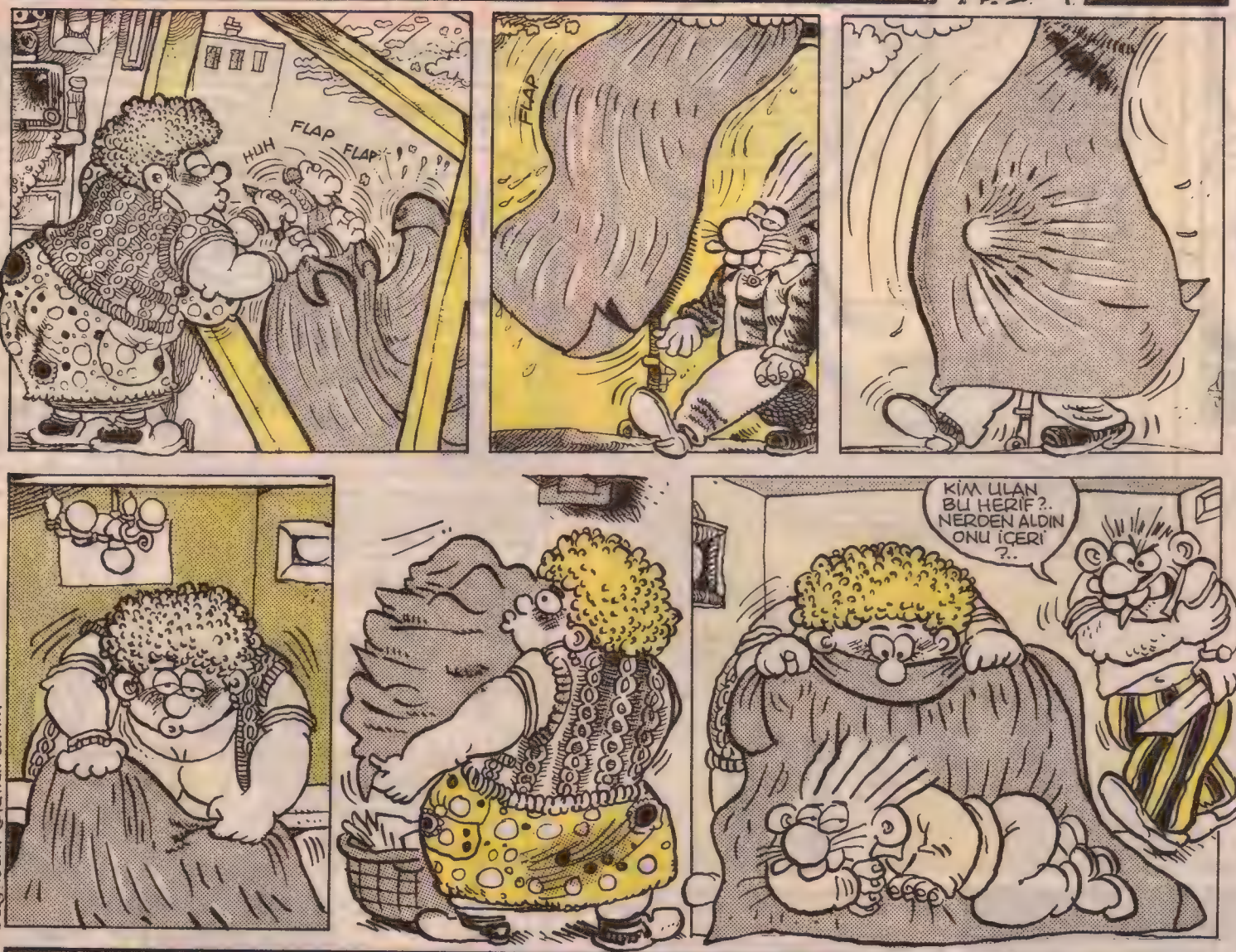

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

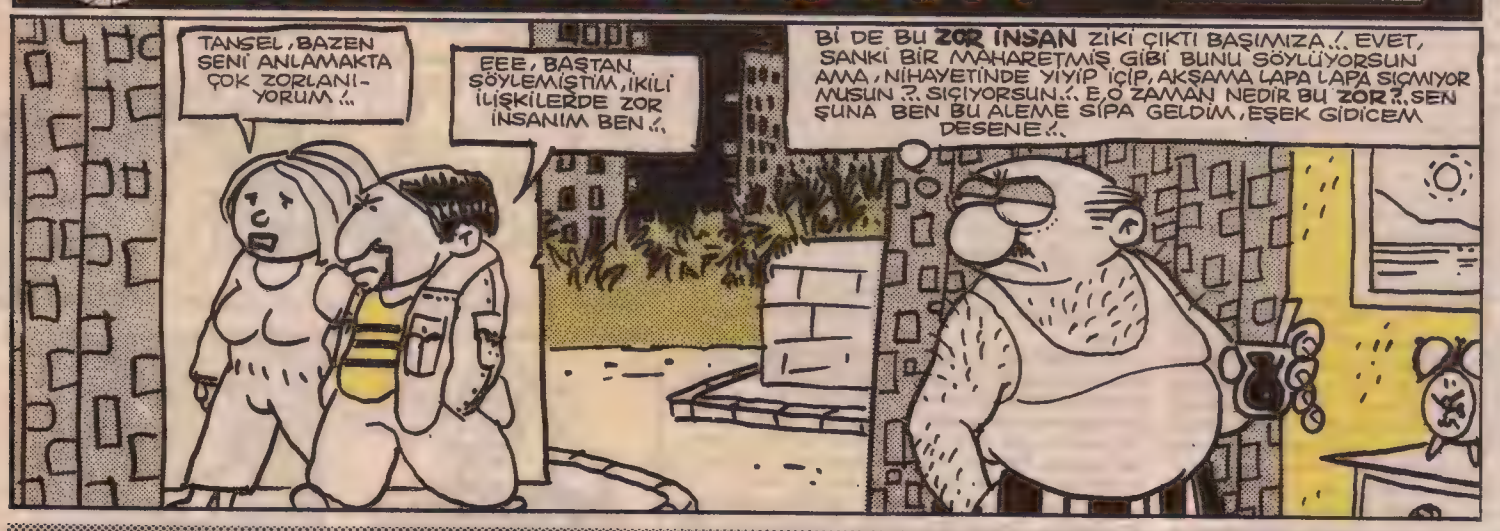

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

NüfuZ sayımı!

Asıl yapılması gereken nüfus sayımı değil, nüfuz sayımı!

Gerçi biliniyor ki nufuzlu kişiler bu ülkenin azınlığı.

Ama **nüfuzlu azınlığın** cebimizden çaldıkları trilyonların artık bir sayımı yapılmalı.

Hem bu ülkede nüfuzsuz nüfusun hiçbir önemi yok ki.

Mühim olan nüfuzlu azınlık.

Nüfuzlu azınlık ne derse o oluyor.

Nüfusun değil, nüfuzun dediği oluyor.

Öyleyse nüfus sayımı niçin yapılıyor?

İşte geçen pazar, yani Ekim'in dördüncü pazarı bizler için oldu esir pazarı.

2000 yılında hâlâ evlerimize hapsedilip sayıldık.

Bu ülkede ne insanca sayılıyoruz ne de insandan sayılıyoruz.

Hazırlanan yeni bütçeye bakınca bunu daha iyi anlıyoruz.

Bütçede aslan payı **askeri,** diğer paylar **asgari!**

Askeri harcamalara ayrılan payın yanında sağlığa, eğitime, sosyal güvenliğe ayrılan pay devede kulak gibi.

Bu durumda nasıl insanca sağlık, eğitim, sosyal güvenlik hizmeti alabiliriz ki?

Çalışan kesimler yüzde 10'luk maaş zamlarıyla nasıl insanca yaşayabilir ki?

Zaten yapılan yaşama değil, ölüme bütçe!

Yüzde 10'luk nüfuzlu asalak yaşasın, yüzde 90'lık nüfuzsuz halk ölsün!

Parayı, medyayı, silahı elinde tutan nüfuzlu azınlık ülkeyi yönettikçe de bu durum değişmeyecek.

Öyleyse bu durumu değiştirmenin yolu belli.

Bu ülkeyi nüfuz değil, nüfus yönetmeli!

Okuryazar

enderoz@kerman.com.tr

Ender Özkarraman

HAFIZ AMCA BİŞEY SORACAM; BİZ ŞİMDİ SUYU YERE DÖKTÜK MÜ BU TARAFA DOĞRU AKIYOR DEĞİL Mİ?

HEE!

ÇÜNKÜ BİZ DE EKVATOR'UN BU TARAFINDAYIZ DEĞİL Mİ?.

HE... BU TARAFINDA!

EKVATOR ÇİZGİSİNİN ÖBÜR TARAFINDA OLSAYDIK; O ZAMAN SU DA ÖBÜR TARAFA DOĞRU AKAR İDİ!..

MMM...

PEKİ HAFIZ AMCA BİŞEY DAHA SORMAMA MÜSAADE ET!..

TABİİ BUYUR!

OKUMANIZ YAZMANIZ YOK! BİLDİĞİM KADARIYNAN OKULA DA GİTMEMİŞSİNİZ?

YOK!.. GİTMEDİM...

BU KADAR ANSİKLOPEDİK BİLGİYE NASIL SAHİP OLDUNUZ O ZAMAN?

FIS..FIS..IS... FISIR...

AH-HAH-HAH! NASIL OLUR HAFIZ AMCA!..

HAH.HAH!.. DEMEK BÖYLE; FISIR FISIR KULAKTAN KULAĞA ÖĞRENDİNİZ HA?. AH-HAH

BIRAK ŞİMDİ GÜLMEYİ, PEŞİMDEN GEL VE ANLATACAKLARIMI İYİ DİNLE!

Siz bilmezsiniz; bundan 200-250 yıl önce Anadolu'da bir sürü değişik halk yaşardı; Araplar, Ermeniler, Süryaniler, Yezidiler.. Hiç duydun mu Yezidiler'i?.. Dilleri, dinleri hepimizden farklıydı ama asıl önemlisi onlar yazılı kültüre hepimizden çok önem verirdi...

Kimdi o?..

BİR YEZİDİ! KİTAPLARINA BAK HELE: PEH... PEH PEE!..

O dönemin Bağdat valisi Yezidilerden nefret ederdi... Bu topluluğun okumaya, yazmaya olan düşkünlüğü valinin öfkesini ikiye katlardı ve...

İKİSİNİ DE YEZİDİLİK HAKKINDA YAZI YAZARKEN YAKALADIK!..

ALLAHTAN KORK! YAZI YAZMAK SUÇ OLUR MU?

GÜZEEL!.. ŞİMDİ, BUNLARIN DERİSİNİ YÜZÜN VE ÇERÇEVELERE GERİN!.. ÜZERİNE DE ŞÖYLE YAZIN; BUNDAN BÖYLE...

"... her kim, ola ki Yezidilik hakkında bir yazı kaleme alsın, onun da derisi yüzülüp, çerçeveye gerilecektir.. "

?

DONK!

DONNK!..

AÇ KAPIYI!.. İÇERDE OLDUĞUNU BİLİYORUZ!

YOO!.. SAKIN, SAKIN İNKAR ETME YAZI YAZIYORDUN!

YOO!..

Valinin adamları pek bi yamandı... Yazı yazanları teker teker yakalıyor...

İŞTE KİTAPLAR! GİZLİ BİR BÖLMEDE SAKLIYORMUŞ...

EE?.. ŞİMDİ NE DİYECEKSİN?..

YAZDIM EVET! BEN YAZDIM ONLARI

ÇOCUKLARIMIZ OKUSUN DİYE YAZDIM!..

TARİHİMİZİ BİLSİNLER DİYE...

...anında, orada öldürüyorlardı!

YAZDIM... IHH... AMA SİZ.. NİYE BÖYLE YAPIYORSUNUZ... AHH!.. AMA...

SİZ... IHH... BÖYLE YAPARSANIZ GELECEK NESİLLER.. IHH...

OKUMAKTAN YAZMAKTAN ÇOK... IHH KORKACAK! IHIH!..

ÖLDÜKTEN SONRA DERİSİNİ YÜZÜN, GERİN VALİYE GÖNDERİN!..

DURUM BÖYLE OLUNCA OKUR-YAZAR OLMAK SADECE YEZİDİLER İÇİN DEĞİL O BÖLGEYİ ONLARLA PAYLAŞAN SÜRYANİLER, ERMENİLER VE KÜRTLER İÇİN DE KORKUTUCU BİR ŞEY HALİNE GELDİ VE..

BUNDAN SONRA BU BÖLGEDE BİLGİ AKTARIMI KULAKTAN KULAĞA OLDU! ARTIK KİMİŞE YAZI..

YAZMIYOR, OKUMUYOR; KENDİ TARİHİNİ, DİLİNİ, KÜLTÜRÜNÜ KULAKTAN KULAĞA AKTARIYORDU! BÖLGEDEKİ OKUR-YAZAR ORANININ DÜŞÜKLÜĞÜ BU OLAY YÜZÜNDENDİR BİRAZ DA..

?

BAK!

HER İKİSİNİN DE OKUMA-YAZMASI YOK AMA BUNA RAĞMEN ACAYİP BİLGİLİDİRLER!..

YANLIŞ BİLİYORSUN; O DEDİĞİN AMERİKAN NÜKLEER DENİZALTISININ ADIDIR! GEMİNİN ADI İSE SAVANNAH DEĞİL NATİLİUS'TÜR!.. NATİLİUS!..

DE GETULEN! KÜÇÜKKEN KULAĞIMA BABAM FISILDADI; NÜKLEER GEMİNİN ADINI: SAVANNAH İŞTE!

BİTTİ.

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

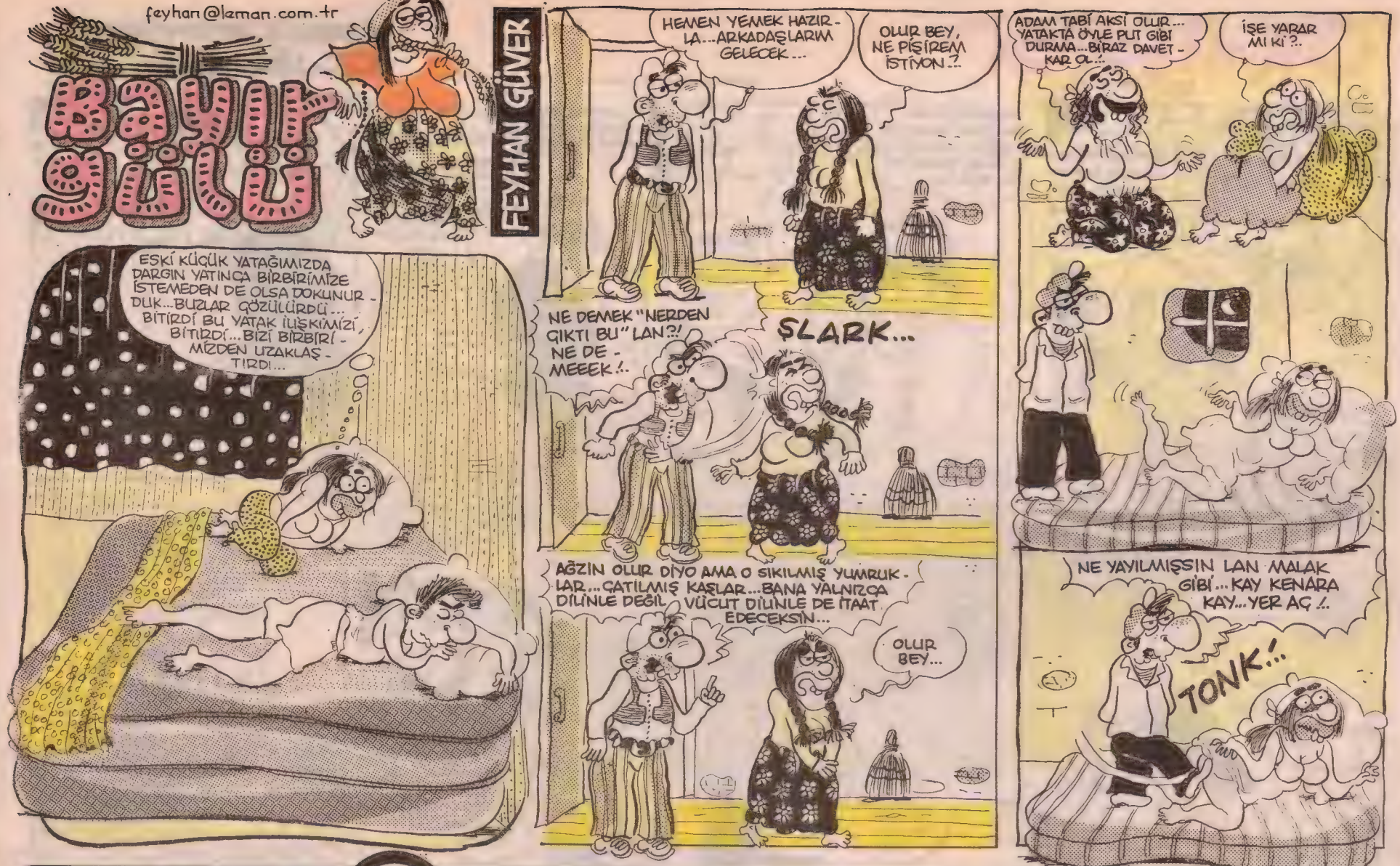

Arkası Karanlık Ağaçlar

nihatg@leman.com.tr

Ev ev, sokak sokak geziyorum Trabzon'u. Artık tanımıyorum bu şehri. Yoğun bir trafik, parlak camlı büyük işyerleri, hatıralarım karşıyor. Burda ne vardı? Hah işte hatırladım, Mustafalar'ın evi, ortaokul, liseden arkadaşım. Hürriyet Gazetesi o yıllar bir kampanya düzenliyordu, bir ünlü sanatçı, ansızın evinize gelecek, sizden o günün Hürriyet Gazetesini soracak, gazete bulunursa, ödül verilecek. Mustafalar'ın evi büyük apartmanlar arasında çinko kapılı, küçük avlulu, minicik odaları olan kutu gibi bir evdi, kapıdan girerken başınız çarpmasın diye kafanızı eğerdiniz. İnanılacak gibi değil, Mustafalar'ın evine o gece Ayhan Işık gelmişti, sevinçten havalara uçtular, şans gerçekten kapıyı çalmıştı, ne yapacaklarını şaşırdılar, sokakta karnaval havası esti, bütün mahalle Mustafalar'ın kapısına doluştu. Mustafalar hergün Hürriyet Gazetesi alıyordu, ama o akşam evin altını üstüne getirdiler gazeteyi bulamadılar. Görevliler komşulardan gizlice almasınlar diye kapıyı tutmuştu. Hürriyet Gazetesi bulunamayınca, Ayhan Işık geldiği gibi gecenin karanlığında çekip gitti. Büyük şans kaçırılmıştı. Soğuk ve karlı o kış gecesi, telaş ve heyecanla Mustafa'nın annesi, kardeşleri herkes terlemişti. Ayhan Işık gittikten sonra, Ayhan Işık'ın oturduğu koltuk minderinin altında gazeteyi buldular. Bir orası bakılmamış. Herkeste bir "tüh" sesi, kapıda kocakarılar, bir elini diğer elinin avucuna vurarak, "tüh, tüh!"...

Şans kaçırılmıştı, ama Mustafa, Ayhan Işık'ı görmüştü, rüya gibi anlatıyordu o geceyi, bir mahalle topluca "hayıflandık", masal gibi birşeydi. Görseydim onu ne olacaktı, bilmiyorum. Hepsi karanlık bir sisin ardında kaldı. Otuz yıl sonra bu kapının önünde bir daha derin bir "tüh" çektim, mahallede yaşayan herkesin yerinde yeller esiyor.

Ankara'ya ilk geldiğimde Küçükesat'ta zenginlere çizme yapan amcamın oğlunun dükkanında oturuyorum. Dikkatimi bir çift, uzun ve süslü çizmeler çekti. Amcamın oğlu: "O çizmeleri Belgin Doruk ismarladı!" dedi. Çizmeler büyüdü gözümde, uzandılar hayalime. Çizmelere baktıkça heyecanım artıyor, soluğum kesiliyordu. Ne vardı o çizmelerde, şimdi bulamıyorum, o çizmeleri gördüm diye, çok mutlu olmuştum.

Onbeş yıldan çok timarhanelerde yatmış, maceraları herkesin dilinde, Trabzon'un ünlü siması Deli Musa'yı henüz tanımıyordum. Tabakhane yokuşundan sola dönünce "kırık makas" şişko Osman amcanın terzi dükkanında oturuyorum, yedi-sekiz yaşlarındayım, sisli, yağmurlu ve gündüzü karanlık o günlerin en sıcacık dükkanlarıydı terziler.

Dükkandan içeri, gazetedeki cumhuriyet bayramındaki parlamenter karikatür gibi, melon şapkalı, parlak lacivertten frak giymiş, uzun boylu bir adam girdi. Osman amca yerinden fırlayıp, saygıyla: "Hoşgeldiniz efendim!" dedi. Giydiklerine ve Osman amcanın nezaketine bakılırsa çok çok önemli bir adam dedim. Melon şapkalı adam, sahne almış tiyatrocu gibi konuşmaya başladı:

"Geçen ay Sivas'ta kongreyi topladım, ordan Erzurum'a geçtim, Kazım'a, Ali Fuat'a, hemen Ankara'ya gidelim, dedim. Ankara'da meclisi topladım, çok yoruldum, Rauf'a, sen şu işlerin başında dur, ben biraz dinleneceğim, dedim, geçtim Eskişehir'e. Bindim bir jete, bas Afrika'ya dedim. Afrika üzerinden geçiyoruz, aşağıda ormanın içinde bir adam bir çocuğu kovalıyor. Hemen frene bastık, ip saldık, çocuğu jete aldım, meğer çocuk zümrütü çalmış kaçıyor. Aldım zümrütü çocuğun elinden. İsmet'e telefon ettim, "İsmet, işlerim var gecikeceğim!", geçtim Amerika'ya, bozdurdum zümrütü, bir ay geçmedi Osman ağbi, aha, Allah seni inandırsın cebimde beş kuruş kalmadı!"..

Deli Musa buydu işte, etkili ve süslü konuşması, ciddiyeti, inanılmaz hafızası, bir masaldı. Hem korkardım, hem de onun ağzından çıkan sözcüklere bayılırdım. Onun o puslu şehirde yüzünden düşmeyen filozofik tavrı, yazarlık hayatımda beni kelimelerin peşine sürükleyen gizli bir güçtü. Şimdi yanımdan elli tanesi geçse dönüp bakmam, beni büyüleyen sır neydi, bilemiyorum.

Bir "Mal Bilgisi" dersi vardı, hocası, Faik hoca, biz ona, "Mal hocası" derdik, birgün Hikmet'i tahtaya kaldırdı, Hikmet soruları bilemedi, Faik Hoca: "Otur yerine, ne sen dersten anlıyorsun, ne baban tavlayı biliyor!"...

Sınıfın penceresinden, yüzmetre ilerde Faik Hocanın evi görünürdü, ders verirken gözü sürekli evin pencereleri, balkonundaydı. Hemen her ders, içimizden birini kaldırır, eve gönderir hanımı için: "Git şu kanya söyle, birazdan yağmur yağacak, yatağı yorganı balkona atmasın...!" Bir başka ders yine içimizden birini gönderir, tembih eder: "Git şu kadına söyle, pencereleri açmasın, birazdan rüzgar çıkacak!"

Sinema sanatçısı Tanju Gürsu, Trabzonlu, ben çocukken, Yeşilçam ekibiyle film çekmeye bizim mahalleye geldiler. Annem, o gün bahar temizliği, bir güzel camları silmiş. Komşular bağırmış: "Aşağıda artistler film çekiyor!" diye, annem kendi sildiği camı açık sanıp, başıyla camı kırdı. Akşam oturup, kınlan cama hem üzüldük, hem güldük. İşte şimdi, uzun bir merdivenle inilen köhne, tuğla, bu eski evin önünden geçiyorum, parıldayan bir şey var hala burda. Eskimiş tahta kapısında insanın sırtına serinlik veren tatlı bir yeşillik!

Daha fazla birşey arıyor kalbim bu evde. Akşam olur, şehre duman çöker, okul dönüşü, önlüğümü çıkartıp, annemin benim için yaptırttığı tahta masaya kitaplarımı açıp, ödevimi yapıversem, birazdan ağbilerim gelecek, yemek için sofraya otursak. Bu katıksız, dünümden kopup gelen bu özel koku, allak bullak ediyor beni, yaklaşıyorum kapıya, içerde annem hala patates kızartıyor! İnsan yaşlandıkça, çocukluğu, başka bir yatak, başka bir kucak gibi açılıyor önünde!

Büyük ağbim, bir kıza aşık olmuştu, öbür mahalleden. Kız, o günkü Türk filmindeki artistler gibi giyiniyordu: Kabartılmış saçları, topuklu iskarpin ayakkabı ve tek parça ev dikimi elbisesi. Ne zaman yolda kızı görsem, saçlarımdan ter fışkırır, kaçardım. Ağbimin aşk şarkısı: "Kanaryam güzel kuşum, ben sana vurulmuşum" idi. Sonra, aralarında hiçbir şey olmadı, ağbimin aşkı, bizim ailenin bir ferdi gibi, çok güzel, masalsı bir hikaye gibi uzadı, gitti. Şimdi kendime soruyorum, kızı gördüğümde neden, sessiz bir utançla ter basardı üstümü başımı. Derin manalı sarhoş gözleri vardı ağbimin, bazen gizli-gizli, içli-içli ağladığını görürdüm.

İşte şimdi, o kocaman kiremit rengi Tekel binasının duvarına yapışık yürüyorum, depolarda kurutulmuş tütünün kokusunu yine yağmurun buğusu bastırıyor. Tebeşirle, yüzmetre uzayan bu duvarı boydan boya çizerek yürürdüm. Çocukken çiziktirdiğim duvar bu, ne arıyorum şimdi bu duvarda didik didik... Yüzüm, sapsarı, kurumuş, kederli, kırışık bir tütün yaprağına dönüşüyor!

Belki de, memleketinden servet ve para için çıkmayanlar, döndüklerinde, olduğundan çok daha fazla şey arıyor!

Tam da böyle yağmurlu bir günde, ellerimi sürekli saçlarıma götürerek, Ortahisar surlarının dibinde, kalbimi fırlatan bir heyecanla bir kızı bekliyordum, önümden geçecek şimdi, minik, esans şişesi gibi bir kız. İlk gençlik yıllarım tüm ateşiyle üstüme çıkıyor, bütün sanat eserlerinden daha güzel bir anı. Usulca akan bir şarap gibi yine geçecek mi önümden. Böyle bekleyince burda, ne olacaktı! Tanrım, Atatürk Dolmabahçe'de, ben burda öleceğim, böyle beklerken! Gelip geçen kalabalık, köşedibine bacağını açmış işeyen bir sokak köpeğiymiş gibi bakıyor. Bakışlar gözüme paslı topluiğne gibi saplanıyor, kaçıyorum!

Akşam, mahalli TV'lere merakla bakıyorum. 61 TV, Zigana TV, Kuzey TV. Hepsi,Beşiktaş maçından sonra, ekrana gelen döner bıçaklı saldırları konuşuyor. Ekrana bir kasap geliyor, yanında kalabalık bir esnaf grubu. Kasap, ekrana doğru döner bıçağını kaldırıyor, mikrofona: "Bu döner bıçağıyla tavuk kesilir, insan değil. Biz maça döner bıçağıyla değil, yüreğimizle gidiyoruz." Etrafındaki esnaf alkışlıyor kasabı.

Kuzey TV akşama kadar aralıksız anons yayınlıyor. Önce, ekrana "Varan 1" yazısı iniyor, ardından bağıran bir ses: "Kara vicdanlılar.. İstanbul medyası, Trabzon'umuzun yetiştirdiği Şenol Güneş'imize saldırıyor!"

Sonra "Varan 2" yazısı iniyor, bağıran ses: "Kara vicdanlılar! İstanbul medyası Trabzon'umuzun yetiştirdiği ünlü futbol adamı Haluk Ulusoy'a dil uzatıyor!"

Sonra, "Varan 3" yazısı iniyor, bağıran ses: "Kara vicdanlılar!

Karşı Sayfadan Devam

İstanbul medyası Beşiktaş galibiyetimizi hazmedemiyor, döner bıçaklı saldırıyı Trabzon'umuzun üstüne atıyor!"...

Peş peşe bu anonslar, akşam yapılacak futbol tartışması için. Eski futbolcular, halk, parti başkanları birer birer konuşuyor. Eski futbolcu Serdar Bali söz alıyor: "Dünyada Türk, Türkiye'de Trabzonlu olmak çok zor..."

Tıp Fakültesi'ni bilmiyorum. Arabalar belediyenin önünden kalkıyor. Ziyaret saati 1 ile 2 arası. 5-10 dakika var, ağzımda sigara. Başörtülü bir kadın sırtıma dokunuyor: "Sizin kiminiz var?", "Ağbim", "Geçmiş olsun kardeşim", "Teşekkür ederim abla"..

Ulusoy'un 2 numaralı koltuğu. Şoförle yardımcı şoför, yolboyu, gördükleri herşeyi bahane edip, durmaksızın konuşuyor!

Terme çayı pislenmiş, yemyeşil, bir adam, sırtı yola dönük, elinde uzun çubuk oltası. Birinci şoför: "Haburanın baluğu yenir mi?", İkinci şoför: "Zehirler insanı, ordan baluk çıksa ne olur!.."

Birinci şoför: "Hau .ikimin herifi ne bekliy peki orda?", İkinci şoför: "Görmiy misin baluk tutay", Birinci şoför: "Onun tutacağı baluğu .ikiyim!", İkinci şoför: "Baluğun ne suçu var, herife küfret!"..

Birinci şoför: "Yaa bırak Allahını seversen, görmüy misin herif artis!", İkinci şoför: "Baluk tutay, ne artisti gardaşum!"...

Birinci şoför: "Yav gardaşum yenmez oranun baluğu, neyi tutacak, .ikimi mi?".. İkinci şoför: "Yavv gardaşum sana ne, herif eğleniy işte!"..

Birinci şoför: "Habule eğlenmek mi oliy, herif hava atay gardaşum!", İkinci şoför: "Gardaşum baluk tutmanın neyini hava atsun!"..

Birinci şoför: "Yaav görmiy misin, oturmuş oraya, sanki bişee!", İkinci şoför: "Laaa, oturmuş, garişma işte!".. Birinci şoför: "Garişma olur mi gardaşum, deli ediy beni!".. İkinci şoför: "Yavv gardaşum sen yolina bak, otursun akşama kadar!",

Birinci şoför: "Arkadan gelen arabaya açayim bir telefon, baksunlar, hala otiriy mi orda!", İkinci şoför: "Sen sinirlenme gardaşum birazdan kalkar adam, ordan!".. Birinci şoför: "Yaav ben bilmiyrim mi kalkmaz, o .mına koduğumun uşağu ordan, habu yolu zehir eder bana! Sen de zıttıma gitme benim, aha buraya yazayrum, habu araba vursun, sebebi hau adamdir!"

Bitmez bu konuşmalar. Arka koltuklar bomboş, geçiyor, burnumu cama dayıyorum. Gecenin dolunayı orman çöreği gibi, çöreğin ortasına yerleşiyor, dünyanın en güzel yüzü ağbimin yüzü, çörekleniyor kalbime. Lapalaşıyor karanlık, yağmur sökün ediyor! İncecik törpüler gibi onlarca keman beynimi öğütüyor. İpek yumuşaklığında sıra sıra dizili bulutlar, mavileşmiş çamların ardından ışıldıyor. Ne yapiyim şimdi ben, dizimi mi vurayim, çocukluğumdan beri, işte böyle, ne zaman, nerede görsem akşam vakitleri, bu, arkası karanlık ağaçları, sersem sepelek oluveririm. Akşamları yükselir sesi bu ağaçların; bomboş ve görmediğim salıncaklarında ölüler sallanır gibi. Karanlık bayrağını dalgalandırır, yabani bir ürpertiyle, başka bir adam olurum. Yüreğimi ısırıp koparır, çocukluğumda ne varsa. Başka tür aynalarda hastalanmış gölgelere takılıp kalır gözlerim!

Ne çok gürültü çıkarır akşamları, arkası karanlık bu ağaçlar; gün ortasında sevmem onları, incecik askılı elbiselere benziyorlar, ya şimdi, gözlerim olduğundan çok fazla sarkıyor, gecenin bir vakti çatır çatır böyle yine kimi çağırıyorlar. Her birinin suratı kadavra tahtası, yere mermi gibi düşüyor yağmur, geniş gövdeli ağaçlarda kızıl kıyamet, ancak bu kadar derinden okşanabilir bir insan. Nah, şuraya yazıyorum, arkası karanlık bu ağaçlar, deli edecek beni. Bugün ünlü bir yazar olmuş, dünkü o yoksul çocuk için fazla da bir hasar sayılmaz. Oyuk bir çukura doluşuyor gibi, şimdi orada hışırtılarla aralarında, neler konuşuyorlar. Pençeleriyle rüzgar ağaçların kabuklarını yırtıyor, geniş yapraklar düşüp, ıslanıp, ağırlaşıp, bayılıp kendini bırakacakları minik bir su birikintisi anyor. Çatır çatır dallar, en kara en lacivert diplerde canavar kolları gibi boğuşuyorlar. Eser yok bahardan. Dövüşmüş, yorgun düşmüş kazık gibi ağaçlar. Geniş bulut kümeleri, canınız cehenneme diyen bir uğultuyla basıyor ormanı. Davul gibi patlıyor orman, mezar taşları gibi ağaçlar! Ruhum, kalbim patlıyor, herbir ağacın dalına bata çıka ilerliyor rüzgar, uğursuz bir beyüla gibi, bu itiş-kakış, bu her kafadan bir ses, bu karanlıkta boğazlanan incecik dallar, işte benim vatanım, yaşasın vatanım, diye gururla bağırmak istiyorum...

Çocukluğun, mesleğin, aşkların, gün gelir ustası olursun hayatın! Ama şu, akşam olduğunda önümü kesen arkası karanlık ağaçlar, ne içeri girebiliyor, ne büyüsünden kurtulabiliyorum. Korkmadan biraz daha kulak kabartsam. Tanrı içerde saklanmış gibi. Ağız birliği etmişcesine işte yine hareketsiz, ölü gibi duruyorlar. Hızla açılıp kapanan kapılar gibi! İşte yine dev gibi bir canavar, derin derin solumağa başlıyor. Kalın kalın kütükler, silahtan fışkıran mermiler gibi dağıtıyor bulutları. Koca kayaları sökecekler yerinden! Tüylerimi diken diken ediyor. Korkumu yenip girebilsem içeri, ceset gibi soğumuş bedenim ısınacak biliyorum, işte yine görüyorum kuşlar cıvıl cıvıl götürüyorlar ağbimin yüzünü, dünyanın en güzel ağbisi. Ön safta dövüşen şu süslü ağaçlar değil meramım, daha derinde daha içerde.

Şu, bütün hayata kuvvet veren. Tüm ormanı kucaklayan, şu arkası karanlık ağaçların yanına, usulca girebilsem. Şu zirva dünyadan kurtulup, karanlıklara gömülü köyün ardındaki ormanların içine... Kuşlar geliyor, "o dünyanın en güzel ağbisi, işte bak okuttu seni, öğretti sana, soylu bir mesleğin oldu, sakın ağlama!.." Başka bir serinliği var ağaçların, çiğ damlaları başka, kurumuş kuş tüyleri başka, yabancısı olmadığım bir yer. Geniş bir düzlük saklıyor içinde. Orada simsiyah gözlü yorgun atlar olmalı, çok çalışmışlar, koşmuşlar, kardeşlerini, ailesini, utandırmamış, aç koymamış.

Yol uzuyor, meşhur laf, hayat devam ediyor diyor, birileri. Arkası karanlık ağaçlarla aramda bir perde, bir cam. O kadar sildim ki bu camı.. Bir gün ben bile farketmeden, dalgınlıkla kınverip, gidebilmek için; çocukluğumdan beri gölgesi sırtına yerleşmiş arkası karanlık bu ağaçların yanıbaşına...

Nihat Genç

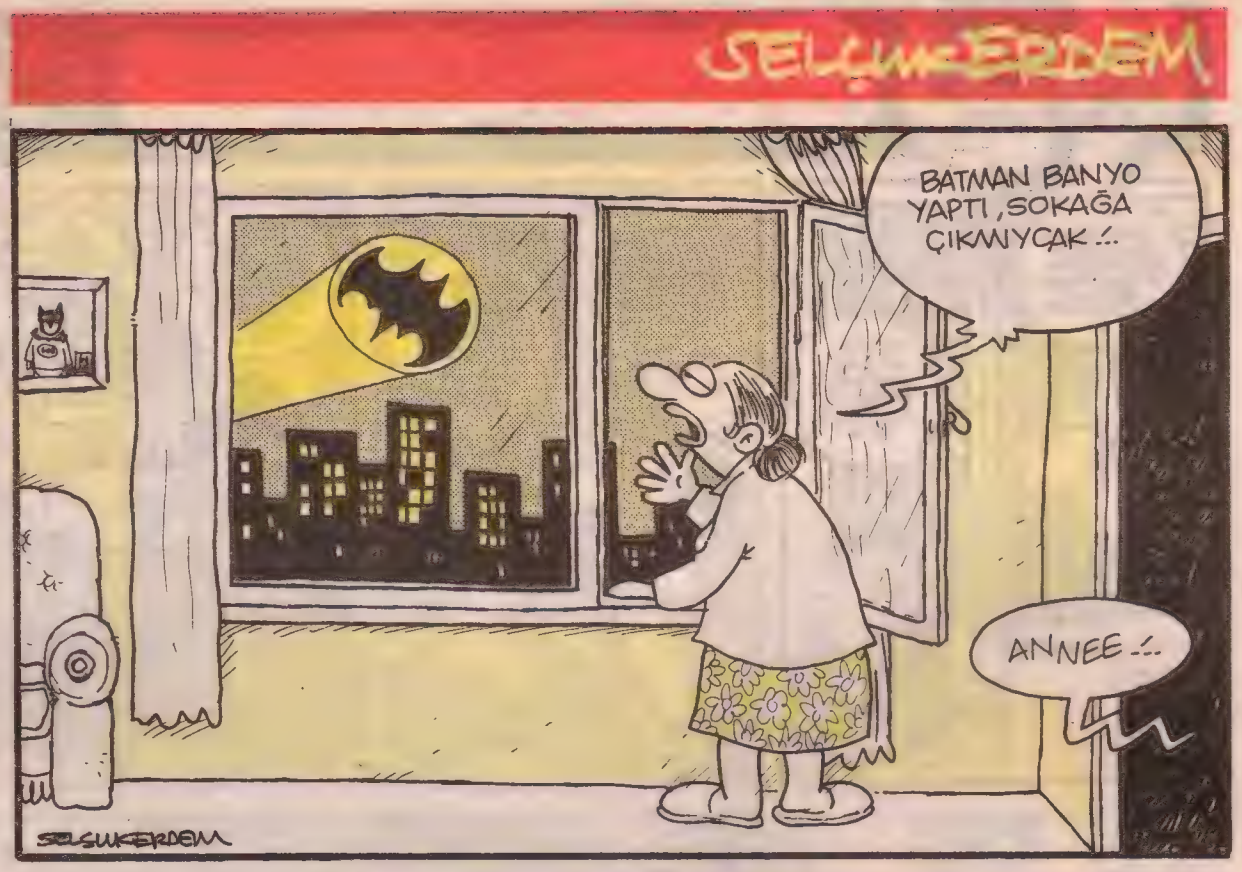

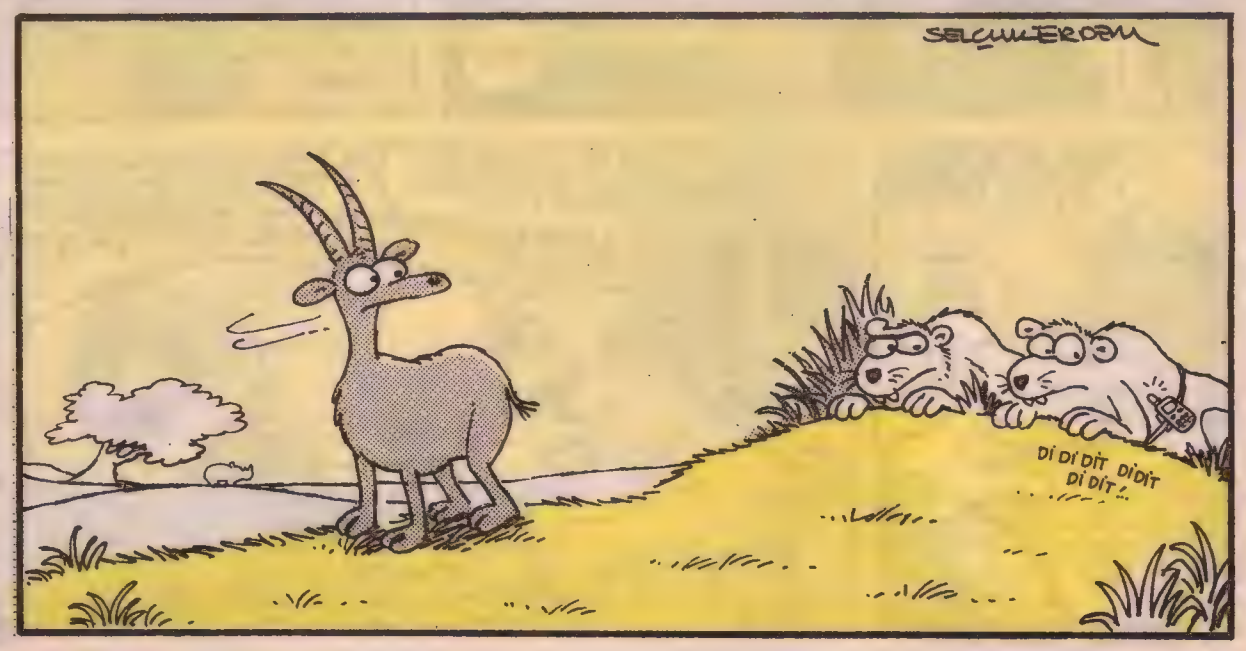

cemaahmet@leman.com.tr

Leman Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Son Akın

Bu sana yaptığım son akın sevgili günlük... Fethiye kıyılarda bir şehir. Yabancı değilim kıyılara... Asrın transferi diyor öğretim üyeleri... Seracılık ve süs bitkileri bölümü yıllardır şampiyonluğa hasret. Bu özlem benimle bitecek mi? Senden isteğim medyayla arana mesafe koyman. Neler, neler paylaşmıştık seninle. Suskun makinist konuştuğu an ben de film olmustum. Tozlu film kutularına yaptığım tatlı yolculuktan sonra sana Müjde Ar'la Kudret Karadağ'ın sevişmesini anlatmıştım... Oldum olası nefret ettim "Şoray Kanunları"ndan...

Toprağa döndüm sevgili günlük. Akira Kurosowa anlatmıyor süs bitkilerini. Lale pazarında Hollanda bakıyor. Umudum Ronald Koeman'da! Koeman uzaktan sert vurur. Belki bu kez tohum ışınlar. Bana onu sorma! o artık 14 Numarada çalışıyor. Onu Serpil Çakmaklı keşfetti. Eray Özbal ateşledi. Onunla "Arkadaş" filmini yaşıyordum. O Melike oluyordu. Ben Yılmaz.

Sözleşmem iki yıllık. Boş mukaveleye imza attım. "Son Arzu Film" bonservisim için gereken indirimi yaptı.

Kantinde Emel ile Ferdi Tayfur çarpışıyor. Ferdi "Beni suçlayıpta günaha girme" derken Emel plajda koşarak "Gel günaha girelim" diyor. Sevgili günlük bana ayrılan süre doldu. Her zaman olduğu gibi söz müzik düzenleme ikimizin. Ağlama sil gözyaşlarını. Bir savaşçının günlüğü asla ağlamaz.

Not: Fethiye'nin gülü adaşım Dersim'li Ulaş! Gülen yüzün solmasın.

Ulaş Savaşçı - Fethiye

Selam;

Bu yazıyı yazmamın nedeni, 14 Ekim'de mektup okurları kısmında ilgimi çeken bir yazıydı. Ve en az iki üç kere okudum. Her okuduğumda içim buruklaştı.

Düşünsenize: anneniz ve kardeşiniz sizin yanınıza geliyor. Çok mutlusunuz ve heyecanlısınız. Onlar gelince herşey çok güzel ve yolunda gidiyor. Hep birlikte oluyorsunuz, yani; mutlu ve bir aile tablosu çiziyorsunuz. Sonra onlar kaldıkları yere dönüyorlar. Siz doğal olarak üzülüyorsunuz, onların gitmesini istemiyorsunuz. Ama elinizden gelen birşey yok. Onları otobüse bindiriyorsunuz, içiniz hep buruk. Ertesi gün kalkıyosunuz, gazetenizi, yiyecek birşeyler alıp eve geliyorsunuz. Gazeteye baktığınızda o acı görüntüyle karşılaşıyorsunuz. Onların cansız bedeni yatıyor. Tanrım!!! Ne acı verici birşey.

Artık hep vicdan azabıyla yaşayacaksın. "Keşke göndermeseydim, gitmelerine izin vermeseydim." diyeceksin. Hep kahredeceksin kendini. Böyle olaylardan korktum ve korkuyorum, birgün başıma böyle bir olay gelecek diye...

Benim ablam şimdi uzaklarda. Onu hep özlüyorum, hayatta en değer verdiğim düşüncelerini benimsediğim ve çok ama çok sevdiğim biricik ablam. Böyle birini kaybetmek istemiyorum. Mesela; buraya geldiğinde öyle heyecanlı, öyle çok seviniyorum ki anlatamam. O geldiğinde yeniden doğmuş gibi oluyorum. Orda neler yaptığını, nerelere gittiğini, neler aldığını, kimlerle görüştüğünü anlatır, ben de ona anlatırım. Ama şu yolculuk laneti yok mu? Gıcık oluyorum. O an geldiğinde içim öyle buruk öyle korku dolu oluyor ki. Otobüse binmeden birbirimize söz veriyoruz. AĞLAMIYACAZ. O otobüse biniyor, koltuğuna oturuyor, otobüsün hakeret etmesini bekliyoruz. Ama ben kendimi tutamayıp ağlamaya başlıyorum. o da bana "seni bırakmak istemiyorum" dercesine bakıyor. İşte o bakışlar hiçbir zaman aklımdan çıkmıyor. O gece hiç uyuyamıyorum. "Acaba ne yapıyor şimdi? Ya kaza geçirirse? Ya başına birşey gelirse?" hep aklımda bunlar oluyor.

Benim o insanı (biricik ablamı) kaybetmem demek, hayatımın anlamını kaybetmek demektir.

O gecenin sabahı ilk işim gazete almak oluyor. Onun fotoğrafını görmeyince içim rahatlıyor, o kafamdaki tüm düşünceler silinip gidiyor. Umarım bu gazeteye her baktığımda onun fotoğrafını gormem.

Şimdi o arkadaşın nasıl bir psikolojiye sahip olduğunu anlamıyorum. Ona diyebileceğim tek birşey var; "Allah kolaylık ve sabır versin". Umarım bana bu dileklerde bulunan olmaz. Ama kim bilir benim başıma gelmeyeceğini..

Sevdiğiniz insanlara onu kaybetmeden önce sevdiğinizi söyleyin ve hayata herşeye .iktir çekin, hayatınızı yaşayın! Sevgiyle kalın.

Esra Eroğlu

ÖSS ve AOBP

Selam arkadaşlar; ÖSS'ye hazırlanan ve suçu sistemi nedeniyle iki yılda bu sistemi A'dan Z'ye kadar incelemiş ve dezavantajımız olduğundan, okulda ayrılmayı bile düşünmüş bir Fen Liseli olarak, 2000/41 sayılı dergilerdeki ÖSS (Öğrencinin Sıtkını Sıyırma) adlı yazıyla ilgili bazı eleştirilerim olacak.

Öncelikle sınav sisteminin neyi amaçladığını ve bunu nasıl yaptığını kısaca anlatayım. Amacı; hangi lisede okuyorsanız, o bölümle ilgili okulların dışında bir yere gitmenizi engellemek. (Derinlere inersek İmam Hatip Liseleriyle karşılaşınız) Bunu yaparken de meslek liselerinin önünü kesmiş ve hakkını yemiş oluyor. Tamamen doğru ve haklı bir dava; meslek liseli arkadaşların yaptığı.

Sistemin bir diğer sonucu ise, 3 saatlik bir sınavın yanısıra 3 yıllık bir çalışmayı da göz önünde tutmak. Bunu da AOBP'nin ÖSS puanı kadar önemli olması ile sağlıyor. Kısacası 3 saatlik bir sınavda başarı gösterenin yanında, 3 yıl boyunca çalışmış ve notlarını yüksek tutmuş kişiye de önem verip, kişiyi 3 yıl boyunca çalışmaya teşvik ediyor.

Merter arkadaşımıza gelince; (bunun kesinlikle bir suçlama olarak görülmesini istemiyorum) Özel lise gibi, devamsızlık sınırının, notların, derslerin, yazılıların vs. para ile alınabildiği bir sektörde; 2 sene hiç iplemeden, sadece son sene özel okul ve belki de özel derslerin desteği ile ÖSS'ye yüklenmiş ve çok yüksek bir puan almış olabilir. Ama bu sadece işin bir yarısı. Diğer yarısı ise 2 yıl çalışmamakla ve okulu takmamakla uçup gitmiş.

Ayrıca öğretmen yetiştirmek için açılmış olan ve sınavla öğrenci alan, bir çok zeki köylü çocuğunun tek kurtuluş yolu olan Anadolu Öğretmen Liselerinin öğretmenlikleri yazdıklarında katsayılarının farklı olması gayet normal. Çünkü onlar lise 1'den beri Eğitim, Psikoloji... gibi meslek derslerini alıp, bu bölümler için yetiştiriliyorlar.

Özetle; öğretmen liselerinden üst sıralara geçen arkadaşlar, "hak etmedikleri yerde" değiller. Boğaziçi yerine Anadolu'da okuyor olması; onun saç baş yolmasını değil, neden iki yıl salladım diye düşünmesini gerektirir bence...

Not: Bu yazımla "ÖSS'nin doğru, dürüst bir sınav sistemi olduğunu dü-

Leman
Sayı: 468.
28 Ekim 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
© LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
© Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar
(zaferak@leman.com.tr)

şünüyorum" gibi bir yargıya kapılmayın. Çünkü bu sistemden ben de en az diğerleri kadar zarar görüyorum.

Erdinç Gök - Yenikent/Eskişehir

Biz Hala Buradayız

Canınız mı sıkılıyor, bütün bir hafta çalıştınız mı? Cumartesi değil de Cuma sabahından aldınız Leman'ı. Karikatürleri okuyup bıyık altından gülümsediniz mi. Cezmi abi yine döktürmüştür, Nihat Genç yine gerçekçi duygularla yazmıştır eminim.

Karikatürlere gülümseyip sonra düşündünüz mü, kendi insanımıza bazı durumlarda kendi halimize gülüyoruz. Evet evet düşünmüşsünüzdür. Düşünemeyecek kadar geri zekalı, aptal değilsinizdir. Olsanız zaten esprileri anlamazsınız.

Sizlere aptal ve gerizekalı dediğime göre daha başka şeyler de söyleme hakkını istemeseniz de elde ettim. Ya da zorla aldım. Mesela şu laflar sizin için birşeyler ifade ediyor mu, beş, altı kişi bir araya geldiği vakit halkın savaşçısı, demokrat aydınları, veya da sosyalistler belki de devrimciler (özde devrimci olanlar hariç) Bir başınıza yapayalnız kaldığımız vakit birer yalaka, düzenbaz veya da üçkağıtçı belki de faşist olduğunuz.

Hadi sorularıma cevap verin, ben duymasam da olur, vicdanınız duysun yeterli. Eğer kendini yargılamaktan aciz kalmamışsa en büyük cezayı verecektir zaten vicdanınız size.

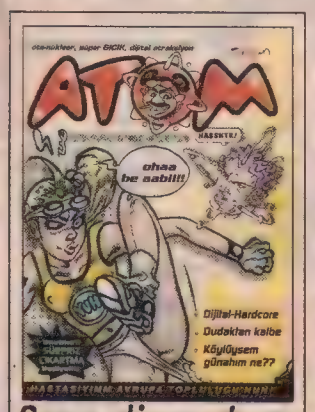

Bu halk için halkın aydınlanması için ne yaptınız? Onlara acımaktan başka, tinerci çocuklar, baklava çalan çocuklar, Güneydoğu ve doğudan gelip restorantlarda, lokantalarda çalışan çocuklar, boyacı çocuklar ve diğer çocuklar onları kendi evladınız gibi sevdiniz mi. Yoksa üstlerine başlarına ve de ellerine bakıp kürtçe konuştukları ve yeri geldikleri zaman kürtçe küfür ettikleri için onlardan tiksindiniz mi?

Evet madem başladı sorgular, gerisini sizler getirin. Aklıma gelmişken en son sevdiğiniz kızla kaç ay çıktınız. Ayrılana kadar melek olan sevgiliniz ne tez kaşarlanmış, piyasa malı veya iş oldu. Cinsel bir münasebetiniz belki olmuş veya olmamış olması başkalarının da bilmesini gerektiriyor mu?

Evet. Bu sorular bu yazıları okuyan herkese ama özellikle Bursa'da Eski Adliye parkına takılan tüm sosyalist bozuntularına.

Ve yine sesleniyorum. Canınız mı sıkılıyor, Cumartesi değil de Cuma'dan almış olabilirsiniz Leman Derginizi. Karikatürlerini okuyup bıyık altınızdan gülümsemişsinizdir. Kelime dağarcığınıza yeni espriler eklediniz mi? Ekleyin o zaman haydi durmayın.

Ama ne olur çıkartın boynunuzdan o yıldız o Ernestan'un künyesini, size yakışmayan tek şey onlar. Sizler bu ülkede gerçek sosyalistlerin kalmadığını düşünüyor olabilirsiniz. Düşünceniz sizin olsun.

Biz hala burdayız bırakın davamız bizim olsun. (Taşçıya sevgilerle)

Romancı

Merhaba

Ben bu mektubumu Muğla Kapalı Cezaevi'nden yazıyorum. Ben şu an sekiz yıldır aralıksız değişik cezaevlerinde ceza yattım, inşallah buradan çıkıp gideceğim. Çünkü herkesin bildiği gibi önümüzde bir af yasası var. Bütün mahkumlar gibi ben de umudumu bu yasaya bağladım. Çünkü bize çok umut verdiler ve dışarıya olan özlemimizi içimizde büyüttüler. Ve uzun yıllardır ceza evinde olduğum için dışarıda olan dost hısım akraba gibi insanlarla diyaloğum uzun zaman önce kesildi. Ben de kendimi Leman dergisi aracılığıyla sesimi dışarıya duyurmaya karar verdim. Ve derginiz aracılığıyla kendime yeni dostlar edinmek istiyorum. Leman okuyanları duyarlı insanlardır. Bana mektup yazarsanız mektubunuz karşılıksız kalmayacaktık. Herkese saygılar selamlar yeni dostluklara... Esen kalın...

Fahrettin Bilmen
E Tipi Kapalı Cezaevi Oda:29 Muğla

Kardeşim Duymaz, Eloğlu Duyar!

Birgün çıkıp geldin... "İstanbul'a taşınıyorum" diyerek. Hiçbir şey demedim. Sen benim abimsin! Ne diyim?. Belli ki hayallerin var. Belli ki bir hayat kurmak istiyorsun. Belli ki beni unutmuşsun. Geçen yıl, yine burda, yine aynı derginin, yine aynı sayfasında seni kaybetmekten korktuğumu söylemiştim. Görüyorum ki seni çoktan kaybettim. Seni. Tek seni dostum bildiğim için babam beni "evlatlıktan reddetmekle" tehdit etti. Ve ben hala 15 yaşındayım. Ne gidecek başka bir evim, ne zengin çocukları gibi "takıldığım" dostlarım, ne de senin kanatların var yanımda, sağınabileceğim. Hür dostum Ekin vardı, o da gitti. Tıpkı senin gibi. Bi tek o beni unutmadı zaten. Fırsatlarını zorluyor benim için! sen nerdesin? Ne zaman Ankara'ya gelsen, seni sokaktan geçen bir adam kadar yabancı gözüyle görüyorum. Paylaşacak hiçbir şeyimiz kalmamış. Ama sen de haklısın! Hayatında hiç seni bu kadar sevenin olmadı! (Annem dahil!) Hiç kimse sana şiir yazmadı! Kimse bakmadı yürekten bir dostlukla sana! Kimse elinde olanları sana verip, yalnız yürümeyi tercih etmedi bu hayatta! Ve hiç kimse senin tek dostun olabilmek için yaşamayı tercih etmedi! Ben sana böylesine güvendim. Ne yazık ki, yaşamak için tek bahanem, birgün eski "Mitoş" olarak döneceğine inanmak.

Düşünüyorum da, ben niye hala geceleri aynı saatte uyanıyorum? Ve saatlerce bir anahtar sesinin gelip, koşup üstüne atlamayı bekliyorum. "O benim abim!" diye gururla gösteriyorum resmini odama giren "yabancılara!"

Birgün dönmeni umut ediyorum. Ve yeniden arkadaşlarınla tanıştırdığın "ufak kardeşin" ya da "geleceğin tiyatrocusu" olmak istiyorum. "Merve" değil, senin deyiminle "Mermer" olmak istiyorum. Unutma! Sen benim "tek" dostumsun!.

Not: Telefonda söyleyemedim bunları. Kolay mı insanın tüm varlığını bir anda kaybetmesi?..

Tek Kız Kardeşin

"HAFRİYAT"

Türk sanatında yeni, genç ve gerçek bir soluk. Mutlaka görün. 27 Ekim saat 18:00'den 7 Kasım 2000'e kadar "Hafriyat" vardır.

Leman

Adres: Tünel Asmalımescit Minare Sokak Nur Apartmanı

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44
Fax: 245 38 06 ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. ● LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, **Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

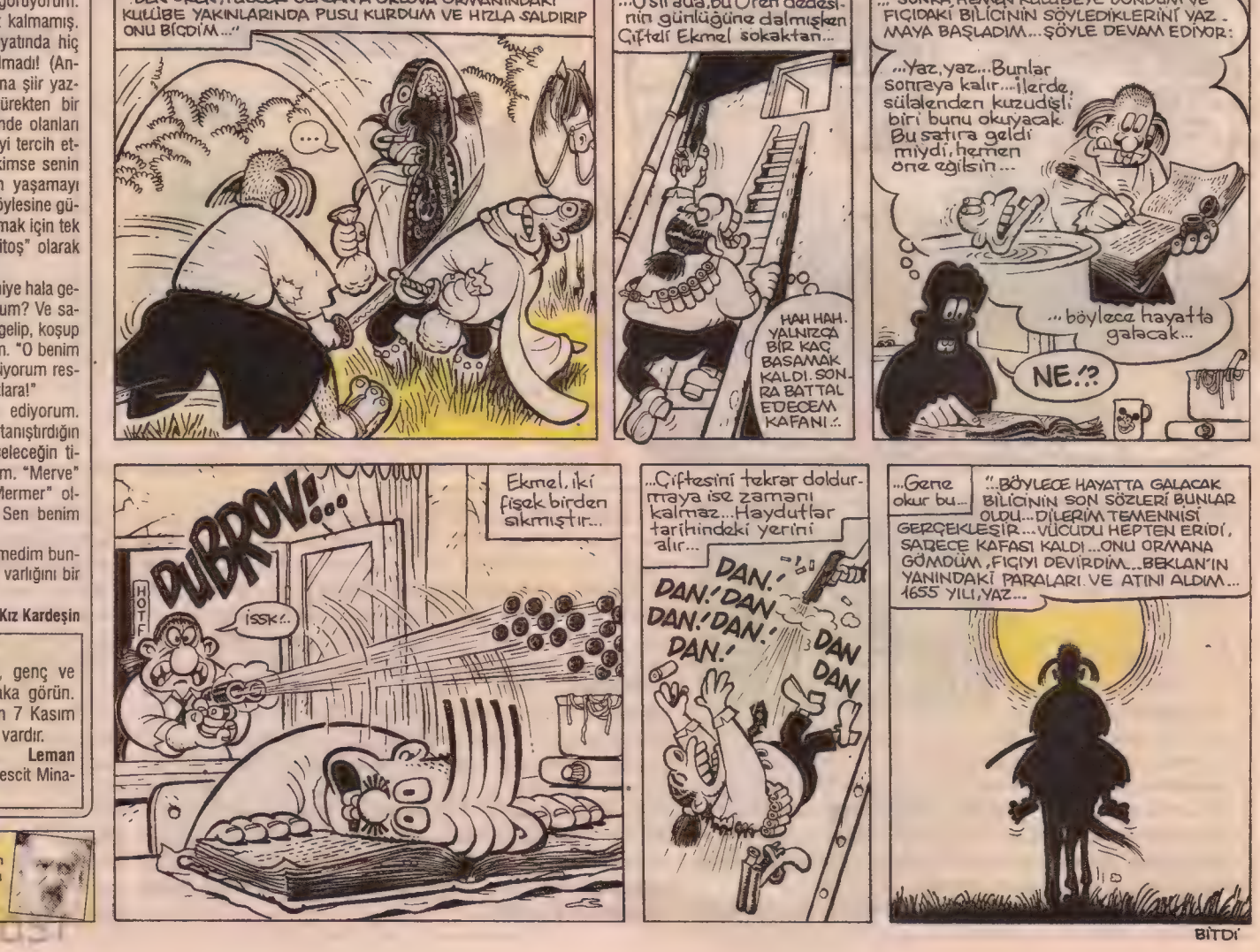

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖYKÜSÜ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Erfem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KISA ÖYKÜLER

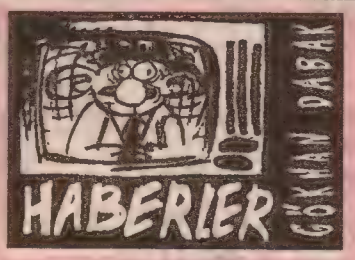

ÜÇ SİLAHŞÖRLER : (Atos, Parlos, Aramis! gelin lan buraya!) Buyur Cevdet aabi?! (Ulan Dallamalar ben size Föbiyen meydanında kavga çıkartmayın demedim mi. Orası mikrop Stiwirt'in bölgesi, başımı belaya sokmayamı niyetiniz var eşşooleşşekler!..) Ama Cevdet aabi Partos'a pandik attılar, bizde giriştik, delikanlıyız icaabında... (Danteline tükürdüümün mankafaları böyle peri gibi giyinip dolaşırsanız skerlerde bi gün sizi şapşal herifler...) ... ... mrın.. krın...

HINZIR CÜCE : Garson bey bakarmısınız çorbama bi cüce işiyo. (Maalesef yapabileceğimiz birşey yok, ona hınzır cüce işiyo. huyları vardır.) ulan banane böyle huyları varsa, mecburmuyum sidikli çorba içmeye!.. (Mecbursun tabi köpek! seni esir pazarından zibidilik et diye almadık, çabık zıkkımları ve dön işinin başına, kırbaçlatmayım gene akşam akşam!..) Emredersiniz garson bey.. (demiş.)

FİRAVUN'UN LANETİ : (Başrahip öküzüü Hemen gel buraya!) Buyrun Firavün bey! (Bu ne bu?!) Bok firavün bey.. (Bende biliyorum bok olduğunu hayvan herif, ne işi var tapanığın kapısında?) Densizin biri yapmış olmalı hemen temizletiyim Firavün bey.. (Lanet olsuun lanet olsuun allah belanızı versin orozbu çucukları...!) Mübarek günde lanet okumayaydınız firavün bey.. Tutar Mutar... (Tutsun! tutsun mına koyim, çarpılırda domuz götü olussunuz inşallah.

UZAY YOLU : Mr. Spak ağzınızı açar mısınız, çok sıkıştım kakamı yapçam. (Fakat kaptan bu çok mantıksız!) Canımın içi demir güç jeneratörünü denetlerken lazer'e çarpıldım aklım gitti, mantıklı davranmamı beklemeyin benden. (Haa o zaman işin rengi değişti buyrun kaptan.. aaa.)

TİTANİK FACİYASI : (Kaptan! batıyoruz gemi bir buz dağına çarptı su alıyoruz!!) Ne olursa olsun bu size kapımı çalmadan içeri girme hakkını vermez teymen Olivir. Şimdi derhal dışarı çıkıp kapıyı vurunuz ve ben- gir- dedikten sonra giriniz, aadap bilmez ayı. (Emredersiniz kaptan.) Tak tak tak! (Giriniz.) Bir şey arzedebilirim kaptan. (Buyrunuz teymen Olivir.) Tak tak tak! (Giriniz) Bir şey arzedebilirmiyim kaptan! (Nee batıyormuyuz! ölmek istemiyorum ölmek istemiyorum imdaat imdaat) Gluh gluh glup (Kaptan kibar bir insan dimi Cevat aabi) Evet!

469

4 Kasım 2000 Cumartesi-Sayı:2000/45 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Ülkücüler Nü Tablo Yapan Öğrencilere Saldırdı

DISK ile MHP'yi bir araya getirme çabaları... Güce tapan yurdum insanına Ülkücüleri sevdirme planları... Ülkenin dört bir yanındaki üniversitelerde ülkücü reislerin zulümleri, baskıları... Ama aşırı milliyetçiliğin gerçek yüzü sokakta, üniversite kampüslerinde, anfilerde, yurtlarda daha açık görülebiliyor.. Üç hilal amblemli otomobile taş atan 14 yaşındaki çocuğu sokak ortasında kurşuna dizebiliyor ülkücü anlayış, tıpkı İsrailli askerlerin yaptığı gibi... Ya da Güzel Sanatlar Fakültesi'nde "Nü" resim çalışılan atölyeyi basarak sille-tokat dövebiliyor sanat yapan öğrencileri... Hem de yasağını da koyarak.:. "Bundan sonra burada 'Nü' resim yapılmayacak..."

Bankalar soygunu bitmiyor... İçi boşaltılan bankalara arpayı alan köprüyü geçtikten sonra el konuluyor. El konulan toplam 10 bankanın bütçeye maliyeti 7.8 kattirilyon.

Bu Soygun Bitmez!??

Yine bankalar, yine skandal. vurgun talan tüm hızıyla sürüyor. Şimdi de Bank Kapital ve Etibank'a el kondu.. Fona devredilen banka sayısı 10'a çıktı Bütçeye maliyeti 7.5 kattrilyon.

Murat Demirel vakasını saymazsak.. Ceylan Holding'in Bank Kapital'i ile Dinç Bilgin'in Etibank'nın perde arkasında ilginç gelişmeler var... Bank Kapital eski adıyla Bank Indosuez biliyosunuz ki adını ilk kez Civan skandalında duyurmuştu.. Bir takım kara para transferlerinin bu banka kanalıyla yapıldığı ifadelerde yer almıştı. Bu bankanın satın alınma hikayesi ise şu an gelinen noktanın aynası niteliğinde...

Bu bankaya ilk önce tefeci Niso olarak bilinen Nesim Malki talip oldu. Fransızlarla yapılan görüşmelerde, son aşamaya gelinmiş ve Fransızlar, Malki'ye bankayı satma konusunda ikna olmuşlardı. Nesim Malki'nin yanında Emlak Bankası eski genel müduru Şükrü Karahasanoğlu vardı.. Ve Malki'nin Kıbrıs'taki bankası Tuncabank yönetiyordu

Bank Indosuez'in satışında son aşamaya gelindiğinde Sabah gazetesi Nesim Malki aleyhine yayınlar yapmaya başladı Trabzonspor eski başkanı Sadri Şener'i tefeci faiziyle batırdığını manşetlere taşıdı. Bu ortada fol yok yumurta yok manşetlerini nedeni daha sonra anlaşıldı. Aynı (yani Bank Indosuez'e) bankaya Cavit Çağlar ve Dinç Bilgin de talip olmuştu.. Malki ve Dinç Bilgin kavga ede dursun her iktidarın gözdesi Ceylan grubu devreye girmiş ve bu sırlarla dolu bankayı satın almıştı... Ve ilk iş olarak bankanın yıpranmış adını Bank Kapital olarak değiştirdi... Adlara bakın Nesim Malki, Dinç Bilgin, Cavit Çağlar, Şükrü Karahasanoğlu...

Şükrü Karahasanoğlu, Bilgin ailesine ve Ozer Çiller'e ateş püskürüyordu.. Malki'ye büyük oyun oynandığını iddia ediyordu. Sonra Nesim Malki bir cinayete kurban gitti. Bursa'nın ünlü bir işadamı Malki'ye fena borçlanmış, faiz yükü altında şirketlerini kaptırma noktasına gelmişti. Malkı işte bu işadamı ile görüşmeye gidiyordu. Tuzak çok derince kurulmuş. Malki'nin ortadan kaldırılmasıyla birçok işadamı rahatlamıştı.

O dönem görüştüğümüz Bursa Emniyetindeki bazı kişiler ise olayı İslamcı Terör örgütüne ihale etmeye çalışmıştı. Ne gariptir ki islamcı teröristler olmayacak bir şey yapmış. Emniyet santralını arayarak cinayeti üstlenmişti. Saptırmacanın böylesi de görülmemişti doğrusu.. Banka satın almalar, kamu bankalarından çekilen krediler... Derin devletin pisllkleridir.. Hesaplaşma çok büyuk, dönen para kattrilyon. Etibank, Bankkapital ve Egebank olayı Susurluk'un görünmeyen yuzu ve derin hesaplaşmanın ikinci raundudur.

Nesim Malki ve Omer Lütfü Topal cinayetinin çözülmesi bütün pıslikleri ortaya çıkaracak

Karahasanoğlu-Malki'yle birlikte Cavit Çağlar da Dinç Bilgin'le... İki grup karşı karşıya... Nesim Malki oldürüluyor... Karahasanoğlu Sümerbank'a gidiyor. Sonra da, Dinç Bilgin'in yanına.. Etibank. Cavit Çağlar ve Dinç Bilgin ortaklığıyla alınıyor. Ardından Karahasanoğlu bankanın başına. Çağlar'ın Interbank'ına el konuyor. Çağlar, Etibank hisselerini Dinç Bilgin'e devrediyor. Etibank, batıyor. Bilgin hisselerini Park Holding'in sahibi Turgay Ciner'e devrediyor. Düzene bak düzene.. Doldur boşalt devret. Sonra, güya hükümet pislıkleri temizliyor. Bunun adı olsa olsa dansıklı dövüş soygun olarak adlandırılabilir.

Bu arada gözden kaçan bir nokta daha var. Derin devlet bütün pisliklerin tam ortasında. İşi sivil soyguncuiara ihale edip kendi pisliklerini örtüyor. Ve kaleleri birer birer işgal ediyor. Siviller pislik, üniformalılar tertemiz. İşte oynanan oyun bu. Olayları değerlendirirken bu tezgahı da görmek lazım. Asıl soygun işte orada 7.7 kattrilyonluk o silahlı bütçede...

ZAFER AKNAR (zaferak@teman.com.tr)

Parmak gitti, bankacılık bitti mi?

İçi boşaltılan 10 bankanın maliyeti 7.8 kattrilyon. Bu para asker ve polis için ayrılan 2001 bütçesinin toplamından fazla.

TeMan TV

KENAN EVREN PAŞA kendisine verilen plaketleri niçin denize attı?

- Evet Kenan Bey size sordum, niçin attınız?
- Bir zamanlar çok sevdiğim ŞİLİ'li Pinochet adında bir general vardı. Netekim bu değerli paşa bir süre sonra devlet başkanı olunca komonist değersiz vatan hainlerini askeri uçaklarla okyanusta köpek balıklarının olduğu bölgelere atmıştı. Paşamın bu fantazisini çok kıskanmıştım. Netekim emekliliğinde bana verilmiş olan 3000 küsür plaketin orjinal değil de altın suyuna batırılmış olduğunu öğrendiğimde çok sinirlenip tıpkı Pinochet paşamın yaptığı gibi teknemle açılıp hepsini denize döktüm.
- Hepsini mi?..
- Yo.. hayır, benim için manevi değeri olan "Altın Urgan" plaketini evimin baş köşesinde saklıyorum netekim!..

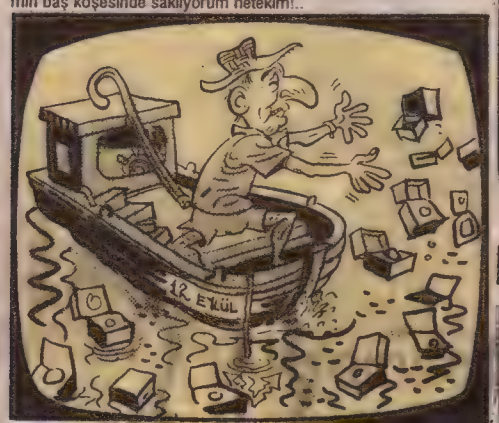

İŞTE MUZ CUMHURİYETİNDE RÜŞVETLE DARBE TEŞEBBÜSÜNÜN GİZLİ KAMERA GÖRÜNTÜLERİ!..

BİR YAYA KENDİSİNİ "FB" PLAKALI ARACIN ÖNÜNE ATTI!.. Görgü tanıklarının ifadesine göre 49 yaşındaki işsiz ve 5 çocuk babası Cebrail Depressan'ın son sözleri "Bu araç olsa olsa FenerBahçe'li bi futbolcunundur, atayım kendimi bari altına da, belki ben öldükten sonra aileme bakıp, çocuklara da Şükrü Saraçoğlu Stadı'nda top toplayıcılık işi filan verirler hayatları kurtulur hiç olmazsa, eşhedüenlaa..." olmuş ve şahıs ters parande ile kendini 34 FB 049 plakalı aracın önüne atmıştır. Yapılan araştırmada da aracın FiskoBirlik'e ait olduğu anlaşılmıştır!..

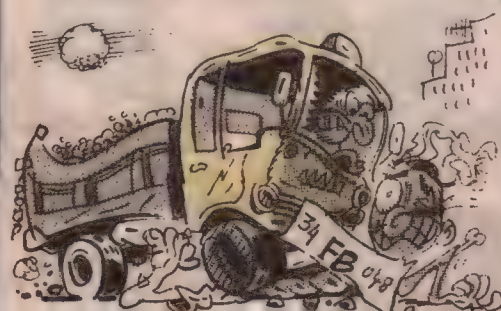

Genel Nüfus Sayımında SKANDAL; 6 milyon kişi kendini saydırmadı! Sayım günü evlerinde bulunmayan 2 milyon çocuk, 1,5 milyon elti, 700.000 amca, 250 bin komşu, 80.000 kameraman 350 bin evlenme çağında genç kız, toplam 8 mahalle ve 32 muhtarlığın sayım günü nerde olduğu konusunda yapılan araştırmada bu kişilerin sayım günü öncesinde stüdyo çekimleri yapılan "KİLOLARCA ALTIN", "Hangi Keriz 100 Milyar İstemez", "BUL KARAYI AL PARAYI" adlı yarışma programlarında yarışmacı olmak için stüdyoları terketmeyen kişiler olduğu ortaya çıktı! Güvenlik güçleri stüdyoları kuşattı, yarışmacılar dekorları yaktı, çatışmalar sürüyor!

Man

Ulucanlar Cezaevindeki, operasyonla, ilgili davaya katılmak için Abdi İpekçi parkında toplandıkları gerekçesiyle gözaltına alınanlar arasında 12 yaşındaki S.K.'de bulunuyor. Dayak, ağır hakaretlere maruz kalan S.K.'ye 1.5 yıl hapis cezası isteniyor.

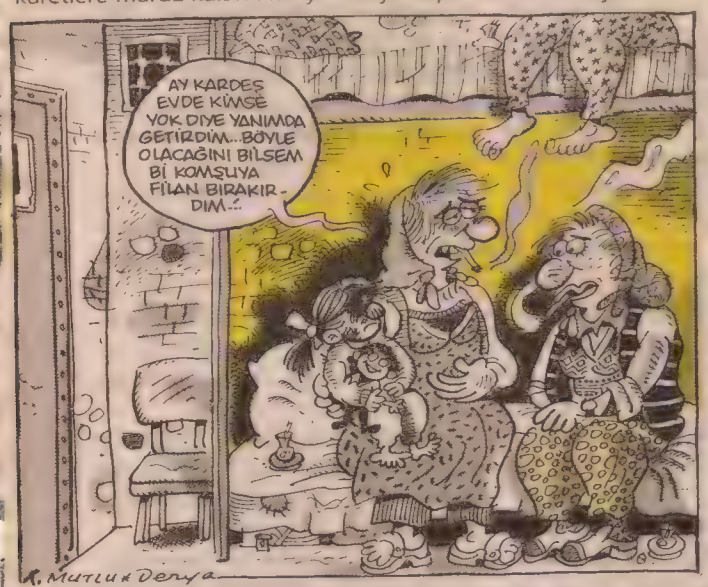

İskencecilerin aslında kötü adam olmadığını söyleyen Ord. Prof. Sulhi Dönmezer "sporcular bazen nasıl doping yaparsa bazı kolluk unsurları da suçluyu yakalamak için doping yapar" dedi.

Sayıları yaklaşık 597 bin olan öğretmenlerin yüzde 70'i ek iş yapmak zorunda kalıyor...

Kenan Evren, emekli olduktan sonra kendisine verilen 750 plaketi tekneyle denize açılıp attığını söyledi.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanlığı'nı DSP'li Sema Pişkinsüt'ten alan Ecevit, komisyon başkanlığını MHP'ye teslim etti...

Ankara Elmadağ karakolunun telefonları kesilince Telekom çalışanlarının gözaltına alınarak dövüldüğü iddia edildi...

Alp Tamer

YÖK BAŞKANINDAN MÜJDE! POKEMON MESLEK YÜKSEK OKULLARI AÇILACAK!!! YÖK başkanı Kemal Gürüz, bu okullarda gençlerin üniversite olanaklarından daha fazla faydalanıp kısa sürede meslek sahibi olacaklarına dikkati çekerek: "Bu gençler çok popüler ve enerjik bir mesleğe sahip olacaklar, o yüzden bu dahice fikri bulduk. Bakınız, Pokeman'da bir "Şehir Pikacho"su 50 enerji güçle donatılmış, 20 vuruş gücündedir. 50 enerji gücü ile bir köyün bir aylık elektrik enerjisi karşılanır. 2000'li yıllarda bu gençler enerji açığımızı kapatacaklar. Ayrıca Pokemon borsası, İMKB'ye rakip olacaktır" dedi!..

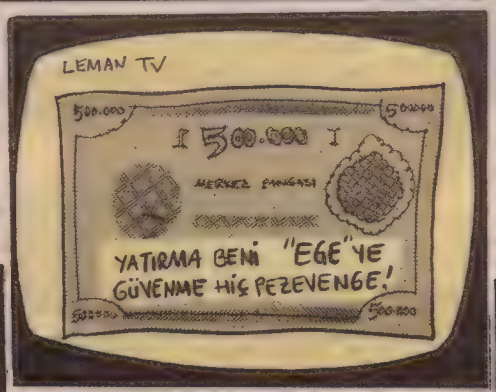

KAĞIT PARALARIN ÜZERİNE ÇEŞİTLİ ÖZDEYİŞLER YAZILACAK!..
Merkez Bankası'ndan yapılan açıklamada, "Vatandaşların tasarruflarını akılıca değerlendiremedikleri, paralarını OFF-SHOR'E ve hortum gibi tuzaklara kaptırmamaları için paraların üzerlerinde bu tür özdeyişlerin yer almasında fayda gördük" denildi. Basına iletilen bazı örnek özdeyişlerse şunlar sevgili izleyiciler: "Dimyat'a Off-Shor'e giderken evdeki lira'dan olma!" Eti bisküi ye ama Etibak'a girme! Ey vatandaş; bu sabah, bırak kalsın Etibank"

İLK TÜRK "TÜRDAN"I ÜRETİLDİ!..
Süleyman Demirel'in ilk başbakanlığı sırasında (M.Ö.1962) temelini atmış olduğu 'TÜRDAN' fabrikası nihayet üretime başladı sevgili izleyiciler. "Neden Türdan" biz bu ürünü yıllardır 'KÜRDAN' olarak biliriz?" sorusuna fabrika imalat müdürü sert bir şekilde "Höst lan tam da Avrupa kapısını aralamışken bölücülük yapmayın, biz üniter bir türdanız" diyerek tepki göstermiş ve ilk Türk türdanını bölücülerin gözlerine sokmuştur. Soruyu soranlara "DGM"ce soruşturma açılmış, imalat müdürü ise serbest bırakılmıştır!

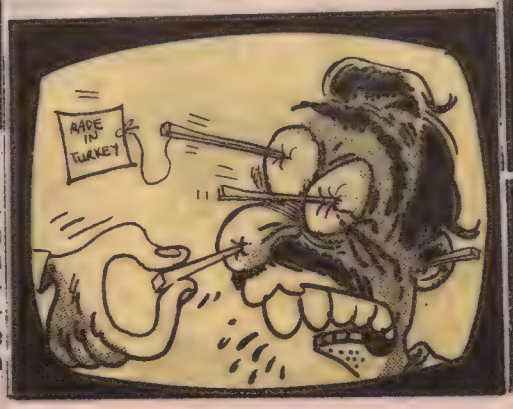

KIŞ UYKUSUNA DALAN ŞOFÖR KAZA YAPTI!
Ankara-Bolu otobanının Bolu Dağı Ballıpınar mevkiinde aşırı bordama yüzünden gelen kazada otobüs üçüncü devirdiğinde 38 kişi iki kat da yaralı var sevgili izleyiciler ne eder toplam 114 kişi... uff! Yaralılar hastanelere kaldırıldı. şöförün ise hala uykuda olduğu öğrenildi. Het nerede slapen en slapen!

Açık Büfe met üst

"duvar"

yılmaz güney'i, **ece ayhan**'ın dediği gibi: **'en iyi dostoyevski anlayabilir ve anlatabilir'**

bu hayatın bütün kavurucu tonları onun hayatına ve filmlerine en acı, en koyu tonlarıyla sinmiştir.. **güney**'i hiç tanımayan tinerci, kağıt mendilci, tartıcı, sakızcı çocuklar sanki onun filmlerini hatmetmişler gibi çevremizde dolaşıyor

bugünkü hayatımızın tüm kötü adamları aslında o'nun ilk dönem filmlerindeki **bilal inci, erol taş, süheyl eğriboz ve ferudun çölgeçen**'in oynadığı kötü adam karakterleridir.. yalnız onlar artık başrole çıkmışlardır

kabadayılık dünyasının formatı da biraz o'nun filmlerinden alınmadır... yurdum tosunları o'nun bu ilk dönem filmlerine bayılırlar... gerçek hayattaki rollerini o filmlerdeki triplerden kırparlar

güney'in en büyük özelliği tercih etme, bedel ödeme, diretme ve reddetme hâlidir.. **güney**'de gerçek kadar kaliteli, haklı ve müthiş iyi organize edilmiş bir öfke seli ve kodu mu oturtan bir hüzün vardır.. **güney** artık tepeden tırnağa bu hayata sinmiştir.. ona saldıranlar bile onun filmlerindeki kötü adam tipleri gibi saldırırlar

yılmaz güney paraya, pula, şöhrete, gayri menkule tamah etmemiştir.. levent'teki villasının çatı katında, o zor dönemde **mahir çayan ve arkadaşları**'nı saklayabilmiştir.. üstelik binayı saran polis ordusunun: **'mahirler bu evde mi'** sorusuna gülerek **'evet, çatı katındalar'** diyecek kadar yürekli ve tavrının arkasındadır

güney'i çekemeyenlerin en büyük meselesi de aslında bu yürektir.. sahip olduklarına esir düşmemiştir.. aksine sahip olduklarını gerektiğinde terkedebilmiştir

duvar'ı seyreden bazı **sütlü nesososyalist film eleştirmenleri**, filmi pek de sert bulmuşlar canım.. sanki **ulucanlar ve diyarbakır cezaevi**'ndeki olaylar cibutide yaşandı.. sanki bir mahkumun kolu buldozerle singapur'da koparıldı

yılmaz güney'in tüm filmlerinde yalnızca bu hayatın dününe, bugününe ilişkin saptamalar, tahliller yoktur, bu ülkenin geleceğine dair de çok keskin ve doğru saptamalar vardır.. **yol** filmindeki her karakter bu ülkenin artık kangren olmuş türlü sorunlarına da tekabül eder

iran sineması, güney filmleri'ni ve **film üretme pratiği**'ni su gibi ezberleyerek şu anda dünyanın bütün film ödüllerini toplamaktadır

çare bu hayatta ve geçmişte.. ancak geçmiş pratikleri, dönüştürerek, güncelleştirerek çözümler üretebiliriz bu hayata

yılmaz güney'e ve dolasıyla şu kavruk hayatımıza saldıranları yazarak, çizerek değil ancak onun filmleri ayarında filmler çekerek, tamah ve tenezzül etmeyerek, reddederek susturabiliriz

yılmaz güney, bu hayata yapılmış en şahane jesttir.. lütfen onu yalnız bırakmayalım, onun nezdinde bu hayata, hayatlarımıza sahip çıkalım.. etrafımızı saran duvar'lar kodes olmadan, gidip kendi rızamızla şu **duvar**'a bir çarpalım, çarpalım ve artık kendimize gelelim

yılmaz güney, orta iki'den terk çocukların, okulu asan haylazların, hayattan atılanların **'hayat bilgisi'** dersidir.. **yılmaz güney**'in hepimiz üzerinde en az annemiz-babamız kadar emeği vardır

yılmaz güney, en hakiki bir kanka'dır be..

haydi duvar'a

Efenim fuarda mini bir daral timsah albümüm olacak (ilk defa) bu cumartesi imzaya beklerim, bir de 2001 takvimim var artık hangisini beğenirseniz... Hoşçakalın efendim kendinize iyi bakın... Çağçağ

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK

EŞİNİZDEN BANKAMIZ ÇOK MEMNUN ASIM BEY...

YAA ÖYLE Mİ?..SAĞOLUN MÜDÜR BEY, KARIM OLDUĞU İÇİN SÖYLEMİYORUM AMA ÇOK DÜRÜST, ÇOK NAMUSLUDUR...

KOCACIM SEN GİT ARTIK EVE... BUGÜN BANKADA YOĞUN MUDİ VAR, İLGİLEN-MEM LAZIM!..

VİZİTE 30.000.000

KAMBİYO ÜST KATTA BEYFENDİ, BUYRUN!..

Paranoya

BİLAADEEER BİR SIÇSANA HELÂYA!..OLMUŞ MU BAKİİM DENİYCEZ!..

İSKİ KANALİZASYON TAMİRİ

GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ SADECE ÇAYINA OYNUYORLAR MEMUR BEY...

BENDEN YİRMİ ÇAY DAHA..!

GÖRÜYORUM VE BEŞ ÇAY DAHA ARTTIRIYORUM OYUNU.!

PAS.!..

HIMM.! BURADA MOLA VERİP RESİM YAPMIŞLAR.!

ŞURDA DA İSKAMBİL KAĞIDINDAN EV YAPMIŞLAR...BİR SONRAKİ MOLADA DA HALI DOKUMUŞLAR... OLDUKÇA ENTERESAN SUÇLULARMIŞ.!

LOMBAK
ÜÇÜNCÜ KİTAP
HAFTAYA ÇIKIYOR
• Önce sadece TÜYAP Kitap Fuarı'nda
• Daha sonra kitapçılarda ve gazete bayiilerinde
İMZA GÜNÜ
11 Kasım Cumartesi saat 14:00
TÜYAP Parantez Yayınları Standı

Firavunun Tonti

Güneri İçoğlu

güneri@leman.com.tr

Raziye'nin değerli katkılarıyla...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

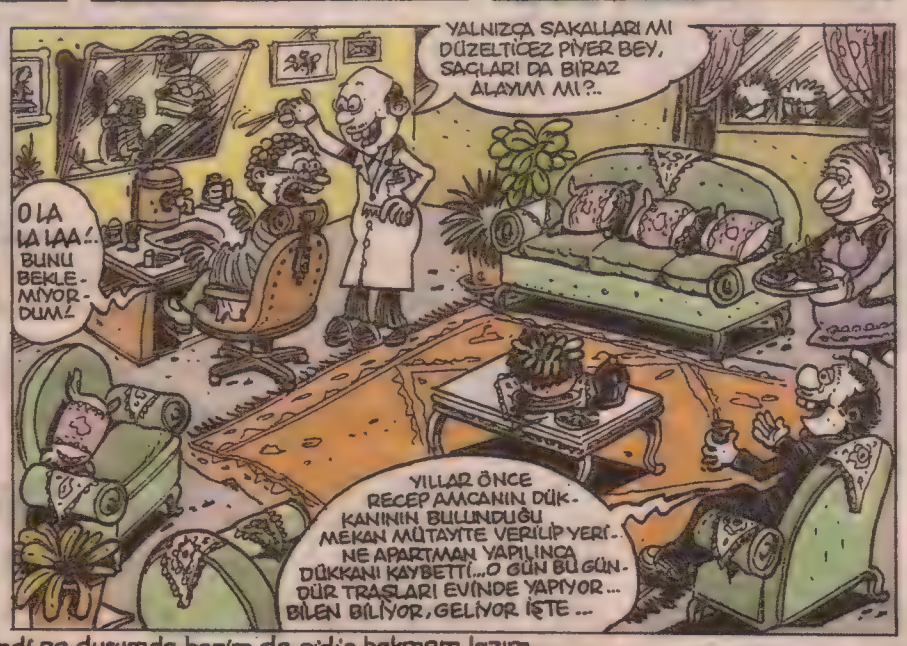

*Yakın bir vakte kadar gerçekti...Şimdi ne durumda,benim de gidip bakmam lazım...

Bir takvim posterimiz yapılmış.. Kitap Fuarı'yla Leman Kültür'e konmuş...

Geyik Fırtınası

Vedat Özdemiroğlu

Susun!.. Ajans başladı!..

● Şok ki ne şok!.. Genelkurmay, lige el koydu!.. Erzurumspor Başkanı Cemal Polat'ın önerisini dikkate alan Genelkurmay Başkanlığı, bundan sonra ligin her şeyinden sorumlu olacak!. Bir üst düzey yetkili, konu hakkında şunları söyledi: "Son dönemde basında, Cumhurbaşkanı Sezer'in güvenirlik oranının orduyu geçtiğine dair haberler çıkmıştı... Erzurumspor-Beşiktaş maçı göstermiştir ki, hâlâ daha başı sıkışan herkes orduya geliyor... Bu talebi reddedemezdik...Sezer'in Beşiktaşlı oluşunun konuyla ilgisi yok... Ayrıca o maçtan sonra Erzurumlu oyuncular **'Hep hakkımız yeniyor, İran Ligi'nde mi oynayalım?'** dediler... Buna göz yumamazdık... Bu yol bi açılırsa Adanaspor, Suriye Ligi'nde; Denizlispor, Malta Ligi'nde; Bursaspor, Bulgar Ligi'nde oynar, milli birlik ve spor loto bozulur!.. Kimse panik yapmasın, **Yarbay Haluk Ulusoy** bıyıklarını kesmek şartıyla, görevinin başındadır...

● Sema Pişkinsüt, 'işkenceci' olduğu için görevden alınmış!.. Bir Emniyet yetkilisine göre "Pişkinsüt, işkence olaylarının üzerine giderek, işkence yapan devlet görevlilerinin kendilerini tedirgin hissetmelerine, kabuslar görmelerine, vücutlarında sıkıntıdan isilik oluşmasına yol açıyor ve onlara 'mane-i eziyet' uyguluyordu!.. Bu yüzden görevden alındı.." Öte yandan, Pişkinsüt'ün görevden alınması üzerine, daha önce karakol baskını yaparak el koyduğu Filistin Askısı, görevine geri döndü!..

● Dinç Bilgin sonunda patladı!.. "Yeter, üstüme gelmeyin, herkes bana düşman oldu" diyen Bilgin, şöyle konuştu: "Darbe üstüne darbe yiyorum... Beni en çok üzen de, sahibi olduğum Sabah gazetesinde yazan Rauf Tamer'in tutup başka bankadan para alması oldu... **Bankaysa bende de vardı, içini boşaltmaksa ben de boşalttım, niye gidip başka bankayla çalıştı?.. Rauf'a çok kırgınım..."** Bu arada Murat Demirel'in, cezaevinde **"Devletin 999 Ayıbı"** adlı kitaba başladığı, önsözün S.Demirel tarafından yazılacağı öğrenildi!..

● Fazilet Partisi'nde yenilikçilerle gelenekçiler arasındaki çekişme bitmek bilmiyor!.. Oğuzhan Asiltürk ve diğer gelenekçiler, ilk FP kurultayında açılış şarkısının **"Portofino"** olması ve delegelerin **"Ça Ça Ça"** dansı yapmasını isterken, R.Tayyip Erdoğan'a bağlı yenilikçiler **tekno**'da ısrar ediyor!..

● Mesut Yılmaz'ın bir kısım gazeteciyi 'hastalıkla malul' ilan etmesi üzerine, hangi gazetecinin hangi hastalıkla malul olduğu **Sinüs Tanımayan Gazeteciler Derneği** tarafından açıklandı... Buna göre gazeteciler ve hastalıkları şöyle: **İlhan Selçuk:** Kronik dinozorluk, **Hikmet Çetinkaya:** Akut dinozorluk, **Emin Çölaşan:** İ.Melih sendromu (Başkent hastalığı), **Fehmi Koru:** Çift kişiliklilik, **Ertuğrul Özkök:** Kısmi hafıza kaybı (Solculuk dönemleri unutulur), **Hadi Uluengin:** Çin gribi, **Nazlı Ilıcak:** Money'c defresif, **Hıncal Uluç:** Ağır obsesyon (Sürekli araba plakası okunur), **Oktay Ekşi:** Eşber Yağmurdereli allerjisi, **Mehmet Barlas:** Sonsuz baş dönmesi, **Yavuz Donat:** Güniz Sokak humması, **Yener Süsoy:** Aşırı sosyallik, hiperaktivite, **Rauf Tamer:** Midede hortum başlangıcı. (Parayla bulaşır, 'malulen emeklilik'le sonuçlanır.)

● Evren, son noktayı koydu! Kendisine verilen 750 adet plaketi, iple bağlayıp denize attığını söyleyen Kenan Evren **"Boğmasaydım da beslese miydim?"** dedi!.. Öte yandan bağımsız ve ince bıyıklı milletvekili **e-Mail Büyükerman** "Sayın Evren'e teessüf ederim... Plaket Koruma Vakfı kursaydı, başkanlığına talip olurdum... Her türlü başkanlığın hastasıyım!.." şeklinde konuştu!..

● Bu hafta sonu başlayacak TÜYAP Kitap Fuarı'nda yazar izdihamı yaşanacak... Bu izdihamım sebebi **"Gülden Kale Düştü"** adlı romanda emeği geçen 841 yazarın kitaba hep birlikte imza günü yapmak istemesi!..

● Diyarbakır'da yaşayan 54 çocuklu vatandaşa prezervatif verilmesinden vazgeçildi!.. Bir uzman konu hakkında şunları söyledi: "Bu vatandaş, ömrü boyunca prezervatif görmemiş... Gösterince **'Bu ne yahu?'** diye bize sordu... Kendisine prezervatif vermeyeceğiz... 54 çocuk yapan adamı prezervatif kesmez, kendisini prefabrik bir yapı kurup engellemeye çalışacağız!.."

● Banu Alkan, ABD seçimlerini George Bush JR'ın kazanması halinde ülkeyi terkedeceğini söyledi... Gazetecilerin "Niye ki?" diye sorması üzerine, Alkan "Kim Bassinger de aynı şeyi söylüyo, ondan duydum" şeklinde konuştu... Gazetecilerin "Kim Bassinger, ABD vatandaşı.. Size n'oluyo, hangi ülkeyi terkedeceksiniz?" sorusu üzerine ise Alkan patladı: "Ayol, ben uzman mıyım?.. Hem dünya üzerinde gidilecek yer mi kaldı?.. Benim rolümü Oya Aydoğan kaptı, bankamatikte seviştiler, siz gördünüz mü?.. Brahms'ı sever misiniz?.. Ha ha haaaa, hadi bakalım!.."

● Türk insanının en çok pazar geceleri delirdiği öğrenildi!.. Uzmanlar tarafından "Ö.Ç.K.K.Y.G.B.D.O.T.S.D.B." adı verilen delirtici sendromun tam açılaması şöyle: **"Ömer Çavuşoğlu, Kazım Kanat, yetmiyomuş gibi bi de Osman Tanburacı ve delişmen bıyıkları!.."**

kis@servis@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kvman.com.tr

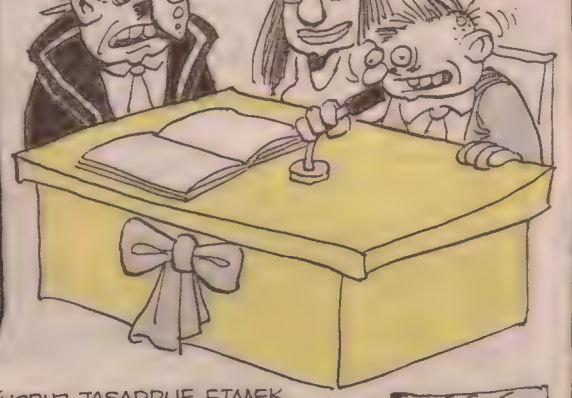

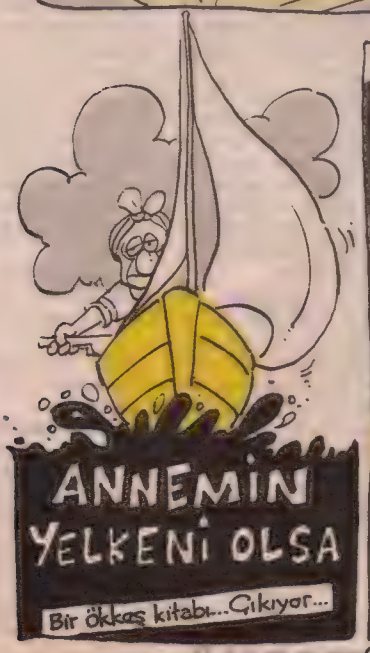

canbarslan@turk.net.

Akşam Ekİ

komikaze

Sen Aslında Çok İyi Bir İnsa

- Ben buradan ayrılıyorum...
- Nereye gidiyorsun...
- Sevdiğim adama gidiyorum...
- Ama birlikte yola çıkmıştık...

Geceydi, ama benim için o an bir kez daha gece oldu... **Diyarbakır**'ın köylerinden birindeydik... Savaş bütün acımasızlığıyla sürüyordu... Uzaktan mermi ve top sesleri geliyordu... Bazen geceyi acı çığlıklar bölüyordu...

Beni aşkım sürüklemişti ölümün ortasına... Bir kez de ölümün ortasında sınamak istemiştim aşkımı. O büyük yanılgımı, o büyük kaybedişimi.

- Gitmesen olmaz mı. Sana çok ihtiyacım var.
- Gitmek zorundayım... Bak sen çok iyi bir insansın, ama bilmediğin çok şey var...

Ansızın sesler kesilirdi... Sessizlik ölüm biriktirirdi... Asıl savaş bu sessizliklerde birikirdi... İnsanlar böylesi sessizliklerde birini yaralar ve öldürürdü... Hiç kan akmazdı... Hiçbir çığlık duyulmazdı... **"Bak sen çok iyi bir insansın... Ama bilmediğin çok şey var.."**

Böyle söyledi ve sevdiği adama gitti... Hiç kanım akmadı... Hiç sesim çıkmadı... Ölmedim de... O an içimden birşey yükseldi yukarıya doğru, yüzümü tuttu şefkatli elleriyle, sarılıp öptü beni iyi kalpli kederim... Ben de ona sarıldım, yıllar önce kaybettiğim annemi bulmuşçasına... 'Güzel kederim' benim... Ne zaman 'karanlık bir vadide' kaybolacak olsam, ne zaman umutsuzluktan ölecek olsam gelip sarılırdı...

Aşksız, sevgisiz bir şey yapamam ben... Hayatımda aşk yoksa küser evime dönerim... Bu bir eksiklik midir, zayıflık mıdır, bilemem... Eğer hayatımda aşk yoksa durmadan o zavallı kalbimi delik deşik ederim... Kimseyi suçlayamam ama en büyük kötülüğü kalbime yaparım... Böyle zamanlarda o 'güzel kederim' bana sarılıp, beni korumasa hiçbir sabaha çıkamazdım ben... Hiçbir yola...

Eski, hurda bir otobüsün en arka koltuğunda **Diyarbakır**'dan **İstanbul**'a dönerken yol boyunca hep o cümle acı bir uğultuyla dönüp dururdu kafamda...

"Bak sen çok iyisin, ama bilmediğin çok şey var..."

Neydi bilmediğim?.. İyi olduğum için mi, hep koşulsuz sevdiğim, sevdiğim insana kendimi bütünüyle adadığım için mi kadınmadan... İnsanların kaç yüzü nerelerde ve nasıl gizleniyordu

Sevdiğimi kazanmam için k rekiyordu?. Ama kötü olursa cakt; kötülükle sevgi kalbim bannacaktı... Bannabilir miydi

Hayatta hep değişmez rolle kendini saklayan, hep güçlü ranan mı kazanacaktı?..

Kazanmak... Ne ürkütücü de dilime bulaşmış işte... Sev ye birşey olabilir mi?.. Ne mak... Sevgi, boyun eğmektir de... Sevgi bir yücelişin içinde kendi sınırlarını sevdiğinin s mektir... Sevgide kazanmak v tur.. Bir başka iklimde, insan diği kendisine sımsıkı sarılıp uçmasıdır sevgi...

Böylesi cümleleri sonsuza dim; ama bu dünyaya, bu geçmiyordu cümlelerim...

Bu dünyada bir yücelişin ön erimek yoktu... Bu dünyad amansız ve kader gibi acımas rileri kullanıp kullanıp terked hep özleniyor, hep aranıyor v oluyordu...

Birilerinin sevgisi hep k ayaklar altına alınıyor; ötekiler koşulan, ne yapsa hep haklı yordu...

Kimileri hep incitiliyor, her ri hep kutsanıyor, yüceltili acımasız kader...

Diyarbakır-İstanbul otobüs tuğundaydım: Aşkım için ölü ama yetmemişti... Aşkım iç sokmamıştım, bu yüzden ka mişti... Evimden başka döne tu... Dışarda yağmur yağıyor bilsem de vedalaşmaları, yine böylesine... İşte o an sanırdı me, çünkü böyle anlarımı çok zel şiirlerimi, en güzel yazıları larda yazmışımdır... Ben bu a

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

KIKTIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

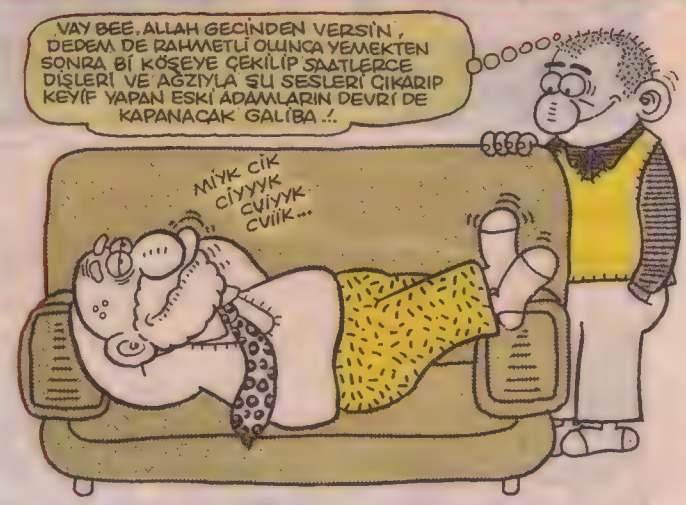

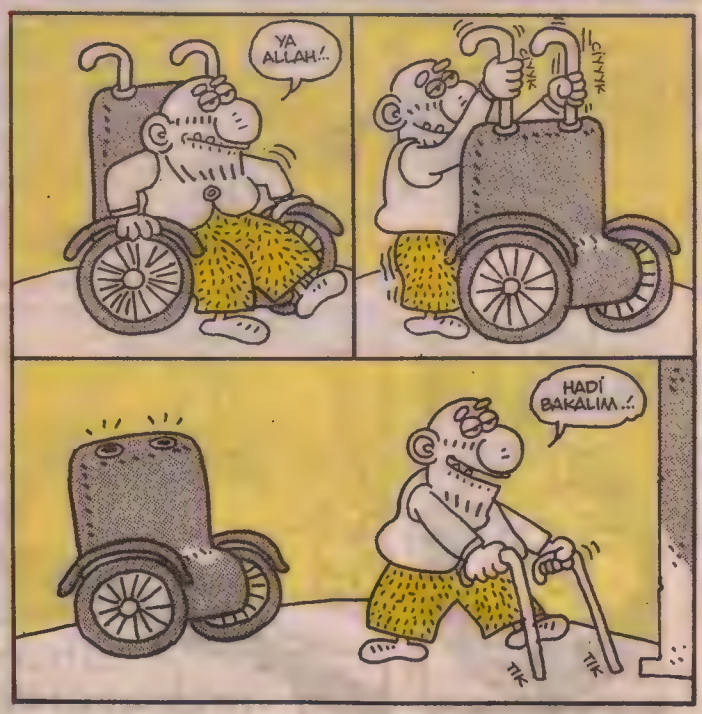

...şın...

...diyordum dur-
...rdı? Bu yüzler

...olmam mı ge-
...evgim ne ola-
...ını anda nasıl

...i vardı?.. Hep
...hep kötü dav-

...elime... Benim
...kazanmak di-
..., niye kazan-
...anlamın önün-
...nektir... Sevgi,
...anında kaybet-
...aybetmek yok-
...üzyıllardır özle-
...açten göklere

...k çoğaltabilir-
...atın kurallarına

...e sonsuza dek
...kurallar kadar
...oller vardı... Bi-
...r; diğerleriyse
...ep vazgeçilmez

...mseniyor, hep
...e hep peşinden
...asıl sevgili olu-

...ediliyor; kimile-
... Buydu işte o

...n en arka kol-
...göze almıştım,
...aibime kötülük
...ettiğim söylen-
... bir yerim yok-
... Ne kadar iyi
...e hazırlıksızdım
...yi kalpli kederi-
...bilir o... En gü-
...ben böylesi an-
...a ölürüm artık,

dediğim böylesi anlarda bütün o başıboş dolaşan esinler, ilhamlar, imgeler, düşler gelip beni bulmuş, beni seçmiştir... En umutsuz anlarımda içimden bir hayal kadın çıkartmışımdır... O hayal kadının yüzüne soluksuz bakmışımdır... Otobüslerin yağmurla lekeli camları ardındaki o kadının yüzünü, o 'güzel kederim'den bile çok sevmişimdir... Kadının camların ardında kımıldayan dudaklarını görmüşümdür de, sesini duyamamışımdır... Sesini duyamasam da ne söylediğini az çok bilmişimdir... İşte bildiğimi sandığım o şey beni 'karanlık vadimden' geçirir... Bu aşka düşmek tutkusunu tekrar tekrar o verir bana... Benim gibilerin kaderi ne denli acımasızca çizilirse çizilsin, sevgiye duyduğum bu hasreti durmadan o kışkırtır...

Bu tutku olmasa, bu nereden çoğaldığını bilmediğim hasret olmasa nasıl dayanırdım bunca acımasızlığa... Sevmenin, bağlanmanın kaderi diye bana dayatılan bunca amansız ve korkunç yasaya...

Çünkü ben hep çok iyiydim, bu dünyaya ait değildim ya; bu yüzden ilk terk edilen hep ben olurdum, ilk vazgeçilen...

Garip bir rastlantı mıydı bilmiyorum, belki de çok kişinin başına geliyordur... Kimi sevsem onun hep uzakta bir sevdiği vardı: Ya ilk aşkı, ya onu terk edip giden biri, ya ayrıldığı kocası... Benim sevgim, benim aşkım bana bir türlü geri dönmez de, o uzaktakine, o ulaşılamayan, o terk edip gidene duyulan sevgiyi körükler, güçlendirirdi hep... Kimi derinden sevsem, o bir başkasını derinden hatırlardı... Oysa ne tuhaftı ki, o derinden özlenen, o terk edip giden, o derinden hatırlanan bu hayat gibi haksız, bu kader gibi acımasız biriydi... Ama bunlar önemli değildi... O güçlüydü... Kötülük kadar güçlüydü... Haklı, haksız olması hiç önemli değildi... O yenip gitmişti... Teslim alıp gitmişti... Öylesine çok sevdim ki onları, başkalarına duydukları sevgiyi anlatmalarını sessizce, içim acıyla kanayarak dinledim... Beni yitirmekten neredeyse hiç korkmadılar, çünkü bu hayata göre fazla iyiydim, bu yüzden ilk anda vazgeçilebilirdi benden... Elimden kötülük yapmak gelmiyordu; sevince köpekleşiyordum, unutuyordum bütün kuralları, bütün kaderleri... Öyleyse terk edilmeyi baştan hak ettiğim neredeyse açıkça söyleniyordu bana... Öyle gizlice, saklanarak, utanarak bile değil...

Korkusuzca anlatırlardı bana o uzaktaki sevgililerini, ilk aşklarını, ayrıldıkları eşlerini...

Hak vererek, saçlarını usulca okşayarak, teselli etmeye çalışarak dinlerdim onları... Beni yok saymalarına acıyla katlanarak dinlerdim...

Ama sevgimin acısı ağır geldiği zamanlarda dayanamaz, bir an önce görmek, varlıklarını hissetmek isterdim tutkuyla... Hiç beklemediğim bir anda değişir, tanınmaz hale gelirlerdi... Böyle anlarda bilmediğim, anlamadığım bir özgürlükten bahsederlerdi: **Birbirimizi öyle çok aramayalım.. Öyle dip dibe yaşamayalım... Açık yaşayalım... Hayatımıza birileri girebilir, bunu anlayışla karşılayalım... Birbirimize sahiplenmeyelim... Sahiplenmek sevgiyi öldürür...**

Susar dinlerdim... Katlanırdım bu sözlere... Çünkü köpek gibi seven bendim... Sevgide yenilmiş olan bendim...

Seven her şeye katlanır... Sevdiğini üzmemek için kendi kanatlarını kırar... Sevdiği istediğini yaşasın diye gözlerine mil çeker... Aşkı bitmesin diye, kendini köleleştirir... Bu dünyada koşulsuz sevmek rezil bir şeydir!...

Bana özgürlükten bahseden, sahiplenmenin sevgiyi öldürdüğünden söz eden o insanlar bir gün ansızın evlenirlerdi... Benden esirgedikleri her şeyi evlendikleri eşlerine verirlerdi... O nefret ettikleri sahiplenilmekten bu defa son derece mutlu, sanki bir süre önce o sözleri onlar söylememiş gibi çekip giderlerdi...

Çekip giderler ve beni kederimle baş başa bırakırlardı... İyi kalpli kederimi severim ben, çünkü herkes gider bir tek o kalır... O benim çocukluğumun gizli bahçesidir... Dünyanın en masum güneşleri orda doğar, orda batar... O bahçede ne güçlü insanlar vardır, ne de güçsüz... Ne kazanan, ne kaybeden vardır orada...

Ama ben bu keder bahçesinde hep kendimi seyrederim... Durmadan kendisini özlemeye mahkum edilmiş kendimi seyrederim...

Beni terk edip gidenlerden tek bir ricam vardır... **Ne olur, beni bir daha aramayın... Çünkü ben kolay unutamıyorum, çünkü ben çabuk inanıyorum... Çünkü ben size duyduğum, sizin deyiminizle o akıldışı aşk yüzünden keder bahçemi dağıtıyorum... Çocukluğumun o güzel bahçesini... Ne olur beni aramayın, çünkü sonra çok acı çekiyorum...** Böyle derdim onlara, ama, yine de ararlardı... Soluksuz, umutsuz kaldıkları bir gece mutlaka olur ve o zaman mutlaka akıllarına ben gelirdim... O yedek sevgili... O bu dünyaya göre çok iyi olan... Çok iyi olduğu halde hep ilk terk edilen... Yangında kurtarılması hep unutulan... Sevgisi adına hep şekilden şekile giren... Hep el altında tutulan... Hep aynı sevecenlik tuzağına düşen...

Bütün gece sevdikleri insanların ne denli acımasız ve hoyrat olduklarını anlatırlardı bana... Güçlü bir kayaya çarpmışlardı... Girdikleri yanşlan kaybetmişlerdi... Başarı onlara çok uzaktı... Yanlış kişiyi seçmişlerdi... Bu ilişkinin sonu yoktu... Verdikleri kavgada yenilmişlerdi... Böyle şeyler anlatırlardı bana... Benden zayıflamış, yara almış kişiliklerini onarmamı beklerlerdi... Bunu da yapardım... Dudaklarını kanatarak, gözyaşlarını içime akıtarak, kederli bahçemi onlar için bir kez daha dağıtarak bunu da yapardım...

Ama sonunda bilirdim ki çekip gideceklerdi... Bütün o kötü enerjilerini bana bırakıp gideceklerdi... **Aramayın, çok acı çekiyorum,** dememe rağmen, hayatla bağları zayıfladığında, kendilerini kötü hissettikleri anlarda arayacaklar ve içinde güçlü ve güçsüz... Kazanmak ve kaybetmek... Başarı ve başarısızlık kelimeleri geçen cümlelerini bana bırakıp yine gideceklerdi... Bir daha arkalarına bakmadan gideceklerdi...

Ve giderken, **biliyor musun aslında sen çok iyi birisin, ama bilmediğin çok şey var,** diyeceklerdi...

CEMİL ERSÖZ

* 6 Kasım Pazartesi günü saat 20:30 - 22:00 arası **Cem Radyo**'da söyleşim var. Frekans: 90.4
* 6 Kasım Pazartesi günü saat 12:00'de **Ankara Kızılay Meydanı**'nda YÖK'e isyan mitingi yapılacak.
* **Tüyap Kitap Fuarı.** 9 Kasım Saat 14:00-20.00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım.
* **Tüyap Kitap Fuarı.** 10 Kasım Saat 14:00-19:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım. Ve aynı gün saat 19:00-20:30 arası **A Salonu**'nda söyleşim var.
* 16 Kasım Perşembe günü saat 16:00'da **Bursa Uludağ Üniversitesi Görükle Kampüsü**'ndeyim.
* 18 Kasım Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası **Adapazarı**'nda **Barış Kitabevi**'ndeyim.
* Şiirlerim uzun bir süre E dergisinde yayınlanacaktır...
* Mustafa Yüksel, Tayfun Özgüç, Sinan Karataş, Yasemin Seymen, Serdar Sinan Yalçın, Duygu Ceren Tokdemir, Özgür Eltan, Nurcan Cevrin, Gül Şener, Okan Uzelli, Kaan Güven, Mehmet Yardım, Işıl Aydın, Çiğdem Aldatmaz, Sevim Aşkın, Deniz Aksoy, Esra Şahin, Damla Tuğlu, Aynur Yıldız, Oğuz Ayaz, Ayşe Akdeniz, Berivan Özbay, Cafer Taşkın, Çağda Erzincan, Tamer Kahraman, Demet, Safiye Aygül, Günseli Kır, Saniye Servet Eteke, M.Ali, Sönmez Çatak, M.Salih İskender, Şenol Şanda... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...
* Hümeyra Çağlı, Derya Dilek, Atev Bakırhan, Anemon, Kefenn, Elif Güngör, Halil Sağır, Erkan Kılıç, Özlem, Turgut Tetik, Arzu Er, Erman Dikkaya, Belis Acar, Emel Sağlar, Aybiket, Onur Çalıkoğlu, Mehmet Demir, Hakan Terk, Orhan Yıldırım, Fatih Ekinci, Rıza İnce, Onur Akman, Alican Sefer, Cenk Şerefhan, Serdar Sinistreli, Salih İskender, Bedia, Burcu, Seval, Özgür Ankan... E-maillerinizi aldım sevgiyle...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

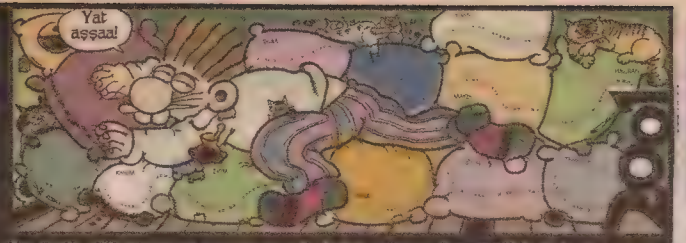

Bezgin Bekir'i 15 senedir çiziktirse de pek albümünü yapamadı fakir. Ama bir 2001 takvim posterini hazırlamak nasip oldu... Şu kitap fuarıyla bizim Leman Kültür'e koyacakmış çocuklar...

Lütfü Oflaz

loeleman.com.tr

Eyi muz!

Hırsızlar önleyecek hırsızlığı!

Mevcut partilerden medet ummak demek, hırsızların hırsızlığı önleyeceğine inanmak demek!

Nitekim ANAP, DSP, DYP, MHP, CHP, RP (FP) sırasıyla iktidara geldi ve hepsinin döneminde de hırsızlık, yolsuzluk devam etti.

Bu arada DSP'lilerin oylarıyla Mesut Yılmaz'ın, FP'lilerin desteğiyle Tansu Çiller'in pislikleri örtbas edildi.

Tüm bunlara bakınca ülkede pislenmemiş parti pek göremiyorum.

Ve artık parti adlarını espriyle karışık şu şekilde okuyorum:

Doğru **Y**ol **P**isliği, **A**navatan **P**isliği, **M**illiyetçi **H**areket **P**isliği, **D**emokratik **S**ol **P**islik, **F**azilet **P**isliği!

Bu durumda da genel ya da yerel seçimler oluyor pislik seçimi, hırsız seçimi!

Buyur **kendi hırsızını kendin seç!**

Ne de olsa burası muz cumhuriyeti; muz gibi soyulmandan belli!

Eyi muz olarak ister laikler soysun seni, ister dinciler.

İster liberal, ister muhafazakar, ister **fos**yal demokratlar soysun seni, ister milliyetçiler.

Bu ülkede en büyük özgürlük **hırsızını seçme özgürlüğü!**

Özgürlük dedim de aklıma geldi.

Yakında **af laf** olmaktan çıkacak ve "düşünce suçluları" değilse de **düşünmeme suçluları** özgürlüklerine kavuşacak.

Aslında böyle bir af bu ülkeye çok yakışacak!

Büyük hırsızların tepemizde durduğu bir ülkede küçük hırsızlar niçin hapiste dursun ki!

Hem unutmayalım ki dünyanın en saygın dergilerinden TIME'a göre, dünyanın en zengin generali bizim ülkemizde.

Herhalde dünyanın en zengin bürokratları, politikacıları da bizim ülkemizde.

Onun içindir ki bu ülkeyi düşünmeme suçlusu isen **af**sın...

Bu ülkeyi düşünme suçlusu isen **maf**sın!

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Takvim posterimiz kitap fuarıyla Leman Kültür'e konmuş, haberin var mı...

MARLON

Erdil Yasaroglu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

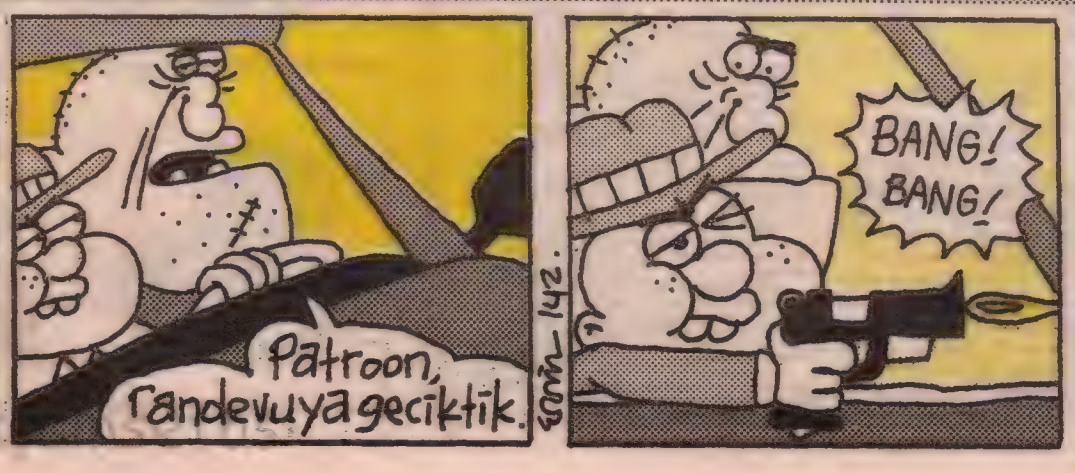

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÖZGE

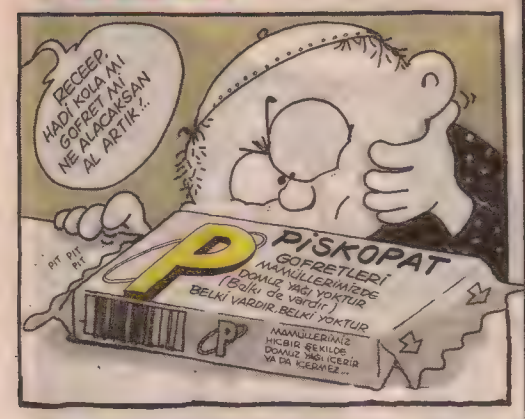

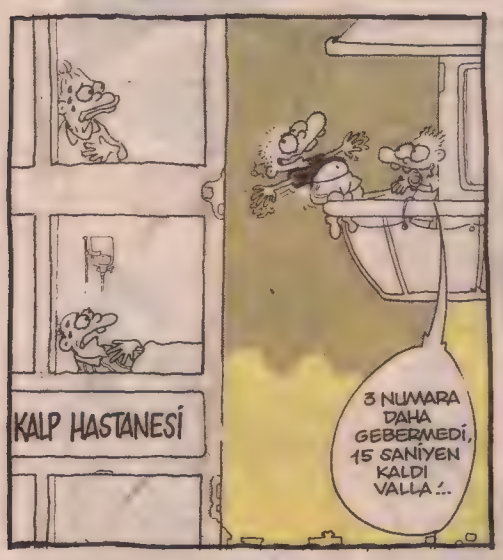

Geçenlerde duyduk... Amerika-Detroit'ten **dünyaca ünlü** bir di-cey geliyomuş İstanbul'a... Taksim'de bir yer.. Heveslendik.. Kalktık gittik gecenin bi vakti.. Kapıda bir ilan: "Dünyaca ünlü di-cey, Ortadoğudaki karışıklık yüzünden son anda, ülkemize gelmekten vazgeçmiştir."Filistin-İsrail çatışmaları arasında bizim uyuz Avrupai heveslerimiz de harcanıverdi yani... Biz de kayıp geceyi orda bir büfede "pilavüstü döner" kaşıklayarak noktaladık... etrafta hala tuhaf bir ürperti, bir durgunluk vardı... öğrendik ki o gece Miraç Kandili imiş... Zaten eğlenilmez... Eğlenilse bile bize Detroit'ten kimse gelmez... Bizim neşelerimiz, acıları rengarenk ortadoğu motiflerinden ibaret...

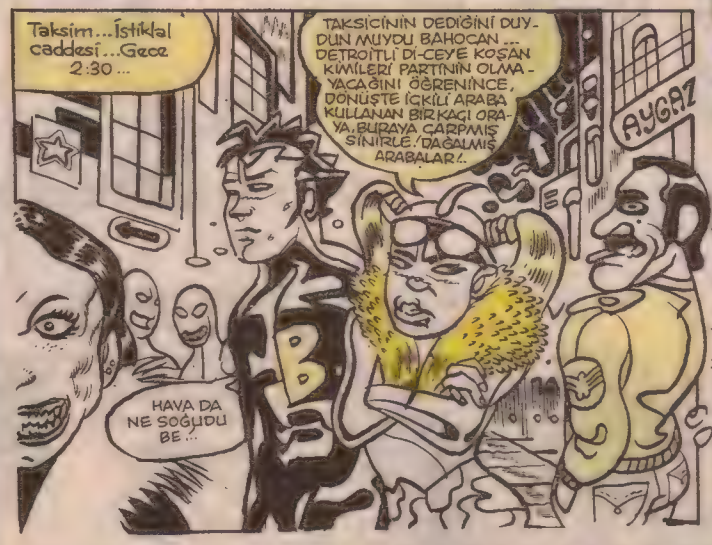

Detroit'li di-cey'in hastası değilim.. Hayatta, daha ince zevklerimiz de var. Hoşlukların peşindeyiz... Daha üçgün önce akşam İstanbul'un en temiz ve şık semtindeki bir pastaneye gitmeye niyetlendik.. Giremedik.. İbrahim Tatlıses kapatmış pastaneyi!!! Hani mafya babaları bar, pavyon kapatır ya... Pastane lan burası! Yakında kütüphaneleri de kapatacaklar!.. Allah'ım, nooldu bir zamanlar medreselerinde bezirganların konakladığı İstanbul'a!

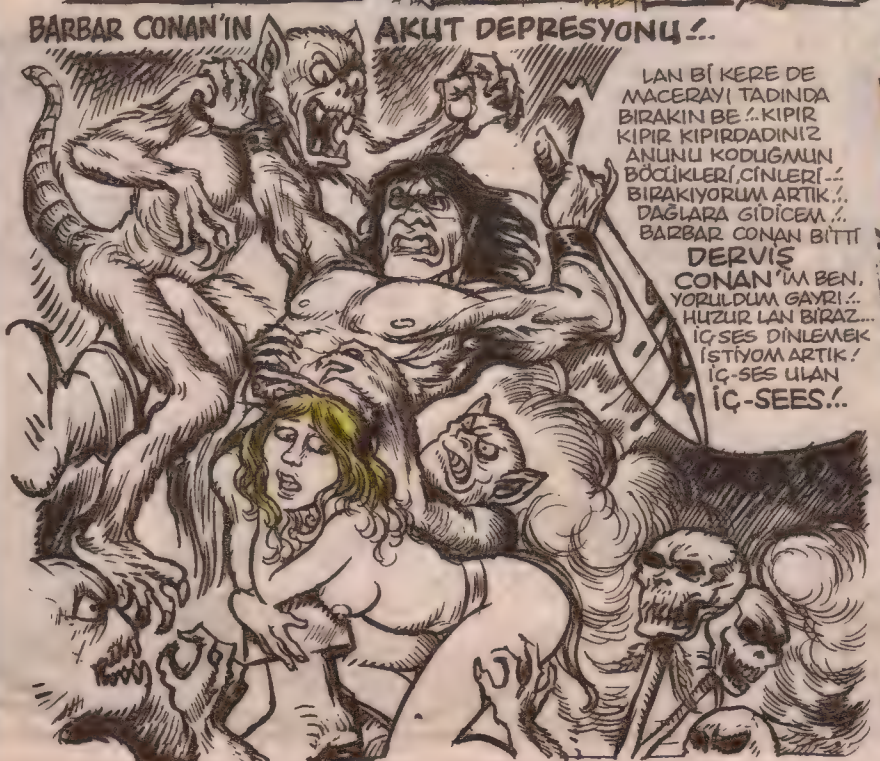

AYLIK YOBAZ DERGİ
LeMan YAYINCILIK
öte nükleer, süper yobaz dergi
ATOM
ŞIK..
ÇIK.
ÇIK!..
ÇIK..
52 SAYFA
daha doyurucu oldu
hediyesi hayırlısı...
KASIM SAYISI GAZETELERDE!
ARAKI BULASIN
1 Kasım Atom İmza Günü...

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

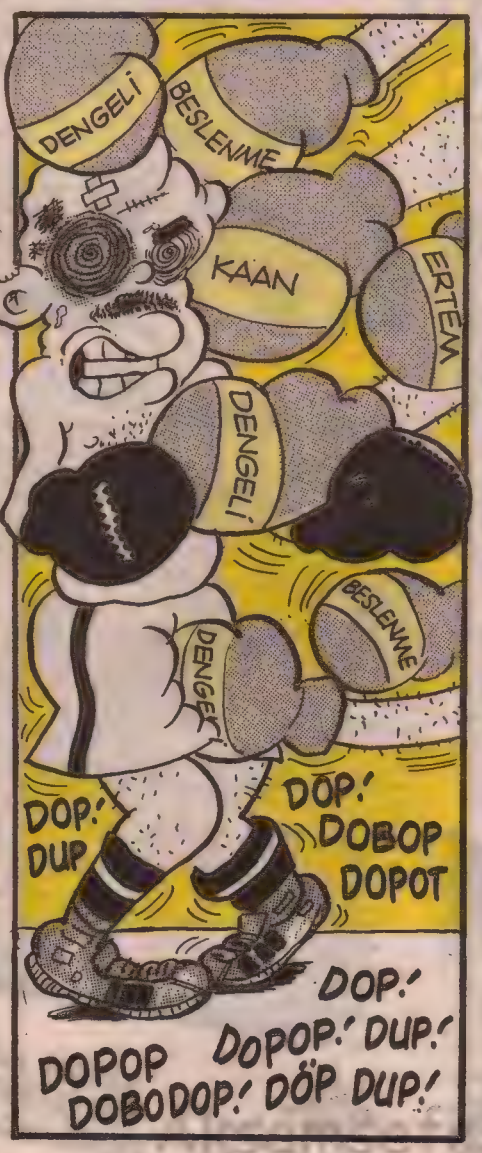

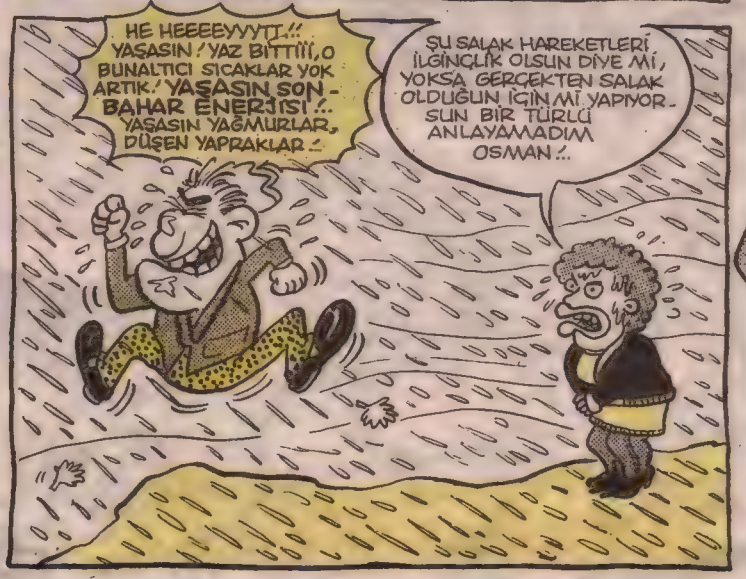

kaanertem@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selam... "Tarak var mı?" dedim eczacıya. "Ne tarağı" dedi! "Saç tarağı" dedim. Aslında eczaneden alman böyle şeyleri ama, yolumun üstündeydi ve, gizli bi görevle oraya girmek zorundaydım. Bana,kadın tarakları gösterildi. Yani, ben öyle demişim. "Farketmez ki erkek, kadın; herkes kullanıyo bunları" dedi o. Daa basit bişiy arıyorum dedim ben de. Başka bi tane gösterildi; o da yabancı bi marka mı ne, tuhaf bi ismi vardı ve, bi milyon liraydı. Teşekkür ettim, çıktım. Gizli görevim de tamamlanmıştı üsteklik. Gizli olduu için, söyleyemiyorum, kusura bakmayın.

Yolun karşısına geçtim. Banka ve dans salonunun karşısında bi yerde, tezgâhı olan bi adam vardı. Ufak tefek şeyler, küçük eşyalar satıyo. Tüpgaz başlıı, elbise fırçası, el aynası, kalem, bu tür şeyler.Karmaşık bi tezgâh! Eskiden, öyle şeyler satılan tezgâhları, uzaktan oyuncakçıya felan benzetir, heyecanlanır, Teyzemi veya Annemi çekiştirirdim eteenden. Herneyse; "Tarak var mı" diye sordum adama. Hiç cevap vermeden, bi kutuyu açtı, ordan, bildiimiz, kahverengi küçük taraklardan bi tanesini çıkarıp, uzattı. İşte bu... Yüzellibin lirayı verdim, yürüdüm. Alt tarafı plastik bişiy, üstelik aralıklı. Zaten, saçımı da fazla taramam. Bazen, bi hafta felan yıkamayınca, yağlanıyo, ve arkası, ense yani, havaya kalkıyo. Ayrıca yıkandıktan sonra, gerekli. Havalandırmak için felan, bi taramalı şöyle. Elle bastırınca olmuyo. Tarağı koydum iç cebime, bıraktım artık onu düşünmeyi. Yani, sıradan basit bi gündü ve, her zamanki olağan akşamüstü yürüyüşümün dışında, dışarda yapabileceğim en ilginç şey, onu satın almaktı. Tabi bunu bilemez insan; her an ne tür şeyler yaşayacağımızı? Bazı planlar yaparsın, kafanda düşünceler vardır, ve zaman o anda da ilerlemektedir.

Küçük köpeğini gezdiren bi kadın geliyordu karşıdan. Köpek, sallana sallana, yeri koklayarak geliyor. Benimle ilgilenmedi. Ama hafif bi toparlandım, sigaralı elimi az yukarı kaldırdım, bi şekilde ona yol verdim. Yoksa ezebilirdim ve, ayaamın altında dolaşmasını da istemiyorum. Şimdi diyeceksiniz ki; bunda ne var?. Bişiy yok... Yani yoktu, naapabilirim?. Mesela, orda, ilerde, yol kenarında duran, küçük bi tekne var. Bi yıldır orda durur nerdeyse. Paslanmış artık; sadece iskeleti var. Geçerken, ona baktım yine. Bu bakışı,nasıl annatabilirim size?. O kadar sıradan bi bakıştı ki. Bakın şöyle baktım: Geçiyodum yanından ve, onu gördüm; aynı şeyleri yine hissettim. Zorlanmanın bi manası yok!

İyi bi gezinti diildi. Haftada bir yapınca bunu, keyifli falan, yani değişik olabiliyor. Fakat daha iki gün önce yaptığım için, fazla sarmadı. Keşke başka bi gezi yolu seçseydim.Neyse; zaten yeterince yürüyüp yorulmuştum ve, eve döndüm yavaş yavaş. Bakkala uğradım önce, sigara ekmek, poşet kahve, kola aldım. O bi poşete koyarken bunnarı, yukardaki T.V'ye göz attım. Aynı tekneye baktıım gibi; belki daha da kötüsü...

İçeri girince, tezgâha bıraktım poşeti; sonra cebimden tarağı çıkardım; gerek yoktu ama, bi denemek için saçımı taradım; sonra çekmeceye koydum. Tv'yi açtım görüntü olsun diye. Dışarı çıktım sonra, anteni düzelttim. Yandaki komşunun uydu antenine doğru çeviriyorum, işe yarıyo. Bi ara sormalı. diyim ki: "Komşu; antenimi, sizin çanağınıza doğru çeviriyorum. Bi sorun çıkar mı; yani görüntü kaybı yaşıyo musunuz?" Belki olmaz böyle bişiy ama; yine de sormalı. Antenimi elbette istediim tarafa çevirebilirim ama, olsun; muhabbet olur. Gerçi, kedim onnarın tarafına kaçtığında yumurta kabuu gibi bişiy atıp kovalamışlar, ben de terasa çıkıp, "Siz mi attınız?!" diye kıllanmıştım ama; fena insannar diiller yine de. Ufaklık var bi tane, o biraz çığlık atıyo günde on kere falan, o kadar. Yoksa sessizler, öbür taraftakiler ise henüz görünmedi. Balkonlarına çıkmıyolar hiç. Arasıra, sepeti sarkıtıp gaste felan alırken, bi göz atıyorum ama, yoklar heralde.

"Zoiiynnnk!" diye öttü yine hafiften o ses. Sonra, teller gacırdadı derinden... Yan binanın asansör şeyi, mekanizması var sol tarafımda, duvarın arkasında inip çıkan fazla olmuyo ama. Zaten derinden geliyo sesler. İlk başta tırsmıştım; nooluyo be dedim! Sonra alıştım. "Zzooiyp!" gibi bişiy oluyo önce; birisi biniyo, ya da çağırıyo önce. Sonra yine "Zooiyp!" kalkıyo. Ondan sonrası iyi. Ara sıra gacırdayan teller; kabinin hareket ettiini annatıyo. "Grooç!", "grrç!" felan. Hayat devam ediyo gibi bişiy anlamına geliyo sanki o an, bu sesler. O yüzden, gürültü gibi olmuyo yani. Ayrıca, asansörden ineni duymuyorum, ya da bineni. Sadece, motor kısmı, denk geliyo benim duvarıma. O yüzden, biraz tuhaf oluyo belki. Sanki hiç bişiy taşımıyo, kendi başına hareket ediyomuş gibi!...

Poşettekileri çıkardım, ekmeği başka bi poşete koydum, sigarayı oraya bi yere attım, poşet kahveyi rafa, kolayı dolaba koydum. Saat daha erkendi; belki tekrar dışarı çıkabilirim diye düşündüm.

Abuk sabuk şeyler seyredip, biraz bi şeyler karalayıp, bi iki telefona bakıp ve biraz radyo dinneyip, yatağa girdiimde, saat üç felandı. Ayaamı, yorganıma göre uzatıp, sigarayı söndürdüm. Bu yorgan, ayaa göre diil pek! Şimdi üşenmeden öbür yedeği de örtüniyim de, götüm donmasın sabaa karşı... Forsst! Fırst! etti içerisi bi süre sonra?.. Halıyı cırmıklıyo lavuk! "Höt"! dedim, bırakmadı. "Lan!" dedim, susmadı; aldım terliği fırlattım oraya, karanlığın içine!.. sobaya çarptı "Zdonnk!" etti. Ayaam da yorgandan çıkmıştı bu arada! düzelttim ama, yoruldum; az kalsın yapamıycam sanıyodum...

Akşamsefası

cemaahmet@keman.com.fr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ROCKY 1-2-3-4 FİLMLERİNİN HASTASI İMAM MUZAFFER VE BOKSÖR LÜTFÜ...

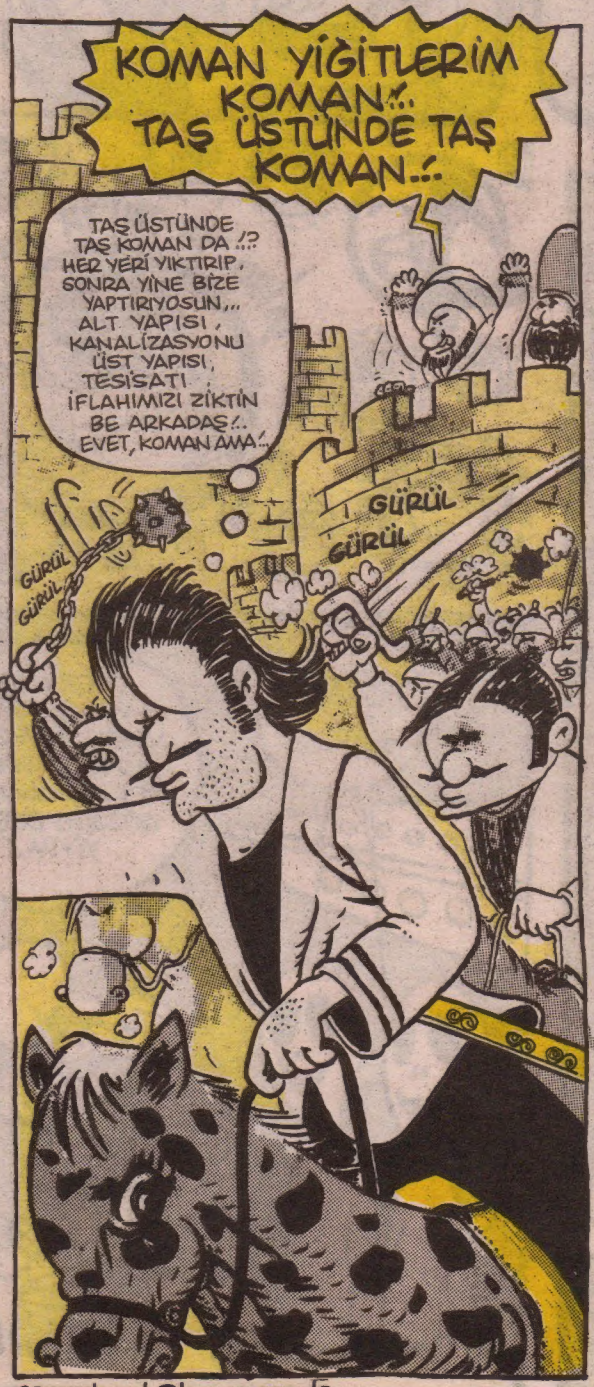

● GÖREVİMİZ TEHLİKE...

AHMET YILMAZ 2000

harala gürele

M. LAÇİN ÇAĞ

VELİAHT DARTAYHAN VE DURGUN TEKSTİL PİYASASI...

KLİİR, TONİK, CİLT BAKIM SETİ MANKENİ AYVAZ...

İNTERNETİN YENİ BOMBASI; KOKULU İNTERNET...

LeM — MİZAH DERGİMİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Gencim, Suçluyum! Affedin!

Allah kahretsin ki gencim! Lanet olsun ki içim içime sığmıyor, güçlüyüm! Gördüğüm kadarıyla, oksijenini soluduğumuz (ne kadar kaldıysa?), suyunu içtiğimiz (temiz olup olmadığı meçhul!.) ve derdini, çilesini çektiğimiz bu ülkede en büyük suçlardan (?) biri de genç olmak!

15 yaşındayım. Dünyada ölümüne sevdiğim iki insandan biri olan erkek arkadaşımla görülmüşüm. (Ki ben bu insanın da beni gerçekten sevdiğine emin olduğum halde "sağlığım" için ayrılmak zorunda kaldım!) Ve dün gece müstakbel bir "hayvan" tarafından ölesiye dayak yedim! Bu hayvana dilimizde "ağabey" ya da "abi" diyolar. Ben kısaca "ayı" diyorum ama. Evden çıktım akşam 8:00'de. Gidecek bir yerim yoktu, tabi param da. Sonra aynı "ayı" beni döverek ve ağzımı burnumu kırarak kapının önüne bıraktı. Kapıyı son bir kuvvetle çaldım. İçeri yığılmışım. Gidip geldiğim aralarda annemin beni parçalarımdan sürükleyip ayakkabıların üstüne fırlattığını hatırlıyorum. Sonra gidip "iftar"ını açtı. (Bu "ayı"nın annesi kendisi maalesef benim de annem oluyor) "üç aylar" için 3 ay oruç tutmayı biliyor. Ama evladını içi hiç sızlamadan tortu gibi bi kenara itmeyi daha iyi biliyor. Ben de şunu biliyorum ki 99 kere hacca gitse du kadın yine cehennemlik, yine cehennemlik...)

Acıyan bir kol, mor bir göz ve kırık bir kalple ancak bu kadarını yazabiliyorum. Yarın okul var, ama gidemeyeceğim. Çünkü ben gencim! Bi de üstüne üstlük bi de kızım! Ulan ben ne kadar aptalım! doğru, haklısınız efendim! büyük bir suç işledim! Ya hiç doğmamalıydım, ya da birden reşit olarak gelmeliydim bu dünyaya. Bu ülkeye.

Acıyan yerlerim birgün mutlaka iyileşecek. Ama ya yüreğim. Ya "ümitsizliği değil imkansızlığı sevdiğim" tek insan. O n'olcak?

Özür dilerim! Vallahi bi hata oldu! Kız çocuğu doğdum, genç oldum, bu ülkede yaşıyorum. Affedin bizi! yüreğimi taştan yapamadım, O'da yapamadı! çok üzgünüz. Biz genciz!..

Sıla

Haykırış

Selam Leman okurları ben güzel yurdumun en güneyinde küçük bir ilçede yaşayan, 15 yaşında lisede okumakta olan bir gencim. Bu mektubu yazma cesaretini toplamam iki ayımı aldı. Şimdi iki ay önce başıma gelen ve hayatımı 180 derece dönderen olayı anlatacağım.

Bir gün aşk denilen şeyle tanıştım. Çok garipti afallamıştım. Çünkü aşık olduğum kişi bir erkekti üstelik akrabamdı. Ama doğruydu deli gibi aşık olmuştum. Bu olay beni çok korkuttu ve hemen bir psikoloğa başvurdum. (Tabi telefonla yüzümü gösteremedim) Konuştuk ve benim bir eşcinsel olduğumu söyledi. Yıkılmıştım. Telefon elimden düştü ve ne yapacağımı şaşırdım beynim durmuştu. Çünkü toplumumuzda eşcinsellere birer ucubeymiş gibi davranılıyor. Önümde iki seçenek vardı birincisi: Toplumun istediği gibi kendimi ve duygularımı bastırıp yaşayacaktım. İkincisi ise tam tersi idi: Ve ben ikinci şıkkı seçmiştim. Hemen gazete ve dergilerden eşcinsellik hakkında bilgi topladım. Bana yaran transseksüel değil eşcinsel olduğumu öğretmesi oldu. Bu bana yetmemişti, internette bir eşcinselle konuştum bundan utanmamamı ve özgürce yaşamıma devam etmemi söyledi. Ben de öyle yaptım tabi aşkıma ve aileme söyleyemedim ama içimde kendime haykırıyorum ben EŞCİNSELİM ve bundan UTANMIYORUM.

Gelelim aşkıma, onunla birinci dereceden akrabayız her hafta sonunu birlikte geçirip diğer günler telefonla görüşüyoruz. O hala bunun farkında değil. Birgün ona eşcinseller hakkında ne düşündüğünü sordum. Bana "onlardan nefret ediyorum" dedi. Bu benim ikinci yıkımım oldu. Yılmadım ve aileme de aynı soruyu yönelttim, sonuç hep aynıydı. Bu arada Leman'daki eşcinsel arkadaşların mektuplarını okuyordum. Bir eşcinselle daha görüştüm bana hep aynı sorunları yaşadığımızı söyledi. Ama o yılmamış çalışmış şimdi bir reklamcılık şirketinde çalışıyor ve özel hayatını istediği gibi yönetiyor. Ona "aşkımı kaybedersem kendimi öldürürüm" dedim. Bana "Saçmalama daha birçok kişiyle tanışacaksın, hayat yeni başlıyor" dedi. Doğru söylüyordu. Hayat şimdi başlıyor hiçbir şey eskisi gibi olmayacak...

Not: Benimle aynı sorunları yaşayan arkadaşlardan mektuplarını bekliyorum (tabi bu köşeye) Şimdilik isim ve adres yok. Aşkım da Leman okuyor beni tanıyabilir. Lütfen beni yalnız bırakmayın. Leman'a da "Okur Mektupları" köşesi için teşekkür ederim.

2001 Timsah takvimi fuarda severlerine kavuşmayı bekler.

Sevindik: Arkadaşımız, bilgisayar operatörümüz, güzel insan Cebrail Okçu'nun nurtopu gibi bir oğlu oldu. Yavruya uzun ömürler diler, anne ve babayı tebrik ederiz.. Bir haftadır sabahladığımız için bebeği henüz göremedi ama bebek babaya benzediyse tahminen resimdeki gibidir

LeMan
SAYI: 469.
4 KASIM 2000 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr)
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 ● Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkcak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst. ●

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ahmet Yılmaz Türk mizahında bir ekol.. O üç yaşında da Florya Güneş plajında bir ekoldü.. Fantastico albümü Tüyap kitap fuarında ve haftasına tüm Türkiye gazete bayiileri ve kitapçılarında..

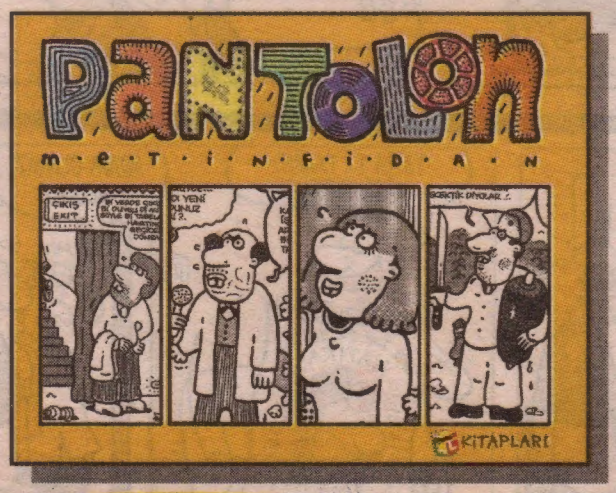

Metin Fidan'ın Pantolon'u ilk kez albüm oldu... Meraklıları'nın hasretini dindirecek bu albüm Tüyap Leman standında!!

LeMan

TÜYAP kitap fuarında bambaşka..

(Alt kat soldan 1.koridor)
Leman yazar çizerlerinin bizzat kendileri ve eserleri, kitapları, albümleri, posterleri, bardakları, tişörtleri, dergileri, ciltleri İstanbul Tüyap Kitap Fuarı'nda okurlarıyla buluşacak.. Bütün ürünlerde %20 indirim bulunduğu gibi ayrıca beleş kitap ayraçları falan da var.. Bişey almak gerekmez maksat buluşma, görüşme, muhabbet olsun. Yakınlarda olan bütün okurlarımızı bekliyoruz..

19. İstanbul Kitap Fuarı LeMan Çizerleri İmza Günleri

4 Kasım Cumartesi: Mehmet Çağçağ - Ahmet Yılmaz (Fantastico) - Ramize Erer (Kötü Kız) - Güneri İçoğlu (Firavunun Laneti)
5 Kasım Pazar: Erdil Yaşaroğlu (Komikaze) - Suat Özkan (Dedeler) - Güneri İçoğlu (Dumur)
6 Kasım Pazartesi: Vedat Özdemiroğlu (VÖSYM) - Aslan Özdemir (Zaman Aynası)
8 Kasım Çarşamba: Mahmut Tibet (Yüzbaşı Hamdi) - Kaan Ertem (Dengeli Beslenme)
10 Kasım Cuma: Metin Fidan (Pantolon) - Vedat Özdemiroğlu
11 Kasım Cumartesi: Aslan Özdemir - Bahadır Boysal (Atom)
12 Kasım Pazar: Tuncay Akgün (Bezgin Bekir) - Soner Günday (Orçun Kunek)
Yer: TÜYAP Kitap Fuarı Leman Standı
Saat: 14:00 - 18:00 arası..

Erdil Yaşaroğlu'nun 6. kitabı... üstelik bu baştan sona renkli... Erdil'in her kitabı en az 10 baskı yapıyor. Erdil'de tam kitaplarıyla beraber Leman standında ve haftasına tüm Türkiye gazete bayiilerinde...

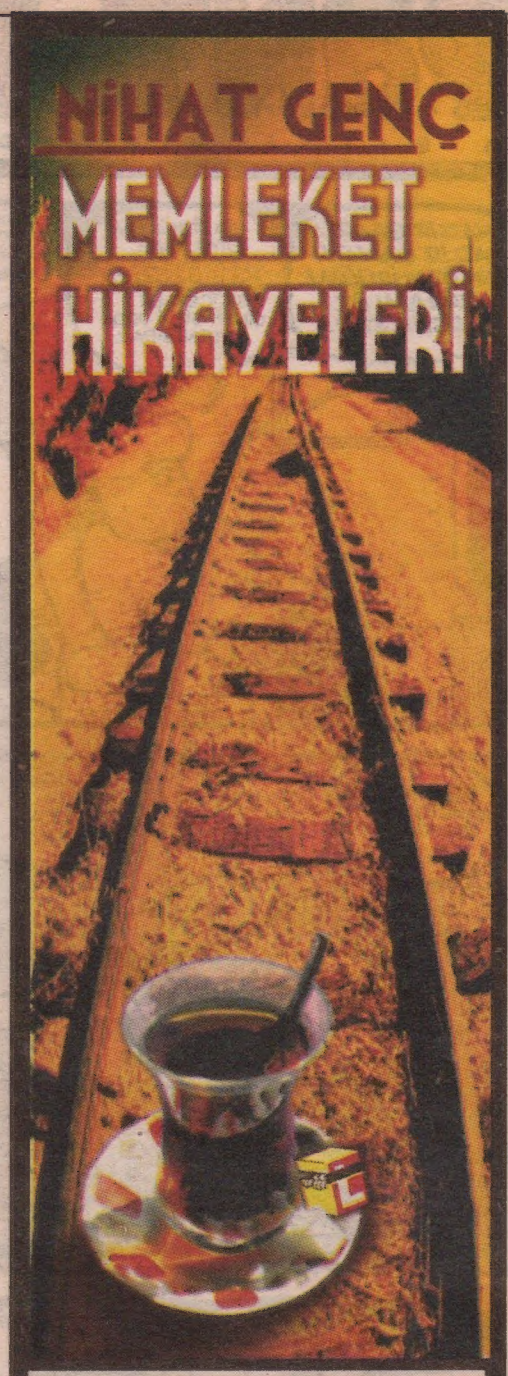

Türk Edebiyatı, bu denli yırtıcı, parçalayıcı, sarsıcı bir yazarla karşılaşmanın şokunu yaşıyor!!

Nihat Genç'in 'Memleket Hikayeleri' kitabını Leman ilk baskıda tam 10.000 adet bastı. Tüyap Kitap Fuarı ve haftasında tüm Türkiye gazete bayiilerinde...

PANTOLON

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU

Kaan Ertem

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET